Presented to
The Library
of the
University of Toronto
by
TRINITY COLLEGE LIBRARY

EMENDATIONES
IN
SUIDAM
ET
HESYCHIUM,
ET
ALIOS LEXICOGRAPHOS
GRÆCOS.

VOL. IV.

SCRIPSIT
JO. TOUP,
ECCLESIÆ CATHED. EXON. PRÆBENDARIUS,
ET ECCLESIÆ S. MARTINI CUM CAPELLA
DE LOO IN AGRO CORNUBIENSI
RECTOR.

OXONII.
E TYPOGRAPHEO CLARENDONIANO.
MDCCXC.

LIBRARY
JAN 14 1971
UNIVERSITY OF TORONTO

PA
5365
Z5T7
1790
v. 4

EMENDATIONUM

IN

HESYCHIUM

PARS TERTIA.

EMENDATIONES
IN
HESYCHIUM.

AAΓΓAZEI. Ὀκνεῖ.] Scribendum, opinor, ὀκλάζει, ſive ὀκλᾷ. Heſych. Ὀκλάζειν, λαγάζειν. Vide Arnaud ad Oppian. p. 221. Vel forſan legendum, Λογάζει, ὀκνεῖ. Vide Heſych. v. Λογάσαι, et nos ſupra P. I. v. Λογάσαι. PARS III.

A ΔΕΙΛΟΙ. Ὦ Δειλοί.] Scribe, Ἆ δειλοὶ, ὦ δειλοί. Orpheus de Lapid. v. 69.

—— ἤλασαν ἐσθλὴν
Ἆ δειλοὶ, σοφίην, ἐριούνιον ὑβρίζοντες.

AKΡΟΠΟΣΘΙΑ. Τὰ ἄκρα τοῦ αἰδοίου, διὰ τὸ παρὰ τὸ ἄκρον αὐτῶν πείρεσθαι τὰ κρέα.] Gujet. κείρεσθαι. Scribe, πηροῦσθαι. Ita Spartianus in Adriano. *Mutilare genitalia.*

AKΡΩΡΕΙΑΙΣ. Ταῖς ἄκραις τῶν ὀρέων.] Partes montis, Ἀκρώρεια, ὑπώρεια, et τέρμα, quod

 Heſych.

PARS III. Heſych. explicat, τελευταῖον τῦ ὄρυς. *Pes ſive radix montis.* Scribitur et Ἀκρόρεια. Orpheus de Lapid. p. 196.

Ἔρχομαι εἰς ἀκρόρειαν ἄγων χορὸν ἡδὺν ἑταίρων.

ΟΝΟΣ —— Πολύπυν ζῶον καὶ συστρεφόμενον ὡς κύαμος.] Vide Heſych. v. Ἰυλοί, et Meurſium ad Lycophr. p. 106.

ΣΚΩΡΙΑ. Ἡ γαιώδης ἐν ὑποστάθμη.] Vide Heſych. v. Κιβδηλιῶντας. Vide nos infra v. Σκωρία.

ΞΥΝΕΧΕΤΑΙ. Συνφέρεται.] Themiſtius Orat. i. p. 14. ξυνέχειν pro συμφέρειν.

ΣΚΥΒΑΛΙΖΕΤΑΙ. Ἐξυθενεῖται.] Themiſt. p. 25. Σκυβαλίζειν καὶ ΔΙΑΠΤΥΕΙΝ. *Deſpuere.*

ΔΙΑΠΤΥΣΑΙ. Διαπλερῶσαι, ἀνευρῦναι, διαστῆσαι.] Lege Διαπλῆσαι, διαπλερῶσαι — Διαπτύσαι ſive Διαπλύξαι, ἀνευρῦναι. *Explicare, dilatare.*

ΕΥΡΥΝΕΙΝ. Αὔξειν, ἰχνεύειν.] Illud ἰχνεύειν pertinet ad Εὐρινεῖν.

ΒΑΙΩΝ. Ἐκβαλὼν καὶ ἐν αἰχμαλωτίσι βαῖον ἐν βαρκαίθοις ὄχλος λιβυκός.] Hæc ſunt corrupta, confuſa, et loco mota, et Oedipum quendam deſiderant. Interea lego; Βαλὼν, ἐκβαλών. — Βαρκαίοις ὄχοις. Σοφ. ἐν Ἠλέκ.

Μέτωπα συμπαίουσι Βαρκαίοις ὄχοις.

Λιβυκοῖς,

Λιβυκοῖς. Eſt in Electra, v. 729. ubi vide Schol. et Heſych. infra v. Βαρκαίοις. PARS III.

ΕΦΙΣΤΟΡΕΙΝ. Ἐπερωτᾶν.] Verbo utitur, opinor, Auctor Peripli Ponti Euxini p. 3. Ed. Voſii, ſed corrupte admodum et alio ſenſu. Ἐπιμίσγεσθω ἐκαλέως ἐφόλεις. Scribendum, opinor,

Ἐπιμίσγεθ' ὡς Ἑκαταῖος μὲν γ' ἐφιστορεῖ,
Ὡς δ' Ἔφορος ἱστόρηκεν ——

Vide Voſſium. Hecatæum ἐν Περιόδῳ Εὐρώπης laudat Harpocration v. Κύπασις.

ΚΩΦΟΣ. Οὔτε λαλῶν, οὔτε ἀκούων, ἐννεὸς, (ἐνεὸς) ἀσθενής.] Epigram. Meleagri apud Spanheim. ad Callimach. p. 697.

—— τὰ ϗ Κωφοῖσι λαλεῦντα
Ὄμματα ——

Reddit, *oculos qui vel mutis loquuntur*. Imo, *qui ſurdis loquuntur*. Corrigendum Epigram. Anthol. Lib. iv. Leontii in Caramallum:

Ὀμματά σοι ϗ ταρσὰ ποδήνεμα ——

Ubi Cl. Pauw. ad Ariſtænet. p. 174. Quid, inquit, ὄμματα ποδήνεμα? Scribendum, puto, Ὄμματά σοι λάλα, ταρσὰ ποδήνεμα. Vide locum et ibi Pauw, qui alio modo emendat; ſed fruſtra. Latini, *Oculi arguti*. Cicero de Leg. 1. 2. 9. *Oculi nimis arguti—loquuntur*. Ubi lego, LIMIS *arguti*. Vide Cl. Bentleium ad

PARS III. Tuſcul. iii. 9. De voce ἐνεὸς vide Albert. Gloſſar. p. 70. De Caramallo autem iſto qui ſub Zenone floruit, vide Malalam Chronol. vol. ii. p. 98. et notam ibi.

ΑΓΚΥΛΗ ΧΕΙΡ. Ἀπηγκυλωμένη καὶ συνεστραμμένη εἰς ἀποκοταβισμόν.] Lego, ἀκοντισμόν. Vide Heſych. v. Διηγκυλῖσθαι. Sed forſan nihil mutandum. Vide Heſych. v. Ἀγκύλη.

ΔΙΠΛΟΥΣ ΑΝΔΡΑΣ. Τὰ διασύλλαβα ἄνδρων ὀνόματα, οἱ δὲ παλιμβόλα.] Confunduntur, opinor, Διπλοῦς et Δίπλοα. Eurip. Διπλοῦς ἀνήρ. Horat. *Duplicis Ulyſſis*. Hinc Themiſt. p. 34. Διὰ ταύτην οὖν τὴν ΔΙΠΛΟΗΝ καὶ θηρίου γίνεται ἄνθρωπος δυσμεταχειριστότερόν τε καὶ ἀγριώτερον. Vide nos infra v. Διπλοῦς ἄνδρας. Origen. contra Celſum, p. 15. διπλόην τῆς λέξεως. Confer Platon. Sophiſt. apud Rhunken. ad Timæum p. 63.

ΠΕΡΙΦΡΟΝΕΙΣ. Περισωφρονεῖς, ὑπερφρονεῖς.] Recte, opinor, περισωφρονεῖς. Hinc Themiſt. Orat. i. p. 37. Τὸ μὲν δὴ ἐλλεῖπον τοῦ ἀληθοῦς κομψόν τέ ἐστι καὶ αἱμύλον, καὶ ἐνίοτε οὐκ ἄχρηστον τῷ φιλοσόφῳ· καὶ διὰ τοῦτο καὶ Σωκράτης παρελάμβανε τοῖς λόγοις, ὁπότε ἐδεῖτο ἐπισκῶψαί τινα σοφιστὴν τύφου μεστὸν καὶ γέμοντα ΠΕΡΙΣΩΦΡΟΣΥΝΗΣ. Ita enim legendum unica voce. Heſych. Σωφροσύνη, σοφία. Themiſt. p. 53. γέμουσαν σωφροσύνης ἡδονήν.

ΚΕΡΔΩ.

PARS III.

ΚΕΡΔΩ. Κερδίστη ἀλωπηξ.] Themiſt. utitur Orat. iii. p. 90. Ταύρω δύο μιᾶς ἡγεῖσθον ἀγέλης, ξυνόμω τε ὄντε καὶ ὅτι μάλιστα φίλω. Ὁ λέων δὲ αὐτοῖν τὴν ξύστασιν ἐδεδίει· καὶ οὔτε αὐτοὺς ἐθάρσει, οὔτε δι' αὐτοὺς τὴν ἀγέλην. Κακῶς οὖν ὑπὸ λιμοῦ διακείμενος, ἔρχεται ἐπὶ τὴν ΚΕΡΔΩ, καὶ ξυμμαχίαν ὁμολογοῦσι· τῇ δὲ ἄρα τοσοῦτον κακουργίας καὶ δεινότητος περιῆν, ὥστε προσενεγκοῦσα τὴν μηχανὴν διέστησέ τε αὐτὼ καὶ ἐξέμηνε κατ' ἀλλήλοιν, καὶ παραδέδωκε τῷ λέοντι δίχα ἑκάτερον εὐπρεπῆ καὶ εὔκολον θήραν. Τοῦτο μὲν ἡ τοῦ Αἰσώπου ΚΕΡΔΩ.

ΕΥΑΡΕΣΤΟΝ. Πάνυ ἀρέσκοντα.] Vox reſtituenda Themiſtio, Orat. iii. p. 74. Ἀρετὴ μὲν γὰρ πρὸς αὐτὴν ἅπασα σύμφωνος, κακία δὲ οὔτε πρὸς ἀρετὴν εὐμενὴς, οὔτε ΕΥΑΡΕΣΤΟΣ ἑαυτῇ. Ita legendum. Vulgo male δυσάρεστος.

ΕΥΑΡΗΤΟΣ. Ὄνειρος, εὔτακτος.] Scribo ſine diſtinctione, Εὐάρητος ὄνειρος, εὔευκτος. Heſych. Πολυάρρητος, πολύευκτος. Ubi ſcribendum, Πολυάρητος, vel πολυάρατος. Vide infra p. 8.

ΕΥΕΚΤΟΥΝ. Εὖ ἠκονημένον, ἄκμαζον—Εὐρωστοῦν, εὔπλευρον.] Hæc male digeſta ſunt. Scribe, Εὐήκοον, ὀξὺ, εὖ ἠκονημένον, ἄκμαζον — Εὐεκτοῦν, εὐρωστοῦν, εὔπλευρον. Ubi notanda vox. Εὔπλευρος, *Bene ſanus.*

ΕΞ ΟΡΙΟΥ. Ἐξ ἐπιτηδείου ἀνέμου.] Recte corrigunt,

PARS III. rigunt, ἐξ ὀρίȣ. Themiſt. p. 105. Πνεύματα ἐξ ȣ̓ρίας. Subaudi μερίδος. Heſych. Οὐρία, ὀπισθίη.

ΑΝΑΛΚΑΤΑΛΛΑ. Ἄνωθεν κάτω.] Lego, Ἀναντακατάντα. Vide Hom. Il. Ψ. 116.

ΠΡΟΣΟΜΑΙ. Ἐάσω.] Scribendum, Πρόωσομαι.

ΚΑΤΑΛΕΥΣΑΙ. Ἐγκλῖναι, λιθοβολῆσαι.] Iſtud ἐγκλῖναι pertinet, opinor, ad Κατανεῦσαι.

ΚΑΡΔΑΜΥΣΣΕ. Κατάπιε.] Lege, Κατάμυε. Vide Arnaud ad Oppian. p. 226. Themiſt. p. 61. ἀσκαρδαμύττων πρὸς τὸν ἥλιον — νῦν δὲ καταμύειν.

ΠΟΛΥΑΡΡΗΤΟΣ. Πολυεύκτος.] Scribe, Πολυάρατος. Themiſt. p. 66. τὸν πολυάρατον πλȣ̃τον. Vel forſan πολυάρητος. Vide ſupra p. 7. v. Εὐάρητος.

ΕΚΤΙΣΕΙ. Ἀποδώσει.] Themiſt. p. 70. Ταῖς δὲ ἐπανθεῖ τὸ πρόθυμον εἰς τὴν ΕΚΤΙΣΙΝ· ȣ̓ γὰρ πάντως τὸ ἔργον ἀπαιτητέον, ἀλλὰ τὴν γνώμην μόνον ἐξεταστέον, καὶ εἰ τοσαῦτα ΕΚΤΙΝΟΥΣΙΝ ὅσα δύνανται. *Rependunt.*

ΟΥΔΕΝΕΙΑΣ. Εὐτελείας.] Utitur Themiſtius p. 37. Μᾶλλον γὰρ αἰσθάνονται τὴν ἑαυτῶν ȣ̓δενείας, ὅταν ἀμαθέστεροι διεξελέγχωνται τȣ̃ μηδὲν εἰδέναι προσποιȣμένȣ.

ΤΕΡΜΕΡΙΑ

ΤΕΡΜΕΡΙΑ ΚΑΚΑ. Τὰ μεγάλα.] Vide Petavium ad Themiſt. p. 41. ubi pro μερμέρια κακὰ recte legit τερμέρια.

ΧΟΡΔΕΥΣΑΙ. Κακοποιῆσαι, τεμεῖν.] Utitur καταχορδεύω Longinus, et Themiſtius p. 41. pro κατατέμνω.

ΑΛΕΙΝ. Οἰκεῖν.] Scribo, ὀκνεῖν. Heſych. Ἀναλεῖ, σχολάζει. Ταραντῖνοι.

ΑΝΑΚΤΟΡΟΝ. Τὸ τῆς Δήμητρος ὃ καὶ μέγαρον καλοῦσιν, ὅπου τὰ ἀνάκτορα τίθεται.] Forſan τὰ ἀνακτόρια. Ubi *Sacra* ſcilicet reconduntur. Heſych. Ἀνακτόριον, ἱερόν. Heſych. Μέγαρα — θεῶν οἴκημα. Forſan, οἰκήματα. Vide nos ſupra P. I. v. Μέγαρα, et P. II. v. Ἀνακτόριον. Themiſtius Orat. iv. p. 106. Ἡδὲ Ἀκαδημία καὶ τὸ Λύκειον ἀποκλείει, καὶ οὔ φασι τοῖς ἀνακτόροις προσήκειν τὸν ἄνδρα ἐκεῖνον ὃς τοῦτο τὸ ὄνομα ἀγαπᾷ καὶ ἐξεργάζεται.

ΕΠΑΥΤΟΦΑΔΕΣ. Ἐπ' αὐτοφώρῳ.] Quid ſit illud Ἐπαυτοφάδες neſcio. An, Ἐπαυτοφράδες, cujus interpretamentum exciderit? et ſcribendum,—Ἐπ' αὐτοφώρῳ. Themiſtius, p. 197. Καταληφθέντες ἐπαυτοφώρῳ. Ubi diviſim ſcribendum, ἐπ' αὐτοφώρῳ. Heſych. Αὐτοφορία, τὸ ἐπὶ αὐτῇ φορᾷ. Forſan, Αὐτοφωρία, τὸ ἐπὶ αὐτῇ φωρᾷ. Heſych. Φωρά, κλοπή. Unde φωρᾶν et φωριᾶν, τὰ κλεψίμαια ζητεῖν.

ΠΑΡΕΘΕΙΣ.

PARS III. ΠΑΡΕΘΕΙΣ. Ἐκβληθεὶς ἢ ἐάσας.] Malim, ἐκλυθεὶς. Heſych. Παρείθη, παρελύθη. Themiſt. p. 198. παρεθέντα τε ὑπὸ πλήθους τραυμάτων. *Confectum vulneribus*. Malala, vol. ii. p. 211. παρεθεὶς τὰ δεξια μέρη. Vide nos ad Heſych. P. II. v. Παρετός.

ΕΥΑΓΓΑΛΟΝ. Εὐβάστακτον, εὐπροσαγκάλιστον.] Corrigunt, Εὐάγκαλον—εὐπροσάγκαλιστον. Themiſt. p. 157. οὐκ εὐαγκάλους μοι ἔτι τοὺς λόγους ποιεῖς. Interpres, *Complexu difficiles*. Forſan ſcribendum, Εὐάγκαλον, εὐβάστακτον.—Εὐάγγελον, εὐπροσαγγέλιστον.

ΜΥΗΣΙΣ. Μυσταγωγία. Μυσταγωγὴ γνῶσις.] Scribe Μύησις, μυσταγωγία, μυστικὴ ἀγωγὴ, γνῶσις.

ΕΜΜΕΤΑΙ. Ὀρχεῖται.] An legendum, Ἐμμυεῖται?

ΣΥΝΑΙΝΕΙ. Συνευδοκεῖ, συγκατατίθεται.] Reſtituenda hæc vox Themiſtio p. 185. ubi pro συνήσει legendum συναινέσει. *Plauſum atque conſenſum dabant*.

ΟΡΟΙΤΥΠΟΣ. Ὑλοτόμους.] Hæc ſunt verba Schol. ad Nicand. Theriac. v. 5.

ΕΡΑΣΙΧΡΗΜΑΤΟΥΣ. Φιλαργύρους.] Themiſtius p. 113. Τόδε μὲν οὐδεπώποτε ἀρετῆς σημεῖον, ἀλλὰ φιλοκερδοῦς καὶ ΕΡΑΣΙΧΡΗΜΑΤΟΥ ΨΥΧΗΣ.

ΜΑΤΑΙΟΛΟΙΧΟΣ.

ΜΑΤΑΙΟΛΟΙΧΟΣ. Ὁ περὶ τὰ μικρὰ πανῦργος καὶ λίχνος.] Scribe, Ματιολοιχός. Vide Petavium ad Themiſt. p. 553. qui male deducit a μάτιον et λοχῶ, cum ſit a λείχω, *lingo*. Sed et vide Cl. Bentleium ad Ariſtoph. Nubes, qui aliter legit et emendat.

ΥΠΑΡΓΥΡΟΝ. Τὸ κινάμωμον.] Scilicet quod Cinnamomum argentum valore atque pretio æquaret: ut Salmaſ. ad Vopiſcum. Themiſt. p. 118. τὰ ὄψα ἀπαργυρίζων, *de eo qui obſonia argento permutaret*. Ubi forſan ἐπαργυρίζων legendum, vel ὑπαργυρίζων.

ΜΗΛΟΦΟΡΗ. Θεραπεία Περσικὴ τῦ βασιλέως.] Recte corrigunt, Μηλοφόροι. Utitur Themiſt. p. 134.

ΑΙΟΝΑΙΝ. Καταντλεῖν, σμήχειν, λύειν.] Hinc Αἰόνημα Medicorum. Dion lib. 55. Αἰονήμασι καὶ τοῖς ἠπίοις φαρμάκοις θεραπεύουσι. Vide et Arnaud ad Heſych.

ΛΕΠΤΗΝΑΤΤΟΝ. Σινδὼν, λεπτή.] Lego Λεπτήνητος. Sic Heſych. Λεπτόμιτον φάρος, λεπτὸν ἱμάτιον.

ΟΛΚΑΣ. Πλοῖον, ναῦς φορτηγὸς, ἀηδὼν, εἰρήνη δυναλάς.] Recte, opinor, illud δυναλάς. Heſych. Ὀλκὰ, δυνατά. Sed quid illud ἀηδὼν, vel εἰρήνη? Neque enim iſta voci ὁλκὰς conveniunt. Equidem

PARS III. dem legerim, ναῦς φορτηγὸς, ἡ διαδιδȣσα ὁλκὰς τὴν εἰρήνην, δυνατάς, ut reſpexe.it Themiſtium, Orat. 10. p. 233. ἡ διαδιδȣσα ὁλκὰς τὴν εἰρήνην. Ariſtides in Minervam p. 12. Edit. Jebb. Εἰ καὶ δικῆ πάλιν τῶν κατ' ἤπειρον, ἔντε τὸ αὐτὸ το τῶν ναυτικῶν εἰς ἄμφω τείνει· εἰρηναῖον μὲν τὰς ὁλκάδας, ϗ τὴν δὶα τȣτων ἐμπορίαν· πολεμιςήριον δὲ τὰς τριήρεις· ὥσπερ ἅρμα ἁμιλλητήριον καὶ πολεμιςήριον.

ΟΛΚΗι ΜΙΑι. Τόνῳ, δυνάμει.] Hinc corrigendus Piſides apud Suid. v. Δύναμις, ubi male legitur μίαν ὅλην, pro ὁλκήν.

ΑΠΑΜΦΙΑΣΑΝΤΕΣ. Ἀποδύσαντες.] Hinc Phurnut. p. 216. ἀπαμφιασμὸν τȣ͂ τρόπȣ, *denudationem morum.*

ΠΡΟΤΡΙΤΑ. Πρὸ πολλȣ͂.] Themiſt. p. 353. Καὶ θέατρα ἤδη ἐγείρει, (ἀγείρει,) καὶ πρότριτα ἐπαγγέλλει εἰς τὸ δικαςήριον συνιέναι.

ΦΩΡΙΟΝ. Κλέμμα καὶ θρόνȣ εἶδος.] Reſpexit Themiſtium, p. 353. Γενναῖον τὸν θρόνον καὶ το βῆμα ὁρῶντες τὰ ΦΩΡΙΑ τȣ͂ ἀδικήματος. Quem locum male intellexit Heſychius. Recte Petavius, *Sceleris indicia manifeſta.*

ΕΥΙΛΑΤΟΝ. Ἰδία.] Legendum, ἰλέῳ. Heſych. Ἵλεως, εὐμενής. Heſych. Εὐιλατεύειν, εὐμενὴ εἶναι. Vide Caſaubon. ad Spartian. p. 153. qui male.

ΑΠΟΝΗΣΤΙΣΑΣΘΑΙ. Τὸ ἀπὸ νηςείας ἐπὶ πρώτην ἐλθεῖν.] Varie hæc tentant Viri docti. Vide

Salmaſ.

Salmaſ. ad Vopiſcum. p. 615. Sed nihil mutandum. Subintelligitur ſcilicet βρῶσιν ſive τροφήν. Sic Galenus Tractatu ſecundo ὑγιεινῶν. Εἶτα χόνδρον ἡψημένον ἐν ὕδατι μέλι μιγνὺς ὠμὸν ὅτι κάλλιστον, ἤσθιε, καὶ τοῦτ' ἤρκει μόνον αὐτῷ τήν γε πρώτην. *Atque hoc ſatis illi fuit pro jentaculo.* Quare forſan Græci jentaculum πρώτην vocabant.*

ΑΛΛ' ΑΧΡΙ ΕΞΕΣΤΙΝ. Ἀντὶ τοῦ ἔσω. Μένανδρος.] Lego, ἀντὶ τοῦ, ἕως. Μένανδρος. Heſych. Ἄχρι, ἕως. Eſt autem Ἀλλ' ἄχρι ἔξεστιν, *Quin dum licet*. Philoſtrat. Epiſt. 35. Ἀλλ' ἕως ἔξεστι καὶ ζῇς.

ΟΛΟΦΩΙΑ. Ὀλέθρια, οἷον ὀλοποιά.] Lege ὀλοοποιά. Vide Schol. ad Nicand. Ther. v. 1.

ΠΗΛΑΓΟΝΕΣ. Γέροντες, παλαιοὶ, γηγενεῖς.] Bentleius ad Callimachi Hymn. in Jovem v. 3. γίγαντες legit pro γέροντες. Male, opinor. Notat enim Heſychius primos homines atque adeo veteres ἐκ πηλοῦ factos. Callimach. Fragment. Bent. No. 133.

—— πηλοῦ μὴ 'ξ ἑτέρου γέγονας.

Callimachus Hymn. Jov. 3.

Πηλογόνων ἐλατῆρα ——

* In Marg. — Ælian. Nat. Animal. p. 617. Διαιτήσεται τήν γε πρώτην. Xenoph. Memor. p. 773. Καὶ περὶ πολέμου συμβουλεύειν τήν γε πρώτην ἐπισχήσομεν. Eſt ellipſis pro ſenſu loci ſupplenda. Dio Caſſius p. 364. Παρεῖδε καὶ ἐκ ἐπήμυνεν αὐτοῖς τήν γε πρώτην.

Ubi

PARS III. Ubi Bentleius Πηλαγόνων. Sed, opinor, utrumque bonum, Πηλόγονοι et Πηλάγονες.

ΑΕΙΡΟΙΣ. Ἀπείροις.] Scribe iiſdem literis, Ἀείροις, ἐπαίροις. Schol. ad Oppian. Halieut. lib. ii. 5. Ἀεῖραι, ἐπαρεῖν.

ΑΜΦΗΡΙΣΤΟΝ. Ἀμφοτέρωθεν ἐξιςάμενον — Ἀμφίλογον.] Lege uno ductu atque ordine, ἐξιςάμενον, ἀμφίλογον, παρὰ τὸ ἄμφω καὶ ἐρῶ τὸ λέγω ῥῆμα. Vide ἀμφήριςον ab ἄμφω et ἐρῶ. Schol. ad Oppian. Hal. i. v. 90. ἀμφίβολος.

ΑΔΟΡΟΙ. Ἀσκοί.] Utitur Antimachus. Vide Caſaubon. ad Spartian. p. 153.

ΟΨΩΝΑ. Τὸν πρὸ τὸ ὀψώνειν σπυρίδα.] Forſan, Ὀψῶνα, τὸν πρὸς τοῦ ὀψωνεῖν. Σπυρίδα ſcilicet: ut ὄψων ſit qui obſonii curam habet. Latini, *Obſonator*. Procopius Perſic. lib. 3. Ἰωάννην παρέδωκεν ὃς οἱ ἐπεμελεῖτο τῆς περὶ τὴν οἰκίαν δαπάνης· ὀπτίωνα τοῦτον καλοῦσι Ῥωμαῖοι. Sic apud Eunap. ἀζουτριῶνα pro *adjutorem*. Vide Caſaubon. ad Spartian. p. 160.

ΣΩΡΑΚΟΝ. Ἀγγεῖον εἰς ὃ σῦκα ἐμβάλλεται ἢ ξυλοκανθηλία.] Vide omnino Cl. Salmaſium ad Capitolinum p. 340.

ΑΠΟΔΕΟΥΣΑ. Λείπουσα, ὑςεροῦσα· δεῖ γὰρ τὸ ὑςερεῖν ἀποσημαίνει ςέρημα ἐςί. Τὸ ἐπίῤῥημα δὲ τὸ

χρὴ

χρὴ σημαίνει.] Legendum, ἀποσημαίνει ὅτε ῥῆμα ἐςί. Themiſtius p. 463. τῆς μὲν κόμης λίαν Φροντίσαι, ὡς μὴ Φαίνεσθαι ἀποδέουσαν. *Crinis magnam curam habere, ne deficere ſive excidiſſe videatur.* Ubi legunt, κάλλους ἀποδέουσαν. Perperam. Si quid mutandum, ἀποῤῥέουσαν legerem, ob ſequentem καταῤῥυείσας. PARS III.

ΕΚΔΙΑΙΤΗΘΗΝΑΙ. Διατραφῆναι, ἢ διαπραχθῆναι] Lego, διαπαχθῆναι. *Abduci. Ab aliis dimoveri.* Vide Salmaſ. ad Spartian. p. 96.

ΒΗΣΣΑΙ —— Πόλις.] *Beſam* urbem intelligit. Vide Caſaubon. ad Spartian. p. 138.

ΩΡΑΚΙΑΝ. Λυποψυχεῖν.] Lege λειποψυχεῖν. Utitur Themiſt. p. 354.

ΟΚΡΙΒΑΣ —— ΛΟΓΙΟΝ, ἐφ' οὗ οἱ τραγῳδοὶ ἠγωνίζοντο.] Themiſt. p. 358. Αἴσχυλος δὲ τρίτον ὑποκριτὴν καὶ ὀκρίβαντας. *Pulpitum* reddit Petavius. Id eſt, Λόγιον.

ΕΦΟΛΚΑ. Τὰ ἀγαγεῖν δυνάμενα.] Utitur Themiſt. p. 365. Καὶ Χάριτες ἐπανθοῦσι τοῦ ἐφολκὸν εἶναι.

ΧΟΡΤΟΣ. Ὁ συνήθης.] Scilicet id quod vulgo χόρτον vocamus et probe ſcimus. Sic ſæpius Heſych. Καὶ τὸ σύνηθες. Vide nos ſupra P. II. v. Κλίναι. Confer Heſych. v. Κεφαλή.

ΕΠΙΧΙΛΕΣ,

PARS III.

ΕΠΙΧΙΛΕΣ. Τὸ ἐλλιπές.] Lege Ἐπιχειλὲς, τὸ ἀνελλιπές. Themiſt. p. 458. Ἐπιχειλῆ πᾶσι τὰ ἀγαθά. *Bona abundantia.*

ΕΠΙΧΙΛΟΥΝΤΕΣ. Πληροῦντες.] Scribe Ἐπιχειλοῦντες. An a χίλη?

ΥΠΟΦΑΙΣΕΙΣ. Εἰς θεωρίας.] Legendum Ὑποφαύσεις, εἰσπορείας. Vide Petavium ad Themiſt. p. 612.

ΠΑΤΡΩΖΟΥΣΑΙ. Τὰ τȣ̃ πατρὸς φρονȣ̃σαι.] Utitur Themiſt. p. 285. Πρὸς ὥρας ςέλλει μοι — τὸν ἐκ τȣ̃ μαςȣ̃ πατρώζοντα ἤδη.

ΒΑΡΠΥΡΓΟΣ. Πορμεῖο περὶ ἀμφόδων.] Aſſentior reponenti, Ἑρμαῖον περὶ ἄμφοδον. Nam βάρπυργος eſt *parva turris.* Heſych. Βὰρ, μικρόν. Ἑρμαῖον eſt *Acervus lapidum in biviis Mercurio* Ἐνοδίῳ *ſacer.* Vide tamen Petavium ad Themiſt. p. 663. Vide et Heſych. v. Ἑρμαῖος λόφος. Id eſt, Βάρπυργος. Confer *Coſtard's Two Diſſertations,* p. 39. Vel βάρις πύργος. Corrigendus Suidas, v. Καινοπρεπὲς, ubi pro Δαρείȣς lege Βάρεις. Vide Suid. v. Βάρεις.

ΕΝΟΔΙΟΣ. Ἑρμῆς πάρῳ.] Scribo, παρ' ὁδῷ. *Juxta viam.* Vide Petavium ad Themiſt. p. 669.

ΣΚΙΤΑΛΟΙ. Ἀπὸ τῶν ἀφροδισίων καὶ τῆς ΠΡΟΥΝΙΚΙΑΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΕΡΙΝΗΣ θεȣ̀ς τινὰς

ἐχημάτισεν,

ἐσχημάτισεν, θεὸν δέ φησι πεπλάσθαι τὸν νόμον.] Quis ἐσχημάτισεν? Proculdubio deſunt nonnulla. An legendum ἐσχημάτισαν? Scilicet, *Veteres*. Vult *deos nonnullos* fingi quos vocabant Σκιτάλους, a rebus venereis ſcilicet, atque *prœludio amatorio:* nam προυνικία ſive προυνεικία νυκτερινὴ eſt *ludus nocturnus amatorius*. Vide Salmaſ. ad Spartian. p. 146. An excidit nomen alicujus? ſequitur enim θεὸν δέ φησι πεπλᾶσθαι τὸν νόμιον. Forſan, νόμιον. Pan deus laſcivus νόμιος vocabatur. Vide nos infra v. Σκίταλοι.

ΑΥΤΟΛΗΚΥΘΟΙ.] De iſta voce vide Harpocrat. et Mauſſac. ibidem, et Valeſ. Confer Philoſtratum apud Salmaſ. ad Spartian. p. 149.

ΕΜΦΥΛΟΝ. Τὸν ἐκ τῆς αὐτῆς, οὐ πολέμιον ἀλλ' ἐμφύλιον.] Emendandus hic locus ex Schol. ad Oppian. Hal. i. v. 249. Ἔμφυλον τὸν ἐκ τῆς αὐτῆς φυλῆς, οὐ πολέμιον ἀλλ' ἐμφύλιον. Et viciſſim emendandus Scholiaſtes, ubi male legitur πόλεμον ἀλλ' ἔμφυλον.

ΡΑΘΑΓΟΣ. Τάραχος.] Hinc πολυῤῥαθάγοισι apud Oppian. Hal. i. 383.

Δελφῖνες δ' ἀκταῖσι πολυῤῥαθάγοισι γάνυνται.

Ad quem locum vide Scholiaſtem. Schol. Nicand. Theriac. v. 194. Ῥάγαθος (forſan ῥάθαγος) δὲ κυρίως ὁ τῆς κώπης κτύπος.

ΚΡΟΚΑΙ. Παραθαλάσσιοι ψῆφοι.] Legendum Κροκάλαι. Heſych. infra: Κροκάλαι, ψῆφοι. Schol. ad Oppian. Hal. i. 399. Κροκάλαι κυρίως εἰσὶν αἱ περὶ τὸν αἰγιαλὸν σμικρόταται ψηφῖδες. Recte quoque Heſych. Κροκάλαι, ἀκταί. Ita Oppianus ipſe,

Καστορίδες τ᾽ ὀλοαὶ δυσπενθέες, αἵ τ᾽ ἀλεγεινὴν
Οὔσαν ἐπὶ κροκάλῃσιν ἀπαίσιον ὠρύονται
Ἀνδράσιν ——

ΘΗΛΥΦΟΝ. Τὸ ἀκίνητον.] Lego, Θηλυφρὸν, τὸ κίναιδον. Vel, ſi magis placet, θηλυφρὼν, ὁ κίναιδος. Oppian. Hal. i. 127.

Ἀνδρὸς ἐπωνυμίην θηλύφρονος ηὐδάξαντο.

Ubi piſcem cinædum intelligit. Vide Ritterſhuſium. Ariſtophanes in Eccleſ. v. 110.

Καὶ πῶς γυναικῶν θηλύφρων ἐξουσία
Δημηγορήσει; ——

Sed ſcribe ſine dubio, Θηλυφόνον, τὸ ἀκόνιτον. Vide Ælian. de Nat. Anim. lib. ix. 27. Nicand. Alexiph. v. 42.

Ἴδης ἐν κνημοῖσι Φαλακραίης ἐνὶ βήσσης
Πολλάκι θηλυφόνον καὶ κάμμορον· ἐν δ᾽ ἀκοναίοις
Θηλείην ἀκόνιτον ἀνεβλάστησεν ὀρόγκοις.

Hic tamen pro ἀκόνιτον legendum ἀκόνιτιν. Vide Arnaud. ad Heſych. p. 107.

ΚΑΛΩΝ. Κάλον, ἀπ᾽ εὐθείας τῆς κάλως λαμβάνεις. Τὸ σύνηθες.] Ita diſtinguendum. Τὸ

σύνηθες eſt *quod omnes norunt.* Vide Heſych. v. Ἀγκὼν, et nos ſupra P. II. v. Κλίναι. PARS III.

ΚΑΛΟΙ. Τὰ σχοινία —— καὶ τὸ ἄρμενον.] Oppian. Hal. i. 227.

Καὶ τῆς μὲν λίνα πάντα περὶ προτόνοισι μέμυκε.

Ubi Schol. Λίνα, ἄρμενα. Προτόνοισι, σχοινίοις.

ΕΠΗΜΥΕΙ—Ἐπισενάζει.] Oppian. Hal. i. 228.

—— ἐπημύει δὲ κεραίη.

Ubi Schol. Ἐπημύει, ἐπικλίει. Lege ἐπικλίνει. Heſych. Ἠμύει, κλίνει. Prior interpretatio placet. Horat. Carm. i. 14. 6. *antennæque gemunt.*

ΑΛΕΙΑ. Πορεία ἢ ἄλειμμα.] Lego ἢ ἄλημα. Heſych. Ἄλημμα, ὁδοιπορία. Scribe Ἄλημα. Ab ἄλη ſcilicet. *Travels.* Eſt et ἀλεία *piſcatio.* Schol. ad Oppian. Hal. iii. 52. Βολὴ ἐπὶ ἀλείας.

ΑΤΕΚΜΑΡΤΟΝ —— Ἄσημον.] Legendum fortaſſe, ἀσήμαντον. Schol. ad Oppian. Hal. i. 35. Ἀτέκμαρτοι, ἀσήμαντοι.

ΑΕΙΔΕΜΑ. Λαμπρά.] An ſcribendum Ἀοίδιμα, λαμπρά? an, Ἀείδελα, μὴ λαμπρά? Oppian. Halieut. i. 51.

—— ἴχνη γὰρ ἀείδελα νηχομένοισιν.

Schol. Ἀθέατα, ἀφανῆ. Heſych. Αἴδηλον, ἄδηλον, ἀφανές.

PARS III.

ΓΟΜΦΟΥΣ —— Ἡ μυελὸς.] Scribe μύλος. Supra, Γόμφοι, μῆλοι. Ubi recte Salmaſ. μύλοι.

ΣΤΥΞΑΙ —— Καταπλαγῆναι, συναγαγεῖν.] Lego καταπλαγῆναι, εἰς κατάπληξιν ἀγαγεῖν. Sic infra Heſych.

ΟΜΕΥΝΗΤΟΥ. Συγκοίτου.] Dicitur ſcilicet ὁμευνήτος, ὁμευναίος, et ὁμευνής. Oppian. Hal. i. 509.

Καί τοι πλεόνεσσιν ὁμευναίαις ἀλόχοισι
Τέρπονται ——

ΚΑΝΘΑΡΟΙ ΑΙΤΝΑΙ. Μεγάλοι, ἀπὸ τῆς Αἴτνης.] Recte corrigunt, αἰτναῖοι. Oppian. Hal. i. 512. Κάνθαροι αἰτναῖοι. Ubi vide Ritterſhuſ. Heſych. Αἰτναία πῶλος ἡ Σικελικὴ, ἡ μεγάλη ἀπὸ μέρους. Lege ἡ μεγάλη ἀπὸ ὄρους. Suidas, Αἰτναῖος κάνθαρος ὁ μέγας, διὸ καὶ τὸ ὄρος μέγα. *Quia et mons Ætna magnus eſt.* Forſan legendum, διὰ τὸ ὄρος μέγα, Vide nos ſupra P. I. v. Αἰτναία πῶλος.

ΣΚΟΛΟΨ. Ξύλον, ὄξιμον.] An legendum ξύλον ὠξυμμένον? Heſych. Σκῶλα, ξύλα ὠξυμμένα. Schol. Opp. Hal. ii. Σκόλοψ καὶ Σκῶλον τὸ ὀξὺ ξύλον· τὸ τοῖς μαχομένοις χρήσιμον· ἀφ' οὗ καὶ ΣΚΩΛΟΝ τὸ ΕΜΠΟΔΙΟΝ. Hinc lux Heſychio. Σκῶλος, ῥάβδος, ΣΚΑΝΔΑΛΟΣ. Heſych. Σκάνδαλος, ΕΜΠΟΔΙΣΜΟΣ. Oppian. Hal. iv. 603.

—— σκῶλοι

—— σκῶλοι γὰρ ἐρητύȣσι κέλευθα.
Obices. Vide Riterſhuſium ad locum.

ΕΜΠΡΕΟΝ. Ἔμπειρον.] Scribo Ἔμπριον, ἔμπειρον. Ab ἐμπρίω ſcilicet. Schol. ad Oppian. Hal. ii. 377. Ἐμπρίει, λυπεῖ, πιέζει. Illud autem ἔμπειρον, eſt ab ἐμπείρω. *Infigo.* Niſi mavis, Ἐμπέραμον, ἔμπειρον. Schol. ad Callimach. Lavac. Pallad. v. 25. Ἐμπεράμως, ἐμπείρως, et Hymn. in Jovem v. 71. ἐμπόρȣς. Forſan ἐμπείρȣς. Forſan tamen legendum ἐμπαῖον. Vide nos infra v. Ἐμπαίον.

ΕΙΣ ΚΑΛΛΟΣ. Τὸ καλλιγραφεῖν, ὅταν δὲ ἀμιλλᾶσθαι.] Lego Εἰς κάλλος γράφειν, τὸ καλλιγραφεῖν· ὅτε δὲ ἀμιλλᾶσθαι. Id eſt, *Contendere uter elegantius poſſit ſcribere.* Vide Phot. Bib. Cod. 121. et Heſych. v. Ἀμιλλᾶν.

ΑΔΙΝΟΝ. Οἰκτρόν.] Male hic Gujetus. Omnia recta ſunt. Schol. ad Oppiani Hal. i. 727. Ἀδινὸν, οἰκτρόν.

ΒΟΥΒΡΩΣΤΙΣ. Μεγάλη πενία.] Scribe, πεῖνα. Schol. ad Oppiani Hal. ii. 208. Βȣ́βρωστιν, μεγάλην πεῖναν.

ΑΡΜΟΙ. Ἀρτίως.] Vide Heſych. v. Βȣγενέων.

ΠΕΡΙΣΠΕΡΧΗΣ. Περιώδυνος.] Schol. ad Oppian. Hal. ii. 334. Περισπερχὴς, ὁ σπȣδαῖος.

PARS III.

ΧΕΙΣΕΤΑΙ. Χωρήσει.] Oppian. Hal. i. 572.

—— μεταχεύεται ἰόν.

Forſan μεταχέεται. Schol. Μεταλαμβάνει, δέχεται. Sed nihil muta. Ita v. 740.

—— ὑπεχεύατο παῖδας.

Vide Homer. Odyſ. Σ. 17. ubi Schol. χωρήσει. Phurnut. de Nat. Deor. p. 208. Τάχα δὲ ἀπὸ τοῦ χεῖσθαι ἡ γῆ, ἤτοι χωρεῖν πάντα, οὕτως (χθὼν) ἐκλήθη.

ΑΛΘΑΙΝΕΙ. Αὔξει.] Forſan, Ἄλθει, αὔξει, ex ordine literarum. Nam dicitur ἄλθω et ἀλθαίνω, ut ἄλδω et ἀλδαίνω. Vide Schol. ad Oppian. Hal. i. 692. et nos ſupra P. I. v. Ἄλθα.

ΑΛΘΕΙΝΑΙ. Χαλεπῆναι —— Ἄλθετο, ὑγιάζετο περὶ τὴν ἀλθαίαν.] Quid ſi legamus, Ἀλθεῖν, χαλεπῆναι, παρὰ τὴν ἄλθαν. Heſych. Ἄλθα, θερμασία. An legendum Ἄλθετο, ὑγιάζετο παρὰ τὸ ἄλθειν? Et hoc verum puto. Vide nos ſupra P. I. v. Ἄλθα. Scribitur et Ἀλθεῖν. Confer Nicandri Theriac. v. 496.

ΑΜΥΞΑΙ. Καταμάξαι.] Scribe καταμάξει. Schol. ad Oppian. Hal. ii. 192. κυρίως ἀμύξαι τὸ πλῆξαι πρὸς ἔκχυσιν ΑΙΜΑΤΟΣ.

ΚΟΤΥΛΗΔΩΝ. Ὄφις ἐπὶ τοῦ πολύποδος τῶν πλεκτανῶν.] Quid illud ὄφις? Scribe, Φολίς. Schol. ad Oppian. Hal. ii. 312. Κοτυληδόνες, φολίδες.

δες. Sed ſcribendum ex Homero Κοτυληδονόφιν. Vide nos ſupra P. I. v. Κοτυληδών. PARS III.

ΑΕΞΩΝ. Αὔξων, ἢ ἔχων.] Oppian. Hal. ii. 409.

—— δίκης σέβας ὔποτ᾽ ἀέξων.

Ubi Arnaud ad Heſych. p. 65. legit, ἀλέξων. Sed nihil mutandum. *Juſtitiæ nullam curam habens.*

ΙΟΥΛΟΙ.] Vide Schol. ad Oppian. Hal. ii. 434. ubi illa, ἴȣλος ἡ συȣρότης, corrupta vel barbara. An ἡ ἰχθῦς? nam lib. iii. 186. ἴȣλοι piſces occurrunt. Quare nomen vulgati piſcis iſtius intelligendum. Heſych. v. Μαχαῖρα. Sed ita Schol. ad Nicandri Ther. v. 811. Καὶ ὁ ἴȣλος, εἶδος σφηκὸς, ἢ σκώληκος τȣ̃ καλȣμένȣ μυριόποδος.

ΚΑΛΙΑΙ — Καὶ ξύλινα τινὰ περιέχοντα ἀγάλματα εἰδώλων.] Plutarch. in Vita Numæ: Ναȣ̀ς μὲν οἰκοδομȣ́μενοι διετέλȣν καὶ καλιάδας ἱερὰς ἱςῶντες, ΑΓΑΛΜΑ δὴ ȣ̓δὲν ἔμμορφον ποιȣ́μενοι διετέλȣν.

ΣΕΙΡΙΑ. Φλεγμαίνει, καρȣ̃ται.] Legendum καυσȣ̃ται. Schol. ad Oppian. Hal. iii. 48. Σειρίȣ. Σείριος ȣ̓ μόνον ὁ ἥλιος ἀλλὰ καὶ ὁ ἀςὴρ τȣ̃ κυνὸς, ȣ̃ ἐπιτέλλοντος ΚΑΥΣΟΥΤΑΙ ὁ ἀὴρ· ἐτυμολογεῖται δὲ παρὰ τὸ σειράειν (forſan σειριᾶν) ἤτοι λάμπειν, ὡς φασὶν οἱ πολλοί. An potius Heſychius corrigendus ex Schol. et legendum, Σειράει, φλεγμαίνει? Vide

PARS III. Vide *Coſtard's Letters concerning the Aſtronomy of the Ancients*, vol. ii. p. 126.

ΚΑΘΕΣΤΟΣ — Μόλιϐδος.] Recte corrigunt, — Κάθετος, μόλιϐδος. Vide Schol. ad Oppian. Hal. iii. 77.

ΕΑΡ. Αἷμα. Κύπριοι.] Vide Callimach. Fragment. Bentl. N°. 247. Oppian. Hal. ii. 618.

Θερμὸν ἔαρ λάπτουσι ———

Ubi vide Scholiaſtam; et ibi Ritterſhuſium, qui recte ἔλαπτεν corrigebat apud Callimachum. Apud Schol. pro γεννητικὸν αὐτῷ legendum αὐτοῦ.

ΑΡΤΑΜΟΥΣΙ. Ἐσθίουσι.] Legendum et ex ordine literarum, Ἀρταμέουσι, vel Ἀρταμοῦσι. Heſychius mox: Ἀρταμεῖν, κατακόπτειν. Schol. Oppian. Hal. ii. 622. Διαρταμέοντες, κατακόπτοντες. Heſych. Ἄρταμος, μάγειρος. Vide Schol. prædictum, et nos ſupra P. I. v. Ἀρταμεῖν.

ΓΑΓΓΑΜΗ. Σαγήνη ἢ δίκτυον ἁλιευτικόν.] Vide omnino Schol. ad Oppian. Hal. iii. 1. ubi ſcribitur γαγκάμαις. Vide Heſych. v. Γωγγάμη. Oppian. Hal. iii. 81.

Γάγγαμά τ', ἠδ' ὑποχαὶ περιηγέες, ἠδὲ σαγῆναι.

ΔΥΗ — Δυσπαθία.] Hinc δυσπαθέες Oppian. Hal. ii. 436.

——— σπογ-

—— σπογγοτόμοι τε δυηπαθέες ϛυγέουσιν.

Ubi Schol. Δυηπαθέες, κακοπαθητικοί.

ΔΟΛΙΧΗΡΕΤΜΟΙ. Μακρόκωποι.] Oppian. Hal. ii. 497.

—— δολιχήρεϊ, κωπηέσσῃ.

ΚΡΑΙΡΑ. Ἡ κεφαλὴ, ἢ κραίρα, καὶ ἀκροϛόλιον.] Lego, ἢ κεραία. Heſych. Κεραία, οὕτω ἐν τῷ πλοίῳ τὶ καλεῖται.

ΒΟΥΤΥΠΟΣ. Ὁ βοῦν καταβάλλων, ἢ εἶδος ζώου καλουμένου ἐμπίς.] Pro ἐμπὶς ſcribendum βουτύπος. Oppian. Hal. ii. 529.

—— ὅτ' ἐπιζέσῃ ὀξὺ κελεύων

Βουτύπος ——

Ubi recte Schol. Βουτύπος, ὁ οἶϛρος. *Aſilus*.

ΑΠΟΣΠΑΡΑΣΣΟΥΣΙ. Σπαίρουσι, σφίζουσι.] Gujetus emendat, σχίζουσι. Scribe σφύζουσι. Heſych. Σπαίρει, πηδᾷ. Σφύζει, πηδᾷ.

ΘΥΝΝΟΝ. Τὸν ὅρκινον λέγουσι.] Schol. ad Oppian. Hal. iii. 81. ſcribit, τὸ θύνον, σκοπεῖον λεγόμενον. Oppianus vocat retia iſta ὑποχάς. Δίκτυα ΠΕΡΙΦΡΑΤΤΟΝΤΑ καὶ ἐπέχοντα τόπους, inquit Schol. Unde Heſych. exponit, τὸν ὅρκινον. Heſych. Ὅρκμον, ΦΡΑΓΜΑ. An legendum, Ὅρκινον, Φράγμα?

ΚΕΚΑΦΗΟΤΑ.

PARS III.

ΚΕΚΑΦΗΟΤΑ. Ἐκπεπνευκότα. Κάπυς γὰρ τὸ πνεῦμα.] Scribe Κάπος. Vide Schol. ad Oppian. Hal. iii. 114. ubi ſcribe κάπυτ, ἡ κεφαλὴ παρὰ Ῥωμαίοις. Vulgo κάπυ. Heſych. quoque κάπυτ. Heſych. Κάπος. Ψυχὴ, πνεῦμα.

ΚΑΥΛΙΟΝ. Ὃ κατανέμονται οἱ ἰχθύες.] Vide quæ ſcripſimus, P. II. v. Καυλός. An reſpicit illud Oppiani Hal. iii. 148? ubi pro αὐλὸν ſcribendum ex Schol. ΚΑΥΛΟΝ. *Fiſtulam* reddit Ritterſhuſius. Male. Intelligit *hami partem quæ lino adnectitur*, quæque niſi longior ſit, linum *ederent* piſces ſive *diſcinderent*. Confer Oppian. Hal. v. 140. Sed καυλὸς et αὐλὸς idem fere in *ariſtis*. Heſych. v. Κάλαμος — Καὶ τοῦ σίτου ὁ καυλὸς καὶ αὐλός. Ubi καυλὸς *illa pars quæ fructui proprior et proximior*: αὐλὸς autem *pars fiſtulata*.

ΠΡΩΙ — Σημαίνει δὲ τὸ ἐν ὥρα.] Inepte Gujetus. Ἐν ὥρᾳ eſt *matutino tempore*. Xenophon Oeconom. p. 98. Vide infra p. 27. in Ἐπίκαιρος. Opponitur ſcilicet τῷ, ὄψε, ut dicit Heſychius.

ΠΡΩΙΑ. Ταχέα.] Recte. Heſych. Ὥρη, ΠΑΘΟΣ, οἱ δὲ πάχος καὶ παχύτητα. Lego τάχος καὶ ταχύτητα. Pro illo autem πάθος, forte legendum πόθος. Nam quæ ὥραια, πόθεινα ſunt.

ΑΝΔΡΕΙΚΕΛΟΝ. Χρώματος εἶδος.] Xenophon Oeconom. cap. 10. p. 84. Οὔτ' ἂν ἀνδρεικέλου χρῶμα

χρῶμα ὁρῴην ἥδιον ἢ τό σον. *Purpuriſſi colorem* reddit Interpres. PARS III.

ΠΡΩΡΕΙ. Κηδεύει, ἐκρεῖ, προορᾷ.] Vide Schol. ad Oppian. Hal. iii. 333. Illud ἐκρεῖ pertinet ad προρεῖ. Cætera ſana ſunt. Πρωρεὺς, *navis curator*. Xenoph. Oeconom. cap. vii. 14. Τὸν δὲ τοῦ κυβερνήτου διάκονον, ὃς ΠΡΩΡΕΥΣ τῆς νεὼς καλεῖται, οὕτως εὗρον ἐπιστάμενον ἑκάστην τὴν χώραν, ὡς καὶ ἀπὼν ἂν εἴποι, ὅπου ἕκαστα κεῖται, καὶ ὁπόσα ἐστίν.

ΝΑΡΚΩΣΑΙ. Εἰς νάρκην ἀγαγεῖν.] Schol. ad Oppian. Hal. iii. 153. Τὴν νάρκωσιν, ἀπὸ τῆς νάρκης τοῦ ἰχθύος λεγόμενον φερωνύμως· ΤΟ ΓΑΡ ΟΝΟΜΑ αὐτῆς ναρκᾷν δεινῶς τοὺς ἁλιέας ποιεῖ. Ubi legendum, puto, ΤΟ ΓΑΡ ΑΙΜΑ αὐτῆς. Vides autem utrumque dici ναρκάω et ναρκόω, et νάρκη et νάρκωσις. Poſſis etiam legere, ΤΟ ΓΑΡ ΣΩΜΑ. Sed illud verius.

ΕΓΓΥΟΝ. Ἐγγυητὴν, ἢ ἀσφαλές —] Quæ ſequuntur — ἐγγύτητα, ἀκούσας δ' ὡς ὁμοῦ εἶεν οἱ πολέμιοι, ad vocem Ὁμοῦ pertinent. Nam ibi ὁμοῦ eſt ἐγγύς. Vide nos ſupra P. II. v. Ὁμοῦ. Confer et Meurſ. Att. Lect. lib. i. p. 5.

ΕΠΙΚΑΙΡΟΣ. Εὔκαιρος.] Aliud eſt Ἐπικαίριος. Xenophon Oeconom. cap. v. 4. Ἀεὶ ἐν ὥρᾳ αἱ ἐπικαιριώταται πράξεις εἰσίν. *Mane peragendæ ſunt res acerrimæ*. Vide Heſych v. Πρωί.

ΚΑΛΑΜΑ

ΚΑΛΑΜΑ. Ὄγκος, Ἰχθύς.] Per piſcem intelligit Καλαμάριον. Schol. ad Oppian. Hal. iii. 166. Τευθίδες δὲ εἰσὶ τὰ κοινῶς λεγόμενα ΚΑΛΑΜΑΡΙΑ.

ΙΕΡΟΣ ΙΧΘΥΣ. Τὸν μέγαν καὶ ἄνετον λέγει· ἱερὸν γὰρ τὸ μέγα.] Atqui nomen erat alicujus piſcis, ſi fides Schol. Oppian. Hal. iii. 191. Κάλλιχθυς, ὁ ἱερὸς λεγόμενος. Et alter Schol. ἱερὸς ἰχθὺς. Vide Callimachi Fragment. Bentl. N°. 37.

ΣΙΖΕ. Ἤχει, κατὰ μίμησιν ἤχου.] Scilicet pro Ἔσιζε. Quare inepte Palmerius, qui legit Σίζει. Vide Cl. Hemſterhuſ. ad Polluc. lib. x. 24. p. 1272. et Schol. ad Ariſtoph. Equit. 925. et Acharn. 1157. Reſtituenda hæc vox Ignatio Martyr. p. 51. Edit. Oxon. Τισὶ δὲ καὶ παρήγγελλεν ΗΣΥΧΑΖΕΙΝ, ΣΙΖΟΥΣΙ καὶ λέγουσι καταπαύειν τὸν δῆμον πρὸς τὸ μὴ ἐπιζητεῖν ἀπολέσθαι τὸν δίκαιον. Ita legendus iſte locus. Vulgo male ἡσυχάζουσιν, ζέουσι.

ΣΙΖΕΙ. Ῥεῖ, περιῤῥεῖ, τινές· ἄμεινον δὲ ἐπὶ τοῦ σίζειν ὀφθαλμόν.] An ὑπεῤῥεῖ? Sed vide Schol. ad Oppiani Hal. lib. iii. 248. et nos ſupra P. II. v. Σίζει.

ΦΙΛΟΚΑΛΙΑ. Φιλοῦσα τὰ πλάστρα.] Scilicet κοσμήματα. Vide Heſych. v. Πλάστρα. Idem: Φιλόκαλος, φιλόκοσμος. Schol. ad Oppian. Hal. iii. 342.

342. Σαίρειν ϗ φιλοκαλεῖν. *Verrere et purgare* PARS III.
ſive *nitidum reddere.* Latini; *Elegantia.* Hinc Suidas v. Τολυπεῦμα, πεφιλοκαλημένον ἔριον. *Lana purgata, carpta et ad uſum parata.*

ΧΑΛΙΣ. Ὁ ἄκρατος οἶνος.] Vide Schol. ad Oppian. Hal. iii. 362.

ΚΑΤΙΛΥΣΑΝΤΕΣ. Περικαλύψαντες.] Scilicet ἰλύϊ. Vide v. Ἰλύσω. Xenoph. Oeconom. cap. xvii. 13. Τῷ οὖν ΚΑΤΙΛΥΘΕΝΤΙ τί ἂν ποιοῦντες δοκοῦσιν ἄν σοὶ ἐπικουρῆσαι; Ἐπικουφίσαντες, ἔφην ἐγὼ, τὴν γῆν. Confer nos ſupra P. II. v. Ἰλύει.

ΛΑΡΙΝΟΣ. Ἰχθὺς ποιός.] Scribe Λάριμος. Vox occurrit apud Oppian. Hal. iii. 399. Schol. Λάριμον τὸ λεγόμενον κύλας, εἶδος ἰχθύος.

ΠΛΑΣΤΡΑ.] Vide Heſych. v. Φιλοκαλία. et notas noſtras.

ΓΕΛΟΙΟΣ. Ἱλαρός. Γελοιαστής, ϗ ὁ καταγέλαστος ἄνος ϗ λοίδορος.] Legendum, καταγέλαστος ἄνθρωπος.

ΑΝΔΗΡΟΝ.] Schol. ad Oppian. Hal. iv. 319. Ἀνδήροισι, Αἰγιαλοῖς. Ἄνδηρα κυρίως τὰ χείλη τοῦ ποταμοῦ, παρὰ τὸ ἄνω τῆς δηοῦς ἀρεῖσθαι. Legendum ἄνω ΤΟΥ ΔΙΕΡΟΥ ΑΙΡΕΣΘΑΙ. Vide Ritterſhuſium, et Valeſium ad Harpocrat. v. Ἄνδηρον.

ΚΡΟΤΑΦΟΣ.

PARS III.

ΚΡΟΤΑΦΟΣ.] Vide Schol. ad Oppian. Hal. iv. 349. Κροτάφοισιν, Ἐξοχαῖς. Κρόταφος ἀπὸ τῦ κηρύσσειν τὸν τάφον ἢ παρὰ τὸ ποιεῖν κρότον τῇ ἀφῇ. Pro κηρύσσειν legendum forte κορυσσεῖν.

ΕΡΕΤΕΙ — Ἐπιθυμητή.] Scribe, Αἱρετή.

ΕΧΘΟΔΟΠΟΣ. Ὁ ἔχθραν ποιῶν.] Utitur Oppian. Hal. iv. 663. Schol. Ἐχθοδοποῖο, μισητῦ.

ΕΔΡΑΚΙΣ. Ὀλιγάκις.] An legendum Ἑπτάκις, ὀλιγάκις? alluſerit ad illud Petri, ἕως ἑπτάκις. Quod recte interpretatus eſt Schol. ὀλιγάκις. Heſych. Παυράκις, ὀλιγάκις. Et, Παυράκις, τὴν πέμπτην Σαμοθράκες καλῦσιν. Vide Cl. Boiſium ad Clem. Romanum, p. 24.

ΒΟΥΛΑΚΑ. Βόλυ ὄνομα.] Lego, Βώλυ ὄνομα. Infra, Βῶλαξ, βῶλος.

ΣΥΝΕΠΕΣΤΗ. Ἐστύνασεν, ἐστυγνίασεν.] Lego, Συναπέστη, ἐστύγνασεν. Ita ut illud alterum ſit correctio alterius. Poſſis etiam legere, ἐστύγησεν, ἐστύγνασεν. Vide Heſych. v. Στυγεῖν, et Gronovium ad hunc locum.

ΠΡΥΜΝΑΝ. Τὸ ἔσχατον.] Lege Πρυμνόν. Schol. ad Oppian. Hal. iv. 281. Πρέμνοι κυρίως οἱ κορυφαῖοι τῶν δένδρων κλάδοι, παρὰ τὸ πρυμνὸν τὸ ἔσχατον.

ΑΣΙΝ.

PARS III.

ΑΣΙΝ. Τὴν μετ' ὀςράκων λίθων ΥΛΗΝ.] Non male Guj. ἰλύν. Schol. ad Oppian. Hal. iii. 433. Ἄσιν, ῥύπον, ἰλύν. Sed et legendum, ὀςράκων ΚΑΙ λίθων. Vide Nicand. Ther. 177.

ΕΡΥΣΙΒΗ. Νόσος τις.] Xenoph. Oeconom. cap. v. 18. Καὶ γὰρ χάλαζαι, καὶ πάχναι ἐνίοτε, καὶ αἰχμοὶ, καὶ ὄμβροι ἐξαίσιοι, καὶ ΕΡΥΣΙΒΑΙ, καὶ ἄλλα, πολλάκις τὰ καλῶς ἐγνωσμένα ϗ πεποιημένα ἐφαιροῦνται.

ΕΑΣΙΣ. Βρέτας, Βάθρον.] Vox prima loco non convenit: nempe corrupta eſt, ſed quæ facile emendari poſſit. Locus ſcribendus: Ἕδος, ἔδαφος, λόγος, ὥρα, βάσις, βρέτας —— καθέδρα. Nempe hæc omnia voci Ἕδος pertinent. Quare pro Ἑάσις, quod nihili eſt, legendum ſine dubio Βάσις. Sic infra Heſych. Ἕδρα, βάσις, καθέδρα, ἡ συνέδρα καὶ ΚΑΤΩΧΗ. An ϗ ἡ κάτω γῆ? Pro ΛΟΓΟΣ autem legendum λόχος. Heſych. Λόχος, ἔνεδρα. Vide nos infra P. III. v. Ἕδος.

ΑΝΤΥΠΟΣ. Ἶσος, ὅμοιος.] Scribe Ἀντωπὸς. Oppian. Hal. v. 7.

Ἀντωπὸν μακάρεσσι κάμεν γένος ——

Schol. Ἀντωπόν. Ὅμοιον. Vide nos ſupra P. II. v. Ἀντίτυπα.

ΔΗΘΑΚΙ. Πολλάκις.] Schol. ad Oppian. Hal. v. 48. Δηθάκις, Πολλάκις.

PARS III.

ΕΕΙΚΟΣΟΡΟΙΟ. Φορτηγȣ͂ τελείας, εἰκοσακώπȣ.] Oppian. Hal. v. 59.

—— νήεσσιν ἐεικοσόροισιν ὁμοῖα.

Ubi inepte Schol. ὁμοιοτάφοις.

ΑΓΧΙΒΑΘΗΣ.] Vide Schol. ad Oppian. Hal. v. 61.

ΦΡΟΝΙΝ——Τὴν λείαν, ὡς τινές.] Legendum forſan τὴν εὐτέλειαν.

ΟΛΙΓΗΠΕΛΕΩΝ.] Utitur Oppian. Hal. v. 546.

Ἀλλ' ὅτε λευγαλέης ὀλιγηπελέων ὀδύνῃσι
Κάμνῃ ——

Vide nos ſupra P. II. v. Κάκῃ.

ΡΙΚΝΟΙ. Ἱκανοὶ σαρξὶν, ἐπικεκαμμένοι.] Scribendum ſine dubio, Ῥικνοὶ, ἰσχνοὶ σαρξὶν, ἐπικεκαμμένοι.] Dicitur de *macilentis, rugoſis,* et *curvis* ſenibus. Oppian. Cyneg. ii. 346. de ſene,

—— ἅψεα ῥιγνόν.

Scribe ῥικνὸν, *curvum.* Utitur ſæpe. Vide nos ſupra P. II. Ῥικνοί.

ΑΧΑΙ ΝΕΒΡΩΝ. Ἐλάφων ἡλικίαι.] Salmaſ. Ἀχαῖναι, ἐλάφων ἡλικίαι. An legendum, Ἀχαῖναι, νεβρῶν ἢ ἐλάφων ἡλικίαι? Vide Heſych. v. Ἕλλος, Oppian.

Oppian. Cyneg. ii. 426. et Ritterſhuſ. ad locum. De νέβρῳ vide Schol. Nicand. Ther. v. 40. ubi νέβρον eſt *nervum*. *Penis* ſcilicet. Niſi legendum, νεῦρον. PARS III.

ΤΟΝΘΟΡΥΖΕΙ—Τονθορίζει τὰ αὐτά.—Τονθρὺς φωνή.] Oppian. Cyneg. ii. 541.

Φθογγὴν ἐκ ϛομάτων μεροπηΐδα ΤΟΝΘΡΥΖΟΝΤΕΣ.

Idem infra lib. iii. 169.

Εἰσόκε κνυζηθμοῖσιν ἀναιδέα ΤΟΝΘΡΙΖΩΣΙ.

ΟΥΚ ΕΤΟΣ. Οὐ ματαίως, οὐκ ἀληθῶς.] Delendum οὐκ ante ἀληθῶς, nam οὐκ ἐτὸς eſt ἀληθῶς. Oppian. Cyneg. i. 53.

Οὐ μὲν ἄρ' οὐδ' ἁλιεῦ, καὶ ΟΥΚ ΕΤΟΣ ἰξευτῆρι.
Ἄγρη νόσφι πόνοιο ——

ΗΜΕΡΟΥΝ ΚΡΑΤΗΣ. Τὸ τὴν γῆν ἐξημερῶν καὶ ἐργάζεσθαι.] Scribendum, Κράτης τὸ τὴν γῆν ἐξημερῶν καὶ ἐργάζεσθαι. *Crates* nomen Grammatici alicujus. Vide mox Heſych. v. Ἐνώπια.

ΕΝΩΠΙΑ.—Ὁ δὲ Κράτης τὰς φλιὰς παρέδωκεν ἐνίνοχος.] Lege, ὡς παρέδωκεν. Ἡνίοχος. Heniochus nomen Auctoris apud Athenæum. Vide Meurſ. Lacon. p. 68. ubi laudat illud Heniochi παῖδα φάρυγος. *Servum gutturis*. Sed errat egregie Meurſius. Scilicet, Henio-

PARS III. chus uſus erat illa voce ἐνώπια. Vide nos ſupra P. II. v. Κώθων.

ΕΔΟΣ. Ἔδαφος, λόγος, Φρόντισμα, ὥρα, βάσις.] Vide nos ſupra, p. 31. ubi correximus λόχος et βάσις pro Ἔασις. Sed quid illud Φρόντισμα, et ὥρα? An Θρόνισμα et ἑρά? *Cauda* ſcilicet. Anglice, *The ſeat.*

ΙΠΝΟΣ — Φανὸς — μαγειρίον.] Forte, μαγειρεῖον. Vide Harpocrat. in v. Schol. ad Oppian. Hal. v. 430. Ἰπνοῦ, διὰ φαναρίου. Quare forſan φανὸς et φανάριον idem.

ΤΑΡΡΟΣ. ΤΑΡΣΟΙ.] Vide Schol. ad Oppian. Hal. i. v. 431.

ΓΩΛΙΟΙ. Σπήλαια.] Nicander et Schol. Ther. v. 125. γωλεά. Scribitur et Γωλειοί. Vide Arnaud ad Heſych. p. 36.

ΤΡΟΧΜΑΛΟΝ. Τὸ πλῆθος τῶν λίθων.] Utitur Nicander Theriac. v. 143.

—— ἀνιχνεύουσι δὲ πάντα

Τρόχμαλά θ', αἱμασιάς τε, καὶ εἰλυοὺς ἐρέοντες.

Ad quem locum vide Scholiaſtam.

ΛΕΠΑΣ — Ἀγρόταλον.] Corrigunt, ἀκρόταλον. Non male. Schol. Nicand. Theriac. v. 147.

Λέπας,

Λέπας, ἀκρωτήριον. Vide nos ſupra P. I. v. Λέπας.

PARS III.

ΔΟΜΗ. — Σῶμα.] Nicand. Ther. v. 153.

Ἄλλος δ' αὖ κόχλοισι δομὴν ἰνδάλλεται αἴης.

Ubi Schol. Ἄλλοι δὲ αὖ τοῖς κόχλοις τῆς γῆς τὴν δομὴν ἤγουν τὸ σῶμα ἀφομοιοῦνται.

ΛΕΠΡΑ. Πάγος τῆς ἐπιφανείας τοῦ σώματος.] Legendum Πάθος. Heſych. ſupra, Ἐφηλίδες—Πάθος. Nicander Theriac. v. 156.

Σπείρῃ λεπτύνονται ἀλινδόμενοι ψαμάθοισι.

Ubi Schol. Τὸ δὲ σπείρῃ λεπτύνονται, ἀντὶ τοῦ ἢ τραχύνονται ἢ λευκαίνονται· ἀφ' οὗ καὶ ἡ ἐν τοῖς σώμασι παρὰ φύσιν λευκότης, καλεῖται ΛΕΠΡΑ. Pro λεπτύνονται legendum apud Nicandrum λεπρύνονται. Sed ita infra v. 262.

Χροιῇ δὲ ἐν ψαφαρῇ λεπτύνεται ——

ΝΩΚΑΡ. Νύσταξις—Κακόσχολος ἔννοια.] Hac voce utitur Schol. ad Nicandri Theriac. v. 158. Idem infra, v. 189. Νῶκαρ δὲ, ὁ κάρος· ἤγουν ὁ ὕπνος· οἱονεὶ ΤΟΥ ΝΟΥ ΚΑΡΩΣΙΣ. Quo reſpicit Heſychius.

ΒΡΩΜΗΝ. Βρῶσιν.] Schol. Nicand. Ther. v. 98. Ἀποστρέφονται τὸν ἑαυτῶν βρῶμον. An apud Heſych. legendum βρῶμον?

PARS III.

ΤΡΙΦΑΣΙΟΙ. Τριπλάσιοι, τρίφωνοι.] Schol. Nicand. Ther. v. 99. Τρίφατον ἀντὶ τȣ͂ τρίλεκ]ον.

ΘΥΩΡΟΝ — Καὶ μυρεψὸς ȣ̓́τω.] Ita utitur Nicander Ther. v. 103. De *unguenti confecto-ribus* ſcilicet.

—— ἤνγε ΘΥΩΡΟΙ
Πρώτην μεσατίην τε πολύτριπτον καλέȣσιν.

ΛΑΚΡΙΣ ΚΑΙ ΛΑΚΤΙΣ. Κώπη, τορύνη.] Utitur Nicander v. 109. ubi Schol. τορώνη. Male. Heſych. Τορύνη, σιτῶδες τι. An legendum, σκεῦος τι?

ΒΛΗΧΩΝ. Γλήχων καὶ ȣ̓́τως λέγεται.] Apud Schol. Nicand. Ther. v. 60. ſcribitur γλίχωνα. Ubi forſan legendum γλήχωνα.

ΕΛΕΛΙΣΦΑΚΟΣ. Πόα τις ὁμοία δικτάμῳ.] Utitur Nicander Ther. v. 84.

Αὔτως δ' ἀλθήεντ' ἐλελίσφακον, ἐν δέ τε ῥίζαν
Σιλφίȣ, ἥν κνισῆρι κατατρίψειαν ὀδόντες.

ΟΔΟΛΚΑΙ. Ὀβολοί. Κρῆτες.] Nicander Ther. v. 93.

—— ὀδελȣ̀ δὲ οἱ ἄισιον ὁλκήν.

Ubi Schol. Ὀδελȣ͂ ἀντὶ τȣ͂ ὀβελȣ͂, Δωρικῶς, ἤγȣν Αἰολικῶς.

ΔΑΥΧΜΟΝ. Ἔνκαυςον ξύλον δάφνης.] Forſan legendum, Δαῦχον. Schol. Nicand. Theriac. v. 94.

v. 94. Ἀντίγονος δὲ λέγει δαῦχον ὁμοίως δάφνῃ πικρὰν εἶναι. Scribitur quoque δαῦκος. Heſych. Δαῦκος — βοτάνη, et γλαῦκος. Vide Nicandrum.

ΔΟΙΔΥΞ. Ἀλετρίβανος.] Schol. ad Nicand. Ther. v. 109. Ἀλετρίβανον. Vocabatur et λάκτις. Vide Schol. ibid. Et τριβεύς. Vide Schol. ſupra v. 87. Confer Heſych. in voce poſt Δίδυμοι — Δοίδυξ, et v. Τριπτήρ. Schol. ad Nicandri Alexiph. v. 491. Καὶ ὁ τριπτὴρ δὲ κατασκεύασμά τι ἐστὶν, ἐν ᾧ τὰς σαφυλὰς ἀποθλίβουσι. Hic male ἐν ᾧ. Dele ἐν.

ΘΡΙΝΑΞ. Πτύον σίτου.] Schol. Nicand. v. 114. Ὁ δὲ θρίναξ, γεωργικόν ἐστι σκεῦος, ἔχον τρεῖς ἐξοχὰς καὶ σκόλοπας ἀπεξυσμένους, ᾧ τὰς ἀστάχυας τρίβουσι.

ΟΛΜΟΣ. Περιφερὴς λίθος, βαρβαρος ἐν ᾧ τὰς βοτάνας τρίβουσι.] Pro βάρβαρος legendum ΒΑΡΒΟΣ. Valcken. ad Ammon. Animad. lib iii. 6. p. 183. μαρμάρεος. Male. Heſych. Βαρβός, μύστρον, ἐν Θεσμοφοριαζούσαις. Nam μύστρον, μυττὸς, ſive μυστὸς *mortarium*, ὅλμος. Hinc μυττωτὸν *contritum*. Hinc metaphorice, *mulieris pudendum*. Heſych. Μυχρὸν — γυναικεῖον μόριον, et Μυττὸς — τὸ γυναικεῖον. Vide Ariſtoph. Theſmoph. Heſych. Μυστίτριβον, ἀλετρίβανον.

ΝΩΧΕΛΕΙΑ — Νωθεία, μιλῶτις.] Varie corrigunt, ſed fruſtra. Legendum μιλλότης. Heſych.

ſych. Μιλλὸς, βραδὺς, χαῦνος. Hinc μιλλοτής, ut a χαῦνος χαυνοτής. Quam vocem Græciæ reſtituimus.

ΝΩΧΕΛΗΣ. Ὁμαλὸς, βραδύς.] Legendum, Νωχελὴς, ὁ μιλλός. Voce νωχελὴς utitur Nicander Ther. v. 162.

—— ἐν δὲ κελεύθῳ

Νωχελὲς ἐξ ὁλκοῖο φέρει βάρος ——

Heſych. Ἀργὸς μιλὸς, (μιλλὸς) βραδύς.

ΨΑΙΝΟΥΖΕΙΝ. Διὰ ῥιπισμοῦ καταψύχειν· γράφεται δὲ καὶ δραπισμοῦ.] Corrigunt ψαινύζειν — et καὶ ῥαπισμοῦ. Sed forſan ſcribendum καὶ διὰ ῥαπισμοῦ, vel melius καὶ δι' ἀ ῥαπισμοῦ.

ΞΑΝΑΝ. Κοπιᾶν τὴν χεῖρα.] Utitur Nicand. Ther. v. 383. ubi errat Scholiaſtes.

ΠΕΜΦΙΔΕΣ. Πεμφόλιγες.] Scribe Πεμφίγες, πομφόλυγες. Vide Schol. ad Nicandri Theriac. v. 273.

ΛΟΓΑΔΑΣ — Οἱ δὲ τὰς ὄψεις, ἄλλοι τὰ λευκὰ τῶν ὀφθαλμῶν.] Nicander Ther. v. 292.

—— πάρνοψι φάη λογάδας τε προσεικής.

ΔΟΧΜΙΑ. Πλάγια, λοξὰ, κεκαυμένα.] Scribe κεκαμμένα. Heſych. Λοξὸς, πλάγιος, ΕΠΙΚΑΜΠΗΣ.

ΑΠΟΠΕΙΝ.

ΑΠΟΠΕΙΝ. Ἀπελθεῖν.] Legendum, Ἀποπλεῖν. Quod et vidit Cl. Merrick ad Tryphiodorum, p. 94. Vide Alberti ad Heſych. p. 320. Schol. ad Nicandri Ther. v. 295. ubi laudat Ariſtophanem ἀπέπλεις τέον ἐπὶ τὸν νύμφίον, ᾧ γαμοῦμαι σήμερον. Quæ ita collocanda,

—— ἀπέπλεις τέον
Ἐπὶ τόν γε νυμφίον, ᾧ γαμοῦμαι σήμερον.

Vel ἀντὶ τοῦ τεὸν, lege τέως. Heſych. Ἔπλει, ἐπορεύετο. Sic πλόος pro ὁδός. Vide Schol. ad Nicandrum v. 295.

ΚΙΟΝΙΔΑ. Σταφυλήν.] Vide Heſych. v. Κίων σαφυλή. Schol. Nicandri Ther. v. 231. Δύο δὲ φησι κυνόδοντας ἤγουν ὀδόντας ὥσπερ ὀβελοὺς ὀξεῖς τῶν ἀῤῥένων εἶναι.

ΧΑΛΚΗ. Πορφύρα.] Schol. Nicand. v. 257. Ἄνθεσι δὲ χαλκοῦ, ἀντὶ τοῦ χαλκάνθη, ἣν νῦν φασὶ καλακάνθην. Ἄνθος δέ ἐστι χαλκοῦ τὶ γένος γινόμενον, ἐν οἷς ὁ χαλκὸς χωνευόμενος καθίεται, πελιδνόν τε καὶ μᾶλλον ἔχον ἔγκιῤῥον τὴν πελιδνότητα.

ΝΥΤΤΟΜΕΝΟΣ. Κεντρούμενος, προθούμενος.] Corrigit Palmerius πορθούμενος. Sed legendum προωθούμενος.

ΝΥΓΜΗ. Κέντρον.] Scribitur νύγμα. Nicander Ther. v. 271.

Τὸν

PARS III.

Τοῦ μὲν, ὅταν βρύξῃσιν, ἀεικέλιον περὶ νύγμα
Ἥλῳ εἰδόμενον τυλόεν πέλει ——

ΗΛΟΙ. Περόναι, ἐπίβουλοι.] Corrigunt varie. Sed nihil mutandum. Infra, Ἧλος — Τὸ μαινόμενον καὶ ἐπίβουλον — καὶ ΣΥΝΠΤΩΜΑ ἐν ΣΩΜΑΤΙ γενόμενον. Schol. ad Nicandri Ther. v. 272. Ἧλος σκλήρωμά ἐστι περὶ τὰ πέλματα τῶν ποδῶν γενόμενον στρογγύλον, καὶ τοῖς τῶν ἥλων κεφαλαίοις παράμοιον. Vide Heſych. v. Μυρμηκιῶν.

ΜΥΡΜΗΚΙΩΝ. Ὁ ἥλους ἔχων ἐν ταῖς πτέρναις, ἄλλα δὲ ἐστι.] Lege ΤΑΥΤΑ δέ.

ΔΙΑΣΚΗΝΙΨΑΙ. Διαφορῆσαι.] Utitur Nicander Ther. v. 193.

Πάντα διεσκήνιψε ——

Ubi Schol. Διεσκήνιψε, διεσκόρπισε.

ΠΕΤΑΥΡΑ. Τίγνα.] Latini, *Tigna*. Utitur Nicander Ther. v. 197.

—— ἐξ ὕπνοιο καθαρπάζουσα ΠΕΤΑΥΡΩΝ,
Ἔνθα λέχος τεύχονται ἐπ' ἰκρίον ——

ΤΕΡΣΕΙ. Τέργει.] Lege Τέρσει, τέρθει. Supra, Τέρθεται, ξηραίνεται.

ΡΥΠΑΣ. Τοὺς ἐν τῇ Ἀρκαδίᾳ Ἀχαιούς.] Lego, Ῥυπαίους. Schol. Nicand. Ther. v. 215. Ῥύπαιοι, οἱ Ἀχαιοὶ ὠνομάσθησαν.

ΠΕΔΑΝΩ.

ΠΕΔΑΝΩ. — Τινὲς δὲ ὀ βεβαίῳ.] Legit Bentleius δὲ βιβαίῳ. Puto ſcribendum, τινὲς δὲ τὸ βαίῳ. Schol. ad Nicandri Ther. v. 225. Πεδανὴ δὲ ἡ ταπεινή· νῦν δὲ ἡ μικρά. Confer eundem Schol. infra, v. 289. Sed recte forſan Bentleius.

ΘΩΜΙΣ. Ὁ κανωπ.] Vide quæ ad hunc locum ſcripſit Palmerius. Forſan legendum, Θώνιος, ὁ κανωπικός. Schol. ad Nicandri Ther. v. 315. Θῶνος βασιλεὺς Αἰγύπτου γέγονεν. Ἀπὸ τούτου οὖν ΘΩΝΙΟΝ τὴν αἱμοῤῥοΐδα ἔφη, διὰ τὸ ἐν Αἰγύπτῳ εἶναι.

ΕΜΠΛΗΝ. Χωρὶς, ἐγγύς, πλησίον.] Reſpexit Heſychius Schol. ad Nicandri Ther. v. 322. Παρὰ Ἀρχιλόχῳ, Ἔμπλην ἀντὶ τοῦ χωρίς. Οἷον·

Ἔμπλην ἐμοῦ τε καὶ ἐφόλου.

Παρὰ δὲ τῷ Ποιητῇ, ἀντὶ τοῦ πλησίον·

Βοιωτῶν ἔμπλην ἐπ' ἀριστερὰ θωρήσσοντο.

ΤΕΡΦΗ. Λέπυρα.] Vide Noſtrum v. Στέρφος. Nicander Ther. v. 323.

—— περιδέδρομε τέρφει.

Scribitur et ἔρφος. Nicander Ther. v. 376.

Ῥωμαλέον φορέουσα περιστιγὲς αἰόλον ἔρφος.

De voce ἔρφος vide Schol. ad Nicandri Alexiph. v. 248.

ΕΦΗΛΙ-

PARS III.

ΕΦΗΛΙΔΕΣ.—Πάθος ἐπὶ προσώπυ τραχύτηἶος.] Schol. ad Nicandri Ther. v. 333. Ἀλφοὶ δὲ ϗ λεῦκαι καὶ ἔφηλις, εἴδη εἰσὶ νόσων. Ἡ μὲν ὖν ἔφηλίς ἐςιν, ὁ ἐπὶ τῦ σώματος γινόμενος σπίλος. Idem infra v. 858. Ἔφηλις μὲν ὖν ἐςὶν ἡ καλυμένη λέπρα· Λεύκη δὲ, ἄλλό τι νόσημα ὅμοιον τῇ ἐφήλιδι.

ΠΑΥΝΕΤΑΙ—Λοιδορεῖται.] Sic ἐνίπτον apud Nicandrum Ther. v. 347.

—— δὴ γάρ ῥα πυρὸς λήϊςορ᾽ ἐνίπἶον,
Ἄφρονες ——

Ubi Schol. ἐλοιδορῦντο. Vide Heſych. v. Ἔνιπἶεν, et Ariſtæneti Epiſt. p. 146.

ΚΑΚΗΠΕΛΙΑΣ. Κακίας, ἀμελειας, κακυχίας.] Ita legendum. Heſych. Κακυχία—ἀμέλεια. Æſchylus Sept. ad Theb. v. 674.

Οὔτ᾽ ἐν πατρῴας μὴν χθονὸς κακυχίᾳ
Οἴμαι νιν αὐτῷ συμπαραςατεῖν πέλας.

Vide omnino nos ſupra P. II. v. Κακὴ, et infra P. IV. ad eandem vocem; ubi plura. Vel forſan et pro κακῆς legendum κακηθείας, κακυχίας. Nicander Ther. v. 360.

—— πλήγῃ δὲ ΚΑΚΗΘΕΑ σήμαθ᾽ ὁμαρἶεῖ.

ΛΕΠΑΡΓΟΥ ΒΟΟΣ. Τῦ λαπάρας λευκὰς ἔχοντος.] Ita recte corrigunt. Schol. ad Nicandri Ther. v. 349. Λεπαργῷ δὲ τῷ ὄνῳ φασί, παρὰ

τὸ

τὸ τὴν ΛΑΓΟΝΑ ἔχειν λευκήν. Vide nos ſupra P. I. v. Λεπαργῦβος.

ΑΜΟΡΒΕΥΣΑΣΘΑΙ. Ὁδοιπορῆσαι, ὁρμῆσαι.] Forſan, Ἀμ' ὁδοιπορῆσαι. Schol. ad Callimachi Hymn. in Dian. v. 45. Ἀμα πορεύεσθαι. Vide locum, et lege ΠΕΜΠΟΝ ἀμορβοὺς ex Schol. Nicand. Theriac. v. 349.

ΑΜΟΡΒΕΥΩΝ. Ἀκολουθῶν, ἀπαλλατ]όμενος.] Lego, οὐκ vel μὴ ἀπαλλατ]όμενος. Vide Schol. Nicand. Ther. v. 349.

ΣΤΑΘΜΟΝ. Ἔσχατον.] Forte, Σταθμὸν, σηκόν. Schol. ad Oppian. Hal. iii. 236. Σταθμοῖσι. Μάνδραις, ΣΗΚΟΙΣ.

ΒΡΩΜΑΣΘΑΙ. Ὀγκᾶσθαι.] Hinc Βρωμητώρ. *Aſinus*. Nicander Ther. v. 357.

Νοῦσον δ' ἀργαλέην βρωμήτορος οὐλομένη θὴρ
Δέξατο ———

ΦΛΙΔΟΩΣΑ. Ῥηγνυμένη.] Reſpicit Nicandri Theriac. v. 363.

Σηπεδόσι φλιδόωσα ——

Ubi Schol. Φλιδόωσα, διεῤῥωγυῖα.

ΝΕΙΩΣ — Λέγεται δὲ καὶ πᾶσα πληθύη χώρα, ἢ θάλασσα.] Legendum fortaſſe, πᾶσα πλευστὴ ſive πλευσιμὴ χώρα.

ΒΡΟΧ-

ΒΡΟΧΜΩΔΗΣ. Ἡ νοτερά.] An βροχθώδης? Nicand. Ther. v. 366.

—— ἐπὶ βροχθώδει λίμνῃ.

Schol. Βροχθώδει, ὀλίγον ὕδωρ ἐχέσῃ. Ὅθεν καὶ ΒΡΟΧΘΟΣ, τὸ ὀλίγον πόμα. Heſych. ΒΡΟΞΑΙ. Ῥοφῆσαι.

ΔΙΨΑΙ. Βλάψαι.] Scribe Δ' ἶψαι. Mox in v. Δίψιον Ἄργος, male legunt δίψαι pro ἶψαι. Vide nos ſupra P. I.*

ΒΑΤΗΡΙΑΝ. Ῥάβδον, καὶ βακτηρίαν.] Vide omnino Schol. ad Nicandri Ther. v. 377. ubi pro καλύψῃ legendum κολάψῃ.

Φύγωμεν ἐκ προσώπε
Μή σ' ἐμπεσὼν ὁ πρέσβυς
Οὐλῇ κατ' εὐθὺ ——
Βατηρίῃ ΚΟΛΑΨΗ.

Verſus Penultimus mancus eſt. Fortaſſe, κατ' εὐθὺ βαίνων.

ΜΑΛΚΙΕΙΝ. Τὸ ὑπὸ ψύχες συνεσπᾶσθαι τὰς χεῖρας.] Vide Arnaud ad Heſych. p. 92. Adde Schol. ad Nicandri Ther. v. 382.

ΠΑΧΕΙΑ ΧΕΙΡΙ. Τῇ ἰσχύι.] Homer. Odyſſ. Z. 128.

---

* Ita in Marg. Δίψαι.—Scribe Δ' ἶψαι. Vide v. Δίψιον Ἄργος. Ita infra, Ἶψαι, βλάψαι. Supra ex emendatione noſtra, Ἀνίψιον, ὁ βεβλαμμένον.

Ἐκ

Ἐκ πυκινῆς δ᾽ ὕλης πτόρθον κλάσε χειρὶ παχείῃ.

Et in aliis locis. Oppian. Halieut. iv. 367.

—— ὁ δ᾽ ἔσπασε χειρὶ παχείῃ.

Sed ibi legendum, opinor, ταχείῃ. Vide v. 372. et 435.

ΠΑΧΕΤΟΝ. Παχύτρον.] Voce πάχετος utitur Nicander v. 385. ubi Schol. τὸ πάχος.

ΣΜΙΝΥΗ. Σκαφίδιον, δίκελλον — Σμινύης, σμινύη.] Scribe — Σμινύης, σμίνυ. Scribitur ſcilicet σμινύη et σμῖνον, et δίκελλον et δικέλλα. Vide Schol. ad Nicandri Theriac. v. 387.

ΓΗΓΕΝΕΤΑΙ. Γῆς αἱρεταί.] Forſan γῆς ἔντερα. Schol. ad Nicandri Ther. v. 388. Ἡ ἕλμις λεπτή ἐστιν ἢ παρέικασε τὰ λεγόμενα γῆς ἔντερα. Confer eundem ad Alexiph. v. 518.

ΧΑΜΑΖΕ. Χαμαὶ, χαμάδεις, χαμάδις, τὰ αὐτά.] Scribe Χαμάδε — Χαμάδις, τὰ αὐτά.

ΔΩΡΟΝ. Παλαιστή.] Schol. ad Nicandri Theriac. v. 398. Ἐπὶ τριὰ δῶρα, ἤγουν παλαιστάς. Δῶρον, ἡ παλαιστή.

ΑΥΤΙΚΑ. — Ταχέως δὴ καὶ καλιῶς αὖτις, πάλιν ἐκ δευτέρου.] Scribo, ταχέως δὴ, καὶ Καλλίμαχος, ὡς αὖτις, πάλιν, ἐκ δευτέρου. Scribebatur Κᾶλ.

ΛΗΘΗΣ.

PARS III.

ΑΗΘΗΣ. Ἄγριος.] Nicander Ther. v. 417.

Σπέρχεσθαι ἐκ μύωπος ἀήθεα δέγμενος ὁρμήν.

ΑΡΠΙΔΕΣ. Ὁμαλά.] Vox ἀρπέδες occurrit apud Nicandrum Ther. v. 420. ubi Schol. ὁμαλόν. Vide locum.

ΛΑΘΑΡΓΟΙ. Σκώληκες — ὑπὸ τῶν ἀρβήλων.] Vide omnino Nicandri Ther. v. 423. et Schol. quem locum reſpexit Heſychius.

ΚΩΛΙΑΝ. Ἰγνύαν.] Aſſentior Sopingio ſcribenti, Κώληπα, κωλίαν, ἰγνύαν. Homeri locum laudat Schol. Nicandri v. 424. ubi male Κώληπος. Vide locum. Utitur Nicander ibid.

ΠΛΑΔΩΣΙΝ. Ὑγροῖς.] Vide Schol. ad Nicandri Ther. v. 429.

ΟΜΙΛΕΙ — Λαλεῖ.] Schol. ad Nicandri Ther. v. 432. Διὰ τὸ πνίγεσθαι καὶ δύνανται ΚΑΘΑΡΩΣ ΟΜΙΛΕΙΝ. *Clare loqui.*

ΛΥΓΜΟΣ. Ὀλολυγμὸς, θρῆνος, ΑΝΑΝΥΓΜΟΣ.] Forſan legendum ἀναπνιγμός. Nicander Ther. v. 434.

——— λυγμοῖσι βαρυνόμενοι θαμέεσσιν.

Schol. Διὰ τὸ μὴ δύνασθαι ΑΝΑΠΝΕΥΣΑΙ. Male autem corrigit Junius ἀλαλαγμὸς pro ὀλολυγμός. Heſych. Ὀλολυγμὸς, ΘΡΗΝΟΣ.

ΧΟΛΟ-

ΧΟΛΟΒΑΦΑ. Τὰ χρυσῷ ἐμφερῶς βεβαμμένα.] Utitur Nicander Ther. v. 444. Ubi Schol. Ὁ χολῆς χρώματι βεβαμμένος, ἢ χλωρὸς ὡσεὶ σμαραγδώδης ἢ χρυσίζων.

ΕΛΜΑΚΗΝΗ. Λειμῶνος ἡ λεπτὴ καὶ λευκὴ σχοῖνος.] An ſcribendum Ἔλμινθα? Schol. ad Nicandri Ther. v. 387. ad v. Ἕλμινθος. Ἡ Ἕλμις λεπτή ἐστιν, ἣ παρείκασε τὰ λεγόμενα ΓΗΣ ΕΝΤΕΡΑ. Idem ſupra ad v. 36. Πλατείας ἕλμινθας ἐκβάλλει. De πτερίδι loquitur. Vide Heſych. v. Γαστρίδες.

ΒΛΑΧΡΟΝ. Πόα τίς.] Infra, Βλῆχρα, πτέρις. Schol. ad Nicand. v. 36. Βλῆτρος ἡ λεγομένη ΠΤΕΡΙΣ, ἤγουν τὸ βλάχνον. An legendum apud Heſychium Βλάχνον, πόα τίς?

ΑΡΠΕΖΑΣ. Τοὺς αἱματιώδεις τόπους.] Eſt vox Ætolum. Vide Schol. ad Nicand. Ther. v. 286. et infra v. 393.

ΠΕΛΕΘΡΟΝΙΟΣ. Ὁ Χείρων ἀπὸ τοῦ ΠΕΛΕΘΡΟΝΟΥ, ἐν ᾧ ἐτράφη· οἱ δὲ πολυφάρμακος δίδωσι, γίνεται.] Iſtud γίνεται pertinet ad vocem ſequentem. Πέλε, ὑπάρχει, ἐστὶ, γίνεται. Ita legendum. Pelethronus autem ad calcem montis Πηλίου. Schol. ad Nicandri Ther. v. 438. Τόπον τοῦ πηλίου καλούμενον ΠΕΛΕΘΡΟΝΙΟΝ. An Πελέθρονον? Unde Nicander,

—— Πελεθρόνιον κατὰ βῆσσαν.

Vide

PARS III. Vide etiam Schol. Nicand. ad eundem locum, ubi itidem, ΠΕΛΕΘΡΟΝΙΟΝ δὲ τόπος ἐςὶ τȣ̃ Πηλίȣ ἀνθώδης· διὸ ϰ̀ ȣ̈τω καλεῖται, ἀπὸ τȣ̃ πέλειν ἐκεῖσε τὰ ἄνθη.

ΑΓΛΑΣΙΝΟΝ. Καλόν.] Scribe, Ἄγλαυρον. Nicand. Ther. v. 441.

Ἤτοι ὅγ᾽ ἄγραυλός γε ἐείδεται ——

Ubi Schol. Ἄγραυλος δὲ, ἤτοι ἀγλαὸς, καλὸς, λαμπρός. Atqui ἄγραυλος aliud ſignificat. Heſych. Ἄγραυλον, ὕπαιθρον. Scribendum ſine dubio apud Nicand. et Scholiaſtam, Ἄγλαυρ۞. Quod vel ex ἀγλαὸς patet. Dicit enim Scholiaſtes ἄγλαυρος eſſe quaſi ἀγλαός. Vide nos ſupra P. I. v. Ἀγελατινόν. Nicander infra v. 473. utitur voce Ἄγραυλοι. *Ruſtici.*

—— ὅτ᾽ ἀμφ᾽ ἐλάταισι μακεδναῖς
Ἄγραυλοι ψύχωσι, λελοιπότες ἔργα νομήων.

ΦΗΡΕΣ. Οἱ Κένταυροι. Αἰολικῶς.] Heſych. ſupra, Φῆρα, θῆρα. Empedocles apud Schol. Nicand. Ther. v. 452.

Ἠδ᾽ ἦσαν κτίλα πάντα ϰ̀ ἀνοῖσι προσηνῆ,
Φῆρές τ᾽ ἄνοι τε· φιλοφροσύνη τε δεδήει.

Ubi vides ἀνοῖσι et ἀνοῖ, pro ἀνθρώποισι ſcilicet, et ἄνθρωποι. Sed legendum ſine dubio, ſenſu jubente, ϰαὶ ἀλλήλοισι προσηνῆ. *Erant autem omnia*

omnia mitia et ſibi invicem amica, Feræ homineſque. Sed forſan ſcribendum, Φῆρες τ' ΟΙΩΝΟΙ ΤΕ. Auctor Libelli de Mundo p. 44. Edit. Glaſg. ubi ita Empedocles,

Θῆρες τ' οἰωνοί τε ϗ ὑδατοθρέμμονες ἰχθῦς.

ΥΠΟΔΡΑ. Ὑποβλεψάμενος, βλαπτικός.] Scribendum, Ὑποβλεψάμενος, ΥΠΟΒΛΕΜΜΑΤΙΚΟΣ. Schol. ad Nicand. Ther. v. 457. Ὑποδρὰξ ἀντὶ τȣ̃ ὑποβλεμματικῶς, ὑποβλεπομένως.

ΔΡΥΣ. Πᾶν ξύλον ϗ δένδρον.] Schol. ad Nicand. Ther. v. 28. Πᾶν δὲ δένδρον ἐκάλȣν οἱ Ἀρχαῖοι δρῦν.

ΠΥΘΕΤΑΙ. Σήπεται, φθίνει.] Vox Æolica: ut Schol. ad Nicand. Ther. v. 465. Οἱ δὲ Αἰολεῖς τὸ φθίνειν πύθεσθαι λέγȣσιν.

ΕΡΩΔΙΟΣ. Εἶδος ὀρνέȣ.] Vide Meurſium ad Lycophr. p. 241. Vox reſtituenda Hipponacti apud Schol. ad Nicand. Ther. v. 470. Λαιμώσει δέ σȣ τὸ χεῖλος ὡς Ηρώδȣ. Lego et in Iamb. reduco:

Λαιμωσέ σȣ τὸ χεῖλος ὡς ἐρωδιȣ.

ΜΟΣΥΧΛΟΝ. Ὄρος Λήμνȣ.] Ita Schol. ad Nicandri Ther. v. 472. Καὶ ὁ Σάος ϗ ὁ Μόσυχλος ὄρη εἰσὶ τῆς Σάμȣ. Μέμνηται δὲ τȣ́των τόπων, τὴν Λῆμνον καὶ Σαμοθράκην ἑκατέρας τὰς νήσȣς

PARS III. διὰ τέτων σημείων. Ἐκαλεῖται δὲ Σάος καὶ ἡ ὅλη Θρακικὴ Σάμος· καὶ Μόσυχλος δὲ, τὰ ὄρη τῆς Λήμνε.

ΤΙΤΥΣΚΕΤΟ. Ἡτοιμάζετο, παρεσκευάζετο.] Antimachus apud Schol. Nicand. v. 472. Ἦν ῥα τιτύσκει. *Parat, facit.*

ΑΚΑΝΘΟΣ. Περίραμμα ὑφασμένον.] Nicander Ther. v. 480.

——— ἢ γὰρ ὁ δεσμοῖς

Βλάπτεται εὐκαμπτῇσι πολυστρεπτοῖσιν ἀκάνθε.

ΑΥΤΟΣ. Ἢ ἐγὼ, ἢ σὺ, ἢ ἐκεινός.] Ariſtoph. Theſmoph. v. 224.

——— 'πιδιδόναι γ' αὑτὸν ὤφελόν ποτε.

Ita legendum. Confer Cl. Kuſter. ad locum. Αὐτὸς et pro σὺ ſæpe occurrit. Sic D. Matthæus xxiii. 37. Ἱερεσαλὴμ, Ἱερεσαλὴμ, ἡ ἀποκτείνεσα τὲς προφήτας, καὶ λιθοβολεσα τὲς ἀπεσαλμένες πρὸς ΑΥΤΗΝ, ποσάκις ἠθέλησα ἐπισυναγαγεῖν τὰ τέκνα σε, ὃν τρόπον ἐπισυνάγει ὄρνις τὰ νοσσία ἑαυτῆς ὑπὸ τὰς πτέρυγας; Hinc emendandus verſiculus apud Jortin. Vide *Remarks on Ecclef. Hiſt.* vol. i. p. 314.

Χώριζε θνητῶν τὸν Θεὸν, καὶ μὴ δόκει

Ὅμοιον σαυτῷ σάρκινον καθεσάναι.

Ubi pro Ὅμοιον σαυτῷ, non legendum cum Jortino Ὅμοια σαυτῷ, ſed Ὅμοιον αὐτῷ.

KPAN-

KPANTHPEΣ. Ὀδόντες οἱ ὕστερον φυόμενοι οἱ λεγόμενοι σωφρονιστῆρες.] Reſpexit Schol. ad Nicand. Ther. v. 447. Κραντῆρες λέγονται, οἱ ὕστερον ἀναβαίνοντες ὀδόντες, παρὰ τὸ κραίνειν καὶ ἀποπληρῦν τὴν ἡλικίαν· νεωτέρων γὰρ ἤδη ἡμῶν γενομένων, φύονται οἱ ὀδόντες ὗτοι. Κλέανθος δὲ ΣΟΦΡΟΝΙΣΤΗΡΑΣ αὐτὺς καλεῖ· διὰ τὸ ἅμα τῷ ἀνιέναι αὐτὺς, καὶ τὸ σῶφρον τῦ νῦ λαμβάνειν ἡμᾶς· νῦν δὲ ἁπλῶς ὀδόντας λέγει. Heſych. Σωφρονιστῆρες, τῶν ὀδόντων τινὰς ὕτω λέγυσιν. Scribendum quoque apud Nicand. αἱμαχθέντος ὕπο κραντῆρος, id eſt, ὑφαιμαχθέντος.

PARS III.

KTIΛOΣ. Τιθασὸς — ἡγεμών.] Schol. ad Nicand. Ther. v. 452. Κτίλα. Ἐπὶ τῶν ἡμέρων καὶ ΤΙΘΑΣΣΩΝ τίθεται.

KTIΛETΣAΣΘAI H KTIΛΩΣAΣΘAI. Συληθῆναι.] Legendum συναληθῆναι. Vide nos ſupra P. II. v. Κτιλεύσασθαι ἢ κτιλώσασθαι.

BPTKEIN. Λάβρως ἐσθίειν.] Utitur Nicander in Ther. v. 452.

Αὔτως ὀρνίθων τε τόκον κτίλα τ' ὠϊὰ βρύχων.

Schol. ad v. 824. Βρύκω καὶ βρύχω.

KAΛXH — Πορφύρα, βοτάνιον ἀνθοφόρον.] Schol. ad Nicand. v. 640. Κάλχη δὲ τὸ ἄνθος, ἢ ζῶον, ᾧ βάπτεται ἡ πορφύρα.

BΛAΣTHN — Βλάστημα.] Vide Nicandri Theriac. v. 642.

PARS III.

ΣΦΕΔΑΝΩΝ — Ἄλλοι σύνθετον εἶναι ἐκ τοῦ σφὲ καὶ δανὸν, ὅ ἐστι κτείνων.] Scribe δαινῶν. Heſych. Δαινῶν, κτείνων, Μακέδονες. Voce σφεδανὸν utitur Nicander Ther. v. 642.

—— σφεδανὸν δ' ἐφύπερθε κάρηνον.

ΣΚΑΙΗΣΙ ΠΥΛΗΣΙΝ. — Ἡ διὰ τὸ σκαιᾶς μάχας ἐν αὐταῖς γεγενῆσθαι.] Lego, σκιᾶς μάχης. Σκιὰ eſt *Pictura*. Hinc Σκιαγραφία.

ΣΤΡΟΦΙΓΓΗ. Συστροφή.] Scribendum ex ordine literarum, Στροφάλιγγι, συστροφῇ.

ΑΠΟΙΟΝ. Ἀνήδονον, ἄνοστον.] Male corrigunt. Heſych. Νόστος — ἡ ἀνάδοσις τῆς γεύσεως. Vox reſtituenda, opinor, Schol. ad Nicand. Ther. v. 708. Τὸ λεπτὸν καὶ ἄπονον. Forſan ἄποιον.

ΓΥΡΓΑΘΟΝ.] Schol. ad Nicand. Ther. v. 715. Ἀριστοτέλης φησὶν, ὅτι ἐν γαργάθοις γεννῶσι τὰ φαλάγγια. Ubi pro γαργάθοις repone γυργάθοις. Vide Arnaud ad Heſych. p. 36.

ΡΩΝΙΟΣ. Ἄξιος, πλούσιος.] Scribe Ῥ' ὤνιος.

ΛΕΓΝΩΣΑΙ. Ποικίλλαι.] Hinc Λεγνωτά. *Variæ et longæ maculæ.* Nicander v. 726.

—— τοῦ δ' ἐπὶ νώτῳ
ΛΕΓΝΩΤΑ στίλβουσι ——

Ubi

Ubi male vulgo ſcribitur λιγνωτά. Schol. explicat λιπώδη quaſi a λιγνὺς. Sed errat. PARS III.

ΡΑΙΟΝ. Συγκριτικὸν ἢ ἕτερον.] Comparativum ſcilicet ῥάϊον a ῥάων. Sed quid illud ἕτερον? An legendum ἔφθειρον, an ἔτειρον? Et hoc verum, puto. Ῥαῖον ſcilicet pro ἐῤῥαῖον. Utitur Nicander ὑπερτείρουσι in Ther. v. 781.

ΜΟΛΟΘΟΥΡΟΣ. Ἀσφόδελος.] Voce μολόθορυ utitur Schol. ad Nicandri Theriac. v. 681.

ΒΛΩΘΡΗ. Εὐάξης.] Corrigunt εὐαύξης. Atqui Schol. ad Nicand. Ther. v. 648. Εὐκνήμου, ἤγουν εὐαξοῦς κλάδους ἐχούσης. Ubi tamen ſcribendum, Εὐαυξοῦς. Confer eundem Schol. infra, v. 840. Addit Heſych. ἡ προβαίνουσα καὶ ἄνω θρώσκουσα. Ita legendum, non θρώσουσα. Vide Heſych. v. Θρόνα, ubi θορεῖν legendum. Vide nos ſupra P. II. v. Θρόνα.

ΕΚΜΑΓΕΙΩΘΕΙΣ. Ἐξομοιωθεὶς, ἐκμάσσει.] Scribo, Ἐξομοιωθεὶς — Ἐκμάσσεται, ἐκτυποῖ. Vide Schol. ad Nicand. Ther. v. 740. Theocritus, Idyll. xvii. 122.

—— ποδῶν ἐκμάσσεται ἴχνη

Exprimit. Walks in the ſteps of his father.

ΔΥΣΔΗΝΙΑΣ. Δύσνους.] Lego, Δυσδηνέας. A δυσδήνης ſcilicet.

PARS III.

ΑΖΗ. Ξηρασία, κονιορτὸς, εὖρος.] Corrigunt εὐρώς. Recte. Schol. ad Nicand. Ther. v. 748. σῆψις. Qui apud Homerum legit πεπλασμένον ἄζῃ pro πεπαλαγμένον. Vide locum.

ΨΥΧΗ — Πτηνὸν ζωΰφιον.] Schol. ad Nicandri Ther. v. 764. et 765. Ὅς ἐν τοῖς φύλλοις τῆς Περσείας τρέφεται· καὶ τὰ πτερὰ ἔχει ὅμοια ταῖς ἐν ταῖς κισσαῖς ψυχαῖς. Salmaſ. ad Spart. p. 158. Κανδυλοσβέστης. Anglice, *Moth*. Vide Heſych. v. Σκῆν, et nos infra, v. Φάλαι.

ΚΟΠΙΕΣ. Κέντρα ὀρνίθια.] Forſan Ὀρνίθεια. Nicander de κέντρῳ Scorpii, Ther. v. 780.

Τοίη οἱ κέντροιο κόπις ——

ΒΟΣΚΑΣ. Φασκίας.] Nicand. Ther. v. 782. habet

—— βοσκάδα νηδύν.

Schol. γαστέρα. Scribendum, Βοσκὰς, φύσκα. Vide Heſych. Φύσκη.

ΟΡΕΥΕΙΝ. Φυλάσσειν.] Pro Ὠρεύειν. Heſych. Ὠρεύειν — ἐπιμελεῖσθαι. Idem: Ὠρεῖν, φυλάττειν. Schol. Nicand. v. 788. Τοὺς πάγους ὀρεῖν καὶ φυλάττειν. Ubi ſcribe ὠρεῖν.

ΒΟΡΕΗΝ ΤΗΝ ΦΥΣΣΑΝ. Γράφεται δὲ καὶ βοέη.] Scribo καὶ βόῤῥη. Scribitur ſcilicet βοῤῥᾶς et βορέας.

ΓΡΩΝΟΥΣ,

ΓΡΩΝΟΥΣ. Ἀγγεῖον ὀπὴν τῆς πέτρας.] Nicand. Ther. v. 794. Γρώνῃσιν. Schol. τρώγλαις. Idem in Alexiph. v. 77. Γρώνοισι. Ubi vide Schol.

ΣΤΕΓΝΟΙ. Στερονεῖ, ταπεινοῖ.] Pro ςερονεῖ legendum, puto, ςερφνοῖ. Heſych. Στεγναὶ, ςεῤῥεαί. Et infra, Στέρφνιον, ςερεόν.

ΣΠΑΗΔΩ. Σποδὸς λεπτή.] Lego Σπληδός. Nicander Ther. v. 763.

——ἀπὸ σπληδοῖο φαείνεται, ὅς τις ἐπαύρῃ.

Ubi Scholiaſta ἀπὸ σποδοῦ. Nempe poſtremam literam amiſerat ob ſimilem ſequentem.

ΑΡΑΔΟΣ.] Vide Schol. ad Nicand. Ther. v. 775.

ΕΣΚΛΗΚΟΤΑ.] Habet Nicander Ther. v. 766.

Ἐσκληςκὸς, νηδὺς δὲ βαρύνεται——

Ubi lege Ἐσκληκός. Confer Nicandrum infra v. 785.

ΟΥΛΕ. Ὑγίαινε, ἀφ' οὗ καὶ τὸ ὑγιὲς, γενόμενον ἕλκος οὐλὴν λέγουσι.] Dele interpunctionem poſt ὑγιές. Notat enim ulcus cum jam εἰς ὑγιείαν ἥκοι vocari οὐλήν. Vide Heſych. v. Οὐλή. Ceterum quod ad ὑγίαινε pertinet, vide Schol. ad Nicand. Ther. v. 759. qui laudat illud

Οὖλέ τε καὶ μέγα χαῖρε——

PARS III.

ΚΝΩΔΑΛΑ — Φησὶν — Κνώδαλον θηρίον, &c.] Vide Schol. ad Nicand. Ther. v. 760. unde hæc deſumpſit Heſychius.

ΦΑΛΑΙ. Ὄρα, σκόπει.] Legendum, puto, Φιλαίνη, ψώρα. Delendum σκόπει, quod eſt interpretamentum nothum vocis corruptæ ὄρα. Schol. ad Nicand. Ther. v. 760. Φάλαιναν νῦν ψώραν καλȣ̃σιν — ἡ παρ' ἡμῖν ψυχή. Vide nos ſupra v. Ψυχή.

ΗΡΥΓΓΙΟΝ. Λεπτόν τι κάρφος ἀκανθῶδες, ὃ καὶ ἐπὶ τȣ̀ς σωρȣ̀ς εἰώθασιν ἐπιτιθέναι τȣ̃ σίτȣ.] Hinc intelligendus Schol. ad Nicandri Ther. v. 849.

——ἠρύγγȣ τε τάμοις ἀθεραΐδα ῥίζαν.

Ubi neſcit Schol. cur ἀθερεΐδα vocat. Ἤρυγγον autem εἶδος λαχάνȣ ἀκανθῶδȣς vocat. Sed legendum apud Schol. ἀθερηΐδα.

ΟΙΔΑΙΝΟΥΣΙ. Φλεγμαίνȣσι, φυσῶσιν, οἱ δὲ ἀποντα, τὸν μέλαν.] Lego φυσῶσιν — Οἰδαίνοντα, τὸν μέλανα. Nicander Ther. v. 855.

Γόγγυλαι ἐκφαίνȣσιν ἀνοιδέοντες ὀπώρης.

De ficubus quæ *nigræ* ſunt cum matureſcant.

ΧΕΛΙΔΟΝΙΟΝ. Φάρμακον.] *Herba* ſcilicet. Schol. Nicand. v. 857. Χελιδόνιον βοτάνη ἐςὶ,

καὶ

καὶ φύεται καθ' ὃν καιρὸν αἱ χελιδόνες φύονται. Forſan φαίνονται.

ΟΡΜΕΝΑ. Ὁρμῶντα, κεκολλημένα. Scribe κεκαυλημένα.] Heſych. infra, Ὄρμενος — πᾶν τὸ κεκαυλημένον. Nicander Ther. v. 840.

—— ὁρμενόεντα λύκαψον.

Ubi Schol. Ὁρμητικὸν πρὸς ὕψος· εὐαυξὴς γάρ ἐςι ϗ ΚΑΥΛΟΝ ἔχει μακρόν.

ΑΧΡΑΝΕΣ. Ἄχραντον.] Nicander Ther. v. 846.

Ἀχραές τ' ἀδίαντον ——

Schol. Ἀχραὲς, διὰ τὸ καθαρὸν ϗ ἄχραντον. Herba autem iſta ἀδίαντον. Vide Heſych. v. et Schol. Nicandri, qui nomen et epithetum confundit.

ΑΔΙΑΝΤΟΝ — Πολύτριχον.] Et ſic Schol. Nicandri, ut ſupra.

ΑΥΛΑΞ. ΤΟ ΣΧΙΣΜΑ τȣ̃ ἀρότρȣ.] Ita ſcribendum. *Sulcus* ſcilicet. Eſt etiam et αὖλαξ *iſta pars aratri quæ terram ſcindit.* Heſych. Αὖλαξ, ἡ ὕννις. Vide Heſych. v. Ὑννή. Vide omnino Heſych. v. Ἀν' ὄγμȣς.

ΕΧΕΤΛΗ. Ὁ κατέχει ὁ ἀροτὴρ τȣ̃ ἀρότρȣ, καὶ ἡ ΑΥΛΑΞ καὶ ἡ σπαθη τȣ̃ ἀρότρȣ.] Ubi αὖλαξ eſt *ſulcus.* Supra, Ἐχέτλαις, ἀροτριάμασι, αὔλαξιν. Utitur voce Ἐχέτλιον Nicand. Ther. v. 825. pro *parte navis piſcatoriæ.* Ubi vide Scholiaſtam.

ΖΩΓΡΟΣ.

ΖΩΓΡΟΣ. Τόπος ἐν ᾧ θήρια ἐκβάλλεται.] Schol. Nicand. ut ſupra, Βιβάριον, ζῶγρος, ἐχέτλιον. *Vivarium.*

ΡΑΜΝΟΝ. Τὸ φυτὸν, &c.] Vide Schol. ad Nicand. Ther. v. 861.

ΜΗΚΩΝΕΣ—Καὶ τῶν ὁμοίων καὶ μέρος.] Lege, καὶ τῶν ὀφθαλμῶν μέρος. Heſych. Κρατηρίσκοι, οἱ τοῦ ὀφθαλμοῦ, οἱ καὶ ΜΗΚΩΝΕΣ λέγονται. Quin et Μήκων eſt ψάμμου εἶδος. Vide Pollucem lib. vii. 23. p. 760. Sed vide Suidam v. Μήκων.

ΑΘΕΡΙΞ. Τὸ εἰς τὸν στάχυν τοῦ σιτοῦ ἄνω ὡς κένερον.] Lego, ὡς κεντρόν. Sed legendum, κέντρον. *Spica.* Anglice, *Spike.*

ΑΡΝΙΚΟΝ. Χρώματος εἶδος χλωρὸν, ὅπερ ἡμεῖς ἀρσενικὸν λέγομεν.] Hinc explicandus Callimachus Lav. Pall. v. 29.

—— ἄρσεν ἔλαιον.

Scilicet χλωρόν. Quod omnes Interpretes fugit. Scribendum autem pro ἀρνικὸν, ἀῤῥενικόν.

ΠΡΗΟΝ. Τὸ ὑπερέχον.] Nicander Alexiph. v. 104.

Ἄκρον ὑπαὶ πρηῶνα μελανθίδος ——

ΑΚΟΣΤΗΣΑΣ. Κριθιάσας.] Ita Schol. ad Nicand. Alexiph. v. 106. quo reſpexit Heſychius.

ΚΑΝΘΑ-

ΚΑΝΘΑΡΙΣ — Ζωύφιον λυμαντικὸν σίτȣ ϗ ἀμπέλȣ καὶ κήπων.] Schol. ad Nicand. Alexiph. v. 115. Κανθάριδές εἰσὶ τὰ κοπροφόρα καὶ σιτροφόρα ζῶα. Scribe καρποφθόρα ϗ σιτοφθόρα.

ΔΙΑΨΑΙΡΟΥΣΙ. Διαπνέȣσι.] Nicander Alexiph. v. 127.

—— διαψαίρȣσιν ἀέλλαις.

Alii ἀέλλαι. Vide Arnaud ad Heſych. p. 33. Sed forſan nihil mutandum.

ΕΜΜΑΤΕΩΝ.] Vocem habet Nicander Alexiph. v. 138. ubi Schol. Ἐμμάτ[illegible]ων. Hinc corrigendus Nicander in Ther. v. 809.

Κέντρον τὸ πληγῇ περικάλλιπεν ἐμματέȣσα.

Ita legendum. Vulgo male ἐμματέȣσα.

ΣΚΩΡΙΑ. Ἡ γαιώδης ἐν ὑποςάθμη.] Dele ἐν. Vide Schol. ad Nicand. Alexiph. v. 49. et nos ſupra v. Σκωρία.

ΟΙΝΑΡΑ. Τὰ τῆς ἀμπέλȣ φύλλα.] Schol. ad Nicandri Alexiph. v. 55. οἰνηρὰ legit. Θρία, ἰδίως μὲν τὰ φύλλα τῆς συκῆς· ὥσπερ οἰνηρὰ τὰ τῆς ἀμπέλȣ.

ΟΝΕΙΤΗΣ. Ἥρως ὄνομα ϗ ἴσως ἂν εἴη — Ὀνιτὶς, ὀρίγανον.] Scribe ϗ ἴσως ἂν εἴη ὀνιτὶς, ὀρίγανον. Scribitur ſiquidem Ὀνίτης ϗ ὀνιτίς. Schol. ad Nicandri Alexiph. v. 56. Ὀνίτιδα λέγει, τὸ ὀρίγανον — ὃ ϗ ὀνίτης λέγεται.

ΠΩΛΟΣ.

PARS III.

ΠΩΛΟΣ. Ἑταίρα.] Nicand. Alexiph. v. 65.

Θηλυτέρης πώλοιο χέας ὀπὸν ——

Schol. τῆς ἀνθρώπου. Et alter, νέας γυναικός. Schol. ad Lucian. Catapl. vol. i. p. 21. Edit. Grævii: Πόλιον. Scribe Πώλιον. Eubulus apud Athenæum lib. xiii. 3. p. 568.

Πώλους Κύπριδος ——

ΣΙΛΛΑΣ. Ἔμμετρον, σκάμμα.] Scribe, deleta diſtinctione, ἔμμετρον σκῶμμα. Timonis Σιλλοὶ apud Laertium. Et Σιλλός.

ΚΥΒΕΘΡΑ. Τὰ τῶν μελισσῶν.] Vide Heſych. v. Σίμβλα.

ΘΩΡΙΞΙΣ. Οἰνοποσία.] Corrigunt non male, Θώρηξις. Schol. ad Nicandri Alexiph. v. 32. Θωρηχθέντες, ἀντὶ τοῦ μεθυέντες· καὶ Ἱπποκράτης τὴν οἰνοποσίαν θώρηξιν εἴρηκε.

ΥΡΑΞ. Μυγῆν.] Excidit litera initialis. Scribendum, Φυράξ. Ὕραξ autem eſt *mus* Lingua Ætolica. Schol. ad Nicandri Alexiph. v. 37. Ὕρακας, τὰς μύας κατὰ Αἰτωλούς.

ΚΑΜΜΟΡΕ. Κακόμοιρε.] Vide Nicand. Alexiph. v. 43.

ΤΙΤΑΝΟΣ — Κονία ἄσβεστος.] Forſan ἀσβέστου. Schol. ad Nicandri Alexiph. v. 43. Καὶ

φησὶ

φησὶ δράκα κονίας ἀσβέςε μισγομένην οἴνῳ, βοηθεῖν τῷ πεπωκότι. Τίτανος γὰρ ἡ ἄσβεςος. Mox ἀντὶ τε, ἐπιγύψε χρίσμα, forſan apud Noſtrum legendum ἐπιγύψιον χρίσμα, vel ἐπὶ γύψε, χρίσμα. Lege tamen οἱ δέ τι γύψε χρίσμα. PARS III.

ΧΕΛΟΥΕΙΝ. Βήσσειν, καὶ χελύσσειν ὁμοίως.] Lege χελύειν — ᾗ χελύσσειν. Nicander Alexiph. v. 81.

—— ὀλοῇ χελλύσσεται ἄτῃ.

Heſych. Χελὺν, χεῖλος. Schol. Nicand. ςήθες. ubi Schol. pro χελλύσσεται videtur legiſſe διὰ χέλυος.

ΓΡΑΥΣ. Τὸ συναγόμενον, &c.] Vide Schol. ad Nicand. Alexiph. v. 91. Ariſtophanes Plut. v. 1207.

—— ταῖς μὲν ἄλλαις γὰρ χύτραις
Ἡ γραῦς ἔπεσ' ἀνωτάτω ——

Hinc ἀπογραΐζειν Schol. ad locum Nicandri ſupra citatum.

ΦΙΑΡΟΝ. Καθαρόν.] Theocritus Idyll. xi. 21.

Μόσχῳ γαυροτέρα, φιαρωτέρα ὄμφακος ὠμᾶς.

Confer Nicand. Alexiph. v. 91. et Callimachum, p. 252.

ΣΤΑΚΤΟΝ. Τὸ διυλισμένον.] Ita Schol. ad Nicand. Alexiph. p. 70. v. 95. Κελεύει κονίαν ἀπὸ κλημάτων πλύναντα, καλαμίνῳ καλάθῳ διυλίζειν.

ΜΥΚΗΣ.

PARS III. ΜΥΚΗΣ. Τȣ͂ ξίφȣς ὁ κατὰ τὴν λαβὴν, ὁ κρατητὴς καλȣμένος.] Schol. ad Nicand. Alexiph. v. 103. Μύκης κυρίως τὸ ἄκρον τȣ͂ ξίφȣς, τὸ κατακλεῖον τὴν θήκην. Vide nos ſupra P. II. v. Μύκης.

ΚΗΚΑΔΕΙ. Λοιδορεῖ, χλευάζει.] Legerem lubens, Κηκάδι, λοιδορῷ, χλευαστικῇ, ut reſpexerit Callimachum apud Schol. Nicand. Alexiph. v. 185. et Etymol. Mag. Κηκάδι σῦν γλώσσῃ. Schol. Nicand. χλευαστική (ita enim legendum, non κλευαστικὴ,) ad illud Nicandri

—— Κηκὰς ἀλώπηξ.

ΣΦΥΖΕΙ —— Στέλλεται ἡ φλέψ.] Male corrigit Gujetus. Schol. ad Nicand. Alexiph. v. 192. Φλέβες στέλλονται, ΣΦΥΖΟΥΣΙ.

ΑΤΤΥΖΕΙ —— Ἀπολύει.] Scribe Ἀτύζει —— Ἀπολύει. Nicander Alexiph. v. 193.

—— ὁ δ' ἠέρα παῦρον ἀτίζει.

Hic male, opinor, ἀτίζει. Ἀτύζει, *Perdit, Emittit, Averſatur:* ut ἀτυχθεὶς, ἀποστραφεὶς, de Aſtyanacte apud Homer. Iliad. Z. 468.

Ἐκλίνθη ἰάχων, πατρὸς φίλȣ ὄψιν ἀτυχθείς.

Schol. ad Nicandrum male legit ἀτιχθείς. Confer eundem Schol. infra, v. 285.

ΑΤΑΡΠΙΤΟΣ. Αταρπὸς, (lege ἄτραπος) ὁδὸς —Ἄτρεπτος.—] Scribe ὁδὸς ἄτριπτος. Vide Heſych. v. Ἄτραπος.

ΕΔΑΝΟΝ.

ΕΔΑΝΟΝ. Εὐῶδες, ἡδύ.] Nicander Alexiph. v. 162.

Τῷ μήτ' ἐξ ἐδανοῖο πόροις δέπας ἔμπλεον οἴνης
Πράμνιον αὐτοκρηές, ὅπως ὑπετύψατο ληνῦ.

ΨΙΘΙΑ. Εἶδος ἀμπέλυ.] Schol. ad Nicand. Alexiph. v. 163. Πράμνιος οἶνος ἀπὸ ἀμπέλυ πραμνίας, ἣν ϗ ΨΙΘΙΑΝ τινὲς καλῦσιν. Confer eundem Schol. infra, v. 181.

ΑΤΜΕΝΙΑ. Δουλεία, δυςυχία.—Ἀτμενώνητον, δυλικόν.] Forſan, Ἀτμενῆ, ὠνητὸν. Schol. ad Nicand. Alexiph. v. 172. Ἀτμεύειν, δυλεύειν· Ἀτμενεῖς γὰρ οἱ δῦλοι. Confer eundem, v. 423. Heſych. Ἄτμενον, ἄπαυςον οἰκέτην. Lege ἄπιςον. Vide Ariſtoph. Plut. v. 27. Sed recte ἄπαυςον. Vide Schol. ad Nicandri Alexiph. v. 178. ubi legendum, Ἀτμένιον, ὠνητὸν.

ΦΥΛΛΙΣ. Ἡ Σάμος τὸ πάλαι.] Recte. Schol. ad Nicand. Alexiph. v. 149. Φυλλὶς δὲ ἡ Σάμος.

ΓΕΩΦΑΝΙΟΝ. Μέταλλον τῆς κεραμιτίδος ἢ ἄλλης ἐργασίας.] Recte. Confer Schol. ad Nicand. v. 149. Vide omnino Mauſſac. et Valeſ. ad Harpocrationem. Puto κριὸν ſive *arietem* Mandrobuli inveniſſe iſtud γεωφάνιον. Atque hinc ἀναθήματα iſta: de quibus Suidas et Mauſſacus. Atque ita conveniet inter Suidam et Scholiaſtam Nicandri.

ΑΣΚΑΡ-

PARS III.

ΑΣΚΑΡΔΑΜΥΚΤΟΙΣ. Ἀκαμμύστοις.] Vide Arnaud ad Oppianum p. 226. Nicander Alexiph. v. 161.

Ὀξὺ μέλος βόωσιν ἀταρμύκτῳ φρένας οἴστρῳ.

Ubi Schol. Ἀταρμύκτῳ, ἀφόβῳ.

ΦΛΥΣΩΣΑ. Μαινομένη.] Recte corrigunt Φλυσσῶσα. Heſych. Φλύσσει, ἐρυγγάνει. Nicander Alexiph. v. 214.

—— μανίης ὑπὸ μυρία φλύζων.

Nempe, Φλύζει, φλύσσει, et φλύει idem. Scholiaſtes ibi nugatur. Quæ vox reſtituenda Nicandro v. 319.

—— ἐκφλύοιο καταχθέος ἕρματα γαστρός.

Evacues. Vulgo male ἐκφλοίοιο κατεχθέος.

ΑΜΦΙΒΡΟΤΗΣ.] Nicander Alex. v. 216.

Ἀμφιβρότην κώδειαν ὑπὸ ξιφέεσσιν ἀμηθείς.

Heſych. Κωδία — κεφαλή. Scribe Κωδεία. Vide Schol. Nicandri.

ΚΕΡΝΟΦΟΡΟΣ. Ὁ τὰς θυσίας ἄγων.] Utitur Nicander Alex. v. 217. ubi vide Schol. de κέρνος et κερνοφόρος.

ΙΔΑΣ. Εἶδος, καὶ πάντα τὰ ὑψηλά.] Scribe, Εἶδες. Nam Ἴδας pro εἶδας. Verbo utitur Philoſtratus p. 912. ubi male Interpres. Cæterum

Ida

PARS III.

Ida eſt *omnis mons*. Schol. ad Nicand. Alexiph. v. 220. Ἴδη καταχρηστικῶς πᾶν ὄρος καλεῖται. Heſych. Ἴδη — τὸν ψιλὸν τόπον. Lege ὑψηλὸν, ut ſupra.

BAKXH. Γένος ἀπίου.] Schol. ad Nicandri Ther. v. 512. Ἡ δὲ ἄπιος εἰς πολλὰ διαιρεῖται· καὶ γὰρ BAKXH λέγεται καὶ μυρτάς.

ΑΧΡΑΔΑ. Ἀπίου. Λάκωνες.] Vide Schol. ad locum Nicandri, quem jam nunc citavimus.

MINYANΘΕΣ. Πόα.] Schol. ad Nicand. Ther. v. 520. Τὸ τρίφυλλον Διονύσιος μὲν ἐν τοῖς Ῥιζοτομικοῖς μινυανθὲς καλεῖ.

XAIA. Ἀγαθή. — Χαίας, στέατος.] Scribo — Χαῖα, ἔρια. Vide Heſych. v. Ἀχαΐα.

ΑΜΜΩΝ —— Ὄφεις. Κυρηναῖοι.] Lego ὄφις. Schol. ad Nicand. Ther. v. 490. Τοὺς μὲν γὰρ αὐτῶν ἀπὸ τῆς χροιᾶς ἀμμώδεις καλοῦσιν. — Λίβυας μὲν οὖν τοὺς ἀμμώδεις φησί· πολλοὶ γὰρ ἐν Λιβύῃ τοιοῦτοι τυγχάνουσι.*

---

* Ita in margine Heſych. — Placet Phavorini lectio, Καὶ ὄφις. Κυρηναῖοι. Suidas: Διψάς. Εἶδος ὄφεως —— γίνεται δὲ ἐν Λιβύῃ καὶ Ἀραβίᾳ μᾶλλον. Καλοῦσι δὲ αὐτὴν μελάνουρον καὶ ἀμμοβάτην καὶ κεντρίδα. Ubi legerim, καὶ ἀμμώδη τε καὶ κεντρίδα. Atque hinc corrige Heſychium infra, Κεντρίναι, φωλεῖ, γένος τι ζώου. Lege KENTPIΔA, ΟΦΙΝ, γένος τι ζώου.

AKONTIAI.

PARS III.

ΑΚΟΝΤΙΑΙ. Ὄφεις τινὲς λέγουσιν ϗ ἀκοντιζοί.] Forſan, ϗ ἀκόντιοι, vel παρὰ τὸ ἀκοντίζειν. Schol. ad Nicand. Ther. v. 491. Ἀκοντίαι δὲ, οἱ κατὰ τὰ ἀκόντια διατρέχοντες. Καὶ ἄλλα δὲ ζῶα εἰσὶν ἀκόντιαι καλούμενοι, διὰ τὸ ὁρμᾶν ὥσπερ τὰ ἀκόντια.

ΦΟΡΒΑΔΕΣ. Φοιτάδες. — Φοράδην, πάντα Φερόμενον.] Lego, Φορβάδην, φοράδην, πάντη φερόμενον. Dicitur ſcilicet φοράδην et φορβάδην. Schol. ad Nicand. Ther. v. 925. Φορβὰς δὲ, λέγεται μὲν ϗ τὸ φοράδιον. Sic apud Callimachum, Hymn. in Cererem v. 137.

Φέρβε βόας, φέρε μᾶλα ——

ΜΑΓΙΣ. Παλαθὶς ἄρτος.] Forſan, ἀρτοφόρος. Vide Heſych. v. Κανέοισι.

ΚΑΝΕΙΝ. Κτείνειν, ὅθεν τὸ κανοῦν ἀπὸ τῶν καινομένων ἱερείων.] Pro κτείνειν lego κτενεῖν. Illud autem κανοῦν ſive κάνεον eſt vox anatomica. Schol. ad Nicand. Ther. v. 560. Μέρη ἐξημμένα τοῦ ἥπατος· ὥσπερ καὶ ὄνυξ, καὶ μάχαιρα, καὶ ΚΑΝΕΟΝ.

ΡΥΤΑ —— Πήγανον.] Schol. ad Nicand. Ther. v. 521. docet Ῥυτὴν a Peloponneſiacis Πήγανον vocari.

ΡΙΞΑΙ. Αἱ θέσεις τοῦ ὀφλαμοῦ ϗ παντων φυτῶν.] An ὀμφαλοῦ vel ὀφθαλμοῦ?

ΑΡΙΣ-

ΑΡΙΣΤΟΛΟΧΙΑ. Βοτάνη τις.] Nicander Ther. v. 509.

Ἤτοι ἀριστολόχεια ——

Ad quem locum vide omnino Scholiaſtam.

ΣΕΜΙΡΑΜΙΣ. Περιστερὰ ὄρειος. Ἑλληνιστί.] Euphorion apud Schol. ad Nicand. Ther. v. 35.

—— θιμβρήν τε σεμίραμιν.

Lege θιβρήν. Vide Cteſiæ Perſica, p. 680. Ed. Gronovii.

ΚΑΧΡΥΔΙΩΝ —— Βοτάνη ἡ λιβανωτίς.] Schol. ad Nicand. Ther. v. 40. Καχρυόεσσαν δὲ τὴν λιβανωτίδα λέγει.

ΠΑΤΟΣ —— Κόπρος.] Nicander Ther. v. 933.

—— νεαλεῖ δὲ πάτῳ περὶ τύψιν ἑλίξαις.

Ubi Schol. Πύραθος, κυρίως ἡ τῆς αἰγὸς κόπρος· καὶ πάτος τὸ αὐτὸ σημαίνει.

ΑΣΚΕΛΕΕΣ —— Ἄταρκοι.] Vide Nicandri Theriac. v. 42. ubi male Scholiaſtes.

ΑΕΡΓΗΛΟΝ. Ἀργόν.] Vox reſtituenda Nicand. Ther. v. 50. ubi male ἀεργηλοῖσιν

—— τόθι Θρήϊκες ἀμορβοὶ

Κρειοφάγοι, μήλοισιν ΑΕΡΓΗΛΟΙΣΙΝ ἕπονται.
Ita legendum. Vulgo male ἀργηλοῖσιν.

PARS III.

ΝΑΞΕΙ. Ἐρείσει, λιθάσει.] Ita legendum. Vide Nicandri Ther. v. 952.

ΜΗΝΙΓΞ —— Ἐπίπλους, δῆμος.] Scribe δημός. Vide Heſych. v. Δημὸς, et nos infra p. 70. Confer Schol. ad Nicand. Ther. v. 557.

ΤΥΦΛΩΝΕΣ. Εἶδος ὄφεων.] Legendum ex ordine literarum, Τυφλῶπες. Vocabantur etiam Τυφλῖνοι. Nicander Ther. v. 492.

Καὶ ἔτι που ΤΥΦΛΩΠΕΣ ἀπήμαντοι φορέονται.

Ubi Schol. Οἱ τυφλῶπες, τουτέστιν οἱ καλούμενοι ΤΥΦΛΙΝΟΙ· οἱ καὶ πατούμενοι, ἠρεμοῦσι.

ΑΡΙΑ. Φύτον ἡ ἄρια.] Forſan, Φύτον ἢ ἄρια. Nam ἄριον eſt ὀξὶς, ὀξύβαφον. Schol. ad Nicand. Ther. v. 526. Ὀξὶς, ἡ δὲ συνήθεια καὶ ἄριον καλεῖ. Quare notat Heſychius quod vulgo vocatur ἄρια.

ΚΥΒΟΣ —— Πάφιοι δὲ τὸ τρυβλίον.] Ita recte emendant. Intelligit quod vulgo Κυμβίον. Heſych. Κυμβίον, εἶδος ποτηρίου. Schol. ad Nicand. Ther. v. 526. Κυβοειδὲς ποτήριον. Quare Κυμβίον quaſi Κύβιον.

ΒΡΑΠΤΕΙΝ —— Τῷ στόματι ἕλκειν.] Nicander Alexiph. v. 359. de *vitulo ſugente* βράπτει.

Οἵη

Οἵη τ' ἐξ ὑμένων νεαλῆς ὑπὸ οὔθατι μόσχος
Βράττει ἀνακρούσα χύσιν μενοεικέα θηλῆς.

An Nicander ex Heſychio corrigendus?

ΜΙΝΘΑ.] Schol. ad Nicand. Alexiph. v. 371. Μίνθα δὲ ἀΐδου παλλακὴ οὕτω καλουμένη, ἣν διεσπάραξεν ἡ Περσεφόνη.

ΔΟΡΥΜΝΙΟΝ. Εἶδος βοτάνης.] Recte Salmaſ. δορύκνιον. Vide omnino Schol. ad Nicand. Alexiph. v. 373. Τὸ δορίκνιον, (lege δορύκνιον) ὃ καὶ μελιοσόφυλλον καλεῖται· ἀγρία βοτάνη ἐστὶν αὕτη.

ΚΟΡΥΝΗ —— Οἱ δὲ κολόροβον.] Legendum κολοίδορον ſive κολόδορον. Vide Heſych. in v. Apud Nicand. Alexiph. v. 409.

Δεινὴν βρωμήεντος ἐναλδήσασα κορύνην.

Κορύνη eſt αἰδοῖον ὄνου. Sed nihil muta. Κολόροβος eſt καλαύροψ. Vide Scalig. ad Manilium, p. 46.

ΑΝΕΡΕΠΤΟΜΕΝΗ. Χωριζομένη, ἀναλίσκουσα.] Forſan χορταζομένη. Vide Heſych. v. Ἐρεπτόμενοι. Nicander Alexiph. 256.

Τοῦ καὶ ἐπισχομένοιο περὶ στόμαχον βάρος ἵζει
Πρῶτ' ἀνερεπτόμενον ——

ΝΗΡΕΑ. Μαράθου θάμνος.] Nicander Ther. v. 531.

PARS III.

Νῆριν, πηγάνιόν τε ——

Quare Νῆρις legendum. Dioſcorides, Νήριον.

ΕΛΞΙΝΗ. Ἡ περδίκιος βοτάνη.] Recte. Vide Heſych. v. Σιδηρῖτιν. Schol. ad Nicandri Ther. v. 537. Ἐλξίνη δὲ, ϗ κλύβατις, καὶ σιδηρῖτις, καὶ παρθένιον, ϗ περδίκιον, πάντα ἐπὶ ἑνὸς φυτȣ̃. Hinc corrigendus idem Schol. infra, v. 863. Τὸ παρθένιον τινὲς ΕΛΞΙΝΗΝ ὀνομάζȣσιν· ἔνιοι δὲ, περδίκιον. Vulgo male ἑλξήνην.

ΑΝΤΛΟΝ —— Τὴν θάλασσαν ϗ τὸν σωρὸν τῶν δραγμάτων.] Vide Schol. ad Nicandri Ther. v. 541. et Heſych. v. Θημονίαι.

ΔΗΜΟΣ. Ὁ ἐπίπλȣς τȣ̃ ἱερείȣ, ἀπὸ τȣ̃ εὔκρατος εἶναι δαιμόςις ὠνομασμένος, καὶ τὸ λῖπος.] An legendum εὔκαυςος εἶναι ὡς δαιμός τις ὠνομασμένος? Scilicet a δαίω, *uro*.

ΚΑΡΔΟΠΙΟΝ —— Ἡ μάκτρα, ἤγȣν ἡ κάμπτρα, ὅπȣ τὰ ἄλευρα μάσσȣσιν (ita legendum: vide Schol. ad Nicand. Ther. v. 527.) ἤτοι ἀβάκην.] Heſych. Μάκτρα, ΑΒΑΚΙΟΝ ἔνθα μάσσȣσι τὸ ἄλευρον. Pro κάμπτρα autem legendum κάμψα. Heſych. Κάμψα, θήκη. Latini, *Capſa*.

ΡΑΚΙΔΕΣ. Ὀρόδαμνοι, κλάδοι.] Ita diſtinguendum. Nicander Ther. v. 533.

—— ἤτε καθ' ὕλην
Οἵας θ' ἑρπύλλοιο περιῤῥακῖδας ἀέξει.

Ubi

Ubi Schol. Περιῤῥακίδες, κυρίως μὲν οἱ ἀπὸ τῶν Φοινίκων κλάδοι. PARS III.

ΣΦΑΡΑΓΓΕΥΝΤΟ. Κατεπονοῦντο.] Scribe unica γ. Nicander v. 553.

—— ςέργει δὲ περισφραγεῦσα γάλακτι.

ΛΟΒΟΙ——'Αγγεῖον.] Schol. ad Nicand. Ther. v. 536. 'Αλλὰ χωρὶς ἕκαςον σπέρμα ἐν τῷ ἰδίῳ λοβῷ ἔγκειται —— Λοβὸς γὰρ λέγεται πᾶσα λεπὶς, ἧς ἔνδον ἐςὶ σπέρμα. 'Εςὶ δὲ ϗ ΑΓΓΕΙΟΝ, ἐν ᾧ οἱ Γεωργοὶ τὰ σπέρματα βάλλουσιν.

ΣΜΗΡΙΓΓΕΣ—— Τῶ κυνῶν ἐν τοῖς μηροῖς ϗ τοῖς αὐχέσιν ὀρθαὶ τρίχες.] Schol. ad Nicand. Ther. v. 557. Τὸ μήνιγγας. Γράφεται καὶ σμήριγγας, ϗ σημαίνει κατά τινας τὰς τρίχας τὰς ἐπὶ τῶν μηρῶν καὶ τοῦ τραχήλου· κατὰ δὲ ἐνίους, τὰς ἐπὶ τῶν μετώπων τρίχας. Vide Lycophron. v. 37.

ΚΟΤΥΛΗΡΥΤΟΝ.] Utitur Nicander Ther. v. 539.

Πῖνε δὲ γ' ἐντρίψας κοτυλήρυτον ὄξος ἀφύσσων,
Ἢ οἴνου ——

ΜΟΣΧΟΙΣΙ. Τοῖς νεοφύτοις βλαςήμασι.] Reſpexit Homerum,

—— ὧ ποτ' 'Αχιλλεὺς
Ἴδης ἐν κνημοῖσι δίδη μοσχοῖσι λύγοισι.

Schol. ad Nicandri Alexiph. v. 355. Μόσχηδον

PARS III.

χηδὸν δὲ μόσχȣ δίκην· δι’ οὗ σημαίνει τὸ ἁπαλὸν καὶ τρυφερόν. Μόσχευμα γὰρ πᾶν τὸ ἁπαλόν. Ὅμηρος·

—— μόσχοισι λύγοισιν.

ΜΟΣΧΕΥΜΑΤΑ. Τὰ νεόφυτα.] Schol. ad Nicand. ut ſupra, Μόσχευμα, πᾶν τὸ ἁπαλόν.

ΜΟΣΧΙΑ —— Κρέα μοσχαρίȣ.] Scribendum, opinor, Μόσχεια. Scilicet, κρέα.

ΑΔΕΥΚΕΙ. Ἀπεοικότι, οἱονεὶ ἀδοκεῖ.] Male ἐτυμολογεῖ. Nam δεῦκος eſt Ætolis γλῦκος ſive γλυκὺ. Hinc πολυδευκὴς, *ſuavis*; et ἀδευκὴς, πικρός. Ita Schol. ad Nicand. Ther. v. 625. Πολυδευκέος δὲ τȣ͂ γλυκέως· τȣ͂ ἡδυτάτȣ. Δεῦκος γὰρ τὸ γλυκὺ παρ’ Αἰτωλοῖς· ὅθεν ἀδευκὴς, ὁ πικρός.

ΧΑΡΑΔΡΙΟΣ. Εἶδος ὀρνέȣ.] Heliodorus lib. iii. p. 142. Edit. Commelin. Ὁ Χαραδριὸς τȣ̀ς ἰκτεριῶντας ἰᾶται· καὶ ὁ τȣ͂το πάσχων, εἰ τῷ ὀρνέῳ προσβλέποι, τὸ δὲ φεύγει καὶ ἀποστρέφεται τȣ̀ς ὀφθαλμȣ̀ς ἐπιμῦσαν, ȣ̓ φθονȣ͂ν, ὡς οἴονταί τινες, τῆς ὠφελείας, ἀλλ’ ὅτι θεώμενος ἕλκειν καὶ μετασπᾶν εἰς ἑαυτὸν ὥσπερ ῥεύμα πέφυκε τὸ πάθος· καὶ διὰ τȣ͂το ἐκκλινει καθάπερ τρωσὶν τὴν ὅρασιν.

ΠΗΔΟΣ —— Γράφȣσι δὲ καὶ ἐν ἐκείνῳ —— μέγα δ’ ἔβραχε πήδινος.] Scribo, ἔβραχε φήγινος ἄξων, πήδινός τε καὶ &c.

ΠΗΔΑΣΟΣ.

ΠΗΔΑΣΟΣ. Πόλις —— καὶ ἵππε.] An *Pegaſus*? Schol. ad Nicand. Ther. v. 804. Πήδασος, τὸ ὄρος.

ΑΛΑΛΑΓΞ. Ἡ πλάνη.] Scribo Ἀλάλυγξ ex ordine literarum. Utitur Nicander Alexiph. v. 18.

—— ἀμφὶ δὲ πρώτοις
Εἰλύεται στέρνοισι κακῇ ἀλάλυγγι βαρῦνον.

ΚΑΡΔΙΟΥΛΚΙΑΙ. Πύλαι καρδίας, τὰς καρδίας ἕλκον τῶν θυμάτων.] Scribe δι' ἃς τὰς καρδίας εἷλκον τῶν θυμάτων. Quæ amittebantur in ſyllaba præcedenti.

ΧΑΛΙΣ. Ὁ ἄκρατος οἶνος καὶ ὁ μεμηνώς.] Lego, οἶνος — Χαλικρὸς, ὁ μεμηνώς. Nicander Alexiph. v. 29.

Οἷα χαλικραίῃ νύχιος δεδαμασμένος οἴνῃ.

ΛΙΚΝΟΝ. Κανοῦν.] Forſan Κουνίον. Schol. ad Callimachi Hymn. in Jovem v. 48. Λίκνον τὸ κόσκινον, ἢ τὸ ΚΟΥΝΙΟΝ, ἐν ᾧ τὰ παιδία τιθέασιν. Latini, *Cunæ*.

ΟΜΦΑΛΟΕΣΣΑ. Ἡ Ἄρκτος.] Nicander Alexiph. v. 7.

Ἄρκτον ὑπ' ὀμφαλόεσσαν ἐνάσσαο ——

Ubi vide Scholiaſtam.

ΠΝΥΤΟ

PARS III.

ΠΝΥΤΟ —— Ἐνόησεν.] Schol. ad Nicandri Alexiph. v. 13. Πινυθέης, ἀντὶ τοῦ πνῦθι· ἤγουν, σύνευ, γνῶθι.

ΟΥΛΑ. Τὰ τῶν ὀδόντων.] Nicander Alexiph. v. 17.

Οὖλά θ' ὑποστύφει χαλόεν ποτόν ——

Schol. infra ad v. 210. Ἐπειδὴ ξηραίνει τὸ δηλητήριον, ΤΑ ΔΕ ΟΥΛΑ ΤΩΝ ΟΔΟΝΤΩΝ ἐκ βάθρων ῥήγνυνται.

ΟΥΡΙΟΝ. Σωρίον.] Lege Οὔριον, ὥριον.

ΥΠΕΡΩΑ. Ἡ τοῦ στόματος.] Schol. ad Nicand. Alexiph. v. 16. Ὑπερώαν, ἤτοι τὸν οὐρανίσκον.

ΚΥΑΘΟΣ. Σταγὼν, μικρὸν μέτρον.] Scribe, Σταγών. Schol. ad Nicand. Ther. v. 582. Ὁ κύαθος, μέτρον ἐστί.

ΣΩΧΕΙΝ. Τρίβειν.] Scribo Σώχειν. Reſpicit Nicand. Ther. v. 590. Ubi Schol. Σώχειν, τὸ τρίβειν.

ΗΤΡΙΟΝ. Ὑψηλὸς ἔλαφος.] Locus corruptus. Schol. ad Nicand. Ther. v. 595. Ἥτριον, ὑπ' ὀμφαλοῦ. Scribe apud Heſych. Ἠρίον, ὑψηλὸς ΛΟΦΟΣ.

ΙΡΟΣ. Ἀπαγγέλω.] Iſtud ἀπαγγέλλω pertinet

tinet ad verbum Ἴρω, ἐρῶ, λέγω, ἀπαγγελῶ, ſive ἀπαγγέλλω.

ΑΝΑΥΡΟΙΣ. Δίχα ἀνέμȣ.] Nicander Alexiph. v. 235.

—— ὅ δὴ ῥ᾽ ἐκόμισαν ἄρȣραι.

Scribendum ἐκόμισαν ἄναυροι. Schol. Ἄναυροι, ὄχθαι τῶν ποταμῶν.

ΑΤΥΖΕΙ. Ταράσσει, ἀπολύει.] Ita legendum. Vide Schol. ad Nicand. Alexiph. v. 285. et ſupra Nicandrum ipſum v. 193. ubi ατύζει ſcribendum. Id eſt, *Aerem emittit*. Schol. Nicand. Alex. v. 285. πνεῦμα ἀπολύει. Ita legendum, non ἀπολλύει. Quanquam hic de *crepitu ventris*, illic de *reſpiratione* intelligendum. Confer Julium Polluc. lib. i. 1. p. 12. Vide nos ſupra p. 62.

ΑΦΥΣΓΕΤΟΝ —— Συρφετόν.] Illud συρφετὸν litura ſanandum. Vide Schol. ad Nicand. Alexiph. v. 339.

ΒΡΥΚΩΝ. Συνερείδων τȣ̀ς ὀδόντας.] Nicander Alexiph. v. 226.

—— διὰ δὲ ϛόμα βρυκὸν ὀχλίζοις.

Schol. Μεμυκὸς, συνερείδει γὰρ τȣ̀ς ὀδόντας.

ΒΡΑΥΚΑΝΑΣΘΑΙ. Ἐπὶ τῶν κλαιόντων παιδίων λέγεται.]

PARS III. λέγεται.] Reſpicit Menandrum. Schol. Nicandri Alexiph. v. 221. Βραυκανάαται. Γράφεται καὶ βρυχανάαται· βρυχᾶται· κλαυθμυρίζει· ὡς παιδίον φωνεῖ, ἢ δακρύει, ὡς Μένανδρος.

ΝΑΦΘΑ. Θειάφιον, θεῖον.] Schol. ad Nicand. Alexiph. v. 249. Ἤτοι τὸ ἐφήμερον σκευαστικόν ἐστι φάρμακον, ὃ καὶ οἱ βάρβαροι νάφθαν καλοῦσιν. Vide Heſych. v. Θεῖον, et Suidam v. Ἐφήμερον, et Φάρμακον.

ΦΑΡΙΚΟΝ. Φάρμακον.] Schol. Nicand. Alexiph. ut ſupra: Ἐστὶ γὰρ καυστικόν. Δοκεῖ δὲ ἡ Μήδεια τὴν κατασκευὴν αὐτοῦ εὑρηκέναι, διὸ καὶ Κολχικὸν λέγεται· οἱ δὲ ἶριν αὐτὸ προσαγορεύουσιν· ἄλλοι φαρικόν· ἕτεροι ἐφήμερον, διὰ τὸ ἕωθεν ἀναδιδόσθαι κατὰ τὸν Τάναϊν ποταμὸν, ἢ τὴν Κολχίδα.

ΕΦΗΜΕΡΟΝ.] Vide Schol. ad locum Nicandri, qui ſupra citatur.

ΑΠΟΣΥΚΑΖΕΙΝ.] Aliud ἀποσυκίζειν. Schol. ad Nicand. Alexiph. 316. Ἀποσικίσειας, τουτέστι, λάβοις.

ΒΟΥΠΡΗΣΤΙΣ. Λαχάνου εἶδος.] Vide Nicandri Alexiph. v. 332. et Schol. ad locum.

ΚΑΣΤΑΝΑ. Διὸς βάλανοι.] Nicander Alexiph. v. 269.

Καστάνου

PARS III.

Κας̄άνου καρύοιο ΠΑΧΥΦΛΟΙΟΙΟ ——

Ita legendum. Vulgo ταχυφλοίοιο. Addit Heſychius εὔβοια, κάρυα. Vide eum v. Εὔβοια et Διὸς βαλανὶ, et Schol. ad locum Nicandri ſupra citatum.

ΤΗΝΕΣΜΟΣ.] Vide Heſych. v. Χειράψις. Idem βιασμὸς, teſte Schol. ad Nicand. Alexiph. v. 379.

ΓΕΡΑΙΡΕΙ. Τέρπει.] Nicander Alexiph. v. 396.

—— τήθη τε γεραιόμενα μνίοισι.

Legendum γεραιρόμενα.

ΜΑΣΤΟΣ —— Ποτήριον ἢ λίθον.] Pro λίθον lege τιτθὸν ſive τιτθίον. Vide nos ſupra P. I. v. Τιτθή. Dein, καὶ τὰ εἰς ὕψος ἀνέχοντα χωρία ἢ μέρη, μαστοὺς, ut recte Palmerius.

ΟΜΦΑΛΟΕΣΣΑ —— Εὔτροφον χώραν.] Schol. ad Nicand. Alexiph. v. 345. Ὀμφαλόεσσαν, τὴν τροφώδη περὶ τὸν ὀμφαλόν. Legendum ΠΑΡΑ τὸν ὀμφαλόν.

ΣΚΑΦΙΔΕΣ. Ποιμενικὰ ἀγγεῖα.] Schol. Nicand. Ther. v. 618. Σκαφίδεσσι δὲ δοχαίαις, ἀντὶ τοῦ, ἀγγείοις δεκτικοῖς. Ὅμηρος,

—— γαυλοί τε σκαφίδες τε.

ΓΥΡΙΝΟΝ.

PARS III.

ΓΥΡΙΝΟΝ. Τὸ ἐκ τȣ̃ βατράχȣ παιδίον.] Nicander Ther. 620.

Ἀλλ' ἤτοι ΓΕΡΥΝΩΝ καναχοὶ περὶ ἄλλα τοκῆες
Βάτραχοι ἐν χύτρῃσι καθεψηθέντες ἄριστοι
Βάμματι ——

ΠΑΝΑΚΕΣ. Βοτάνη τὶς, ἡ πολλοῖς ὀνόμασι καλεῖται.] Reſpexit Schol. ad Nicand. Ther. v. 565. ubi multa iſta nomina reperies, quæ exſcribere non dignatus eſt Heſychius.

ΚΕΚΡΥΦΑΛΟΣ.] Vide Schol. ad Nicand. Ther. v. 580. ubi habes gemina.

ΕΜΜΑΤΕΙΤΑΙ. Ἐνερείδει.] Nicander Ther. v. 809.

Κέντρον γὰρ πληγῇ περικάλλιπεν ἐμματέȣσα.

Legendum ἐμματέȣσα. Confer Nicand. Alexiph. v. 138.

ΣΙΔΗ. Θεόφραστος φυτὸν ἕτερον τῆς ῥοιᾶς φησὶ.] Schol. ad Nicandri Ther. v. 887. Ἡ δὲ σίδη, φυτόν ἐστιν, ὃ κατὰ Θεόφραστον ἐν Ὀρχομενῷ φύεται ἐν ὕδατι, ῥίζα ὄν. Addit Heſych. ἐν τῷ Νείλῳ. In *aqua* forſan. Niſi legendum Μινυείῳ. Vide Heſych. v. Ὀρχόμενος, et Schol. prædictum Nicand. et Spanhem. ad Callimachum p. 561.

ΔΙΕΝΤΑΙ. Διώκονται.] Vide Schol. ad Nicand. v. 755.

ΚΛΩΘΕΙ

ΚΛΩΘΕΙ —— Βλαςάνει.] Ita utitur Nicander Ther. v. 647.

—— κὴ κλώθοντος ἐν ἀρπέζαισιν ἐρίνȣ.

ΕΝΝΕΜΕΙ. Ἐν συμφύτῳ.] Scribendum, Ἐν νέμει. Idem mendum apud Nicand. Ther. v. 660.

—— ἡ δ' ὑπὸ κνημοῖς
Σκαιοῖς ἐντέλεθει φυξήλιος ἐννεμεέσσι.

Scribe ἐν νεμέεσσι. *In paſcuis. In nemoribus.* Nicander infra, v. 915.

—— ἐν νεμέεσσιν ἀνύδροις.

Vide Heſychium v. Νέμος.

ΜΕΛΙΖΩΡΟΣ. Γλυκεῖα.] Nicander Ther. v. 663.

—— μελίζωρος δὲ πάσαισ.

Quo reſpicit, opinor, Heſychius.

ΚΑΝΘΟΣ. Ὁ τȣ̃ ὀφθαλμȣ̃ κύκλος.] Vide Heſych. v. Ἅλως, et nos ſupra P. II. ad eandem vocem. Schol. ad Nicand. Ther. v. 673. Κανθὸν δὲ λέγει τὸ κάτω τῆς ῥινὸς μέρος· ἤγȣν τὸ ῥάμφος. Καὶ τȣ̃ κανθȣ̃, τὸ μὲν πρὸς τὴν ῥῖνα μέρος ῥαντὴρ λέγεται, ὅτι ῥαίνεται τοῖς δάκρυσι· τὸ δὲ ἕτερον παρώτιον.

ΛΕΚΤΟΝ. Ὡς σεμνὸν, ἢ ἀκρωτήριον.] Non potuit melius: nam *lecta mulier* dicimus pro *pudica*. Deinde intelligit Trojæ ἀκρωτήριον vocatum λεκτόν. Schol. ad Nicand. Ther. v. 667. Φάλακρα, ἀκρωτήριον Τροίας· ἢ Φαλάκραι τῆς ἐν Τροίᾳ

παραλίȣ

PARS III. παραλίȣ ἀκρωτήρια· ὧν τὰ ὀνοματα, ΛΕΚΤΟΝ, Πέργαμον, καὶ Ἴδη.

ΑΒΛΗΧΡΗ. Ἀσθενῆ· οἱ δὲ ἀπαλὸν ἐπὶ τȣ̃ θανάτȣ.] Lego ἐπὶ τȣ̃ θάμνȣ, cum de θάμνῳ dicitur. Θάμνος autem *radix* et *ramus arboris*. Nicander Ther. v. 885.

—— ποίης ἀβληχρέος ἔγχλοα ῥίζαν.

Schol. ad Nicand. Alexiph. v. 329. Τὰ ἀπαλὰ τȣ̃ βάτȣ. Vide Heſych. v. Μόσχια.

ΣΙΛΦΙΟΥ ΛΕΙΜΩΝ —— Οἱ δὲ εἶδός τι τῆς λιβύης τὸ σίλφιον.] Lego εἶδός τι ποίης λιβυκῆς τὸ σίλφιον. Schol. ad Nicand. Ther. v. 911. Λιβυκὰς γὰρ ῥίζας τὸ σίλφιον φησί, διότι πολύ ἐστιν ἐν τῇ Λιβύῃ.

ΑΠΟΛΥΜΑΝΤΗΡΑ ΔΑΙΤΩΝ. Τὸν τὰ δεῖπνα λυμαινόμενον.] Nicander Ther. v. 919.

—— ἀπολύματα δαιτός.

Schol. Τὰ μασσηθέντα βότανα. Lege βοτανία.

ΟΝΟΣΙΣ. Ὄσπριον.] Recte forſan Salmaſius. Forte tamen Ὄνωσις. Nicander Ther. v. 872.

Ἄλλοτε δ' ὕσσωπός τε, καὶ ἡ πολύγωνος ὄνωσις.

ΕΥΣΤΡΑ.] Vide Heſych. v. Καῦσις. Vox Καυστηρῆς occurrit apud Nicandrum Ther. 923.

—— ἠὲ σίδηρον
Καυστηρῆς θαλφθεῖσαν ὑπὸ στέρνοισι καμίνȣ.

ΣΚΙΝΑΚΕΣ.

ΣΚΙΝΑΚΕΣ. Ἐπὶ τῶν λαγώων.] Nicander Ther. v. 577.

Ἐν δὲ τίθει τάμισον σκίνακος νεαροῖο λαγωῦ.

Ad quem locum vide Scholiaſtam.

ΕΧΙΝΟΙ —— Κοιλίας μέρος τῶν μηρυκαζομένων ζώων.] Schol. ad Nicand. Ther. v. 579. Ἐχῖνος μὲν κυρίως, ἡ κοιλία τοῦ βοός· νῦν δὲ ἐπὶ τῆς ἐλάφου.

ΗΝΥΣΤΡΑΙ —— Παχὺ μέρος.] Vide Schol. ad Nicand. Ther. v. 579. ubi pro διὰ τὸ τραχὺ lege διὰ τὸ ΠΑΧΥ. Scribitur et Ἤνυστρον. Vide Heſych. v. Ἤνυστρον, et Schol. ad locum Nicandri, quem ſupra citavimus.

ΚΑΤΑΨΗΧΩΝ —— Ἡσυχῆ τρίβων.] Reſtitue Nicand. Ther. 898.

Οἰνάνθης βρύα λευκὰ καταψήχουσι νομῆες.

Vulgo male καταψύχουσι. Schol. συντρίβουσι. Qui tamen male ψυ retinet.

ΚΡΗΘΜΟΝ. Λάχανον.] Nicander Ther. v. 909. κρῆθμον ſcribit. Schol. λάχανον. Vide Callimachi Fragment. Bent. N°. 64.

ΑΚΜΗΝΟΣ —— Ἄγευστος.] Schol. ad Nicand. Ther. v. 820. Ἄκμηνος —— ἄγευστος καὶ ἀνεπαίσθητος τοῦ πυρός.

ΡΟΓΑΔΕΣ.

PARS III.

ΡΩΓΑΔΕΣ. Κρημνοὶ διεσχισμένοι.] Forſan diſtinguendum κρημνοὶ, διεσχισμενοι. Corrigunt Ῥωγάδες ob literarum ordinem. Sed et ſcribitur Ῥογάδες. Ita Schol. ad Nicandri Ther. 821. Διέῤῥηκτο τὸ δέρμα τῆς σαλαμάνδρας, δι' ὧν ΡΟΓΑΔΩΝ ὁ ἱδρὼς αὐτῆς καταςάζων, τὸ πῦρ κατασβέννυσιν.

ΧΑΛΚΙΣ.] Eſt vermis. Schol. Nicand. Ther. v. 517, Ἡ δὲ σήψ ὁμοία ἐςὶ τῇ σαύρᾳ· καλεῖται δὲ καὶ χαλκίς.

ΡΗΧΌΣ. Φραγμός.] Hinc ἀῤῥηχος apud Nicand. Ther. v. 868. ubi Schol. Ῥῆχος, ὃ σημαίνει τὸν φραγμὸν. Quare ſcribe apud Heſychium Ῥῆχος.

ΟΡΟΒΑΚΧΗ.] Scribitur et ὀρόβακχος. Nicander Ther. v. 869,

—— νεαλεῖς τ' ὀρόβακχοι.

Ubi Schol. Οἱ δὲ ὀρόβακχοι σημαίνουσι καὶ τοὺς σκυτίνους ἀσκούς. Lege κυτίνους. Sed et vox ἀσκοὺς corrupta eſt. Scribendum κυτίνους ῥοιας. Vide Heſych. v. Κύτινοι. Vel forſan κυτίνους ἢ κόκκους. Sic idem Schol. infra, v. 887. Ἔχει δὲ κόκκους ἐρυθροὺς, ὁμοίους ῥοιας.

ΡΙΖΕΙΝ —— μυςιλλᾶσθαι.] Hinc Nicand. Alexiph. v. 528. ῥιζηδά. *Minutim.*

ΠΡΟΜΕ-

ΠΡΟΜΕΝΕΟΙ. Ῥοιαί τινες.] Lege Προμένειοι. Schol. ad Nicand. Alexiph. v. 487. Προμένειον, εἶδος ῥοιᾶς.

ΔΡΙΤΗ. Πύελος, σκάφη.] Recte legunt Δροίτη. Schol. ad Nicandri Alexiph. v. 459. Ἐν δροίτῃ, ἐν πυέλῳ, ἐν σκάφῃ.

ΑΥΞΙΔΗΝΟΣ. Ἑρμῆς ἐπὶ τῆς ἱδρύσεως.] Recte legunt αὐξίδημος. Sed et ἀντὶ τοῦ ἐπὶ, legendum ἀπό. *More* ἱδρύσεως. *A lapidibus a populo cumulatis et cumulandis.* Vide *Coſtard's Diſſertation on the Signification of the word* Hermes.

ΓΗΘΥΑ —— οἱ δὲ γηθυλλίδας.] Recte corrigunt. Nicander Alexiph. v. 428.

Ἄμμιγα κρομμύων ΓΑΘΥΛΛΙΔΑΣ ——

Addit Heſych. κρόμμυα, ἄλλοι χλωρά. Id eſt, νεά. Schol. Nicand. Γαθυλλὶς, τὸ νεόν κρόμμυον.

ΑΓΛΙΔΙΑ. Σκόροδα.] Recte Palmerius ἀγλίθια. Vulgo σκελίδια. Callimachus ἀγλίθαιν apud Schol. ad Nicand. Alexiph. v. 429.

ΑΛΟΣ ΑΧΝΗ. Θαλάσσης ἀφρός.] Utitur Nicander Alexiph. v. 515. ubi Schol. Ἐν τῷ ταράσσεσθαι, ἀφρὸς τὶς ἀναδίδοται, ὅν τινα λέγουσιν ἄχνην ἁλός. Vide Heſych. v. Ἁλὸς χνόον.

ΜΥΚΗΣ. Ἀμανίτης.] Vide Schol. ad Nicand.

 Alex-

PARS III. Alexiph. v. 522. Vocabatur etiam τὸ ζύμωνα Nicandro.

ΥΔΑΡΕΣ. Τὸ ὑδαρόν.] Utitur Ariſtoteles Lib. de Poet. p. 100.

ΕΞΑΛΛΑ. Διάφορα, λαμπρά.] Procopius Meurſii p. 113. Ἔξαλλον, ποικίλην.

ΑΛΟΣΥΝΑ. Ἡδονή.] Nicander Alexiph. v. 417.

Ἀλοσύνῃ βρύκωσι κακανθήεντας ὀράμνους.

Schol. Ἀφροσύνῃ. Ita enim ibi legendum. Ἀλοσύνῃ ἀντὶ τοῦ ἀφροσύνῃ.

ΒΟΥΚΕΡΑΣ. Τὸ σπέρμα τῆς τίλης.] An χίλης? Nicander Alexiph. v. 421.

Ἄλλοτε βουκέραος ΧΙΛΗΓΟΝΟΥ ——

Ita legit Scholiaſtes. Vulgo σιτηγόνου.

ΚΕΡΑΣΟΣ —— Ἐστραμμένοις.] Scribe ἐστραμμένως.

ΑΥΞΙΣ. Αὔξησις.] Utitur Nicand. Alexiph. v. 466. ubi Schol. Αὔξις γὰρ τὸ σῶμα.

ΟΣΤΛΑΙΞ. Πλόκαμος.] Lege ὄστλιγξ. Utitur Callimachus Fragment. N°. 12.

Ἀπ' ὀστλίγγων ἄιεν ἄλειφα ῥέει.

Item Nicander Alexiph. v. 467.

Ὃς

Ὃς δή τοι ῥυπόεις μὲν ὑπ' ὀςλίγξεσιν ἀραιαῖς
Τευθίδος ἐμφέρεται νεαλὴς γόνος ——

Ad quem locum vide Scholiaſten.

ΣΤΕΖΑΣ ΕΜΗΣ.] An Στέαρς, ζύμη? Heſych. Στέαρ, ζύμη.

ΣΤΗΑ. Ψῆφος. Οἱ δὲ ςηάς· δηλοῖ δὲ καὶ ςενοχωρίαν καὶ λιθοκονίαν.] Lego, Οἱ δὲ ςείας· δηλοῖ δὲ ςειοκονίαν καὶ λιθοκονίαν, *Pebble-plaiſter*. Schol. ad Nicand. Alexiph. v. 463. Στεῖαι δὲ ψῆφοι τῆς θαλάσσης. Hinc Nicand. πολυςεὶϛ. Utitur et Callimachus Hymn. Jov. v. 26.

Πεζὸς ὑπὲρ Κρᾶθίν τε, πολυςειόν τε Μετώπην.

ΚΩΜΟΣ. Εἶδος ὀρχήσεως ποιμένος τινὸς ἢ μένη τινός.] Scribendum ποιμενικῆς τινὸς, cæteris deletis, quæ emendatiuncula: nam cum male ſcriberetur ποιμένος τινὸς, adnotabat aliquis non male, ἢ ποιμενικῆς τινὸς, unde fluxerunt illa ἢ μένη τινός.

ΚΩΜΑ —— Καταφορὰ ὕπνου βαθέος.] Lego, ὁ βαθέος. Schol. ad Nicand. Alexiph. v. 455. Τὴν μεταξὺ ὕπνου καὶ ἐγρηγόρσεως καταφοράν ΚΩΜΑ καλοῦσιν, ὅθεν καὶ κωμάζειν, τὸ ἐπιφοιτᾶν τοῖς κοιμωμένοις.

ΠΛΕΙΣΤΗΡΙΑΖΟΜΕΝΟΣ. Ὑπερβαλλόμενος.] Æſchylus Choeph. v. 1029.

Καὶ φίλτρα τόλμης τῆσδε ΠΛΕΙΣΤΗΡΙΖΟΜΑΙ.

PARS III.

ΚΥΡΤΟΣ. Ἀγγεῖον σχοινῶδες.] Nicand. Alexiph. v. 490.

Ἄλλοτε δ' οἰνοβρῶτα βορὴν ἐν κυρτίδι θλίψαις.

Vocabatur ὑλίστριον et κύρτη. Schol. Nicand. Κυρτὶς, κατασκεύμά τι ἐκ λεπτῶν σχοινίων γεγονὸς, ᾧ καὶ οἱ μυρεψοὶ χρῶνται περὶ τὴν τῶν μύρων ἔκθλιψιν, ὑλιστήριον αὐτὸ καλοῦντες, ἢ καὶ ὑλίστριον. Nicander infra v. 622.

—— ἢ ΣΧΟΙΝΙΔΙ ΚΥΡΤΗι
Ἐκθλίψαντα πορεῖν κυάθου κοτυληδόνα πλήρη.

ΠΕΛΑΝΟΡ. Τὸ τετράχαλκον.] Schol. ad Nicand. Alexiph. v. 485. Τοῦ ὀβολοῦ ὁλκή.

ΤΙΝΟΛΛΕΟΝ. Διάπυρον.] Recte Salmaſius, Τινθάλεον. Schol. ad Nicand. Alexiph. v. 442. Τινθαλέῳ, θερμῷ, διαπύρῳ.

ΟΜΠΑΙ. Θύματα πυρὶ καὶ μέλιτι δεδευμένα.] Scribe Ὄμπναι, θύματα πυρῷ. Schol. ad Nicand. Alexiph. v. 447. Ὄμπναι, οἱ μέλιτι δεδευμένοι καὶ πυρῷ. Ita legendum. Vide et eundem Schol. infra. Callimachus autem Fragment. Bentl. N°. 123. ὄμπας.

ΔΡΑΙΟΝ. Μακρὸν πυέλον.] Ita ſcribendum. Hinc Anglice, *A Dray*.

ΠΕΛΛΑΝΑ —— Ἀπὸ τῆς ἅλω πράγματα.] Legendum παλάγματα, nam et ſcribebatur πάλανον.

πάλανον. Vide Heſych. in v. poſt Παλαμναῖος, et Schol. ad Nicand. Alexiph. v. 485. Æſchyl. Eumenid. 265. PARS III.

Ἀλλ' ἀντιδοῦναι δεῖ σ', ἀπὸ ζῶντος ῥοφεῖν
Ἐρυθρὸν ἐκ μελέων πέλανον ——

MHONEI. Βάψει.] Recte Sopingius, Μιανεῖ. An legendum tamen, Μ' ἠόνει, ἔβαψε? Ab αἰόναν.

NOPYEIN. Γῆν ὀρύττειν.] Excidit litera initialis: et ſcribendum, Ἐνορύειν, ſive ἐνορύττειν.

ΓENTA. Σπλάγχνα.] Nicander Alexiph. v. 553.

Ἀλθαίνει καὶ γέντα συὸς φλιδόωντος ἀλοιφή.

ATAPBHTON. Ἄφοβον, θρασύν.] Lege Ἀτάρμυκτον, ἀτάρβητον. Vide Cl. Bentleium ad Horat. p. 12.

ANTΛON —— Τὴν θάλασσαν.] Sic utitur Alcæus apud Heracl. Pontic. p. 413. Ed. Gale.

Παρ' μὲν γὰρ ἌΝΤΛΟΣ ἰσοπέδαν ἔχει.

Vide Arnaud ad Heſych.

AXHNIA. Ἀπορία.] Æſchylus Choephor. v. 299.

Καὶ προσπιέζει χρημάτων ἀχηνία.

MAPAINA.

PARS III.

ΜΑΡΑΙΝΑ. Μάστιξ.] Ordo literarum poſtulat Μαράγνα. Sed Æſchylus Choeph. 373. μαραίνης δῦπος, *ſonus flagelli.*

ΘΕΟΡΡΥΤΟΝ. Ἐκ θεοῦ ῥεῖον.] Æſchylus Prometh. v. 116. θεόσυτος. Quod idem.

—— τίς ὀδμὰ προσέπτα μ' ἀφεγγής,
Θεόσυτος, ἢ βρότειος, ἢ κεκραμένη;

ΚΙΝΥΣΘΑΙ. Κινεῖσθαι, —— ἄρχεσθαι, ἰδεῖν.] An ὀρχεῖσθαι, ᾄδειν? Hinc Κίνυγμα Æſchylo Prometh. v. 157.

Νῦν δ' αἰθέριον κίνυγμ' ὁ τάλας
Ἐχθροῖς ἐπίχαρτα πέπονθα.

ΔΙΕΣΤΟΙΧΙΖΕΤΟ. Διετίθετο ἐν στοίχῳ καὶ τάξει.] Reſpexit Æſchyli Prometh. v. 230.

—— καὶ διεστοιχίζετο
Ἀρχήν ——

Hic male Interpres, *Stabiliebat*. Imo reddendum, *Ordinabat*.

ΠΕΔΑΡΣΙΟΝ. Μετέωρον, ὑψοῦ.] Ita diſtingue. Reſpexit Æſchyli Prometh. v. 269. ubi male legitur πέτραις πεδαρσίοις pro πεδάρσιον. *Suſpenſum*. Ita legendus iſte locus:

Οὐ μήν τι ποιναῖς γ' ᾠόμην τοιαῖσί με
Κατισχανεῖσθαι πρὸς πέτραις ΠΕΔΑΡΣΙΟΝ,
Τυχόντ' ἐρήμου τοῦδ' ἀγείτονος πάγου.

ΚΑΧΛΑΖΕΙ

ΚΑΧΛΑΖΕΙ —— Ἀθρόως γελᾷ —— γέγονε δὲ ἀπὸ τῶν κυμάτων.] Hinc κάχλασμα ſive κάγχλασμα. Quæ vox reſtituenda Æſchylo Prometh. v. 90.

—— ποντίων τε κυμάτων
Ἀνήριθμον γέλασμα ——

Ubi γέλασμα eſt gloſſa τῦ κάχλασμα, et ejiciendum.

ΝΑΡΘΑΚΙΩΝΤΕΣ. Νάρθηξι πλήσσοντες — Ναρθηκοπλήρωτον δὲ θηρῶμαι πυρὸς πηγὴν τὴν &c.] Eſt verſiculus Æſchyli Prometh. 109. quem enarrat. Ad finem Articuli apud Noſtrum lege οἶνος ἢ πυρώδης

Οἶνος τῷ πυρὶ ἶσον ἔχει μένος ——

Vide nos ſupra, P. I. v. Ναρθακιῶντες.

ΤΗΛΟΥΡΟΝ. Πόῤῥω ἀφωρισμένην.] Forſan ἀφωρισμένον, ut reſpexerit Æſchyli Prometh. v. 1.

Χθονὸς μὲν εἰς ΤΗΛΟΥΡΟΝ ἥκομεν ΠΕΔΟΝ.

ΑΙΡΕΙΝ ΝΟΕΙΣ. Δοξάζειν.] Forſan Αἴρειν νόον, νοεῖν, δοξάζειν.

ΟΡΘΟΣΤΑΔΟΝ. Τὸ ὀρθόν. Ἀφροδισιεῖς.] Æſchylus Prometh. v. 32.

Ἀνθ᾽ ὧν ἀτερπῆ τήνδε φρουρήσεις πέτραν,
ΟΡΘΟΣΤΑΔΗΝ, ἄϋπνος, ὀ κάμπτων γόνυ.

ΧΕΙΡΩ-

PARS III.

ΧΕΙΡΩΝΑΚΤΑΣ. Χειροτέχνας.] Hinc Χειρωναξία apud Æſchylum, Prometh. v. 45.

Ὦ πολλὰ μισηθεῖσα χειρωναξία.

ΜΑΤΑΙΑ. Διατρίβει, χρονίζει.] Lege Ματᾷ. Scilicet Ματᾷ. Reſpexit Æſchyli Prometh. v. 57.

Περαίνεται δὴ κ' ȣ̓ ματᾷ τȣ̓ργον τόδε.

ΠΙΧΕΙΡΟΝ. Ἀνταπόδοσις.] Scribendum 'πίχειρον, pro ἐπίχειρον. Ita utitur voce Æſchylus Prometh. v. 319.

Τοιαῦτα μέν τοι τῆς ἄγαν ὑψηγόρȣ

Γλώσσης, Προμηθεῦ, τἀπίχειρα γίνεται.

Sic Heſych. ſupra, 'Πιτίμια pro ἐπιτίμια.

ΠΡΟΣΤΡΙΒΕΤΑΙ. Προσπήσσεται.] Reſpexit Æſchyli Prometh. v. 329.

Γλώσσῃ ματαίᾳ ζημία προστρίβεται.

ΕΨΑΛΑΣΑΤΟ. Ἔψαυσεν.] Æſchylus Prometh. v. 362.

Ἐφεψαλώθη κἀξεβροντήθη σθένος.

Niſi legendum Ἐφεψολώθη. Heſych. Ψόλος — φλόξ.

ΡΕΟΣ. Ρεῦμα, ῥεῦμα θηρίον.] An legendum ῥεῦμα θȣ̓ριον? *Flumen impetuoſum.* Voce ῥέος utitur Æſchylus Prometh. v. 400.

Στένω

Στένω σὲ τᾶς ὀλομένας
Τύχας, Προμηθεῦ,
Δακρυσίςακτον δ' ἀπ' ὄσσων
Ῥαδινῶν λειβομένα ΡΕΟΣ, παρειὰν
Νοτίοις ἔτεγξα παγαῖς.

ΔΟΧΜΟΛΟΦΟΙ.] Utitur Æſchylus Sept. ad Thebas v. 117 . . .

Κῦμα γὰρ περὶ πτόλιν
Δοχμολόφων ἀνδρῶν
Καχλάζει πνοαῖς
Ἄρεος ὀρόμενον.

ΟΓΚΑΣ Ἀθήνας τὰς ὠγυγίας πύλας λέγει.] Lego, Ὄγκας, Ἀθήνας. — Ὄγκας, τὰς γωνίας ἢ πύλας λέγει. Heſych. Ὄγκα, Ἀθηνᾶ ἐν Θήσαις. Æſchylus Sept. ad Thebas v. 170.

—— ἄνασσ' Ὄγκα πρὸ πόλεως
Ἑπτάπυλον ἕδος ἐπιῤῥύϐ.

Heſych. Ὄγκη, γωνία. Sed vide omnino Æſchylum v. 493. ubi reſpexit Heſychius, qui et portas illas Ὠγυγίας dictas dicit. En locus Æſchyli,

Τέταρτος ἄλλος, γείτονας πύλας ἔχων
ΟΓΚΑΣ ΑΘΑΝΑΣ, ξὺν βοῇ παρίςαται.

ΕΥ ΕΣΤΩ. Εὐθηνία —— Εὐδαιμονία ἐπὶ τϐ.] Recte legunt, Εὐεςὼ. Sed et ſcribendum ΑΠΟ τϐ. Æſchylus Sept. ad Thebas v. 192.

Μήτ'

PARS III.

Μήτ' ἐν κακοῖσι, μήτ' ἐν εὐεςοῖ φίλη
Ξύνοικος εἴην τῷ γυναικείῳ γένει.

ΧΕΡΝΗΣ. Πένης, ΛΑΤΗΣ.] Corrigunt Πελάτης. Non male. Sed legendum λάτρης ſive λάτρις. Heſych. Πελάται, οἱ διὰ τὴν ἀναγκάιαν τροφὴν μισθῷ δελεύοντες, ΤΡΕΙΣ μίσθαρνοι. Ubi recte Salmaſ. Λατρεῖς. Æſchylus Prometh. 892.

Ὄντα χερνήταν ἐραςεῦσαι γάμων.

Quare locus Heſychii ita ſcribendus: Χέρνης, πένης, λάτρης, χειροτέχνης, ὁ ἀπὸ χειρῶν ζῶν, χειρόβιος, χερνήτης. Χέρνα γὰρ ἡ πενία. Nam male divulſa ſunt in Edit. Vulg.

ΑΛΑΤΡΙΑΣ. Ἁμαρτωλίας.] An ſcribendum Ἀλατέιας? Æſchylus Prometh. v. 899. Ἀλατέιαισι. Interpres, *Erroribus*.

Ταρβῶ γὰρ ἀςεργάνορα παρθενίαν
Εἰσορῶσ' Ἰῶς γάμῳ δαπτομέναν
Δυσπλάγχνοις Ἥρας ΑΛΑΤΕΙΑΙΣΙ πόνων.

ΣΥΝΝΟΙΑ. Λύπη, ἔννοια.] Utitur Æſchylus Prometh. v. 436.

——— σύννοιᾳ δὲ δάπτομαι κέαρ,
Ὁρῶν ἐμαυτὸν ὧδε προσηλέμενον.

ΠΡΟΣΕΛΕΙ. Προπηλακίζει.] Vide locum Æſchyli jam nunc citatum; ubi Schol. Προσελέμενον, ὑβρισθέντα. Quare legendum fortaſſe,

Προσελεῖ.

Προσελεῖ. Sed Æſchylus ſcripſit Προσηλέμενον. *Affixum.* Vide Apollodor. Biblioth. de Prometh. lib. i. 7. p. 22. Ed. Gale. Confer Kuſter. ad Ariſtoph. Ran. 742. ubi legendum, PARS III.

Προσελεμέν γε ——

Sed vide omnino Cl. Dawes Miſell. Crit. p. 163.

ΠΡΟΣΑΙΝΩΝ. Προσελκόμενος, προσαγόμενος.] Lego Προσσαίνων. Æſchyl. Prometh. v. 834.

—— εἰ τῶν δὲ προσσαίνει σέ τι.

Ubi verſus non admittit προσαίνει.

ΟΙΣΤΡΟΛΑΤΟΥΜΕΝΟΙ. Πυρέμενοι.] Lege ex ordine literarum, Οἰστρηλατέμενοι. Supra, Οἰστρεῖ —— Οἰστρηλατεῖ.

ΛΕΥΣΤΗΡΑ. Φονέα λίθοις αναιρέντα.] Æſchylus Sept. ad Thebas v. 205.

Λευστῆρα δήμε δ' ἔτι μὴ φυγῆ μόρον.

Subſtantivum pro Adjectivo.

ΑΡΠΑΛΙΖΟΜΑΙ. Ἀσμένως δέχομαι.] Æſchylus Sept. ad Thebas v. 249.

—— κωκυτοῖσιν ἁρπαλίζετε.

ΣΥΝΤΕΛΕΙΑΣ. Κακίας.] Æſchylus Sept ad Theb. 257.

Ω ΞΥΝΤΕΛΕΙΑ, μὴ προδῷς πυργώματα.

Reddunt, *O numinum conſociatio.* Neſcio quare.

ΑΝΤΗΡΕΤΑΙ.

PARS III.

ANTHPETAI. Ἴσον.] Scribe, Ἀντηρέτη, ἴσον. Æſchyl. Sept. ad Theb. v. 289.

Ἐγὼ δ' ἐπ' ἄνδρας ἕξ, ἐμοὶ σὺν ἑβδόμῳ,
Ἀντηρέτας ἐχθροῖσι τὸν μέγαν τρόπον,
Εἰς ἑπτατειχεῖς ἐξόδους τάξω μολὼν,
Πρὶν ἀγγέλους σπερχνούς τε καὶ ταχυῤῥόθους
Λόγους ἱκέσθαι, καὶ φλέγειν χρείας ὕπο.

ΣΠΕΡΧΝΟΣ —— Ἐπαγόμενος.] Recte corrigunt ἐπειγόμενος. Vide locum Æſchyli ſupra citatum.

ΘΩΡΑΞ. —— Σφραγιδοφύλαξ.] Corrigunt, Καρδιοφύλαξ. Sed legendum, Σφαγιδοφύλαξ. Heſych. Σφαγὶς, τὸ προκάρδιον.

ΠΥΡΑΓΗΡΑ. Τὰ θωράκια.] Legendum ex ordine literarum, Πυργήρεα, τὰ θωράκια. Æſchylus Sept. ad Theb. v. 32.

Πληροῦτε θωρακεῖα, κἀπὶ σέλμασι
Πύργων στάθητε ——

ΠΥΡΓΗΡΩΣ. Μετέωρος ὡς πύργος καὶ ἐν Φρουροῖς πυργείαν κώπην.] Lego Πυργήρης, μ. ω. π. καὶ ἐν Φρουροῖς.—Πυργείαν κώπην. Sine interpretamento. Nam Πυργίον Heſychio μέρος τριήρους, unde κώπη πυργεία.

ΕΠΙΓΛΩΣΣΩ. Ἐποιωνίζου.] Utitur Æſchylus Prometh. v. 927.

Σὺ

Σὺ θὴν ἃ χρήζεις, ταῦτ' ἐπιγλωσσᾷ Διός.

Interpres, Ἐπιγλωσσᾷ. *Ominaris.*

ΔΥΣΛΟΦΟΝ. Δύσκολον.] Æſchylus Prometh. v. 930.

Καὶ τῶνδε γ' ἕξει δυσλοφωτέρους πόνους.

ΤΡΟΧΙΣ. Ἄγγελος, ἀκόλουθος.] Hæc male annexa ſunt præcedentibus, ſed ita diſtinguenda. Æſchylus Prometh. v. 940. *Mercurium* vocat Διὸς τρόχιν.

Ἀλλ' εἰσορῶ γὰρ τόνδε τὸν Διὸς τρόχιν,
Τὸν τοῦ τυράννου τοῦ νέου διάκονον.

ΩΠΤΑΙ. Ἐθεάθη.] Æſchylus Prometh. v. 997.

Ὦπται πάλαι δὴ καὶ βεβούλευται τάδε.

ΟΚΡΥΟΕΝΤΟ —— Ὀκριὸς γὰρ κυρίως ὁ τραχὺς λίθος.] Salmaſ. ὀκρὶς. Æſchylus Prometh. 1015.

—— πρῶτα μὲν γὰρ ΟΚΡΙΔΑ
ΦΑΡΑΓΓΑ βροντῇ καὶ κεραυνίᾳ φλογὶ
Πατὴρ σπαράξει τήνδε ——

Subſtantivum pro Adjectivo.

ΔΙΩΡΗΣΑΜΕΝ. Διεζεύξαμεν.] Scribe ex ordine literarum, Διωρίσαμεν. Æſchyl. Prometh. v. 439. διώρισεν. *Diviſit, diſtribuit.* Vide Syneſ. Epiſt. lvii. p. 180. ubi pro διώκισεν βίους Gatakerus

PARS III.

takerus in Cinno pag. 31. male legit *διώρισεν.*

ΠΛΙΝΘΟΣ —— Ἡ πηλὸς ὀπτηθεῖς πλίξ.] Dele iſtud ϖλὶξ, ut male natum ex ſequenti voce Πλίξαντα. Hinc ϖλινθυφεῖς δόμους Æſchylo Prometh. 449.

—— κȣ̓ ὔτε ϖλινθυφεῖς
Δόμȣς προσήλȣς ἴσαν, ȣ̓ ξυλȣργίαν.

ΑΛΕΥΕ. Φύλαξε.] Recte corrigunt, Φύλασσε. Æſchylus Prometh. 570.

—— Ἄλευ᾽, ὦ δᾶ.
O terra, ſerva me.

ΟΤΟΒΕΙ. Θορυβεῖ.] Utitur Æſchylus Prometh. 576. ubi ſcribitur ὀτοβεῖ.

ΠΡΥΜΑ ΔΕ. Πρυμόθεν, πὰν γὰρ τὸ πρόσγειον κάτωθεν &c.] Iſtud πρύμα ſive πρύμνα δὲ ad priorem vocem forſan pertinet. Poſtea lege, Πρυμόθεν ſive potius Πρυμνόθεν, κάτωθεν, πᾶν γὰρ τὸ πρόσγειον ϖρύμνον λέγεται. — Πρυμνήσια, &c. Æſchylus Sept. ad Theb. v. 71. Πρυμνόθεν. *Funditus.*

Μή μοι πόλιν γε ΠΡΥΜΝΟΘΕΝ πανώλεθρον
Ἐκθαμνίσητε δῃάλωτον ——

ΑΜΑΙΜΑΚΗΤΟΝ. Ἀκαταμάχητον μεγάλην, χαλεπήν.] Lego Ἀμαιμάχετον. Æſchyl. Sept. ad

ad Theb. v. 85. ἀμαχέτȣ.

Δ' ἀμαχέτȣ δίκαν ὕδατος ὀροκτυπȣ.

ΜΕΛΑΓΧΕΤΟΝ. Μεγάλῳ δράματι ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων οἷον ἀκμάζȣσαν.] Corrigit Bentleius, Μελαγχαίταν, Ἴων μ. δρ. Sed forſan, Μελαγχίτων', Ἴων &c. et—αἰάζȣσαν. Voce utitur Æſchylus Perſ. v. 114. μελαγχίτων φρήν. *Mens lugubris.*

ΠΡΟΣΗΛΙΑ. Πρὸς ἀνατολήν.] Æſchylus Prometh. v. 450. habet Δόμȣς προσήλȣς.

ΑΠΡΟΣΟΙΤΟΣ. Ἀνυπομόνητος.] Scribe Ἀπρόσοιστος. Utitur Æſchylus Perſ. 91.

Ἀπρόσοιστος γὰρ ὁ Περσῶν
Στρατός ——

Niſi legendum Ἀπρόσιτος.

ΑΡΧΕΛΑΣ.] An legendum Ἀρχελείας? Æſchylus Perſ. v. 297.

Τὶς ȣ̓ τέθνηκε, τίνα δὲ καὶ πενθήσομεν
Τῶν ἀρχελείων ——

Vide nos ſupra P. II. v. Ἀρχίλαν.

ΜΕΣΟΜΦΑΛΙΑ. Ἡ μέσος τῶν Δελφῶν πόλις.] Æſchyl. Sept. ad Theb. v. 753.

Ἀπόλλωνος εὖτε Λαΐος
Βίᾳ τρὶς εἰπόντος ἐν
Μεσομφάλοις πυθικοῖς

 Χρηστηρίοις,

PARS III.

Χρησηρίοις, θνάσκοντα
Γέννας ἄτερ, σώζειν πόλιν ——

ΛΑΚΑΣ. Φαράγγας.] Scribo Λαχάς. Æſchylus Sept. ad. Theb. v. 920.

Τάφων πατρώων ΛΑΧΑΙ.

Foſſæ reddunt Interpretes.

ΠΟΙΜΑΝΩΡ. Ποιμὴν ἢ βασιλεύς.] Ita legendum. Utitur Æſchylus Perſ. v. 241.

Τὶς δὲ ποιμάνωρ ἔπεσι, κἀπιδεσπόζει σρατȣ̃;

Hinc Ποιμανόριον, *Grex*, apud Æſchylum in Perſ. v. 74.

ΚΑΛΛΙΠΡΩΡΟΝ. Εὐπρόσωπον.] Reſpexit Æſchyli Sept. ad Theb. v. 539.

Βλάσημα καλλίπρωρον ——

ΚΛΗΤΗΡΑ. Τὸν καλέσαντα. Ἴων Φρȣροῖς.] Utitur et Æſchyl. Sept. ad Theb. 580.

Ἐριννύος κλητῆρα ——

ΕΝΔΑΤΟΥΜΕΝΟΣ——Κακῶς λέγων.] Utitur Æſchylus Sept. ad Theb. 584.

Δίς τ' ἐν τελευτῇ τȣ̓́νομ' ἐνδατȣ́μενος.

ΜΗΤΡΟΣ. Μέθυσις τῆς ἀμπέλȣ.] Lego Μητρὸς μεθύσεως, τῆς ἀμπέλȣ. Vitem vocabat aliquis *ebrietatis matrem*.

ΕΠΙΣΤΡΟΦΑΙ —— Διαίται. Αἰσχ. Φρυξί.] Utitur et Æſchylus Sept. ad Theb. 654.

καὶ

—— καὶ πόλιν
Ἔξει, πατρῴων δωμάτων τ' ἐπιστροφάς.

NAYATHΣ. Νεὼς ἐπιβάτης.] Æſchylus Perſ. v. 375.

—— ναυάτης τ' ἀνὴρ
Τρόπῳτο κώπην σκαλμὸν ἀμφ' εὐήρετμον.

ΘHKAI — Σωροί.] Scribendum Σοροί. Heſych. Σορὸς, μνῆμα, θήκη. Æſchyl. Perſ. 405.

Θήκας τε προγόνων ——
Sepulcbra majorum.

XOIPAΔEΣ.] Æſchylus Perſ. v. 421.

Ἀκταὶ δὲ νεκρῶν χοιράδες τ' ἐκπλήθυνον.

ANTIΣKNEITAI. Ἀναβάλλεται.] Forſan Ἀντισηκέται, ἀντιβάλλεται.] Æſchylus Perſ. 437.

Τοιάδ' ἐπ' αὐτοὺς ἦλθε συμφορὰ πάθους,
Ὡς τοῖσδε καὶ δὶς ἀντισηκῶσαι ῥοπῇ.

Vide nos ſupra P. II. v. Ἀντισκνεῖται.

EYAΓEΣ —— Εὔοπτον.] Æſchyl. Perſ. 466.

Ἕδραν γὰρ εἶχε παντὸς εὐαγῆ στρατοῦ.
Unde omnem perluſtraret exercitum.

ΦYΣEI. Βλαστήσει, ἀληθῶς φύει.] Lego, ἀλήθῶς, φυῇ. Nam Φύσει eſt ἀλήθως. *Vere.* Recte

 etiam

etiam Φυῆ. Heſych. Φύγη, Φύσις σώματος, ἡλικία. Scribe Φυὴ, Φύσις, σώματος ἡλικία. Ita diſtinguendum. Infra: Φυῆς, Φύσεως, καὶ ἡ τοῦ σώματος ὑπόστασις.

ΚΡΑΤΑΙΛΕΟΝ. Ἔδαφος ἐκ σκληροῦ λίθου γέγονος.] Æſchylus Agamemn. v. 675.

Μήτ' ἐξοκεῖλαι πρὸς κραταιλέων χθόνα.

ΑΚΑΣΚΑ. Ἡσύχως.] Æſchylus Agamemn. v. 749. Ἀκασκαῖον ἄγαλμα.

ΑΣΑΝΤΟΣ. Οὐ σαίνων.] Reſpexit Æſchyli Choeph. v. 420.

Ἄσαντος ἐκ ματρός ἐστι θυμός.

ΑΠΡΟΙΤΩΣ. Ἀνεξόχως.] Lego Ἀνεξόδως.

ΔΡΟΣΟΥΣ. Ἀχρείους.] Æſchylus Agamemn. v. 145.

Τόσσον περ εὔφρων ἁ καλὰ
Δρόσοισιν ἀέπτοισι μαλερῶν ὄντων.

ΕΜΠΑΙΟΝ.] Æſchylus Agamemn. v. 195.

Ἐμπαίοις τύχαισι συμπνέων.

ΒΡΑΒΕΑ. Ἄρχοντα.] Æſchylus Agamemn. v. 238.

—— Φιλόμαχοι βραβῆς.

ΑΟΞΟΙ. Μάγειροι, ὑπηρέται, θεράποντες, ἀκόλουθοι.

λȣθοι. Καλλιμ.] Scribe Ἄοζοι. Æſchylus Agamemn. v. 239. PARS III.

Φράσεν δ᾽ ἀόζοις πατὴρ μετ᾽ εὐχάν.

ΜΗΤΡΟΣ. Μέθυσις, τῆς ἀμπέλȣ.] Correxi ſupra Μητρὸς μεθύσεως. *Matrem ebrietatis* vocat vitem. Ita Æſchylus Perſ. 616.

Ἀκήρατόν τε ΜΗΤΡΟΣ ΑΓΡΙΑΣ ἀπὸ
Ποτὸν παλαιᾶς ἀμπέλȣ γάνος τόδε.

ΒΑΛΗΡΑ. Ἀχρεῖα.] Lego, Βαλῆνα, ἄρχοντα. Heſych. Βαλλὴν, βασιλεύς. Φρυγιςί. Lege Βαλήν. Æſchyl. Perſ. 659.

Βαλὴν, ἀρχαῖος βαλήν.

Vide Heſych. v. Βάννας.

ΟΜΟΠΤΕΡΟΙ — Ὁμότριχοι.] Æſchylus Choeph. v. 172.

Καὶ μὴν ὅδ᾽ ἐςι κάρτ᾽ ἰδεῖν ὁμόπτερος.

ΕΚΠΑΓΛΟΝ. Ἔπευξατο.] Lego, Ἐκπαγλȣ̃το, ἐπεύξατο. Æſchylus Choeph. v. 215.

Σύνοιδ᾽ Ὀρέςην πολλά σ᾽ ἐκπαγλȣμένην.

ΥΔΑΡΕΣ.] Æſchylus Agamemn. 807.

Τὰ δοκȣ̃ντ᾽ εὔφρονος ἐκ διανοίας
Ὕδαρει σαίνειν φιλότητι.

ΚΗΚΙΣ. Ἀτμὶς, ςύμμα.] Æſchylus Agamemn. v. 969.

Ἔϛιν θάλασσα (τίς δέ νιν κατασϐέσει;)
Τρέφϐσα πολλῆς πορφύρας εἰς ἄργυρον
Κηκῖδα παγκαίνιϛον, εἱμάτων βαφάς.

ΚΑΡΒΑΝΟΣ — Τὰς βαρϐάρȣς.] Æſchylus Agamemn. 1070. Καρϐάνῳ χερί. *Barbara manu.*

Εἰ δ᾽ ἀξυνήμων ἄσα μὴ δέχῃ λόγον,
Σὺ δ᾽ ἀντὶ φωνῆς φράζε καρϐάνῳ χερί.

ΘΥΟΣΚΟΟΣ. Εἶδος μάντεως.] Æſchylus Agamemn. v. 1204.

Ἢ ψευδόμαντίς εἰμι θυροκόπος φλέδων;

Lego, Θυοσκόος. Vide Schol. ad Ariſtoph. Equit. v. 62.

ΕΦΗΜΙΑΙ. Ἄγροι, καὶ βελτίονα φήμης.] An ἄγριοι? Æſchylus Agamemn. v. 1225.

Ὑπ᾽ αὖ με δεινὸς ὀρθομαντείας πόνος
Στροϐεῖ, ταράσσων φροιμίοις ἐφημίοις.

ΑΤΑΥΡΩΤΟΣ.] Æſchylus Agamemn. v. 252.

Ἁγνὰ δ᾽ ἀταύρωτος.

Deinde lego apud Noſtrum παρόσον ἐκ ἐζεύχθη γάμοις ὡς αἱ γημάμεναι λέγονται. Aliter tamen Salmaſius. Vide Heſychii locum.

ΕΠΙΑΝΕΩ. Ἐπιτρέπω.] An legendum Ἐπιαινέω?

πιαινέω? *Approbo.* Sed illud forſan verum. Legere poteris, Ἐπιαίνω, ἐπιτέρπω. Sic Æſchylus Agamemn. v. 284. Ἐπίανεν. *Beavit.* PARS III.

Ἀλλ' ἦ σ' ἐπίανέν τις ἄπτερος φάτις;

Et hoc verum. Heſych. Ἰαίνομαι, εὐφραίνομαι. Sic Æſchyl. ἐπίανεν ab ἐπίαινω, nam ἰαίνω primam producit ab ἰάω. Unde Ἰητήρ. *Medicus.* *Qui fovet, ſanat,* &c.

ΕΠΙΦΟΡΟΝ. Τὴν φέρουσαν, σύγγονον, Λάκωνες.] Lego, συνεργὸν, Λάκωνες. Scribebatur συνγον. Æſchyl. Choeph. v. 811. Ἐπιφορώτατος. *Faventiſſimus.*

Παῖς ὁ Μαίας ἐπιφορώτατος
Πρᾶξιν οὐρίαν θέλων.

Vide Polluc. lib. vii. 7. p. 504. Ἐπίτεξ καὶ ἐπίφορος. *Gravida.*

ΕΚΠΑΛΑΙΣΤΟΣ. Ἄνανδρος.] Lego, Ἐκπάλαιστρος. *Qui palæſtræ expers atque ἄνανδρος eſt.* Sed forſan nihil mutandum.

ΘΥΟΣΚΕΙΝ. Ἱεροῖς παρέχεσθαι ἢ θεοῖς.] Æſchylus Agamemn. v. 87. θυοσκινεῖς.

ΙΚΤΑΡ.] Æſchylus Agamemn. 117.

Φανέντες ἴκταρ μελάθρων.

ΜΩΜΕΘΑ. Ζητοῦμεν.] Æſchylus Choeph. v. 43.

Ἰω

Ἰὼ γαῖα, γαῖα,
Μαμένα μιλλεῖ
Δύαθεος γυνά ——

Hic legendum μ' ἰλλεῖ.

ΤΙΤΑΞ. Ἔντιμος ἢ δυνάστης, βασιλεύς.] Lego, Τίτας, ἐντιτός. Æſchylus Choeph. v. 65.

Τίτας φόνος ——

Ultrix cædes. Vide Heſych. v. Ἄρτυες.

ΕΝΤΙΤΟΝ. Ἔνδικτον.] Forſan ἔνδικον. Heſych. Ἔνδικον, δίκαιον.

ΠΙΠΑΛΩΝ. Κραδαίνων, πάλλων.] Scribe, Πιπάλλων. Scilicet pro ἐπιπάλλων. Æſchylus Choeph. v. 160.

—— βέλη
Πιπάλλων Ἄρης.

ΒΥΣΣΟΦΡΩΝ.] Æſchylus Choeph. v. 650.

Τίνει μῦσος
Χρόνῳ κλυτὴ βυσσόφρων Ἐριννύς.

ΕΠΙΞΕΙΝΟΝ.] Scribe Ἐπίξηνον. Æſchylus Agamemn. v. 1286.

Βωμȣ̃ πατρῴȣ δ' ἀντεπίξηνον μένει.

Vide infra v. Κόπανον.

ΘΡΙΓΓΟΣ — Τριγχός — Θριχθοῖς φραγμοῖς.] Varie, ut vides, ſcribitur. Sed et Θριγκός.

Unde

Unde θριγκώσων Æſchylo Agamemn. v. 1292. PARS III.

ΚΟΠΑΝΟΝ. Ξύλον ἐρεπλυτικόν.] Lego, Ξύλον κρεωπληκτικὸν vel κρεώκοπτον. Vide Noſtrum v. Ἐπιξήνον.

ΟΚΟΡΝΟΥΣ. Τὰς ἀτελελάβας καὶ τὰ ἀκριώδη.] Lego, καὶ τὰ ἀκρίδων εἴδη.

ΑΥΤΟΠΡΕΜΝΟΣ. Αὐτόῤῥιζος.] Æſchylus Eumen. 404.

Ἔνειμαν αὐτόπρεμνον εἰς τὸ πᾶν ἐμοί.

ΚΑΤΑΦΑΤΟΥΜΕΝΗ. Κατακτωμένη, κυρίως δὲ το ἐκ προκαταλήψεως.] Legendum, Καταφθατομένη. Æſchylus Eumenid. 401.

Πρόσωθεν ἐξήκουσα κληδόνος βοὴν
Ἀπὸ Σκαμάνδρου τὴν ΚΑΤΑΦΘΑΤΟΥΜΕΝΗΝ.

Heſych. infra: Φθατήσῃ, φθάσῃ.

ΑΜΟΩΜΦΟΣ. Ἄπιστος.] An legendum Ἄμομφος? Æichyl. Eumen. 478.

Ὅμως δ' ἄμομφον ὄντα σ' αἱροῦμαι πόλει.

Idem infra v. 681.

Τί γάρ; πρὸς ὑμῶν πῶς τιθεῖσ' ἄμομφος ὦ;

ΔΥΣΚΗΜΟΝ. Ἄφρονα, δυσοιώνιστον.] Lege Δύσκηλον. Æſchylus Eumen. 828.

—— δύσκηλον χθόνα.

Contra-

PARS III. Contrarium εὔκηλον. Forſan pro ἄφρονα legendum ἄφορον. Scilicet χθόνα.

ΓΕΛΓΗ. Ὁ ῥῶπος καὶ βάμματα.] Lucian. Lexiph. p. 822. Ἐπὶ τὰ σέλγη ἀπαντᾷν. Lege τὴν γέλγην. Locum ſcilicet, ubi Γέλγη, *Scruta* ſive *frivola, venduntur*. Nam ſupra dicit παρὰ τῷ γρυμαιοπώλῃ. *Apud frivolorum venditorem.*

ΑΚΤΑΙΝΕΙΝ. Μετεωρίζειν.] Reſpicit Æſchyli Eumen. 36.

——μήτε σωκεῖν, μήτε μ᾽ ΑΚΤΑΙΝΕΙΝ βάσιν.

ΕΓΚΑΤΙΛΛΩΨΑΙ.] Æſcylus Eumen. 113.

——ὑμῖν ἐγκατιλλώψας μέγα.

ΩΓΜΟΣ.] Vide Æſchyli Eumen. 126.

ΑΚΡΩΝΙΑ.] Æſchyl. Eumen. 188.

——ἠδ᾽ ἀκρωνία.

ΔΑΚΤΥΛΟΔΙΚΤΟΝ. Δακτυλωτὸν ἔκπωμα, ἔνιοι τὸ κέρας.] Lego Δακτυλοδεικτῶν. Sine interpretamento, quod excidit. Reſpicit Æſchyli Agamemn. v. 1341.

Τὸ μὲν εὖ πράττειν ἀκόρεστον ἔφυ
Πᾶσι βροτοῖς· δακτυλοδεικτῶν
Δ᾽ οὔτις ἀπειπὼν εἴργει μελάθρων.

Horat. Od. iv. 3.

——monſtror digito *prætereuntium,*
Romanæ fidicen lyræ.

Deinde ſcribe Δακτυλωτὸν ἔκπωμα, ἔνιοι τὸ κέρας.

ΝΕΙΡΗ.

ΝΕΙΡΗ ΚΟΙΛΗ. Κοιλία ἐσχάτη.] Apud Æſchylum Agamemn. v. 1488.

Ἐκ τῦ γὰρ ἔρως αἱματολοιχὸς
ΝΕΙΡΕΙ τρέφεται ——

Niſi legendum Νείρῃ.

ΒΑΙΟΝ. Ὀλιγὸν, μικρόν — Γράμμα.] Lego Γρυμ ία. Vide Heſych. v. Γρυμναία. Lege Γρυμαία. Vide et Ἐρόωπίζομεν, ubi pro βέβαιος legendum βαιός. Æſchylus Agamemn. 1583.

Κτεάνων τε μέρος βαιὸν ἐχέσῃ
Πᾶν ἀπόχρη μοι ——

ΠΡΕΠΤΑ. Φαντάσματα.] Alio ſenſu Æſchylus Eumen. 917.

—— τῶν ἀρειφάτων δ᾽ ἐγὼ
Πρεπτῶν ἀγώνων, ἐκ ἀνέξομαι τὸ μὴ ὀ
Τήνδ᾽ ἀςύνικον ἐν βροτοῖς τιμᾷν πόλιν.

ΕΠΩΠΑι. Ἔφορα.] Æſchylus Eumen. v. 974.

—— ςέργω δ᾽ ὄμματα Πειθῦς,
Ὅτι μοι γλῶσσαν καὶ ςόμ᾽ ἐπωπᾷ.

ΑΙΣΙΜΟΝ — Ἀγαθόν.] Hinc αἰσιμίαι Æſchyl. Eumen. 999.

Χαίρετ᾽ ἐν αἰσιμίαις πλέτε,
Χαίρετ᾽ ἀςυκὸς λεὼς,
Ἴκταρ ἥμενοι Διός.

ΕΤΝΟΣ.

PARS III.

ETNOΣ. Ἐρεγμὸς, ἕψημα ἀθαρῶδες.] Ita legendum, pro θηρῶδες. Schol. ad Ariſtoph. Equit. 103. Ἔτνος δὲ ἦν ἀθάραν ἔλεγον.

ΠΥΡΟΙ. Πυρινοὶ κεκινημένοι.] An πυρίναι κεκριμμέναι? Heſych. Ἀθάρα, πυρίνη.

ΟΣΠΡΙΟΣ. Ἰδίως τις λέγεται ὡς πισὸς καὶ ἐρέβινθος.] Hinc emendandus Schol. ad Ariſtoph. Equit. 103. Ἔτνος δὲ ἦν ἀθάραν ἔλεγον καὶ τὸ πίσσινον ἕψημα. Pro πίσσινον ſcribe πίσινον, ſive πισινόν. A πισός. Heſych. Ἔτνος—εἶδος ὀσπρίου. Ariſtoph. Equit. 1168.

Ἐγὼ δ' ἔτνος γε ΠΙΣΙΝΟΝ, εὔχρων καὶ καλόν.

ΚΥΑΜΟΤΡΩΞ.] Reſpexit Ariſtophanis Equit. 41,

Ἄγροικος ὀργὴν, ΚΥΑΜΟΤΡΩΞ ——

Ad quem locum vide Scholiaſtam.

ΚΟΣΚΥΛΜΑΤΙΟΙΣ.] Vide Ariſtophanis Equites v. 49.

ΜΑΚΩΝ. Βοήσας.] An Μακῶν, ἀνοήσας? A Μακκοᾶν. Ariſtoph. Equit. 62.

Ὁ δ' αὐτὸν ὡς ὁρᾷ ΜΕΜΑΚΚΟΑΚΟΤΑ,
Τέχνην πεποίηται ——

ΜΑΚΟΑΝ. Παραφρονεῖν.] Scribendum Μακκοᾶν. Vide Ariſtoph. Equit. 62. ubi Schol. Μεμακ-

Μεμακκοακότα. Τὰ Μακκῶς φρονῦντα, ἀνοηταίνοντα. Μακκὼ γὰρ καὶ Λαμὼ ἐγένοντο ἐνε, τυτέςι βαρέως νοῦσαι. ΠΑΡΑΦΡΟΝΟΥΝΤΑ, ληρῦντα. PARS III.

ΕΝΤΡΑΓΕΙΝ.] Reſpexit Menandrum apud Schol. ad Ariſtoph. Equit. 51.

ΕΠΙΠΑΣΤΑ.] Reſpexit Ariſtoph. Equit. 103. ubi vide Scholiaſtam.

ΞΥΝΑΥΛΙΑΝ.] Reſpexit Ariſtoph. Equit. v. 9. ubi vide Scholiaſtam.

ΘΡΕΤΟΝ. Τὸ ἀνδρεῖον ἢ θρασύ.] Repone Θρέττε, τὸ ἀνδρεῖον. Reſpexit Ariſtoph. Equit. 17.

Ἀλλ᾽ ὐκ ἔνι μοι τὸ θρέττε ——

Ubi Schol. Θρέττε δὲ βαρβαριςὶ ἀντὶ τῦ θαῤῥεῖν, παρὰ τὸ θρασὺ καὶ ἀνδρεῖον.

ΔΙΑΣΚΑΝΔΙΚΗΣΙΣ. Διευριπίδησις.] Lege, Διασκανδικίσης, διευριπιδίσης. Reſpexit Ariſtoph. Equit. 19.

Μή μοιγε, μή μοι, μὴ διασκανδικίσης.

Ubi Schol. Διασκανδικίσης, διευριπιδίσης. Ἡ γὰρ μήτηρ Εὐριπίδυ σκάνδικας ἐπίπρασκεν· ὅ ἐςιν ἄγρια λάχανα.

ΚΥΡΙΒΙΑ — Τὰ τῶν κέγχρων ἄλφιτα.] Lege Κυρήβια — et forſan καγχρύων ἄλφιτα. Vide Schol. Ariſtoph. Equit. 253, 254. ubi forſan pro

pro *Eucrates* legendum *Epicrates* ex Harpocration. v. Κυρηβίων.

ΩΡΙΜΟΝ. Καίριμον.] Hinc ὡριμακότα apud Schol. ad Ariſtoph. Equit. 259. Ab ὡριμᾷν. Ὠμὰ δὲ, τὰ μηδέπω ὡριμακότα.

ΑΓΚΥΡΙΣΜΑ. Σχῆμα τῶν ἐν πάλῃ.] Ita legendum. Schol. ad Ariſtoph. Equit. 262. Καὶ ἀγκύρισμα, εἶδος παλαίσματος, καὶ σκεῦος ἀγρευτικὸν σύκων.

ΔΙΑΒΑΛΛΕΙ— Παραπετᾷ.] Lego παραπατᾷ. Heſych. Ὑποσκελίσει, ἀπατήσει. Vide omnino Schol. ad Ariſtoph. Equit. 262, et 270.

ΚΛΑΣΤΗΡΙΟΝ. Δρέπανον τὸ τῆς ἀμπέλου.] Schol. ad Ariſtoph. Equit. 166. Κλαστήριον, τὸ δρέπανον, ᾧ κλαδεύουσι καὶ ξύλα καὶ κλήματα ἐν ταῖς ἀμπέλοις.

ΠΕΡΝΑΤΑΙ. Πωλεῖται.] Scribe Πέρναται. Ariſtoph. Equit. 176.

—— ταῦτα πάντα πέρναται.

Ubi Schol. Πέρναται. Πιπράσκεται.

ΚΟΑΛΕΜΟΣ. Ἠλίθιος, ἀνοήτος.] Vide Schol. ad Ariſtoph. Equit. v. 198, et 221.

ΒΔΥΛΛΕΙΝ. Δεδιέναι.] Gujet. Βδέλλειν. Sed ita Ariſtoph. Equit. 224.

—— καὶ

—— καὶ γὰρ οἵ τε πλούσιοι
Δεδίασιν αὐτὸν, ὅ, τε πένης βδύλλει λεώς.

Schol. Βδύλλει. Καταπέπληγε, βδελύττεται· τουτέστι μισεῖ.

ΙΠΤΗΣ. Ἱππεῖς. Ἀλλ' εἰσὶν ἱππεῖς.] Legendum, Ἱππῆς, ἱππεῖς. Ἀλλ' εἰσὶν ἱππῆς. Reſpexit Ariſtoph. Equit. 225.

Ἀλλ' εἰσὶν ἱππῆς ἄνδρες ἀγαθοὶ χίλιοι.

ΣΤΡΕΒΛΑΙ. Ναυτικαί.] Æſchylus Supplic. v. 450.

—— καὶ γεγόμφωται σκάφος
Στρέβλαισι ναυτικαῖσιν, ὡς προσηγμένον.

ΑΛΕΥΣΑΙ. Ἀδοξῆσαι.] Æſchylus Supplic. v. 537.

Ἄλευσον ἀνδρῶν ὕβριν ——

ΚΑΤΕΡΡΙΝΩΜΕΝΟΙΣ.] Æſchylus Supplic. v. 755.

Πολλοὺς δέ γ' εὑρήσουσιν ἐν μεσημβρίᾳ
Θάλπει βραχίον εὖ κατερρινημένους.

ΘΑΣΤΙΑ. Ἄλμη.] Scribendum, Θάσια. Vide Heſych. v. Σταμνεῖον.

ΑΜΙΑ. Φυλακία.] An Ἄμια, Θυλάκια? Heſych. Ἄμις, σαμνίον.

ΠΕΣΣΗ-

PARS III.

ΠΕΣΣΗΜΑΤΑ. Πτώσεις.] Lege Πεσήματα. Reſpexit Æſchyli Supplic. 944.

——ἀλλὰ πολλὰ γίνεται πάρος
Πεσήματ' ἀνδρῶν, κἀπολακτισμοὶ βίȣ.

ΚΟΝΝΕΙΝ. Συνιέναι.] Recte. Infra, Κοvῶειν, συνιέναι.] Legendum, Κοννεῖν. Æſchylus Supplic. 171.

Κοννῶ δ' ἄταν.

ΛΕΣΧΗ. Ὁμιλία.] Hinc πρόλεσχος. Æſchylus Supplic. 208.

Καὶ μὴ πρόλεσχος, μηδ' ἐφολκὸς ἐν λόγῳ
Γένῃ· τὸ τῇδε κάρτ' ἐπίφθονον γένος.

ΣΑΚΑΣ.] Schol. ad Ariſtoph. Veſp. v. 1216. Ἐπεὶ καὶ αὐτὸν τὸν Ἀκέστορον ξένον κωμῳδȣσι τῶν Τραγικῶν, ὃς ἐκαλεῖτο Σάκος. Ariſtoph. ipſe Av. v. 31.

Νόσον νοσȣμεν τὴν ἐναντίαν Σάκᾳ.

Ubi vide Scholiaſten. Confer Valeſ. et Mauſſac. ad Harpocrationem.

ΑΦΙΚΤΟΡΑ. Τὸν ἱκέσιον Δία.] Æſchylus Supplic. v. 1.

Ζεὺς μὲν ΑΦΙΚΤΩΡ——

Jupiter SUPPLICUM PRÆSES.

ΑΝΑΘΕΣΘΑΙ.] Vide Heſych. v. Πεοσεύων. Hinc πεοσονομῶν Æſchyl. Supplic. v. 13.

ΘΕΛΕ-

ΘΕΛΕΜΟΝ.] Æſchylus Supplic. 1034.

Θελεμὸν πῶμα
Χέουσι πολύτεκνοι
Λιπαροῖς χεύμασι γαίας
Τόδε μελίσσοντες οὖδας.

ΑΙΤΗΣ. Πτωχός.] Vox reſtituenda Schol. ad Ariſtoph. Av. 823. ubi legitur: Λέγεται ὅτι μεγαλέμπορός τις ἐβούλετο εἶναι, περαίτης. Lego καί περ αἴτης. *Quamvis eſſet pauper.*

ΥΠΕΡΦΥΑ. Ὑπὲρ φύσιν, μέγαν.] Ita diſtinguendum. Schol. ad Ariſtoph. Equit. 141. Ὑπερφυᾶ. Ὑπερβάλλουσαν, θαυμαστὴν, καὶ λαμπράν.

ΕΠΙΣΤΟΜΙΖΩΝ. Φιμονῶν, ἐλέγχων.] Lego Φιμῶν, ἀνελέγχων. Heſych. Φιμοῖ—ἐπιστομίζει. Idem tamen: Ἀποστομίζων, φιμονῶν. Sed et ibi corrigendum, φιμῶν. Voce ἐπιστομίζειν utitur Schol. ad Ariſtoph. Equit. 335.

ΜΕΡΔΕΙ. Κωλύει, βλάπτει.] Lege κολούει pro ἀμέρδει. Heſych. Ἀμέρδειν, στερίσκειν.

ΚΑΡΥΚΚΕΙΑΙΣ—Ταραχαῖς.] Recte. Ariſtoph. Equit. 214.

Τάραττε, καὶ χόρδευ' ὁμοῦ τὰ πράγματα.

Schol. Τάραττε. Παρωδίας τρόπον. Παρῴδησε γὰρ τὸν ἴαμβον ἐξ Ἡρακλειδῶν Εὐριπίδου· μεταφορικῶς δὲ τοῖς ὀνόμασι χρῆται ἐπὶ τῆς Πολιτείας, καὶ τῇ τοῦ ἀλλαντοπώλου τέχνῃ.

PARS III.

ΚΑΣΑΛΒΑΣ. Πόρνη αἰσχροποιὸς ἀπὸ τȢ̃ καλεῖν ϗ σοβεῖν.] Ita legendum ex Schol. ad Ariſtoph. Equit. 354. ubi legendum, Ἐςὶ δὲ ΚΑΣΑΛΒΑΣ ὄνομα ἑταίρας.

ΠΥΡΑΜΟΥΣ.] Ariſtoph. Equit. 277.

Ἦν δ' ἀναιδείᾳ παρέλθῃς, ἡμέτερος ὁ πυραμȢ̃ς.

Ubi Schol. ΠυραμȢ̃ς, εἶδος πλακȢ̃ντος, ἐκ μέλιτος ἑφθȢ̃ ϗ πυρῶν πεφρυγμένων.

ΖΩΜΕΥΜΑΤΑ.] Reſpexit Ariſtoph. Equites 279.

ΤȢτονὶ τὸν ἄνδρ' ἐγὼ δείκνυμι, ϗ φήμ' ἐξάγειν
Ταῖσι Πελοποννησίων τριήρεσι ζωμεύματα.

Schol. Ζωμεύματα. Τὰ τῶν νεῶν χρειώδη. Λέγεται δὲ ξύλα, ϗ κηρὸς, ϗ πίσσα.

ΒΛΕΠΕΤΥΖΕΙ. Σκαρδαμύττει.] Lego Βλεφαρίζει, σκαρδαμυκτεῖ. Schol. ad Ariſtoph. Equit. 292. Σκαρδαμυκτεῖν — τὸ πυκνῶς βλεφαρίζειν.

ΙΑΛΩΠΤΕΙΝ. Στραβίζειν.] Schol. ad Ariſtoph. Equit. 292. Ἰλλωπεῖν et Ἰλλωπίζειν. Heſych. Ἐνιλλώπτειν.

ΚΑΤΤΥΝ. Ἀπότριμμα δερματίȢ.] Scribo Κάττυμ'. Reſpexit Ariſtoph. Equit. 315.

Εἰ δὲ μὴ σύ γ' οἶσθα κάττυμ', Ȣ̓δ' ἐγὼ χορδεύματα.

Ubi vide Scholiaſtam.

ΚΟΒΑΛΟΣ.

PARS III.

ΚΟΒΑΛΟΣ—Κακόσχολος.] Schol. ad Ariſtoph. Equit. 270. Κόβαλα καλȣ͂σι τὰ πανȣργήματα—Κόβαλοι γὰρ οἱ λῃςαί. Ita apud Ariſtoph. ipſum:

Ὡσπερεὶ γέροντας ἡμᾶς ἐκκοβαλικεύεται.

Vel legendum ἐκκοβαλλικεύεται ob verſum.

ΕΝΕΚΟΛΑΒΗΣΕ. Κατέπιεν ἀπὸ τῶν ἀκόλων.] Ariſtoph. Equit. 263.

—— αὐτὸν ἐνεκολάβησας.

Ubi Schol. Ἄκολος, ψωμός· ὅθεν τὸ ἐνεκολάβησας, ἀντὶ τȣ͂ καταπέπωκας.

ΚΥΡΒΑΣΙΑ. Ἐπίπλεων κρȣ͂σιν.] Lego, Ἐπὶ πλοίων κρȣ͂σιν. Scilicet *cum roſtris dimicant*. Scribitur et Κυρηβασία. Schol. Ariſtoph. Equit. 272. Κυρηβασία λέγεται ἡ διὰ τῶν κεράτων μάχη, ἥπερ ἐν τοῖς ἀλόγοις ζώοις γίνεται.—Κυρηβάσεις γὰρ λέγονται αἱ πλήξεις τῶν τράγων· καὶ γὰρ ἐκεῖνοι ταῖς κεφαλαῖς διαμάχονται.

ΤΗΝΕΒΛΟΣ. Ἐφύμνιον.] Recte legunt Τήνελλος. Vide Schol. ad Ariſtoph. Equit. 276. Quo reſpexit Heſychius.

ΘΡΑΝΕΥΕΤΑΙ. Συντρίβεται.] Ariſtoph. Equit. 368.

Ἡ βύρσα σȣ͂ θρανεύσεται.

Ubi Schol. Θρανεύσεται, ἐκταθήσεται. Θρᾶνος γὰρ, ὑποπόδιον, ὅπȣ τὰ δέρματα ἐκτείνεται.

PARS III. ΜΑΓΔΑΛΛΕΙ. Τίλλει, ἐσθίει.] Ita legendum. Ariſtoph. Equit. 412.

Ἀπὸ μαγδαλιᾶς ——

Ubi vide Scholiaſtam. Heſych. Κυνάδες, αἱ ἀπὸ μαγδαλιᾶς. Ubi legendum, αἱ ἀπομαγδαλιαί. Vide Kuſter. ad Ariſtophanem.

ΩΡΑΝΑ. Χελιδόνων ὀροφή.] Scribe Ὥρα νέα, χελιδών.—Ὄροφος, ἡ ὀροφή. Reſpexit Ariſtoph. Equit. 417. Vide Heſych. v. Ὄροφος, et nos ſupra P. II. v. Ὠράνα.

ΚΑΛΛΑΙΟΙ. Οἱ τῶν ἀλεκτρυόνων πώγωνες.] Scribendum, Κάλλαια. Schol. ad Ariſtoph. Equit. 392. Κάλλαια δὲ, τοὺς πώγωνας τῶν ἀλεκτρυόνων. Philoſtratus Epiſt. xxvi. Καὶ ἀλεκτρυὼν μαχιμώτερος, ὁ τὰ κάλλαια ἐγηγερκώς. Vide Suidam v. Κάλλαια.

ΒΑΤΡΑΧΙΣ. Ἱματίου χρῶμα.] Legunt βατραχὶς, et ſic Schol. ad Ariſtoph. Equit. 519. Sed vide Kuſterum.

ΑΦΕΛΗΣ — Καὶ πεδία ἀφελῆ τὰ σύνδενδρα.] Lego, οὐ σύνδενδρα. Reſpexit illud Ariſtoph. Equit. 524.

Διὰ τῶν ἀφελῶν πεδίων ἔῤῥει ——

ΣΚΙΤΑΛΟΙ — Θεὸν δέ.] An ſcribendum Θέων δέ? *Theo* ſcilicet Grammaticus: de quo in

in Procemio Heſychius. An legendum Θεὸν δὲ — ἀνόμων? *Deum improborum.* Schol. ad Ariſtoph. Equit. 631. Σκίταλοι — πονηροί. Ἦν γὰρ Σκίτων κναφεύς τις — ἐπὶ πονηρίᾳ κωμῳδούμενος. Vide nos ſupra P. III. v. Σκίταλοι. PARS III.

ΧΟΙΡΙΝΑΙ. Αἱ θαλάσσιαι ψῆφοι.] Schol. ad Ariſtoph. Equit. 1147. Ἀντὶ δὲ ψήφων ταῖς χοιρίναις οἱ δικασαὶ ἐχρῶντο· αὗται δὲ κόγχαι τινές εἰσιν, ὥς φησιν Ἐπαφρόδιτος ἐν ταῖς λέξεσιν.

ΚΗΜΟΣ — Ὁ περιτιθέμενος τοῖς ἵπποις εἰς ὃν αἱ κριθαὶ βάλλονται.] Lego, παρατιθέμενος. *Appoſitus.* Sed vide Schol. ad Ariſtoph. Equit. 1147.

ΜΗΛΩΣΑΙ — Ἐν τῷ ἐλᾷν.] Lego, ἐμεῖν. Vide Schol. ad Ariſtoph. Equit. 1147.

ΜΗΤΕΡΑ — Τῶν ξύλων τὸ ἐντός.] Schol. ad Ariſtoph. Equit. 1182. Μήτρα. Vide nos infra v. Ἐντερονία.

ΕΣΧΑΡΑΙ — Γυναικῶν φύσεις.] Ariſtoph. Equit. 1283.

—— καὶ κυκῶν τὰς ἐσχάρας.

Ubi Schol. Ἐσχάρας. Τὰ χείλη τῶν γυναικείων αἰδοίων.

ΑΜΦΙΜΑΣΧΑΛΟΣ.] Vide Schol. ad Ariſtoph. Equit. 878.

PARS III.

ΤΑΓΗΝΟΝ. Τήγανον.] Reſpicit Ariſtoph. Equit. 925. ubi Schol. Τάγηνον, τήγανον.

ΣΥΝΟΙΚΙΑ. Τὰ πλείονα ἐφεςία.] Reſpexit Ariſtoph. Equit. 997.

Ἐμοὶ δ' ὑπερῷον, καὶ συνοικία δύω.

Ubi Schol. Συνοικίαι, μικραὶ οἰκίαι. Scribendum igitur apud Noſtrum, Συνοικία, et legendum τὰ μείονα.

ΑΠΟΤΕΘΡΙΑΚΕΝ. Ἀποπεφύλακεν.] Forſan ἀποπεφύλληκεν vel ἀποπεφυλλίακεν. Heſych. Φυλλιᾶν, τοπάζειν. Ariſtophanes Acharnenſ. v. 157.

Τὶς τῶν Ὀδομάντων τὸ πέος ἀποτέθρακεν ἄν?

Corrige ἀποτεθρίακεν. Quod et vidit Kuſterus. Ad hunc locum reſpexit Schol. ad Ariſtoph. Equit. 1007. ubi etiam legitur ἀποτεθρίακεν. Vide Cl. Ruhnken. ad Timæi Lexicon p. 32.

ΠΥΕΛΟΣ —— Σκάφη, ἐμβάτη.] Scribe ἐμβατή. Schol. ad Ariſtophanis Equites v. 1057. Πύελος, ὄρυγμα, ἐμβατή· ἔνθα ἀπολέονται.

ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΣ — Λέγεται δὲ καὶ γυνὴ δημιεργὸς, ἢ ἐν τοῖς γάμοις πέμματα πέσσει.] Schol. ad Ariſtoph. Equit. 647. Δημιεργὰς δὲ ἐκάλεν καὶ τὰς νῦν ὑπονυμφίδας· τελέσι τὰς παρεςώσας τῇ νύμφῃ γυναῖκας.

ΠΥΔΑ-

ΠΥΔΑΡΙΖΕΙΝ.] Ariſtoph. Equit. 694. PARS III.

Ἀπεπυδάρισα μόθωνα, περιεκόκκυσα.

ΕΠΙΧΙΛΕΣ. Τὸ ἐλλιπές.] Scribe Ἐπιχειλές. Schol. ad Ariſtoph. Equit. 811. Ἐπιχειλῆ, ἐνδεᾶ. Ἐπιχειλὲς γὰρ μέτρον λέγεται, τὸ καὶ μὴ πλῆρες, ἀλλ' ἀπομεστούμενον.

ΑΧΙΛΛΕΙΟΝ — Ἀχιλλίων Ἱππεῦσιν Ἀριστοφάνης.] Imo Ἀχιλλείων, v. 816.

—— σὺ δ' Ἀχιλλείων ἀπομάττει.

Ubi Schol. Ἐκαλοῦντο Ἀχίλλειαι τινες κριθαὶ, ὡς εὐγενεῖς αὗται.

ΑΜΕΛΔΕΙ. Τίκτει, στερίσκει.] Lego Ἀμέλδει, (pro ἀμέργει infra) τίλλει, στερίσκει. Heſych. infra: Ἀμέρδειν, στερίσκειν. Legendum, Ἀμέλδειν.

ΦΑΝΟΝ.] Vide omnino Schol. ad Ariſtoph. Acharnenſ. v. 936. et ad Pacem v. 841. Quo reſpexiſſe videtur Noſter.

ΠΛΑΤΙΓΥΝΑΙΚΩΝ.] Vide Schol. ad Ariſtoph. Acharnenſ. 132.

ΦΑΥΛΩΣ. Ὀλοσχερῶς.] Forſan Εὐχερῶς. Schol. ad Ariſtoph. Acharnenſ. 214. Φαύλως, ἀντὶ τοῦ εὐχερῶς.

ΕΛΑΤΗΡ.] Vide Schol. ad Ariſtoph. Acharn. 245.

ΦΕΨΑΛΥΞ.]

PARS III. ΦΕΨΑΛΥΞ.] Vide Schol. ad Ariſtoph. Acharnenſ. 278.

ΚΟΡΜΟΣ—Καὶ τὸ εἰς ΒΡΑΧΥ συντετμημένον ξύλον.] Lege πλατύ. *Menſa* ſcilicet *coquinaria.* Schol. ad Ariſtoph. Acharn. 317. Ἐπίξηνος καλεῖται ὁ μαγειρικὸς κόρμος, ἐφ' ὃ τὰ κρέα συγκόπτουσιν.

ΚΑΠΝΙΑΣ.] Vide Schol. ad Ariſtoph. Veſp. v. 151.

ΣΤΙΛΑ. Στήλη.] Pro στήλη ſcribe στίλη. Schol. ad Ariſtoph. Veſp. 213. Ὅσον στίλην. Ὅτι σημαίνει τὸ ἐλάχιστον. Καλλίστρατος δὲ, νομισμάτιόν τι ἐλάχιστον.

ΕΓΧΥΤΡΙΕΙΣ.] Reſpexit Ariſtoph. Veſp. 288.

—— ὃν ὅπως αἰσχυνεῖς, ἐγχυτριεῖς.

Ad quem locum vide Scholiaſtam.

ΠΕΡΙΑΓΑΓΕΙΝ — Περιπιοσῶσαι.] Vide Heſych. v. Κωνῆσαι. Schol. ad Ariſtoph. Veſp. 597. Κυρίως περικωνῆσαί ἐστι, τὸ πιοσῶσαι τὰ κεράμια.

ΑΡΓΙΛΟΦΟΙ — Καὶ μηλωταί.] Ariſtoph. Veſp. 670. ἀργελόφους.

Σὺ δὲ τῆς ἀρχῆς ἀγαπᾷς τῆς σῆς τοὺς ΑΡΓΕΛΟΦΟΥΣ περιτρώγων.

Ubi

Ubi Schol. Ἀργέλοφοι τῆς μηλωτῆς οἱ πόδες, ὃς ποδεῶνας καλοῦσι· καὶ οὗτοι ἄχρηστοι.

ΦΙΒΑΛΕΑ.] Vide Schol. ad Ariſtoph. Acharnenſ. 802.

ΤΑΛΑΥΡΙΟΝ. Ὑπομονητικόν.] Scribe, Ταλαύρινοι. Schol. ad Ariſtoph. Acharn. 963. Ταλαύρινος δὲ, ὑπομονητικός.

ΦΑΝΟΝ — Ὁ ἡμεῖς νῦν Φανόν.] Corrigunt nonnulli πανόν. Vide Schol. ad Ariſtoph. Pac. 841. Confer etiam nos ſupra p. 119. et ad v. Ἰπνός.

ΠΑΣΠΑΛΗ. Τὸ τύχον.] Vide Schol. ad Ariſtoph. Veſp. 91.

ΑΓΡΙΑΘΕΝ. Ἀνέκαθεν.] Lege Ἄγκαθεν, ut monuit Florens Chriſtianus ad Ariſtoph. Veſp. v. 2.

ΠΕΦΥΣΙΓΓΩΜΕΝΟΙ.] Reſpexit Ariſtoph. Acharn. 525. Confer Scholiaſtam.

ΝΙΓΛΑΡΟΙ. Τερετίσματα.] Corrige Schol. ad Ariſtoph. Acharn. 553. Ὁ νίγλαρος τρῆμά ἐστι. Legendum, τερέτισμα.

ΚΑΤΑΡΔΕΙΝ. Εὐφραίνειν.] Vide Schol. ad Ariſtoph. Acharn. 658.

ETE-

PARS III.

ΕΤΕΠΑΛΤΟ.] Legendum, Ἐτέταλτο.

ΕΝΤΕΡΟΝΙΑ. Ἐντεριονη, τὸ μεσαίτατον τῆς νεὼς, ἤτοι τὸ μέσον τȣ̃ ξύλȣ καρδία, οἱ δὲ μυελός.] Lego, Ἐντερονία, ἐντεριώνη — νεὼς, ἢ τὸ — ξύλȣ, καρδία. Vide Heſych. v. Μήνα, et Μήτερα. Ita tamen Schol. ad Ariſtoph. Equit. v. 1182. Οὕτω γὰρ τὴν ἐντερόνην Ἀριςοφάνης ἐν τοῖς Ἱππεῦσιν ἔφη· ὅπερ ἐςὶ τὸ μεσαίταἶον τῆς νεώς· ὅ ἐςι συνεκἶικώτατον· ἥτις ἐςὶ τρόπις. Ὑπὸ δὲ ἄλλων μήτρα καλεῖται.

ΛΩΤΕΥΣΙ ΔΕ ΠΑΧΝΗ. Ἄνθη παιȣ̃σιν αἰσχρότητες.] Scribe Λωτεῦσι δὲ τ' αἴσχη.

ΡΟΠΤΡΟΝ — Τὸ ἀποκατάπιπτον τῆς παγίδος καὶ συλλάμβανον.] Utitur Archilochus. Vide Schol. ad Ariſtoph. Acharn. 687.

ΜΑΣΤΑΡΙΖΕΙΝ.] Recte corrigunt Μαςαρύζειν. Confer Schol. ad Ariſtoph. Acharn. 689.

ΔΑΤΙΣ. Στρατηγός Περσῶν.] Hinc Δαἶισμός. *Locutio barbara.* Schol. ad Ariſtoph. Pac. 288. Δάτις — εὐδοκιμήσας κατά τινα χρόνον πολεμῶν, ἑλληνίζειν δὲ βȣλόμενος, εἶπεν· Ἥδομαι ϗ τέρπομαι καὶ χαίρομαι· καὶ ἐβαρβάρισε. Ἔδει γὰρ εἰπεῖν χαίρω· ἅμα δὲ ȣ̃τος εἶπε πρὸς τὸ ὁμοιοκατάληκτον· ȣ̓κ εἴρηται δὲ τὸ χαίρομαι. Αὐτὸ γὰρ τὸ χαίρω αὐτοπαθὲς ὂν, προὐφήρπασεν αὐτȣ̃ τὸ σημαινόμενον. Λέγεται δὲ τὸ τοιȣ̃το ΔΑΤΙΣΜΟΣ.

ΣΗΣΑ-

ΣΗΣΑΜΟΕΙΔΗΣ.] Vide Florent. Chriſtianum ad Ariſtoph. Pac. 869.

ΚΑΜΠΕΙΟΣ ΔΡΟΜΟΣ.] Vide Schol. ad Ariſtoph. Pac. 904. unde hæc habuit Heſych. Schol. legit Κάμπιος. Sed rectius Heſychius.

ΤΥΝΤΛΑΖΕΙ—Ἐπιβαίνει, πηλȣ̃.] Dele diſtinctionem. Ἐπιβαίνειν πηλȣ̃ eſt πηλοπατεῖν. Schol. ad Ariſtoph. Pac. 1148. Τυντλάζειν, πηλοπατεῖν.

ΚΑΡΔΟΠΙΟΝ. Τῆς καρδόπȣ τὸ πῶμα.] Hinc eleganter ficta vox Καρδοπίων Ariſtoph. Veſp. 1173.

Ἔπειτα δ' ὡς Καρδοπίων τὴν μητέρα.

Legendum ὡς Ὁ Καρδοπίων ob verſum.

ΑΧΥΡΟΣ. Ἀχυρῶν.] Vox reſtituenda, opinor, Eupolidi apud Schol. ad Ariſtoph. Veſp. 1301. ubi male legitur ὁ δὲ ἄχειϛος pro ἄχυρος.

ΕΦΙΑΛΛΕΝ. Ἐπεχείρησεν.] Vide Schol. ad Ariſtoph. Veſp. 1339. et Schol. ad Pacem 431.

ΓΟΓΓΥΛΕΙΝ. Συστρέφειν.] Lego Γογγυλίζειν, συστρέφειν. Schol. ad Ariſtoph. Pac. 28. Γογγυλίζειν, τὸ μεταστρέφειν.

ΒΑΙΤΗ.

PARS III. BAITH—Ἔνιοι δὲ σκηνὴν δερματίνην.] Lego χλαῖναν δερματίνην. Vide Schol. ad Ariſtoph. Veſp. 737. et Theocriti Idyll. iii. 25.

ΙΠΝΙΑ. Τὰ κατάγματα τοῦ ἰπνοῦ.] Recte corrigunt καθάρματα. Schol. ad Ariſtoph. Veſp. 832. Ἴπνια, τὰ ἀποκαθάρματα τοῦ ἰπνοῦ. Quomodo et legendum apud Heſychium. Corrigendus Schol. ad iſtum locum Ariſtoph.

Δάκης τίς ἐστιν; ——

Vulgo,

Δάκης τί ἐστιν; ——

ΚΥΤΤΑΡΟΙ—Καὶ τῶν βαλάνων τὰ ἀγγεῖα.] Salmaſius corrigit βαλανείων. Male. Schol. ad Ariſtoph. Veſp. 1106. Κύτταρος, τὸ πῶμα τῆς βαλάνου, ὅπου ἐγκάθηται ἡ βάλανος. Et ſupra idem Schol. Ὁ ποικίλος ὁ παρακείμενος ταῖς βαλάνοις. Pro ποικίλος lege τόπος κοῖλος.

ΣΥΡΜΑΙΑ—Καὶ πόμα δι' ὕδατος καὶ ΑΛΩΝ.] Legendum ἀλφίτων ſive ἀλεύρων. Vide Suidam, qui πόμα κρίθινον fuiſſe dicit.

ΠΡΟΦΕΡΕΙΣΘΑΙ. Τὸ ταῖς, &c.] Scribe Προφορεῖσθαι. Vide Schol. ad Ariſtoph. Aves v. 4.

ΟΡΧΙΠΑΙΔΙΖΕΙΝ. Τὸ κακοσχολεύεσθαι παρὰ τοῖς παισί.] Recte. Ariſtoph. Av. 142.

Οὐκ

Οὐκ ὠρχιπέδητας, ὧν ἐμοὶ πατρικὸς φίλος.
Scribe ὠρχιπαίδιστας, ubi διστας ὧν eſt Anapæſtus.

ΕΞΕΔΡΟΝ.] Vide Schol. ad Ariſtoph. Aves v. 276.

ΚΟΠΙΑΙ. Ἡσυχίαι.] Forſan Κοπιᾷν, ἡσυχιάσαι. Ariſtoph. Av. 735.

Ὥστε παρέσαι κοπιᾷν ὑμῖν
Ὑπὸ τῶν ἀγαθῶν.

Ubi Schol. Κοπιᾷν, ἐν πλησμονῇ τῶν ἀγαθῶν ἀπειρηκέναι.

ΠΡΟΣΩΔΙΟΝ. Ὠιδὴ θεῦ ὕμνον περιέχουσα.] Recte Salmaſius ex ordine literarum, Προσόδιον. Schol. ad Ariſtoph. Av. 854. Προσόδια τὰ εἰς πανηγύρεις τῶν θεῶν ποιήματα, παρὰ τῶν λυρικῶν λεγόμενα. Vocat autem προσῴδια Schol. ad Aves v. 919.

ΟΜΟΡΡΟΘΕΙΝ. Ὁμοῦ ἕλκειν, καὶ συμφωνεῖν.] Forſan, Ὁμοῦ ἠχεῖν. Heſych. Ὁμοῤῥοθοῦντες, ὁμόηχοι. Vide Schol. ad Ariſtoph. Aves 852.

ΤΕΥΘΑΙ. Λωποδύται, μοιχοί.] Schol. ad Ariſtoph. Pac. 1120. Τεύθης, λίχνος. Τεύθειν γὰρ τὸ ἐσθίειν.

ΚΑΥΣΤΙΣ. Ἡ ἔκφυσις τῶν σαχύων — Κρατῖνος δὲ ἐπὶ τοῦ μερίου ἔταξεν αὐτό.] Pro μερίου lego μηρίου. *Femore* ſcilicet.

TITY-

PARS III. TITYBIZEI. Ὡς χελίδων φωνεῖ.] Vide Schol. ad Ariſtoph. Av. 236.

ΛΗΙΔΙΟΝ. Εὐτελὲς ἱμάτιον.] Scribo Ληϊδάριον, ut reſpexerit Ariſtoph. Aves v. 716. ubi Schol. Εὐτελὲς ἱμάτιον θερινόν. Nota autem errorem Scholiaſtæ: ἐν συστολῇ τὸ πρίασθαι. Imo Ληϊδάριον. Confer eundem Schol. infra, v. 916.

ΕΠΕΙΟΣ — Καὶ γὰρ ὁ Ἐπειὸς δείλωσιν σημαίνει.] Lego, δειλὸς ἦν ὡς Ὅμηρος σημαίνει. Vide Florent. Chriſtianum ad Ariſtoph. Pac. 699. ubi de Cratino, et emendatione Heſychii.

ΥΝΝΟΣ. Πῶλος ὁ ἐν τῇ γαστρὶ νοσήσας πρὶν κυηθῆναι.] Schol. ad Ariſtoph. Pac. 790. Οἱ δὲ κολοβοὶ τῶν ἵππων, ὕννοι λέγονται. Quæ mutuo ſe invicem illuſtrant. Quod *nanus* ſive *nannus* in homine, eſt in equo *hynnus*.

ΚΕΠΦΟΣ — Ὅθεν λέγεται — κοῦφος ἄνθρωπος, κέπφος.] Hinc corrige Schol. ad Ariſtoph. Pac. 1067. v. Τρήρωνες.

ΕΥΑ. Ἐπευφημιασμὸς ἡλιακὸς καὶ μυστικός.] Lego, Ἐπευφημιασμὸς διονυσιακός. Orpheus Hymn. in Silenum,

—— εὔασμα διδοὺς βακχεῖον ἄνακτος.

Hinc Εὐάζειν et Εὐασμός. Et Bacchus Εὐαῖος. Ita lego apud Schol. Ariſtoph. Av. 874. pro

Εὔβαιος.

Εὔβαιος. Vide et Dan. Heinſ. ad Silium, i. 101.

ΑΝΗΣΙΔΩΡΑ. Ἡ γῆ διὰ τὸ τοὺς καρποὺς ἀνιέναι.] Utitur voce Schol. ad Ariſtoph. Av. v. 972. Πανδώρα. Τῇ γῇ. Ἐπειδὴ πάντα κατὰ τὸ ζῆν δωρεῖται· ἀφ᾽ οὗ καὶ ζείδωρος, καὶ ἀνησιδώρα.

ΠΙΤΥΝΗ. Κνῆκος, ὁ τὸν τυρὸν πηγνύων.] Scribo, Πιτυηκνηκὸς, ὁ τὸν τυρὸν πηγνύων. Heſych. Κνακὸν, λευκὸν πυρόν. Lege τυρόν. Vide nos ſupra P. I. v. Κνακὸς, et Τάμισος. Confer Schol. ad Ariſtoph. Av. 799. et 1442.

ΑΠΟΛΕΙΒΡΑΞΑΙ. Ἀπολεῖψαι, ἐκνοτίσαι. Ἄλλοι πόῤῥωτέρω ἀπελθεῖν.] Recte Sopingius, Ἀπολιβάξαι. Ariſtoph. Av. 1467.

Οὐκ ἀπολιβάξεις, ὦ κάκις᾽ ——

Ad quem locum vide omnino Scholiaſtam.

ΚΡΙΓΗ.] Vide Schol. ad Ariſtoph. Av. 1520.

ΝΩΔΟΣ — Μὴ λαλῶν.] Vide Schol. ad Ariſtoph. Plut. 266.

ΚΑΛΙΟΣ. Τὸ δεσμωτήριον καὶ ξύλον ᾧ ἐδέοντο.] Schol. ad Ariſtoph. Plut. 476. Κύφων δὲ δεσμός ἐστι ξύλινος, ὃν οἱ μὲν κλοιὸν ὀνομάζουσιν· οἱ δὲ καλιόν. Quam vocem fruſtra ſollicitant viri docti. Vide Cl. Kuſterum.

ΜΟΡΜΟΙ.

PARS III.

ΜΟΡΜΟΙ. Φόβοι, κοινοί.] Lege Φόβοι κενοί. *Vana terriculamenta.* Theocritus Idyll. xv. 40.

—— μορμὼ δάκνει ἵππος.

Vide omnino Meurſium ad Lycophr. Alexand. v. 342. qui equum μορμὼ dictum dicit. Sed, opinor, ſcribendum apud Theocritum μορμὼ, δάκνει ἵππος, ut diſtinguendum poſt μορμώ. Heſych. Μόρμορος καὶ μορμυγαία, φόβος. Forſan Μόρμος ἢ μορμὼ, ματαῖος φόβος.

ΓΝΑΘΟΙ. Βόθροι — ἔνιοι γνυθὰς.] Lycophron v. 485.

—— δικέλλῃ πᾶν μεταλλεύων γνύθος.

ΣΤΟΡΘΗ. Τὸ ὀξὺ τοῦ δόρατος.] An Στόρθυγξ? Lycophron v. 1406.

Στόρθυγξ Τίτωνος ——

ΘΡΥΓΑΝΑι. Κνᾶται, ξύει.] Vide Schol. ad Ariſtoph. Eccleſ. v. 34. et Kuſter. ad v. 34. et 36.

ΔΙΟΣ ΚΟΡΙΝΘΟΣ.] Ariſtoph. Eccleſ. 823.

Ὅτε δ' ἤδ' ἀνασκοπουμένοις ἐφαίνετο
Ὁ Διὸς Κόρινθος, καὶ τὸ πρᾶγμ' οὐκ ἤρκεσεν.

ΣΕΛΑΧΙΟΝ — Ὅσα ἄποδά εἰσιν ὡς τοκεῖ.] Legendum, ἐστὶ, καὶ ζωοτοκεῖ. Vide Fabrum ad Ariſtoph. Eccleſ. 1161. qui ita emendat.

ΘΗΛΑΜΩΝ. Τάφος.] Recte corrigunt Τροφός. *Nutrix, mater.* Hinc *Patria.* Lycophron v. 127.

——ὅθεν

—— ὅθεν πλάνης
Παλληνίαν ἐπῆλθε, γηγενῶν ΤΡΟΦΟΝ.

ἸΣΜΑ.] Lycophron v. 731.

Ὀρνιθόπαιδες ἴσμα φοιβάζων ποτεῖς.

ΚΩΔΩΝΟΦΟΡΩΝ. Οἱ περιπολάρχαι.] Hinc corrige Schol. ad Ariſtoph. Lyſiſt. 486. Ἀπὸ τῶν περὶ παραλέντων. Scribe τῶν περιπολαρχέντων.

ΛΟΡΔΟΝ. Ὑπόκυρτον, ἀπεξυλωμένον, συγκεκαμμένον τῷ σώματι.] Scribe, ἀπηγκυλωμένον. Vide Kuſterum ad Suidam, et ad Ariſtoph. Eccleſ. 10.

ΣΤΟΑΙ. Τὰ ταμεῖα, ἢ ἐπιμήκη ἐστίν.] Scribe ἢ γὰρ ἐπιμήκη εἰσίν. Reſpexit Ariſtoph. Eccleſ. 14. ubi Schol. Ταμεῖα ἐν οἷς ὁ σῖτος στοὰς λέγουσι· καὶ γὰρ περιμήκη. Lege ἐπιμήκη.

ΠΑΡΑΒΛΗΔΗΝ. Ἀπατητικῶς.] Reſpicit illud Homeri Iliad. Δ. 6.

—— παραβλήδην ἀγορεύων.

Vide omnino Schol. ad Ariſtoph. Av. 1647. Παρόμοιον ἢ τὸ Ὁμηρικὸν, Παραβλήδην ἀγορεύων· ἢ παρ᾽ Ἀλκαίῳ, Παραβάλλεταί σε.

ΔΙΑΨΑΙΡΟΥΣΙ. Διαπνέουσι.] Reſpicit Ariſtoph. Av. 1714.

PARS III.

——— καλὸν θέαμα, θυμιάματων
Αὖραι διαψαίρουσι πλεκτάνην καπνοῦ.

Ubi emendandus Schol. Λείπει δὲ τὸ πνέουσι. Lego, Λέγει δὲ διαπνέουσι.

ΠΕΛΑΝΟΝ — Περὶ τὴν γὴν ἀφρόν.] An Περὶ τὴν γενῦν? Æſchylus Eumen. 265.

Ἐρυθρὸν ἐκ μελέων πέλανον ———

Mox apud Noſtrum, Οἱ δὲ ἐπὶ τοῦ κηρίου. Legendum, κηροῦ. Heſych. Ῥύπος — εἰς τὰς σφραγίδας κηρὸν λέγουσι. Atqui πέλανον per ῥύπον exponit Schol. Æſchyli. Vide Spanhem. ad Ariſtoph. Plut. 660. qui errat.

ΕΡΙΝΟΣ. Θεὸς, ἢ σῦκον ἄῤῥεν.] Scribe, Ἔρινος, ὄλυνθος, ἢ σῦκον ἄῤῥεν. Heſych. Ἐρινάδες, ὄλυνθοι, ἢ συκαῖ ἄῤῥενες. Scribebatur ολθος.

ΑΚΡΙΟΝ. Ποῖον.] Weſſeling. Probab. Ἄκρις, πόα. Forſan Ἀκρίδα, πόαν. Quæ et vera lectio: nam δ apice amiſſo abit in ο. Heſych. Πηνηλὶς, ἀκρίς.

ΝΑΥΝ ΠΗΓΑΙΟΝ — Οἱ δὲ νάρδον.] Lego, ναρόν. Heſych. Ναρὸν, ὑγρόν. Totus locus ita ſcribendus: Ναῦν πηγαῖον, ὕδωρ περικαθαῖρον, οἱ δὲ νάρον. Vulgo ὕδωρ καὶ ἔριον. Vel καθαῖρον pro καὶ ἔριον. Heſych. Πηγαῖον ὕδωρ, τὸ περικαθαῖρον τὰ &c. Forſan tamen legendum, καθαρὸν pro καὶ ἔριον.

ΧΥΜΩΝ.

ΧΥΜΩΝ. Πηγμάτων ὑγρῶν.] Scribe πεμμάτων ὑγρῶν. Vide Heſych. v. Χυλός.

ΧΥΜΟΣ. Σίελος.] An σίελος et σίαλος idem? Heſych. Σίαλος, σίελος.

ΚΑΡΔΙΩΤΤΕΙΝ — Τινὲς δὲ δάκνεσθαι στόμαχον.] Corrigendus Pſellus de Lapid. p. 355. Edit. Mauſſaci: Στομάχου τε ἰᾶται καρδιαλγοῦντας. Legendum, στομάχους.

ΜΗΝΙΜΑ. Μῆνις — Ἀππίων μάνης, οἱ γὰρ ὀργιζόμενοι μαίνονται.] Weſſeling. Probab. legit ἀπὸ μανίας. An Ἀπίων ὡς μᾶνις? Scilicet μῆνις dicit quaſi μᾶνις. De Apione vide Heſych. in Præfatione. Utitur voce Hierocles in Aur. Carm. p. 136. Edit. Warren. Παλαιῶν μηνιμάτων στίγματα.

ΜΑΣΧΑΛΙΣΜΑΤΑ — Καὶ ἐρείσαντες.] Lego, Καὶ εἴροντες. Vide Meurſ. ad Lycophron. p. 310. Quæ ſequuntur apud Heſych. ita legenda: καὶ τὰ ἐπιτεθέμενα τῶν ὤμων κρέα ἐν ταῖς τῶν θεῶν θυσίαις. Intelligit nempe ὠμοθετούμενα. Homer.

——ἐπ᾽ αὐτῶν δ᾽ ὠμοθέτησαν.

ΚΛΗΘΡΗ. Δένδρου εἶδος.] Hac voce metaphorice utitur Interpres Græcus Cæſar. Comment. lib. iii. 13. p. 73. Σύμπασαι θ᾽ αἱ νῆες

PARS III. ΚΛΗΘΡΗι, πρὸς τὸ πᾶσαν βίαν τε καὶ λύμην ὑποφέρειν, ἦσαν κατεσκευασμέναι. *Ex robore.*

ΚΟΥΡΙΞ ΑΙΝΟΜΕΝΟΥΣ — Τῆς κόμης ἀπρὶξ ἄρξασθαι.] Lego, αἰνυμένες — ἀπρὶξ ΔΡΑΞΑΣΘΑΙ. Sic Schol. ad Odyſſ. X. 188. Κερίξ. Τῆς κόμης ἐπιλαβόμενοι. Homerus ipſe Odyſſ. X. 500.

Καὶ κύνεον ῥ' ἀγαπαζόμεναι κεφαλήν τε, καὶ ὤμες,
Χεῖράς τ' ΑΙΝΥΜΕΝΑΙ ——

Item in Odyſſ. I. 232.

Τυρῶν ΑΙΝΥΜΕΝΟΙ φάγομεν ——

ΑΓΝΩΜΟΝΕΣ — Ἀσύγνωστοι — σύμψηφοι.] Legendum, ἐ σύμψηφοι. Herodotus in Vita Homeri, cap. 21. Ἦν γὰρ, ὡς ἔοικεν, ἐδ' ΑΓΝΩΜΩΝ ὁ Γλαῦκος. *Immitis. Immiſericors.* Herodotus lib. ii. 172. p. 187. Σεφίη αὐτὲς ὁ Ἄμασις, ἐκ ἀγνωμοσύνῃ προσηγάγετο.

ΔΙΠΛΟΥΣ ΑΝΔΡΑΣ.] Hinc Διπλόϊη. *Aſtutia. Inſinceritas.* Schol. ad Lucian. vol. i. p. 33. Edit. Grævii: Ἀνθέκαστον. Λαμβάνεται ἐπὶ τε ἀθλητικε (lege ἀληθευτικε) τὸν τρόπον καὶ μή τινα διπλόην (διπλόϊην) ἔχοντος. Vide nos ſupra, p. 6.

ΧΩΡΙΑΖΕΣΘΑΙ λέγειν.] An *coram loqui?* Id eſt, χώραν λέγειν. Sic Interpres Græcus Cæſar. Comment. lib. vi. 8. p. 150. Καὶ ταῦτα πάντα ΧΩΡΑΝ ΒΛΕΠΕΙΝ νομίζετε. *Coram videre.*

dere. Vide Sopingii notam: ubi illud Max. Tyrii χώραν μύθȢ, *fabulæ locum* eſt. Ut Interpres Græcus Cæſar. Comment. lib. vi. 13. p. 153. ἐν χώρᾳ ὁμήρων. *Obſides. Loco obſidum.* Idem infra p. 154. ἐν χώρᾳ δȢλων. PARS III.

ΚΑΡΚΑΚΑ —Ἔνιοι τὰς μάνδρας Ῥίνθων ταῖ τῇ Ȣρανίᾳ ἦρι.] An ſcribendum ϗ τῇ Οὐρανίᾳ Ἡρόδοτος? Iſta voce forſan in Urania uſus eſt Herodotus. Sed vide nos ad Suidam P. III. v. Ῥίνθων.

ΛΕΓΟΙΜΕΘΑ. Εἰ γὰρ νῦν περὶ νηυσὶ λεγοίμεθα.] Ex Homero deſumpta illa, εἰ γὰρ νῦν περὶ νηυσὶ λεγοίμεθα. Sed pro περὶ legendum ΠΑΡΑ. *Apud naves conſcriberemur.* Vide Homer. Iliad. N. 276.

ΕΛΑΙΟΤΩι. Ἐλαιοβαθεῖ.] An ἐλαιȢ́τῳ legendum? Heſych. Ἐλαιȣ͂ται. Sed legendum, Ἐλαιωτῷ, ἐλαιοβαθεῖ. Ἐλαιωτὸς eſt *oleo perunctus.* Vide Lexicographos. Cæterum vox ἐλαιοβαθὺς reſtituenda Pſello de Lapid. p. 349. Edit. Mauſſaci, ubi male legitur ἐλαιοβαρύς. Ὁ δὲ Βήρυλλος. Τρεῖς δὲ τȢ́τȢ τȢ͂ λίθȢ μορφαὶ, καὶ ὁ μὲν αὐτῶν ΕΛΑΙΟΒΑΘΥΣ ἐςὶ τὴν χροιάν· ὁ δὲ θαλάττῃ προσεοικώς· ὁ δὲ λαμπρὸς τὰς αὐγὰς καὶ ὁμοφυὴς, ϗ λάμπων πόῤῥωθεν. Ita legendus iſte locus.

ΕΝΔΙΑΙΤΑι. Ἀρκέσει.] Lego, Ἀρέσκει. Hinc ΜȢσῶν ἐνδιαίτημα, Plutarch. de Fluviis, p. 9. *Muſarum deliciæ.* Ita vertendum. Male Mauſ-

 ſacus,

ſacus, *Muſarum ſacrarium et domicilium.* Ἑλικῶν δὲ διὰ φιλεργίαν ΜΟΥΣΩΝ ΕΝΔΙΑΙΤΗΜΑ.

ΦΡΟΝΙΝ. Φρόνησιν, τὴν καταφρόνησιν· ἐκδόλεον ἢ τὴν λείαν, ὥς τινες.] Lego, ἐκδόλεον ἢ εὐτέλειαν, ὥς τινες. Nam καταφρόνησις et εὐτέλεια fere idem. Utitur etiam Plutarchus de Fluviis p. 28. φρόνησις pro *male ſapere.* Ὑπὸ παρθένων τῶν μὴ τῷ χρόνῳ φρονήσεως ἐχουσῶν. Sive ἀντὶ τοῦ ἐχουσῶν, ut Ariſtoteles, μετεχουσῶν. Vide notam Mauſſaci ad locum. *A virginibus, quæ, propter ætatem,* VIRO MATURÆ *non ſunt.* Id eſt, *non ea cogitant quæ virgines provectiores, et quæ venerem ſapiunt.* Hinc Eccleſiaſt. Scriptores, Φρόνημα σαρκός. Interpres Plutarchi non cepit: ſed ſequentia confirmant.

ΦΙΛΗΤΗΣ. Κλέπτης, λῃστής.] Corrigit Palmerius, Φηλήτης. Sed nihil opus. Seneca Epiſt. li. *Latronum* more quos *Philetas* Ægyptii vocant, in hoc nos *amplectuntur* ut ſtrangulent. Homer. Hymn. in Mercur. v. 445.

Νόσφι σέθεν, φιλῆτα ——

Impoſtor vertunt Interpretes.

ΕΛΑΣΚΕΝ. Ἤλασεν, ἐκάλεσεν.] Pro voce ultima legendum, ἐλάκησεν. Vide Weſſeling. Probabil. p. 41.

ΕΝΑΡΟΣ. Ἔνοχος, ἐπικατάρατος.] Vide Weſſeling. Probabil. p. 37. ubi pro Βατανεώτης ὁ νεαρός,

νεαρὸς, legendum ἔναρος. *Sceleratus ille Porphyrius.* Apud *Anaſtaſium* putaveram μιαρός. Sed illud verius. Vide Holſtenium de *Vita et Scriptis Porphyrii.* PARS III.

ΤΕΣΤΗΛΗΙ τε τύμβῳ.] Scribo, Τύμβῳ τε ςήλῃ τε, ςήλῃ ἐν τῷ τάφῳ. Vide Weſſeling. Probabil. p. 46.

ΕΡΗΜΗ. Μονομερὴς δίκη, ὅταν μὴ ἀπαντήσας ὁ διωκόμενος ἐπὶ τὴν κρίσιν διαιτηθῇ.] Huc reſpexit Julian. Orat. i. p. 166. Καθάπερ ἐπ' ἐρημίας. *Quaſi ſine æmulo.* Interpres non intellexit.

ΕΡΙΔΩΝ. Βαςάζων.] Scribe Ἐρείδων.

ΕΡΗΜΑΙ. Βȣ́λομαι, ἐρωτῆαι.] Confundit duas voces. Scribendum, Ἥρημαι, βȣ́λομαι. Heſych. Ἠρημένοι, θελήσαντες. Deinde, Εἴρημαι, ἐρωτῶ. Heſych. Εἴρημαι, ἐρωτῶ.

ΕΡΙΨ. Σωμάτιον.] Scilicet, *Cadaver.* Heſych. Ἐρίψιμα, πλώσιμα.

ΒΡΕΝΘΙΟΝ — Βρένθος, καὶ ὁ τύμβος λέγεται.] Scribe, τύφος.

ΣΚΥΤΑΛΑΙ. Βακτηρίαι —— καὶ ὄφεων εἰσί.] Recte Gujetus, ὄφεων εἶδος. Heſych. Ἐλεὼν — καὶ ΟΦΙΣ, ὃν ἔνιοι ΣΚΥΤΑΛΗΝ καλȣ̃σιν.

PARS III.

ΒΡΕΝΘΙΝΑ. Ῥιζάρια τινα — οἱ δὲ Φυκὸς περιφερὲς κύδει ἀφροδίτῃ.] Scribe, Ῥιζάρια τινὰ (*radices* ſcilicet) —— οἱ δὲ Φῦκος· ὥσπερ Φερεκύδης Ἀφροδίτῃ. Vel οἱ δὲ Φυκός τι Φερεκύδης Ἀφροδίτῃ. Vel potius, ΠΑΡΑ Φερεκύδῃ Ἀφροδίτῃ. Vide Heſych. v. Εὐρύμας. An Pherecydes *Fabulam* ſcripſit Ἀφροδίτην?

ΧΙΜΑΡΟΙ. Οἱ ἐν τῷ χειμῶνι γενόμενοι ἔριφοι καὶ οἱ ποταμοὶ ϗ ῥύακες.] Confundit duas voces χίμαροι et χείμαῤῥοι. Lego, ποτάμιοι ῥύακες. Vide Heſych. v. Χιμάροι. Vide Julian. p. 332. et Schol. ad Ariſtoph. Equit. v. 137.

ΠΥΡΕΤΟΣ. Φλόγισμος, καῦμα. Τὸ δὲ σῶμα πῦρ λέγει.] Scribe, Τὸ δὲ σώματος καῦμα πυρετὸν λέγει. Vel, Τὸ δὲ σώματος πῦρ λέγει. Heſych. Πῦρ, πυρετός.

ΕΡΙΗΡΕΣ — Εὐάρμογοι.] Scribe, Εὐάρμοστοι. Heſych. ſupra, Ἐρίηρες, εὐάρμοστον.

ΕΡΙΨΑΙ. Ἀφανίσαι, στεγάσαι, καταῤῥίψαι.] Confundit duas voces Ἐρίψαι et Ἐρέψαι, nam illud στεγάσαι ad ἐρέψαι pertinet. Heſych. Ἔρεψα, — ἐστέγασα.

ΕΠΟΥΣΕΝ. Ἐπ' εὐθείας ἤγαγεν.] Forſan Ἐπόρθωσεν.

ΠΛΑΚΤΩΡΕΙΝ. Πτήσσειν, δεδοικέναι.] An legendum

legendum, Πτακίζειν? ex ordine literarum. Heſych. Πτὰξ, πλακὶς, πλὼξ, δειλός. Hinc Πτακισμός. *Timiditas.* Heſych. v. Πτακὲς ἢ πλακίδες, δειλοὶ, ἐπτηχότες, καὶ πλακισμός. PARS III.

ΠΩΓΩΝ — Ἀναφορὰν τῆς φλογός.] Sic Græci, γλῶσσαι πυρός. Vide Act. Apoſt. ii. 3. Vide et *Middleton's Tracts*, p. 82.

ΧΑΣΜΑ. Στόμα, ἢ σχίσμα γῆς ἢ θαλάσσης — Χάσμα θηρὸς, ὄψις θηρὸς ἢ πρόσωπον.] Ita ſcribendus iſte locus. Vide Tan. Fabrum ad Anacreon. p. 116.

ΧΑΣΙΟΣ. Ἀγαθός.] Lego, Χαιός. Heſych. Χαιά, ἀγαθή. — Χαιὸς, ἀγαθός. Utitur Theocritus.

ΑΡΡΑΓΕΣ.] Voce utitur Julian. Orat. iii. p. 284.

ΣΕΛΙΝΟΝ. Τὸ γυναικεῖον.] Suidas Σέληνον. Vide eum v. Σάραβον.

ΑΝΗΒΗΤΗΡΙΑΝ. Πᾶν ἀνανέαζον νεότητος.] Lego, Ἀναβητήριον, πᾶν ἀνανέαζον νεότητα. *Omne quod ætatem renovat.* Heſych. Ἀνηβᾷ, ἐκ δευτέρου ἀνθεῖ, νεάζει. Nihil muta. Reſpexit Euripidem. Vide nos ſupra P. I. v. Ἀνηβητηρίαν.

ΑΜΥΞΕΙΣ.

PARS III.

ΑΜΥΞΕΙΣ —— Τὴν ψυχὴν ἀνιώμενοι.] Scribendum, Ἀμύξεις — Σπαράξεις — Ἀμυχθεὶς, τὴν ψυχὴν ἀνιώμενος. Julian. p. 436. Ἀμύτlον ψυχὴν μᾶλλον ἢ σίδηρος χρῶτα.

ΜΥΡΜΗΚΑΣ —— Θαλασσίων πετρῶν εἶδ℺.] Syneſius Epiſt. iv. p. 11. Λύσαντες ἐκ Βενδιδεὺ πρὸς δείλης ἑῴας, μόλις ὑπὲρ μεσοῦσαν ἡμέραν, τὸν Φάριον Μύρμηκα παρηλλάξαμεν, δὶς πȣ καὶ τρὶς ἐνσχεθείσης τῆς νεὼς τῷ τȣ̃ λίμενος ἐδαφεῖ.

ΣΧΑΛΙΣΑΙ. Θηλάσαι. Καὶ ἀνίσχαδον τὸ ἄτοκον καὶ ἀθήλαστον.] Vel ratio vocis evincit legendum, Ἀσχαλιστόν. Vel Ἀσχαδιστόν. A σχαδίσαι.

ΑΣΦΑΚΕΛΙΣΤΟΝ. Ἀπερίστατον —— Ἀσφάλτιστον, ὃ μελανθὲν ἀσφάλτῳ.] Ita legendum.*

ΕΚΗΤΙ. Ἕνεκα ἢ χωρίς.] Utitur ſæpius Julian. Orat. ii. p. 232. et p. 248.

ΕΜΠΟΡΟΣ —— Ἦ ἔμπορος εἰλήλȣθας
Νηὸς ἐπ' ἀλλοτρίης ——] Ita ſcribendum. Ex Homero ſcilicet.

---

* Ita in margine Heſych. — Recte viderunt viri docti legendum σφακέλῳ, ſed non viderunt legendum ἀπερίπαστον. Quod unice verum. Vide Heſych. v. Σφακελίζει, Suidam v. Σφακελισμὸς, et Etymol. Magn. v. Σφακελίζοντες.

IBY-

ΙΒΥΔΗΝΑΣ. Τὺς εὐφημῦντας. Ἴβης γὰρ ἡ εὐφημία.] Pro ἴβης lege ἴβυς. Heſych. Ἴβυς, εὐφημία. Heſych. Ἰβύκη, εὐφημία. Forſan Ἰβύκα, εὐφήμιαν. Ab Ἴβυξ ſive Ἴβυς. Quare forſan legendum, Ἰβυκῆνας.

ΚΑΙΡΟΤΕΡΟΝ. Ἐνωρότερον ἀχαιεί.] Lego, Ἀχαιός.

ΕΛΑΣΙΒΡΟΝΤΑ. Ἐλαυνόμενα, ὡς αἱ βρονταὶ, ἐπεὶ δοκεῖ ὄχημα τῦ Διὸς ἡ βροντὴ εἶναι.] Horatius Od. I. xxxiv. 7.

—— *per purum tonantes*
Egit equos, volucremque currum.

ΣΙΓΕΡΠΗΣ. Λαθροδάκτης.] Callimachus Epigr. N°. 46. ex emendatione Bentleii :

Τῷ κ' νῦν δείδοικα, Μενέξενε, μή με παρεισδὺς
Οὗτος ὁ σιγέρπης εἰς τὸν ἔρωτα βάλῃ.

ΜΥΡΜΗΚΑΣ — Κύνας τὸ μέγεθος.] Forſan pro Κύνας legendum Κώνωπας.

ΚΩΝΟΠΤΟΘΗΡΑΣ. Ὄρνις ὁ κώνωπας θηρεύων.] Recte emendant, Κωνωποθήρας.

ΟΥ ΦΡΟΝΤΙΣ ΙΠΠΟΚΛΕΙΔΗι —— Καὶ ἀντὶ τῦ ἐμοί.] Lego, ἀντὶ τῦ, ὐκ ἐμοὶ μέλει.

ΔΙΩΛΥΓΙΟΝ. Ἠχῦν, ἐπὶ πολὺ, μέγα.] Scribe, Διωλύγιον, Διῆκον ἐπὶ πολὺ, μέγα. Suidas : Διω-

λύγιον

PARS III. λύγιον γάρ ἐςι τὸ μέγα ϗ ἐπὶ πολὺ διῆκον. Julian. Orat. iii. ad finem: Μακρὸς δὲ ὁ λόγος καὶ διωλύγιος.

ΟΣΙΑ —— Καὶ ἡ καρδία.] Kuſter. ad Suidam v. Ὅσια, pro καρδία reſcribit καθαρά. Heſych. Ὅσιος, καθαρός. Vide nos infra P. IV. v. Ὅσια.

ΑΜΦΙΚΕΛΟΣ ΚΛΙΝΗ. Ἑκατέρωθεν ἔχουσα ἀνακλιντήριον.] Legendum ſine dubio, Ἀμφικέφαλος. Syneſius Epiſt. iii. Καθεζομένη οὖν ἐπ' ἀμφικεφάλου καθέδρας. Sed aliter Salmaſ. ad Hiſt. Aug. vol. i. p. 117.

ΠΕΔΑ. Μετά.] Male Palmerius. Nihil muta.

ΑΛΕΥΡΟΤΗΣΙΣ. Τηλία, εἰς ἣν τὰ ἄλευρα διασήθουσιν.] Forſan διηθοῦσι. Sed et vera prior lectio.

ΚΟΤΥΤΤΩ —— Φορτικόν τινα δαίμονα.] Scilicet, γελοῖον. Heſych. Φορτικά, τὰ γελοῖα. Syneſius Epiſt. xxxii. p. 95. Κοτυττοῖ δὲ καὶ τοῖς ἄλλοις Ἀττικοῖς Κονισάλοις νεωκορεῖ, ϗ εἰ δή τινές εἰσι τούτου τοῦ κόμματος ἕτεροι δαίμονες, ἅπασιν αὐτοῦ μέλει, ϗ πάντων αὐτῷ. An pro φορτικὸν apud Heſych. legendum θρυπτικόν? Sed ita Ariſtides Quintilianus de Muſica, lib. i. p. 37. Ἰωνικὸς δὲ, (ῥυθμὸς) διὰ τὸ τοῦ ῥυθμοῦ ΦΟΡΤΙΚΟΝ, ἐφ' ᾧ ϗ οἱ Ἴωνες ἐκωμῳδήθησαν.

ΚΟΝΙΣΑ-

ΚΟΝΙΣΑΛΟΣ.] Vide Suidam v. Κονίσαλος, et Kuſter. ad locum. Confer Syneſium, ut ſupra citatum. PARS III.

ΦΡΥΚΤΟΣ —— Πυρσός.] Syneſius Epiſt. li. p. 140. Καὶ πεμπταῖοι τόν τε Φρυκτὸν ἰδόντες, ὃν αἴρουσιν ἀπὸ πύργου τοῖς καταγομένοις σύνθημα, θᾶττον ἢ λόγος ἀποβιβασθέντες ἦμεν ἐν τῇ νήσῳ τῇ Φάρῳ.

ΤΙ ΤΩ:. Πῶς ἢ αὔριον ἤ τινι.] Scribe Τιτὼ, ἠὼς ἢ αὔριον. Vide Suidam v. Τιτώ. Callimachus Fragment. Bentl. N°. 206.

Τόφρα δ' ἀνισχούσῃ βοοτὸν λόφον, ἔγρετο Τιτώ.

Forſan ἀνισχούσῃ τε ΒΟΟΣ ΛΟΦΟΝ. Ut Βοὸς πόρον. *Boſporum. Bovis jugum.* Vel pro πῶς apud Heſych. legas φῶς. Quæ ſequuntur ἤ τινι ad τῷ pertinent.

ΑΦΟΣΙΟΥΜΕΝΟΣ. Πληροφορῶν.] Salmaſius recte, πληροφορῶν. *Satisfaciens.* Syneſius Epiſt. xi. p. 63. Ἀφοσιώσασθαι τῷ βίῳ. *Vitæ ſatisfacere.* Et ſic Suidas ad v. Ἀφοσιούμεθα.

ΓΡΑΥΣ. Τὸ συναγόμενον, &c.] Vide Ariſtoph. Plut. v. 1207. et Schol. ad Nicand. Alexiph. v. 91. ubi ἀπογραΐσον. *Florem lactis detrahe.* Ita Nicander:

—— φιαρὴν δὲ ποτοῦ ἀποαίνυσο γρῆυν.

Ubi Schol. Ἀποαίνυσο γρῆυν. Τὸν πεπηγότα ἀφρὸν

τοῦ

PARS III. τȣ͂ γάλακτος ἀπογράϊσον, ἤτοι τὸ πεπηγὸς τȣ͂ γάλακτος ἀπογράϊσον.

ΑΓΩΓΙΜΩΝ —— Καταδεδικασμένων.] Syneſius Epiſt. xiv. p. 71. Πȣ͂ γὰρ ἱερέως, εἰς ἰδίαν ὑπόθεσιν, περιϊδεῖν ΑΓΩΓΙΜΟΝ ΑΝΘΡΩΠΟΝ ἐν νησίμοις ἡμέραις. *Qui in jus ducatur.*

ΟΝΟΥ ΣΚΙΑ. Ἀριςοφάνης Σφηξί· Περὶ τȣ͂ μάχη νῷιν δῆτα; περὶ ὄνȣ σκιᾶς.] Ita legendum ex Ariſtoph. Veſp. 191. Hinc corrige Ariſtophanem Dædalo apud Suidam, et ſupple,

—— Περὶ τȣ͂ γὰρ ὁ πόλεμος
Νῦν ἐςὶν ὑμῖν δῆτα; περὶ ὄνȣ σκιᾶς.

Vide Suidam v. Ὄνȣ σκιά.

ΘΑΝΑΤΩΝ. Θανάτȣ ἐπιθυμῶν.] Syneſius Epiſt. iv. p. 12. Ὁ μὲν ναύκληρος ἐθανάτα καλάχρεως ὤν. Idem Epiſt. xcv. p. 331. Καὶ ὅλως κακῶν ἂν ἰλιὰς περιέςη τὴν πόλιν ἡμῶν, ὑπ᾽ ἀνδρὸς ἀπογνόντος τὴν σωτηρίαν καὶ θανατῶντος.

ΚΥΒΕΡΝΑι. Θύει, διοικεῖ.] Scribo, ΔΙΕΥΘΥΝΕΙ, διοικεῖ. Vel ſaltem ΕΥΘΥΝΕΙ. Heſych. Διευθύνεται, κυβερνᾶται.

ΕΝΤΕΛΟΜΙΣΤΟΥΣ. Τέλειον μισθὸν λαμβάνοντας.] Recte Salmaſius Ἐντελομίσθȣς. Reſpexit Syneſii Epiſt. v. p. 51. Εὑρήσει συμμάχȣς ἐνταῦθα

ἐνταῦθα μὲν ἀμίσθους, ἐν οὐρανῷ δὲ ΕΝΤΕΛΟΜΙΣΘΟΥΣ. Sed vide Suidam v. Ἐντελόμισθος. PARS III.

ΒΑΣΙΛΕΙΩΤΑΝ. Βασιλείαν περιβαλλόμενον.] Recte corrigunt, Βασιλειῶντα. Vide Suidam v. Βασιλειῶντα κτείνει.

ΑΝΤΙΖΩΟΙ. Ἀντίπαλοι.] Recte Salmaſius, Ἀντίξοοι. Syneſius Epiſt. viii. p. 59. Καὶ ὅταν ἥκῃ τινὶ χρόνος ΑΝΤΙΞΟΥΣ, ἐνταῦθα τά τε ἄλλα πάντα, καὶ ἀδελφῶν γνῶμαι καὶ φίλων ἐλέγχονται. Confer etiam Philoſtratum p. 251.

ΑΡΓΟΣ. Μιλὸς, βραδύς.] Recte Salmaſius, μιλλός. Vide nos ſupra v. Νωχελής.

ΣΚΥΒΑΛΙΖΕΤΑΙ. Ἐξουθενεῖται.] Syneſius Epiſt. lviii. p. 199. Εἰ δέ τις ὡς μικροπολῖτιν ἀποσκυβαλίσει τὴν ἐκκλησίαν,—ἴσω σχίσας τὴν ἐκκλησίαν, ἣν μίαν ὁ Χριστὸς εἶναι βούλεται.

ΕΠΙΔΑΨΙΛΕΥΟΜΕΝΟΣ.] Syneſius Epiſt. lxvii. p. 247. Καὶ ἄλλα πολλὰ προσεξεῦρεν, ἐπιδαψιλευόμενος αὐτῷ πόρους, ἀφ' ὧν ἄν τις προλήψει χαρίσαιτο.

ΡΙΨΟΚΙΝΔΥΝΟΣ——Τολμηρός.] Syneſ. Epiſt. lxvii. p. 261. Ἅπαντα γὰρ εἰς τοὐναντίον μοι περιΐσταται, διὰ τὴν ῥιψοκίνδυνον τόλμαν, ὅτι ἄνθρωπος ἐν ἁμαρτίαις, ἀπότροφος ἐκκλησίας, ἀγωγὴν ἑτέραν ἠγμένος, θυσιαστηρίων ἡψάμενην Θεοῦ.

ΡΕΚ-

ΡΕΚΤΩΝ. Ἀπειμάκτρων ἢ ἱματίων.] Corrige Ῥέκτων, πράκτων. Suidas, Ῥέκτῃ ἀνδρὶ, τῷ πράκτῃ. Syneſius Epiſt. lxvii. p. 228. Ἐδόκει γὰρ ἔτος νέος τε εἶναι, καὶ ΡΕΚΤΗΣ ΑΝΗΡ. Heſych. Ῥεκτὸς, ἀνδρεῖος. Lege Ῥέκτης.

ΚΥΒΗΤΙΖΩ. Ἐπὶ κεφαλὴν ῥίψω.] Legendum ex ordine literarum, Κυβίσω, ἐπὶ κεφαλὴν ῥίψω. Heſych. Κυβηστῆρας. Lege Κυβιστῆρας. A Κυβίζω ſcilicet. Syneſius in Epiſt. lxxiii. p. 275. Τότε μᾶλλον αὐτοῖς αἱ πονηραὶ φύσεις ἐνεκυβίσθησαν.

ΕΠΗΛΥΓΙΖΟΝΤΑΙ. Ἐπισκιάζεται, ἐπικρύπτονται.] Lego, Ἐπηλυγάζονται, ἐπισκιάζονται. Syneſius Epiſt. cv. p. 399. Δόγματα δ᾽ ΟΥΚ ΕΠΗΛΥΓΑΣΟΜΑΙ. Interpres, *Non diſſimulabo.* Vide Suidam v. Ἐπηλυγάζονται.

ΠΡΟΤΕΝΙΣΜΑΤΑ. Προπύλαια.] Recte Steph. Προτεμενίσματα. Syneſius Epiſt. cxxi. p. 432. Ἐστί γε τὸ δημόσιον ξίφος οὐχ ἧττον, ἢ τὰ ἐν τοῖς προτεμενίσμασι χέρνιβα, πόλεως καθαρτήριον. Forſan, χέρνιβια. Vel ſaltem τὴν χέρνιβα. Idem in Epiſt. cxxviii. p. 452. Κἀγὼ τ᾽ ἀνθρώπιον οἶδα τῶν συνεδρευόντων ἐν τῷ προτεμενίσματι τοῦ βουλευτηρίου λαλίστερον.

ΜΕΛΑΜΠΥΓΟΣ. Ἀνδρεῖος.] Syneſius Epiſt. cxxii. p. 436. Ἔμελλον δέ γε καὶ μελαμπύγου τεύξεσθαι Φαύστου τοῦ διακόνου τῶν ἱερῶν.

ΛΑΓΩΣ

ΛΑΓΩΣ περὶ τῶν κρεῶν.] Vide Suidam ad hoc Proverbium, unde Heſychius ſupplendus. PARS IV.

ΓΑΦΑΤΑ. Σκώληξ, ὃν ἡμεῖς γῆς ἔντερον λέγομεν. Συρακόσιοι.] Ita diſtinguendum. Vide Heſych. v. Ἔμϐυλλαι.

ΚΑΘΑΠΑΞ. Συλλήϐδην.] *Ut uno verbo dicam.* Syneſius Epiſt. lxxxii. p. 311. Τὸν σώφρονα, τὸν ἐμμελῆ, τὸν παιδείας ἑταῖρον, — καθάπαξ, τὸν οἷός ἐςι Γερόντιος.

ΦΑΚΕΛΟΝ. Φορτίον εὐάλωτον.] Sic quoque Suidas. Vide Kuſterum. Pro εὐάλωτον forſan εὐάγκαλον. Heſych. Εὐάγκαλον, εὐϐάςακτόν. Utitur voce Syneſius Epiſt. lxxxviii. p. 316. Ἠνώχληται τῷ φακέλῳ τῶν γραμμάτων. De εὐάλωτον vide Kuſter. ad Suidam v. Φάκελλον, et Heſych. v. Ληπτέος.

ΕΞ ΟΡΙΟΥ. Ἐξ ἐπιτηδείου ἀνέμου.] Recte corrigunt, ἐρίου. Syneſius Epiſt. lxxxix. p. 319. Ἐὰν ἐξ ἐρίας πλέῃς καὶ ζῇς ἡδέως, οὐ πάντα ἡμᾶς ὁ δαίμων λυπεῖ.

ΦΥΚΟΣ — Καὶ ἀκρωτήριον Λιϐύης.] Syneſius Epiſt. ci. p. 352. Κυρηναίων δ' ἐπίνειον ὁ Φυκοῦς. Atque huc reſpexerit Heſychius: quare emendandus. Hinc Φυκίτιος ἄνθρωπος Syneſio.

ΟΛΕΙ. Ἐνοχλεῖ, ἐξολοθρεύει.] Bentleius (in

PARS III. Notis Kuſteri apud Suidam) in Oraculo illo,

Ἡ φιλοχρηματία Σπάρταν ὀλεῖ, ἄλλο δὲ οὐδὲν,

pro ὀλεῖ legit ἕλοι, et negat illud alterum Græcum eſſe. Oraculum haud diſſimile memorat Syneſius Epiſt. lxxiii. p. 275. Φθερεῖ τὰ Λιβύων ἡγεμόνων κακότης. Vide Suidam v. Διειρωνόξενοι, et nos ad locum.

ΕΝΑΥΣΑΣΘΑΙ. Ἐξάψαι.] Noſſis in Epigrammate, p. 84. Edit. Wolf.

Ὦ ξεῖν', εἰ τύ γ' ἔπεις ποτὶ καλλίχορον Μιτυλάναν,
Τᾶν Σαπφοῦς Χαρίτων ἄνθος ἐναυσόμενος,
Εἰπεῖν, ὡς Μούσαισι φίλα, τήνᾳ τε Λόκρισσα
Τίκτεν ἴσαις, ὅτι θ' οἱ τοὔνομα Νοσσίς· ἴθι.

Interpres ridicule, *Immutaturus*. Verte, *Participaturus*. Ἐναύειν eſt *uſum ignis alicui impertiri*. Vide Suidam v. Ἐναύειν. Heſych. Ἐναῦσαι, ἐνάψαι, ἢ μεταβαλεῖν. Scribe, μεταλαβεῖν. Quod Interpretem fefellit. Ἐναύσασθαι. *Ignem ex igne accendere. Participare.* *

ΛΗΠΤΕΟΣ. Ἐπὶ τῶν μὴ εὐαλώτων ἔλεγετο.] Delendum μή. Vide Heſych. v. Φάκελον, et nos ibid. p. 145. Vide Heſych. v. Ἀλωτόν.

---

* Ita hoc Epigramma legit Cl. Brunck, in nonnullis fortaſſe rectius:

Ὦ ξεῖν', εἰ τύ γε πλεῖς ποτὶ καλλίχορον Μιτυλάναν,
Τᾶν Σαπφῶ Χαρίτων ἄνθος ἐνοψόμενος,
Εἰπεῖν, ὡς Μούσαισι φίλαν, τήνᾳ τε Λοκρὶς γᾶ
Τίκτεν ἴσαν, ὅτι θ' οἱ τοὔνομα Νοσσίς· ἴθι.

ΕΜΒΡΙΟΝ. Θεῖον.] Syneſius Epiſt. cxlvi. p. 539. Ἐμβιόν τι ψυχῆς πάθος. Lege ἐμβριόν. PARS III.

ΕΜΒΥΛΛΑΙ — Γῆς ἔντερα.] Vide Heſych. v. Γαστέρα. Cyrillus apud Suidam v. Στάδιον. Νῦν δὲ γῆς ἔντερον.

ΑΝΑΛΤΟΝ — Ἡ ἀπλήρωτον παρὰ τὴν ἄλσιν.] Vide Heſych. v. Ἄλσεα. Cæterum aliter utitur Syneſius Epiſt. cxlviii. p. 547. Ἄναλτα κρέα. *Non ſalſas carnes.* Μήτε μὴν ἄναλτα διὰ τῦτο κατεσθίειν ἡγῦ τὰ κρέα τὲ καὶ τα πέμματα.

ΚΙΜΒΙΑ. Σκυφία, μικρολογία.] Corrigunt, Σφηκία ex Suida: qui male habet Κίμβικα, σφηκία. Tu lege Κιμβία. Utitur Ariſtoteles, Περὶ Ἀρετῶν, p. 38. Edit. Fawconer. Ἀνελευθερίας δὲ ἐστιν εἴδη τρία· αἰσχροκερδία, φειδωλία, κιμβεία.

ΠΗΡΟΝ. Ἐστερημένον τῆς φωνῆς, ἐνίοι δὲ πεπηρωμένον καὶ βεβλαμμένον αὐτῦ τὴν διάνοιαν.] Lego, ἔνιοι δὲ τὸν πεπηρωμένον. Sic in Epigram. apud Weſſeling. Var. Obſervat. lib. iii. p. 231.

Ἡδεῖα ψυχρῦ πόματος λιβὰς, ἣν ἀναβάλλει
Πηγή· ἀλλὰ νόῳ ΠΗΡΟΣ ὁ τήνδε πίων.

Mente captus. Ita legendum, non πέτρος. Sic Clemens Romanus p. 224. Πηρὸι τῇ διανοίᾳ. Et Schol. ad Ariſtoph. Plut. v. 48. ἢ πηρὸν τῷ νῷ. Hinc corrigendus Plutarch. apud Palmer. Exercitat. p. 206. Ὡς ἑώρα (τὸν ἵππον) ΠΗΡΟΥΜΕΝΟΝ

PARS IV. MENON θυμȣ̃ ϰ̀ πνεύματ☉, ἀποῤῥίψας ἡσυχῇ τὴν χλαμύδα ϰ̀ μετεωρίσας αὐτὸν, ἀσφαλῶς περιανέβη. Vulgo male πληρȣ́μενον. Palmerius corrigit χηρȣ́μενον vel ϛερȣ́μενον. Sed noſtra lectio eſt verior.

ΕΙΡΕ ΒΑΔΕ ΕΙΣ ΕΡΕΒΟΣ.] Scribo, Εἶρε, βάδιζε εἰς ἔρεβος. Nam Εἶρε idem ac Ἔῤῥε. Heſych. Ἔῤῥε, φθείρȣ. *Abi in malam rem.* Niſi βάδε pro *vade*.

ΕΠΙΣΚΟΠΗ. Ἐκδίκησις.] Vide Pearſon. ad Ignat. p. 24.

ΟΜΑΙΧΜΗ. Συμμαχία, ὁμαίθεια.] Scribe Ὁμαιχμίη — ὁμήθεια. Herodotus lib. vii. 145. p. 426. Edit. Gronovii: Μετὰ δὲ, πυνθανόμενοι Ξέρξεα σὺν τῷ ϛρατῷ εἶναι ἐν Σάρδισι, ἐβȣλεύσαντο κατασκόπȣς πέμπειν ἐς τὴν Ἀσίην τῶν βασιλέ☉ πρηγμάτων, ἐς Ἄργος τε ἀγγέλȣς, ΟΜΑΙΧΜΙΗΝ συνθησομένȣς πρὸς τὸν Πέρσην. Quo reſpicit Heſychius. Recte et illud ὁμήθεια. Quæ vox reſtituenda Ignatio Epiſt. ad Polycarp. p. 7. Τοῖς κατ᾽ ἄνδρα κατὰ βοήθειαν Θεȣ̃ λάλει. Ubi ἀντὶ τȣ̃ βοήθειαν legendum omnino ὁμοήθειαν ſive ὁμήθειαν. Iſtud βοήθειαν eſt gloſſema. Recte alter Interpres, *Secundum adjutorium Dei.* Confer Pearſon. et Smith. ad hunc locum. Maximus apud Fabricium Biblioth. Græc. vol. viii. p. 436.

Ἀγχȣ̃θι δεσποσύνων μεγάρων καὶ ὁμήθεος οἴκȣ.

Vide

Vide Suidam v. Ὁμαιχμία, et nos ſupra P. II. v. Ὁμαίχμη. PARS IV.

ΛΟΙΜΩΝ. Φθεροποιῶν.] Vide Pearſon. ad Ignatium, p. 25.

ΠΕΡΙΨΗΜΑ —— Ὑπὸ τὰ ἴχνη πάντων.] Ita recte. Vide Kuſter. ad Suidam v. Περίψημα, et Pearſon. ad Ignatium, p. 36. Recte quoque Περιψήματα, ἀντίλυτρα. Et ſic utitur Ignatius Ἄγνισμα. *Victima pro vobis.* Recte etiam ἀντίψυχα. Sic Ignatius ad Polycarp. cap. ii. Κατὰ πάντα σου ἀντίψυχον ἐγὼ, καὶ τὰ δεσμά μου, ἃ ἠγάπησας. Vide eum ad Epheſ. cap. viii. et xxi. ubi vocat περίψημα. Quod idem.

ΝΑΥΣΩΝ — Καὶ ἀγάθων καὶ λευκότερος Λεύκωνος.] Lege ex Suida, ἀγαθῶν ἀγαθίδες. Vide Suidam v. Τὰ Ταλλάλου τάλαντα. Confer etiam Suidam et nos ſupra ad Heſych. v. Ναύσων Ναυκράτει. Quomodo emendandus Heſychius.

ΘΕΙΟΝ. Θεάφιον, ἄπυρον, ἄκαυστον.] Cum dicit ἄπυρον, et ἄκαυστον, reſpexit partem immortalem Herculis, quæ igne conſumi nequibat. Lucian. Hermotimo: Φέρων τὸ θεῖον ἀνέπτατο εἰς τοὺς θεοὺς διευκρινηθὲν ὑπὸ τοῦ πυρός. Vide Heſych. v. Νάφθα.

ΕΠΙΧΑΡΜΑ —— Καὶ ὁ ἐπίχαρτος.] Ignatius Epiſt. Interpol. ad Epheſ. p. 124. Edit. Voſſii: Πρόχειρος δὲ γίνεται καὶ ἐπίχαρτος ἀσεβῶν ἀπώλεια.

K 3 ΑΣΤΥΛΟΝ.

PARS III.

ΑΣΤΥΛΟΝ—Ἀναιδὲς.] Syneſius Epiſt. cxxxviii. p. 504. ΑΔΟΛΩΤΑΤΑ και ασκηνως ἠγαπηκοτων. Ubi Codd. Ασυλωτατα.

ΚΛΕΟΣ. Δόξα, τιμὴ, Φήμη ἀγαθὴ, ὄνειδος ὃ ἐςιν ἔπαινος.] Lego, Φήμη αγαθὴ, ὃ εἶδος ἐςὶν ἐπαίνȣ. *Species laudis.*

ΚΟΛΑΒΡΟΝ. Τὸ κοιλίδιον.] Legendum ſine dubio, τὸ χοιρίδιον. Suidas v. Κολαβρισθείη. Κόλαβρος ἢ κάλαβρος, ὁ μικρος χοῖρος. Ubi vide Kuſterum.

ΚΩΛΑΒΡΙΣΘΕΙΗΣΑΝ. Κοπηθείησαν, ποδοκοπηθειήσαν.] Heſychius deducit hanc vocem ab κῶλον, *membrum*, et ὑβρίζω. Sed tum legendum, Κωλυβρισθείησαν. Vide Kuſterum ad Suidam v. Κολαβρισθείη.

ΚΩΛΑ ΠΕΣΕΙΝ. Τὰ ἄρθρα.] Illud κῶλα πεσεῖν, ex Poeta aliquo. Forſan, Κατὰ κῶλα πεσεῖν. *Ad genua cadere.* Vide Suidam v. Κῶλα, et v. Συνέπεσε.

EMENDATIONUM

IN

HESYCHIUM

PARS QUARTA.

EMENDATIONES

IN

HESYCHIUM.

PARS IV.

KΑΛΩΝ. Κάλον ἀπ' εὐθείας τῆς Κάλως λαμβάνεις τὸ σύνηθες.] Diſtinguendum, Κάλων. Καλον, ἀπ' εὐθείας τῆς Κάλως λαμβάνεις. Τὸ σύνηθες. Sed neſcio quid ſibi velit illud λαμβάνεις. Quod ad σύνηθες, vide Heſych. v. Κλίναι et Ῥάβδοι. Notes autem Proverbium apud Suidam v. Κάλως, et v. Πάντα κάλων σείειν. Occurrit hæc locutio apud Apollon. Epiſt. vii. quod non intellexit Olearius. Ita Ignatius in Epiſt. v. Ὁ πάντα κάλων κινῶν εἰς τὴν αὐτοῦ κατασκευήν. Confer Schol. ad Ariſtoph. Equit. 753. Schol. ad Theocriti Idyll. vi. 18. et Julian. p. 437. Sed de hoc Proverbio vide Leopardum lib. x. 8. et nos ad Suidam P. III. v. Πάντα κάλων σείων, ubi copioſius agitur.

KHTION.

PARS IV.

ΚΗΤΙΟΝ. Μέγαν, καὶ ᾧ τὰς ψήφους διωθοῦσιν ἐν τοῖς κλητωρίοις.] Lege κλητορίοις. Τὰ κλητορία ſunt *Solemnia, cum populus convocatur* ſcilicet *ad magiſtratus eligendos.* Vide Meurſium in Gloſſar. v. Κτητόρια. Phraſi διωθεῖν ψήφους utitur Theophraſtus in Charact. p. 198. Edit. Pauw, quam fruſtra ſollicitant. Cum autem Noſter interpretatur μέγαν, reſpicit Κήτειον, quod *magnum* eſt ut *Cete.* Heſych. Κήτειοι, μεγάλοι.

ΑΙΡΑ. Σφύρα ἀξίνη — Αἶρα αἱρησταὶ αἵ τινες δὴ, ἄρχοντες.] Lego, Αἶρα, σφύρα, ἀξίνη — Αἵ ῥά, αἵ τινες δή. — Αἱρασταὶ, ἄρχοντες. Vide Kuſter. ad Suidam v. Αἶρα, qui fallitur. Illud autem αἱρασταὶ pro αἱρησταὶ, opinor, Dorice. *Magiſtratus, electi a populo.*

ΠΕΡΙΕΡΕΙΑ. Καθαρσία.] Lego, Περιιερεία. *Sacrificium circumforaneum. Circumluſtratio ad purgandum aliquid.* Suidas: Περίεσα, καθαρά. An corrigendus ex Heſychio? Vide Kuſter. ad locum. Vel potius Περίστια, καθάρσια. Vide Suidam v. Περιστίαρχος.

ΛΑΜΠΑΔΙΟΝ. Τὴν λεπτὴν κηρίαν ἐν ᾗ ἐπιδιδοῦσιν.] Lege κειρίαν ἐν ᾗ ἐπιδοῦσιν. Ab ἐπιδέω. *Illigo.* Vide Suidam in v. Λαμπάδιον.

ΥΠΟΓΡΑΜΜΑΤΑ. Στιμμίσματα τῶν ὀφθαλμῶν.] Lego, Στίγματα. Heſych. Στίγματα, ποικίλ-

ποικίλματα. Scribe Στιβίσματα. Vide Heſych. v. Στίβη, πάχνη ϗ χρῶμα, &c. PARS IV.

ΥΠΟΓΡΑΜΜΟΣ. Τύπος, μίμημα.] Utitur Polycarp. Epiſt. ad Philippenſes, p. 59. Τȣ̃τον γὰρ ἡμῖν τὸν ὑπογραμμὸν ἔθηκε δι' ἑαυτȣ̃.

ΠΡΟΑΓΩΓΟΣ — Μαυλιστής.] Vide Heſych. v. Μαστροπός.

ΣΚΥΛΣΙΣ. Θυμὸς, σάλος, ταραχή.] Hinc ἄσκυλτος pro ἀταραχός. In Martyrio S. Polycarpi c. xiii. p. 70. Ἀσάλευτον επιμεῖναι τῇ πυρᾷ. Ubi Euſebius, ἀσκύλτως. Lego, ἄσκυλτον.

ΤΡΙΤΗΜΟΡΙΟΝ. Οἱ ἐξ χαλκοί.] Reſtituenda hæc vox Suidæ v. Τιμησαίμην.

ΚΙΨΕΙ. Κακοποιεῖ.] Κίψει pro ϗ ἴψει.

ΠΡΟΣΦΕΙΣ. Προσπλακεὶς, περιπλακεὶς.] Recte corrigunt ex ordine literarum, Προσφύς. Sic Suidas. Ignatius Epiſt. ad Philadelph. cap. 5. Προσφυγὼν τῷ Εὐαγγελίῳ ὡς σαρκὶ Ἰησȣ̃, καὶ τοῖς ἀποστόλοις ὡς πρεσβυτερίῳ ἐκκλησίας. Pro Προσφυγὼν lego Προσφυὼν, ſive Προσφύωμεν.

ΑΛΘΑΙΑ. Εἶδος βοτάνης.] Scribe Μαλάχη. *Malva*. Suidas: Ἐβίσκος, κατὰ ἰατρȣ̀ς ἡ μαλάχη, ἡ καὶ ἀλθαία λεγομένη.

ΟΡΥΓΜΑΔΟΣ.

PARS IV.

ΟΡΥΓΜΑΔΟΣ. Ταραχή.] Voce utitur Interpolat. Epiſt. Ignatii ad Trallianos, p. 168. Edit. Voſſii: Φεύγετε — κ὞ ὅλον αὐτῦ τὸν ὀρυγμαδὸν τῆς κακίας.

ΠΥΓΜΗ Γρόνθος.] Utitur voce γρόνθος Polycarp. Epiſt. cap. ii. p. 55. Μὴ ἀποδιδόντες κακὸν ἀντὶ κακῦ, ἢ λοιδορίαν ἀντὶ λοιδορίας, ἢ γρόνθον ἀντὶ γρόνθυ, ἢ κατάραν ἀντὶ κατάρας. Ubi vide quæ notavit Cl. Smith.

ΒΙΜΒΑΙΝΟΣ. Εἶδος οἴνυ.] Vide Theocriti Idyll. xiv. 15. et Berkel. ad Steph. Byzant. v. Βιϐλίνη.

ΕΙΣΕΚΩΜΑΣΕΝ. Εἰσῆλθεν.] Ita quoque Suidas. Ignatius Epiſt. ad Tarſenſ. p. 75. Edit. Voſſii: Τοσύτων κακῶν ἑσμὸς εἰσεκώμασεν. Eſt verſus Iambicus, atque ita legendus ob metrum:

Κακῶν τοσύτων ἑσμὸς εἰσεκώμασεν.

Hinc corrige Epiſt. ad Antioch. p. 82. Φυλαττόμενοι τὰς εἰσκωμασάσας αἱρέσεις τῦ Πονηρῦ. Vulgo εἰσκομισάσας. Vide et Philoſtrat. p. 267.

ΕΣΜΟΣ. Ὁδὸς, δεσμὸς, πλῆθος.] Pro Ὁδὸς, δεσμὸς, ſcribe ὄχλος, δ' ἑσμός. Supra Heſych. Ἑσμὸς, ὄχλος.

ΑΝΤΙΠΡΟΙΚΑ—Ἰσόπροικα.] Hinc firmandus Suidas: Αντίπροικα, ὅμοια.

ΑΣΑΡΔΑΝΟΝ. Λυπηρὸν.] Scribe Ἀσαρὸν. Heſych. Ἄσης, λύπης.

ΠΡΟΣΑΝΩΝ.

ΠΡΟΣΑΝΩΝ—Καὶ αὐτὴν τὴν αὔξησιν.] Lego, ὠνὴν, τὴν αὔξησιν.

ΑΝΗΝ. Ἄνυσιν, ἢ δεινήν.] Confundit ἀνὴν et αἰνήν. Recte Ἀνὴν, ἄνυσιν. Αἰνὴν, δεινήν.

ΚΟΡΘΕΛΑΙ. Συστροφαὶ, σωροί.] Kuſter. ad Suidam legit, Κορδύλαι. An Κορθύλαι? Heſych. Κοθίλας καὶ κόρθιν, τοὺς σωροὺς καὶ τὴν συστροφήν. Lego Κορθύλας, vel potius, Κόρθυας ἢ Κόρθυν.

ΑΝΑΛΑΜΒΑΝΕΙΝ ——] Lego, μήτε δεῖ ἑτέρων λαβεῖν δόντας τιμὴν vel τὶ μήν. Et mox, αὐτῷ κτῷτο; non αὐτὸ.

ΕΝΤΕΘΡΙΩΚΕΝ. Ἐνείληκεν.] Ita legendum.

ΟΙΚΟΦΘΟΡΟΥΣ. Μοιχούς.] Ignatius Epiſt. ad Epheſ. cap. 16. Οἱ οἰκοφθόροι βασιλείαν Θεοῦ οὐ κληρονομήσουσιν. Ubi vide Cl. Pearſon.

ΑΝΑΣΚΑΛΕΥΟΝΤΕΣ. Ἀνακινοῦντες ἢ ἐρευνῶντες.] Epiſt. Mariæ ex Caſſobelis Ignatio: Ἀνάστκαλον δὲ τῶν λογισμῶν σου. Interpres, *Perſcrutare cogitationem tuam.* Quare legendum, Ἀνασκάλευσον δὲ τὸν λογισμόν σου. Vel fortaſſe Ἀνάσκαλον. Ab Ἀσκάλλω.

ΧΡΕΜΕΔΑ. Ἡ γῆ, ὡς Καλλίμαχος.] An legendum Χρῆ πέδα, ἡ γῆ? Heſych. Πέδα, μετα, ἢ γῆ. Heſych. Χρὴ——Θεσμῳδεῖ. Idem: Χρᾷ—Θεσπίζει.

Θεσπίζει. Ut Callimachus dixerit, Χρῆ πέδα, De *Terra Delphica*. Vel forſan Χ', ἡ πέδα.

ΒΟΥΣ ΕΠΙ ΓΛΩΤΤΗι.] Syneſius Epiſt. cliv. p. 576. Καὶ τὸν βȣν τὸν ἐκεῖνον ἐπὶ τῆς γλώτῆς τίθεμαι.

ΤΕΛΧΙΝΕΣ. Βάσκανοι.] Syneſius Epiſt. cliv. p. 576. Πρόηκται μὲν γαρ ὡς ἐπὶ τȣτȣς αὐτȣς τοὺς ἀφώνȣς τὲ καὶ βασκάνȣς, πῶς οἴει μετ᾽ εὐπρεπȣς τȣ σχήματος---Οὐ γὰρ ȣδὲ τῶν τοιȣτων οἱ ΤΕΛΧΙΝΕΣ ἀπέχοντο.

ΙΘΡΙΣ. Σπάδων.] Vide Suidam v. Ἄῤῥεν.

ΑΛΩΤΟΝ. Ληπῖόν.] Vide Heſych. v. Ληπῖέος, et nos ſupra P. III. ad eandem vocem.

ΑΛΩΣ——Καὶ κύκλος.] Imo *oculi.* Vide nos ſupra P. II. v. Ἄλως.

ΡΙΠΗ τ᾽ ἄνοια, ὁρμή.] An legendum Ῥιμὴ, διάνοια, ὁρμὴ &c.? *Cogitatio. Motus ſubitus mentis.* Et hoc placet.

ΠΟΤΝΙΑ ΓΗ. Καλὴ γῆ.] Laertius Cleobulo: Φαμὶ δ᾽ ἐγὼ ποτνιωτάτην ἔσεσθαι Σόλωνι τὰν Λίνδον. DESIDERATISSIMAM *fore Lindum.* Ita ſcribendum. Vide Kuſter. et nos ad Suidam v. Κλεόβȣλος. Heſych. Ποτνία——ἔντιμος. Herodotus in Vita Homeri, cap. v.

Ὁπλότεροι

Ὁπλότεροι μαλεροῖο πυρὸς κρίνοντες Ἄρηα,
Αἰολίδα Σμύρνην, ἁλιγείτονα πότνιαν ἀκτήν.

Ita legendum. Vulgo male ποτνιάνακτον. Vide Pierſon. Veriſimil. p. 166.

ΣΤΡΟΒΙΛΟΣ---Καὶ γυναικείων χρυσίων.] Scilicet, *Aurum quod capiti imponebatur.* Heſych. Κῶνον, περικεφαλαίαν. Ita legendum. Nam et Κῶνος στρόβιλος. Corrigendus Polybius lib. x. 18. Τότε κατὰ γένη καὶ καθ' ἡλικίαν ἑκάστοις ἐδωρεῖτο τὰ πρέποντα· ταῖς μὲν παισὶ κόνιους καὶ ψέλλια. Lege, κώνους. *Reticula aurea.* Vide nos ad Suidam v. Κόννους.

ΑΥΛΩΝΕΣ. Φάραγγες, τόποι πλατεῖς ἐπὶ τὰ ὄρη.] Scribendum, ΥΠΟ τὰ ὄρη. Recte autem illud πλατεῖς. Atque inde corrigendus Suidas: Κοιλάς. Τὸ πλῆθος, ἢ τὸ βάθος. Pro πλῆθος lege πλάτος.

ΚΥΝΗ ΒΟΙΩΤΙΑ —— Αἱ ἐν Βοιωτίᾳ καλαὶ κυναῖ.] Lego, μεγάλαι κυναῖ. Quanquam Photius, καλαί. Vide Kuſter. ad Suidam v. Κυνέας. Schol. ad Sophoclis Oedip. Col. 305. Περισσοὶ ἦσαν οἱ Θεσσαλικοὶ πῖλοι. Ubi περισσοὶ verto *magni.* Quin vocat infra πλατυπίλους, et ſenſus loci jubet ita reddere. Firmat etiam Heſychius, qui addit ὡς οἱ κατ' ἀγρὸν ἐφόρουν. Quare nullum dubium quin μεγάλαι ſcripſerint et Heſychius et Photius; niſi uterque corruptum Codicem ſecutus fuerit. Quod puto.

ΜΗΘΩΝ.

PARS IV.

ΜΗΘΩΝ. Πόλις.] Scribe Μηθώνη. Suidas, Μηθώνη, ὄνομα πόλεως.

ΜΙΚΡΟΥ. Παρὰ μικρόν.] Vide omnino Suidam v. Μικρȣ̃ δεῖν.

ΕΦΥΡΟΝ. Ἔσρεχον.] Vide Suidam, et corrige in v. Ἐφείλιξαν.

ΜΑΚΑΡΙΑ. Βρῶμα ἐκ ζωμȣ̃ ϗ ἀλφίτων.] Vide Suidam v. Νεήλατα.

ΚΑΡΤΑΛΟΝ — Κλοβός.] Scribendum cum Sopingio λοβός. Et videndi Suidas et Heſychius v. Λοβός. Suidas quoque Κάρταλλος ſcribit cum duplici λ.

ΧΑΣΙΟΣ. Ἀγαθὸς, χρηστός.] Scribe χαιός. Heſych. Χαιὸς, ἀγαθός. Utitur Theocritus.

ΧΑΛΕΣΙΝ. Ὄνυξι.] Scribo, Χαλῆσι, ὄνυξι. Pro χηλαῖσι.

ΕΘΕΜΩΣΕΝ. Ἠνάγκασεν, ἐποίησεν.] Scribe ἐγγίσαι ἐποίησεν. Heſych. Θέμωσεν, ἤγγισεν, ἐγγίσαι ἐποίησεν, ἠνάγκασεν.

ΚΡΩΒΥΛΟΣ —— Ὁ ῥήτωρ Ἡγήσιππος καὶ δῆγγος ἐκαλεῖτο.] Meurſius Attic. Lection. p. 122. Καὶ δημαγωγός. Quod verum. Sic Photius duas iſtas voces conjungit in Bibliotheca:

Λυκȣ́ργȣ

Λυκȣ́ργȣ δὲ, ȣ̓δένος τῶν ἄλλων, ὅσα γε τελεῖν εἰς ῥήτορας καὶ δημαγωγȣ̀ς, τὸ ἔλαττον φερομένȣ. PARS IV.

ΑΓΛΑΥΡΙΔΕΣ. Μύραι περὶ ἀθηναίας.] Legendum, μύσαι παρὰ Ἀθηναίοις. Vide Athenag. Apolog. p. 8. Edit. Lipſ.

ΟΡΟΣ——Στήλη ἡ καταπεπηγυῖα ἐπὶ χωρίῳ ἢ οἰκίᾳ.] Vide Suidam v. Ἄστικτον, et Kuſter. ad locum.

ΜΑΝΟΝ —— Χαῦν.] Recte corrigunt, Χαύνον. Vide Suidam v. Μανὸν, atque ibi ſcribe, ἀπὸ τȣ̃ ΜΑΝΩΣ τετρίφθαι.

ΔΥΣΓΑΡΓΑΛΟΣ ——] Corrigunt Δυσγάργαλις. Reſpexit Ariſtoph. in Anagyro. Vide Suidam v. Ὀρθοπλὴξ.

ΟΚΧΝΗ. Στήριγμα.] Scribo, Ὀκχή. Vide Suidam v. Ὀκχή, ubi legendum, Γέντο δ' ἐρείκης Σκηπάνιον, ΠΟΝΟΕΝΤΟΣ ὅ δὴ πέλε γήραος ὀκχή.

ΚΡΙΟΝ. Ἀγγεῖον.] Vide Suidam v. Κριὸς, et ita forſan ſcribendum apud Heſych. vel ſaltem, Κριόν. Confer nos in Emend. in Suidam P. II. v. Κριός.

ΤΙΜΗ —— Ποτὲ δὲ καὶ τιμωρία.] Suidas v. Καρωθείς. Ὁ δὲ τὴν καρδίαν ταῖς τιμαῖς κεκαρωμένος.

 Ubi

PARS IV. Ubi legendum τιμαρίαις, vel ſaltem τιμαῖς iſto ſenſu capiendum.

ΣΑΥΛΟΝ. Ἁβρὸν, κοῦφον.] Reſtitue hanc vocem Suidæ: Σιληνὸς, ὁ σαλός. Lege ὁ σαυλός.

ΣΕΛΙΝΟΝ. Τὸ γυναικεῖον.] Hinc corrige Suidam v. Σάραβον, ubi male σέληνον.

ΣΑΚΑΝ. Τὸ τῆς γυναικός.] Suidas v. Σάραβον male Σάκταν.

ΟΥΛΑ. Τὰ τῶν ὀδόντων.] Suidas utitur v. Μάρκελλος. Vide nos ſupra P. III. v. Οὖλα.

ΑΤΙΜΑΓΕΛΑΣ ——Ἀγέλη μὴ συνυποταττόμενος.] Vide Suidam v. Ἰξύν. Ubi Epigram. apud Kuſter. corrige, et lege ἐκ παγῶν. *Ex fluvio* ſcilicet. *Ex aquis.* Legendum porro cum Suida, Ψυχόμενον —ἰξύας. *Taurum* ſcilicet.

ΛΟΦΩΣΟΣ. Ἐπισήμων,] Lege Λόφῳ, ὡς ἐπισήμῳ.

ΜΥΔΑΛΕΟΝ. Δρύινον, διάβροχον, τὸ ἐπίδακρυ καὶ κάθυγον αἵματος νοτερὸν ῥυπαρόν.] Pro δρύινον ſcribe δίυγρον—καὶ κάθυγρον αἷμα, τὸ νοτερόν. Atque hinc corrige Suidam v. Μυδαλέας, ubi lege νοτερὸν pro ἐννότερον. Vide Suidam v. Πᾶν, ubi νοτερὸν legendum. Confer Callimach. Epigram. v. 10. et viros doctos ad locum.

ΜΥΔΡΟΣ——Κραταιὸς λίθος.] Forſan Καιόμενος λίθος. Vide Suidam v. Μύδρος.

ΠΙΓΓΑΙΣ-

ΓΙΓΓΑΙΣΜΟΣ. Γαργαλισμὸς ἀπὸ χειρῶν γέλως.] *Titillatio quæ manu fit.* Vide Suidam ad eandem vocem; et nos ſupra.

ΣΙΑΛΗΝΕΙ. Μυλλίζει, σιώπα, σιωπῇ.] Lege Σιλλαίνει, μυλλίζει, σιώπα σιωπῇ. *Tacite.* Vide Suidam v. Σιλλήνει.

ΕΥΑΓΕΣ —— Εὔοπτον.] An pro εὐαυγὲς? Utitur Auctor de Mundo p. 30. Λαμπρότητι δὲ εὐαγέστατος. Sed legendum εὐαυγέστατος.

ΑΚΑΤΑΔΑΗΛΟΝ. Ἀνάριστον, ἀκατάστατον.] Utitur Auctor de Mundo, p. 34.

ΣΧΑΣΤΗΡΙΑ. Ὁρμητήρια.] Utitur Auctor de Mundo p. 38. ubi legendum μεγαλουργοι.

ΑΝΤΙΠΡΟΙΚΑ. Τὰ ἐπώνυμα.] Lego, ὤνια. Atque ita utitur Xenophon Ageſil. p. 11. Edit. Hutchinſon. Διὰ τὸ πολλὰ χρήματα ἀλῆφθαι, ἀντίπροικα τὰ πάντα ἐπωλεῖτο, τοῖς μὲν φίλοις προεῖπεν ὠνεῖσθαι. Ubi vide Cl. Editorem.

ΛΕΥΧΑΙΟΝ. Ἐπίνειον Κορινθίοις.] Recte corrigunt Λέχαιον. Voce utitur Xenophon in Ageſil. p. 39. ubi vide Cl. Hutchinſon.

ΠΑΡΕΔΡΟΝ. Παρακαθημένον, παραμένον.] Recte. Ita Theophraſtus Charact. cap. ii. Καὶ τῶν ἑστιωμένων πρῶτος (ὁ κόλαξ) ἐπαινέσαι τὸν οἶνον,

PARS IV.

καὶ ΠΑΡΑΜΕΝΩΝ εἰπὼν, Ὡς μαλακῶς ἐσθίεις! Vocem παραμένων male ſollicitat Needham, et male vertit Pauw. Eſt idem ac παρήμενος. Sic Porphyrius in Vita Plotini p. 1. Ὁ καὶ παραμείνας αὐτῷ ἄχρι θανάτου.

ΕΝΑΘΛΟΕΙ. Ἀθλῶσι.] Lego, Ἐναθλεῖ, ἀθλεῖ. Voce utitur Suidas v. Ἄτρεςος, ubi ita verte: *Prudentia autem tua deviciſti Hæreſim, quæ mater* &c. Suidas v. Ἀττικὸς utitur voce. Vide eundem v. Φάβιος Μάξιμος, et v. Πενία.

ΠΟΛΥΛΙΣΤΟΝ——Πολυεύκτον.] Ita Simonides apud Plutarchum p. 178. Edit. Urſini: Τὴν Κλειὼ προσειπὼν ἁγνὰν ἐπίσκοπον χερνίβων, φησὶ, πολύλιςον ἀραιόν τε ἐςιν ἁ χρυσοπέπλος εὐῶδες ἀμβροσίων ἐκ μυχῶν ἐρανὸν ὕδωρ. Ubi lego, πολύλιςον ἀρύοντα χρυσόπεπλον εὐῶδες &c.

Ο —— Ἀντὶ τοῦ ὅτι.] Homer. Odyſſ. Γ. 146.

—— ὃ οὐ πείσεσθαι ἔμελλεν.

Vide Suidam v. Παραιτησόμενος. Ubi male Kuſter. ὅτ' οὐ.

ΠΙΑΝΑΤΩ. Λιπανάτω.] Vide Suidam v. Πιανάτω, ubi lege ποιῆσαι pro ποιήσει.

ΠΑΝΙΟΝ. Αὐτόχρουν, ὁμόχρουν, λευκὸν καθαρόν.] Hinc ὁμοχροία, de *cute* ſive *corporis ſuperficie*, Herodot. p. 30. et Æſch. Dial. de Morte p. 106.

ΠΑΝΙΑΣ

ΠΑΝΙΑΣ ΒΗΣΣΑΣ——Καὶ ὁ μέλας καθαρός.] Lego, ὁ μάλα καθαρός. Sed hæc ad v. Πάνιος pertinent. PARS IV.

ΑΗΘΗΣ. Ἄγριος, ἀκριβής.] An ἀτριβὴς pro ἀκριβής?

ΑΙΚΑΖΕΙ. Καλεῖ.] Adſcripſerat aliquis κάλλει, notans ſcilicet legendum, Αἰκάλλει, non Αἰκάζει. Hinc error iſte. Legere etiam poteris; Αἰκάλλει, κολακεύει.

ΛΙΡΑ. Ἀναιδῆ.] Alexander Ætolus apud Parthenium p. 374. Edit. Gale.

—— λιρὰ νοεῦσα γυνή.

Heſych. Ἄερος, ἀναιδής. Lege Λιρός.

ΔΙΚΡΑ ὄψις. Ἡ διπλῆ.] Lego, Δικόρα. Ptolemæus Hephæſt. p. 324. Edit. Gale. Ἦν καὶ ΔΙΚΟΡΟΝ καὶ ἐξωπεστάτην φησὶ γενέσθαι. *Duplici pupilla.*

ΔΕΛΗΤΙΟΝ. Βελήτιον.] Lego, Δέλτιον, βέλτιον. Ptolemæus Hephæſt. p. 329. Τοὺς γὰρ Κρῆτας τὸ ἀγαθὸν ΔΕΛΤΟΝ καλεῖν φασίν. Hinc Δέλτιον. Quod recte exponit βέλτιον.

ΑΝΑΛΩΜΑ. Ἔξοδος.] Anglice, *Outgoings. Expences.* E contra Latini, *Reditus. Income.*

 Græci,

PARS IV.

Græci, Πρόσοδος. Vide Heſych. ad v. Πρόσοδος.

ΚΟΙΤΙΣ. Ἡ μικροτέρα κίστη.] Ptolemæus Hephæſt. p. 332. Νήρεια δὲ τὰς θείους ἅλας καλουμένους ἐν κοιτίδι. Hinc recte forſan Heſych. Κοίτη, κίστη, ἐν ᾗ τὰ βρώματα ἔφερον. Nam ἅλες ſunt βρώματα.

ΑΡΝΟΡΙΗ. Ὁ μετὰ τοῦ ἀρνὸς αἰρομένου γινόμενος ὅρκος.] Lege ἀναιρουμένου.

ΤΕΝΕΔΙΟΝ ΒΕΛΟΣ —— Τενέδιος πέλεκυς.] Ita Conon in Narrat. xxviii. p. 269. Edit. Gale. Ὁ δὲ, (Τέννης) ὡς μὴ ἐπιβαίη τῆς νήσου πέλεκυν ἀράμενος, τὰ πείσματα τῆς ναὸς διακόπτει· καὶ ἀπ' αὐτοῦ οἱ ἄνθρωποι ἐπὶ πάντος ἀπολόμου πράγματος, τὴν Τέννου πέλεκυν ἐπιλέγουσιν.

ΛΕΥΚΟΦΡΥΣ. Ἡ Τένεδος τὸ πάλαι.] Conon p. 268. Καὶ ἡ νῆσος Τένεδος ἀντὶ Λευκόφρυος ὠνομάσθη.

ΓΥΠΑΣ —Ἄλλοι ὁδὰς εἰς ὁδούς.] Lego, Ἄλλοι οὐδαίους εἰσόδους. *Subterraneos meatus.* Forſan tamen φωλεὰς καὶ εἰσόδους. Et pro ἐν πάρια legendum, γυπάρια. Vide Suidam in v. et ſic Bos.

ΚΑΤΗΜΑΞΕΥΜΕΝΑ. Κοινὰ, καταπεπατημένα.] Conon Narrat. xlvi. p. 294. Κατημάξευται. *Trita eſt.*

ΑΙΓΛΗΤΗΝ.

ΑΙΓΛΗΤΗΝ. Ἐπίθετον Ἀπόλλωνος.] Conon Narrat. xlviii. p. 299. Καὶ σέλαῖος ἐξ ὀρανὰ διαϊσσονῖος, νῆσον ἀνέσχεν ἡ γῆ ἐκ τὰ βυθὰ, εἰς ἣν ὁρμισάμενοι, ὡς πρῶτον ὀφθεῖσαν ὑφ' ἡλίȣ·τότε, Ἀνάφην ἀπὸ τῆς συνῖυχιάς ἐκάλεσαν· ϗ ὡς ἱερὸν Ἀπόλλωνος Αἰγλήτȣ ἱδρύσανῖο. PARS IV.

ΒΕΔΟΣ. Στέμμά τι ϗ ἱμάτιον γυναικεῖον. Καὶ πόλις καὶ ἄγαλμα.] Confundit Βεῦδος et Βέδος. Nam Βεῦδος eſt *ornamentum muliebre*. Vide Parthen. Erotic. p. 368. Edit. Gale.

Βεύδεα παρθενικαὶ Μιλήσιδες ἐῤῥήξανῖο.

Βέδος autem, ſive Ἕδος, eſt *Urbs*, *Sedes*, et *Statua*, Ἄγαλμα. Vide nos ſupra ad Heſych, P. I. v. Βέδος.

ΣΥΦΕΟΣ. Τόπος, ὅπȣ αἱ σῦς τρέφονται.] Male corrigunt, σύφος. Parthenius p. 369. Καὶ αὐτὸν ἤλασαν ἐς συφεȣ́ς.

ΟΧΛΑΙΖΕΙΝ. Κινεῖν.] Poeta apud Parthenium p. 385.

Παρθενικὴ κληῗδας ὑποχλίσασα πυλάων.

Ubi vide notam Thomæ Gale.

ΚΕΛΕΟΝΤΑΣ —— Πτῆρα.] Lego, Πτερά: Vide Heſych. v. Ὀρθόπῖερος. Antonin. Liberalis cap. x. p. 422. Edit. Gale: Πρὸς δὴ ταῦτα χαλεπήνας ὁ Διονυσὸς, ἀντὶ κόρης ἐγένετο ταῦρος, καὶ λεὼν, καὶ πάρδαλις, ϗ ἐκ τῶν κελεόντων ἐῤῥύη νέκταρ αὐτῷ ϗ γάλα.

ΑΣΤΥ-

PARS IV.

ΑΣΤΥΠΟΛΕΙ. Ἀγελοφορεῖ, ἰχθυοφορεῖ] Lego, Ἀγεληφορεῖ, ὀχλοφορεῖ. Heſychius: Ἀγέλη, δῆμος Ἀττικῆς. Forſan, Ἀχθοφορεῖ. *Bajulum agit.*

ΠΙΦΑΛΛΙΣ. Πέφιγξ.] Scribe, Πίφιγξ. Heſych. Πίφιγξ, κορυδαλός. Antoninus Liberal. cap. xx. p. 443. Ἀρτεμίχη δὲ ἐγένετο πίφιγξ, θεοῖς τε καὶ ἀνθρώποις προσφιλὴς ὄρνις.

ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΣ. Πτηνὸν ζῶον.] Heſych. Πίφιγξ, κορυδαλός. Unica λ.

ΜΕΓΑΛΟΜΕΡΩΣ. Μεγάλως.] Utitur Antoninus Liberal. cap. xviii. p. 439. Ἐτίμα μεγαλομερῶς τὸν Ἀπόλλωνα.

ΚΕΡΑΜΒΥΞ. Ζῶον κανθάρῳ ὅμοιον.] Eſt vox Theſſalorum. Antoninus Liberal. cap. xxii. p. 448. Οὗτος ξυλοφάγος βοῦς καλεῖται, παρὰ δὲ Θετταλοῖς κεράμβυξ.

ΒΥΖΕΙΝ. Τὸ πεπιασμένως μέλεχειν.] Vide Kuſterum ad Suidam v. Πεπιασμένοις, quam vocem ſpuriam et adulterinam vocat. Male, Forſan autem legendum apud Heſychium Πεπιεσμένως. Sed et illud bonum.

ΑΘΟΡΟΥΡΟΙ. Ἀνόχευτοι.] Scribendum, Ἄθουροι, ſive potius Ἄθοροι. Antoninus Liberal, cap. xii. p. 432. Ὧι καθ' ἕκαστον ἔτος αἱ παρθέ-

ναι ΧΙΜΑΡΟΝ ΑΘΟΡΟΝ ἐκρήμνων, ὅτι καὶ ἡ Ἀσπαλὶς παρθένος ἔσα, ἑαυτὴν ἀπηγχόνισεν. *Hædum intactum.* Ita Interpres. Verte, *Hædum qui necdum iniit aliquam.* Vide Heſych. v. Θόρος. PARS IV.

ΑΠΟΛΕΓΟΝΤΕΣ. Ἀπαγορεύοντες] Antoninus Liberal. cap. xv. p. 434. Ἀπέλεγεν ὁ ἀδελφὸς τὴν κλῆσιν. *Recuſabat invitationem.* Idem infra cap. xxxiii. p. 465. Οἱ μὲν ὖν Ἀθηναῖοι τὸν πόλεμον ὐκ απολέγοντο.

ΑΣΤΕΙΟΣ. Ὁ χαρίεις ὁ ἐπίχαρις.] Vox reſtituenda Longino, Sect. xxxiv. ubi male legitur ἐπιχάρης. Ad quem locum vide nos p. 213. Edit. Oxon. 1778.

ΑΣΤΥ——Καὶ πολίτης.] Lego, Καὶ πολίτης, ἀςός. Heſych. Ἀςὸς, πολίτης.

ΕΠΙΤΑΔΙΟΣ. Ὁ ἐραςής.] Hic locus ita ſcribendus: Ἐπιτάδιος, ὁ ἐραςής——Ἐπιτάδια, τὰ ἱκανά——Ἐπιταδίοις, τοῖς ἐπιταδείοις. Sic infra Heſych. Ἐπιτήδειος, ὁ φίλος.

ΕΠΙΤΕΤΑΤΟ. Ηὔξανεν, ἤκμαζεν.] Vox reſtituenda Parthenio, cap. xxxiii. p. 386. Ταύτῃ σφοδρῶς ΕΠΙΤΕΤΑΜΕΝΟΥ τῦ Κλεωνόμυ καὶ τὸν ἔρωτα ὐκ ἠρέμα φέροντος, τῦ μὲν κατηλόγει. *Intent upon her.* Vulgo ἐπιτεταγμένυ.

ΙΚΝΟΥ-

PARS IV.

ΙΚΝΟΥΜΕΝΩΣ. Προσηκόντως.] Antoninus Liberal. cap. iii. p. 409. Κατὰ χρόνον τὸν ἱκνέμενον. *At the time appointed, proper time.*

ΠΩΥΞ. Ποιὲς ὄρνις.] Utitur voce Antoninus Liberal. cap. v. p. 414. Ἡ δὲ Βὲλὶς ἐγένετο πῶϋγξ.

ΠΙΠΩ. Ὄρνεον πολέμικον, ὥς τινες, ἐρωδιός.] Recte corrigunt, Πιπὼ, et πολέμιον ἐρωδιῷ. Antoninus Liberal. cap. xiv. p. 433. Ἡ δὲ μήτηρ αὐτῶν ἐγένετο κνιπολόγος πιπώ· πρὸς ταύτην ἀετῷ πόλεμός ἐςι καὶ ἐρωδιῷ. Hinc lux Heſychio.

ΠΡΩΟΝΕΣ. Οἱ ἐκνενευκότες τόποι εἰς ὄρη.] Lego, ὡς ὄρη.

ΤΕΘΗΠΕΝ —— Ἐπτοήθη.] Hinc corrige Antoninum Liberal. cap. xxvi. p. 454. Τεθηπὼς νέον δὲ καὶ καλὸν. Vulgo ἰτυπὸς. Gale legit ἐκτόπως. Male. Sic Parthenius cap. ii. p. 347. Ὃς αὐτὸν κατὰ κλέος σοφίας τεθηπὼς ἐν πολλῇ φροντίδι εἶχεν.

ΤΕΙΝ. Ζητεῖν. Ἄλλοι δέ σοι.] Imo, Τεΐν, σοι. Inſcript. Tripod. apud Theb.

Νικήσας ἀνέθηκε τεῒν περικαλλὲς ἄγαλμα.

Vide Suidam v. Τεΐν.

ΕΥΦΑΡΜΑΚΟΝ.

ΕΥΦΑΡΜΑΚΟΝ. Ἔχριον.] Lego, Ἐφαρμάκευον, ἔχριον. PARS IV.

ΚΟΡΕΝ. Κορυφὴ, ἔπαλξις καινή.] Scribe Κορεῖον, κορυφὴ, ἔπαλξις, κυνῆ ſive κυνέη.

ΗΚΑΛΕΟΝ ΓΕΛΟΩΣΑ. Πράως, ἐκ &c.] Ita ſcribendum. Heſych. Ἀκαλὸν, πρᾶον.

ΚΟΥΡΙΟΝ. Σοφοκλῆς Ἀνδρομέδα. Ἡμιϛτον κόρειον ἠρέθη πόλει,] An

Ἡμῖν τοιοῦτον κύριον ἠρέθη πόλει?

Ut Anapæſtus ſit in quarto loco. Quod tamen rarius apud Tragicos. Lego,

Τοιοῦτον ἂν κόρειον ἠρέθη πόλει.

ΗΡΩΩΝ ——

Τοῖσι δὲ κρατῆρα κεράσσατο Μούλιος ἥρως.]

Scribo, Τοῖσιν. Eſt ex Homeri Odyſſ. Σ'. 422.

ΒΡΕΤΤΑΛΙΑ. Νῆσος ἡ περὶ τὸν Ὠκεανόν.] Forſan, Βρετλανία, νῆσος ἡ πέρα τοῦ Ὠκεανοῦ. *Ultra Oceanum.* Vide Heſych. Κιμμέριοι.

ΤΑΝΤΑΛΑΣΣΕΤΑΙ ΔΑΚΡΥΑ. Στάζει δάκρυα.] Forſan, τ' ἀναϛαλάσσεται δάκρυα.

ΚΟΜΑΙ. Αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς, καὶ χωρίον.] Quid χωρίον? An *Cumæ*? Sed legendum χοιρεῖον. Heſych. Κομὰς, θεραπείας, καὶ τὰ συοφόρβια.

ΑΓΑΝ.

ΑΓΑΝ. Πάνυ, μυώδης.] Forſan, Πάνυ, κομιδῆ. Heſych. Κομιδῆ, ἄγαν, πάνυ. Vel legendum, δεινῶς. Quod forſan verius.

ΕΝΩΣΙΣ. Κίνησις.] Recte corrigunt, Ἐνόσις. Utitur Heſiodus Deor. Generat. v. 681.

—— ΕΝΟΣΙΣ δ' ἵκανε βαρεῖα
Τάρταρον ἠερόεντα, ποδῶν αἰπεῖά τ' ἰωὴ
Ἀσπέτου ἰωχμοῖο, βολάων τε κρατεράων.

ΣΥΗΛΑΙ. Τόποι βαρβαρώδεις.] Recte legunt, βορβορώδεις. Heſych. Συόαι, βάρβαραι. An Συηνίαι, βόρβοροι? Vide Heſych. v. Συηνία.

ΘΥΨΑΙ. Τὸ ἐπικλύσαι.] Lege ἐπικαῦσαι. E contra apud Longinum pro ἐπικαῦσαι legendum, ἐπικλύσαι. Pro τυφλῶσαι autem legendum, τυφῶσαι. Vide Heſych. v. Ἐκτεθυμένα.

ΚΕΡΔΑΛΕΟΦΡΩΝ. Ἐκ παντὸς κερδαίνειν φρονῶν.] Scilicet, Ἐκ παντὸς τρόπου.

Si poſſis, recte; ſi non, QUOCUNQUE MODO *rem.*

Vide nos ad Longinum Sect. xliv. p. 239. Ed. Oxon. 4to.

ΚΙΜΜΕΡΙΟΙ, —— Καὶ ὄχνος περὶ τὸν Ὠκεανόν.] Lege ὄχλος. *Populus*, ſcilicet. Vide Heſych. v. Βρετταλία.

ΚΑΤΑ ΒΟΥΣ ΕΥΞΑΣΘΕ. Ἔυχεσθε κατὰ βοός.] Vide Suidam, ubi male κατὰ βοὸς ἔχει pro εὔξασθε. Vide eum v. Μὴ πάντα κατὰ βοός.

ΟΥΔ' ΕΝ ΣΕΛΙΝΟΙΣ — Παρακηπίοις.] Lego, Προκηπίοις. Ut ex ſequentibus patet.

ΜΗΚΩΝΕΣ —— Τὰ τῆς πίννης περιττώματα, καὶ τῶν ὁμοίων καὶ μέρος.] An ὧν καὶ μέρος? an καὶ τῶν θόλων ὧν καὶ μέρος? Sed legendum, καὶ τῶν ὀφθαλμῶν μέρος. Vide Heſych. v. Κρατηρίσκοι, et nos ſupra P. III. v. Μήκωνες.

ΚΟΡΝΟΣ. Κέντρον.] An *Cornu*? An legendum, Κορμός? Heſych. Φίτρον——Ὁ κορμὸς τοῦ ξύλου.

ΗΠΙΑΡΓΥΡΟΝ. Τό βάλσαμον.] Lege, Ἐπιάργυρον, vel Ἐπάργυρον.

ΙΠΠΑΔΑ —— Θυσιάν ἣν τοῖς ἵπποις ἀπένεμον.] Legendum, τοῖς Ἱππεῦσι. *Equitibus*. Heſych. v. Ἱππὰς, θυσίαι αἱ περὶ τῶν Ἱππέων.

ΖΕΙΡΟΦΟΡΟΥΣ. Χωνοφόρους.] Varie corrigunt. Sed legendum, Κωνοφόρους. Heſych. Κῶνον, περικεφαλάια. Heſych. Ζέρη—διάδημα. Puto Ζέρην *amictum eſſe, qui caput atque humeros et totum denique corpus velaret.* Hinc Ὁ αΐδης

ſive

PARS IV. ſive Pluto *Antimacho* dictus Ζειροφόρος. Scilicet, ita caput atque humeros coopertus, ut videri nequeat. *Inviſibilis*, ſive potius *inviſus*. Heſych. Κωνοφόρον, στροβιλοφόρον. Sed hoc de pinu arbore.

ΑΔΑΓΜΟΣ. Κνισμός.] Photius in Lexico MS. Ἀδαγμὸς, ὁ δεξήσιμος ὅπερ ἐστὶ κνισμός. Οὕτως Σοφοκλῆς. Scribe, Ἀδαγμὸς, ὀδαξισμός. Heſych. Ὀδαξισμὸς, τρισμὸς ὀδόντων. Idem: Ὀδηγμὸς, κνησμός. Vide Fabric. Biblioth. Græc. vol. ix. p. 568. Suidas: Ὀδαξησμὸς, κνησμός. Atque ita ſcribendum apud Heſychium et Photium.

ΖΩΤΙΚΟΣ. Οἰοςτερεῖν.] An οἷος τε ζῆν? De Zotico *Critico* vide Porphyrium de Vita Plotini in Fabric. Biblioth. Græc. vol. iv. p. 104.

ΑΣΤΡΟΒΟΛΗΘΗΝΑΙ.] Porphyrius de Vita Plotini, p. 110. Ἀστροβολῆσαι αὐτὸν μαγεύσας ἐπεχείρησεν. Interpres, *Siderare.*

ΑΜΙΛΕΣΘΑΙ. Συντρέφεσθαι.] Legendum ex ordine literarum, Ἀνίλλεσθαι, συστρέφεσθαι. Heſych. Ἰλλάζει, συστρέφει. Porphyrius de Vita Plotini p. 116. Ὠριγένους δὲ ἀπαντήσαντός ποτε εἰς τὴν συνουσίαν, πληρωθεὶς (ὁ Πλωτῖνος) ἐρυθήματος ἀνίστασθαι μὲν ἐβούλετο· λέγειν δὲ ὑπὸ Ὠριγένους ἀξιούμενος ἔφη, ΑΝΙΛΛΕΣΘΑΙ ΤΑΣ ΠΡΟΘΥΜΙΑΣ ὅταν

εἰδῇ

εἰδῇ ὁ λέγων ὅτι πρὸς εἰδότας ἐρεῖ ἃ αὐτὸς μέλλει λέγειν, καὶ ὅτως ὀλίγα διαλεχθεὶς ἐξανέστη. *Corripi voluntatem.* PARS IV.

ΑΣΑΡΔΑΝΟΝ. Λυπηρόν.] Lego ἀσαρὸν. Pro ἀσηρὸν. Ab Ἄτη. Oraculum apud Porphyrium de Vita Plotini p. 135. ἀσηρῶν ἰλίγγων.

Καὶ τότε μὲν σκαίροντι πικρὸν κῦμ' ἐξυπαλύξαι
Αἱμοβότε βιότοιο καὶ ΑΣΗΡΩΝ ἰλίγγων.

ΙΛΙΑΣ. Τὸ Ὁμήρε σωμάτιον.] Porphyrius de Vita Plotini p. 143. Ταύτας τὰς τρεῖς Ἐννεάδας ἐν ἑνὶ ΣΩΜΑΤΙΩι τάξαντες κατεσκευάσαμεν. Idem infra p. 145. Καὶ τὸν τετάρτην ὖν καὶ τὸν πέμπτην Ἐννεάδα εἰς ἓν ΣΩΜΑΤΙΟΝ κατετάξαμεν.

ΙΡΙΣ——Λίθων τὶς κρυσαλλώδης.] An νάφθα intelligit? Schol. ad Nicand. Alexiph. v. 250. Τὸ ἐφήμερον σκευαστικόν ἐστι φάρμακον, ὃ καὶ οἱ βάρβαροι νάφθαν καλῦσιν·——οἱ δὲ ἶριν αὐτὸ προσαγορεύουσιν.

ΝΟΣΤΙΜΟΣ. Ὥριμος.] Lucian. de Merc. Cond. vol. i. p. 477. Edit. Grævii: Ὅπερ ἦν νοστιμώτατον ἐν σοὶ ἀπανθισάμενος.

ΕΥΜΝΟΣΤΟΣ—] Vide Suidam v. Νόστος, ubi recte Εὔνοστος, θεός τις ἐπιμύλιος.

ΒΡΑΓ-

PARS IV.

ΒΡΑΓΧΟΝΤΟΣ. Βρόχοις ἁλόντος.] Lego, Βραγχῶντος. Porphyrius de Vita Plotini p. 94. βραγχῶντος αὐτȣ͂. Id eſt, βράγχῳ ἁλόντος. Quomodo et apud Heſychium forſan legendum.

ΜΙΚΑΙ. Λάχανα, ὄμβρια,] Lege ὄβρια, ſive ὀβρίκαλα. Heſych. Ὀβρικάλοις, τοῖς τῶν θηρίων ἐκγόνοις.

ΑΦΘΑ. Ἡ ἐν ϛόματι ἕλκωσις.] Soranus de Vita Hippocratis apud Fabricium Biblioth. Græc. vol. xii. p. 678. Ἐν ᾧ (τῷ μνήματι τȣ͂ Ἱπποκράτȣς) μέχρι πολλȣ͂ σμῆνος ἦν ἐργαζόμενον μέλι· ἀφ' ȣ͂ τὰ ΑΦΘΩΝΤΑ ΠΑΙΔΑΡΙΑ χρίȣσαι παρὰ τῷ τάφῳ ῥαδίως ἀπήλλαττον αἱ τίτθαι. Ubi τὰ ἀφθῶντα παιδάρια ſunt ita reddenda: *Infantes oris ulcuſculis laborantes.*

ΣΥΡΜΑΙΑ —— Συρμαϊσμὸς, ϗ ἐϛὶ πρὸς κάθαρσιν.] Diocles Caryſtius in Epiſt. ad Antigonum Regem apud Fabric. Biblioth. Græc. vol. xii. p. 588. Χρήσιμοι δὲ καὶ οἱ νήϛεις ἔμετοι, ȣ̔ς καλȣ͂σι τινὲς συρμαϊσμȣ́ς.

ΚΡΩΒΥΛΟΥ ΖΕΥΓΟΣ.] Utitur Libanius Epiſt. ad Themiſtium apud Fabric. Bibl. Græc. vol. viii. p. 38. Ἐϛὸν μὲν ȣ͂ν Ἀλέξανδρός τε ϗ Σεβῆρος, ἀτεχνῶς Κρωβύλȣ ζεῦγος.

METON.

PARS IV.

METON. Ἐξόν.] Vide Kuſter. ad Suidam v. Μετον. Liban. Orat. *Ad eos qui moleſtum eum appellabant*, in Fabric. Bibl. Græc. vol. vii. p. 180. Καὶ ἀξιῶ τοῖς εἰρημένοις ἀληθείας τι μεςὸν, ἀλλ' ἐχ' ἔξεσι. Legendum τὶ METON.

KIBΩPION Αἰγύπτιον ὄνομα ἐπὶ ποτηρίε.] Occurrit vox Κιϐώτια Liban. Orat. *Ad eos qui moleſtum eum appellabant*, apud Fabric. Biblioth. Græc. vol. vii. p. 191. Interpres, *Ægyptia pocula*. Atque ita legendum, puto, apud Heſychium.

KIXΩPIA. Λαχανίδια ἄγρια.] Heſych. v. Παγκρατιάζειν ſcribit κιχόριον, ὅ ἐςι πόα.

ΠAION. Ἀσφαλὲς, βέϐαιον.] Idem, Πάγχυ, παντελῶς παῖον. Vide nos ſupra P. I. v. Παῖον.

OMMATEIOΣ ΠOΘOΣ. Διὰ τὸ τε ὁρᾶν &c.] Lege ἐκ τε ὁρᾶν, vel διὰ τὸ, τῷ ὁρᾶν ἁλίσκεσθαι ἔρωτι. —— Καὶ ἐν Ἀχιλλέως Ἐραςαῖς·

Ὀμματοπάλογχα φησίν——

Forſan legendum, Ὀμματολοχίτα. *Qui oculis inſidias facit*. Heſych. Λοχίτης, ἐνεδρευτής.

ΣTPEMMATA. Περὶ νεῦρα.] Lego, Στρέμμα, πάθος περὶ νεῦρα. Utitur Demoſthenes Olynth. i. p. 64. Edit. Mounteney: Ἐπὰν δὲ ἀῤῥώςημά

PARS IV.

τι συμβῇ, πάντα κινεῖται, κἂν ῥῆγμα, κἂν στρέμμα, κἂν ἄλλό τι τῶν ὑπαρχόντων σαθρὸν ᾖ. Ubi Schol. Ῥῆγμα μὲν οἱ ἰατροὶ φασιν ἀγγείου τινὸς ῥῆξιν, οἷον φλεβὸς, ἢ ἀρτηρίας· στρέμμα δὲ ἄρθρου παράβασιν· ἢ ῥῆγμα μὲν, νεύρου διαστάσιν· στρέμμα δὲ, ὀστέου μετάστασιν.

ΠΑΡΑΥΤΑ. Παράχρημα.] S. Ignatius Epiſt. ad Trallianos p. 34. Φεύγετε οὖν τὰς κακὰς παραφυάδας, τὰς γεννώσας καρπὸν θανατηφόρον, οὗ ἐὰν γεύσηταί τις, ΠΑΡ' ΑΥΤΑ ἀποθνήσκει. *Statim.* Hinc corrigendus Demoſthenes Olynth. i. p. 53. Edit. Mounten. Τῷ χρόνῳ δέ φωρᾶται, καὶ περὶ αὐτὰ καταῤῥεῖ. Lege, ΠΑΡ' αὐτα καταῤῥεῖ. *Statim dilabuntur.* Chariton Aphrodiſ. iii. p. 52. Πολύχαρμος γὰρ ἑταῖρος τοῦ Χαιρέου, ΠΑΡΑΥΤΑ μὲν οὐκ ὤφθη ἐν τῷ μέσῳ. Vide et Suidam v. Ἐξ ὑπογύου.

ΠΕΦΕΝΑΚΕΝ. Ἐπάτησεν.] Scribendum, Πεφενάκικεν, ἠπάτησεν. Reſpexit Demoſthenis Olynth. i. p. 50. Οὐδείς ἐστιν ὅντιν' οὐ πεφενάκικεν ἐκεῖνος τῶν αὐτῷ χρησαμένων. Ubi vide Scholiaſtam.

ΑΝΕΧΑΙΤΙΣΕΝ. Ἠπείθησεν—Ἀνεκρούετο, ἀνέτρεψεν.] Hæc omnia ad Ἀνεχαίτισεν pertinent. Demoſthenes Olynth. i. p. 53. Ἅπαντα ἀνεχαίτισε καὶ διέλυσεν. Vide Scholiaſtam. Vide etiam Kuſter. ad Suidam.

ΑΓΝΩΜΟΝΩΣ. Ἀνοήτως.] Reſpexit Demoſthenis Olynth. i. p. 68. Ἀγνωμόνως ἔχετε, ὦ ἄνδρες

ὦ ἄνδρες

ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι. Ubi Scholiaſt. Ἀγνωμόνως, Ἀνοήτως. PARS IV.

KAKON δὲ φέρτερον εἴη, ἤγουν τῶν κακῶν, τὸ κρεῖττον.] Lege, Κακῶν δὲ τὸ φέρτερον εἴη.

ΔΙΑΔΥΝΕΙΝ. Διαφυγεῖν.] Hinc Libanius Parental. in Julian. Imp. apud Fabric. Biblioth. Græc. vol. vii. p. 240. ΔΙΑΔΥΣΕΩΣ ΔΕ ΟΥΚ ΟΥΣΗΣ, καλεῖ σὺν δάκρυσι τὸν Θεὸν, ϰ δεηθεὶς ἀμύναιν ἐπορεύετο. *Cum nulla effugiendi eſſet via.*

ΟΞΕΩΣ. Ταχέως.] Libanius Parental. p. 265. Ναῦς τε ὀξέως ἔδειξε.

ΓΝΟΦΕΟΝ. Μέλαν.] Scribe Γνόφεον, μέλαν.

ΚΥΦΕΛΛΑ. Τὰ νέφη.] Lege apud Suidam v. Κύφελλα. Καλλίμαχος·

Οἱ δὲ τὰ κῦφως ἐλαυνόμενα ——

Vulgo male. Vide Bentleii Fragment. Callimachi N°. ccc.

ΣΥΝΕΒΗΜΕΝ. Συνεχωρήσαμεν — Συνέθεμεθα &c.] Hæc et quæ ſequuntur ad v. Συνέδημεν rtinent. Quare virgula illa delenda.

ΑΝΑΡΙΧΑΣΘΑΙ. Ἀναβαίνειν ἐν πέτραις.] Libanius Parental. in Julian. cap. 20. p. 344. Καὶ ὁ πρῶτος ἀναῤῥιχώμενος ἐν μέσαις νυξίν. An legendum, ἀναῤῥιχώμενος? Heſych. Ἀῤῥιχᾶσθαι, εἰς ὕψος ἀναβαίνειν χερσὶ καὶ ποσίν. Quare legendum apud eum ſupra, Ἀναῤῥιχᾶσθαι, duplici ρ.

PARS IV.

ΠΡΑΚΤΟΡΕΣ. Ἀπαιτηταί.] Libanius Parental. p. 370. Πάντα δὲ μεστὰ πρακτήρων. Niſi legendum, ἁρπακτήρων.

ΥΠΟΓΡΑΜΜΟΣ. Τύπος, μίμημα.] Clemens Roman. p. 26. Ὑπομονῆς μέγιστος ὑπογραμμός.

ΝΟΜΗ. Διαίρεσις, νέμησις.] Occurrit vox ἐπινομὴ apud Clement. Roman. Vide nos ſupra P. II. v. Νέμεσις ὑποκριτῶν.

ΕΠΙΡΡΗΤΟΣ. Ἐπὶ κακῷ λεγόμενος.] Celſus apud Origen. p. 49. Ἐπιῤῥήτους εἶχεν ἀνθρώπους, τελώνας καὶ ναύτας πονηροτάτους. Idem infra p. 54. Καὶ αὐτοὶ πλήρεις ὄντες αἰσχίστων καὶ ἐπιῤῥητοτάτων ἁμαρτημάτων.

ΑΛΑΣΤΑ——Μικρά.] Scribo μιαρά.

ΑΛΑΛΙΑΝ—Σοφοκλῆς ἐπὶ παιενάροις.] Lego, Σοφ. ηρ. ἐπὶ Ταινάρῳ Σατυρικῷ. Nempe Ἡρακλεῖ. Agebatur nempe de Herculis reditu ab Inferis ἐπὶ Ταινάρῳ. Vide Origen. contra Celſum p. 94 et 95. Edit. Cantab. 1658. Vide Heſych. v. Ἀργέμων, et Meurſium de Sophoclis Dramat. p. 51.

ΑΜΦΙΒΟΛΟΙ. Ἑκατέρωθεν παραβαλλόμενοι.] Origen. contra Celſum lib. iv. p. 206. Οἱ καλούμενοι ἀμφίβολοι. De *Cinædis*.

ΡΕΩΝΟΣ.

ΡΕΩΝΟΣ. Εὔωνος, ἀνδρός.] Pro ἀνδρὸς forſan ἄξιος. Vel forſan *Rheon*. Nomen viri. PARS IV.

ΑΠΟΤΡΥΣΩΝ. Λάθρα ἀξιῶν.] Scribendum, Ἀποτρύων ſive ἀποτρύχων, λάθρα ἀναλίσκων. Heſych. Λάθρα, ἠρέμα. Vide Suidam v. Ἀπετρύχετο.

ΧΝΟΥΣ. Τὰ λεπτὰ τῶν ἀχύρων.] Reſpexit Pſalm. i. 4. Barnab. Epiſt. p. 234. Χνοῦς, ὃν ἐκρίπτει ὁ ἄνεμος. Ubi male Iſ. Voſſius χοῦς.

ΤΕΡΕΤΙΣΜΑΤΑ —— Μωρολογίαι ἠχήμεναι.] Origen. contra Celſum p. 12. Πλάτωνος τερετίσματα. Ubi male Tarinus, τεράστια.

ΕΩΜΟΥ. Ἱματίου γυναικείου.] Lege Εἀνοῦ. Vide Heſych. v. Εἀνός.

ΕΛΑΦΡΑ. Τὰ μὴ βαθέα.] Corrigunt βαρέα. Suidas v. Ἐλαφροτάτους—κατὰ τὸ ἐναντίον τοῦ ΒΑΡΥΤΑΤΟΥ.

ΑΑΤΑΛΕ. Ἀπλήρωτε.] Scribe Ἄατε. Supra: Ἄατον—Ἀπλήρωτον.

ΕΠΕΙ Χ' ΕΩΜΕΝ ΠΟΛΕΜΟΙΟ. Ἐπειδὰν πληρωθῶμεν τοῦ πολέμου, παρὰ τὸ ἐξ ἔρον ἕντο.] Scribo, Ἐπεὶ κ' ἄωμεν. *Saturati ſimus.*

ΚΡΑΥΡΟΑΝ. Νόσος μελισσῶν.] Imo *porcorum* ſive *ſuum*. Vide Suidam v. Διάῤῥοια et Κραῦρα.

PARS IV.

ΙΓΔΗΝ. Ἄρσην.] Lege αἴθυιαν. Suidas: Αἴθυια, ἴγδη.

ΩΤΟΣ. Ὄρνεον ὅμοιον γλαυκί.] Forſan, Ὠτὶς. Longus Paſtoral. lib. ii. p. 258. Edit. Commelin. Ἤδη δὲ καὶ ὀρνίθων ἄγρας ἐμέλησεν αὐτοῖς, καὶ ἔλαβον βρόχοις χῆνας ἀγρίους, καὶ νῆττας, καὶ ΩΤΙΔΑΣ.

ΟΣΤΡΑΚΩΝ. Ἀπῆνα, τυτθὸν, ἄρτι γυμνὸν ὀστράκων.] Ita legendum.

ΟΤΙΜΗ. Ὅτι οὐχί.] Scribo, Ὅτι μή.

ΖΥΜΙΤΗΣ.] Longus Paſtoral. lib. ii. p. 261. Ζυμήτου μέρος. Lege Ζυμίτου.

ΟΞΥΑΚΑΝΘΟΝ.] Lego, Ὀξύαν, ἄκανθον. Longus Paſtoral. lib. ii. p. 263. Ἐνέκρυψεν ἑαυτὸν στελέχει ξύλῳ ξηρᾶς ὀξύης. Hinc ὀξύϊνος Theopompo apud Athenæum lib. iv. 25.

Σκίνδαψον λυρόεντα μέγαν χείρεσσι τινάσσων,
ΟΞΥΙΝΟΝ, προμάλοιο τετυγμένον αἰζήεντος.

Quos verſus citavit Meurſius ad Apollon. Hiſt. Comment. p. 111.

ΛΙΠΕΡΝΗΣ.] Longus Paſtoral. lib. ii. p. 264. Ποίοις ποσὶν ἄπειμι παρὰ τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα, ἄνευ τῶν αἰγῶν, ἄνευ Χλόης, ΛΕΙΠΕΡΓΑΤΗΣ ἐσόμενος; ἔχω γὰρ νέμειν ἔτι οὐδέν.

ΕΓΚΟΜΒΩΘΕΙΣ. Δεθείς.] Longus Paſtoral. PARS IV.
lib. ii. p. 272. Ὁ μὲν ῥίψας τὸ ΕΓΚΟΜΒΩΜΑ, γυμνὸς ὥρμησε τρέχειν ὥσπερ νεβρός.

ΛΙΘΩΝ ΧΟΑΙ——Καὶ χυτρίων.] Legendum, Χυτρίνων, ut ſupra. Vide Heſych. ad locum.

ΠΩΡΙΝΟΝ. Λίθινον. Ὁ δὲ πῶρος ϗ πᾶς λίθος.] Corrige Suidam ad v. Λίθων πετιμῶν. Μήποτε τῶν πόρων λέγει, οἱ πίνοντες τὸ ὕδωρ ἰσχυρότεροι γίνονται. Ubi pro πόρων legendum πώρων. Et ſic Bos Animadverſ. ad Suidam p. 16. Vide Theophraſt. de Lapidibus p. 22.

ΙΟΝΕΝΤΑ.] Scribe, Ἰόεντα. *Venenatam ſagittam.* Vide Heſych. v. Ἰοί.

ΑΛΙΨ. Πέτρα.] Scribendum, Ἁ λίψ. Vide Heſych. v. Λίψ.

ΑΤΕ. Καθάπερ.] Origen. Philoſoph. cap. iv. p. 55. Ὁ Ἐμπεδοκλῆς πάντα τὸν καθ᾽ ἡμῶν τόπον ἔφη κακῶν μεςὸν εἶναι, καὶ μέχρι δὲ σελήνης τὰ κακὰ φθάνειν ἐκ τȣ̃ περὶ γῆν τόπȣ ταθέντα, περαιτέρω δὲ μὴ χωρεῖν, ΑΤΕ καθαρωτέρȣ τȣ̃ ὑπὲρ τὴν σελήνην πάντος ὄντος τόπȣ. Hinc corrigendus Origen. ſupra in Proœmio p. 12. Εἰ γὰρ ἐξείποι τινὶ ἀνθρώπων τὸ τοιȣ̃τον ἀνόμημα, ȣ̓́τε ἐν ἀνθρώποις λογιοθήσεται, ȣ̓́τε τὸ φῶς ὁρᾷν ἄξιος ἡγηθήσεται, ΑΤΕ ϗ ἄλογα ὄντα τοιȣ̃τον ἀνόμημα ȣ̓κ ἐπιχειρεῖ καθὼς ἐν τοῖς

τόποις

PARS IV. τόποις γενόμενοι ἐρῶμεν. Ita legendus iſte locus. Vulgo male ἃ καὶ ἄλογα.

ΚΥΝΟΘΑΡΣΗΣ.] Theocritus Idyll. xv. 53.

Ὀρθὸς ἀνέστα ὁ πυῤῥός· ἴδ', ὡς ἄγριος κυνοθαρσής.

ΕΛΕΦΑΝΤΑ——Τὸ σωματικὸν πάθος.] Origen. contra Celſum lib. vi. p. 305. Δευτέρα δὲ κατὰ τὸ περιβαλεῖν αὐτὸν ἀγρίῳ ἐλέφαντι, τῷ ὅτω καλεμένῳ νοσήματι, πᾶν τὸ σῶμα τε Ἰώβ.

ΡΑΒΔΟΣ—Διάφυσις τῆς γῆς.] Vide Theophraſtum de Lapidibus p. 68. Edit. Hill.

ΛΕΡΟΣ. Ἀναιδής.] Recte Kuſter. Λιρός. Suidas v. Λῆρος — Λιρὸς δὲ, ὁ ἀναιδὴς παρὰ τὸ λίαν ὁρᾷν· διὰ τε ἰ. Vide Albert. Miſcellan. Critic. p. 309.

ΛΕΙΠΟΓΝΩΜΩΝ. Ὁ μηκέτι βόλον ἔχων.] Nihil muta. Βόλος eſt ὁ βαλλόμενος ὀδὲς. Heſych. Γνῶμα. Τὸν βαλλόμενον ὀδόντα, δι' ὃ τὰς ἡλικίας ἐγνώριζον τῶν τετραπόδων.

ΗΠΑΝΙΑ. Ἀπορία.] Epigramma apud Suidam v. Ψύχεται.

Φορβῆς ἡ μανίη ψύχεται αὐτομάτως.

Pro ἡ μανίη legendum, ἠπανίη. *Inopia pabuli.* Vide nos ad Suidam P. III. v. Ψύχεται.

ΣΙΡΟΥΣ

ΣΙΡΟΥΣ —— Οἱ δὲ τάφρȣς ἐσκεπασμένας.] Longus Paſtoral. lib. i. p. 230. habet σιῤῥȣ̀ς. PARS IV.

ΠΕΠΑΣΤΟ——Ἐπεπληρώτω.] Longus Paſtoral. lib. i. p. 231. Χώματος δὲ ϗ πηλȣ̃ πέπαςο, καὶ τὰς κόμας καὶ τὸ ἄλλο σῶμα.

ΕΠΑΛΛΑΞΑΝΤΕΣ. Ἐφαμματίσαντες.] Longus Paſtoral. lib. iii. p. 323. Ἐν μετεώρῳ δὲ οἱ κλάδοι συνέπιπτον ἀλλήλοις, ϗ ἐπήλλαττον τὰς κόμας.

ΚΙΡΣΟΣ. Πάθος ——] Apollonius Hiſt. Comment. cap. xlii. p. 38. Edit. Meurſii: Τῶν παρατετηρημένων ἐςὶ, δυσκατȣ́λωτα ἕλκη γίγνεσθαι, ταῖς τε κύςαις, ϗ σπληνικοῖς, ϗ τοῖς κιρσȣ̀ς ἔχȣσι, ϗ ταῖς γυναιξὶν, ὅσαις ἰξίαι περὶ τȣ̀ς μηρȣ̀ς ἔνεισιν.

ΒΑΛΕ—Ὄφελλος.] Legendum, Ὄφελον. Alcman apud Antigonum Caryſt. Hiſt. Mirab. cap. xxvii. p. 26.

Οὔ μ' ἔτι, παρθενικαὶ μελιγάρυες ἱερόφωνοι,
Γυῖα φέρειν δύναται, βάλε δὴ, βάλε, κηρύλος εἴην.

Vide Heſych. v. Ἄβαλε et v. Ἀ—ἄθε.

ΠΡΟΘΕΣΠΙΖΟΝΤΑ. Προστάττοντα.] Lego, Προτάττοντα. Et ſic ſcribendum apud Suidam v. Προθεσμία, ubi male legitur πράττοντος pro προςάττοντος.

ΔΙΦΑΣΙΑ.

PARS IV. ΔΙΦΑΣΙΑ. Διλογία.] Suidas: Διφασία, δικαιολογία. Ubi Kuſter. legit Διλογία ex Heſychio. Sed ibi nihil mutandum. Δικαιολογία eſt *Altercatio de jure, cum utrinque dicatur.* Suidas v. Ποςόμιος. Τὰ δίκαια πρὸς αὐτὸν ἔλεγεν. *Dum eo de jure altercabatur.*

ΘΡΙΑΖΕΙΝ——Ἐνθȣσιάζειν.] Suidas v. Θρίαμβος. Λέγȣσι γὰρ ΘΡΙΑΣΙΝ τὴν τῶν ποιητῶν μανίαν.

ΚΑΤΑΤΥΧΕΙΝ. Ἐπιτυχεῖν.] De iſta voce vide Bentleium ad Callimachum p. 332. Ubi recte notat κατατυχεῖν eſſe *bene ſe habere.*

ΡΙΣΚΟΙ. Εἶδος τι μυῶν.] Pro μυῶν forſan σκευῶν. Phlegon de Rebus Mirab. p. 6. Ἀνοίξας τὸν ῥίσκον, ἐξαιρεῖ τόν τε δακτύλιον τὸν χρυσȣ͂ν, ὃν ἔλαβε παρ᾽ αὐτῆς, καὶ τὴν ςηθοδεσμίδα, ἣν ἀπελελοίπει τῇ πρότερον νυκτί. Pollux ſæpius.

ΑΓΥΡΙΣ. Σύνοδος.] Sibyll. apud Phlegon. de Longævis p. 132.

Νυξί τ᾽ ἐπασσυτέραισι θεοπροπίȣς κατὰ θώκȣς
Παμπλήθης ἀγυρίς ——

ΕΡΟΤΗ. Ἑορτὴ, πανήγυρις.] Oraculum apud Phlegon de Olympiis p. 140.

——θῆκε

——θῆκε δ' ἔπειτ' ἐροτὴν κ̀ ἔπαθλα θανόντι
Οἰνομάῳ ——

Ita legendum. Vulgo male ἐροτίν.

ΕΛΑΥΝΩΣΙΝ. Θερίζωσιν ὄγμον.] Scribe,

Ὄγμον ἐλαύνωσιν——

Eſt initium verſus Homeri. Vide nos infra v. Ἐλαύνωσιν.

ΣΤΟΡΘΗ. Τὸ ὀξὺ] An ϛόρθυγξ? Epigramma apud Kuſter. ad Suidam. v. Γέλγιθες.

Πανὶ Φιλοσκήπωνι κ̀ ΕΥΣΤΟΡΘΥΓΓΙ Πριήπῳ
Ἀντιθεῖαι λιτὴν δαῖτα Φιλοξενίδης.

Α. Τὸ ᾶ περισπασθὲν δηλοῖ εἴθε, ὡς παρὰ Καλλιμάχῳ·

Ἆ πάντα συναγειρας ——]

Lego πάντας, ob verſum. Sic infra Ἄβαλε, εἴθε. Forſan Ἆ βάλε. Quamvis Alcman apud Antigonum Caryſt. p. 26. βάλε pro εἴθε utatur. Vide nos ſupra v. Βάλε.

ΠΟΛΥΜΝΗΣΤΙΟΝ ΑΔΕΙΝ —Ἣν δὲ] Forte ſcribendum, Ἣν ᾖδε. *Quam cecinit.*

ΟΙΩΝΟΙ — Δι' ὧν οἰώμεθα τὰ μέλη.] Lege, τὸ μέλλον, vel τὰ μέλλοντα.

ΜΕΝΟΣΑΝΙΟΣ. Πόλεμος.] Lege, Μένος αἰνόν.

ΒΕΘΗΛΟΝ. Οἶκος θεȣ̃.] Scribo, Βεθὴλ, οἶκος θεȣ̃.

ΒΑΣΤΑΣ

PARS IV.

ΒΑΣΤΑΣ Ο ΧΕΙΟΣ.] Forſan, Ὁ Χῖος. *Chius* ſcilicet.

ΟΥ ΜΑΤΗΝ. Οὐκ ἀληθῶς.] Forſan, ἄλλως. Suidas: Μάτην, ἄλλως. Idem: Οὐκ ἄλλως ποιεῖται, ἀντὶ τοῦ, οὐ μάτην. Sed vide Bentleium ad Menandri Fragment. N°. CXIV.

ΙΛΗΟΙ——Σκώληκες ἐν ταῖς ἄρυσιν.] Pro ἄρυσιν corrigunt ἄρκυσι. Sed legendum, δρυσίν. Heſych. v. Ἐλαιὸς—εἶναι δὲ ἐν ταῖς ΔΡΥΣΙΝ. Error ortus ex literis Α et Δ.

ΕΥΘΥΡΡΗΜΟΣ. Ἐτυμόλογος.] Lego, Ἑτοιμολόγος. Idem mendum apud Suidam v. Εὑρεσιλόγος. Quod vidit et correxit Kuſterus.

ΚΡΙΣΙΝ. Ἀκολουθίαν.] Ita Suidas ad v. Κρίσεως, ubi vide Cl. Kuſterum.

ΚΡΙΣΕΩΣ. Δοκιμασιάς.] Vide Suidam v. Κρίσεως.

ΨΗΦΟΣ——Ἀπόφασις διὰ λαλιᾶς.] Lego, διχὰ λαλιᾶς. *Sine ſermone*. Per teſſeram ſcilicet. Heſych. Διχὰ λαλῆσαι, ἀκατάλληλα λαλῆσαι. *Seorſim loqui.*

ΠΑΑΠΗΣ——Λεύκων Φράτερσιν·
Ἀτὰρ ὁ Μεγακλέους ὑστάτου Παάπιδος
Ὑπέρβολος τἀκπώματα κατεδήδοκε.]

Legendum,

Legendum, ΠΑΑΠΙΣ. Atque Leuconis verſiculi ſunt ita ſcribendi:

Ἀτὰρ ὁ Μεγακλέους ΥΣΤΑΤΟΝ Παάπιδος
Ὑπέρβολος τἀκπώματα κατεδήδοκε.

Poſtremum cum alia omnia comediſſet, Hyperbolus autem filius Megaclis ad poſtremum pocula etiam Paapidis conſumpſit. Vel potius legendum,

——ΟΣ ΤΑ ΤΟΥ Παάπιδος.

Vide nos ad Suidam P. II. v. Λεύκων.

ΕΥΛΑΣΤΟΙ. Εὐυφεῖς.] Scribo, Ἔυλωστοι. Heſych. Λῶστοι, ἐῤῥαμμένοι.

ΚΗΔΕΥΕΙΝ —— Εὐταφιάζειν.] Vox reſtituenda Suidæ v. Ῥόδον. Sed vide nos Emendat. in Suidam P. III. v. Ῥόδον.

ΕΚΤΕΘΗΛΙΣΜΕΝΟΙ.] Scribo, Ἐκτεθηλυμένοι. Suidas v. Προυσίας. Ἐκτεθηλυμένος καὶ τῇ ψυχῇ καὶ τῷ σώματι.

ΕΥΡΙΠΙΟΣ. Ποσειδῶν.] Forſan, Ἐυρίπιστος. Suidas v. Θεόφιλος—Ὁ ἐυρίπιστος καὶ δείλαιος. Interpres, *Varius et ſceleratus.*

ΕΡΕΘΕΝΤΑ. Ἐν ὕδατι ἀποπνιγέντα—Ἐρεθέντι, ληφθέντι.] Scribo, Εἰρχθέντα—Αἱρεθέντι, ληφθέντι. Heſych. Αἱρεθέντας, κατὰ κράτος ληφθέντας.

ΑΙΡΕΤΙΩ.

PARS IV.

ΑΙΡΕΤΙΩ. Προσλαμβάνω.] Lego, Αἱρετίζω. Hinc corrigendus Suidas: Ἑταιριζομενη, ερεθιζομένη, προσκνωμένη. Legit Kuſterus, Αἱρετιζομένη, προσκτωμένη. Lego, Ἑταιριζομένη, αἱρετιζομένη—— Ἐρεθιζομένη, προσκνωμενη. A κνάω, *rado, irrito.*

ΥΠΟΝΟΙΑ. Ὑπερηφανία.] Hinc corrigendus Suidas v. Ἀποσεμνυνεῖται δὲ, ἀπονοεῖται σιωπῶν, ὑπερηφανεῖ. Pro απονοεῖται Kuſter. legit ἐπινοεῖται. Bos in Animadverſ. p. 144. vulgatam defendit. Sed legendum, ὑπονοεῖται, ex Heſychio.

ΛΙΠΑΡΩΣ. Ἐπιμελῶς.] Lege, Πιμελῶς. Heſych. Πιμελὴς, εὐτραφὴς, λιπαρός. Hinc corrige Suidam v. Φρεῤῥεῖν. Καὶ τὸ ταλαιπώρως ἐκ τῶν ἀλλοτρίων ζῆν. Kuſter. αταλαιπώρως. Sed legendum, τὸ λιπαρῶς. Iſtud τα eſt repetitio precedentis τό. Sed Suidas, Λιπαρεῖτε μένοντες—ἐπιμελεῖσθε μένοντες. Reſtituenda vox Suidæ v. Λιπαρῶς. Πάλιν αὐτῶν ΛΙΠΑΡΩΣ ἐγκειμένων φιλανθρώπως ὑπήκουσε. Vide nos ad Suidam v. Λιπαρεῖν, et v. Λιπαρῶς.

ΠΙΤΙΜΙΑ. Τὰς ἀξίας τιμωρίας πιτίμια φασίν.] Lege, φησίν. Nempe Sophocles, quem reſpexit in Electra v. 1396.

Καὶ δεῖξον ἀνθρώποισι τὰ 'πιτίμια.

ΓΕΝΤΑ. Κρέα, σπλάγχνα.] Callimachus apud Suidam v. Μέλδοντες.

Γέντα βοῶν μέλδοντες——

Suidas

Suidas ad v. Γένla legit βοός. Vide Cl. Ruhnken. Crit. Epiſt. II. p. 40. et nos ſupra P. III. v. Γέντα. PARS IV.

MNOIΟΝ. Μαλακόν.] An ſcribendum, Μνιαρόν? Vide Suidam v. Μνιαρὸν, et Kuſter. ibid.

ΔΕΙΝΟΣ——Εἶδος ἐκπώματος,] Hinc corrige Suidam v. Ψῆκτρα. Ὁ ψηκτὴρ καὶ δεινὸς λέγεται. Lego, ψυκτὴρ καὶ δεῖνος λέγεται. Heſych. Ψυκτὴρ, εἶδος ποτηρίȣ. Vide Suidam. v. Ψυκτὴρ. Sed Suidas ſupra: Δεῖνος. Ὁ ψηκτὴρ, ὁ παρ᾽ ἡμῖν ψυκτριόν λέγεται. An ſcribendum ψυκτήρ? Vide nos ad Suidam P. III. v. Ψηκτήρ.

ΚΑΘΕΙΣΤΟΝ. Εἶδος Φιλήματος.] An Κάθετον, εἶδος θύματος? Vide Suidam v. Κάθετος, et Kuſter. ibid.

ΑΧΩΡΟΥΣ. Κακοχώρȣς.] Infra, Ἄχωρος &c. Vide Suidam v. Κατηύχοντο, ubi extat locus Æliani, quem reſpexit Heſychius.

ΑΝΑΛΚΑΤΑΛΛΑ. Ἄνωθεν κάτω.] Legendum, Ἄναντα κάταντα. Quæ ſuo loco reponenda.

ΑΧΩΡΑ. Τὰ πίτυρα, ἔνιοι δὲ κρανίον.] Infra: Ἀχώρατον, ἀχῶρα. Lego, Ἀχῶρα, πίτυρα. Vox occurrit apud Ariſtophanem, mouente Suida ad v. Ἀδαξῆται.

ΑΡΓΙΦΟΝ-

PARS IV.

ΑΡΓΙΦΟΝΤΟΥ. Καθαροφόνȣ] Lego, Ἀργιφόντȣ, ἀργοφόνȣ. Supra: Ἀργειφόντης, ὁ Ἑρμῆς ἀργοφόνος. Suidas: Ἀργȣ̃ πηγή, ἐπὶ τῶν λιπαρῶν (λιπαρῶς) καὶ ἐπιμόνως ὡτινιȣ̃ν ἔργῳ προσκαθημένων. Scribendum, Ἄργȣ πυγή. Ovid. Metamorph. i. 667.

——*Inde* ſedens *partes ſpeculatur in omnes.*

ΓΕΥ. Γυνόν τι ἄρα.] Legendum, Γεῦν, γȣ̃ν, τοὶ, ἄρα. Γεῦν ſcribitur Dorice pro γȣ̃ν.

ΕΥΡΥΝΕΙΝ. Αὔξειν, ἰχνεύειν.] Illud ἰχνεύειν pertinet ad Εὐρινεῖν.

ΑΓΑΛΛΙΑΜΑ. Δόξασμα.] Utitur Poeta vel Scriptor neſcio quis apud Heſych. v. Εὐρίζων ἀγαλλιάματι. Iſte Scriptor eſt David. Vide Pſalm xliii. 2. Vide et Suidam v. Εὐρίζω.

ΕΥΡΙΖΩΝ ΑΓΑΛΛΙΑΜΑΤΙ. Καλὰς ῥίζας ἔχοντι καὶ χαροποιȣ̃ς.] Lege ἔχων. Quomodo habet Suidas.

ΟΣΙΑ —— Καρδία.] Forſan, Κυρία. Poſſis etiam legere Κηδεία. Suidas: Ὅσιαν, κηδείαν. Sed vide Suidam v. Ἀφοσιȣ̃μεθα. —Ὅσια δὲ λέγεται ἄλφιτα, δεδευμένα ἐλαίῳ καὶ οἴνῳ· καὶ ΚΥΡΙΑ, καὶ δίκαια. "Pro κύρια reſcribo καθαρά. Qua emenda-"tione etiam indiget Heſychius, apud quem v. "Ὅσια corrupte legitur καρδία." *Kuſter*. Forſan nihil mutandum. Suidas: Κυρία—Ἡ ὡρισμένη καὶ

ἐμπρο-

ἐμπροθεσμος ἡμέρα. Idem: Ὅσια, ἡ ἐπὶ θανάτῳ τιμὴ, ἡ ἡμέρα. Quare ſcribendum, ϗ κυρία.

ΑΛΑΒΑΣΤΡΟΝ. Φωκάδιον, ἢ καννίον.] Legendum, Ἀλάβαστον. Pauſanias a Kuſtero laudatus ad Suidam v. Ὦ Λακιάδαι. Ἀλάβαστος, ᾧ ἐχρῶντο ἐπὶ τιμωρίᾳ τῶν μοιχῶν ἀντὶ τῆ ῥαφάνȣ. Pro Φωκάδιον autem legendum forſan Φοινικάδιον. Heſych. Φοινικάδες, αἱ ῥάφανοι ὑπὸ Εὐβοέων. Gujet. *Carrots.* Vocabantur etiam Στελεαι. Vide Heſych. v. Στελέαν.

ΓΕΝΤΙΑΝΗ. Ῥίζα τὶς ὕτω καλȣμένη χωρȣ̃σα εἰς τὰς ἀντιδόσεις.] Quid eſt χωρȣ̃σα &c? Lego, ποιȣ̃σα εἰς τὰς ἀντιδόσεις. *Quæ facit ad morbum occurrendum.* Ita loquuntur Medici. Legere etiam poteris, ᾗ χρῶνται εἰς &c.

ΑΒΡΑ ΒΑΙΝΩΝ.] Hac occaſione emendandus eſt Suidas v. Ἁβρὰ βαίνων. Θρυπτόμενος, κολακευόμενος. Ἐκεῖνος ὄντως ἁβρὰ βαίνων ἐδόκει, ἔχων τας ὀφρῦς ὑπερηρμένας ἄνω. Pro κολακευόμενος legendum ſine dubio cum MSS. Pariſ. βλακευόμενος. Quæ ſequuntur apud Suidam ſunt, opinor, Menandri, atque ita legenda:

Ἐκεῖνος ὄντως ἁβρὰ βαίνων, εὐδόκει
Ἔχων τε τὰς ὀφρῦς ὑπερηρμένας ἄνω.

Hæc eſt vera lectio. Ita Ariſtoph. Acharn. 18.

N Οὕτως

Οὕτως ἐδήχθην ὑπὸ κονίας γε τὰς ὀφρῦς.

Vide et Suidam v. Σκυθρωπάζω.

ΣΥΒΑΡΙΝ. Τὴν πολυτελῆ τροφήν.] Vide Suidam v. Ἁβρὸς λειμὼν, et Kuſter. ibid.

ΛΕΙΜΑΔΕΣ. Νοτεροὶ καὶ πιώδεις, (ποώδεις) τόποι.] Hinc corrige Suidam in v. Ἁβρὸς λειμών. Καινότερος καὶ εὐθαλής. Scribe, Καὶ νοτερὸς καὶ εὐθαλής. Sed vide nos ad Suidam P. I. v. Ἁβρὸς λειμών.

ΛΕΙΜΩΝΙΑΣ ΑΡΚΤΟΣ. Νύμφη. Ἐπειδὴ &c.] Ita legendum. Vide Suidam v. Ἄρκτος. Heſych. Ἄρκος——καὶ ἱερεῖα τῆς Ἀρτέμιδος. Scribe ἱέρεια. *Sacerdos*. Sed hæc pertinent ad Ἄρκτος. Vide nos ſupra P. II. v. Ἄρκος.

ΠΕΠΛΑΤΑΙ. Ἥπλωται.] Scribo, Πέταται. Heſych. Πετάσας, ἁπλώσας.

ΦΑΡΜΑΣΣΩΝ. Βάπτων, ϛομῶν.] Reſpexit Homerum,

Ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ χαλκεὺς πέλεκυν μέγαν ἠὲ σκέπαρνον
Εἰν ὕδατι ψυχρῷ βάπτει μεγάλα ἰάχοντα
Φαρμάσσων· τὸ γὰρ αὖτε σιδήρου τε κράτος ἐϛίν.

Vide Suidam v. Ἄβαπτος, et Kuſter. ad locum.

ΕΚΔΙΑΙΤΗΘΗΝΑΙ. Διατραφῆναι ἢ διαπραχθῆναι.] Suidas: Ἐκδιαιτηθῆναι, διαπραθῆναι. Scribendum apud utrumque, διατρυφῆναι. *Luxu corrumpi.*

corrumpi. Suidas infra: Ἐκδιαίτησις, τρυφή. Vide Kuſter. ad locum. Vide et Suidam v. Οὐράνιος, et v. Τομίας. Ubi male vertunt.

ΔΟΥΛΙΟΝ ΗΜΑΡ. Τὴν τῆς αἰχμαλωσίας ἡμέραν.] Reſpicit Homeri Odyſſ. P. 323.

Ἥμισυ γάρ τ' ἀρετῆς ἀποαίνυται εὐρύοπα Ζεὺς
Ἀνέρος, εὖτ' ἄν μιν κατὰ δέλιον ἦμαρ ἕλησιν.

Vide et Longinum p. 244. Edit. Pearce. Corrigendus Suidas, qui male habet Δέλειον ἦμαρ. Recte tamen δέλειον. Reſpexit Euripidis Andromach. v. 99.

Δέλειον ἦμαρ εἰσπεσὸσ' ἀναξίως.

ΠΑΤΑΙΚΟΙ. Θεοὶ Φοίνικες, ὃς ἱςᾶσι κατὰ τὰς πρύμνας τῶν νεῶν.] Vide Suidam v. Ἀπέφθε χρυσίε.

ΤΑΓΥΡΙΑ. Τὰ ἐλάχιςα.] Vide Suidam. v. Τάγυρι.

ΟΚΧΝΗ. Στήριγμα——Ὀκωχεύειν, ἔχειν, συνέχειν.] Lego, Ὀχνεύειν, συνέχειν. Nam συνέχειν eſt vera emendatio τε ἔχειν.

ΓΛΑΜΥΡΟΝ. Ἀνεμῶδες, ἔνυδρον, ὑπόδακρυ.] Corrige, Λημῶδες, ἀνυγρὸν. Vel, Γλαμώδης. Etymol. Magn. Γλαμυρὸν καὶ γλαμῶδες ὑγρὸν καὶ καιόμενον δακρύοις ὄμμα. Legit Hemſterhuſ. ad Lucian. p. 30. ῥεόμενον. An χεόμενον? Sed legendum, τηκόμενον. Quod ejus rei proprium eſt.

PARS IV.

ΠΕΡΙΓΙΝΕΤΑΙ. Περιοίκει.] Forſan, Ὑπερέχει. *Superat.* Vide nos ad Suidam P. I. v. Διατατικώτερον, ubi Polybium emendamus.

ΚΝΗΣΤΟΣ. Ἄρτος, Ἀρτεμιδώρος.] Lego, Ἀρτέμιδι δῶρον. Vide Heſych. v. Λοχιᾶ, et Theophraſti Charact. p. 100. Edit. Pauw. Sed nihil muta. Eſt Artemidorus, qui de Re Culinaria ſcripſit. Vide Suidam v. Ἀρτεμίδωρος et Τιμαχίδας.

ΛΟΧΙΑ. Κρύφιμα, γεννᾷ, αὔξει, καὶ ἄρτος τῇ Ἀρτεμίδι γενόμενος, καὶ ἀδροὺς ἀστάχυας ἔχουσι.] Lego, ἔχουσα. Heſych. infra: Λοχίαν — Ἀδροὺς στάχυας ἢ καρποὺς φέρουσα. Lege φέρουσαν.

ΑΝΙΑΚΕΙΝ. Ὄζειν.] An Ἀνακοαῖς, ὠσὶν. Phurnutus de Natura Deorum p. 227. Edit. Gale. Πρὸς τὰς ἀνακοάς. *Ad aures.*

ΔΙΑΤΤΟΥΣΙ. Διατρέχουσι.] Suidas: Διάττειν. Ὁρμᾶν, τρέχειν, ἢ δάκνειν. Lege διήκειν. Heſych. Διήκει, διέρχεται.

ΔΙΑΠΡΥΣΙΟΝ — Δεξιὸν, (Kuſter. ad Suidam διεξιὸν pro δεξιὸν) ἐξάκουστον, μέγαν, διάτονον.] Pro διάτονον lege διάτορον. Heſych. Διάτορον, ἐξάκουστον.

ΑΝΕΜΙΟΝ. Ὑπηνέμιον, ὃ καλοῦσιν ᾠόν.] Lego, Ἀνεμιαῖον. Vide Kuſter. ad Suidam. v. Ἄνεμος.

ΠΕΔΟΙΚΟΥ.

PARS IV.

ΠΕΔΟΙΚΟΥ. Χελιδόνιος, συνοίκυ. Αἰσχύλος Τροφοῖς.] Legendum, Πεδοίκυ χελιδόνος, συνοίκυ.

ΟΛΥΡΑ. Εἶδος σπέρματος.] Heſych. Τίφαι, ἔλυραι. Vide et Suidam v. Νεώρια.

ΩΜΑΔΙΟΝ. Ὠμαδὸν, καὶ ἐπ᾽ ὤμοις.] Hinc corrigendus Suidas v. Ὠμόλιον, τὸ ἐπὶ τῶν ὤμων. Lege Ὠμάδιον. Error ortus ex affinitate literarum Δ et Λ. Vide Suidam v. Ὦμος, et Kuſter. ibid.

ΑΠΟΙΝΑ——Ἀντὶ τινὸς κτίσματα.] Pro κτίσματα, lege τιμήματα.

ΚΑΘΥΦΑΙΝΕΙΝ. Ἐνδῦναι.] Scribendum, Καθυφιέναι, ἐνδέναι. Occurrit vox καθυφείμεθα apud Demoſthenem Olynth. ii. p. 84. Ubi Schol. ἐνδοίημεν.

ΟΡΓΑΣ.] Schol. ad Demoſthenis Olynth. ii. p. 94. Ὀργὰς δὲ ἐκαλεῖτο ἡ χώρα, ἢ διὰ τὰ ὄργια τῶν θεῶν, ἢ διὰ τὸ ἀργὴν εἶναι καὶ ὀργᾷν ἐν αὐτῇ.

ΘΑΡΝΕΥΙ. Ὀχλεύει, ὀχεύει.] Illud Ὀχλεύει eſt corrupta lectio, cujus vera emendatio eſt ὀχεύει. Lego autem θορεύει, ὀχεύει. Vide Heſych. v. Θόρνυσθαι.

ΔΟΡΥΜΝΙΟΝ. Εἶδος βοτάνης.] Recte corrigunt, Δορύκνιον. Vide Suidam v. Δορύχνιον.

PARS IV.

ΣΚΝΙΠΤΕΙΝ. Νύσσειν, καινοτομεῖν.] Lego κυμινοτομεῖν. Vide nos ſupra P. II. Σκνίπτειν. Apud Jamblichum de Vita Pythagoræ cap. xxviii. pro σχίζειν τὺς ὀδόντας legendum, puto, σκνίζειν vel κνίζειν. Quod idem. *Scalpere, fodere, fricare.* Κέδρῳ δὲ λέγει καὶ δάφνῃ καὶ κυπαρίττῳ καὶ δρυῒ καὶ μυρίνῃ τὺς θεὺς τιμᾶν· καὶ μηδὲν τύτοις ἀποκαθαίρεσθαι τῦ σώματος, μηδὲ ΣΚΝΙΖΕΙΝ (vel κνίζειν) τὺς ὀδόντας. Ita legendus iſte locus. Κνίζειν autem idem ac κνήθειν. Suidas v. Κνίζων — Κνήθω καὶ κνίζω, τὸ ἐξ ἐπιπολῆς καὶ ἰσχνῶς ξύω.

ΚΥΤΤΟΙ. Τὸ δεκτικὸν χώρημα, καθὼς ποτήριον.] Forſan, Κύττος. Pro Κύτος. Ut Κυτταρος pro Κυταρός. Sed ἀντὶ τῦ καθὼς, corrigunt κάθος, ποτήριον. Heſych. Κάθος, σπυρίς. Sed utrobique legendum, Κάθαλος. Quod ſcribebatur καθος. Heſych. Κάλαθος, ποτήριον — καὶ γυναικεῖον σκεῦος εἰς ἐρίων παράθεσιν. Hac occaſione corrigendum Epigramma apud Kuſterum ad Suidam v. Κνῆστις.

ΛΕΩΝΙΔΟΥ.

Λαβροσύνα τάδε δῶρα, φιλευχείλῳ τε λαφυγμῷ
  Θήκατο Δεισόζυ Δωρίεος κεφαλά.
Τὼς Λαριοσαίως κνάστορας ἑψητῆρας,
  Καὶ χύτρας, καὶ τὰν εὐρυχαδῆ κύλικα,
Καὶ τὰν εὐχάλκωτον εὔγναμπτόν τε κρεάγραν,
  Καὶ κνῆστιν, καὶ τὰν ἐτνοδόκον τορύναν.
Λαβροσύνα, σὺ δὲ ταῦτα κακῦ κακὰ δωρητῆρος
  Δεξαμένα, νεύσαις μὴ πόκα σωφροσύνην.

Secundus

Secundus Hexameter corruptus eſt, quem ſanare non potuit Cl. Editor. Sed ſcribendum ſine dubio,

Τὼς Λαρισαίως ΚΥΤΟΓΑΣΤΟΡΑΣ ——

ΡΩΠΙΚΑ. Τὰ παρεμπορεύματα.] Vide Heſych. v. Παρευθῆκαι. Qui optime explicat.

ΠΟΠΟΙ——Ὦ δαίμονες.] Plutarch. *Quomodo Juveni audienda ſint Poemata*, p. 28. Δρύοπες δὲ (καλȣ̃σι) πόπȣς τȣ̀ς δαίμονας.

ΑΛΥΔΜΑΙΝΕΙΝ. Ἀλύειν, ἀπορεῖν.] Lego, verbis tranſpoſitis, Ἀλύειν, ἀδημονεῖν, ἀπορεῖν. Vide Suidam. Plutarch. *Quomodo Juveni audienda ſint Poemata*, p. 28. Καὶ τῷ ἀλύειν ποτὲ μὲν ἀντὶ τȣ̃ δάκνεσθαι ϗ ἀπορεῖσθαι κέχρηται·

Ὣς ἔφαθ'· ἡ δ' ἀλύȣσ' ἀπεβήσετο, τείρετο δ' αἰνῶς.

Ποτὲ δὲ ἀντὶ τȣ̃ γαυριᾷν ϗ χαίρειν·

Ἦ ἀλυεὶς, ὅτι Ἶρον ἐνίκησας τὸν ἀλήτην;

ΑΠ' ΑΙΓΕΙΡΩΝ ——Οἱ ἔσχατοι.] Vide omnino doctiſſimum Meurſium Attic. Lect. lib. iv. 33.

ΑΓΟΡΑΤΑΙ. Λέγει.] Recte. Idem: Ἀγοράασθαι, διαλέγεσθαι. Quare male Taylor. ad Lyſiam p. 10. qui legit, Ἀγορᾶσαι ΛΕΓΕ vel λέγȣσι.

ΜΑΡΤΥ-

PARS IV.

ΜΑΡΤΥΡΟΜΑΙ. Ἐπιφωνοῦμαι.] Lyſias p. 57. Ἦγον αὐτὸν βίᾳ βοῶντα καὶ κεκραγότα καὶ μαρτυρόμενον.

ΘΗΡΙ. Λέοντι.] Epigramma apud Kuſter. ad Suidam v. Θαλάμη·

Τῷδε λέων ὤρουσε ——

Ultimum verſum hujus Epigrammatis ita legit Kuſterus ex Anthologia inedita:

Τοῦτο τὸ θηροφυγῆς αἴτιον ἀντίθεμαι.

Suidas habet,

Τοῦτο τὸ θηρίον φυγῆς ——

Unde lego,

Τοῦτο τὸ θηρὶ φυγῆς αἴτιον ἀντίθεμαι.

Neque enim compoſitum illud θηροφυγῆς placet. Huc reſpexerit Heſychius.

ΑΜΕΘΥΣΟΣ. Βοτάνη, καὶ λίθος.] Corrigunt Ἀμέθυστος. Sed ſcribitur ἀμέθυστος apud Pſellum de Lapidibus p. 347. Edit. Mauſſaci. Quod et ibi emendandum. Ita vero legendus iſte locus: ΑΜΕΘΥΣΤΟΣ ὑακινθώδης μέν ἐστι τὴν χροιὰν, ἰᾶται δὲ καὶ κεφαλαλγίας, καὶ τοὺς πίνοντας οἶνον φυλάττει νήφοντας. Ὅθεν αὐτῷ καὶ τοὔνομα. Atque hinc intelligendus Plutarchus in Libello, *Quomodo Juveni audienda ſint Poemata*, p. 4. Edit. Grotii: Καὶ λαβὼν ταῦτα διελθε· κἂν δοκῇ σοι μηδὲν εἶναι φαυλότερα τῶν ΑΜΕΘΥΣΤΩΝ καλουμένων,

νων, ἅ τινες ἐν τοῖς πότοις περιάπτονται καὶ προλαμβάνετι, μεταδιδὲ τῷ Κλεάνδρῳ. PARS IV

ΥΛΟΜΑΝΗΣ. Ὁ ταῖς ὕλαις χαίρων.] Plutarch. *Quomodo Juveni audienda ſint Poemata*, p. 7. Τὸ ἡδονῆς ακρίτε πρὸς δόξαν αὐθάδως θρασυνόμενον ἐξυβρίζει καὶ ὑλομανεῖ.

ΑΧΗΝΙΑ. Ἄπορα.] Recte corrigunt, Ἀπορία. Ita Suidas, quem vide. Utitur Æſchylus Choeph. v. 299. Vide Suidam v. Ψύχεται ubi male Bentleius, ἠχανίη. Quod vereor ut ſit Græcum. Antepenultimam enim producit Ἀχηνία ſive Ἀχανία. Confer nos ad Suidam P. III. v. Ψύχεται.

ΤΕΤΡΑΔΙ μὲν τ' εἴχε.] Forſan, μὲν τ' ἐτέκε. Vel ſaltem, τ' ἐγένε. Auctor Græcæ Vitæ Ariſtoph. p. 13. Edit. Kuſter. Τετράδι λέγοντες αὐτὸν γεγονέναι, κατα τὴν παροιμίαν, ὡς ἄλλοις πονεντα. Vide et Suidam v. Τετράδι γέγονας. Cæterum apud Heſych. legendum, ἔνδοξον ὄντα ἄλλοις ταλαιπωρεῖν. *Famous for labouring for others.* Quæ tamen durior locutio. Sic Græci, δεινὸς φαγεῖν, δεινὸς λεγεῖν &c. Galenus Method. Therap. lib. i. cap. iii. Ζωίλος ἐν δόξος τὴν Ὁμήρε μαστίζειν εἰκόνα. Quod Olearius ad Philoſtrat. p. 648 male corrigit, μαστίζων Philoſtrat Heroic. iii. p. 665. Ξυγχωρεῖ ὁ ἥρως, χρηστὸς ὢν ξενίζειν τετοισὶ τοῖς θάκοις. Hic quoque male Cl. Editor,

PARS IV. Editor, ξενίζων. Ita Joſephus Antiq. Jud. lib. vi. 12. 6. p. 345. Ἀλλὰ δεινὸς μὲν ὁ Φόβος μηδ' ἀληθεῖ πιστεύειν ἀπολογίᾳ. Idem infra lib. xvi. 8. 1. p. 807. Πολλοὶ μὲν γὰρ τῶν ἡγεμόνων, πολλοὶ δὲ τῶν Φίλων συνεστᾶσιν, ἐχ οἱ πονηροὶ, πᾶν ὅτι ἐν ᾖ δρᾷν ἢ πάσχειν. Vide et Callimachi Fragment. a Bentleio collecta, N°. cxxviii. Ita etiam Latini. Horatius Od. lib. i. 12. 26.

Dicam et Alciden; puerosque Ledæ,
Hunc equis, illum ſuperare *pugnis*
Nobilem ——

Idem ſupra ex Bentleii emendatione:

Sunt quos curriculo pulverem Olympicum
Collegiſſe juvat, metaque fervidis
Evitata rotis, palmaque nobilis
Terrarum dominos EVEHERE *ad Deos;*
Hunc ——

Confer nos in Curis Noviſſimis in Suidam, v. Ψιθυριστε.

PAION. Συγκριτικὸν, ἢ ἕτερον.] An ἄρειον? *Melius.* An ἕτειρον?

ΤΡΟΝΑ Η ΘΡΟΝΑ. Ἀγάλματα ἢ ῥάμματα ἄνθινα.] Lego, ἢ τὰ ἱμάτια ἄνθινα. Sic Schol. ad Theocriti Idyll. ii. 59. Θρόνα Θέσσαλοι μὲν, τὰ πεποικιλμένα ζῶα. Κύπριοι δὲ, τὰ ἀνθινὰ ἱμάτια. Vide et Taylor. Lect. Lyſiac. p. 701.

ΒΕΙΚΗΛΑ. Νωχελῆ, ἀχρεῖα.] Pro νωχελῆ Taylor. legit ἀνωφελῆ. Male. Heſych. Νωχελὴς — ἄχρηςος.

ΕΙΚΗΛΑΣ. Ἐὰν τολμήσῃς.] Scribendum, puto, Εἰ κη λᾷς. Dorice pro λῇς. Id eſt, θελῇς.

ΓΙΣΑΣ. Φθείρας.] Lego, Ϝίσας φρένας. Heſych. Εἴσας φρένας, εὐκράτους. Expoſitio autem deeſt, ut ſolet.

ΚΟΝΙΣΑΛΟΙ. Ἀφροδίσια.] Lego, Ἀφροδίσια δαιμόνια. Ut *Satyri*, *Panes*, &c.

ΔΙΡΚΗΣ. Πηγῆς.] Apollodorus lib. iii. 5. p. 166. Edit. Gale: Ἀντιόπην δὲ ᾐκίζετο Λύκος καθείρξας, καὶ ἡ τούτου γυνὴ Δίρκη. Λαθοῦσα δέ ποτε τῶν δεσμῶν αὐτομάτων λυθέντων, ἧκεν ἐπὶ τὴν τῶν παίδων ἔπαυλιν, δεχθῆναι πρὸς αὐτῶν θέλουσα. Οἱ δὲ, ἀναγνωρισάμενοι τὴν μητέρα, τὸν μὲν Λύκον κτείνουσι· τὴν δὲ Δίρκην θριξὶ δήσαντες ἐκ ταύρου θανοῦσαν ῥίπτουσιν ΕΙΣ ΚΡΗΝΗΝ, ΤΗΝ ΑΠ᾽ ΕΚΕΙΝΗΣ ΚΑΛΟΥΜΕΝΗΝ ΔΙΡΚΗΝ. Vide et Longinum, Sect. xl.

ΟΡΓΙΩΝΤΕΣ. Μύσται.] Vide Mauſſacum ad Harpocrat. v. Ὀργεῶνας, et Kuſter. ad Suidam v. Ὀργεῶνες. Forſan legendum apud Heſych. Ὀργειῶνες. Ut et apud Antimachum in Suida, verſus gratia. Sed de hoc nos ad ſequentem Articulum.

ΚΑΘΑΡ-

PARS IV.

ΚΑΒΑΡΝΟΙ. Οἱ τῆς Δήμητρος ἱερεῖς, ὡς Πάριοι.] Antimachus, qui ex *Paro*, apud Suidam v. Ὀργεῶνες·

Καβάρνους θῆκεν μὲν ἀγάκλεας Ὀργειῶνες.

Ita legendus iſte verſiculus.

ΕΞΕΛΘΕΙΝ. Ἐξωθεῖν.] Lego, Ἐξελεῖν. Supra Heſych. Ἐξειλεῖν, ἐκβαλεῖν.

ΑΠΛΑΙ. Ὑποδήματος εἶδος.] Vide Harpocrat. in v. Ἀπλαῖ. Reddenda vox Lyſiæ in Fragment. p. 645. Edit. Taylor. Οὐ πρὸς ἑταίρας ΑΠΛΑΣ ἀνήκειν δοκοῦντα παραλελείψεται. Ubi male, opinor, legitur πρὸς ἑταίρας ἀπίας.

ΚΕΚΟΚΕΝ. Ἔγνωκεν ὅτι κεκακούργηκεν, ἢ πεφόνευκεν.] Lego, Κεκόηκεν. Heſych. Κοεῖ, αἰσθάνεται. Idem: Κοθεῖ, αἰσθάνεται, νοεῖ. Scribe Κοεῖ. ΚΟΕΙ. ΚΟΘΕΙ. Vides errorem ex geminatione literæ Ο. Locum ita ſcribo: Κεκόηκεν, ἔγνωκεν, ὅτε κεκακούργηκεν ἢ πεφόνευκεν,

ΚΕΡΑΜΟΣ —— Δεσμωτήριον.] *Cypriorum* ſcilicet. Theon apud Taylor. ad Lyſiam p. 177. Καὶ εἴ τις λέγοι τὸν κέραμον ἀντὶ δεσμωτηρίου, καθάπερ Κύπριοι. Διὸ καὶ τὸ παρ' Ὁμήρῳ τινὲς οὕτως ἐξηγοῦνται·

Χαλκέῳ δ' ἐν κεράμῳ δέδετο τρισκαίδεκα μῆνας.

ΑΓΑΠΤΕΡΕΩΣ. Ἀσμένως, προθύμως, ταχέως.] Forte, Ἀγαπήτως. Lyſias p. 307. Δεινὸν γὰρ ἦν,

τοὺς

τὺς ΑΓΑΠΗΤΩΣ ΟΛΙΓΩι ΠΡΟΤΕΡΟΝ ΣΕΣΩΣΜΕΝΟΥΣ, ἐφ' ἕτερον κίνδυνον ἰέναι. *Paulo ante ægre ereptos, ſervatos. Glad that they got off ſafe.* Sic Diphilus apud Grotium, Excerpt. Stobæi p. 218.

Ἐν ὀνάριον ἐξ ἀγρῦ μοι καταβαίνων ἐμῦ
Καθ' ἕκαστον τῶν ἐνιαύτων ΑΓΑΠΗΤΩΣ ἄγει,
Ὥσπερ ἱκανῦν μοι πάντ' ἐπισκευασμένον,
Σπονδὴν, ὀλὰς, ἔλαιον, ἰσχάδας, μέλι.

ΛΟΓΟΠΟΙΗΣΑΝΤΕΣ. Πλασάμενοι λόγυς ψευδεῖς.] Lyſias p. 391. Οὕτω δ' ἄσμενοι τὰς συμφορὰς τὰς ὑμετέρας ὁρῶσιν, ὥστε τὰς μὲν πρότεροι τῶν ἄλλων πυνθάνονται, τὰς δ' ὗτοι ΛΟΓΟΠΟΙΟΥΣΙΝ.

ΗΓΥΑΤΟ. Ὁ λαμβάνων ἤγετο.] Corrige, Ἠγγυᾶτο, ὁ λαμβάνων ἠγγυᾶτο. Aliter legit Taylor ad Lyſian p. 704. "Legimus in Heſychio, "Ἠγυᾶτο, ὁ λαμβάνων ἤγετο.—Ἠγγυᾶτο, (ſic enim "legas) ὁ λαμβάνων. Hoc eſt, *qui mutuo ſumebat*, (λαμβάνειν enim, ut docuimus p. 338. "Edit. noſtræ, eſt quodammodo vox uſuraria) "*fidem dedit, ſponſionem præſtitit*. Eo ritu ſæpiſſime in Lexicis voces exponi ſolent, id "quod duplicem operam præſtat: oſtendit "enim quid ſit Ἐγγυᾷν et quid Ἐγγυᾶσθαι." Errat tamen vir doctiſſimus. Aliud eſt Ἐγγυᾷν, aliud Ἐγγυᾶσθαι. Ἐγγυᾶσθαι eſt, *Mutuo ſumere, Fidem dare, Sponſionem præſtare*. Quare ὁ λαμβάνων, ille

PARS IV. *ille qui mutuo ſumebat, fidem* ſive *ſponſionem dabat.* Contra, Ἐγγυᾷν eſt, *Mutuo dare, In fœnus locare.* Heſych. Ἐγγύω, ἐκδίδωμι.

ΘΕΣΠΑΛΑΙ. Αἱ κῶαι παρὰ Φιλήτα, καὶ αἱ Φαρμακίδες.] Legendum ſine dubio Θεσσαλαί. Nam Theſſalæ *venenatrices.* Pro αἱ κῶαι autem legendum αἱ χοαί. Heſych. Χοαὶ, θυσίαι. Sic infra: Θεσσαλῶπις, ἐναγισμός τις παρὰ Λάκωσι. Vel forſan legendum, Θεσσαλός. Κῷος. Ita Suidas: Θεσσαλός. Κῷος, ἰατρὸς, υἱὸς Ἱπποκράτους τοῦ διασήμου.

ΞΥΛΟΔΩΝΙΗ. Τεκτοσύνη.] An legendum ex ordine literarum, Ξυλωδίη? A ξυλώδης.

ΚΟΜΑΙ. Αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς, καὶ ΧΩΡΙΟΝ.] *Cumas* intelligit. Quare ſcribendum, Κοῦμαι.

ΚΟΜΗΣ. Ἄρχων.] *Claſſis nauticæ præfectus.* Baſilius Naumach. apud Fabric. Bib. Græc. vol. viii. p. 141. Ὁ πάντων ἄρχων ἦγουν στρατιωτῶν καὶ τῶν αὐτῶν ἡγεμόνων Κόμης.

ΣΙΦΩΝ——Καὶ οἷς οἱ κάπηλοι τὸν οἶνον ΧΡΩΝΤΑΙ.] Legit Palmerius, εἰς τὸν οἶνον. Sed legendum, ΑΡΥΟΝΤΑΙ. *Hauriunt.* Sic Philoſtratus p. 118. Τοὺς δὲ οἰνοχόους τοὺς χαλκοῦς ΑΡΥΕΣΘΑΙ μέν φησι ξυμμέτρους τοῦ δὲ ΟΙΝΟΥ. Supra apud Noſtrum, καὶ ὄργανον σκόλοπι ὅμοιον ἐν ᾧ τοὺς

μαρσίππους

PARS IV.

μαρσίππους ἐπισκοποῦσι. Lego, *ἐπισκέπουσι.* *Defendunt.* Siphon eſt *inſtrumentum nauticum*, de quo vide Baſilium loco laudato, p. 141, et 142. Sed quid velit per *μαρσίππους*, neſcio; niſi *ſaccos* lateri navis *appenſos*. Heſych. *Μαρσίπ[ου]οι, σάκκοι.*

ΟΥΤΙΣ ——— *Καὶ οὐρανός.*] Lego, *Καὶ οὐτιδανός.* Scribebatur forſan compendioſe *ὀυδ͂ανός.*

ΕΥΔΙΑΙΟΝ. *Τὸ γυναικεῖον μόριον, ἀπὸ τῶν ἐν τοῖς ὅπλοις* (lege *πλοίοις*) *γινομένων τρημάτων διὰ τοὺς ὄμβρους. Οἱ δὲ τὸν βρόκτον* (lege *πρωκτὸν*) *ἢ τὸν χείμαῤῥον ἐπιφημίζομενοι.*] Lego, *Εὐδίας, τὸ γυναικεῖον* &c. Ita ſane vocat Baſilius apud Fabricium Bibl. Græc. vol. viii. p. 140. *Θυρὶς ἐςὶν εἰς ἐκροὴν τοῦ ὕδατος, ἥτις* ΕΥΔΙΑΣ *καλεῖται.*

ΣΤΑΜΙΝΕΣ. *Παραςάται, καὶ τὰ ἐπὶ τῆς σχεδίας ὀρθὰ ξύλα* &c.] Legendum, ΣΤΑΜΙΔΕΣ. Baſilius in loco laudato: *Σταμίδες ἤγουν ςημονάρια— οἷς ἐπερείδεται τὸ καταςρωμα.*

ΑΣΚΩΜΜΑ. *Δερμάτιον* &c.] Scribe *Ἄσκωμα.* Baſilius loco laudato: *Τὸ δὲ πρὸς αὐτῷ τῷ σκαλμῷ δέρμα,* ΑΣΚΩΜΑ, *τὸ παρ᾽ ἡμῖν μανικέλλιον.*

ΣΠΕΙΟΝ. *Σπήλαιον, σπύλωνες.*] Lege etdiſpone: *Σπεῖον, σπήλαιον.—Σπεῖρα σπίλωνες,* (Heſych. *σπίλων*, lege *σπίλονες, τραχεῖς τόποι*) *οἱ πρὸς*

τῇ

PARS IV.

τῇ βάσει λίθοι. Baſilius Naumach. apud Fabricium Bib. Græc. vol. viii. p. 139. Σπεῖρα δὲ παρὰ μὲν ἀρχιτέκτοσι, τῶν τοίχων οἱ πρὸς τῇ βάσει λίθοι. Vide locum, ex quo lucem accipiet totus hic locus Heſychii. Forſan tamen legendum pro σπύλωνες, ςύλωνες.

ΠΡΟΕΜΒΟΛΟΣ. Μέρος τὶ τῆς νεός.] Lege νηὸς. Baſilius Naumach. apud Fabric. p. 140. Τρόπις δὲ τὸ κατώτατον μέρος τῆς νηὸς, καὶ οἷον θεμέλιος· ταύτης δὲ τὸ μὲν ἓν μέρος ἐξ οὗ ἡ πρώρα διανίςαται, προεμβολὶς καλεῖται. Atque ita ſcribendum, cenſeo, apud Heſychium.

ΤΡΟΧΑΝΤΗΡΕΙ.] Baſilius loco laudato, Τροχαντῆρες καὶ ἄφλαςα, οἱ λεγόμενοι βάρδωνες.

ΕΠΗΓΚΕΝΙΔΕΣ.] Baſilius loco laudato, Ἄνωθεν δὲ πάντων ἡ ἐπηγκενὶς, τὸ ἄρτι λεγόμενον καταπατητὸν,—ἔνθα τὰς ἀσπίδας οἱ ςρατιῶται κρεμῶσι.

ΑΝΑΤΟΣ. Ἀβλαβής.] Recte. Vide Suidam v. Ἀνατεί.

ΑΒΛΑΔΕΩΣ. Ἡδέως.] Scribe Ἀβλαβέως. Ab Ἀβλαβής. Utitur Maximus Philoſophus Περὶ καταρχῶν, v. 10. apud Fabricium, Biblioth. Græc. vol. viii. p. 416.

Ἀβλαβέως δ' οἶκον τε φίλους τ' εἰσόψεαι αὖτις.

Vide nos ſupra ad Heſych. P. I. v. Ἄβλαδεως.

ΑΒΑΣΤΟΝ.

ΑΒΑΣΤΟΝ. Ἀκίνητον, ἀπρόσιτον.] Legendum, Ἀνίκητον. *Impervium, Invium, Invictum.* PARS IV.

ΑΒΡΑΧΕΝ. Ἤχησεν.] Litera initialis A adhæſit ſequenti voci, ad præcedentem pertinebat tamen. Scribendum enim: Βράχεν, ἤχησεν. Heſych. Βράχεν, ἐψόφησε. Erat forſan in Poeta,

—— μέγα βράχεν. *

ΑΡΙΧΕΤΑΙ. Γλίχεται, ἐπιθυμεῖ.] Scribendum, Ἴσχεται, γλίχεται. Vel demum, Ἄρ' ἴσχεται. Nam iſtud ἄρ' male adhæſit. Infra Ἀρόχεται, γλίχεται. Male.

ΑΡΙΣΤΟΚΡΑΤΙΑ. Ὑπὸ ἀρίστων διοικουμένη — Ἀρίστων, γενναίων, ἢ ἄλλως πῶς ἀγαθῶν.] Ita ſcribendum.

ΕΞ ΕΜΕΤΡΕΙ. Ἐπὶ ἄλωνος ἐμέτρει.] Scribe una voce, Ἐξεμέτρει. Ἐπὶ ἄλωνος ἐμέτρει.

ΕΞΕΝΤΙΣΜΕΝΑΙ. Κεκοσμημέναι.] Gronovius legit, Ἐξηνθισμέναι. Male. Supra Heſych. Ἐνησμένας, κεκοσμημένας. Lege, Ἐντισμένας. Ab Ἔντεα, ἐντίζω.

ΕΝΤΕΤΑΤΑΙ. Τὸ παῖσαι ἐντεῖναι φασί.] Iſtud παῖσαι a παίω, opinor. *Percutio.* Sic πληγὰς

* Ita in margine Heſych. — Scribendum, Βράχεν, ἤχησεν. Dederat Poeta, μέγα βράχεν. Unde α ſequenti voci adhæſit. Heſych: Βράχεν, ἐψόφησεν.

 ἐντεῖναι,

PARS IV. ἐντεῖναι, Græci. Vel forſan ſenſus obſcenior in παῖξαι. Ut Latini, *Ludere*. Vide Suidam v. Ἐντείνας.

ΗΜΑΤΑ ΠΑΝΤΑ. Πάντα χρόνον.] Maximus Philoſophus Περὶ καταρχῶν apud Fabricium Bib. Græc. vol. viii. p. 420. v. 117.

—— κεκορήσεται πήματα πάντα.

Ubi Interpres, *In omnibus damna erunt*. Scribe,

—— κεκορήσεται ἤματα πάντα.

Quod et metrum poſtulat.

ΚΑΝΑΣΤΡΟΝ. Ὄστρακον, τρύβλιον.] Hæc vox reſtituenda Homero in Καμίνῳ. Ita Herodotus de Vita Homeri p. 29. Edit. Reynolds:

Εἰ μὲν δώσετε μισθὸν, ἀείσω, ὦ κεραμῆες·
Δεῦρ' ἄγ', Ἀθηναίη καὶ ὑπείρεχε χεῖρα καμίνου,
Εὖ δὲ μελανθεῖεν κότυλοι καὶ πάντα μάλ' ἱρά.

Hoc Poema Heſiodo tribuunt nonnulli. Vide Pollucem lib. x. 23. p. 1255. qui verſum tertium ita laudat:

Εὖ δὲ περανθεῖεν κότυλοι, καὶ πάντα ΚΑΝΑΣΤΡΑ.

Optime. Niſi pro περανθεῖεν legendum πεπανθεῖεν. Heſych. Πεπαίνεται, μελανοῦται, ὀπτᾶται. Quare illud μελανθεῖεν eſt non niſi gloſſema. Recte autem Κάναστρα. *Fictilia*. Sed vide omnino Cl. Hemſterhuſium ad Pollucis locum.

ΠΕΠΑΙΝΕ-

ΠΕΠΑΙΝΕΤΑΙ. Μαλανῦται, ὀπτᾶται.] Vide nos ad Vitam Homeri ſupra laudatam, ubi verbum hoc reſtituimus.

ΑΠΕΝΙΑΥΤΙΣΜΟΣ.] Philoſtratus de Vita Apollonii p. 16. Ἀλλ᾽ ὅμως συκοφαντῦσί τινες αὐτὸν —— καὶ διὰ τῦτο ἀπενιαυτίσαντα ἐς τὸ Σκυθῶν ἔθνος.

ΕΚΚΑΠΗΛΕΥΕΙΝ. Δολῦν.] Hac voce utitur Philoſtratus p. 18. Τὸν γὰρ σῖτον οἱ δυνατοὶ ξυγκλείσαντες εἶχον, ἵν᾽ ἐκκαπηλευθείη τῆς χώρας.

ΣΠΟΔΕΙΝ. Σπαίειν.] Corrigunt, Παίειν. Non male. An Περαίνειν? Heſych. Σποδεῖσθαι, περαίνεσθαι. Vide Jungerman. ad Pollucem p. 529. ubi recte legitur, ςενάσαι ſive ςενάξαι. Vide Heſych. v. Στενάξαι. Vide et v. Ἐλαύνει, ubi παίει legendum.

ΣΤΕΝΑΞΑΙ. Τινὲς πλῆξαι ἢ παῖσαι.] Recte. Pollux p. 529. Στενάσαι, σπλεκῦν. Quam vocem male ſollicitant.

ΑΓΑΛΜΑ. Πᾶν ἐφ᾽ ᾧ τις ἀγάλλεται.] Suetonius de Illuſt. Grammat. cap. iii. *Pretia Grammaticorum tanta, mercedeſque tam magnæ, ut conſtet Lutatium Daphnidem (quem Lenæus Meliſſus per cavillationem nominis* ΠΑΝΟΣ ΑΓΗΜΑ *dicit) ducentis millibus nummûm Q. Catulo*

 emptum,

PARS IV.

emptum, ac brevi manumiſſum, L. Apuleium ab Eſicio Calvino Equite Romano prædivite quadringenis annuis conductum, multos edocuiſſe. Legit Hemſterhuſius in Præfatione ad Pollucem, Πανὸς μέλημα. Eleganter. Sed verius, puto, ἄγαλμα. Recte tamen ἄγημα. Ab Ἄγαμαι. *Admiror.* Sed vide omnino nos in Curis Noviſſimis in Suidam v. Ὀρτυγοκόπος.

ΒΑΘΥΓΛΩΣΣΟΙ. Ἐλλόγιμοι, καὶ ἀνδρίας.] Forte, καὶ οὐκ ἄϊδριες. *Non indocti.*

ΚΑΧΛΗΚΟΣ. Τοῦ κόχλου.] Joſephus Antiq. Jud. lib. v. cap. i. 3. p. 264. Ὡς δὲ τοῖς ἱερεῦσι πρώτοις ἐμβᾶσιν περευτὸς ἔδοξεν ὁ ποταμὸς, τοῦ μὲν βάθους ἐπεσχημένου, τοῦ δὲ κάχληκος, τῷ μὴ πολὺν εἶναι μηδ' ὀξὺν τὸν ῥοῦν ὥσθ' ὑποφέρειν αὐτὸν τῇ βίᾳ, ἐπὶ τοῦ ἐδάφους κειμένου, πάντες ἤδη θαρσαλέως ἐπεραιοῦντο τὸν ποταμόν.

ΛΑΙΔΡΟΣ——Ἀναίδης, δεινὸς.] Utitur Maximus apud Fabricium Bibl. Græc. vol. viii. v. 377.

Λαιδρὸς ἀνὴρ τότ' ἄνακτος ἐοῦ πάτρην ἀπολείπων,
Ἐν πόλει ὀθνείῃ βίον ἄρνυται ——

ΑΝΕΡΙΨΑΝΤΟ. Ἀφήρπασαν.] Lego, Ἀνερέψαντο. Vox reſtituenda Maximo apud Fabricium vol. viii. v. 419. ubi male ἀνεράψατο.

Ἱσαμένην Βορέης ἀνερέψατο τῆλε δὲ γαίης.

ΛΑΙΦΑΙ.

ΛΑΙΦΑΙ. Ἀναιδεῖς, θρασεῖς, συγναὶ, τολμηραί.] Scilicet Latinorum *Lævæ*. Ut ſupra: Λαῖτος, ἀκήρατος. *Lætus*. Supra Heſych. Λαιὸς, ἀριστερὸς. Scribebatur Λαιϝός. *Lævus*. Ab Æolenſibus.

ΛΑΙΤΜΑ —— Οἱ δὲ τὸ κῆτος.] Scribe κῦτος.

ΛΕΙΑΝ ΕΛΑΒΟΝ. Ἰσχυρῶς ἔλαβον, ἢ πραίδαν.] Exponit λίαν et λείαν. Nam λεία eſt *præda*. Λίαν, ἰσχυρῶς.

ΛΟΙΠΗ. Τάφος.] Lego, Ἀλοιπὴ, λίπος. Pro ἀλοιφή. Vide Heſych. v. Ἀλοιφή.

ΛΗΙΔΙΟΝ. Εὐτελὲς ἱμάτιον.] Vide Cl. Olearium ad Philoſtratum p. 158.

ΕΠΙΠΛΑ. Ἱμάτια γυναικεῖα.] Utitur Philoſtratus p. 160. Καὶ λήδια ἀνασείειν λέγεσθε ΕΠΙΠΛΑ, μετεώρως αὐτὰ κολπῦντες. *Vela* reddit Interpres. Male.

ΠΡΟΤΡΟΠΑ. Θυσίας εἶδος.] Euripides Alceſt. v. 1178.

Βωμὺς τε κνισσᾶν βυθύτοισι ΠΡΟΤΡΟΠΑΙΣ.

ΕΚΒΟΛΗ ΛΟΓΟΥ. Παράβασις, μετάβασις.] Philoſtratus de Vita Apollon. lib. v. 16. p. 200. Οὐ μὴν ἄχαρις ἡ ἐκβολὴ τῦ λόγυ γέγονεν. *Digreſſio*.

PARS IV.

ΑΥΤΟ ΔΕΙΞΕΙ.] Philoſtratus p. 213. Ἀυτὰ δηλώσει. Quod idem. Vide Kuſter. ad Suidam v. Αὐτὸ δείξει.

ΑΓΡΟΠΗΓΗ. Παροιμία ἐπὶ τῶν λιπαρῶς προσκειμένων —— τα πρότερα (lege ὕστερα) τ8 ἀγρ8.] Vide nos ſupra P. IV. v. Ἀργιφόντ8. Vide et Suidam v. Ἀγρ8 πηγή. Ubi legendum, Ἄργ8 πυγή. Sed pro varia lectione variæ interpretationes.

ΑΔΡΑΚΤΟΝ. Ἴδιον.] Pro ἴδιον ſcribe ἴον. Heſych. Ἄτρακ]ος, βέλος, με]αφορικῶς, ϗ ὁ ἄδρακτος. Philoſtrat. p. 60. Ἄτρακτον βέλ8ς. Quare *pars fuerit teli* ſive *ſagittæ*. Vide Pollucem lib. i. §. 137.*

ΑΤΡΕΠΤΟΝ. Ἀκίνητον.] Fortaſſe, Ἀνίκητον. Philoſtratus p. 100. Καὶ τὴν αἰχμὴν ἄτριπτοι. Interpres, *Dente invincibili*. Inepte. Legendum, ἀκμὴν ἄτρεπ]οι. *Robore invincibili*. Potes etiam legere ἀκμὴν ἄτριπ]οι, niſi mox: Ὑφ' 8 νικᾶται τ8ς ὀφθαλμ8ς ὁ δράκων, ΑΤΡΕΠΤΟΥΣ ὄντας. Sed ad idem fere redit. Atqui nil forſan mutandum. Philoſtratus infra p. 886.

* Ita in margine Heſych. — Scribe, Ἄδρακτον, ἴον. Heſych. Ἄτρακτος, βέλος, μεταφορικῶς, ϗ ὁ ἄδρακτος. Philoſtratus p. 60. Ἄτρακτον βέλ8ς. Vide Polluc. i. 137. Sed forſan nihil mutandum. Julian. apud Cyril. ix. p. 305. Θύ8σι μὲν ἐν ΑΔΡΑΚΤΟΙΣ Ἰ8δαῖοι. Ubi Interpres, *In ſuis domibus*.

Ὁρᾶς

Ὁρᾷς γὰρ ὡς ὕφαιμον μὲν αὐτῷ τὸ ὄμμα, λοφιά τε φρίττουσα, καὶ πολὺς ὁ κατὰ τῶν ὀδόντων ἀφρὸς, ἐς πολὺ ἀνεστηκότων, ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΙΧΜΗΝ ΑΤΡΙΠΤΩΝ.

ΑΚΜΗ. Ἡλικία, νεότης.] Imo et *vis* ſive *robur* ætati iſti conveniens.

ΕΥΗΚΩΝ. Πλουτῶν, εὖ πράττων.] Lege, Εὖ ἥκων. Philoſtratus de Vita Apollon. p. 194. Ὁ δὲ Αἴσωπος ἔχοι μὲν οὕτως. Recte. Niſi legendum præſtat, ἥκοι.

ΣΥΜΜΙΓΕΙΣ. Συνέγχυς. Καὶ σύγκλυδες, ὅμοια.] Scribo, Σύγκλυδας, συμμιγεῖς. Utitur Philoſtratus p. 123. Ἐκείνους δὲ οὐδὲν ὑγιὲς εἶναι φάσκοντες, ἀλλ᾽ ὑβριστάς τε καὶ ξυγκλύδας.

ΣΙΤΑΡΧΙΑ.] Polybius Hiſt. lib. v. 50. p. 549. Ἐπηγγείλατο διαλύσειν πᾶσι τὰς σιταρχίας, ἐὰν αὐτῷ συγχωρήσῃ μὴ στρατεύειν μετ᾽ αὐτῶν τὸν Ἐπιγένην.

ΕΚΚΡΟΥΕΙ. Ἐκβάλλει.] Philoſtratus de Vita Apollonii p. 23. Κέρατα ἐκκρούει.

ΕΠΙΤΗΔΕΙΟΣ. Φίλος.] Ita utitur Philoſtratus de Vita Apollon. p. 28. Δοκεῖ γὰρ τῇ φύσει τὸ τικτόμενον καὶ τὸ τίκτον ΕΠΙΤΗΔΕΙΑ ΕΙΝΑΙ ΑΛΛΗΛΟΙΣ, ὑπὲρ σωτηρίας τοῦ γένους. *Invicem amica eſſe.* Male reddit Interpres.

ΔΙΕΙΛΗΦΟΤΕΣ. Ἀντὶ τοῦ, νομίσαντες.] Philoſtratus

PARS IV. loſtratus de Vita Apollon. p. 35. Παρὰ βαρβάρων δὲ ἥκοντι, ἢ ἐφιςάντι τὴν χώραν, εἰ μὴ τὴν εἰκόνα προθεραπεύσειεν, ΑΤΙΜΟΝ ΔΙΕΙΛΗΦΘΑΙ. Interpres, *Infamia notabatur, ſi deprehenſus eſſet.* Inepte. Verte, *Infamia notatu dignum exiſtimari.*

ΠΡΟΠΟΔΕΣ ΟΡΟΥΣ.] Philoſtratus p. 51. Δεθῆναι δ᾽ αὐτὸν, (Προμηθέα) οἱ μὲν, ἐν ἄντρῳ, φασὶν, ὃ δὴ ἐν πρόποδι τοῦ ὄρους δείκνυται.

ΟΥΤΕΥΕΣΘΑΙ.] Dionyſius Halicarnaſſ. lib. ii. 19. p. 89. Καὶ πάντα ὀτλεύεται τύφον, ᾧ μὴ πρόσεςι τὸ εὐπρεπές.

ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ. Κυβερνᾶται εὐθέως, καλῶς.] Forſan καὶ καλῶς. Suidas: Διηύθυνεν, ἐκώλυσε. Lego, ἐκόλασεν, vel ἐκόλουεν. Philoſtratus p. 59. Τῷ χαλινῷ ςρέφειν καὶ κολάζειν ἀτακτοῦντα.

ΑΝΑΛΥΕΙ. Μεταβουλεύει.] Reddenda iſta vox Philoſtrato p. 217. Ἀναλύοντες βασιλέα περὶ πραγμάτων ἤδη βεβουλευμένων. Scribo, Ἀναδύοντες. *Diſſuadentes regem ab iis quæ jam ſtatuerat.* Sed forſan vera prior lectio. Ita enim utitur ἀναλυτικὸν Jamblichus de Vita Pythagoræ c. xiii. p. 46. Εἰ δὲ καὶ πιςευτέον τοσούτοις ἱςορήσασι περὶ αὐτοῦ, παλαιοῖς τε ἅμα οὖσι, καὶ ἀξιολόγοις, μέχρι τῶν ἀλόγων ζώων ΑΝΑΛΥΤΙΚΟΝ ΤΙ καὶ νουθετικὸν ἐκέκτητο Πυθαγόρας ἐν τῷ λόγῳ.

ΑΓΥΡΤΗΣ.

ΑΓΥΡΤΗΣ. Ὀχλαγωγὸς, προσαίτης.] Philoſtratus de Vita Apollon. p. 225. Καὶ ΗΓΕΙΡΕ μὲν πολλαχοῦ τῶν πόλεων. *Mendicabat.* Sic infra p. 221. Οὐκ ἀξιῶ ἀγείρειν, καθάπερ τοὺς πτωχοὺς τῶν ἀνθρώπων. Nempe ἀγείρειν eſt *Plebeculam congregare pecuniæ cauſa.* Interpres non intellexit. Hinc Ἀγύρτης.

ΕΙΛΗΘΕΡΕΙΝ. Ἐν ἡλίῳ θερμαίνεσθαι.] Philoſtratus de Vita Apollonii p. 235. Γυμνοὺς δὲ ἐστάλθαι κατὰ ταῦτα τοῖς ἀληθερέσιν Ἀθήνησι.

ΠΕΠΑΥΤΑΙ. Πεπραΰται.] Lego, Πεπάνται. Heſych. ſupra: Πεπᾶναι, πραῧναι. Utitur Philoſtratus p. 246. πεπάνθαι, ſed alio ſenſu, quem non cepit Interpres. Οὐδὲ ἑαυτοὺς ἀπαξιοῦσιν, ὧν ἐκεῖνοι ΠΕΠΑΝΤΑΙ. *Primitias* ſcilicet *frugum Diis offerebant.* Sic infra p. 307. Οἰκίας τε ἐπὶ τῶν ἁμαξῶν ΠΕΠΑΝΤΑΙ. Ita legendum.

ΠΑΤΡΩΖΟΥΣΑΙ. Τὰ τοῦ πατρὸς φρονοῦσαι.] Philoſtratus p. 254. Πατρῴζουσι δὲ οὗτοι (οἱ Ἰνδοὶ) τὴν σοφίαν, καὶ πρὸς τὰ οἴκοι βλέπουσι.

ΚΝΗΣΤΟΣ. Ἄρτος Ἀρτεμιδῶρος.] Corrigunt, Ἄρτος Ἀρτέμιδος. Sed vide nos ſupra v. Κνηστός. Hinc forſan illuſtrandus eſt locus in Theophraſti Charact. cap. x. Ὁ δὲ μικρολόγος, τοιοῦτός τις, οἷος ἐν τῷ μηνὶ ἡμιωβόλον ἀπαιτεῖν ἐπὶ τὴν οἰκίαν· καὶ συσιτῶν ἀριθμεῖν πόσας κύλικας ἕκαστος πέπωκε· καὶ ἀπάρχεσθαι ἐλάχιστον τῇ

Ἀρτέμιδι

PARS IV. Ἀρτέμιδι τῶν συνδειπνούντων. *Calices* numerabat, et de *pane* ſollicitus fuit. Ἐξ ἄρτου enim, opinor, τῇ Ἀρτέμιδι offerebant. Hunc locum nemo Interpretum intellexit. In Epigrammate apud Kuſter. ad Suidam v. Ἀνειρύσω, Leonidas ψαιστὰ offert *Dianæ Laphriæ:* de quo Epigrammate vide nos Emend. in Suidam P. III. v. Ὑποθυμίδιον.

ΑΠΗΓΚΩΝΙΣΜΕΝΟΣ.] Philoſtratus p. 561. Ἀπηγκωνισμένῃ τῇ γλώττῃ καὶ γυμνῇ διετείνετο.

ΚΟΛΥΤΤΟΣ. Ὄνομα δήμου.] Philoſtratus p. 574. Ἐκ Κολύτου παιδία ψελλιζόμενα. Ubi Olearius neſcio quem ſervum intelligebat. Scribe, Κολυττοῦ. Erant nempe pueri iſti *Colyttenſes*. Nam Colyttus nomen δήμου in Attica. Populus tribûs Ægeidis. Suidas cum uno τ ſcribit, Lucian. autem cum duplice: apud quem ita Mercurius p. 71. Edit. Grævii: Τί φῄς, ὦ πάτερ; ἀγνοεῖς Τίμωνα τὸν Ἐχεκρατίδου, τὸν Κολυττέα; Vide Harpocrat. v. Κολυττὸς, et Taylor. ad Demoſthenem vol. iii. p. 458.

ΔΕΔΑΣΘΑΙ. Διῄρηται, μεμέρισται.] Homer. Iliad. O. 189.

Τριχθὰ δὲ πάντα ΔΕΔΑΣΤΑΙ ——

Hac occaſione explicandus eſt Philoſtrati locus, qui viros eruditiſſimos eluſit. Extat in Vit. Sophiſt.

Sophiſt. de Philagro p. 580. Ἐμοὶ μὲν γὰρ δοκεῖ ϗ ΠΟΙΗΤΙΚΩΣ ἑκάστῳ διανέμειν· σοὶ μὲν ἄρκτον δίδωμι, λέγοντα, σοὶ δὲ μεσημβρίαν, σοὶ δὲ ἑσπέραν. Iſtud ποιητικῶς reddit Interpres, *Efficaciter*. Salmaſius legit, ἐπιεικῶς. Male. Reſpexit enim Homerum, ubi de diviſione Univerſi inter tres fratres, Jovem, Neptunum, et Plutonem agit: PARS IV.

Τριχθὰ δὲ πάντα δέδασται, ἕκαστος δ' ἔμμορε τιμῆς·
Ἤτοι ἐγὼν ἔλαχον πολιὴν ἅλα ναιέμεν αἰεὶ
Παλλομένων, Ἀΐδης δ' ἔλαχεν ζόφον ἠερόεντα·
Ζεὺς δ' ἔλαχ' οὐρανὸν εὐρὺν ἐν αἰθέρι ϗ νεφέλῃσι.

Confer etiam nos in Epiſt. Crit. v. Ἐπιδαύσιος οἶκος.

ΘΑΛΛΟΝ. Ὃ ἐσθίουσιν οἱ βόες.] Hinc illud Philoſtrati in Adriano, p. 587. Τούτῳ ἀμφορέα μέν τις οἴνου προσάγων, ἢ ὄψα, ἢ ἐσθῆτα, ἢ ἀργύριον, εὐμεταχειρίστῳ ἐχρήσατο, καθάπερ οἱ τὰ πεινῶντα τῶν θρεμμάτων ΤΩι ΘΑΛΛΩι ΑΓΟΝΤΕΣ. Interpres, PEDO *educunt*. Peſſime. Redde, *Ramo* ſive *fronde virenti*. Vide Athenæum p. 25. et Dion. Chryſoſt. p.604. Confer et Reineſ. Var. Lect. p. 422.*

---

* Ita in margine Heſych.— Plutarch. de Aud. Poet. Ἡ μὲν μέλιττα διώκει τὸ ἄνθος, ἡ δὲ αἲξ τὸν θαλλόν. Philoſtrat. in Adriano p. 587. Καθάπερ οἱ τὰ πεινῶντα τῶν θρεμμάτων τῷ θαλλῷ ἄγοντες. Ubi peſſime Interpres, PEDO *educunt*. Imo, *ramo* ſive *fronde virenti*. Vide omnino Heſych. v. Προσεισάς, et Athenæum p. 25. Ubi recte Caſaub. et quos jam video de hac voce copioſiſſime egiſſe Cl. Ruhnken. et Hemſterſhuſ. ad Timæi Lexicon v. Θαλλός.

ΥΠΟΠΤΕ-

PARS IV.

ΥΠΟΠΤΕΡΟΣ.] Utitur Philoſtratus p. 288. Αἱ γὰρ τυραννίδες ὑπόπτεροι πρὸς τοὺς ἐν ἀξίᾳ πάντας. Euripides apud Stobæum Florileg. Tit. CV. apud Grotium p. 430.

Ὑπόπτερος δ' ὁ πλοῦτος ——

ΕΠΙΡΡΗΤΟΣ.] Vox reſtituenda Philoſtrato p. 339. Εἰ μὴ γοὴς τε ἦν ἀπόῤῥητος. Lege ἐπίῤῥητος.

ΕΠΙΡΡΗΤΑΙ. Ἐπικάτακτα.] Lego, Ἐπίῤῥητα, ἐπίκακα.

ΠΑΛΙΚΟΙ. Ἀδράνῳ.] Lego, Ἀδελφῷ.

ΑΥΤΟΛΗΚΥΘΟΙ.] Philoſtratus p. 490. Ὅθεν καὶ τελευτῶν, κληρονόμον Ἡρώδην ἀπέφηνε τῶν τε βιβλίων, καὶ τῆς ἐπὶ Ῥώμῃ οἰκίας, καὶ τοῦ ΑΥΤΟΛΗΚΥΘΟΥ. *Pueri in deliciis*. Interpres non intellexit. Confer Antiphanem apud Polluc. p. 1221. et Menandrum apud Harpocrat. v. Αὐτολήκυθοι. Vide et Suidam ad eandem vocem.

ΑΝΘΗ. Χρωμάτα.] Philoſtratus p. 556. Μελαίνων τὰ ΟΙΚΩΝ ΑΝΘΗ παραπέτάσμασι. *Picturas*.

ΑΝΑΘΟΡΕΙ. Ἀνατεράσσει.] Lege Ἀναθολοῖ. Suidas: Ἀναθολώσει, ἀναταράξει. Hac voce utitur Philoſtratus p. 559. Τῶν δὲ Κυντιλίων παθόντων τι πρὸς τὸν δῆμον, καὶ ξὺν ὁρμῇ ἀναπεμψάντων ἃ ἤκου-

ᾲ ἤκȣσαν, ἐπιϐȣλεύεσθαι παρ' αὐτῶν ὁ Ἡρώδης ἔφασκεν, ὡς ΑΝΑΘΟΛΟΥΝΤΩΝ ἐπ' αὐτὸν τȣ̃ς Ἀθηναίȣς. Cientibus *adverſus eum Athenienſes.*

ΣΥΝΕΙΛΕΧΩΣ. Συναγαγών.] Philoſtratus p. 263. Ἐπειδὴ μὴ πλȣτῶν (Ἀριςείδης) ἀφῖκται, μηδὲ βίον ἑαυτῷ ξυνειληχὼς μηδένα, ἀλλὰ πενέςατος μὲν Ἀθηναίων, πενέςερος δὲ ἑαυτȣ̃. Scribe, ξυνειλεχώς. *Quippe qui nullas opes ſibi conquiſiverit.* Scribitur et συνειλοχώς. Vide Suidam. Sed ita quoque Philoſtratus infra p. 307 et 314.

ΕΦ' ΕΑΥΤΟΥ. Καθ' ἑαυτόν.] Recte. Philoſtratus p. 264. Ἐφ' ἑαυτὸν δὲ θαμὰ ἐγέλα. Ubi ſcribendum, ἐφ' ἑαυτȣ̃. *Penes ſeipſum ridebat.* Philoſtratus ipſe ſupra ἐφ' αὐτῶν διαλεχθῆναι. *Seorſim colloqui.* Idem infra p. 294. Ἐγὼ ἡγȣ̃μαι τὸν σοφὸν μηδὲν ἰδίᾳ, μήδ' ἐφ' ἑαυτȣ̃ πράτϊειν.

ΕΛΑΥΝΕΙ. Ποιεῖ.] Forſan, Παίει. Ariſtophanes ita utitur, ſenſu laſciviore, Eccleſ. 39.

Τὴν νύχθ' ὅλην ἤλαυνέ μ' ἐν τοῖς ςρώμασιν.

Vide Heſych. v. Σποδεῖν.

ΕΛΑΥΝΩΣΙΝ. Θερίζωσιν ὄγμον.] Reſpexit Homeri Iliad. Λ. 68.

Οἱ δ', ὥστ' ἀμητῆρες ἐναντίοι ἀλλήλοισιν
Ὄγμον ἐλαύνωσιν, ἀνδρὸς μάκαρος κατ' ἄρȣραν
Πυρῶν, ἢ κριθῶν· τὰ δὲ δράγματα ταρφέα πίπτει.

Vide Schol. ad Theocriti Idyll. x. 2.

PARS IV.

ΒΛΙΤΤΕΙ.] Utitur Philoſtratus p. 273. Τὺς δὲ τοιύτυς ὑποβλίττυσιν οἱ συκοφάνται.

ΔΩΡΑ. Ξενία—Δωρεὰς, χάριτας.] Quid interſit inter δῶρα et δωρεὰς, vide nos ad Suidam P. I. v. Δῶρα καὶ δωρεὰ διαφέρει.

ΕΩΛΟΝ —— Ἀνατολικόν.] Vide Olearium ad Philoſtratum p. 591.

ΑΡΑΔΟΣ —— Πόλις.] Vide omnino nos ad Suidam P. III. v. Πολυδεύκης, ubi legimus, ἐξ Ἀράδυ εἶναι σοφιστήν.

ΑΝΑΠΤΕΡΩΣΩ. Μετέωρον ποιήσω.] Utitur Philoſtratus p. 617. Ὁ δὲ, ὐδὲν εἰπὼν φλαῦρον, ἔπαινον εὐφημίας διεξῆλθεν, ἀρξάμενος ἀπὸ τῦ ταὼ τῦ ὄρνιθος, ὡς ἀναπτερῦντος αὐτὸν τῦ ἐπαίνυ.

ΠΑΠΠΟΣ ——Ὑπὸ τῷ γενείῳ τρίχωσιν.] Vide Suidam v. Γενειάς.

ΑΜΦΙΔΡΥΦΟΙ. Πένθος ἔχυσαι.] Sic Philoſtratus p. 676. Ὡς ἀμφίδρυφον μὲν αὐτῷ τὴν γυναῖκα εἶπεν. Ubi minus opportune Olearius ἀμφιδρυφῆ. Legendum autem, Οἷς pro Ὡς.

ΚΛΙΣΙΣ. Ὀνομασία.] An ὀνοστασία? An legendum etiam, Κλῆσις?

ΕΓΧΡΙΕΙ. Τύπτει, Ἐγκεντρίζει.] Philoſtratus Icon.

Icon. p. 884. Τὸ κέντρον ἀφυλάκτως ἐγχρίμψασα. Ita edidit Olearius. Sed Edd. ἐγχρίσασα. Quod verum. Philoſtratus p. 889. Ἐγχρίψαντος τὸν ἰόν.

ΠΙΜΠΡΑΙΝ——Καίειν.] Philoſtratus de Philoctete p. 889. ξυμπεπρακότι διὰ τὴν νόσον τῷ προσώπῳ. Lego, συντετηκότι vel ξυμπεπιμπρακότι. *Ardente ob morbum vultu.*

ΟΥΔ' ΟΤΙΟΥΝ. Οὐδὲ τὸ σύνολον.] Emendandus Calliſtratus p. 906. Edit. Olearii: Ἡ μὲν γὰρ χεὶρ ὄντως ἦν ἀκίνητος, ἐδόκει δὲ ἐ τὶ ἦν τὸ στάσιμον, ἀλλὰ δόξῃ κινήσεως. Lego, ἐδόκει δὲ ἐδ' ὁτιοῦν τὸ στάσιμον. *Manus quidem erat immota, ſed minime apparebat immotam eſſe.* Τὸ στάσιμον ſive *immotum minime videbatur.* Eſt elegantiſſima emendatio. Ariſtophanes Lyſiſt. 777.

—— ἐκέτι δόξει
Ὄρνεον ἐδ' ὁτιοῦν καταπυγωνέστερον εἶναι.

Xenarchus apud Athenæum lib. xiii. 1. p. 559.

Εἶτ' εἰσὶν οἱ τέττιγες ἐκ εὐδαίμονες,
Ὧν ταῖς γυναιξὶν ἐδ' ὁτιοῦν φωνῆς ἔνι;

ΧΙΟΝ. Ἐκ Λακαίνης.] Puto Χῖον eſſe *Montem* Lacedæmonis, unde Χῖος οἶνος et Χῖος λίθος. Plutarch. Sympoſ. lib. i. 2. vol. ii. p. 618. Οὐδὲ γὰρ ὁ οἰκοδόμος τὸν Ἀττικὸν λίθον ἢ τὸν Λακώνικον πρὸ τοῦ βαρβαρικοῦ τὴν εὐγένειαν τίθησιν. Euſtathius de Amoribus

PARS IV. Amoribus lib. i. p. 13. Τὰ κύκλωθεν ἐκόσμει τᾶ φρέατος, λίθος Χῖος, ὁ ἐκ Λακαίνης, καὶ Θετ-ταλὸς ἑτέρωθεν. Achilles Tatius de Amor. lib. ii. p. 67. Οἶνον ἐκ εἶναί πω παρὰ ἀνθρώποις, ἔπω παρ' αὐτοῖς τὸν μέλανα, ἐ τὸν Ἀνθοσμίαν, ἐ τὸν τῆς Βιβλίας ἀμπέλε, ἐ τὸν Μάρωνος τὸν Θράκιον, οὐ Χῖον τὸν ἐκ Λακαίνης, ἐ τὸν Ἰκάρε τὸν νησιώτην, ἀλλὰ τέτες μὲν ἅπαντας ἀποίκες εἶναι Τυρίων ἀνθρώπων. Aliter tamen viri docti. Vide Jungerman. ad Polluc. lib. vi. 2. p. 572. Notes autem utroque loco diſtingui Χῖον ἐκ Λακαίνης — et Χῖον νησιώτην. Vide et Meurſium in Miſcel. Lacon. p. 69. Erravit Heſychius, deceptus ab loco Ariſtophanis apud Athenæum lib. xi. p. 484.

ΑΥΤΕΡΕΤΑΙ. Αὐτοὶ ἐρέσσοντες.] Utitur Philoſtrat. p. 781. Reſtituenda vox Longo lib. iii. 262. Ὁ δὲ εὐθὺς τῆς ἐπιέσης ἀναγόμενος ΑΥΤΕΡΕΤΑΙΣ ςρατιώταις, ἐπέπλει τοῖς παραθαλαττίοις τῶν Μιτυληναίων ἀγροῖς. *Militibus qui ipſi pro remigibus erant.* Vulgo male ἀντερέταις.

ΜΗΛΟΛΟΝΘΗ.] Vide Suidam ad eandem vocem.

ΜΕΜΥΚΟΤΑ. Βοῶντα, φονῶντα.] Lege φωνᾶντα. Hinc explicandus Philoſtratus Icon. lib. ii. 1. p. 810. Ἡ δὲ ὕλη, συνθήκη ΜΕΜΥΚΟΤΟΣ ΕΛΕΦΑΝΤΟΣ. *Speaking Ivory.* De

Statua

Statua eburnea ſcilicet. Ita expreſſa Imago ex ebore, ut loqui videretur. Interpres non intellexit. Supra pro αἰδὼς γυμνὴ lego, Καὶ τὸ μὲν σχῆμα τῆς Ἀφροδίτης, ΕΙΔΟΣ γυμνὴ, καὶ εὐσχήμων. Sic mox infra de Virginibus, τὰ δὲ ΕΙΔΗ τῶν παρθένων. Poſtquam εἶδος Veneris deſcripſerat, ad εἴδη Virginum devenit. Sic infra Calliſtratus p. 906. Εἰκὼν ἦν ἐπὶ ταῖς Σκυθικαῖς ἠιόσιν, οὐκ εἰς ἐπίδειξιν, ἀλλὰ καὶ ἀγωνίαν τῶν γραφῆς καλῶν ὡς ἐξησκημένη· ἐκτετύπωται δὲ κατ' αὐτὴν Ἀθάμας, μανίας οἰστρούμενος· ΗΝ ΔΕ ΙΔΕΙΝ ΓΥΜΝΟΣ, αἵματι φοινίσσων τὴν κόμην, ἠνεμωμένος τὴν τρίχα, παράφορος τὸ ὄμμα, ἐκπληξίας γέμων.

ΑΝΕΜΟΤΡΕΦΗΣ.] Philoſtratus p. 814. Καὶ οἶμαί σε ἄχθεσθαι τῷ Πηλίῳ, καὶ τῇ ἐν αὐτῷ διαίτῃ, καὶ τῷ τῆς μελίας φυτῷ, ΑΝΕΜΟΤΡΟΦΕΙ ὄντι, καὶ παρεχομένῳ το ἰθὺ ὁμοῦ, καὶ τὸ μὴ κλᾶσθαι ἐν τῇ αἰχμῇ. Scribendum, ἀνεμοτρεφεῖ vel ἀνεμοτρόφῳ. Quomodo legendum apud Anacreon. Od. xli.

Τὸ μὲν οὖν πῶμα κεραθὲν
Ἁπαλοὶ φέρουσι παῖδες,
Τὸ δ' ἄχος πέφευγε μιχθὲν
ΑΝΕΜΟΤΡΟΦΩι ΘΥΕΛΛΗι.

A ventis nutritæ procellæ. Vulgo Ἀνεμοτρόπῳ. Faber correxit ἀνεμοστρόφῳ.

ΕΜΠΕΦΥΥΙΑ. Περιπλεκομένη.] Legendum, Ἐμπεφυκυῖα. Philoſtratus Icon. lib. ii. 11. p. 829. Αἱ δ' ἀνθοῦσαι, τὰς χαίτας ἐμπεφύκασι, ὑακινθίνοις

 ὁμοίας,

PARS IV. ὁμοίας ἄνθεσι. Ita lego cum Edd. Vel ſaltem, αἱ δ' ἀνθοῦσαι τὰς χαίτας, ἐμπεφυκόσι &c. Nam illud ἐμπεφυκόσι vel ex auctoritate Heſychii ad *criſpitudinem* capillorum pertinet. Homer. Odyſſ. Z. 230.

Οὔλας ἧκε κόμας ὑακινθίνῳ ἄνθει ὁμοίας.

Ariſtænetus Epiſt. i. Ἡ δὲ κόμη ΦΥΣΙΚΩΣ ΕΝΟΥΛΙΣΜΕΝΗ ὑακίνθῳ ἄνθει καθ' Ὅμηρον ἐμφερής. Illud τὰς χαίτας ἐμπεφύκασι, eſt, *Comas criſpas et implicatas habent, more hyacinthi.* Schol. ad Theocriti Idyll. xv. 68. ἐμπεφυκότως. Sed verior, puto, altera lectio. Αἱ δ' ἀνθοῦσαι τὰς χαίτας, ἐμπεφυκόσι ὑακινθίνοις ὁμοίας ἄνθεσι. *Comas nitent, ſimiles Hyacinthis, cum inter ſe plicatæ et innexæ ſint.* Ita Philoſtratus ſupra p. 694. Καὶ θεαὶ ἕτεραι ἐρᾶν αὐτοῦ, καί τοι προήκοντος ἤδη ἐς ὠμὸν γῆρας, ὅτε καὶ τὰς ὑακίνθινας κόμας, αἱ ἐπὶ τὴν Ναυσικάαν αὐτῷ ἤνθησαν, φαίνεται ἔχων. Idem infra p. 830. Ἐφ' οἷς ὁ Ποσειδῶν αὐτὸς ἐπὶ τὰς Γυρὰς στέλλεται, φοβερὸς, καὶ χειμῶνος πλέως, καὶ τὰς χαίτας ἐξηρμένος.

ΠΕΡΚΑΖΕΙ.] Philoſtratus p. 837. Βότρυς δὲ οἱ μὲν ὀργῶσιν, οἱ δὲ περκάζουσιν.

ΑΓΧΕΜΑΧΟΙ.] Ita Philoſtratus p. 838. Καὶ μαχαίρας δὲ, καὶ κορύνας φέρουσιν οἱ ἀγχέμαχοι σφῶν, καὶ θρασεῖς. Confer Suidam v. Ἀγχίμαχος.

ΠΕΡΙΕΠ-

ΠΕΡΙΕΠΤΙΣΜΕΝΗ.] Utitur Philoſtratus p. 698. Τὸν δὲ Ἀντίλοχον τὰ μὲν ἄλλα ὅμοιόν φησι γενέσθαι τῷ Νέστορι, δρομικώτερον δὲ, καὶ περιεπτισμένον τὸ εἶδος, καὶ μὴ φρονοῦντα ἐπὶ τῇ κόμῃ. PARS IV.

ΔΙΕΚΠΕΣΑΝΤΕΣ. Διεκτράσαντες.] Legendum, Διεκπαίσαντες. Philoſtratus p. 732. Πάντας διεκπαίειν. *Omnia penetrare.* Corrige etiam Suidam ad hanc vocem, ubi ſimilis error. Alioqui ſcripſiſſent διεκπέσοντες. Philoſtratus p. 881. Ἡδὶ ἐκπταίουσα τῷ ποταμῷ ναῦς ὑπὸ πολλῷ τῷ ῥοθίῳ τῆς εἰρεσίας. Scribendum, Ἡ διεκπαίουσα τοῦ ποταμοῦ. Vel forſan, Ἡδὶ διεκπαίουσα. *Per fluvium decurrens.* Sic ſupra p. 830. Βέβληται μὲν τὴν ἑαυτοῦ ναῦν, ἐμπύρου δὲ αὐτῆς ἀποπηδήσας, ὁμόσε κεχώρηκε τοῖς κύμασι, ΤΩΝ ΜΕΝ ΔΙΕΚΠΑΙΩΝ, τὰ δὲ ἐπισπώμενος, τὰ δὲ ὑπαντλῶν τῷ στέρνῳ. Sic tamen idem infra p. 914. Καὶ Πηνειὸς Ὀλύμπου διεκπεσών. Quod, opinor, verum.

ΣΧΟΙΝΟΤΕΝΕΣ. Ὀρθὸν, μακρόν.] Ita Suidas ex Herodoto. Utitur et Philoſtratus p. 747. Καὶ ἄλλως σοφὸν ἐν τοῖς λυρικοῖς ᾄσμασι, τὸ μὴ ἀποτείνειν αὐτὰ, μηδὲ σχοινοτενῆ ἐργάζεσθαι.

ΚΟΡΥΦΕΙ. Καταρρεῖ.] Vide Olearium ad Philoſtratum p. 752.

ΠΡΟΣΟΧΗ —— Νῆψις.] Male Sopingius per νῆψιν *frugalitatem* intelligit. Imo, *Atten-*

PARS IV. *tionem, Curam, Vigilantiam.* Heſych. Προσεχὲς, νῆφον, νουνεχές.

ΠΑΛΕΥΣΑΣ.] Philoſtratus p.859. Καὶ χορὸς ἐκ Θηβῶν ὅτοσὶ περιεστᾶσι τὴν δρῦν, οἰκειούμενοι τὴν σοφίαν τοῦ δένδρου, οἶμαι, τῷ τὴν χρυσῆν ὄρνιν ἐκεῖ παλευθῆναι.

ΣΤΙΦΡΟΣ. Πυκνὸς, εὐθαλής.] Corrigunt, εὐσταλής. Philoſtratus p.863. Ἡ κομῶσα τῇ σχοίνῳ ἡρωίνη, ὁρᾷς γάρ που τὴν ὑπὸ τῷ ὄρει, στιφρὰν τὸ εἶδος, καὶ ἐσταλμένην κυανῷ. Idem p. 866. Ὅγε τῶν θηρευτῶν ὅμιλος, ἡδεῖς μὲν, καὶ στιφροὶ, καὶ πνέοντες ἔτι τὸν ἐν τῇ θήρᾳ θυμόν. Corrigendus igitur p. 887. ΣΤΙΦΡΟΣ μὲν ὁ νεανίας, καὶ πάντη σφριγῶν. Vulgo, Στυφρός. Vox occurrit apud Polluc. lib. v. §. 70.

ΑΠΩΜΟΤΟΝ. Φευκτέον.] Suidas: Ἀπώμοτον — Φυκτόν. Voce ἀπώμοτον utitur Philoſtratus p. 864. Ἀπώμοτον ἐποιήσαντο τὴν τοῦ Πύῤῥου ἔξοδον.

ΕΚΠΤΥΣΤΩΝ. Φανερῶν.] Recte Salmaſius, Ἐκπύστων. Philoſtratus Icon. p.865. de Achille: Κἀντεῦθεν γνωρίσας ὃς εἴη, ΕΚΠΥΣΤΟΣ ΓΙΝΕΤΑΙ τῷ τε Λυκομήδει, καὶ τῇ Δηϊδαμείᾳ. *Notus, manifeſtus fit.* Primo corrigendus eſt paulo ſupra Philoſtratus, et deinde in hoc loco explicandus. Γυμνοῦται τὸ ἐντεῦθεν ἀνδρίζεσθαι. Ita edidit ex conjectura Olearius. Cl. Fl. Chriſtianus ſupplet

plet φαίνεσθαι. Nempe Edd. tantum habent, Γυμνοῦται τὸ ἐντεῦθεν ἐσθαι. Ego lego, Γυμνοῦται τὸ ἐντεῦθεν τὴν ἐσθῆτα. *Veſte, muliebri* ſcilicet, *nudatur*. Nihil verius hac emendatione. Apollodorus lib. iii. 12. p. 220. Θέτις —— κρύψασα ἐσθῆτι γυναικείᾳ, ὡς παρθένον παρέθετο. Iſtud autem τὸ ἐντεῦθεν recte cepit Interpres. *Hoc ipſo*. Scilicet, *Armorum amore, quæ offerebantur*. Ita mox: Κ'ἈΝΤΕΥΘΕΝ γνωρίσας ὃς εἴη, ἔκπυστος γίνεται. Nempe veſtem mutavit Achilles ad arma induenda. Poſſis etiam reddere, *Exinde*. *Dehinc*. Quod perinde eſt. Nam *armis conſpectis, tum* demum *exuitur Achilles*. Sic infra p. 869. Ὁ δὲ τῇ λαιᾷ τοῦ δεξιοῦ λαβόμενος, κέρας θάτερον τῷ ῥοπάλῳ τῶν κροτάφων ἐκπρυμνίζει· Κ'ἈΝΤΕΥΘΕΝ ὁ μὲν αἵματος ἤδη μᾶλλον ἢ νάματος ἀφίησι κρουνοὺς, ἀπαγορεύων.

ΠΥΚΝΑ. Πτερά.] An ſcribendum Πυκνόπτεροι, πυκνοὶ τὰ πτερά? Sophocles Oedip. Colon. 17.

—— πυκνόπτεροι δ'
Εἴσω κατ' αὐτὸν εὐστομοῦσ' ἀηδόνες.

Ita ſcribo. Vulgo, δ' εἴσω.

ΚΕΡΑ ΑΓΛΑΕ.] Reſpexit Homeri Iliad. Λ. 385.

Τοξότα λωβητὴρ, κέρα ἀγλαὲ, παρθενοπῖπα.

Vide Suidam in v. Κέρα ἀγλαέ.

 ΘΑΛΛΙΚΑ.

PARS IV.

ΘΑΛΛΙΚΑ. Σάκȣς εἶδος.] Lego, Θάλλινα, σκεύȣς εἶδος. *Vaſis genus viminei.* Schol. ad Ariſtoph. Av. 799. Οὗτος ΘΑΛΛΙΝΑ ποιῶν ἀγγεῖα ἐπλȣ́τησε. *Vaſa ex viminibus contexta.* Vide et Suidam v. Πιτύνη. Anacreon apud Polluc. p. 811. χήλινον ἄγγος. Quod idem. Heſych. Χηλινὸν, πλεκτόν. Quin et Scutum vimineum.

ΑΙΠΟΛΙΟΥ. Αἰγιδίȣ.] Emendat Jungerman. ad Polluc. p. 823. Αἰγιλίȣ. Pollux: Αἰπόλια, αἰγήλια. Quare forſan Heſych. Αἰπολίȣ, ΑΙΓΗΛΙΟΥ.

ΣΥΡΑΚΟΣΙΑ ΤΡΑΠΕΖΑ. Πολυτελής.] Maximus Tyrius Diſſert. iii. p. 21. Ἡ Σαρδαναπάλȣ τρυφὴ, καὶ ἡ Μηδικὴ χλιδὴ, καὶ ἡ Ἰωνικὴ ἁβρότης, καὶ ΤΡΑΠΕΖΑΙ ΣΙΚΕΛΙΚΑΙ, καὶ ὀρχήσεις Συβαριτικαὶ,—ȣ̓χ ἡδονῆς ἔργα, ἀλλὰ τέχνης καὶ λόγȣ.

ΑΙΓΙΝΑΙΑ. Τὰ ῥωπικὰ Φορτία, καὶ οἱ πιπράσκοντες αὐτὰ Αἰγινοπῶλαι (forſan Αἰγιναιοπῶλαι) ἐλέγοντο.] Pollux p. 835. Τὴν δὲ Αἴγιναν χυτρόπωλιν ἐκάλȣν. An γρυτόπωλιν legendum? Nam γρύτη ſunt ῥωπικά. An Αἰγινόπωλιν, χυτρόπωλιν? Sed forte nihil mutandum.

ΠΡΟΥΝΙΚΟΙ.] Erat vox Byzantina, ut diſcimus ex Polluce p. 782. Οἱ δὲ καὶ πρȣνίκȣς τȣ̀ς μισθωτȣ̀ς οἱ νέοι κωμῳδοδιδάσκαλοι ἐκάλȣν· τὸ δὲ ὄνομα Βυζαντίων ἦν, ὅθεν καὶ Βυζαντίȣς αὐτȣ̀ς ἀπεκάλȣν.

Ubi delenda iſta Οἱ δὲ, quippe quæ non agnoſcit MS. PARS IV.

ΚΡΑΣΤΙΝ. Ἀτλικοι διὰ τȣ̃ γ', οἱ νῦν γράςιν φασίν.] Diſtinguo, Κράςιν, Ἄτλικοι. Διὰ δὲ τȣ̃ γ' οἱ νῦν γράςιν φασίν. Vide viros doctos ad Polluc. p. 790. Hinc Κρασήριον, niſi mavis, Κρατήριον. *The Rack.* Latini, *Crates.*

ΑΕΙΔΗΣ. Ὁ μηδέπω εἰδής.] Lego, Ὃν μηδέπω εἴδῃς, ſive εἴδῃ τις. Bion Idyll. vii. 9.

Χ' ὤπως ἐν κώραις Λυκομηδίσι θάλπ' ἀλέγοισα
ΑΕΙΔΗ ΚΑΙ ἄπυςον Ἀχιλλέα Δηϊδάμεια.

Nec viſum nec auditum antea. Ita omnino legendum. Vide Æſchinis Dialogum p. 86. qui habet ἀειδὴς καὶ ἄπυςος. Quod confirmat noſtram emendationem. Confer nos ſupra v. Ἐκπλύςων.

ΞΙΦΟΜΑΧΑΙΡΑ. Ἡ μεγάλη μάχαιρα.] Ita Theopompus apud Pollucem p. 800. ubi iiſdem verbis exponitur.

ΜΑΣΧΑΛΗΝ ΑΙΡΕΙΝ.] Pollux p. 579. Ἐπὶ δὲ τῶν μεθυόντων ἔλεγον τὸ μασχάλην αἴρειν. Anglice, *To heave the elbow.*

ΑΛΕΤΩΝΑΙ. Οἱ τοῖς μύροις (μύλοις) ἐπιθέμενοι.] Scribo, Ἀλετῶνες. Vide omnino Pollucem p. 698. et Interpretes.

ΨΙΧΑΙ.

PARS IV.

ΨΙΧΑΙ. Αἱ ἀποπίπ]ουσαι τῶν ἄρτων τεμνομένων ψιχίαι.] Lego, τεμνομένων, ψιχίδια. Vide Pollucem p. 702.

ΒΛΑΥΤΗ. Τόπος Ἀθήνησι.] Vide omnino Pollucem p. 749.

ΜΑΣΘΛΗ τὰς τομετὰς ἡνιας· καὶ γὰρ ἡ μάσθλη ἡνία.] Lego, Μάσθλησι τὰς τομώ]ας ἡνιας, ϗ γὰρ ἡνία, ἡ μάσθλη. Hinc corrigendus Pollux lib.vii. 22. p. 753. Τὰς μέν τοι Τυῤῥηνικὰς, ὁ Σαπφῦς μάσθλης, ποικίλος εἴη· μάσθλης Λύδιον καλὸν ἔργον. Lego cum Cod. MS. Τὰ μέν τοι Τυῤῥηνικὰ ὁ Σαπφῦς μάσθλης ἂν εἴη. Ποικίλος μάσθλης, Λύδιον καλὸν ἔργον. Ita ſcribendus et diſtinguendus iſte locus. Paulo ſupra apud Pollucem corrupta ſunt alia, quæ hic emendabimus. Ὥσπερ ϗ τὰ ἔμβαθρα, ῥικνοεργῆ. Lego, Ὥσπερ ϗ τα ἐμβάδια ἀτ]ικοεργῆ. Vide Jungerman. infra ad p. 1343. Vel forſan ἐμβάδια ῥηνιεργῆ. Voce ἐμβάδια ſæpius utitur Ariſtophanes.

ΤΥΠΙΑΣ. Οὕτω καλεῖται τῶν τοῦ χαλκοῦ τὶς τροχῶν.] Lego, τῶν χαλκῶν vel τοῦ χαλκοῦ ὁ τροχίας. Pollux p. 762. Καὶ τροχίαν μὲν χαλκὸν, τὸν χυ]ὸν χρὴ καλεῖν· τυπίαν δὲ ἂν οἱ νῦν εἴποιεν ἐλα]όν.

ΑΙΓΥΠΤΙΗ ΕΜΠΟΛΗ. Ὁ ῥῶπος, ϗ τὰ ἐκεῖθεν φορτία.] Vopiſcus p. 534. *Vectigal ex Ægypto urbi Romæ Aurelianus, vitri, chartæ, lini, ſtupæ,* &c. Ubi vide Salmaſium.

ΟΡΝΕΑ.

ΟΡΝΕΑ. Ὀρνεοπωλεῖα.] Ita legendum. Ariſtoph. Av. 13.

Ἡ δεινὰ νῷ δέδρακεν οὐκ τῶν ὀρνέων.

Schol. Οὐκ τῶν ὀρνέων. Ὀρνεοπωλείων. Vide Taylor. Lect. Lyſ. p. 720. Sed vide omnino Polluc. lib. ix. §. 47. p. 1010.

ΠΡΟΑΓΩΓΟΣ. Διδάσκαλος κακὸς, καὶ μαστροπὸς, μόνος μαυλιστής.] An legendum, μαυλὶς, μαυλιστής? Heſych. Μαυρὶς, (ſcribe Μαυλὶς) μάχαιρα, ΚΑΙ Η ΜΙΣΘΩι ΤΙ ΠΟΙΟΥΣΑ. *Quæ corpore quæſtum facit.* Μαυλιστὴς autem idem quod μαστροπὸς. Heſych. v. Ματρύλλιον, (ματρυλλεῖον) — ΜΑΣΤΡΟΠΟΙ ἤτοι ΜΑΥΛΙΣΤΑΙ.

ΚΟΥΡΙΟΝ.] Lego,

Ἡμῖν τοιοῦτον κούριον ——

Sed vide nos ſupra p. 171. P. IV. v. Κούριον. Vide et Hemſterhuſ. ad Polluc. p. 928.

ΚΥΩΝ — Σπινθήρ.] Eubulus apud Athenæum lib. vi. 3. p. 228.

Ῥιπὶς δ' ἐγείρει φύλακας Ἡφαίστου κύνας
Θερμῇ παρεξύνουσα τήγανον πνοῇ.

Vide Cl. Hemſterhuſ. ad Polluc. p. 1267.

ΞΕΣΤΗΝ —— ἐυξέστῃσιν ἐλάτῃσιν.] Ita legendum. Hæc deſumpſit ex Homeri Iliad. H. 5.

— ἐπὴν

BARS IV.

——ἐπὴν κεκάμωσιν εὐξέστῳ ἐλάτῃσι
Πόντον ἐλαύνοντες, καμάτῳ δ' ὑπὸ γυῖα λέλυνται.

ΣΙΠΥΗ. Σιτηρὸν ἀγγεῖον —— Φησὶ δὲ πεύδρια.] Forſan, πευσίδα. Vide Cl. Hemſterhuſ. ad Polluc. p. 1312. Solon in Iambis apud Polluc. lib. x. §. 103. p. 1279.

—— Πευσίδ' οἱ μὲν ἴγδιν, οἱ δὲ σίλφιον,
Οἱ δ' ὄξος ——

Ita legendum. Dubitare videtur vir doctiſſimus ſcribendum ἴγδην an ἴγδιν. Quod miror. Metrum poſtulat ἴγδιν. Hinc etiam corrigendus Antiphanes apud Polluc. p. 1279.

Γύναι, πρὸς αὐλὸν ᾖδες, ὀρχήσῃ πάλιν
Τὴν ἴγδιν ——

Ἤιδες non ἦλθες legendum. Πρὸς αὐλὸν ᾄδειν eſt, *Canere ad tibiam.* Fortaſſe tamen ἐλθεῖν πρὸς αὐλὸν recta ſint. Ut Lucian. Περὶ ὀρχήσεως. Διδάσκουσα πολλὰ τῶν παλαιῶν ὑπ' αὐλοῖς καὶ κυμβάλοις. Ita Heſiod. Scut. Herculis v. 280.

Ἔνθεν δ' αὖθ' ἑτέρωθε νέοι κώμαζον ὑπ' αὐλοῦ,
Τοίγε μὲν αὖ παίζοντες ὑπ' ὀρχηθμῷ καὶ ἀοιδῇ,
Τοίγε μὲν αὖ γελόωντες· ὑπ' αὐλητῆρι ἕκαστος
Πρόσθ' ΕΚΙΟΝ ——

Sub tibicine procedebant. Vide Grævii Lect. Heſiod. p. 95. Quare ἦλθες non movendum. Sed et verſus ſecundus ita, puto, ſupplendus:

Γύναι,

Γύναι, πρὸς αὐλὸν ἦλθες, ὀρχήσῃ πάλιν
Τὴν ἴγδιν· ΟΥ ΓΑΡ ΤΗΝ ΘΥΕΙΑΝ ΑΓ-
ΝΟΕΙΣ.

PARS IV.

Vertendum autem:

Mulier, ad tibiam ſaltaſti, ſaltabis denuo
Igdim; iſtiuſmodi enim ſaltationis haud im-
perita es.

ΛΑΧΑΝΑ. Τὸ ἐπὶ τῆς ἀπήνης πεπλεγμένον ἐν ᾧ καθέζονται.] Poſidippus ἐν Ἐπιςάθμῳ apud Polluc. lib. x. p. 1321.

——Σκήνας, ὄχυς,
Ῥίσκυς, ἀορτὰς, λάχανα, λαμπήνας, ὄνυς.

Ita ſcribendum. Jungermannus non recte diſpoſuit.

ΑΓΧΥΛΟΧΕΙΛΑΙ. Ἐπικαμπῆ τὰ ῥάμφη ἔχοντες· ἤγυν τὰς τομάς.] Fortaſſe τομέας, ut intelligat *Forcipes ſutorios aduncos*. Confer Suidam v. Ἀγκυλοχείλης. Pollux lib. x. §. 141. p. 1323. Καὶ ΠΕΡΙΤΟΜΕΥΣ δ' ἂν ῥηθείη, καὶ χηλεύματα, καὶ ὄπεας. Καὶ ὀπήτιον εἴρηται — τοῖς τρυπάνοις ἀντίπαλον, ὥσπερ Ἀρχιλόχειον. Eruditiſſimos viros fruſtra exercuit hic locus, quem varie tentarunt. Nonnulla Archilochi hic laudari putant. Sed ſcribendum, ὥσπερ (ſive potius cum MS. ὅπερ) ΑΓΚΥΛΟΧΕΙΛΟΝ. *Subula, quæ terebræ uſum præſtat, roſtro adunco.*

ΧΑΛΧΙΟΝ,

PARS IV.

ΧΑΛΧΙΟΝ. Μακρὸν τὴν ἐλαιηρὰν ἐπίχυσιν.] Forſan, Π.νάκιον. Vide Hemſterhuſ. ad Polluc. p. 1223. Infra Heſych. Χαλκεῖν, πινάκιον. Vel forſan reſpexit χαλκέον ὕπνον. Id eſt, μακρόν. Vide Noſtrum v. Χάλκεον. Hallucinationes ejuſmodi in Heſychio non infrequentes. Sed ſcribe ſine dubio: Χαλκίον μακρὸν, τὴν ἐλαιηρὰν ἐπίχυσιν. Reſpexit Eupolida apud Polluc. p. 1265. Καὶ τὴν ἐλαιηρὰν ἐπίχυσιν, ἣν Εὔπολις μακρὸν χαλκίον ὠνόμασεν. Ad quem locum vide omnino Jungermannum.

ΤΙΓΓΑ. Διοκλῆς ἐν Μελίσσαις.] Legendum Τίγγα βάρ'. Vide Hemſterhuſ. ad Polluc. p. 1245. ubi citatur Diocles ἐν Βάκχαις, et lege

—— ποδανίπτηρ, Ἢ λέβης.

ΛΕΒΗΣ. Χαλκεῖος ποδονιπτήρ.] Reſpexit locum Dioclis apud Polluc. p. 1245. Sed male accepit.

Ὑδρία τις, ἢ χαλκοῦς ποδανιπτὴρ, ἢ λέβης.

Ita vel ob verſum legendum. Forma etiam, opinor, diſcrepabant ποδανιπτὴρ et λέβης.

ΟΙΚΗΤΟΡΙΑ. Σκεύη τὰ κατ' οἶκον.] Recte viri docti οἰκητήρια. Quod vel Alcæi verſus evicerit, apud Polluc. p. 1152.

Καὶ ναὶ μὰ Δί' ἄλλα σκευάρι' οἰκητήρια.

Eſt

Eſt verſus Iambicus, atque ita legendus. Male Kuhnius. PARS IV.

ΔΕΙΛΑΚΡΑ. Δειλαία.] Athenæus apud Bentleium de Phalaridis Epiſt. p. 357.

Μὴ προδῷς ἄμ' ἱκετεύω· πρὶν καὶ μολεῖν κεῖνον, ἀνίςω·
Μὴ κακὸν μέγα ποιήσῃς καί με τὴν ΔΕΙΛΑΚΡΑΝ.
Ἁμέρα καὶ ἤδη τὸ φῶς, διὰ τᾶς θυρίδος οὐκ ἐσορῇς;

Secundum verſiculum ita lego:

Μὴ κακὸν μέγα ποιήσῃς ΣΕ καί με τὴν δειλάκραν.

ΜΑΜΑΤΑ. Ποιήματα, βρώματα.] An legendum, Μαλάγματα, ἰάματα, βρώματα? Heſych. Μαλάγμα, ἴαμα. Pro Μάματα forſan Μάγματα. Sed vide Hemſterhuſ. ad Polluc. p. 1164. Schol. ad Ariſtoph. Equit. v. 902. Πάσματα. *Plaiſters*. Theocritus Idyll. xi. 2.

Οὐδὲν ποτὶ τὸν ἔρωτα πεφύκει φάρμακον ἄλλο,
Νικία, οὔτ' ἔγχριςον, ἐμὶν δοκεῖ, οὔτ' ΕΠΙΠΑΣΤΟΝ,
Ἢ ταὶ Πιερίδες ——

ΜΕΤΕΙΣ. Καλεῖς.] Scribo ex literarum ordine, Μωᾷ, ζηλεῖς, καλεῖς. Heſych. Μῶται, ζηλεῖ. A μωάομαι ſive μῶμαι. Vide nos ad Suidam, P. II. v. Ὦχρος, et in Præfatione ad Curas Noviſſimas.

ΠΑΣΜΑ.] Utitur alio longe ſenſu Schol. ad Ariſtoph. Equit. v. 902. Sed ibi forſan legendum

PARS IV. dum, πλάσματα. Sed recte πάσμα. Vide Theocr. Idyll. xi. 2. ut ſupra citatum.

ΣΑΥΤΟΡΙΑ. Σωτηρία, ἀμερία.] Lego, ἀμεριμνία.

ΣΑΥΛΑΤΗΡ. Δορατοθήκη.] Recte emendat Hemſterhuſius ad Polluc. p. 1325. σαυλώτηρ. Nempe pro Σαυρώτηρ.

ΣΑΥΡΩΤΗΡ. Τὸ ἔσχατον σιδήριον τοῦ δόρατος. Δηλοῖ δὲ καὶ στάθμην κεστόν.] Lego στάθμην ξυστῶν, ſive potius σταθμὸν. *Locus ubi* δόρατα ἵστανται. Δορατοθήκη. Ut Heſychius ſupra. Niſi mavis, σταθμὸν, κίστην.

ΣΤΑΘΜΟΝ. Ἔχατον.] An Ἐσχατιάν? Vide Heſych. v. Ἐσχατιά.

ΣΑΥΝΙΟΝ. Ἀκόντιον βαρβαρικὸν, καὶ ἀνδρεῖον αἰδοῖον παρὰ Κρατίνῳ.—Σαυνὸν, σαθρὸν, χαῦνον, ἀσθενές.] Ita lego. Pollux lib. x. §. 143. p. 1326. Καὶ σαυνία. Τὸ μὲν ὄνομα ἐπ' ἀνδρείου αἰδοίου ἐστὶ παρὰ Κρατίνῳ. Vide Hemſterhuſ. ad locum p. 1325. v. Ξεστά. Qui in emendando Heſychio a ſcopo aberravit.

ΕΠΙΧΑΛΚΟΣ. Ἄσπις.] Vide ad Polluc. p. 1327. Dicunt ἐπίχαλκον eſſe ἀσπίδα. Haud, opinor. Nam Ariſtophanes in Veſpis dicit ἐπίχαλκον ἀσπίδα, non per ſe ἐπίχαλκον. Ita v. 17.

Ἀναρπά-

Ἀναρπάσαντα τοῖς ὄνυξιν ΑΣΠΙΔΑ
Φέρειν ΕΠΙΧΑΛΚΟΝ ἀνεκὰς εἰς τὸν ὐρανόν. PARS IV.

Amipſias apud Polluc. p. 1327. ita, opinor, emendandus,

—— Τὸ μὲν δόρυ
Μετὰ τῆς ἐπιχάλκȣ πρὸς Πλαταιεῖς ἀσπίδος
Ἀπέϐαλε ——

Quare, opinor, diſtinguendum apud Heſych. Ἐπίχαλκος ἄσπις, ἔχει γὰρ χαλκὴν τὴν ἐπιϐολήν. Ergo fallitur Jungermannus, cum dicit, *Ex Amipſiæ vero loco et Heſychio vides et* ἐπίχαλκον *ſine additione* ἀσπίδος *ita olim uſos.**

ΚΕΣΤΡΙΑΙ. Σιδηραῖ.] Scribendum, Κέστρα σιδηρᾶ. Reſpexit Sophoclem, ut recte Hemſterhuſius ad Polluc. lib. x. §. 160. p. 1345. Ubi legitur: Ὡς ἐν Αἰγεῖ Σοφοκλῆς·

Κέστρα σιδηρᾶ πλευρὰ, καὶ κατὰ ῥάχιν
Ἀλόησαι πλεῖον ——

Athenæus lib. vii. 4. habet Ἤλαυνε παίων. Unde legerim,

Κέστρα σιδηρᾶ πλευρὰ, καὶ κατὰ ῥάχιν
ΑΛΟΗΣΕ ΠΑΙΩΝ ——

* Ita in margine Heſych. — Male, opinor, diſtinctionem retinet Cl. Editor auctoritate Amipſiæ apud Polluc. x. §. 144. p. 1327. qui ita ſupplendus et legendus:

—— Τὸ μὲν δόρυ
Μετὰ τῆς ἐπιχάλκȣ πρὸς Πλαταιεῖς ἀσπίδος
Ἀπέϐαλε ——

Quod

PARS IV. Quod elegantius quam Ἤλαυνε. Sed Atticus dixiſſet Ἤλοησε. Porro legit Jungermannus, κατὰ ΤΗΝ ῥάχιν. Sed nihil neceſſe. Pronuntiabatur καταῤῥάχιν. Quod et alibi obſervavi. Sed miſeret me profecto Hemſterhuſii, qui miras ſane turbas cum ſuis verſibus hic dedit.

ΑΣΚΑΛΑ. Ἀκάθαρτα.] Reſpexit Theocritum Idyll. x. 14.

Τοιγάρτοι πρὸ θυρᾶν μευ ἀπὸ ΣΠΟΔΩ ἄσκαλα πάντα.

Ita legendum. Sic infra Idyll. xxiv. 86.

Ἀλλὰ, γύναι, πῦρ μέν τοι ὑπὸ σποδῷ εὔτυκον ἔςω.

Ita et Crinagoras in Epigr. apud Bentleium ad Callimachum vol. i. p. 470.

Κεῖται δὲ τῇδε τὠλιγηπελὲς ῥάκος
Εὐνικίδαο, σήπεται δ' ὑπὸ σποδῷ.

Vide nos ad Theocritum vol. ii. p. 110. Edit. Warton. Idem ἄσκαλτος infra, et ἄσκαφος Polluci p. 145. Quod fruſtra ſollicitant.

ΜΟΝΙΟΣ. Ὗς ἄγριος.] Euripides in Ino apud Polluc. p. 816.

Κοίλοις ἐν ἄντροις ἄλυχνος, ὥσπερ θὴρ μόνος.

Ubi θὴρ μόνος eſt *fera ſolitaria, aper*, μόνιος. Sequuntur apud Noſtrum, ἢ ὁ περὶ τράχηλον ὅρμος. Reſpexit μάννος ſive μόννος. *Monile*. Pollux p. 533. μάννος ἢ μόννος. Ubi tamen nonnulli Codi-

Codices μόνος. Legendum apud Theocritum Idyll. xi. 41.

Πάσας μαννοφόρως, καὶ σκύμνως τέσσαρας ἄρκτων.

Et non ἀμνοφόρως. Nam Pollux *Dorum* eſſe ait τὸ, μάννος. Μάννος, ἢ μόννος, μάλιστα παρὰ τοῖς Δωριεῦσι.

ΟΥΡΙΑΧΟΝ. Τὸν σαυρωτῆρα.] Sic infra: Στύραξ, σαυρωτὴρ τοῦ δόρατος. Pollux p. 61. *partem mediam remi* vocat οὐρακόν. Forte οὐρίαχον.

ΛΑΟΡΓΟΣ. Ἀνόσιος, σικελός.] Corrigunt, σικελοί. Forſan, σικλός. Heſych. Σικλὸς, βάρβαρος, σικός. Pro σικός forte σικάριος. *Sicarius.*

ΣΙΚΧΟΣ. Ὁ μικρὸς σῖτος, ἢ ὁ ἀηδής.] Recte Salmaſius, Ὁ μικρόσιτος. Anglice, *Sick.*

ΚΕΡΑΣΒΟΛΑ. Ἄκαρπα τὰ ἑψητὰ ὄσπρια.] Lego, Ἄκαρπα, δυσέψητα ὄσπρια. Vide viros doctos ad Polluc. lib. i. §. 223. p. 134. Vide et Cl. Ruhnkenium ad Timæi Lexic. v. Κερασβόλον.

ΡΟΧΑΝΟΝ. Σκυβαλίδα, παρεκβήριος, ἢ ἀποριχῶσι τὸ μέτρον.] Lego, παρεκκρεβήριον, ἢ ΑΠΟΨΗΧΟΥΣΙ τὸ μέτρον. Heſych. Ἀπόψηςον, τὸ ἀπόμακτρον τοῦ μετρουμένου σίτου.

ΤΟΝΟΥΣ.

PARS IV. ΤΟΝΟΥΣ. Τὰς καρίας.] Pollux lib.x. §.166. p. 1353. Κραςήριον δὲ τέτῖαρα ξυλὰ εἰς ἄλληλα ἐνηρμοσμένα πόνῳ ἐνδεδεμένα, ἃ κατῆρτο πρὸ τῆς Φάτνης τῶν ὑποζυγίων Φέρειν αὐτοῖς τὸν χιλὸν.

ΑΛΥΣΙΟΝ. Τὸ περὶ τὸν τράχηλον πλόκιον.] Philippides apud Polluc. lib.x. §. 167. p.1354.

Ἁλύσιον δὲ εἶχε τετῖαράκοντα δραχμὰς ἄγον.

Salmaſius legit, ut ſtet verſus,

Ἁλύσιον εἶχε τέτῖαρας δραχμὰς ἄγον.

Sed fruſtra. Se recte habet verſus, modo deleas δὲ, quod nullum locum hic habet. Quare ita legendum:

Αλύσιον εἶχε τετῖαράκοντα δραχμὰς ἄγον.

ΑΡΓΑΔΕΣ. Εἶδος Φυτȣ̃, καὶ ἀργαὶ γυναῖκες.] An legendum, ϗ ἀργαὶ γαςέρες? ut reſpexerit illud Epimenidis apud Paulum, γαςέρες ἀργαί.

ΕΛΕΙΑ——Εἶδός τι μέλȣς.] Heliodorus Æthiop. lib.v. p.206. Ἤισθετο γυναικὸς λαθραῖον τι καὶ γοερὸν, οἷον ἠρινῆς ἀηδόνος, ΕΛΕΙΟΝ ᾠδὴν ἐν νυκτὶ μυρομένης. Hic fortaſſe ἐλεεινόν. Sed vide Commelin. ad locum. Confer et Jungerman. ad Polluc. lib. I. §. 60. p. 39. v. Ἐαρινὴ ὥρα.

ΞΕΝΩΝ. Κατάλυμα, ἢ μεγά*ν λέγων.] Lego, ἢ μέγαρον, ἀνώγαιον. Heſych. Μέγαρον, πολυτελὴς οἶκος, ἢ ὑπερῷον. Idem: Ὑπερῷον, ἀνώγαιον. *Room*

for

for entertaining of Company. Vide Kuhnium ad Polluc. lib. i. §. 73. p. 47. v. Κατάλυμα. Sed forſan legendum, ὃ ϗ ἀνδρῶνα ἔλεγον.

PARS IV.

ΝΕΙΠΤΑ. Ἔσχατα.] Scribendum, Νειρά. Sic mox, Νειρὰ ——Ἔσχατα. Idem: Νηρὸν, τὸ ταπεινόν. Ubi nihil muta. Eſt pro Νεαρόν. Cl. Hemſterhuſ. ad Polluc. lib. x. §. 50. p. 1204. "*Aquam* appellant νερὸν, de qua voce vide, ſis, "Heſychium." Vult, opinor, νηρόν. Hac occaſione emendabimus Hipponactis verſus, quos ad eundem Pollucis locum citat vir doctiſſimus:

Οὔτ' ἀσκέρησι ταῖς δασείησιν πόδας
Ἔκρυψας ——

Hæc citat Tzetzes ad Lycophron. v. 855. atque iterum Cl. Hemſterhuſ. ad Polluc. p. 1303. quæ omnia ita digerenda ſunt:

—— ὐδὲ χλαῖναν ἐπεδώκας γ' ἐμοὶ
Δασεῖαν, ἐν χειμῶνι φάρμακον ῥίγευς,
Οὔτ' ἀσκέρησι ταῖς δασείησιν πόδας
Ἔκρυψας ——

ΜΑΔΑΡΕΙΣ. Τὰ πλατύτερα λόγχα τῶν κρεάτων. Κελτοί.] Fortaſſe, Τὰ πλατύλογχα τῶν δοράτων. Κέλται. Apud Polluc. lib. x. §. 144. p. 1326. ita Alexis ἐν Λευκαδίᾳ·

Φέρε τὴν σιβύνην ϗ πλατύλογχα.

Repone,

Φέρε τὴν σιβύνην τε ϗ πλατύλογχ' ἀκόντια.

PARS IV.

Ex Ariſtophane qui præcepit,

Καὶ τῶν πλατυλόγχων, ὡς ὁρᾷς, ἀκοντίων.

Supra, p. 799. legitur, πλατυλόγχων ὀβελίων ſive ὀβελίων. Scilicet pro ὀβελῶν. Quæ non niſi gloſſema τῦ πλατυλόγχων. Quare vera lectio eſt, ὡς ὁρᾷς, ἀκοντίων. Sæpius apud Comicos ὡς ὁρᾷς. Hinc corrigendus Amphis apud Polluc. lib. i. p. 139.

Ὁ συκάμινος συκάμιν', ὁρᾷς, φέρει.

Ita acute Jungermannus ex Athenæo lib. ii. Sed et ſcribendum, puto,

Ὁ συκάμινος συκάμιν', ὡς ὁρᾷς, φέρει.

ΜΑΔΟΝ —— Λεῖον.] Pollux lib. ii. §. 88. p. 197. Μαδηγένειος. Scribendum, Μαδογένειος. Poſſis et Μαδαρογένειος. Sed illud proprius.

ΑΨΥΧΟΣ. Δειλός.] Pollux lib. iii. §. 136. p. 337. Ἄψυχος, καταπλήξ. Ὁ γὰρ ἄψυχος ἰδιωτῶν. Delet priorem ἄψυχος Salmaſius. Ego non item. Legerem, Ὁ γὰρ ἀπόψυχος ἰδιωτῶν. Voce ἀπόψυχα utitur Longinus §. xlii. Sed non placet præ ἄψυχος. Ariſtoph. Ran. 1370.

Ψυχὰν ἄψυχον ἔχοντα.

Polybius apud Suidam v. Ἄψυχος. Ὢν ἐκ ἀψύχος. Quin et noſter Pollux p. 262. inter Derivativa a ψυχὴ recenſet ἄψυχος, non item ἀπόψυχος, ſed ἀποψύχων. Marcellinus de Vita Thucydidis p. 6. ἀψύχους τὰς συγγραφάς.

ΑΜΗΤΟΝ.

ΑΜΗΤΟΝ. Ἀποίητον.] Forſan, Ἄκμητον.

ΟΙΗ ΔΕ —— Ὁποια δέ.] Reſpexit Homeri Iliad. Ζ. 146.

Οἵη δὲ φύλλων γενεὴ, τοιήδε καὶ ἀνδρῶν.

Ubi legitur,

Οἵη ΠΕΡ ——

ΑΝΑΔΕΙΓΜΑΤΑ. Ἡνίας περὶ τραχήλοις.] Vide Jungerman. ad Polluc. p. 402.

ΔΩΙΑ. Ὁμοία.] Lego, Δ' ὠία, ὁποία. Heſych. Οἷον, ὁποῖον. Ὠία pro οἷα.

ΠΕΡΣΙΝΟΝ. Ἔφηβον.] Pollux lib. ii. 2. p. 156. Περυσινὸν, ἔφηβον ἄρτι.

ΣΚΛΗΦΡΟΙ. Οἱ ἰσχνοὶ, καὶ λεπτοὶ τοῖς σώμασι.] Pollux p. 157. Σκληφρὸς δὲ,—— ὃν καὶ νεοειδῆ ἂν εἴποις.

ΟΙΝΑΧΘΗΣ. Μέθυσος.] Pollux p. 161. Μεθύση, οἰνοκάχλη. Lego, οἰναχθής. Mox pro κοχώνη lego cum Kuhnio, καὶ χώνη. *Infundibulum.*

ΣΧΙΝΟΚΕΦΑΛΟΣ. Εἶδος φύλου.] Illa, εἶδος φύλου, ad σχῖνον pertinent. Legendum, Σχινοκέφαλος, ὁ Περικλῆς.— Σχῖνος —— εἶδος φυτοῦ. Pollux lib. ii. §. 43. p. 174. Σχινοκέφαλον δὲ Κρατῖνος τὸν Περικλέα εἶπε. Vide omnino Seberum ad locum.

PARS IV.

ΑΕΙΣΙΤΟΣ.] Pollux lib. ix. §. 40. p. 1003. Ἐκτιμῆς ἀείσιτος.

ΟΠΑΙΑ. Κεραμὶς, ἡ τὴν κάπνην ἔχουσα.] Lego, κάπνον. Pollux lib. ii. §. 54. p. 179. Ὀπαῖαν δὲ οἱ Ἀττικοὶ τὴν κεραμίδα ἐκάλουν, ἡ ΤΗΝ ΟΠΗΝ εἶχεν. An ita legendum apud Heſychium? An intelligendum, κεραμὶς καπνοδόχη?

ΑΔΕΣΜΩι ΦΥΛΑΚΗι.] Reſpexit Thucydidem. Pollux lib. viii. §. 72. p. 898. Καὶ τὸ παρὰ Θουκυδίδῃ, Ἀδέσμῳ Φρουρᾷ. Ad quem locum vide viros eruditos.

ΡΟΓΟΙ. Ὅροι σιτικοί.] Lego, Σῶροι σιτικοί. Latini, *Rogus*. Eſt vox *Sicula*. Pollux lib. ix. §. 45. p. 1007. Καὶ σιτοβόλια. Ταῦτα δὲ ῥογοὺς Σικελιῶται ὠνόμαζον.

ΟΣΤΡΑΚΟΝ.] Vide Heſych. v. Πηγαῖον, et Polluc. p. 894. ubi et ἀρδάνιον dici ait. Τὸ δὲ ὄστρακον ἐκαλεῖτο ἀρδάνιον.

ΟΣΤΡΑΚΩΝ. Ἀπλῆνα, τυτθὸν, ἄρτι γυμνὸν ὀστράκων.] Ita ſcribendum.

ΓΕΡΓΥΡΑ. Αὐλή.] Imo, Αὐλών. *Cloaca*. Vide Heſych. v. Γόργυρα. Vide et viros doctos ad Polluc. p. 1008.

ΣΙΔΦΙΟΥ ΛΕΙΜΩΝ. Σοφοκλῆς περὶ (ἐπὶ) γῆς

ἐν

ἐν Λιβύῃ τὸ σίλφιον φέροντος· οἱ δὲ εἶδός τι τῆς Λιβύης τὸ σίλφιον.] Fortaſſe, εἶδός τι τῆς βοτάνης τὸ σίλφιον. PARS IV.

ΑΖΑΥΤΟΣ. Παλαιςὴς ϗ κόνις.] Legendum, Παλαιότης. Heſych. Ἄζα, κόνις, παλαιότης, κόπρος ἐν ἀγγείῳ ἀπομένασα. Latini, *Situs*.

ΛΑΥΡΟΣΤΑΤΑΙ. Οἱ ἐν τοῖς μέσοις ζυγοὶ ὄντες.] An legendum, ψιλοί? Heſych. Ψιλὸν, γυμνόν· ut opponatur τῷ, ἐπιτεταγμένοι, quod ſequitur. Vide Jungerman. ad Polluc. lib. iv. 15. p. 412.

ΠΟΙΚΙΛΟΝ. Ἱμάτιον ζωγραφητόν.] Ita diſtinguendum. Pollux. lib. iv. 115. p. 417. Καὶ ἐσθῆτες μὲν τραγικαὶ, ποικίλον. Οὕτω γὰρ ἐκαλεῖτο ὁ χιτών. *Veſtis Tragica interior picta.*

ῬΑΖΕΙΝ. Τρώγειν. Κυρίως ἐπὶ τῶν κυνῶν μιμητικῶς ἐπὶ τοῦ ἤχου.] Pro τρώγειν, an τρύζειν legendum? Hinc corrigendus Pollux lib. v. 13. p. 523. Εἴποις ἂν, ϗ ἀράζειν, ϗ ἀράζοντας. Lege, ϗ ῥάζειν ϗ ῥάζοντας.

ΩΝΙΟΥΣ. Ἀγοραςοὺς.] Demoſthenes contra Androtion. p. 216. Edit. Taylor. Ἴςε ὀρόβους ὄντας ὠνίους.

ΑΝΑΚΟΓΧΥΛΙΣΑΙ. Ἀναγαργαρίσαι.] Plato Sympoſ. p. 16. Edit. Oxon. Ὕδατι ἀνακογχυλίασον. Quare λίζω et λιάζω ſive λιάω. Ariſtides

ides vol. i. p. 349. Edit. Jebb: Οἱ δὲ ἰατροὶ, τὰ πρὸ τοῦδε ἀνακογχυλιάζειν τε ἐκέλευον, καὶ σκέπην ἀκριβεστάτην καὶ τὰ τοιαῦτα εἰσηγοῦντο.

ΛΙΣΠΑΙ.] Plato Sympoſ. p. 24. Φόβος οὖν ἔνεστιν, ἐὰν μὴ κόσμιοι ὦμεν πρὸς τοὺς θεοὺς, ὅπως μὴ καὶ αὖθις διασχισθησόμεθα, καὶ περίιμεν ἔχοντες, ὥσπερ οἱ ἐν ταῖς στήλαις, καταγραφὴν ἐκτετυπωμένοι, διαπεπρισμένοι κατὰ τὰς ῥῖνας γεγονότες, ὥσπερ ΛΙΣΠΑΙ.

ΣΠΟΥΔΑΡΧΙΑΙ. Καλὰ σπουδὴν ἄρχοντες.] Lege, Σπουδάρχαι. Xenophon Sympoſ. p. 61. Οἶμαι πολὺ ἂν τὴν κατασκευήν μοι λαμπροτέραν φανῆναι, εἰ ἀνδράσιν ἐκκεκαθαρμένοις τὰς ψυχάς, ὥσπερ ὑμῖν, ὁ ἀνδρῶν κεκοσμημένος εἴη μᾶλλον ἢ εἰ στρατηγοῖς, καὶ ἱππάρχαις, καὶ ΣΠΟΥΔΑΡΧΑΙΣ.

ΕΜΒΑΤΕΥΣΑΣ. Ζητήσας, ἐπιβατνώσας.] Pro ἐπιβατνώσας Heinſius legit ἐπιβαθμώσας. Legendum, ἐπιβατεύσας. Heſych. Ἐπιβατεύουσιν, ζητοῦσι. Utitur Xenophon Sympoſ. p. 75. Ἐν τῷ αὐτῷ βιβλίῳ ἀμφότεροι ἐμβατεύετέ τι.

ΒΡΕΝΘΙΟΝ.] Schol. ad Lucian. de Merc. Cond. vol. i. p. 25. Edit. Grævii: Βρενθυόμενοι. Ἀλαζονευόμενοι, ἢ λυπούμενοι, καὶ δυσχεραίνοντες. Βρένθυον δὲ μύρον τῶν παχέων, οἱ δὲ ἄνθινον μύρον. Καλεῖται καὶ ὀρνεόν τι βρένθος, ὃ ἔνιοι κόσσιφον καλοῦσι.

ΙΣΑ. Ἅλες, θάλασσα.] An legendum, Ἰσαλῆς, θαλάσσα? Vox nova et elegantiſſima.

ΜΑΨΑΥ-

ΜΑΨΑΥΡΑΙ. Αἱ ματαίαι ἄμμοι.] Pro ἄμμοι lege ἄνεμοι.

ΖΩΤΙΚΟΣ. Οἰοςερεῖν.] An οἷός τε ζῆν?

ΟΜΟΧΕΤΑΙ. Οἱ συμμετέχοντες τῶν αὐτῶν σπονδῶν.] Legendum, Ὁμοχύται. Sic Οὐλοχύται. *A libatione.* Sed ita Thucydides lib. iv. 97. p. 296. Ὥςε ὑπέρ τε τȣ̃ Θεȣ̃ καὶ ἑαυτῶν Βοιωτȣ̀ς ἐπικαλȣμένȣς τȣ̀ς ΟΜΩΧΕΤΑΣ δαίμονας καὶ τὸν Ἀπόλλω, προαγορεύειν, αὐτοὺς ἐκ τȣ̃ ἱερȣ̃ ἀπιόντας ἀποφέρεσθαι τὰ σφέτερα αὐτῶν. Ubi Schol. Ὁμωχέται, οἱ συμμετέχοντες τῶν αὐτῶν ναῶν, καὶ τῶν αὐτῶν ἱερῶν.

ΟΜΩΣ. Πλὴν, ὅμως, ὁμοίως.] Diſtingue Ὅμως, πλήν. — Ὁμως, ὁμοίως.

ΔΩΛΕΝΝΕΤΟΣ. Ὑποβλῆτος.] Forſan, Δωλογέννητος. Pro Δȣλογέννητος.

ΑΛΙΑΙΑΝ. Ἐκκλησίαν.] Scribendum, Ἀλίαν, ut Sopingius. Vide Cl. D'Orville ad Chariton. Aphrodiſ. lib. i. 6. p. 71.

ΤΙΤΥΠΑΙ. Αἱ ἐμπύλαι, αἱ πλάναι.] Heſych. ſupra: Ἐμπύλαι, αἱ νύμφαι. Salmaſ. *Infulæ.* Quare ſcribendum forſan, Ἐμπύλαι, αἱ νυμφῶν, ut deſideretur nomen *infularum*. Heſych. Πλανὶς, τὸ τῆς νύμφης χρυσȣ̃ν διάδημα. Quare forſan pro πλάναι, πλανίδες ſcribendum. Suidas:

Ἐκ

PARS IV. Ἐκ τιτυνῶν ἐκ μικρᾶς ἡλικίας. An ſcribendum, Ἐκ τιτύπων? An, Ἐκ τιτθῶν?

ΓΛΟΥΡΕΑ. Χρύσεα. Φρύγες. Γλȣρὸς, χρυσός.] Reſtituenda vox Doſiadæ Ar. p. 134. Edit. Salmaſ.

Εἰς γὰρ βωμὸν ὁρῇς με μήτε ΓΛΟΥΡΟΥ
Πλίνθοις, μητ' Ἀλύβης παγέντα βώλοις.

Ita legendum. Vulgo ταγχȣ́ρȣ. Salmaſius corrigit γ' αὔρȣ. Sed noſtra lectio eſt unice vera.

ΠΟΛΥΩΡΕΙ.] Joſephus Antiq. Jud. lib. v. 9. 2. p. 305. Ἐτετήρηκει δὲ αὐτῇ καὶ ἡ Νααμὶς ἀπομοίραν βρωμάτων τινῶν οἷς αὐτὴν ἐπολυώρȣν οἱ γειτονεύοντες.

ΑΛΙΜΟΙΣ.] Plutarch. Sympoſ. p. 21. Τὰ δὲ Ἄλιμα ταῦτα καὶ Ἄδιψα φάρμακα μᾶλλον ἢ Σιτία πυνθάνομαι.

ΑΠΟΣΚΟΡΑΚΙΖΕΙΝ. Ἀποδοκιμάζεσθαι.] Tatian. Orat. ad Græcos §. xx. p. 48. Τὸ δὲ καθ' ἕκαστα δυνατὸν κατανοῆσαι, τῷ μὴ κενοδόξως ἀποσκορακίζοντι τὰς θειοτάτας ἑρμηνείας.

ΣΤΗΤΑ. Γυνή.] Vox occurrit apud Doſiaden in Ara Secunda:

Ἡμάρσενός με ΣΤΗΤΑΣ
Πόσις Μέροψ δίσαβος.

Item in Theocriti Fiſtula:

Ψυχὰν

Ψυχὰν ἀεὶ βροτοδᾶμον
ΣΤΗΤΑΣ οἶςρε Σαέτlας
Κλωποπάτωρ, ἀπάτωρ,
Λαρνακόγυιε χαροις,
Ἀδὺ μελίσδοις,
Ἔλλοπι κȣ̃ρα,
Καλλιόπα
Νηλεύςω.

ΕΠΙΠΡΗΤΗΝ. Αἰγὸς ἡλικία.] Nihil mutandum, niſi ἀρνὸς pro αἰγός. Heſych. infra: Πρητῆνας, τȣ̀ς ἐνιαυσίȣς ἄρνας.

ΗΤΡΙΟΝ. Ὑψηλὸς ἔλαφος.] Corrigit Gronovius, ὑψηλὸς ΤΑΦΟΣ. Fortaſſe, ΕΔΑΦΟΣ. Heſych. Ἔδαφος, ἡ γῆ. Adeo ut Ἤτριον ſit *Terra in altum congeſta. Tumulus.*

ΑΘΡΑΩΣ. Ἁπλῶς.] Forſan, Ἀθρόως.

ΧΑΛΗΚΕΣ.] Recte corrigunt, Χάλικες. Utitur Thucydides lib. i. 93. p. 61. Ἐντὸς δὲ ȣ̓́τε χάλιξ, ȣ̓́τε πηλὸς ἦν.

ΕΚΒΟΛΗ ΛΟΓΟΥ. Παράβασις.] Reſpexit Thucydidem lib. i. 97. p. 64. Ἔγραψα δὲ αὐτὰ, ϗ̀ τὴν ἐκβολὴν τȣ̃ λόγȣ ἐποιησάμην. Ubi Schol. ἐκτροπήν. Philoſtrat. p. 200. ἐκβολὴ τȣ̃ λόγȣ. Quin et MSS. Schol. ad Thucydidem παράβασιν ἢ μετάβασιν exponunt cum Heſychio.

ΑΓΧΩ-

PARS IV.

ΑΓΧΩΜΑΛΟΙ. Παρὰ μικρὸν ἴσαι.] Reſpexit Thucydidem lib. iii. 49. p. 198. Οἱ Ἀθηναῖοι ἦλθον μὲν ἐς ἀγῶνα ὅμως τῆς δόξης, καὶ ἐγένοντο ἐν τῇ χειροτονίᾳ ἀγχώμαλοι. Ubi Schol. Ἀγχώμαλοι. Ἐγγὺς ἴσαι, παραπλήσιοι, ἰσοσθενεῖς. Sed vulgo male interpungunt, Ἐγγὺς, ἴσαι.

ΒΥΖΗΝ.] Thucydides lib. iv. 8. p. 242. Τοὺς μὲν οὖν ἔσπλους ταῖς ναυσὶν ἀντιπρώρους βύζην κλήσειν ἔμελλον. Ad quem locum vide Cl. Dukerum.

ΖΑΙΚΛΟΝ. Δρέπανον.] Recte emendant, Ζάγκλον. Thucydides lib. vi. 4. p. 380. Ζάγκλη ἦν ὑπὸ τῶν Σικελῶν κληθεῖσα, ὅτι δρεπανοειδὲς τὸ χωρίον τὴν ἰδέαν ἐστὶ, τὸ δὲ δρέπανον οἱ Σικελοὶ ΖΑΓΚΛΟΝ καλοῦσιν. Vide Etymol. Magn. v. Ζάγκλον. Quod fugit Cl. Bentleium ad Callimachi Fragment. N°. XXII.

ΕΠΗΛΥΓΙΖΟΝΤΑΙ.] Vide omnino viros doctos ad Thucydidem lib. vi. 36. p. 402. Edit. Dukeri.

ΑΝΑΚΩΣ.] Vide Cl. Waſſ. ad Thucydidem lib. viii. 102. p. 570.

ΠΡΟΣΕΣΘΑΙ. Ἐκδῦναι.] Imo, Προέσθαι, opinor. Heſych. Προέσθαι, προδοῦναι. De Προσέσθαι vide Suidam ad vocem. Utitur Joſephus lib. ii. v. p. 75. Τοῦτον οὖν φῂς ἐκ τριῶν ἀποθλιβέντα βοτρύων χερσὶ ταῖς σαῖς προσέσθαι τὸν βασιλέα.

ΔΙΑΚΟ-

ΔΙΑΚΟΝΙΣ. Ἐπὶ ὑφῆς ἱματίȣ.] Joſephus lib. iii. 7. p. 140. Ὃν ἐπιζώννυνται κατὰ ϛῆθος, ὀλίγον τῆς μασχάλης ὑπεράνω τὴν ζώνην περιάγοντες, πλατεῖαν μὲν ὡς εἰς τέσσαρας δακτύλȣς, διακένως δ' ὑφασμένην ὥϛε λεϐηρίδα δοκεῖν ὄφεως. Sed et ſupra p. 137. voce διάκενος utitur de *auro conflato.* Ἵϛαται λυχνία ἐκ χρυσȣ̃ κεχωνευμένη διάκενος, ϛαθμὸν ἔχȣσα μνᾶς ἑκατόν. Hic forſan legendum, ΔΙΑΚΕΝΩΣ.

ΠΡΟΣΟΔΟΣ —— Κέρδȣς προσθήκη.] Æſchines contra Cteſiphont. p. 447. Ὁ γὰρ ἄνθρωπος ȣ̓ κεφαλὴν, ἀλλὰ πρόσοδον κέκτηται. Sed ſcribe, ἀλλὰ κεφάλαιον κέκτηται. Nam illud πρόσοδον ex gloſſa natum eſt. Vide omnino nos ad hunc locum in Notis Taylor. vol. ii. p. 648. Hinc προσοδεύεσθαι Joſepho lib. iv. 8. pag. 244. Οὐ γὰρ δίκαιον ΠΡΟΣΟΔΕΥΕΣΘΑΙ τȣ̃ ὁμοφύλȣ τὰς τύχας.

ΚΑΙΡΙΑ —— Ἐπικίνδυνα.] Reſtituenda vox Joſepho lib. iv. 8. p. 249. Edit. Havercamp. Ὡς ἂν προειδότες ἃ χρὴ ποιεῖν, ἐν τῇ χρείᾳ τῶν σωτηρίων εὐπορῆτε, καὶ μὴ τότε ἃ δεῖ ποιεῖν ἐπιζητȣ̃ντες, ἀπαρασκεύαϛοι τοῖς ΚΑΙΡΙΟΙΣ παραπέσητε. Vulgo τοῖς καιροῖς. Forſan τοῖς κακοῖς habet Cl. Editor. Male. Τοῖς καιρίοις opponuntur τοῖς σωτηρίοις. Nicephorus in Syneſium p. 353. Οἱ μὲν ἀνεπήλευτον ἔρχονται φέροντες κρίσιν, οἱ δὲ πάνυ τοι μοχθηρὰν

PARS IV. θηρᾶν καὶ νοσῦσαν τὰ ΚΑΙΡΙΑ. Apud Joſephum ἀντὶ τῦ παραπέσητε legendum etiam ΠΕΡΙΠΕΣΕΙΤΕ. Sic infra lib. v. 8. p. 303. Ἔδει γὰρ αὐτὸν συμφορᾶ περιπεσεῖν.

ΠΝΙΞ. Τόπος Ἀθήνησι, ἐν ᾧ αἱ ἐκκλησίαι.] Legendum, Πνύξ. Vide Thucydidem lib. viii. 97. p. 567. ubi legendum πνυκὶ ἐκκλησίαι pro πυκναί. Ἐγίγνοντο δὲ καὶ ἄλλαι ὕστερον ΠΝΥΚΙ ἐκκλησίαι, ἀφ' ὧν καὶ νομοθέτας καὶ τἄλλα ἐψηφίσαντο ἐς τὴν πολιτείαν. Quomodo et Cl. Kuhnius ad Pollucem lib. viii. §. 132.

ΔΕΙΝΟΣ. Φοβερὸς, ἐστραμμένος.] Forſan, ἐπεστραμμένος. Vel forſan, συνεστραμμένος, ut reſpexerit Δίνη. Heſych. Δίνη, συστροφὴ ὑδάτων.

ΑΤΜΕΝΙΑ. Δουλεία, δυστυχία.] Ita voce utitur Paulus Silentiarius in Epigrammate,

Εἰς κωνωπεῶνα.

Οὐ βριαρόν τινα θῆρα, καὶ ὅ τινα πόντιον ἰχθὺν,
Οὐ πτερὸν ἀγρεύω πλέγμασιν ἡμετέροις,
Ἀλλὰ βροτὰς ἐθέλοντας· ἀλεξήτειρα δὲ τέχνη
Ἀνέρα μυάων κέντρον ἀλευόμενον
Ἐκ θαλίης ἀβρῶτα μεσημβριάοντα φυλάσσει,
Οὐδὲν ἀφαυροτέρη τείχεος ἀστυόχου.
Ὕπνου δ' ἀστυφέλικτον ἄγω χάριν· ἀλλὰ καὶ αὐτὰς
Δμῶας μυοσόβου ῥύομαι ΑΤΜΕΝΙΗΣ.

ΥΠΟΤΙΜΗΣΕΩΣ. Προφάσεως.] Joſephus in

in Procemio p. 5. Καὶ πολλὴν ὑποτίμησιν τοῖς πονηροῖς ἔδωκαν. PARS IV.

ΑΝΕΤΕΙΛΕΝ. Ἀνεβλάστησεν.] Reſpexit Joſephum lib. i. 1. p. 6. Κατ᾽ αὐτὴν δὲ ταύτην τὴν ἡμέραν εὐθὺς φυτά τε καὶ σπέρματα γῆθεν ἀνέτειλε. Hic tamen reddo, *exoriri fecit*. Ut Matth. v. 45. Ὅπως γένησθε υἱοὶ τοῦ πατρὸς ὑμῶν τοῦ ἐν οὐρανοῖς, ὅτι τὸν ἥλιον αὐτοῦ ΑΝΑΤΕΛΛΕΙ ἐπὶ πονηροὺς καὶ ἀγαθοὺς, καὶ βρέχει ἐπὶ δικαίους καὶ ἀδίκους.

ΕΥΛΗΠΤΟΝ. Εὐκόλως λαμβανόμενον.] Joſephus lib. i. 16. p. 45. Καὶ ὁ μὲν, ἐπὶ ταύτης ὢν τῆς διανοίας, ἐπὶ τὸ φρέαρ παραγίνεται — καὶ οὐδ᾽ εὐλήπτον εἶναι τὸ ὕδωρ. Huc forſan reſpexit Heſychius.

ΠΕΡΙΠΟΛΟΣ. Φρουρὸς, ἔφορος.] Hinc Περιπόλιον, φρούριον. Thucydides lib. vi. 45. p. 407. Καὶ ἐς τὰ ΠΕΡΙΠΟΛΙΑ τὰ ἐν τῇ χώρᾳ φρουρὰς ἐσεκόμιζον. Quomodo et MSS. Vulgo male περίπλοια. Vide Cl. Editorem ad locum.

ΠΕΡΔΙΚΟΣ ΚΑΠΗΛΕΙΟΝ. Χωλὸς καὶ κάπηλος ὁ πέρδιξ ἦν.] Vide nos Emend. in Suidam P. II. v. Καπηλίς.

ΕΠΟΤΕΥ. Διὰ τὶ, ἢ ἐπὶ τίνος.] Scribe, Ἐπ᾽ ὅτευ. Pro ὅτου ſcilicet.

ΑΝΑΔΟΧΟΣ. Καὶ ἀναδοχεύς.] Thucydides lib.

PARS IV. lib. viii. 81. p. 554. Πιςεῦσαι δ' ἂν μόνως Ἀθηναίοις εἰ αὐτὸς καλελθὼν αὐτῷ ἀναδέξαιλο. Ubi Schol, Εἰ αὐτὸς κατελθών. Ἤγȣν, ἀνασωθεὶς Ἀλκιβιάδης ὀπίσω, ἀνάδοχος γένοιτο.

ΣΥΡΡΑΣΣΕΙ. Συμπίπτει.] Thucydides lib. viii. 96. p. 566. Καὶ ἄδηλον ὂν ὁπότε σφίσιν αὐτοῖς ξυῤῥάξȣσι. Niſi ibi ξυνάρξȣσι legendum. Vide Heſych. v. Συνάρξει. Schol. ad Thucydidem infra lib. viii. 104. p. 571. Ξυμμίξαι, συμπεσεῖν, συῤῥάξαι.

ΣΕΙΡΟΜΑΣΤΗΣ. Εἶδος ἀκοντίȣ.] Meminit ejus Joſephus lib. vii. 2. p. 369. Φορȣ̃ντες ὅπλα θυρεὸν καὶ ΣΕΙΡΟΜΑΣΤΗΝ. Anglice, *A Tuck*. Vide Suidam v. Σιρομάςης.

ΕΞΑΥΤΗΣ. Παραυτίκα.] Scribo, Ἐξ αὐτῆς. Et ſic Joſephus lib. vii. 6. p. 378. ΕΞ ΑΥΤΗΣ ἔπεμψεν ἐπ' αὐτȣ́ς. *Statim miſit*. Idem lib. xv. 6. p. 757. Ἦν δὲ κἀκείνοις ἐντολὴ, μαθόντας τὶ περὶ αὐτȣ̃ δυσχερὲς ΕΞ ΑΥΤΗΣ ἀμφοτέρας διαχειρίσασθαι. Subſtantivum aliquod ſubintelligitur. Conjunctim autem occurrunt apud S. Paulum ad Philippenſ. ii. 23. Τȣτὸν μὲν ȣ̃ν ἐλπίζω πέμψαι, ὡς ἂν ἀπίδω τὰ περὶ ἐμὲ, ἐξαυτῆς. Subaudi ἡμέρας. Joſephus lib. viii. 2. p. 418. Κἀξ ἐκείνης λοιπὸν τῆς ἡμέρας, ὡς θείαν ἔχοντι διάνοιαν, αὐτῷ προσεῖχον.

ΚΟΠΙΣ —— Σῦκον.] Pollux lib. i. §. 242. p. 142. Οἱ δὲ Κωμῳδοὶ καὶ ἰσχάδα ΚΟΠΤΗΝ λέγουσιν. PARS IV.

ΨΗΝΑΣ. Τὰ σπέρματα τῶν ἀῤῥένων Φοινίκων.] Pollux p. 143. Ὁ δὲ καρπὸς τοῦ ἄῤῥενος Φοίνικος, ψήν.

ΨΑΦΑΡΑ. Ψαθυρά.] Male corrigunt, Ψαφερά. Joſephus lib. iii. 1. p. 117. Ψαφαρὰ γὰρ ἐστί. Scilicet, χώρα.

ΑΡΥΕΤΑι. Ἀντλεῖ.] Forſan, Ἀρύεται. Joſephus lib. vii. 7. p. 383. Ἐξ ὀλίγου γὰρ φρέατος ἤρτυντο. Legunt ἤρτηντο. Sed vera lectio eſt ἠρύοντο. *Hauriebant*.

ΕΚΛΥΤΟΣ. Ἔνδοξος, τίμιος.] Legendum, Κλυτός. Vide Heſych. v. Κλυταί. Nam ἔκλυτος aliud eſt. Joſephus lib. vii. 12. p. 400. Καὶ γενόμενος ΕΚΛΥΤΟΣ ὤφθη ὑπό τινος τῶν πολεμίων. Recte Interpres, *Defatigatus*. Male ex Heſychio Spanhemius, quem fefellit corrupta lectio.

ΧΡΕΟΛΥΤΗΣΩΝ.] Utitur Joſephus lib. vii. 15. p. 411. Οὐ προκατάρχομεν γὰρ εὐποιίας, ἀλλ' ἀμοιβὴν ὧν ὁ πατὴρ αὐτῶν παρὰ τὴν φυγὴν ὑπῆρξέ μοι χρεολυτοῦμεν.

ΑΠΟΦΟΡΑ. Ὀσμή.] Joſephus lib. xvii. 6. p. 845. Πνεύματός τε ὀρθία ἔντασις, καὶ αὕτη λίαν

PARS IV. ἀηδὴς ἀχθηδόνι τε τῆς ΑΠΟΦΟΡΑΣ, ϗ τῷ πυκνῷ τȣ̃ ἄσθματος. Interpres, *Anhelitus fœtorem.*

ΡΟΔΑΝΟΝ. Τρυφερόν.] Joſephus lib. xvii. 12. p. 864. Καὶ παρὰ τὸ ἐκείνῳ ῥοδανὸν τȣ̃ σώματος ὑπὸ τρυφῆς ϗ γενναιότητος συνερχομένον.

ΕΙΣΕΦΡΙΚΕΝ. Εἰσεπήδησεν.] Forſan, Εἰσέφρηκεν.

ΙΑΣΙΝ. Οἴχονται.] Joſephus lib. xviii. 4. p. 879. Παρὰ Οὐϊτέλλιον ἴασιν. *Ad Vitellium proficiſcuntur.* Sic et pag. 907. Ὁμόσε ȣ̃ν ἴασι τοῖς πολεμίοις. Ubi male Cocceius, qui corrigit ἰȣ̃σι.

ΣΦΑΓΗ. Ὁ κατὰ τὴν κλεῖδα τόπος.] Joſephus lib. xviii. 8. p. 901. Ἐπί τε τὰ πρόσωπα κείμενοι, ϗ τὰς σφαγὰς προδεικνύντες, ἕτοιμοι ϗ κτιννύεσθαι ἔλεγον εἶναι.

ΕΥΔΟΝ. Ἔλεγον, ἐκοιμῶντο, ἐκάθευδον.] Iſtud Ἔλεγον ad Ηὖδων pertinet. Heſych. Ηὖδα, ἔλεγεν.

ΠΡΟΘΕΣΜΙΑ.] Joſephus lib. xv. 5. p. 750. Ἡρώδης — εἶχε μὲν ὡς ἐπελευσόμενος, προθεσμίᾳ δὲ ἐχρήσατο Ῥωμαϊκῷ πολέμῳ. Ad quem locum vide Interpretes.

ΩΔΕ — Εἰς τȣ̃τον τὸν τρόπον.] Leon. Twells contra Sykes de Dæmoniacis, legit εἰς τοῦτον τὸν τόπον.

τόπον. Recte, opinor. Neque enim Græce dici ait εἰς ſed κατὰ τὸν τρόπον. Sed vide Heſych. infra v. Ὧδέ πως. PARS IV.

ΕΜΠΥΡΕΥΜΑ. Λείψανον.] Scilicet, *Ignis reliquiæ.* Hinc verbum Ἐμπυρεύομαι. *Accendo.* Joſephus lib. xvi. 4. p. 793. Πρόφασιν μὲν, ὡς ὑπεραγωνιῶν αὐτοῦ, τὸ δὲ ἀληθὲς, ἀφ᾽ ἧς εἶχεν ἐν φύσει κακοηθείας, τὴν ἐλπίδα μεγάλην καθ᾽ ἑαυτὴν οὖσαν ΕΜΠΟΡΕΥΟΜΕΝΟΣ, ἕως εἰς τοῦτο προήγαγεν τὸν Ἡρώδην ὀργῆς καὶ δυσφημίας, ὡς ἤδη μὲν ἔχειν δυσμενῶς τοῖς μειρακίοις. Interpres, *Quæſtum faciens,* Inepte. Locus eſt corruptus. Legendum, ΕΜΠΥΡΕΥΟΜΕΝΟΣ. *Accendens, Suſcitans.* Redde, *Spem regni, quæ per ſe (vel antea) magna erat,* ACCENDENS. Mox pro καὶ δυσφημίας legerem καὶ δυσμενείας, niſi ſequens δυσμενῶς obſtaret. Sed legendum, puto, δυσμηνίας. Quanquam illam vocem non legiſſe memini. Eleganter dicit, ὀργῆς καὶ δυσμηνίας. Atque ita legiſſe videtur Epiphanius, qui *furoris* vertit.

ΑΝΕΜΥΜΑΧΘΗ. Ὑπείδετο.] Legendum, Ἀνεμαιμάχθη. Heſych. Ἀναμαιμάει, ἀναφαίνεται.

ΡΥΣΙΑ.] Utitur Joſephus lib. xvi. 9. p. 812. Ῥύσια τῶν χρημάτων, καὶ τῶν παρ᾽ ἐκείνοις λῃστῶν Ἡρώδης ἐποιεῖτο.

ΕΠΕΣΣΗΘΟΝ. Ἐπελέκων, ἐπελέπτυνον.] Scribendum,

PARS IV. bendum, Ἐπέσηθον. Reſpexit Joſephum Antiq. Jud. lib. viii. 7. p. 440. Ψῆγμα δὲ χρυσῦ — ΕΠΕΣΗΘΟΝ ταῖς κόμαις. *Inſpergebant.*

ΚΑιΤ᾽. Καὶ εἶτα.] Vox Joſepho reſtituenda lib. ix. 2. p. 475. Εὐξαμένυ κατ᾽ αὐτῦ. Interpres, *Contra illum precato.* Imo legendum, Κᾆτ᾽. *Deinde.*

ΚΡΑΝΑΙ. Κρῆναι, (forſan κρῆναι) τελέσαι, καὶ αἱ τῶν ὑδάτων, (ſcilicet κρῆναι) καὶ ἐπιτελέσαι.] Verbum reſtituendum Joſepho lib. x. 11. p. 540. Τὰ δὲ ὡμολογημένα κρῖναι. Imo legendum, κράναι. *Promiſſa præſtare.* Forſan tamen retinenda vulgata.

ΕΝΔΕΛΕΧΙΣΜΟΣ. Ἐπιμονή.] Utitur Joſephus lib. xi. 4. p. 555. Ἤγαγον δὲ καὶ τὴν σκηνοπηγίαν κατ᾽ ἐκεῖνον τὸν καιρὸν, — καὶ τὺς καλυμένυς ἐνδελεχισμὺς.

ΚΑΘΩΣΙΩΣΕ.] Utitur Joſephus de Bello Jud. lib. i. 24. p. 117. Καθωσίωσε τὴν πρεσβυτάτην τῶν αὐτῦ θυγατέρων. *Deſpondit.*

ΚΑΤΑΛΥΣΑΙ —— Καταμεῖναι ἢ καταβαλεῖν τὸν ἀρξάμενον ὐχὶ δίκα.] An ὐχὶ δίκῃ? *Dejicere non jure regnantem.*

ΗΓΥΑΤΟ. Ὁ λαμβάνων ἤγετο.] Scilicet, Ἠγυᾶτο *Sponſa*, ἤγετο ὁ λαμβάνων ſive *Sponſus*. Sed ſcribendum,

bendum, Ἠγ(ύατο. Quin et pater ἐγ(υᾷ. *De-ſpondet*. Vide nos ſupra P. IV. v. Ἠγυᾶτο. Joſephus de Bello Jud. lib. i. 25. p. 119. Ἦν κακείνῳ, σὲ καὶ τὸ σὸν ἀξίωμα βλέπων, ΕΝΗΓΓΥΗΣΑ. PARS IV.

ΔΙΩΡΙΕΙ. Νεῖκος πολέμου.] Forſan, Διωρία, ἀνοχὴ πολέμου. Vide Suidam v. Διωρία, ubi locum laudat ex Joſepho de Bello Jud. lib. v. 9. p. 345. quod nemo vidit. Utitur et Joſephus ſupra p. 137.

ΝΟΣΦΙΖΕΤΑΙ.] Hinc Joſephus de Bello Jud. lib. v. 10. p. 353. Καὶ ὁ μὴ μεταλαβὼν, ὡς ἀγαθοῦ τινὸς ἤλγει τὸν νοσφισμὸν τῆς ὠμότητος.

ΜΙΣΗΤΗΝ —— τῇ τροφῇ.] Lege, τρυφῇ.

ΑΠΟΦΟΡΤΙΣΑΣΘΑΙ. Τὸ βάρος ῥίψαι.] Joſephus de Bello Judaico lib. i. 13. p. 85. Τοὺς πολλοὺς τῶν ἑπομένων ἀποφορτίσασθαι. *Multitudinem diminuere*. Vide et Suidam ad vocem.

ΔΥΣΩΠΕΙΣΘΑΙ.] Utitur Joſephus de Bello Judaico lib. i. 14. p. 87. Καὶ μηδὲν εἰς τὰς ἐκείνου δωρεὰς ἀντιπαραχεῖν χρήζουσι τοῖς τέκνοις δυσωπεῖσθαι. Ubi reddendum, *Pudore cogi*.

ΕΠΙΚΑΡΙΠΟΝ. Καρπόν.] Legendum, Ἐπικαρπίαν. Joſephus de Bello Jud. lib. i. 16. p. 92. Διὸ δὴ πρῶτον τοῖς ϛρατιώταις τὰς ἐκ τῶν πεπονημέ-

PARS IV. νων ἐπικαρπίας ἀπεδίδε. *Fructum ex laboribus ſuis reddebat.* Reſpexit Suidas v. Ἐπικαρπίας, κέρδη.

ΝΕΜΕΣΗΣΑΙ. Βοσκῆσαι.] Imo, Βασκῆναι.

ΑΠΟΡΡΗΣΙΣ. Ἀπορία.] Vide nos ad Suidam v. Ἀποῤῥησία. Ubi pro εὐπορία lege, ἀπορία.

ΕΞΑΚΡΙΒΑΖΕΙ. Ἐξιχνιάζει.] Utitur Joſephus Antiq. Jud. lib. xix. 7. p. 949. Καὶ δή τις ἐν τοῖς Ἱεροσολύμοις ἀνὴρ ἐπιχώριος ἐξακριβάζειν δοκῶν τὰ νόμιμα.

ΑΠΡΟΣΤΑΤΕΥΤΟΣ.] Joſephus Antiq. Jud. lib. xx. 8. p. 973. Ὡς ἐν ἀπροστατεύτῳ πόλει ταῦτα ἐπράσσετο μετ' ἐξουσίας.

ΕΓΧΥΤΡΙΕΙΣ.] Hinc Ἐγχυτρισμὸς Mœridi.

ΔΙΑΙΤΑ ΤΟΥ ΟΥΡΑΝΟΥ. Τὸ φαγεῖν τὸ πιεῖν.] Legendum, Οὔτε φαγεῖν, οὔτε πιεῖν. Reſpexit Homeri Iliad. E. 341.

Οὐ γὰρ σῖτον ἔδουσ', οὐ πίνουσ' αἴθοπα οἶνον·
Τοὔνεκ' ἀναίμονές εἰσι, καὶ ἀθάνατοι καλέονται.

ΠΑΡΑΓΩΓΑΙ. Ἀπάται.] Joſephus de Vita ſua p. 4. Τῇ γνώμῃ δ' οὐ συνηρέσκετο Πιστὸς, παραγενόμενος ὑπὸ Ἰούστου τοῦ παιδὸς· καὶ γὰρ ἦν φύσει πως ἐπιφανής. Cod. Voſſ. ἐπιμανὴς pro ἐπιφανής. Recte. Quare legendum, ΠΑΡΑΓΟΜΕΝΟΣ ὑπὸ Ἰούστου

παιδὸς

παιδὸς — ΕΠΙΜΑΝΗΣ. *Seductus a filio Juſto, qui natura erat furori proximus.* Thucydides lib. i. 91. p. 60. Γνὺς δὲ ἐκεῖνος ἐκελεύει αὐτὺς μὴ λόγοις παράγεσθαι. Ubi Schol. Παράγεσθαι, ἀπατᾶσθαι. Vide et Suidam v. Παράγεσθαι. PARS IV.

ΚΑΘΥΦΗΚΑΜΗΝ. Ἀφῆκα, εἰάσα.] Reſpexit Joſephum de Bello Jud. lib. ii. 16. p. 191. Μαρτύρομαι δὲ ἐγὼ μὲν ὑμῶν τὰ ἅγια, καὶ τὺς ἱερὺς ἀγγέλυς τῦ Θεῦ, καὶ πατρίδα τὴν κοινὴν, ὡς ὐδὲν τῶν σωτηρίων ὑμῖν καθυφηκάμην.

ΑΛΙΑΔΕΣ. Μικρὰ σκαφίδια.] Joſephus de Bello Jud. lib. ii. 21. p. 214. Τὰς ἁλιάδας μετεώρυς σαλεύειν ἐκέλευσεν. Quare lego, Ἁλιάδας, μικρὰ σκαφίδια· ut Joſephum reſpexerit. Et ſic quoque Suidas.

ΕΥΗΚΟΟΣ. Εὐδαίμων.] Vox reddenda Joſepho de Bello Jud. lib. iii. 8. p. 247. Καθαραὶ δὲ καὶ ΕΥΗΚΟΟΙ μένυσιν αἱ ψυχαὶ, χῶρον ὐρανῦ λαχῦσαι τὸν ἁγιώτατον. Vulgo male ἐπήχοοι.

ΠΟΛΥΧΟΥΝ. Πολυειδές.] Joſephus de Bello Jud. lib. iv. 8. p. 299. Τὸ καταβληθὲν πολυχῦν ἀναδίδωσι. *Many-fold.* Vide et Suidam v. Πολύχυν.

ΑΝΕΥΡΥΝΕΙ. Ἐξαπλοῖ.] Joſephus de Bello Jud. lib. iv. 9. p. 302. Ἀνευρύνας σπήλαια.

ΠΑΣΤΟΦΟ-

PARS IV.

ΠΑΣΤΟΦΟΡΙΟΝ. Τὸ ΕΙΣ τὸ παςὸν φέρον.] Ita lego Joſephus de Bello Jud. lib. iv. 9. p. 307. Ὁ δὲ λοιπὸς ὑπὲρ τὴν κορυφὴν κατεσκεύαςο τῶν Παστοφορίων. Vide et Suidam v. Παςοφόριον.

ΠΟΛΥΠΛΟΚΟΣ. Πολύτροπος.] Vox reſtituenda Joſepho de Maccabæis §. 14. p. 515. Θεωρεῖτε δὲ πῶς ΠΟΛΥΠΛΟΚΟΣ ἐςὶν ἡ τῆς φιλοτεκνίας ςοργὴ, ἕλκουσα πάντα πρὸς τὴν τῶν τέκνων συμπάθειαν. Ita recte Cod. Lipſ. Vulgo male πολύτεκνος.

ΟΡΟΦΟΙΤΩΝΤΑ. Εἰς ὄρη περιερχόμενον.] Joſephus de Maccabæis §. 14. p. 515. Καὶ γὰρ τῶν πετεινῶν τὰ μὲν ἥμερα, κατὰ τὰς οἰκίας ΟΡΟΦΟΙΤΩΝΤΑ, προασπίζει τῶν νεοττῶν. Sed illud ὀροφοιτῶντα nullum locum hic habet. Codd. omnes, ὀροφοιτοῦντα. Lego ὀροφοῦντα. Ab ὀροφόω. Vel, ὀροφιῶντα. Quam tamen vocem non memini legiſſe. Heſych. Ὀροφίας, ὄφις τῶν κατ' οἴκιαν. Hinc forſan ὀροφιᾶν. *Nidum in domo facere. Nidulari in tecto domus.* Anglice, *To rooſt.* Ariſtoph. Veſp. 206.

Μῦς οὐ μὰ Δί', ἀλλ' ὑποδυόμενός τις οὑτοσὶ
Ὑπὸ τῶν κεράμιδων Ἡλιαςὴς ὀροφίας.

Quare ὀροφιῶντα probo. In loco Heſychii ſupra citato pro ὄφις legebam ὄρνις. Sed nil mutandum. Oppianus in Halieut. E. 580·

Ὡς δ' ὁπότ' ὀρταλίχοισι χελιδόσι νηπιάχοισι
Νέρθεν ὑπ' ἐξ ὀρόφοιο τυχὼν ΟΦΙΣ ἄγχι πελάσῃ,
Καὶ τοὺς μὲν κατέπεφνε καὶ ἔσπασεν ἔνδον ὀδόντων.

Teren-

Terentius in Phormion. Act. iv. 4. 27.

Anguis *per impluvium decidit de tegulis.*

ΗΘΟΛΟΓΟΣ. Θεατριστής.] Hinc ἠθολογεῖν Joſepho de Maccab. §. 15. p. 515. Ὦ τίνα τρόπον ΗΘΟΛΟΓΗΣΑΙΜΙ φιλότεκνα γονέων πάθη.

ΕΝΑΘΛΟΕΙ. Ἀθλωεῖ.] Lego, Ἐναθλεῖ, ἀθλεῖ. Joſephus de Maccab. §. 17. p. 519. Ἡ δὲ μήτηρ τῶν ἑπτὰ παίδων ἐνήθλει. Vide Suidam v. Ἄτρεςος.

ΟΛΙΓΟΣΤΟΥ.] Joſephus contra Apion. lib.i. 19. p. 450. Αὐτὸς ὁρμήσας ΟΛΙΓΟΣΤΟΣ παρεγένετο διὰ τῆς ἐρήμου εἰς Βαβυλῶνα. Interpres, *Cum paucis.* Imo, *Brevi, paucis diebus.* Sed infra, §. 20. p. 452. Ἡττηθεὶς τῇ μάχῃ καὶ φυγὼν ΟΛΙΓΟΣΤΟΣ. Ubi reddendum, *Cum paucis.*

ΜΩΥ. Τὸ ὕδωρ.] Joſephus contra Apion. lib. i. 31. p. 465. Τὸ δ' ἀληθὲς ὄνομα δηλοῖ τὸν ἐκ τοῦ ὕδατος σωθέντα Μωϋσῆν· τὸ γὰρ ὕδωρ οἱ Αἰγύπτιοι Μῶϋ καλοῦσιν.

ΕΠΙΒΩΜΙΖΟΝΤΙ. Θύοντι.] Joſephus contra Apion. lib. i. 34. p. 466. Τοὺς τε ἱερεῖς καὶ ἐπιβωμίτας προσκαλεσάμενον. *Sacrificos.* Ubi vide Spanhemium.

ΥΠΟΤΙΜΗΣΕΩΣ. Προφάσεως.] Joſephus contra Apion. lib. ii. 17. p. 483. Οὐδὲ γὰρ τὴν

PARS IV. ἀπ᾽ ἀγνοίας ΥΠΟΤΙΜΗΣΙΝ ἐνέχετο καταλιπεῖν. Quod mox §. 25. pag. 487. σκῆψιν ἀγνοίας vocat.

ΚΕΡΑΜΟΣ——Δεσμωτήριον.] Homer. Iliad. E. 387.

Χαλκέῳ δ᾽ ἐν κεράμῳ δέδετο——

Quo reſpiciens Joſephus contra Apion. lib. ii. 34. p. 491. Ἄλλοι δὲ τρόπον κακέργων ἐν χαλκῷ δεδεμένοι δεσμωτηρίῳ.

ΜΗΔ᾽ ΕΤΕΡΟΣ. Μὴ δ᾽ εἷς.] Joſephus de Bello Jud. lib. v. ii. p. 356. Μιγείσης δὲ τῆς παρατάξεως, ὁ μὲν κονιορτὸς τῶν ὀμμάτων, ἡ κραυγὴ δὲ τῶν ἀκοῶν ἐπεκράτει, ϗ ΟΥΔ᾽ ΕΤΕΡΩι ΠΑΡΗΝ ΕΤΙ ΤΕΚΜΗιΡΑΣΘΑΙ ΤΟ ΕΧΘΡΟΝ, Η ΤΟ ΦΙΛΟΝ. An intelligendum, τῶν δύο? *Neuter amicum aut inimicum cognoſcere poterat.* Vel, ut recte Rufinus, *Neque amicum quiſquam internoſcere poterat aut inimicum.* Heſych. Οὐδέτερον, οὐδὲ ἓν τῶν δύο. Sed vide Suidam v. Ἕτερος.

ΕΤΕΡΟΝ——Ἢ ἓν τῶν δυοῖν ἢ ἀριστερῶν, νέον δεύτερον.] Lego, ἀριστερόν.

ΣΤΡΕΜΜΑΤΑ. Περὶ νεῦρα.] Forſan, Στρέμμα, τὸ περὶ νεῦρα. Scilicet, πάθος. Demoſthenes p. 64. Edit Mounteney: Κἂν ῥῆγμα, κἂν στρέμμα. Vide nos ſupra P. IV. v. Στρέμμα.

ΤΟΝΟΥΣ.

ΤΟΝΟΥΣ. Τὰς κειρίας.] *Funiculos.* Joſephus de Bello Jud. lib. vii. 7. p. 422. Τῷ ξίφει θᾶττον ἐκεῖνος τὸν τόνον κόψας, ἔφθη διαφυγεῖν. PARS IV.

ΕΥΧΕΡΕΙΑ. Κουφότης.] Sic Joſephus contra Apion. lib. i. 11. pag. 443. Περὶ μὲν οὖν τούτων ἀναγκαίαν ἐποιησάμην τὴν παρέκβασιν, ἐπισημήνασθαι βουλόμενος τῶν ἐπαγγελλομένων τὰς ἱστορίας συγγράφειν τὴν εὐχέρειαν. Ubi Interpres *Facultatem* reddit, niſi error ſit Preli pro *Facilitatem.*

ΠΗΔΑΛΙΟΧΟΥΜΕΝΟΙ. Κυβερνώμενοι.] Lego, Πηδαλιουχούμενοι. Suidas: Πηδαλιουχεῖν, κυβερνᾷν. Joſephus de Maccab. §. 7. p. 506. Πηδαλιουχῶν τὴν τῆς εὐσεβείας ναῦν ἐν τῷ τῶν παθῶν πελάγει,— κατ' οὐδένα τρόπον ἔτρεψε τοὺς τῆς εὐσεβείας οἴακας.

ΑΡΘΡΕΜΒΟΛΑ.] Joſephus de Maccab. §. 10. p. 511. Οἱ δὲ πικρῶς ἐνέγκαντες τὴν παῤῥησίαν τοῦ ἀνδρὸς, ΑΡΘΡΕΜΒΟΛΟΙΣ ὀργάνοις τὰς χεῖρας αὐτοῦ καὶ τοὺς πόδας ἐξήρθρουν. Vox etiam occurrit ſupra §. 8. p. 508.

ΠΛΗΣΙΕΤΕΡΟΝ. Πλησίον.] Sopingius legit, Πλησιαίτερον. Legendum, Πλησιέστερον. Joſephus de Maccab. §. 12. p. 512. Πλησιέστερον αὐτοῦ μετεπέμψατο.

ΑΠΕΡΙΣΤΑΤΟΝ. Μωρόν.] Suidas, Εὐπερίστατον, μωρόν.

ΙΣΟΠΑ-

PARS IV.

ΙΣΟΠΑΛΕΙΣ. Ἐς ἶσον ἐμμένοντας ἴσȣς.] Lego, Ἐς ἶσον ἀμύνοντας, ἴσȣς. Vide et nos ſupra P. I. v. Ἰσοπαλεῖς.

ΕΜΒΙΑΝΟΣ. Ἄρης.] Lego, Ἐμβία, (vel Ἔμβιος) ἐμφερής. Hierocles Fragment. p. 290. Ἐκ τȣ̃ πῶς χρηςέον γονεῦσι. Θεῶν τε γὰρ εἰκόνες ΕΜΒΙΩΤΑΤΑΙ, (οἱ γονεῖς) ϗ ὑπὲρ τὰς τῶν τεχνῶν δυνάμεις καθιγμέναι τῆς ΕΜΦΕΡΕΙΑΣ. Syneſius de Regno p. 32. Δέδωκά σοι ὅπερ ἀρχόμενος ᾔτησα, λόγῳ μὲν αὐτὸς ὑποσχόμενος ΑΝΔΡΙΑΝΤΑ βασιλέως σοὶ δεῖξαι· ϗ γάρ ἐςι λόγος ὄντως ἔργȣ σκιή· παρὰ σȣ̃ δὲ αὐτὸν ἀντήτȣν ΕΜΒΙΟΝ ἀπολαβεῖν ϗ κινȣ́μενον. Vide omnino nos Emendat. in Suidam P. I. v. Βιȣ̃ται.

ΠΛΕΥΜΟΝΙΑ. Νόσος ἡ ἐρωτική.] An, Πνευμονία, νόσος ἡ ναρκωτική? De Piſce *Pulmone*. Syneſius p. 14. Βίος θαλαττίȣ πνεύμονος. De quo Proverbio vide Petavium ad locum. Sed de hoc loco Heſychii vide omnino Cl. Trillerum in Obſervat. Crit. p. 39. qui aliter legit.

ΜΑΓΑΣ. Σανὶς τετράγωνος ὑπόκυφος, δεχομένη τῆς κιθάρας τὰς νευρὰς, ϗ ἀποτελȣ̃σα τὸν φθόγγον, ἢ τόκον προσφέρȣσα μνᾶν μίαν.] Legendum, ἢ τόνον προσφέρȣσα τῇ ἁρμονίᾳ. Nihil verius. ΜΝΑΝ ΜΙΑΝ — ΤΗΙΑΡΜΟΝΙΑΙ. De Magade ita Philoſtratus Vit. Sophiſt. p. 487. Βλέπων δὲ

πρὸς

πρὸς τὴν Δημοσθένους ἠχὼ, καὶ Πλάτωνος, καθάπερ αἱ μαγάδες τοῖς ὀργάνοις, προσηχεῖ ὁ Δίων τὸ ἑαυτοῦ ἴδιον ξὺν ἀφελείᾳ ἐπεστραμμένῃ. Ita et Photius in Bibliotheca p. 1052. Τὸ δὲ ἐναρμόνιον οὐχ εὗρε, (ὁ Ἀσκληπιόδοτος) καίτοι μαγάδας, ὡς ἔλεγεν, ἀπαλλάξας καὶ μεταθεὶς, οὐκ ἐλάττους εἴκοσι καὶ διακοσίων.

ΑΓΧΙΠΟΡΟΣ.] Syneſius Dion. p. 51. Παρέδοσαν γὰρ αὐτὰς ἄνδρες ἀγχίποροι τοῦ θεοῦ. Ubi legendum, ἀγχίσποροι. Vide Suidam v. Ἀγχίσπορος.

ΠΝΕΥΜΑ —— Λέγονται πνεύμονες καὶ θαλάττια εἴδη ζῶντα ἀναίσθητα.] Vide Syneſium apud nos ſupra v. Πνευμονία, et Petavium ad locum. Confer et Suidam v. Πνεύμων.

ΑΥΘΩΡΙΤΟΥΣ. Συντόμους.] Recte Kuſter. Αὐθωρεὶ, τὸ συντόμως. Syneſius de Regno p. 18. Κελεύει αὐθωρεὶ ἀπηλλάχθαι.

ΧΗΤΕΙ ΕΝΕΥΝΩΝ.] Scribe ἐνευναίων ex Homeri Odyſſ. Π. 35.

——Ὀδυσσῆος δέ που εὐνὴ
Χήτει ἐνευναίων κάκ' ἀράχνια κεῖται ἔχουσα.

ΣΚΥΘΩΝ ΕΡΗΜΙΑ.] Syneſius de Regno p. 25. Οὗτοι γάρ εἰσιν ἀφ' ὧν οἱ πανταχοῦ δοῦλοι, οἱ μηδέποτε γῆς ἐγκρατεῖς, δι' οὓς ἡ Σκυθῶν ἐρημία πεπαροιμίασται, φεύγοντες ἀεὶ τὴν οἰκείαν.

ΚΗΡΕΣΣΙ-

PARS IV.

ΚΗΡΕΣΣΙΦΟΡΗΤΟΥΣ.] Homer. Iliad. Θ. 527.

> Εὔχομαι ἐλπόμενος Διΐ τ', ἄλλοισίν τε θεοῖσιν,
> Ἐξελάαν ἐνθένδε κύνας κηρεσιφορήτους,
> Οὓς κῆρες φορέουσι μελαινάων ἐπὶ νηῶν.

Quem locum citat Syneſius de Regno p. 26.

ΕΥΗΚΩΝ.] Scribe, Εὖ ἥκων. Syneſius de Regno p. 30. Περιβλεπόμενος ὑπὸ πολλοῦ τε λεὼ καὶ τῶν ΕΥ ΗΚΟΝΤΩΝ δικαίων τε καὶ ΑΔΙΚΩΝ. Ita legendus iſte locus. Vulgo, δικαίων τε καὶ πενήτων.

ΛΑΥΣΑΙ. Παριππεῦσαι.] An Ἐλάσαι? amiſſa litera initiali, ut ſolet.

ΚΑΤΟΙΟΜΕΝΟΣ —— Ὁ ὑπερηφανευόμενος.] Ariſteas p. 115. Edit. Haverc. Ὁμοίως δὲ καὶ τὸ ΚΑΤΟΙΕΣΘΑΙ καὶ νομίζειν ὑπερφρονεῖν ἑτέρους, ὑπερβεβηκότες. Ita legendum ex Cod. Voſ. Vulgo, κατοείασθαι. Vide et Suidam v. Κατοίμενος.

ΑΠΟΓΥΙΩΣΕΙΣ. Ἀσθενῆ ἢ χωλὸν ποιήσεις.] Ariſteas p. 131. Τὰς ὄψεις ἀπεγγώθη. Ita legendum ex Cod. Voſſii. Vulgo ἀπεγλυκλώθη.

ΑΠΝΙΓΜΟΥ. Οὐ πεπνιγμένου.] Lego, Ἀπνίκτου. Et ſic Alberti.

ΑΝΤΙΠΕΡΙΛΑΧΕΙΝ. Ἀντιστρέφειν.] Legendum, Ἀντιπεριάγειν. Sic et Kuſterus.

ΑΤΕΥΚΤΟΥ. Ἀνεπάφου, ἀτερποῦς.] Lego, Ἀνεντεύκτου. *Qui affabilis non ſit, atque adeo ἀτερπής.*

ΦΟΙΝΙΚΙΑ —— Γράμματα.] Corrigendus Schol. ad Euripidis Oreſtem v. 432. Ὁ δὲ Παλαμήδης ἀπελθὼν εἰς Τροίαν τὰ μέγιστα ὤνησε τὸν Ἑλληνικὸν στρατόν· λιμωττόντων γὰρ ἐν Αὐλίδι, καὶ περὶ τὴν διανομὴν τοῦ σίτου δυσχεραινόντων τε καὶ στασιαζόντων, πρῶτον μὲν τὰ Φοινίκια διδάξας ΗΓΕΝ ΑΥΤΟΙΣ, ἴσην τε καὶ ἀνεπίληπτον τὴν διανομὴν ἐν τούτοις ἐπραγματεύσατο. Iſta ἦγεν αὐτοῖς corrupta ſunt. Lego eleganter, ΗΓΟΥΝ ΑΡΙΘΜΟΥΣ. Ubi explicat τὰ Φοινίκια. Scilicet, *Literas numerales, quibus uſus eſt ad æqualem cibi diſtributionem.* Philoſtratus Heroic. cap. x. p. 708. Οὐδὲ νομίσματα ἦν, (πρὸ Παλαμήδους) οὐδὲ σταθμὰ, καὶ μέτρα, οὐδὲ ΑΡΙΘΜΟΙ. Gorgias Apolog. pro Palamede: Τίς γὰρ ἐποίησε τὸν ἀνθρώπινον βίον πόριμον ἐξ ἀπόρου, καὶ κεκοσμημένον ἐξ ἀκόσμου, τάξεις τε πολεμικὰς εὑρὼν, μέγιστον εἰς πλεονεκτήματα, νόμους τε γραπτοὺς, φύλακάς τε τοῦ δικαίου, γράμματά τε, μνήμης ὄργανον, μέτρα τε καὶ σταθμὰ, συναλλαγῶν εὐπόρους διαλλαγὰς, ΑΡΙΘΜΟΝ τε χρημάτων φύλακα; Ariſtides vol. ii. p. 260. Edit. Jebb: Ὅς γε (Παλαμήδης) καὶ σπουδαίων καὶ τῶν εἰς ψυχαγωγίαν ἡγεμὼν αὐτοῖς ἐγεγόνει σχεδὸν ἁπάντων. Ubi Schol. Τὸ σπουδαῖον λέγει, διὰ τὸ εὑρεῖν αὐτὸν γράμματα ἐξ, καὶ τὰ τακτικὰ, καὶ ΨΗΦΟΥΣ· τῶν εἰς ψυχαγωγίαν δὲ, διὰ τοὺς κύβους, καὶ τὰ ἄλλα παίγνια, ἃ λιμώττουσι τοῖς Ἀχαιοῖς οὗτος

ἐξεῦρεν,

PARS IV. ἐξεῦρεν, ἵνα τὸν νῦν πρὸς ἐκείνοις ἔχοντες, ἧτῖον αἰσθάνοιντο τῦ λιμῦ. Per ψήφυς intelligit ΑΡΙΘΜΟΥΣ. Vide et Cyrillum contra Julianum lib. i. p. 30. ubi hæc Hermeti tribuit: Ὁ συντεθεικὼς Ἀθήνησι τὰ ἐπίκλην Ἑρμαϊκὰ πεντεκαίδεκα βιβλία. —Ἆρ' ἐχὶ καὶ τὸν ἡμέτερον Ἑρμῆν ἀκέεις —— καὶ πρός γε ΑΡΙΘΜΟΥΣ καὶ λογισμὲς, καὶ τὴν μεσικὴν καὶ τὴν γραμματικὴν ἅπασαν εὑρόντα παραδῦναι. Vide Perizonium Miſcell. Obſervat. v. 8. et præcipue doctiſſimum Voſſium ad Melam lib. i. 12. Quare nulla dubitatio, quin locum Scholiaſtæ ad Euripidem recte emendaverim.

ΑΝΑΚΟΓΧΥΛΙΣΑΙ. Ἀναγαργαρίσαι.] Syneſius p. 55. Ὁ δὲ ἀπορρόφει τε καὶ ἀνακογχυλίζει, τε νεαρῶς ἐπιτίθεσθαι τοῖς μέλεσι. Et ſic legendum apud Suidam. Vulgo, Ἀνακογχυλιάσαι.

ΕΡΙΝΝΥΣ——Ἡ ἈΦΡΟΔΙΤΗΣ εἴδωλον.] An, *Atri Ditis?* Virgil. Æneid. vi. 127.

Noctes atque dies patet atri *janua* Ditis.

Heſych. Εὐμενὴς, Ἀφροδίτη. Vel forſan, Ἡ ΦΕΡΕΦΑΤΤΗΣ εἴδωλον.

ΜΕΣΗΜΒΡΙΗ. Μεταφορικῶς ἐν τῇ ἀκμῇ καὶ μεσότητι τῆς ἡμέρας.] Lego, τῆς ΗΛΙΚΙΑΣ. Trillerus in Obſervat. Crit. p. 496. legit, ἐν τῇ ἀκμῇ τῆς μοίρας, aut potius τῆς εὐημερίας. Quem vide.

ΚΩΜΟΣ.

ΚΩΜΟΣ —— Ποιμέν@· τινὸς ἢ μένη τινός.] Scribe ἢ ποιμενικῆς τινός. Quæ ſunt emendatio τȣ̃, ποιμένος τινός. PARS IV.

ΑΛΑΒΑΣΤΡΟΝ. Φωκάδιον, ἢ καμίνιον.] Ita Triller. in Obſervat. Crit. p. 473. An, Ἀλάϐα, εὔςρον? Vide Heſych. et Suidam v. Εὔςρον.

ΑΛΑΛΗΜΕΝΟΣ. Πλανώμεν@, ἢ ἀναγεγραμμένος.] An ad Ἀληλιμμένος pertinet illud ἀναγεγραμμέν@?

ΚΛΕΟΣ —— Ὄνειδος ὅ ἐςιν ἔπαινος.] Forſan legendum, Ὅ ἐςιν εἶδος ἐπαίνȣ.

ΠΙΤΥΛΟΙΣ —— Ὑδάτων τειχέων.] Lego, ἢ τειχέων. Supra: Πιτυλίαις ταῖς καταφοραῖς τῶν τειχέων.

ΠΙΤΥΛΟΥΣ. Οἱ ἀλεῖπἰαι.] Lego, Οἱ ἀθληταί. Syneſius Calvit. Encom. p. 77. Καὶ πρὸς πίτἰαν ἀναζέσταν παραϐάλλεται, ϗ διακυρίτἰεται δεδιδαγμένῳ κριῷ, πόῤῥωθεν εὖ μάλα τὸν πίτυλον κατασείοντι.

ΛΟΓΙΟΝ —— Τῆς σκηνῆς τόπος.] Syneſius de Calvit. Encom. p. 78. Οἷς ἅπασιν ἔξεςι θαυματοποιοῖς εἶναι, ϗ μικρὸν ἀπερυθριάσασιν ἐν τῷ Λογίῳ ἀποδεῖναι ϗ σχεδιάσαι τέχνην θέας ἀξίαν. Sed, opinor, verior lectio eſt Λογεῖον — et apud Syneſium Λογείῳ. Quomodo et Suidas.

PARS IV.

ΠΕΡΙΚΑΡΠΙΟΣ. Τὸ λέπυρον.] Lego, Περικάρπιον, τὸ λέπυρον. Syneſius p. 84. Πεφήνασιν ἀθέρες τινὲς ἔσαι τᾶ ζώυ, καὶ ΠΕΡΙΚΑΡΠΙΑ παίγνια φύσεως, ὕλης ἀτελᾶς ἐξανθήματα.

ΕΦΗΒΙΑΝ. Νεωτέραν.] Lege, Ἐφηβαίαν. Ἐφήβαια habet Syneſius p. 300. *Juventus.*

ΥΠΟΓΕΝΕΙΑΖΩΝ ——— Ἀπὸ τᾶ γενείυ ἁπτόμενος.] Dele ἀπὸ, cum Suida, vel lege ὑπὸ τὸ γένειον. Utitur Syneſius p. 108. Καὶ ἅμα ἐδάκρυσεν ἂν ὑπογενειάζυσα τὰ παιδάρια, εὔνοιαν οἶκτῳ προσποιυμένη.

ΦΑΛΛΟΣ. Λευκὸς, ἢ βόλος, καὶ τὸν Φάλλοντα ἐμμανῆον.] Lego, καὶ τὸν Φάλητα δερμάτινον. Supra: Φαληρὶς, ὄρνις λιμναῖος ἐντετάμενον. — Φάλης, τὸ δερμάτινον αἰδοῖον. Ita legendus iſte locus. Cæterum tres voces hic confundit Heſychius. Φαλὸς, λευκός. Πάλος, βόλος. Φαλλὸς, φάλης δερμάτινος. Suidas: Πάλος, κλῆρος. Forſan pro ἐμμάνηον legendum ἐντετάμενον. Vide Suidam v. Ἰθύφαλλοι. Syneſius Dion. pag. 59. Χρυσίον δὲ οὔτε ἐν ΦΑΛΑΡΟΙΣ ἔχω γυναικῶν, ὔτε ἐν νομίσμασιν.

ΒΟΥΛΑΚΑ. Βόλυ ὄνομα.] Scribe, Βώλυ.

ΠΑΛΜΟΣ. Τρόμος.] Corrigendus Suidas: Φρίκη, τρόπος, ἁλμός. Pro ἁλμὸς lege, παλμός. Suidas: Παλμὸς, τρόμος.

ΘΡΑΣΟΣ.

ΘΡΑΣΟΣ. Δαίμων.] Scilicet pro *Dæmone* ſive *Perſona*. Utitur Homerus Iliad. Ξ. 416.

—— τὸν δ' ὄυπερ ἔχει θράσος, ὅσκεν ἴδηται
Ἐγγὺς ἐὼν, χαλεπὸς δὲ Διὸς μεγάλοιο κεραυνός.

ΠΕΡΙΚΛΥΖΟΜΕΝΟΣ. Δοραζόμενος λίαν.] Lego, Περικλυζόμενος, περιῤῥαινόμενος λίαν. Laertius in Diog. Cyn. p. 391. Ὦ κακόδαιμον, ὀυκ ἐπίστασαι ὅτι ὥσπερ τῶν ἐν γραμματικῇ ἁμαρτημάτων ΠΕΡΙΡΡΑΙΝΟΜΕΝΟΣ ὀυκ ἂν ἀπαλλαγείης, ὄυτως ὀυδὲ τῶν ἐν τῷ βίῳ;

ΟΙΔΑΙΝΟΥΣΙ. Φλεγμαίνουσι, οἱ δὲ ἀπόντα τὸ μέλαν.] An, οἱ δὲ ἅπαν τὸ μέλαν? Sed vide Triller. Obſervat. Crit. p. 4. Vide Heſych. v. Ἀπεσφακέλισεν.

ΣΤΕΝΑΖΕΙΝ —— Οἱ δὲ καταμανθάνειν τὰ στήθη.] Lego, Οἱ δὲ καταπαίειν. Ad quem locum vide Cl. Triller. Obſervat. Crit. p. 89.

ΕΣΠΥΡΚΟΡΙΖΟΜΕΝ. Εἰς πῦρ ἐξηραίνομεν.] Scribe, Εἰς πῦρ κομίζομεν, εἰς πῦρ ξηραίνομεν. Phile de Animal. Proprietate p. 214.

Εἰς πῦρ κομισθὲν καὶ ποθὲν ——

Quod vane ſollicitant. Vide Triller. Obſervat. Crit. p. 142.

ΙΝΗΘΕΙΣΑ. Καθαρθεῖσα, κενωθεῖσα.] Hinc Ἰνηθμός. Hippocrates apud Triller. Obſervat.

PARS IV. Crit. p. 262. Ἐπὴν παραλάϐῃς οἰνώμενον τε καὶ ἐμεῦντα, μὴ παύειν τὸν ἔμετον· ὁ γὰρ ἔμετος τὸν ἰνηθμον ΠΟΙΕΙ. Ita legendum. Vulgo, παύει,

ΒΟΡΡΑΣ ——Ἐπιδέξιος.] Reſpexit Solomon. Proverb. xxvii. 16. Βορέας σκληρὸς ἄνεμος, ὀνόματι δὲ ἐπιδέξιος καλεῖται.

ΚΕΡΚΩΠΩΝ.] Solomon Proverb. xxvi. 22. Λόγοι κερκώπων μαλακόι.

ΕΥΨΥΧΟΣ. Ἱλαρός.] Proverb. xxiv. 31. Καὶ ἀλέκτωρ ἐμπεριπατῶν θηλείαις εὔψυχος.

ΥΣΤΕΡΟΒΟΥΛΙΑ. Μετάνοια.] Proverb. xxxi. 3. Μὴ δῷς γυναιξὶ σὸν πλοῦτον, καὶ τὸν σὸν νοῦν καὶ βίον εἰς ὑστεροϐουλίαν.

ΧΟΡΤΟΣ ——Καὶ τὸν ὅρον ἐκ * γαίων.] Lego, ἐκ γειτόνων. Et forſan, τὸν οἶκον ἐκ γειτόνων, vel ἐν γειτόνων.

ΑΠΕΛΥΚΗΣΕΝ. Ἀπέτεμεν.] Lego, Ἀπελήκησεν. Heſych. Ληκῆσαι, πατάξαι.

ΠΑΡΑΘΑΛΠΟΜΕΝΟΣ. Παραθερμαινόμενος, παρακμάζων, παραμυθέμενος.] Ita uno ductu legendum. Vide Alberti Obſerv. Philol. p. 385.

ΚΕΦΑΛΑ. Κεφάλαιον, ἢ κόσμος τῶν νέων.] Scribe νεῶν. *Navium* ſcilicet. Sic mox: Κέφαλον,

φαλον, μέρος ἐν τῷ πλοίῳ, ἢ κόσμος, ἢ τὰ ἐρείσματα. Fortaſſe, ἢ τὰ ἐπίσημα. Vide Alberti Philol. Obſer. p. 290. Heſych. Εὔπρωρον, εὐπρόσωπον, ΕΥΚΕΦΑΛΟΝ. PARS IV.

ΛΥΕΙ. Λυσιτελεῖ, ἢ ἀδημονεῖ.] Lego, Λύει τέλη, λυσιτελεῖ. Reſpexit Sophoclis Oedip. Tyr. 324.

Φεῦ, φεῦ, φρονεῖν ὡς δεινὸν, ἔνθα μὴ τέλη
Λύει φρονοῦντι ——

Ubi Schol. Ἀντὶ τοῦ, λυσιτελεῖ. Illud autem ἀδημονεῖ ad Ἀλύει pertinet. Heſych. Ἀλύουσα, ἀδημονοῦσα.

ΚΛΥΤΤΑΙ —— Πολοὶ ἢ πανταχοῦ κηρυττόμενοι.] Lego, Πολύ. MULTUM, *et ubique celebrati.*

ΡΥΣΑΙ. Φυλάξαι.] Reſpexit Homeri Iliad. P. v. 645.

Ζεῦ πάτερ, ἀλλὰ σὺ ῥῦσαι ὑπ' ἠέρος υἷας Ἀχαιῶν·
Ποίησον δ' αἴθρην, δὸς δ' ὀφθαλμοῖσιν ἰδέσθαι·
Ἐν δὲ φάει καὶ ὄλεσσον, ἐπεί νύ τοι εὔαδεν οὕτως.

Sed vide Alberti Obſerv. Philol. p. 54.

ΓΕΝΕΣΙΑ —— Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ.] Ita lego.

ΑΠΕΣΚΥΨΙΣΤΑΙ.] Recte corrigunt, Ἀπεσκύθισται, κέκαρται. Heſych. Γυμνὸν — Ἀπεσκυθισμένον.

ΜΑΧΑΙΡΑ. Ξίφος, καὶ παραζώνη.] Forſan, παραζωστρίς. Heſych. Παραζωστρὶς, μικρὰ μάχαιρα.

PARS IV. ΔΙΟΜΗΔΕΙΟΣ ΑΝΑΓΚΗ —— Ὁ δὲ τὴν μικρὰν Ἰλιάδα φησί.] Pro φησί legendum, συνθείς. Vel ſaltem, συνθεὶς φησί.

ΑΝΕΤΑΙ. Ἀνύεται, ἀναλῦται.] Reſpexit Homeri Iliad. Κ. 251.

Ἀλλ' ἴομεν· μάλα γὰρ νὺξ ἄνεται, ἐγγύθι δ' ἠώς.

ΕΝΙΗΛΑΙ. Ἐμποδίζειν, ἐγκόπτειν ἐπὶ τῶν καταπασσομένων, μεταφορικῶς.] Lego, καταρεασομένων. Theophraſtus Charact. xxv. Ὁ δὲ δειλὸς, τοιοῦτός τις, οἷος πλέων,— ἐρωτᾷν εἰ τις μὴ μεμύηται τῶν πλεόντων, καὶ τοῦ κυβερνήτου ἀνακόπτοντος. Sic Latini, *inhibere navem.* Scilicet, *Remis.*

ΚΟΝΔΥ.] Voce utitur Propheta Eſaias li. 22. Ἰδοὺ εἴληφα ἐκ τῆς χειρός σου τὸ ποτήριον τῆς πτώσεως, τὸ κόνδυ τοῦ θυμοῦ μου, καὶ οὐ προσθήσῃ ἔτι πιεῖν αὐτό.

ΙΚΝΕΙΤΑΙ —— Δεῖται, ἱκετεύει.] Tzetzes Schol. ad Heſiodi Ἔργ. v. 512. Φρίσσουσι, πυκνοῦνται. Lego, ἱκνοῦνται. Sed vide Alberti Philolog. Obſervat. ad Nov. Teſt. p. 447.

ΑΠΤΟΝ. Ἰσχυρὸν, ἀοίκητον.] Lege, Ἀάπτον, ἰσχυρὸν, ἀνίκητον.

ΕΝΑΡΚΕΙ —— Φονεύει, κρίνει.] Pro κρίνει lege κτείνει. Illa φονεύει et κτείνει pertinent ad Ἐναίρει. Vide Heſych. v. Ἐναίρει.

ΠΙΜΠΡΑΣ-

ΠΙΜΠΡΑΣΘΑΙ. Πίμπραται. Πεμφθοὶ ὀφθοὶ, ὀφθαλμῶν τὰ μέλανα. Ἠλεῖοι.] Heſych. ſupra: Πεοσὸς — Τὸ περὶ τὴν κόρην μέλαν ὀφθαλμȣ̃. Cæterum pro πίμπραται legendum πιμπράναι. PARS IV.

ΘΑΥΜΑΝΕΟΝΤΕΣ —— Καὶ θηητὸς ῥῆισος ὁ θαυμαςός.] Salmaſius, θηητὸς ὄισος. Putat ἰςός. Heſiod. Theog. 30.

—— δάφνης ἐριθηλέος ΟΖΟΝ
Δρεψάσθαι ΘΗΗΤΟΝ ——

ΝΕΙΟΣ —— Λέγεται δὲ ϗ πᾶσα πληθύη χώρα, ἡ θάλασσα.] Lego, πλειςὴ χώρα. Heſych. Πλειςὴ, ἡ θάλασσα.

ΓΔΟΥΠΗΣΕΝ. Ἐψόφησεν.] Capite truncata eſt iſta vox. Scribendum erat: Ἐριγδȣ́πησεν. Nam illud Γ ante vocales tantum ponebatur. Sic mox: Γέβȣτον, ψόφον. Scribebatur, Γδȣ̃πον, errore ſcilicet, pro Ἐρίγδȣπον.

ΔΑΛΑΓΧΑΝ. Θάλασσαν.] An legendum, Δ' ἅλα δῖαν, θάλασσαν? Heſych. Ἅλα δῖαν, θάλασσαν. ΔΑΛΑΔΙΑΝ — ΔΑΛΑΓΧΑΝ.

ΔΕΞΙΑΙ —— Καὶ ἐμμένοντα τὰ συντιθέμενα, vel, ϗ ἀμετάθετα τὰ συντιθέμενα.] Ita legendum.

ΥΛΑΣ. Κρήνας, ϗ ἄνθρωποι.] Lege ϗ ἄνθρωπος. Cui non dictus *Hylas*? Vide et v. Χῶρος, ubi lege ἄνεμος.

ΕΗΟΣ

PARS IV.

ΕΗΟΣ —— Νεανίε προσηνῦς.] Fortaſſe, Εὐηνίε, προσηνῦς. Heſych. Εὐήνιον, πρᾶον. Idem: Προσηνὲς — πρᾶον. Sed reſpexit Iliad. A. 393.

Ἀλλὰ σὺ, εἰ δύνασαί γε, περιχέο παιδὸς ἑῆος.

Ut bene Alberti.

ἌΙΡΕΙΝ ΝΟΕΙΣ. Δοξάζειν ἡγῆ, &c.] Scribo Αἱρεῖν.

ΑΚΙΚΥΣ —— Ἴσχυσα.] Lego, Ἰσχὺς ὖσα.

ΑΡΝΟΡΙΗ. Ὁ μετὰ τῦ ἀρνὸς ΑΙΡΟΜΕΝΟΥ &c.] Lego, ἀναιρυμένυ.

ΒΑΘΥΓΛΩΣΣΟΙ. Ἐλλόγιμοι καὶ ἀνδρίας.] Lego, Ἐλλόγιμοι. Ἀμερίας. Vide Heſych. v. Βάδας.

ΒΕΡΩΝΕΤΩΝ. *Ἀλλα ἀνετῶν.] Forſan, Βενετῶν, ἄλλοι, Ἑνετῶν. *Veneti* ſive *Venetii* ſcilicet. An *Veronenſes* intelligit?

ΒΡΥΑΛΙΚΤΑΙ. Πολεμικοί. Ὀρχησαὶ μὲν* αἰδοίπυ.] Lego, Βρυαλίχαι, ποιμενικοὶ ὀρχησαὶ μετὰ γελοίυ. Ἴβυκος καὶ Στησίχορος. Vide v. Βρυδαλίχα, et v. Κῶμος, ubi lege ποιμενικῆς.†

ΕΝΟΔΙΟΣ. Ἑρμῆς πάρῳ.] Scribe Ἑρμῆς παρ' ὁδῷ. *Mercurius juxta viam.*

---

† Ita in margine Heſych. — Lego, ὀρχησαὶ, μελοποιοὶ, ὡς Ἴβυκος. Vel potius, μετ' αἰδοίυ.

ΕΠΥΘΕΤΟ.

ΕΠΥΘΕΤΟ. Ἤκουεν —— τὸ αὐτὸ καὶ τὸ ἐπιθμός.] Legendum, Τὸ αὐτὸ καὶ τὸ ἐπυνθάνετο. Heſych. Πυνθανόμην, ἤκουον. PARS IV.

ΗΘΕΑ. Τοὺς συνήθεις τόπους.] Alberti in Peric. Crit. legit τρόπους. Male.

ΘΟΥΡΗΝ. Βάτην.] Supra: Θόρος, βάτης. Idem: Βάτας, καταφερής.

ΤΡΙΧΩΣΑΙ. Θάψαι.] Neſcio unde fluxerit illud τριχῶσαι. Nam χῶσαι eſt θάψαι. Hinc χυτὴ et χωστὴ, ἡ ἐπὶ τοῦ τύμβου χωννυμένη γῆ apud Heſychium.

ΑΝΤΗΡΗ. Τὸ (lege τὸν) ἐξεναντίας ἀντιπαρατεταγμένον.] Reſpexit Euripidis Phœniſſ. v. 762.

Καί μοι γένοιτ' ἀδελφὸν ἀντήρη λαβεῖν,
Καὶ ξυσταθέντα διὰ μάχης, ἑλεῖν δορὶ,
Κτανεῖν θ', ὃς ἦλθε πατρίδα πορθήσων ἐμήν.

Ad quem locum egregie nugatur Cl. Abreſch in Animadverſ. ad Æſchylum p. 16.

ΚΑΤΟΡΓΩΝ. Πεπαλαιωμένος.] Legendum fortaſſe, Πεπαινόμενος. Heſych. Πεπαίνεται, μαλάσσεται. Idem: Ὀργάσας, μαλάξας.

ΒΡΕΝΘΙΝΑ. Ῥιζάρια τινά.] *Radices* ſcilicet. Sic Noſter infra: Ῥίζαι, αἱ θέσεις τοῦ ὀφθαλμοῦ καὶ πάντων φυτῶν. Scilicet, pro Ῥίζαι.

PARS IV.

ΡΗΤΩΡ. Ὁ τὴν ἰδίαν ἀποφαίνων γνώμην, ἢ κρίτης, ῥήτωρ λέλεκται· ἐκ οἱ συνηγόροι μόνοι.] Ita legendus iſte locus.

ΙΣΧΝΟΦΩΝΟΣ. Λεπτόφωνος, ἀπεχόμενος τὴν φωνήν.] Lego, ἐπεχόμενος τὴν φωνήν. *Qui vocem habet impeditam.*

ΠΡΟΣΩΠΟΥΤΤΑ —— Ἐν ᾧ τὰ ἱερὰ ἔπεμπον.] Forſan, Προσωπέπτα, — ἐν ᾧ τὰ ἱερὰ ἔπεπτον.

ΚΑΛΛΑΙΟΙ —— Καὶ παρ' Αἰγυπτίοις χρῶμα καλλαϊνόν.] Lego, παρ' Αἰσχύλῳ. Vide Miſcell. Obſervat. vol. iii. p. 91. et Suidam v. Κάλαϊς.

ΔΙΟΡΓΑΝΩΣΕΩΣ. Καταςκευῆς.] Utitur Jamblichus Protrept. p. 147. Edit. Commel. Ἡ γὰρ τῶν γαμψωνύχων φυσικὴ διοργάνωσις λαβεῖν μὲν τάχιςα ἢ ῥαδίως δεδημιέργηται.

ΕΝΣΤΑΣΙΣ. Ἀνταγώνισμα.] Jamblichus Protrept. loco laudato, Ἀφεῖναι δὲ ἢ μεταδεναι οὐκέτι, διὰ τὴν ἔνςασιν ἀγκύλων ὄντων τῶν ὀνύχων.

ΕΠΙΣΕΙΟΝ. Ἐφήβαιον.] Rectius cum Suida et Etymol. Magn. Ἐπίσιον. Mœris: Ἐπήσιον, ἐφήβαιον. Emendabat Hudſon. Ἐτήσιον. Sed legendum, Ἐπίσιον. Lycophron v. 1385. Ἐπείσιον.

ΚΩΛΥΜΗ. Μεμφώδη.] Lego, Κωλύμη, ἐμπόδιον. Suidas: Κωλύμη, κώλυμα, κώλυσις, ΕΜΠΟΔΙΟΝ.

ΙΑΛΛΑΣΙ.

ΙΑΛΑΣΙ. Δεσμοῖς.] Lego, Ἴλλασι. Et ſic Kuſter. ad Suidam v. Ἰλλάδες. Utitur Homerus Iliad. N. 572.

——— ὁ δ' ἑσπόμενος, περὶ δουρὶ
Ἤσπαιρ', ὡς ὅτε βοῦς, τὸν τ' οὔρεσι βουκόλοι ἄνδρες
ΙΛΛΑΣΙΝ οὐκ ἐθέλοντα βίῃ δήσαντες ἄγουσιν.

ΑΙΟΟΥΛΓΟΣ. Δεινὸς, ψευδής.] Legendum ſine dubio, Αἰόλουρος. Niſi præſtat, Αἰολουργός. Ut ἀγαθουργὸς, μεγαλουργὸς. Et hoc unice verum eſt: quod et interpretamenta confirmant. Vide Cl. Dawes de hac voce agentem in Miſcell. Crit. p. 261. et nos ſupra P. II. v. Αἰολογός.

ΒΟΡΒΟΡΩΠΟΝ. Αἰσχρὸν, βορβόρῳ ἐμφερές.] Suidas habet βορβόροπιν. Scribendum utrobique βορβορῶπιν. Ut θεμερῶπις. Ubi Heſych. tamen male Θεμερόπις.

ΧΟΕΣ. Χῶναι.] Sopingius ex Platone, αἱ τῆς θαλάττης λεγόμεναι χοές. Quæ verba ex Platonis Theæteto mutuatus eſt Jamblichus Protrept. cap. xiv. p. 84. Ad quem locum vide Arcerium.

ΧΑΡΑΔΡΙΟΣ. Εἶδος ὀρνέου.] Jamblichus Protrept. p. 103. Χαραδριοῦ τινα βιον διαζῆν. Ubi inepte Interpres, *vitam* voraginis *ducere*. Imo, *avis aquatilis*. Cujuſmodi eſt Charadrius. Vide nos ſupra P. III. v. Χαραδριός. Ariſtoph. Av. 1141.

Ὕδωρ

PARS IV.

Ὕδωρ δ' ἐφόρȣν κάτωθεν ἐς τὸν ἀέρα
Οἱ χαραδριοί, κ τἄλλα ποτάμι' ὄρνεα.

ATTEI. Πηδᾶ.] Suidas: Εἰσάτlειν, εἰσπηδῆσαι. Verbum hoc reſtituendum Ariſtophani Nub. 992.

Μήδ' εἰς ὀρχηςρίδος εἰσατlεῖν ——

Ita legendum cum Suida. Vulgo εἰσιέναι. Vide Kuſter. ad locum. Vide et Cl. Dawes Miſcell. Crit. p. 230. qui male hic agit.

ΜΕΤΑΒΟΛΟΙ. Πραγματευταί.] Heraclides Polit. de Locris p. 507. Καπηλεῖον ȣ̓κ ἐςὶ μεlαβολικὸν ἐν αὐτοῖς, ἀλλ' ὁ γεωργὸς πωλεῖ τὰ ἴδια.

ΑΠΟΣΤΗΣΑΣ. Πωλήσας ςαθμῷ.] Vide nos ad Suidam P. II. v. Κριός. Ariſtides vol. i. p. 99. Ἀλλὰ καὶ τῇ ἀποςάσει, καθάπερ ἐν ςάθμῃ ὥσπερ ὅταν τι βȣληθῶμεν ἰδεῖν ἀκριβῶς.

ΠΡΟΘΥΜΙΑ. Χαρά.] Vox reddenda Jamblicho Protrept. p. 1. Τας ἐν αὐτῷ ΠΡΟΘΥΜΙΑΣ προτρέπει εἰς παντὰ μαθήματα, πάσας δὲ τὰς ἐπιςήμας, — καὶ, ὡς ἔπος εἰπεῖν, πάντα ὅσα μετέχει τȣ̃ καλȣ̃. Vulgo προμυθίας.

ΑΕΡΟΣ. Εἶδος, ἴος, κ ὄροβοι.] Forſan, Ἀεροειδὴς, ἰοεὶς κ ἔρεβος· ut vocaverit Poeta neſcio quis ἔρεβον ἀεροειδῆ. Heſiod. Theogn. v. 252.

Κυμοδόκη

Κυμοδόκη θ', ἣ κύματ' ἐν ΗΕΡΟΕΙΔΕΙ πόντῳ, PARS IV.
Πνοιάς τε ζαθέων ἀνέμων, σὺν Κυματολήγῃ,
Ῥεῖα πρηΰνει ——

Heſych. Ἰοειδὴς, μέλας. Suidas: Ἰόεντα σίδηρον, τὸν μέλανα. Vel ἀντὶ τοῦ, καὶ ἔρεβοι, legere poſſis, καὶ ἐρέβου. Et pro Εἶδος, ἴος, fortaſſe, Εἶδος φύσιος. *Species* ſive *pars naturæ*. Heſych. Ἔρεβος, σκότος. Homer. Iliad. P. 645.

— ἀλλὰ σὺ ῥῦσαι ὑπ' ΗΕΡΟΣ υἷας Ἀχαιῶν.

Sed ad hanc vocem vide nos infra p. 286.

ΡΥΠΟΚΑΥΔΑΛΟΥΣ.] Recte corrigunt, Ῥυποκονδύλους. Mœris in v. Ἰξοὶ, ex Ariſtophane laudat, Ἰξοὶ ῥυποκόνδυλοι.

ΚΑΚΑ. Κακία, ἢ ὄρνεον.] Scribe, Κάκη, κακία. Niſi præſtat Κάκα pro Κάκη. Quod placet. Sed ita Suidas: Κάκη, κακία. Ita et Mœris: Κάκη, οὐ Πλάτων, Ἀττικῶς. Κακία, Ἑλληνικῶς. Reſpexerunt et Mœris et Suidas ad Orat. Epitaph. p. 40. Edit. Bentham. Vide nos ſupra P. II. v. Κάκη.

ΚΑΚΗ. Πελιά.] Totum hunc locum confuſum puto, quem ſic ſcribo: Κάκη, κακία. Ἀλλὰ τῆς ἐμῆς κακῆς. — Κακηπελίας, κακοτεχίας. Vide nos ſupra P. II. v. Κάκη, ubi de iſta voce egimus. Ἀλλὰ τῆς ἐμῆς κάκης, eſt ex Scriptore aliquo. Eſt pars Senarii,

—— ἀλλὰ

PARS IV.

——— ἀλλὰ τῆς ἐμῆς κακῆς.

Eſt ex Euripidis Medea 105. notante Boſ. Obſervat. Critic. p.166. et ante eum Barneſio ad locum:

——— ἀλλὰ τῆς ἐμῆς κάκης,
Τὸ καὶ προσέσθαι μαλθακοὺς λόγους φρενί.

ΚΟΜΜΩΤΡΙΑ. Ἡ πλέκτρα.] Lego, ἐμπλέκτρια. Sic Mœris: Κομμώτριαν, Ἀττικῶς. ΕΜΠΛΕΚΤΡΙΑΝ, Ἑλληνικῶς.

ΛΑΣΑΝΑ ——— Ἀφοδευτηρίους δίφρους.] Reſtituendus Eupolis apud Mœrin v. Λάσανα. — Ὡς Εὔπολις Πολέσιν· Ἐμοὶ γὰρ οὐκ ἔστιν οὐδὲ λάσανον ὅπου χέζω. Dele οὐκ, vel ſcribe ob metrum,

Ἐμοὶ γὰρ οὐκ ἔστ' οὐδὲ λάσανον ———

ΦΕΡΜΙΑ ———Ἰχθυηρὰ ἀγγεῖα.] Scribe Φερνία. Vide Ammonium v. Φερνή.

ΑΕΡΟΣ. Εἶδος, ἴος καὶ ὄροβοι.] Forſan legendum, Ἀεροειδὲς, δῖος καὶ ἐρέβους. Schol. MS. ad Homeri Iliad. Π. 233. ΖΕΥΣ γάρ ἐστιν ἡ τοῦ κόσμου ψυχὴ, ΑΕΡΟΕΙΔΗΣ οὖσα. Urſinus in Annotat. ad Bacchylidis Fragment. p. 343. "Auctor Proverbiorum ἐν τῷ ἀπ' ἀκροφυσίων λόγους "ἐνδεικνῦναι, ait, ἔστι δὲ εἴδωλον σκιῶδες ὁμοίωμα, ἢ "φαντασία σώματος, ΑΕΡΟΕΙΔΗΣ τε σκία, ὡς δὲ "Βακχυλίδης·

"Μελεμ-

"Μελεμβαφὲς εἴδωλον ἀνδρὸς Ἰθακησίου."

Vel forſan, ἠὼς pro ἴος. Sed ad hanc vocem vide nos ſupra p. 284.*

ΚΑΤΗΜΑΞΕΥΜΕΝΑ.] Ita apud Lexic. Περὶ πνευμάτων p. 211. Edit. Valcken. Τὸ Ἅμαξα δασύνεται, ὡς εἴπομεν, ἐκ τοῦ ἅμα ἄγεσθαι ὑπὸ δύο βοῶν· τινὲς δὲ ψιλοῦσιν αὐτὸ, ἐτυμολογοῦντες ἐκ τοῦ τὸν ἄμητον ἄγειν· ὅθεν καὶ Κατημαξευμένας ὁδοὺς καὶ λέξεις λέγομεν, τὰς συνήθεις καὶ κατατετριμμένας.

ΑΝΑΠΑΝΤΟΥΣΙΝ. Ἀνακύπτουσιν.] Lege Ἀναπαύουσιν, ἀνακύπτουσιν. Ariſtides de Minerva p. 10. Ἡ Ἀθηνὴ ἀναπνεῖ τ' εἰς αὐτὸν, καὶ συνέστι μόνη μόνῳ τῆς γενέσεως μεμνημένη, καὶ τῶν ὠδίνων ἀποδιδοῦσα πρέποντα τὸν μισθόν. Pro ἀναπνεῖ forſan ἀναβλέπει. Sed verior Cl. Editor, ἀναπαύει. Quod idem ac ἀνακλίνει.

ΕΠΙΡΩΨΙΑ. Ἐπιτελῆ.] Lego, Εὐτελῆ.

ΠΕΠΡΩΤΑΙ. Τετύπωται, ὥρισται.] Duas voces confundit. Lego, Πέπρωται, ὥρισται. — Πεπώρωται, τετύφλωται. Suidas ſic habet. Vide Miſcell. Obſerv. vol. vii. p. 408.

ΤΕΤΡΕΜΕΝΕΙ. Τρέμει.] Recte corrigunt, Τετρεμαίνει. Sic Mœris et Suidas.

---

* Ita in margine Heſych. — Lego unica voce Ἀεροειδέος, διὸς καὶ ἐρέβου. Schol. MS. ad Homeri Iliad. Π. 233. Ζεὺς γάρ ἐστιν ἡ τοῦ κόσμου ψυχὴ, ἀεροειδὴς οὖσα. Vide Etymol. Magn. v. Εἴδωλον.

ΧΑΜΑΙ-

PARS IV.

ΧΑΜΑΙΤΥΠΗ. Πόρνη ἄδοξος.] Scribe ex Mœride, Πόρνη, ἢ ἄδοξος.

ΔΙΕΞΟΔΙΚΩΣ. Πλατέως.] Recte. Ammonius v. Διαλέγεται ——Λέγει δὲ καὶ ὁ κατὰ ΔΙΕΞΟΔΟΝ ἐπεξιὼν πρᾶγμα. Idem infra v. Ἐρωτᾷ ——Πυνθάνεσθαι μὲν γάρ ἐστι, τὸ κατ' ἀκοὴν ΔΙΕΞΟΔΙΚΩΣ ἀκούειν τὰ ὑπό τινος λεγόμενα, αὐτὸν δὲ ἐρωτῶντα.

ΟΥ ΛΑΙΝΕΙ. Οὐ σχολάζει.] Lego, Οὐ λαγγάζει, ἢ σχολάζει. Vide Heſych. v. Λαγγάζει.

ΠΡΟΣΦΥΓΑ. Καταφυγόντα.] Ammonius v. Πελάτης. Ὁ πρόσφυξ.

ΣΧΙΤΟΣ. Χιτών τις τοῖς γυναικείοις.] Lego, Σχιστὸς, χιτώνισκος γυναικεῖος. Ita Ammonius: Σχιστὸς δὲ ἀρσενικῶς, χιτὼν γυναικεῖος. Ἀπολλόδωρος·

Σχιστὸν χιτωνίσκον τιν' ἐνδέδυκας.

ΑΡΓΕΙΑΙ. Ὑποδήματα πολυτελῆ γυναικεῖα.] Ammonius: Σχισταὶ, τὰ ὑποδήματα. Εὔπολις Φίλοις·

Οὐ δεινὰ ταῦτα; τὸν Ἀργείας φέρειν
Σχιστὰς ἐν ἔργῳ ——

Nonne indignum eſt, iſtum calceos elegantiores Argivos geſtare? idque cum operi ſit intentus.

Erat autem Σχιστὴ *calceamenti lautioris genus,* teſtibus

teſtibus Polluce et Heſychio. Vocabatur etiam Ἀρβύλη et Ἀρβυλίς. Sic apud Lexicon Περὶ Πνευμάτων p. 212. Ἀρβύλη καὶ Ἀρβυλὶς, εἶδος ὑποδήματος ἀργία. Imo, ἀργεία. PARS IV.

ΑΧΡΙΣΑΤΕΕΣ. Ἀληθές.] Fortaſſe, Ἄχριστον, ἐτεὸν, ἀληθές. Heſych. Ἐτεὸν, ἀληθές. Voce ἄχριστος utitur Mœris, ex emendatione noſtra: Λευκὴ σταθμὴ, Ἡ μὴ κεχρισμένη μίλτῳ, ἀλλὰ ΑΧΡΙΣΤΟΣ. Vulgo, Οὐ μὴ κεχρισμένη μίλτῳ, ἀλλὰ χριστός.

ΜΥΣΚΕΛΕΝΔΡΑ. Ἃ ἡμεῖς μυόχοδα.] Ita fere Mœris. Μυσκέλενδρον, Ἀττικῶς. Μυόχοδον, Ἑλληνικῶς. Quare nihil mutandum.

ΠΛΩΤΗ —— Ὅμηρος δὲ ἐπὶ τῆς Αἰόλου νήσου τίθησι.] An legendum, Δήλου? Quam πλαγκτὴν vocat Callimachus Hymn. in Del. 273. Καὶ ἔσσομαι οὐκ ἔτι πλαγκτή. Sed nihil mutandum. Reſpexit Odyſſ. Κ. 3.

Αἰολίην δ' ἐς νῆσον ἀφικόμεθ', ἔνθάδ' ἔναιεν
Αἴολος Ἱπποτάδης, φίλος ἀθανάτοισι θεοῖσι,
Πλωτῇ ἐνὶ νήσῳ ——

ΣΚΥΤΑΛΗ ΛΑΚΩΝΙΚΗ ——Ἔθος γὰρ ἦν ἀρχαῖον τὸ χρῆσθαι ταῖς σκυτάλαις, ΑΝΤΙ τῶν παρ' Ἕλλησι γραμματείων καὶ βιβλίων.] Ita lego.

ΣΤΙΦΡΟΣ —— Εὐθαλής.] Nihil muto.

PARS IV. Heſych. infra: Στριφνὸς, σφιγγητός. Forſan, σφριγητός. A σφριγᾶν.

ΣΤΡΙΓΧΟΣ. Τειχίον.] Voce utitur Mœris v. Σηκός. Ἐπαυλὶς ΣΤΡΙΓΧΩι περιεχομένη. Niſi mavis θριγχῷ, ſive θριγγῷ.

ΣΥΓΓΕΝΗΣΕΙΣ. Συνουσιάς.] Vide Mœrin v. Συγγενήσεσιν.

ΕΠΙΤΡΟΠΟΣ. Ὁ προεστῶν χωρίων.] Scilicet, ἄγρων. Anglice, *A Hind.* Hinc corrigendus Mœris v. Ταμίαν, τὸν ΚΑΤ' ΑΓΡΟΥΣ οἰκονόμον καὶ ἐπίτροπον, Ἀττικῶς. Οἰκονόμον, Ἕλληνες. Editor κατ' εἶδος legit, ſed MS. κατ' ἄγους. Unde veram lectionem reſtituimus.

ΜΕΣΣΟΠΛΟΥΤΟΝ. Προσόψημα τὸ σκώληκα ποιῆσαν.] An, τὸ κόλακα? *Paraſitum.* Vide Alciphronis Epiſt. xxxiv. p. 348. ubi ἀντὶ τοῦ, μεσοπλούτων, legebam μεσοπλούτων. Vide Miſcell. Obſervat. vol. v. p. 290. Forſan tamen, νεόπλουτων. Et ſic Pierſon. emendavit Alciphronis locum Veriſimiſ. p. 97.

ΠΙΝΑΚΑΣ. Τὰς σανίδας καὶ τὰ θραύσματα τῶν ὀρνέων.] Scribendum, τῶν νεῶν. Reſpexit Homeri Odyſſ. M. 67.

——Πίνακάς τε νεῶν καὶ σώματα φωτῶν
Κῦμά θ' ἁλὸς φορέουσι πυρός τ' ὀλοοῖο θύελλαι.

ΟΛΟΣΦΥ-

ΟΛΟΣΦΥΡΟΙ. Ὁλοσφύρατοι.] An Ὁλοσφυρήλατοι? ut σφυρήλατος. Sed vide Sopingium. Corrigendus Ammonius v. Δίσκος, ubi legitur ὁλοσφύριον. Σόλος δὲ, τὸ χαλκȣ̃ν ὁλοσφύριον.

ΜΕΤΟΙΚΟΙ —— Τελȣ̃ντες ἀνὰ δραχμὰς ΔΕΚΑ τȣ̃ ἐνιαυτȣ̃ εἰς τὸ δημόσιον.] Ita ſcribendum. Vulgo δώδεκα. Ita et Ammonius v. Ἰσοτελὴς —Ἐτέλει δὲ ὁ Μέτοικος κατ' ἐνιαυτὸν Μετοικίȣ δραχμὰς δέκα. Sed pro Μετοικίȣ lege Μετοίκιον.

ΒΑΝΑΥΣΙΑΣ —— Ἀλογίας.] Hinc corrige Ammonium v. Τεχνίτης. Βάναυσος δὲ, ὁ ΑΛΟΓΟΥ τινὸς ἐπιτηδεύματος. Scilicet, ἔμπειρος. Ita legendum. Vulgo male, ὁ δι' ἀλόγȣ.

ΠΡΟΣΑΙΘΕΡΙΖΟΥΣΑ.] Lego ob verſum:

—— Προσαιθρίζȣσα πόμπιμον φλόγα.

ΥΠΕΜΒΡΥΟΝ —— Ἵνα εὕρῃ ἀμέλξαι.] Lego. Ἵνα ἔχῃ ἀμέλξαι. Vide Miſcell. Obſervat. vol. viii. p. 175.

ΟΡΜΑΘΟΥ ΕΚ ΠΕΤΡΗΣ —— Τȣ̃ τῶν νυκτερίδων ἀθροίσματος.] Confer Noſtrum v. Πινακοπώλης. Ariſtides Orat. in Rom. vol. i. p. 215. Edit. Jebb. Οἷον αἱ νυκτερίδες ἐν τοῖς ἄντροις ἀλλήλων τε καὶ λίθων ἔχονται προσπεφυκυῖαι, ὅτως ὑμῶν ἅπαντες ἐξήρτηνται σὺν πολλῷ φόβῳ καὶ προνοίᾳ, μήτις ἀποπέσῃ τȣ́τȣ τȣ̃ ὁρμαθȣ̃. Apud Ariſtidem paulo

PARS IV. ſupra extat valde corruptus locus, quem hac occaſione emendabimus. Καὶ τὸ πρόσθεν δοκεῖν οὐ δυνατὸν εἶναι συμβῆναι, συνῆλθεν ἐφ' ὑμῶν, κράτος ἀρχῆς ἅμα καὶ φιλανθρωπίας, καὶ μεγάλου τε καὶ οὐ κενοῦ ἄρχειν ἐγκρατής. Hæc varie tentarunt viri eruditi. Sed fruſtra. Legendum omnino, ΚΑΙ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΑ ΜΕΓΑΛΗ ΤΕ ΚΑΙ ΟΥΚ ΑΚΟΝΤΩΝ ΑΡΧΕΙΝ ΕΓΚΡΑΤΗΣ. *Summa potentia cum ſumma humanitate, quæ et volentes regit, conjuncta.* Nihil verius aut elegantius.

ΣΚΟΤΟΜΑΙΝΑ.] Ariſtides Eleuſin. Orat. vol. i. p. 259. Ὦ νεφέλη καὶ σκοτόμαινα, ἣ νῦν ἐπέχεις τὴν Ἑλλάδα.

ΕΦΗΜΕΡΟΝ. Τὸ κώνειον.] Ariſtides vol. i. p. 285. Παρατίθεσθαι δέ μοι σῦκα· ἔπειτα παρόντα Κόρον τὸν μάντιν, δεῖξαι ὅτι ἐνείη φάρμακον τῶν ἐφημέρων.

ΕΜΠΥΟΣ. Ὁ ἐμπυϊκὸς, παρὰ Μενάνδρῳ.] Fortaſſe, Ὁ ὑπόπυος παρὰ Μενάνδρῳ. Ariſtides vol. i. p. 287. Ἐνταῦθα οἱ μὲν ἰατροὶ πάσας φωνὰς ἠφίεσαν· οἱ μὲν τέμνειν, οἱ δὲ ἐπικάειν φαρμάκοις, ἢ πάντως δεῖν ΥΠΟΠΥΟΝ γενόμενον διαφθαρῆναι.

ΕΞ ΕΠΙΔΡΟΜΗΣ. Ἐξαίφνης.] Ariſtides vol. i. p. 304. Πειράσομαι δέ πως ΕΞ ΕΠΙΔΡΟΜΗΣ εἰπεῖν. *Obiter.*

ΕΛΑΤΗ-

ΕΛΑΤΗΡΙΟΝ.] Ariſtides vol. i. p. 305. Καὶ πιὼν ἐλατήριον, εἰς δύο ἡμέρας ἐκαθαιρόμην, ἕως εἰς αἷμα ἀπέσηψε. PARS IV.

ΑΠΑΥΣΤΙΑΣ. *Ἀπαρεσχύτας.] Scribo, Ἀπαυςὶ, ἀκατασχέτως. Ariſtides vol. i. p. 305. Ταραχὴ τῆς θαλάττης ΑΚΑΤΑΣΧΕΤΟΣ.

ΗΜΙΚΟΛΛΙΟΝ. Μέτρον οἴνε.] Scribendum Ἡμικοτύλιον. Ariſtides vol. i. p. 316. ΟΙΝΟΥ δὲ ἔταξε ΜΕΤΡΟΝ, καὶ ἦν τὸ ῥῆμα ἡμίνα βασιλική· γνώριμον δήπε, ὅτι ἔφραζεν ΗΜΙΚΟΤΥΛΙΟΝ. Heſych. Ἡμίνα, κοτύλη.

ΕΠΙΠΝΕΥΩΝ —— Ἀλκαῖος.] Lege,

Συνήγαγ' ἄνδρων δυσμενῆ ςρατὸν νομεύς
Μένος μὲν ἐπιπνέοντα † ——

---

† Ita in margine Heſychii: Lego,

Συνήγαγ' ἀνδρῶν δυσμενῆ ςρατὸν, μένος
Ἐπιπνέοισα ——

Sic Homer. Iliad. Β. 536.

—— μένεα πνείοντες Ἄβαντες.

Item Iliad. Λ. 508.

Τῷ ῥα περίδδεισαν μένεα πνείοντες Ἀχαιοί.

Æſchylus Eumen. 844.

Πνέω τοὶ μένος, ἅπαντά τε κότον.

Sed et ςρατὸν ἐπιπνεύσας dixit Euripides Phœniſ. v. 796,

—— ςρατὸν Ἀργείων ἐπιπνεύσας.

Viri docti in hiſce Alcæi emendandis nullam metri rationem habuerunt.

PARS IV.

ΝΕΝΑΣΜΕΝΩΣ. Ἐπιεικῶς.] Forſan, Ἐπιπιεσμένως.

ΕΙΣ ΚΑΛΛΟΣ * τὸ καλλιγραφεῖν.] Scribo, Εἰς κάλλος γράφειν, τὸ καλλιγραφεῖν. Ariſtides vol. ii. p. 132. Λέγων εἰς κάλλος.

ΣΤΑΔΙΝΟΝ. Παρὰ Δίωνι πολίτην.] Fortaſſe, Παρ' Ἴωνι, ὁπλίτην. Vide ſupra v. Σταδίῃ, et nos infra p. 297.

ΨΙΛΙΟΝ. Πτερὸν, μακρὸν, οἱ δὲ ψέλλιον.] Pro μακρὸν lege, ἀκρόν. Ammonius v. Ψάλλιον — Οἱ Δωριεῖς ψέλλιον (lege ψίλιον) καλοῦσι τὸ ἀκρόν.

ΦΥΛΙΣΤΙΕΙΜ. Πίπλον ποτίματι.] Fortaſſe, Πέπλον πότημά τι.

ΕΜΜΑ. Ἱμάτιον ἢ καθαπτόμενον καὶ ἀπομασσόμενον.] Lego, Ἔμμα, ἱμάτιον. — Ἔμμαγμα, τι καταθρυπτόμενον καὶ ἀπομασσόμενον.

ΡΑΡΙΟΝ. Παίδιον.] Corrigunt, Πέδιον. Sed opinor, recte Heſychius, Παίδιον. Suidas, Ῥάρος ἡ γαστὴρ, ἐξ οὗ Ῥάριον, τὸ βρέφος. Hermeſianax apud Athenæum lib. xiii. 8. p. 597.

ΡΑΡΙΟΝ ὀργίων ἀνέμῳ διαποιπνύουσα.

Corrigendum igitur Lexicon Περὶ Πνευμάτων p. 242. Ῥάριον, ΠΑΙΔΙΟΝ. Καὶ Ῥάρος, τὸ ἀμβλωθρίδιον βρέφος. Vulgo, Πεδίον.

ΛΕΣΠΙΝ —— Ἄλλοι δέσπίδα βαθεῖαν.] Corrige, Ἄλλοι δὲ σπιλάδα βαθεῖαν. Vide Heſych. v. Σπιλάδες.

ΦΕΛΛΕΥΣ. Τὸ δυσεργὲς χωρίον.] Alciphron p. 446. Φελλέα ἐκκαθαίρειν.

ΟΡΜΕΝΟΣ —— Τῆς κράμβης τὸ ἔντος κύημα.] Julian. Orat. v. p. 174. Τὰ μὲν ὄρμενά φησιν ἐσθίεσθαι τῶν λαχάνων.

ΑΠΕΣΕΙΣΑΤΟ. Ἀπεβάλλετο.] Muſæus de Herone et Leandro v. 108.

—— Ὁ δ' ἔνδοθι θυμὸν ἰάνθη,
Ὅττι πόθον ξυνέηκε, καὶ οὐκ ἀπεσείσατο κούρη.

ΑΠΟΣΙΤΟΣ.] Julian. Orat. vi. p. 190. Διεστράφησαν τὸν στόμαχον, καὶ ἀπόσιτοι γεγόνασιν.

ΠΛΑΤΕΑ. Τὰ ἐν πλάτει νεμόμενα μεγάλα.] Reſpexit illud Poetæ,

—— καὶ αἰπόλια πλατέ' αἰγῶν.

Cujus meminit Julian. Orat. vii. p. 227.

ΑΠΤΕΙΛΟΥΣ. Λείας.] Scribe, Ἀπτίλους. Julian. in Epiſt. xvi. p. 383. Ὁ μὲν μῦθος ποιεῖ τὸν ἀετὸν, ἐπειδὰν τὰ γνήσια τῶν κυημάτων βασανίζῃ, φέρειν ΑΠΤΙΛΑ πρὸς τὸν αἰθέρα, καὶ ταῖς ἡλίου προσάγειν ἀκτῖσιν, ὥσπερ ὑπὸ μάρτυρι τῷ Θεῷ, πατέρα

τε

PARS IV.

τε ἀληθῶς νεοτῖȣ γινόμενον, καὶ νόθȣ γενῆς ἀλλοτριȣ́μενον. *

ΠΑΡΙΠΠΕΥΕΙ —— Παρακολȣθεῖ.] Recte. Et hinc explicandus Julian. Epiſt. xx. p. 388. Ἧκε τοίνυν μεθέξων τῆς ὑπατείας αὐτός· ἄξει δέ σε ὁ δημόσιος δρόμος, ὀχήματι χρώμενον ἑνὶ καὶ παρίππῳ.

ΝΕΜΕΘΟΝΤΟ. Ἐνέμοντο, ἀπὸ τῆς νεμήσεως.] *A diſtributione.* Reſpexit Iliad. Λ. 634. ubi male Interpres, *Paſcebantur.*

ΘΑΛΛΟΝ. Ὃ ἐσθίȣσιν οἱ βόες.] Plutarch. de Audiend. Poet. Ἡ μὲν μέλιττα διώκει τὸ ἄνθος, ἡ δὲ αἲξ τὸν θαλλόν. Virgil. Ecl. ii. 64.

Torva leæna lupum ſequitur, lupus ipſe capellam;
Florentem cytiſum ſequitur laſciva capella.

Vide nos ſupra v. Θαλλόν.

ΙΠΠΟΤΑΚΤΙΚΑ. Ἵππων τάξεις μισθοφόρων.] Chron. Alex. apud Reineſ. Var. Lect. p. 459. Πέπρακεν αὐτȣ̀ς (Judæos) εἰς ΙΠΠΟΥ ΤΑΓΗΝ ἕκαστον. Ubi Reineſius, *equi commeatum, pabulum.* Vide Heſych. v. Ταγή. Forſan, εἰς ΙΠΠΟΤΑΓΗΝ.

* Ita in margine Heſych.—Recte forſan corrigunt Ἀπῖλȣ̃ς. Niſi præſtat Ἄπιλες, λείας. Julian. Epiſt. xvi. Ὁ μὲν μῦθος ποιεῖ τὸν αἐτὸν, ἐπειδὰν τὰ γνήσια τῶν κυημάτων βασανίζῃ, φέρειν ἄπιλα πρὸς τὸν αἰθέρα.

ΑΛΟΣΥΔ-

ΑΛΟΣΤΑΝΗΣ. Θαλασσίης — Ἁλὸς ὕδωρ, τὸ τῆς θαλάσσης ὕδωρ.] Ita ſcribendum.

ΒΙΒΑΣΣΩΝ. Βίᾳ βαίνων.] Legendum, Διαβαίνων. Ut ſupra v. Βιβὰς, διαβαίνων.*

ΣΤΑΔΙΗ —— ϗ ἐκ διαδρομῆς.] Lego, ϗ ἐκ ἐκ διαδρομῆς.

ΣΤΑΔΙΝΟΝ. Παρὰ Δίωνι, πολίτην.] Correxi ſupra p. 294. Sed et legendum forſan, Σταδινὸν, ςάδιον, παρὰ δ' Ἴωνι, ὁπλίτην. Vel pro ςάδιον, ςαδιαῖον. Vide Fabric. Bib. Græc. vol. i. p. 675, Δίων. Ubi ſimilis emendatio.

ΠΟΡΙΜΟΝ. Εὐπόριςον.] Ariſtides vol. ii. p. 381. Οὐ δοκεῖ σοι σαφῶς ὁ ποιητὴς ἑαυτὸν ἐπαινῶν λέγειν, ὡς γόνιμον ϗ πόριμον εἰς τὰ μελή;

ΣΥΜΠΤΩΜΑ. Συνάντημα, συμβεβηκὸς, ἐξεπιναῖον.] Ita legendum uno ductu.

ΣΥΝΑΙΜΟΣ. Ἀδελφός.] Ariſtides vol. ii. p. 484. Ὦ Ζεῦ γίνοιτο καταβαλεῖν τὸν σύναιμον. Quæ male ſollicitat Editor.

ΑΜΑΘΑΙΝΕΙ. Ἀμαθεῖ. Ἐςι δ' ἅμα θεῖν, ἐρίζειν.] Ita legendum.

---

* Ita in margine Heſych. — Corrigunt, Βιβάσθων, ex Homeri Iliad. Ο. 676, et Ν. 809. ubi Codd. nonulli, βιβάζων. Quæ melior lectio. Sed et legendum, Διαβαίνων, non Βίᾳ βαίνων. Sic ſupra, Βιβὰς, διαβαίνων.

ΑΓΑΘΟΝ

PARS IV.

ΑΓΑΘΟΝ ΟΝ. Τὴν λίνον.] Scribo, Ἀγαθοόν, ταχινόν. Heſych. Θοόν,-- ταχινόν.*

ΠΑΙΔΕΡΩΣ.] Alciphron Epiſt. lib. iii. xi. p. 304. Φύκει γὰρ, καὶ ψιμμυθίῳ, καὶ παιδέρωτι δευσοποιοῦσι τὰς παρειὰς ὑπὲρ τοὺς δεινοὺς τῶν ζωγράφων.

ΚΟΛΑΖΕΙΝ. Περαίνειν.] Corrigunt, Παραινεῖν. Neſcio an recte. Alciphron Epiſt. lib. i. xxxviii. p. 178. Ἡ δὲ οὐκ ἔτι με φαιδροῖς τοῖς ὄμμασιν ὄψεται μειδιῶσα· οὐδὲ ἵλεως καὶ εὐμενὴς διανυκτερεύσει τοῖς ἡδίστοις ἐκείνοις ΚΟΛΑΣΜΑΣΙΝ. Ad quem locum vide Cl. Bergler.

ΚΑΚΑΒΑ —— Ἡ χύτραν.] Alciphron Epiſt. lib. iii. v. p. 283. Πλήρη τὴν ΚΑΚΑΒΗΝ ἀνασπάσασα τῶν χυτροπόδων, ἐδέησέ μου κατὰ τοῦ βρέγματος καταχέαι ζέοντος ὕδατος, εἰ μὴ φθάσας ἀπεπήδησα, παρὰ βραχὺ φυγὼν τὸν κίνδυνον.

ΕΤΕΡΟΝ ΠΟΔΑ —— Τὸν εὐώνυμον.] Hinc Alciphron. lib. iii. xxvii. p. 334. Οὐκ ἐγώ σε εἰς τοὐργαστήριον καθημένην παρὰ τὸν Ἀκέστην τὸν ΕΤΕΡΟΠΟΔΟΝ ἀνειλόμην; *Claudum.*

ΣΙΔΙΑ. Τὰ τῶν ῥοιῶν λεπτά.] Pro λεπτὰ lege

* Ita in margine Heſych. — Scribe, Ἀγαθοόν, ταχινόν. Heſych. Θοόν — ταχεινόν. Ubi melius ταχινόν. Dicitur autem ἀγάθοος ab ἄγαν et θοός, ut ἀγακλυτος et ſimilia.

λέπυρα.

λέπυρα. Alciphron lib. iii. lx. p. 426. Τῶν ῥοιῶν τὰ ΠΕΡΙΚΑΡΠΙΑ, ἃ ΣΙΔΙΑ ἡμῖν τοῖς Ἀττικοῖς προσαγορεύειν ἔθος. PARS IV.

ΧΑΛΑΣΤΡΑΙΩΝ —— Χαλαστραῖον νίτρον.] Alciphron p. 426. Ἡράκλεις, ὅσα ὑπέστην πράγματα, ῥύμματι καὶ νίτρῳ Χαλαστραίῳ, χθιζινοῦ ζωμοῦ τοῦ 'μοὶ περιχυθέντος τὴν γλισχρότητα ἀποκαθαίρων.

ΤΕΝΕΔΙΟΝ ΒΕΛΟΣ.] Alciphron lib. iii. lxix. p. 444. Ἐγὼ δὲ τὴν φλυαρὸν γλῶτταν ἀποτέμνειν ὀστράκῳ Τενεδίῳ τοῖς βουλομένοις ἕτοιμός εἰμι παρέχειν. Ita recte Bergler.

ΣΧΟΙΝΙΣΜΑ — Μέρος.] Deuteron. xxxii. 9. Καὶ ἐγενήθη μερὶς Κυρίου λαὸς αὐτοῦ Ἰακώβ· σχοίνισμα κληρονομίας αὐτοῦ Ἰσραήλ. Hunc locum citat Julianus apud Cyrillum lib. vii. p. 238. Vide nos ad Suidam P. III. v. Σχοῖνος.

ΣΤΑΤΗΠΑΡΝΗ.] Lego, Στατὴ, πέρνη.

ΚΑΡΤΑΛΟΝ. Τὸ πλεκτὸν ἀγγεῖον ἐν τοῖς ψαρτυτικοῖς κλοβός.] Forſan pro κλοβὸς legendum κόφινος. Suidas: Κόφινος, πλεκτὸν ἀγγεῖον. Deuteron. xxvi. 2. Καὶ λήψῃ ἀπὸ τῆς ἀπαρχῆς τῶν καρπῶν τῆς γῆς σου, ἧς Κύριος ὁ Θεός σου δίδωσί σοι, καὶ ἐμβαλεῖς εἰς κάρταλλον. Quem locum citat Cyrill. contra Julian. p. 349.

ΤΡΗΤΟΙ

PARS IV.

ΤΡΗΤΟΙ ΛΟΒΟΙ.] Recte Palmerius. Reſpexit Homeri Hymn. in Venerem v. 8.

——ΕΝ ΔΕ ΤΡΗΤΟΙΣΙ ΛΟΒΟΙΣΙ
Ἄνθεμ'——,

Ubi peſſime Interpres, *In perforatis auriculis.*

ΛΑΘΡΕΩΣ. Ἀγνώςως.] Recte corrigunt, Λαθραίως. Vox reſtituenda Manethoni v. 20.

Ἦν Κρόνος ἠέλιος τ' ἄμφω κατίδωσι Κυθήρην,
Δυσγαμίην παρέχουσι κ) ἀςασίην ἐπὶ λέκτροις,
Καὶ δούλαις μίσγουσιν ἑταιρίσιν, ἠδὲ ΛΑΘΡΑΙΩΣ
ΑΙΣΧΙΣΤΑΙΣ διδόασι κακῆς ἕνεκεν Κυθερείης.

Clam. Vulgo male, λαφύραις αἰσχίςως. Sed pro Αἰσχίςαις legendum fortaſſe, Ἀγχίςαις.

ΙΔΙΟΣΥΣΤΑΤΩΣ. Καθ' ὑπόςασιν ἰδίαν.] Cyrillus contra Julian. lib. i. p. 20. Ἄθρει δὴ οὖν, ἄθρει τοὺς ὀφθέντας αὐτῷ τρεῖς μὲν ὄντας κ) ἰδιοσυςάτως ἕκαςον ὑφεςηκότας.

ΣΑΡΟΝ. Ἴων· Ἀχρείους ὡς παλαιὸν ἄγει σάρον.] *Inutiles nos ducit tanquam veterem ſcopam.* Heſych. ſupra: Ἀγέςρατον, κάλλυντρον. Fortaſſe, Ἄγει σάρον.

ΥΛΟΜΑΝΗΣ.] Cyrillus contra Julian. lib. iii. p. 103. Κατακλυσμὸν ἠφίει τοῖς ἀνὰ πᾶσαν τὴν γὴν, οἷά τινα κῆπον ὑλομανήσαντα καὶ κεχερσωμένον ἀνακτώμενος.

ΚΑΤΑΣΠΙ-

ΚΑΤΑΣΠΙΛΑΖΩΝ. Μολύνων.] Cyrillus contra Julian. p. 185. ſed alio ſenſu: Οὐ γὰρ ὕτω πνεύματ☉ λαύρε καταςπιλάζοντες ἀγριαίνεται θάλασσα, —— ὡς ἀνδρὸς ψυχὴ παθῦσα τὸ δύσοργον ϗ τὸ ἀχάλινον εἰς θυμῦς.

ΠΑΛΙΝΑΙΡΕΤΟΝ —— Παλινσύγ[ρα]πτον.] Legendum, Παλινσύγναπτον. Suidas: Παλιναίρετα, εἰσὶν ἐπίγναφα. Forſan, ἐπίγναπτα. *New-dreſſ'd.*

ΠΡΟΚΟΜΙΩΝ. Προλειμμάτων.] Forſan legendum, προλημμάτων. Qua voce utitur Tatianus ad Græcos lib. vi. p. 18. Ἐχρῆν δὲ μήτε βασιλέας προλήμματι θεραπεύειν, ἢ κολακεύειν τὺς ἡγυμένυς. Vide et Suidam v. Προνομίων.

ΠΡΟΑΓΩΓΟΣ.] Vox Προκομιςὴς occurrit apud Cyrillum contra Julian. lib. vi. p. 205. Καὶ μὴν ϗ αὐτὸς Ἀλέξανδρος ἕνα τινα τῶν ἐπιτηδείων, ϗ γυναικῶν αἰσχρῶν ΠΡΟΚΟΜΙΣΤΗΝ αὐτῷ γεγονότα, Ἡφαιςίων ὕτος ἦν, ἀνεῖπε Θεὸν, βωμῷ ϗ θυσίαις τιμᾶσθαι προςέταξεν. *A Procurer.* Hinc corrigendus Plutarch. Sympoſ. lib. ii. p. 632. Ὧι ϗ Σωκράτης ἐχρήσατο, τὸ Ἀντισθένυς τὸ φιλοποιὸν ϗ συναγωγὸν ἀνθρώπων εἰς εὔνοιαν, μαςροπείαν, ϗ συναγωγίαν, ϗ ΠΡΟΑΓΩΓΙΑΝ ὀνομάσας. Vulgo male ἀγωγίαν.

ΠΟΡΕΥΣΑΙ. Πέμψαι.] Julian. Epiſt. xxxix. p. 416. Πορεύσειεν δέ σε σὺν Ἀσκληπιῷ πάντες οἱ θεοὶ, ϗ πάλιν ἡμῖν συντυχεῖν δοῖεν.

ΚΑΤΕΥ-

PARS IV.

ΚΑΤΕΥΜΕΓΕΘΕΙΕΝ. Καταδυναςεύσειεν.] Lego, Καἰευμεγεθεῖν, καἰαδυναςεύειν. Et ſic Suidas. Cyrill. contra Julian. p. 4. Ἀνατέθεικα δὲ τὺς ὑπὲρ τύτυ λόγυς τῇ Φιλοχρίςῳ ϗ εὐσεβεςάτῃ ὑμῶν κορυφῇ, ἥν ἀεὶ φυλάτ]οι Θεὸς ἐν ἀκλονήτοις εὐθυμίαις ΚΑΤΕΥΜΕΓΕΘΟΥΣΑΝ ἐχθρῶν. Idem infra p. 197. Καὶ τὸ δύνασθαι ΚΑΤΕΥΜΕΓΕΘΕΙΝ θανάτυ ϗ φθορᾶς.

ΠΕΡΙΑΠΤΩΝ. Περιαμμάτων.] Utitur Abydenus apud Cyrill. contra Julian. p. 9. Τὸ δὲ πλοῖον ἐν Ἀρμενίῃ περίαπ]α ξύλων ἀλεξιφάρμακα φάρμακα τοῖσιν ἐπιχωρίοισι παρείχετο.

ΣΑΡΑΠΙΣ. Περσικὸς χιτὼν — Καὶ διαῤῥηξαμένη τὸν σάραπιν, ϗ τὰς τρίχας καθειμένη ἐτέλετό τε καὶ βοὴν ἐποίει. Καλεῖται δὲ καὶ ὁ Πλάτων ὕτως.] Pro ἐτέλετο lege ἐτίλλετο. Et ἀντὶ τῦ, Πλάτων, recte Gujet. Πλύτων. Cyrillus contra Julian. p. 13. Τὸν Σάραπιν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ φασὶν ἐλθεῖν ἐκ Σινώπης· τὸν αὐτὸν δὲ εἶναι τῷ Πλύτωνι, ὅθεν ϗ ἱερὸν ἐκτίζετο τῷ ἀγάλματι, ὃ ϗ τῇ ἐγχωρίῳ φωνῇ καλῦσιν Αἰγύπ]ιοι Ῥάκωτιν· ὐδὲν ἕτερον ἢ τὸν Πλύτωνα διὰ τύτυ σημαίνυσι.

ΣΠΑΡΤΙΟΥ. Ῥάμματος.] Recte. Heſych. ſupra: Ῥάμματα, βοςρύχια. Cyrill. p. 18. Ἀπὸ σπαρτίυ ἕως σφαιρωτῆρος ὑποδήματος. *A Capite ad calcem.*

ΠΥΓΑΝΙΗΣΙ

PARS IV.

ΠΥΓΑΝΙΗΣΙ ——Ἔθνος δέ ἐστι πρὸ τῆς Αἰγύπτου.] Legendum, ΠΟΡΡΩ τῆς Αἰγύπτου, ut infra apud Noſtrum v. Πυγμαῖοι.

ΠΡΟΣΕΙΣΑΣ.] Vide nos ad v. Θάλλον. Quin et legendum, ἐπαγγείλας. *Promittens.* Voce Προτείνων utitur Ælian. apud Suidam v. Γοργών. Utitur et Athenæus p. 25.

ΣΙΡΟΙΣ. Ὀρύγμασι &c.] Vide omnino Valeſium ad Harpocrat. p. 51.

ΜΑΡΤΥΡΙΗΙΣΙ. Βουλήσεσι, ἐντολαῖς.] Reſpexit Homer. Odyſſ. Λ. v. 224.

—— πάρος δέ μιν Ἄρτεμις ἔσχε
Δίῃ ἐν ἀμφιρύτῃ, Διονύσου μαρτυρίῃσι.

ΓΝΑΦΑΛΟΣ. Παλός.] Legunt, Πιλός. Sed legendum, Πτίλον. Vide Suidam v. Γνάφαλοι.

ΜΕΓΑΡΑ.] Vide nos ſupra P. III. v. Ἀνάκτορον.

ΓΥΡΤΕΥΣ. Ἀνακρωλοφόρος.] Puto duas voces in unam coaluiſſe. Lego, Γυρτεὺς, ἀχθοφόρος, νωτοφόρος.

ΟΡΤΑΛΙΧΟΙ —— Οἱ ἀλεκτρύονες.] Scilicet, Bœotorum dialecto. Vide Suidam v. Προρυλλίδων, et Kuſter. ad locum. Confer et Theocritum Idyll. xiii. 12.

ΑΘΡΑΝΕΥ-

PARS IV.

ΑΘΡΑΝΕΥΤΟΝ. Ἄϛρατον.] Lego, Ἄϛατον. *Sine pede et fundamento, cui innitatur.*

ΩΚΙΣΤΟΝ. Τάχιϛον.] Callimachus apud Suidam v. Ἄϛυρον.

——Ὅς τ᾽ ὤκιϛο ἐς Ἄϛυρον ἀγγελιώτης.

Ubi legendum, ὤκιϛον. Verbum excidit. *Qui celerrime nuntius ibat ad Aſturum.* Bentl. ὤκιστος, et Hemſterhuſ. ὤκ᾽ ἵκτο. Atque huc reſpexit forſan Heſychius. Forſan erat,

Ἤλυθεν ὅς᾽ ὤκιϛον ——

ΑΤΑΙΘΑ. Λαμυρά.] Lege, Αἶθα, λαμπρά. Heſych. Αἶθον, λαμπρόν.*

ΗΡΞΑΤΟ. Συνεφώνησεν.] Lego, Ἡρμόσατο. Heſych. Ἁρμόζουσα, συμφωνοῦσα.

ΕΧΑΡΑΞΑΝ. Ἤρξαντο.] Pro ἤρξαντο forſan ἤραξαν. Vel, ἠράξαντο,

ΙΘΡΙΣ. Σπάδων.] Vide Suidam v. Ἄῤῥεν.

ΚΙΝΑΒΕΥΜΑΤΑ.] Vide Suidam v. Ἀπ᾽ ἀκροφυσίων.

---

* Ita in margine Heſych. — Scribendum, Αἶθα, λαμπρά. Noſter ſupra: Αἶθον, λαμπρόν. Legerat ſcilicet Heſychius in Scriptore aliquo, Ἄτ᾽ αἶθα. Quæ minus recte, ut ſolet, conjunxit.

ΠΡΟΣΑΓΩ-

ΠΡΟΣΑΓΩΓΙΟΝ. *Διαβήτης, ἢ τὸ τῶν τεκτόνων ὄργανον.*] Delendum *ἤ*. Vide Suidam v. *Περίγρα*, et *Προσαγώγιον*. PARS IV.

ΣΦΙΚΤΑΙ. *Οἱ κίναιδοι.*] Lego, *Σφίγγαι*. Quod et Kuſterus monuit ad Suidam v. *Μεγαρικαὶ Σφίγγες*. Quem vide.

ΠΡΟΚΡΙΤΟΝ.] Vide omnino nos ad Suidam P. II. v. *Ὀπός*.

ΣΤΕΙΛΕΑΝ. *Τὴν μακρὰν ῥάφανον.*] Pro *μακρὰν* forſan legendum *μικράν*. Vide Suidam v. *Ὦ Λακιάδαι*, et nos ſupra v. *Ἀλάβαστρον*.

ΤΟΞΟΤΑΙ. *Οἱ δημόσιοι ὑπηρέται.*] Qui et *ἐπόπται* dicebantur. Vide Suidam vol. ii. p. 771, ad v. *Ὥς ἐγὼ μὲν ἠλέησα*.

ΚΕΙΝΟΝ. *Κενόν.*] Hinc emendandum eſt Epigramma Erycii *εἰς Παρθένιον Φωκαέα εἰς Ὅμηρον παροινήσαντα*, quod citat Kuſterus in Notis ad Suidam v. *Παρθένιος*.

Εἰ καὶ ὑπὸ χθονὶ κεῖται, ὅμως ἔτι καὶ κατὰ πίσσαν
Τοῦ μιαρογλώσσου χεύατε Παρθενίου,
Οὕνεκα Πιερίδεσσιν ἐνήμεσε μυρία ΚΕΙΝΑ
Φλέγματα, καὶ μυσαρῶν ἀπλυσίην ἐλέγων.
Ἤλασε καὶ μανίης ἐπὶ δὴ τόσον, ὥστ᾽ ἀγορεῦσαι
Πηλὸν Ὀδυσσείην, καὶ πάτον Ἰλιάδα.

Τοιγὰρ

PARS IV.

Τοιγὰρ ὑποζοφίαισιν Ἐριννύσιν ἀμμέσον ἧπλαι
Κωκυτȣ̃, κλοιῷ λαιμὸν ἀπαγχόμενος.

Pro iſto κεινὰ vulgo κεῖνα, et Kuſter. κεῖνος. Sed noſtra lectio eſt vera. Quod vel ex Heſychio conſtat.

ΜΑΡΓΙΤΗΣ —— Κἂν γυνὴ προςρέπηται αὐτόν.] *Licet mulier eum inſtiget.*

ΔΙΑΓΜΑΤΑ. Διασκευάσματα.] Lege Διαγλύμματα, σμιλεύματα. Vide Heſych. v. Σμιλεύματα.*

ΣΙΖΕΙ —— Σίζειν ὀφθ.] Vide Suidam v. Σίζȣσα.

ΣΧΑΛΙΣΑΙ. Θηλάσαι.] Recte. Corrigendus Suidas v. Ἀνίσχαδον. Lege Ἀνίσχαλον ex Suida v. Σχαλίσαι.

ΛΟΦΟΠΩΛΕΙΣ.] Ariſtoph. Acharnenſ. v. 1110.

——τριχοβρῶτες τȣ̀ς λόφȣς μȣ̃ κατέφαγον.

Vide Suidam v. Λοφοπωλεῖν, et Τριχοβρῶτες.

ΚΑΣΤΑΝΑ.] Vide Suidam v. Τρωκτὰ, ubi pro κατακτὰ lege κάςανα.

---

* Ita in margine Heſych.—Legendum, Διαγλύμματα, διασμιλεύματα. Heſych. Σμιλεύματα, διαγλύμματα. Et ſic Suidas. Quare forſan rectius legendum, Διαγλίμματα, σμιλεύματα.

ΦΡΥΝΟΣ.

ΦΡΥΝΟΣ. Βάτραχος ἢ παχος.] Forſan, ἥμισυς, vel ἡμιτελής. Vide Suidam v. Ἀδιάπλαστος. PARS IV.

ΠΡΟΜΟΛΗ. Ὁδός.] An ἐδός? Vide Coluthum v. 303.

ΝΕΦΕΑ —— Λίνα θηρατικά.] Recte. Sic Athenæus lib. i. 19. p. 25. Οὐδὲ τὸν ἀέρα δ' ἥρωες τοῖς ὄρνισιν εἴων ἐλεύθερον ΠΑΓΙΔΑΣ καὶ ΝΕΦΕΛΑΣ ἐπὶ ταῖς κίχλαις ϗ πελειάσιν ἱςάντες.

ΠΛΑΚΟΥΣ —— Τῆς ἡμερὰς μαλάχης.] Vide Caſaubon. ad Athenæum lib. ii. 18. p. 120.

ΒΟΡΕΑΣΜΟΙ —— Ἵνα ἄνοτοι πνέωσιν.] Forſan legendum, ἵνα εὔνοοι πνέωσιν.

ΡΟΧΑΝΟΝ —— ᾗ ἀποξιχοῦσι τὸ μέτρον.] Forſan, ἀποκρούουσι. Sed vide nos ſupra ad hanc vocem, p. 241.

ΠΙΤΙΜΙΑ.] Pro Τἀπιτίμια. Ut infra Πίχειρον pro Τοὐπίχειρον.

ΚΑΥΝΟΣ —— Κλῆρος.] Vide Suidam v. Διακαυνίσασθαι.

ΚΕΝΤΡΙΝΑΙ. Φωνήν.] Scribo, Κεντρίδα, ὄφιν. Vide Suidam v. Διψάς.

ΚΝΑΦΟΙ.] Vide Suidam v. Ἐπὶ κνάφου.

PARS IV.

MHTEPA.] Legendum, Μήτρα. Vide Kuſter. ad Suidam v. Ἐντερόνεια, et nos ſupra.

ΣΜΩΧΕΙ͂Ν.] Scribo, Σμώχειν. Vide Suidam v. Ἐπισμῆ.

ΠΑΛΕΥΣΑΣ.] Vide Suidam v. Ἡμένη.

ΣΠΕΛΛΗΞΙ.] Vide Suidam v. Ἡμιδιπλοΐδιον.

ΚΟΡΣΩΤΗΡΙΟΝ. Κουρεῖον.] Athenæus lib. xii. 3. p. 520. Οὗτος δὲ παῖς ὢν ἐν τῇ Καρδίᾳ ἐπράθη, καί τινι Καρδιηνῷ δουλεύσας, κορσωτεὺς ἐγένετο.

ΠΕΖΑΣ. Μόσχους. Οὕτως ἐκάλουν τὰς μισθαρνούσας ἑταίρας χωρὶς ὀργάνου.] Athenæus lib. xii. 9. p. 532. Ὅς γε περιήγετο στρατευόμενος αὐλητρίδας, καὶ ψαλτρίας, καὶ πεζὰς ἑταίρας. Ubi opponit πεζὰς ἑταίρας aliis muſicis. Ita et Heſychius, qui Theopompi hunc locum apud Athenæum reſpexit.

ΜΕΣΟΚΟΠΟΙ.] Xenarchus apud Athenæum lib. xiii. 3. p. 569. de *media ætate:*

Νέα, παλαιά, μεσοκόπῳ, πεπαιτέρα.

ΤΡΙΠΟΝΗΤΑΙ. Ἑορτή τις.] Legendum forſan, Τριπορνεία, πόρνη τις. Athenæus lib. xiii. 6. p. 587. Ἦν δὲ Κορώνη τῆς Νανvίου θυγάτηρ τὸ τῆς Τήθης ἀναφέρουσα ἐκ τριπορνείας ὄνομα. Vide Dalechampium ad locum.

ΣΤΕΙ-

ΣΤΕΙΛΑΜΕΝΟΣ. Ὁμοίως.] Id eſt, πλεύσας. Ita Hermeſianax apud Athenæum lib. xiii. 8. p. 597. Quem vide. PARS IV.

ΕΠΙΚΩΜΟΣ.] Athenæus lib. xiv. 4. p. 621. Καὶ πάντα ποιεῖ τὰ ἔξω κόσμου, ὑποκρινόμενος ποτὲ μὲν γυναῖκα, καὶ μοιχοὺς, καὶ μαστροποὺς, ποτὲ δὲ ἄνδρα μεθύοντα, καὶ ἐπικώμον παραγενόμενον πρὸς τὴν ἐρωμένην. Vulgo diviſim legitur ἐπὶ κώμον. Male.

ΑΠΟΜΑΓΔΑΛΙΑ.] Athenæus lib. iv. 13. p. 149. Μετὰ δὲ τὸ δεῖπνον σπονδὰς ἐποιοῦντο οὐκ ἀπονιψάμενοι τὰς χεῖρας, ἀλλ' ἀποματτόμενοι τοῖς ψωμοῖς, καὶ τὴν ἀπομαγδαλίαν ἕκαστος ἀπέφερε. Ad quem locum vide Cl. Caſaubonum.

ΟΛΙΓΟΔΕΗΣ. Ὀλίγα χρήζων.] Athenæus p. 275. Πρότερον δὲ οὕτως ὀλιγοδεεῖς ἦσαν οἱ τὴν Ἰταλίαν κατοικοῦντες, ὥς τε καὶ καθ' ἡμᾶς ἔτι, φησὶν ὁ Ποσειδώνιος, οἱ σφόδρα εὐκαιρούμενοι τοῖς βίοις, ἦγον τοὺς υἱοὺς ὕδωρ μὲν ὡς ἐπιτοπολὺ πίνοντας, ἐσθίοντας δ' ὅ, τι ἂν τύχῃ.

ΕΠΙΓΑΜΟΣ. Πατρῶος.] *Nubilis* apud Athenæum lib. viii. 8. p. 348. Δεξαμένου δὲ τοῦ Τελεσαγόρου φιλοφρόνως αὐτοὺς, οἱ νεανίσκοι αὐτόν τε ὕβρισαν, καὶ δύο θυγατέρας αὐτοῦ ἐπιγάμους.

ΗΜΙΚΡΑΝΑ —— Σιάγονες τὸ ἥμισυ.] Forſan, Ἡμίκ-

PARS IV. Ἡμίκραιρα. Amipſias apud Athenæum lib. ix. 1. p. 368.

—— δίδοται μάλισθ' ἱερωσύνα
Κωλῆ, τὸ πλευρὸν, ΗΜΙΚΡΑΙΡ' ἀρίστερα.

ΣΑΡΓΑΝΑΙ.] Vox occurrit apud Athenæum lib. ix. 18. p. 407.

ΒΗΜΑΤΙΖΕΙ. Τὸ τοῖς ποσὶ μετρεῖν.] Voce utitur Dionyſius apud Athenæum lib. xv. 2. p. 668.

Ὄμματι βηματίσασθε τὸν αἰθέρα ——

Hinc βηματιστὴς, *dimenſor*, Athenæo ſupra lib. x. 12. p. 442.

ΣΑΝΙΣ —— Τίθεται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ταύρου.] Forſan, ἐπὶ τοῦ πεταύρου. Heſych. Πετεῦρον, σανίς. Πετεῦρον et πέταυρον idem. Scaliger, σαύρου. Sed nos, opinor, rectius.

ΘΑΥΜΑΤΑ. Ἃ οἱ θαυματοποιοὶ ἐπιδείκνυνται.] Athenæus lib. x. 20. p. 452. Τούτου δὲ καὶ Ἰσχόμαχος ὁ κῆρυξ ἐγένετο ζηλωτὴς, ὃς ἐν τοῖς κύκλοις ἐποιεῖτο τὰς μιμήσεις· ὡς δ' εὐδοκίμει, μεταβὰς ΕΝ ΤΟΙΣ ΘΑΥΜΑΣΙΝ ὑπεκρίνετο μίμους. *In Spectaculis publicis.*

ΩΧΡΙΑΣ —— Ὄστριον λαθύρῳ ἐοικός.] Recte legunt, Ὦχρος. Reſpexit Alexin apud Athenæum lib. ii. 14. p. 55. Ὦχρος, λάθυρος.

PARS IV.

ΔΑΡΟΝ —— Καὶ ἄρτον.] Athenæus ex Nicandro lib. iii. 27. p. 110. Νίκανδρος δ' ὁ Κολοφώνιος ἐν ταῖς γλώσσαις τὸν ἄζυμον ἄρτον καλεῖ ΔΑΡΑΤΟΝ.

ΚΝΗΣΤΟΣ. Ἄρτος. Ἀρτεμίδωρος.] Male corrigit Sopingius, Ἀρτέμιδος. Athenæus p. 111. Κνηστὸς ἄρτος ποιὸς παρὰ Ἴωσιν, Ἀρτεμίδωρος ὁ Ἐφέσιός φησι ἐν Ἰωνικοῖς ὑπομνήμασι. Confer et nos ſupra v. Κνηστός.

ΚΝΙΣΟΛΟΙΧΟΣ. Λίχνος.] Male Sopingius, qui legit Κνισολείχος. Vide omnino nos Emend. in Suidam P. II. v. Μίδας.

ΥΠΟΠΛΑΚΩ.] Athenæus lib. xiv. 13. p. 644. Τῶν ὑποπλακίων Θηβῶν φάσκων Πλακοῦντα ἀπέχειν σταδίους ἕξ. Vide Lennep ad Coluthum p. 142.

ΡΑΝΤΟΝ. Ποικίλον.] Sopingius ῥαπτόν. Sed nihil mutandum. Juſtin. Martyr. contra Tryphon. p. 386. Ῥαντῶν καὶ πολυμόρφων θρεμμάτων. *Maculoſis pecoribus.*

ΑΔΙΙΚΕΛΟΝ. Ἐμπρεπές.] Legendum, Διῒ ἴκελον. Illud A male natum eſt ex ſequenti litera. Vel Διῒ εἴκελον. Nam ἴκελος primam corripit.

corripit. Eſt ex Homero, opinor. Sic Iliad. Λ. 60.

Ἠΐθεόν τ' Ἀκαμαντ', ἐπιείκελον ἀθανάτοισιν.*

THNIKAΔE. Τότε δέ.] Photius Epiſt. cxxxv. p. 181. Ἀλλ' ἐν τηνίκα δὲ πᾶσι. Scribe τηνικάδε.

KYKΛEYON. Εἶδος πόματος ἐξ εἰδῶν συγκείμενον.] Lego, Κυκέων — ἐξ διαφόρων. Sic Suidas v. Κυκέων. Vel, ἐκ πολυειδῶν. Vide Hemſterhuſ. ad Ariſtoph. Plutum p. 320.

AΓKYPA —— Καὶ τὴν ἀσφάλειαν.] Reſpexit, opinor, Apoſtolum. Sed vide ſequentem Articulum.

AΓKYΛAΣ —— Ἡ χαλεπάς.] Fortaſſe, Ἡ καὶ δέπας. Heſych. Ἀγκύλη — Ποτηρίου γένος.

ΣΠAΘHNHΣ. Τῶν ἐλάφων τὶς οὕτω καλεῖται.] Apollon. Rhod. lib. iv. 175.

Ὅσση δὲ ῥινὸς βοὸς ἤνιος ἢ ἐλάφοιο
Γίγνεται, ἥντ' ἀγρωσταὶ ἀχαιΐνεην καλέουσιν.

Ubi Schol. Ἀχαία ἐστὶ τῆς Κρήτης πόλις, ἐν ᾗ γίνονται ἀχαιΐνεαι λεγόμεναι ἔλαφοι· αἳ καὶ ΣΠAΘINAIAI καλοῦνται. Quare legendum forſan apud Heſych.

* Ita in margine Heſych. — Legendum Διῒ ἴκελον, ἐμπρεπής. Illud A male natum eſt ex ſequenti litera. Vel Διῒ εἴκελον. Quod perinde eſt. Ruhnkenius ad Timæi Lexicon p. 26. legit, Ἀνδρείκελον. Sed noſtra emendatio vera eſt.

Heſychium, Σπαθιναίη, τῶν ἐλάφων τὶς ὅτω καλεῖται. PARS IV.

ΠΕΡΙΣΧΟΜΕΘΑ. Περιοτῶς ἐρχόμεθα.] Lego, Πέριξ ἐρχόμεθα.

ΤΜΗΔΗΝ —— Ἀποκεχρισμένως.] Emendat Boſ. Ἀποκεχωρισμένως. Sed lego, Ἀπεσχισμένως.

ΔΕΞΑΜΕΝΑΙ —— Καὶ ἐπισκίαι.] Lego, καὶ πάντα σκεύη. *Vaſa omnigena.**

ΚΙΞΑΛΗΣ. Φὼρ, κλέπτης.] Democritus apud Stobæum Serm. cxlv. p. 457. Κιξάλλην καὶ λῃστὴν πάντα κτείνων τὶς, ἀθῷος ἂν εἴη, καὶ αὐτοχειρίῃ, καὶ ἐκλεύων, καὶ ψήφῳ.

ΛΙΤΟΥΡΙΟΝ. Κακοῦργον.] Recte corrigunt, λιτουργόν. Simonides apud Stobæum Serm. cxcii. p. 654.

Τὴν δ' ἐκ κυνὸς ΛΙΤΟΥΡΓΟΝ, αὐτομήτορα.

Quo reſpexerit Heſychius. Ubi male legunt, λιτοργόν. Grotius, λειτουργόν. Rectius.

ΦΟΡΤΙΚΑ —— Τὰ ὑπερο ψίας σκώμματα.] Diodorus Siculus lib. xix. 86. p. 385. Edit. Weſſeling. Ἐλοιδόρησε φορτικῶς τὸν Πτολεμαῖον.

---

* Ita in margine Heſych. — Lego, καὶ πάντα σκεύη. *Vaſa omnigena.* Vel καὶ ἐπίσκια. Scilicet χωρία. *Loca umbroſa.* Vide Plutarch. vol. ii. p. 934.

ΠΑΡΑΒΟΛΩ.

PARS IV.

ΠΑΡΑΒΑΛΩ —— Παρὰ θεῷ.] Lego, Παραθῶ.

ΚΑΘΥΛΟΜΑΝΟΥΝΤΩΝ.] Hippocrates apud Stobæum Serm. cxciii. p. 661. Ἀλλ' ὅμως χρῄζει γυνὴ σωφρονίζοντος· ἔχει γὰρ φύσει καὶ τὸ ἀκόλαστον ἐν ἑαυτῇ, ὅπερ εἰ μὴ καθ' ἡμέρην ἐπικόπτοιτο, ὡς τὰ δένδρα καθυλομανεῖ.

ΕΥΡΩΠΟΝ. Σκοτεινὸν, πλατύ.] Reſpexit Euripidis Iphigen. in Taur. v. 625.

Τάφος δὲ ποῖος δέξεταί μ', ὅταν θάνω;
Πῦρ ἱερὸν ἔνδον, χάσμα τ' εὐρωπὸν πέτρας.

Hunc locum citat Diodorus Siculus lib. xx, 14. p. 416. quem vide.

ΤΙΘΑΙ. Τιθασαί.] Aratus Διοσημ. p. 122. Edit. Oxon.

Καὶ τιθαὶ ὄρνιθες, ταὶ ἀλέκτορος ἐξεγένοντο,
Εὖ ἐφθειρίσαντο καὶ ἔκρωξαν μάλα φωνῇ,
Οἷόν τε σταλάον ψοφέει ἐπὶ ὕδατι ὕδωρ.

Ubi Schol. Τιθαὶ λέγονται, αἱ ἥμεροι καὶ πρᾶεισι· ἁπαλὸν δὲ τὸ σῶμα ἔχουσιν αἱ κατοικίδιοι ὄρνιθες.

ΠΟΛΥΑΡΡΗΤΟΣ. Πολύευκτος.] Infra rectius, Πολυήρατος, πολύευκτος. Photius Biblioth .p. 1032. Οὐδὲ μελετῶν ἀντὶ τῆς ἀληθινῆς φιλίας τὴν ΠΟΛΥΑΡΑΤΟΝ ΚΟΛΑΚΕΙΑΝ. *Execrandam adulationem.* Quod aliud eſt. Item infra p. 1048.

Καὶ

Καὶ Οὐράνιόν τινα — ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν γνωρίζειν τὸν ὅμοιον τρόπον τὺς ΠΟΛΥΑΡΑΤΟΥΣ ΓΟΗΤΑΣ φησί. PARS IV.

ΣΥΜΒΑΤΗΡΙΟΙ.] Photius Biblioth. p. 728. Ταύτης γὰρ δι' ἀπάτης ϗ ὅρκων συμβατηρίων τὸν ἀδελφιδῦν Ἀράθην συλλαβὼν ὁ Μιθριδάτης αὐτοχειρίᾳ ἀποσφάξας ἐκράτησε.

ΘΑΨΙΝΟΝ ——Ὁ βάπτει, ᾧ ξανθίζυσι.] Delenda illa, ὃ βάπτει. Scripſerat aliquis, ᾧ βάπτυσι pro ᾧ ξανθίζυσι.

ΚΑΣΑΣ. Ἀμφίταπης ϗ πιλωτά.] Agatharchides apud Photium Biblioth. p. 1333. Στολὰς γὰρ αὐτοῖς τε καὶ τοῖς ἵπποις ἀνέδωκε πιλητὰς, ἃς οἱ κατὰ χώραν ἐκείνην προσαγορεύυσι ΚΑΣΑΣ, ὥςε πᾶν κρύπτειν τὸ σῶμα, πλὴν τῶν ὀφθαλμῶν.

ΜΕΡΜΙΘΑ.] Agatharchides apud Photium Bibl. p. 1349. Ταύτας κατ' ἐκεῖνο καιρῦ οἱ ἐπιχώριοι τέχνῃ ϗ σπυδῇ ϗ μερμίθαις εἰς τὴν χέρσον ἐκβαλόντες.

ΜΑΓΙΔΕΣ.] Agatharchides apud Photium Biblioth. p. 1352. Ποίησας δὲ λεῖον ϗ κολλῶδες, ἀνέπλασεν ἐκ μαγίδος, εἰ ϗ ὐ χειροπλήθεις, ὄγκυς.

ΟΥΤ' ΑΡ'. Οὐ δή. Οὔτ' ἄρ' φρένας, ὔτε κατὰ σύνεσιν.] Homer. Iliad. A. 115.

—— ἐπεὶ

—— ἐπεὶ ἐ ἔθεν ἐςὶ χερείων,
Οὐ δέμας, ἐδὲ φυὴν, ἔτ' ἄρ' φρένας, ἔτε τι ἔργα.

Hinc corrigendus forſan Theocritus in Idyll. xiv. 48.

Ἄμμες δ' ἔτε λόγω τινὸς ἄξιοι, ἔτ' ἀριθμητοί.

Lego, ἔτ' ἄρ' ἀριθμῶ. Quod elegantius longe. Sic notum Oraculum apud Suidam v. Ὑμεῖς, ὦ Μεγαρεῖς·

—— ἔτ' ἐν λόγῳ, ἔτ' ἐν ἀριθμῷ.

Item Callimachus apud Suidam loco laudato,

—— ἐ λόγος, ἐδ' ἀριθμός.

ΤΕΝΘΡΗΝΙΩΔΕΣ. Πολὺ καὶ κενὸν κηρίον, καὶ ἀραιόν.] Legendum, Πολύκενον. *Fiſtuloſum.* Et ſic Triller. in Obſervat. Crit. p. 421. De hac voce vide Triller. ad Ælian. de Animal. lib. xii. 20. p. 1085. Quod idem ac σηραγγῶδες, ut Ælianus inquit. Plutarch. Sympoſ. vol. ii. p. 721. Φαίνεται μᾶλλον ὁ σίδηρος ἔχων τι σαθρὸν, καὶ πολύκενον, καὶ τενθρηνῶδες. Scribitur et ἀνθρηνιῶδες. Vide omnino nos Emendat. in Suidam P. I. v. Ἀθρήνη.

ΑΡΟΣ —— Ἐν αἷς ὕδωρ ἀθροίζεται ὁμόριον.] Scribendum, ὀρόφιον. *Aqua pluvia, quæ detulit a tegulis.*

ΦΟΡΟΤΟΝ. Ἐγκώμενον, βαρύ.] Lego, Φορτὸν, τὸν ἐγκείμενον βαρύ.

ΕΥΦΟ-

ΕΥΦΟΡΩΝ. Καλῶς φέρων.] Lucianus de Merc. Cond. p. 456. Ἐλαφρόν τε καὶ εὔφορον. Hinc corrigendus Arrianus de Expedit. Alexandri p. 2. Καὶ ἐνταῦθα ἀπήντων αὐτῷ κατὰ τὰ στενὰ τῆς ἀνόδου τῆς ἐπὶ τὸ ὄρος, τῶν τε ΕΥΦΟΡΩΝ πολλοὶ ὡπλισμένοι, καὶ οἱ Θρᾶκες οἱ αὐτόνομοι. *Levis armaturæ.* Vulgo male, ἐμπόρων.

ΣΜΙΚΡΟΝ —— Τοῦ ὀβολοῦ τίμιον.] Vide nos Cur. Noviſſ. in Suidam v. Μικροῦ τοῦ ὀβολοῦ τίμιον.

ΑΘΡΑΥΣΤΑ. Ἀπρόσκοπα.] Forſan, Ἄφραστα, ἀπρόσκεπτα, vel ἀπρονόητα. Heſych. Ἄφραστον, ἀπρονόητον. Vide Valckenaer Epiſt. ad Roverum p. 42.

ΝΕΟΑΡΔΕΑ. Νεοπότιστα.] Homer. Iliad. Φ. 346.

Πᾶν δ' ἐξηράνθη πεδίον, σχέτο δ' ἀγλαὸν ὕδωρ·
Ὡς δ' ὅτ' ὀπωρινὸς Βορέης νεοαρδέ' ἀλωὴν
Αἶψ' ἂν ξηραίνῃ ——

ΑΝΗΘΕΙΗ. Ὁμιλία.] Fortaſſe, Ἀν' ἤθεα, ὁμιλίας.

ΣΤΗΘΟΣ.] Polybius lib. iv. 41. p. 430. Ἐφ' ἣν ἔτι πελάγιοι τρέχοντες οἱ πλέοντες τὸν Πόντον, λανθάνουσι ἐπικέλλοντες νυκτὸς ἐπὶ τοὺς τόπους· καλοῦσι δ' αὐτοὺς οἱ ναυτικοὶ Στήθη.

ΥΠΟΣΤΡΟ-

ΥΠΟΣΤΡΟΦΟΝ. Ἀφιγμένον, ὑποςρέφοντα.] Euripides Iphigen. in Aul. v. 1204.

Ἡ δ' ἐξαμαρτοῦσ', ὑπόςροφον νεανίδα
Σπάρτῃ κομίζουσ', εὐτυχὴς γενήσεται.

Huc reſpexit Heſychius.

ΠΑΡΕΡΕΩΣΑΝ —— Μετὰ τῶν ῥεῶν.] Lego, Παρερέτωσαν — μετὰ τῶν ἐρέτων.

ΚΩΛΑΚΡΕΤΑΙ. Ἀργυρικοὶ ταμίαι, οὓς τινες οἴονται μόνου τοῦ δικαστικοῦ προΐςασθαι.] Lego, μόνου τοῦ δικαστικοῦ μισθοῦ προΐςασθαι. Sic Suidas, Timæus, et Schol. ad Ariſtoph. Aves v. 1540.

ΑΡΤΙΜΑΖΕΣ. Νέον.] Forſan, Ἀρτιπαγὲς, νέον. Themiſtius Orat. iv. p. 60. Οἱ ἱκανοί εἰσι τὸν νοῦν μετοικίζειν ἐκ παλαιοῦ σκήνους ἐκτετηκότος εἰς ΑΡΤΙΠΑΓΕΣ ΤΕ, ΚΑΙ ΝΕΟΥΡΓΟΝ.

ΑΡΤΙΜΗΤΑΣ. Νέους.] Lege, Ἀρτεμέας. Ab ἀρτεμής. *Integer.*

ΣΚΥΛΑΞ. Σχῆμα ἀφροδισιακὸν, ὡς τὸ τῶν φοινικιζόντων.] Longus Paſtor. lib. iii. 8. p. 100. Edit. Jungerman. Πρός τε τὰ φιλήματα ὤργα, καὶ πρὸς τὰς περιβολὰς ἐσκυλάκιζε. Lege tamen ἐσκιτάλιζε. Vide nos Emend. in Suidam P. III. v. Σκίταλοι. Phœnices, opinor, maſcula venere famoſi.

ΚΟΚΚΟΣ

ΚΟΚΚΟΣ —— Γυναικεῖον μόριον.] Epigramma apud Pierſon. Veriſim. p. 170.

Κοκκώτην φῦσαν ——

De quo Epigrammate vide nos Emend. in Suidam P. III. v. Πρόσθεμα.

ΔΙΝΔΥΜΗΝ. Μήτηρ Θεῶν.] Legendum, Δινδυμίη. Manetho vi. 538.

—— Δινδυμίη γὰρ ἀγείρονται κατὰ δήμους,
Καὶ πόλιας πλάζονται ὁμοῦ ῥόπτροις τε καὶ αὐλοῖς.

ΑΡΑΙΗΤΟΝ. Στρεπτόν.] Lego, Ἀπαραίτητον, ἄστρεπτον. Maximus Tyrius Diſſert. xi. p. 117. Ἄστρεπτον τὸ Θεῖον καὶ ἀπαραίτητον. Vel forſan, Παραιτητὸν, στρεπτόν. Et hoc verum.*

ΘΡΥΠΤΕΤΑΙ —— Στρηνιᾷ, κλᾶται. —— Θρημνεύεται, ὑπερηφανεύεται.] Ruhnkenius ad Timæum p. 47. legit, Βρενθύεται, ὑπερηφανεύεται. Recte forſan. Sed legendum uno ductu, Θρύπτεται —— βρενθύεται, vel potius στρηνεύεται, ὑπερηφανεύεται. Quod verius. Error ortus ex Θ et C.

ΕΠΙΤΑΥΡΟΝ. Ἰσχυρόν.] Lego, Ἱππόταυρον,

* Ita in margine Heſych.—Ruhnkenius ad Timæi Lexicon p. 37. legit Ἀῤῥατὸν, ἄστρεπτον. Sed legendum ſine dubio, Ἀπαραίτητον, ἄστρεπτον. Maximus Tyrius Diſſert. xi. p. 117. Ἄστρεπτον τὸ Θεῖον καὶ ἀτενὲς καὶ ἀπαραίτητον. Vel forſan, Παραιτητὸν, στρεπτόν.

ἰσχίον,

PARS IV. ἰσχίον, ὄῤῥον. Erotianus Lexic. Hippocrat. Τράμιν, τὸν ὄῤῥον, ὅνπερ καὶ ἱππόταυρον καλοῦμεν. Niſi cum Valcken. ad Ammon. p. 40. ὑπόταυρον mavis. Recte autem ἰσχίον, ὄῤῥον. Heſych. Ὄῤῥος — τὸ ἰσχίον. Vel fortaſſe, Ἐπίταυρον, ἰσχίον, ut notet τὸ ἰσχίον. *Coxendicem.* Sed legendum nunc video, ΕΠΙΤΑΡΡΟΘΟΝ, ἰσχυρόν. Sic ſupra: Ἐπιτάῤῥοθος, ἰσχυρός.

ΗΘΛΙΩΜΑΙ. Ἀκολάςως διαγήοχα.] Corrigit Ruhnkenius ad Timæum p. 196. Κεχλίωμαι. Sed legendum, opinor, Ἠθλίωμαι, ἀκομίςως διαγήοχα. *Squalide, ſine cura et cultu, prout ἄθλιοι ſolent.* Heſych. Ἀκομιαςεῖ, ἀμελᾷ. Lego, Ἀκομιςία, ἀμέλεια.

ΣΘΕΝΊΑ.] Corrige Σθένια. Sed ita Plutarch. de Muſica p. 1140. Edit. Pariſ. Ἀργεῖοι δὲ πρὸς τὴν τῶν ΣΘΕΝΕΙΩΝ τῶν καλουμένων παρ' αὐτοῖς πάλην ἐχρῶντο τῷ αὐλῷ.

ΟΡΝΕΑ. Ὀρνεοπώλια, καὶ πετεινὰ, καὶ τόπος.] Videtur Heſychii Lexicon ex pluribus eſſe conflatum: quod vel hoc exemplo patet. Ὄρνεα, ὀρνεοπώλια. Ὄρνεα, καὶ πετεινὰ καὶ τόπος. Pollux vii. 198. Οὗ δὲ πιπράσκονται οἱ ὄρνεις, ὄρνεα. Ita legendum. Vide Taylor. Lect. Lyſiac. p. 721. et nos ſupra v. Ὄρνεα.

ΦΑΚΟΣ —— Μέλασμά τι ἐν τῇ ὄψει.] Plutarch.

tarch. de Adulat. p. 53. Καὶ ὁ κόλαξ ἐν τοῖς ἀξίοις, σπουδῆς ὅμοιον ἑαυτὸν ἐξαδυνατῶν παρέχειν, οὐδὲν ἀπολείπει τῶν αἰσχρῶν ἀμίμητον· ἀλλ' ὥσπερ οἱ φαῦλοι ζωγράφοι τῶν καλῶν ἐφικνεῖσθαι μὴ δυνάμενοι δι' ἀσθένειαν, ἐν ῥυτίσι, ϗ φακοῖς, ϗ οὐλαῖς τὰς ὁμοιότητας ἀναφέρουσιν, οὕτως ἀκρασίας γὰρ μιμητὴς, δεισιδαιμονίας, ἀκροχολίας, πικρίας πρὸς οἰκέτας, ἀπιστίας πρὸς οἰκείους ϗ συγγενεῖς. PARS IV.

ΠΑΡ' ΟΥΔΕΝ. Εὐκολόν.] Plutarch. de Adulat. p. 56. Παρ' οὐδὲν ἦλθεν ἀνατρέψαι. *Pæne evertit.*

ΛΥΔΙΖΩΝ. Χωρεύων διὰ τοὺς Λυδούς. Οἱ σώζονται μὲν, διεσκευασμένοι δέ εἰσιν.] Vide Suidam v. Λυδοὶ Μάγνητες. Sed lego, Χορεύων διὰ τοὺς Λυδούς.

ΣΩΡΕΥΕΙ. Βουνίζει.] Recte. Hinc Βούνισμα. Vide Heſych. v. Μάλα.

ΦΑΡΗ —— Νεφέλαι.] Scripſerat aliquis, — αἰθέρος φάρη. Id eſt, νεφέλαι. Vide nos ad v. Αἴθης πέπλους.

ΓΗΡΙΑ—] Schol. ad Aratum p. 118. vocat γηράματα. Ὁ δὲ λόγος, καὶ οἱ πάπποι οἱ τινές εἰσι ΓΗΡΑΜΑΤΑ ἀκάνθης, σημεῖον ἐγένοντο ἀνέμου, κωφῆς ϗ ἀναισθήτου οὔσης τῆς θαλάσσης.

ΚΟΨΕΝΑ.] Lego, Κοψεία. Heſych. infra: Κοψία, χύτρα.

PARS IV. ΜΑΛΙΣ. Ἀθηνᾶ, λάπαρα.] Lego, Ῥεθόμαλις ἀθηνᾶ, λαμπρά. Schol. ad Homeri Iliad. X. v. 68. Ῥέθη δὲ τὰ ζῶντα μέλη, δι' ὧν ῥέζομέν τι. Αἰολεῖς δὲ ῥέθος, τὸ πρόσωπον, ϗ ΡΕΘΟΜΑΛΙΔΑΣ, ΤΑΣ ΕΥΠΡΟΣΩΠΟΥΣ.

ΛΑΝΟΝ ΚΗΡ. Σοφωτάτη ψυχή.] Scribendum, ΑΥΟΝ ΚΗΡ. Reſpexit illud, Αὔη ψυχὴ σοφωτάτη. Vel, ΔΑΝΟΝ κῆρ. Quod verum. Heſych. Δανὸν, ξηρόν. Hinc corrigendus Plutarch. Lib. de Oracul. Defect. p. 432. ΑΥΗ γὰρ ξηρὰ ψυχὴ καθ' Ἡράκλειτον. Vulgo, Αὔτη.

ΛΥΣΙΑΝ. Ὁρμὴν ἐν συνουσίᾳ.] Scribe Λύσσαν. Infra: Λύσσαν, ὁρμήν.

ΕΜΠΑΙΣ. Ἐγκύμων.] Vide Heſych. v. Ἠνδρωμένη.

ΑΜΕΛΕΙΑ. Καταφρόνησις — Ἀμελία, τὸ ἴσον.] Ita lego. Vide notam Alberti ad v. Ἀμέλεια.

ΟΡΕΣΚΩΟΙΣΙ.] Homer. Iliad. A. 268.

Κάρτιστοι μὲν ἔσαν, ϗ καρτίστοις ἐμάχοντο
Φηρσὶν ὀρεσκῴοισι, ϗ ἐκπάγλως ἀπόλεσσαν.

ΟΣΣΗΤΗΡΑ. Βοηθόν.] Scribo, Ἀοσσητῆρα. Vide Heſych. v. Ἀοσσητήρ.

ΚΕΙΑΝΤΟ. Ἔκειντο.] Vide Heſych. v. Ὀρεσκῴοις.

ΠΥΡΣΑΙΣ

ΠΥΡΣΑΙΣ ΓΕΝΥΞΙ.] Reſpexit Euripidis Phœniſſ. v. 32. ubi γένυσιν. PARS IV.

Ἤδη δὲ πυρσαῖς γένυσιν ἐξανδρούμενος
Παῖς οὑμὸς ——

ΥΠΕΜΝΗΜΥΚΕ.] Scribendum apud Homerum Iliad. X. 491, quo reſpexit Heſychius, ὑπημήμυκε vel ὑπεμμήμυκε. Fluit ab ἡμύω, ut recte Etymol. Magn. v. Ὑπεμνήμυκε. Ἡμύω, ἤμυκα. Attice, ἐμήμυκα. Quare legendum, ὑπεμήμυκε. Nam litera brevis ſæpius producitur apud Homerum ante liquidam: nam efferebatur quaſi ὑπεμμήμυκε.

Ἦμαρ δ' ὀρφανικὸν παναφήλικα παῖδα τίθησι,
Ἄλλα δ' ΥΠΕΜΗΜΥΚΕ, δεδάκρυνται δὲ παρειαί.

Vide omnino nos in Epiſt. Crit. v. Ἀσταχύς.

ΣΧΟΙΝΟΝ. Τῶν αὐλητικῶν νόμων τις.] Legendum, Σχοινίων. Plutarch. de Muſica p. 1132. Οἱ δὲ νόμοι οἱ κατὰ τούτους αὐλῳδικοὶ ἦσαν, ἀπόθετος, ἔλεγοι, κωμάρχιος, ΣΧΟΙΝΙΩΝ, κηπίων τε καὶ δεῖος, καὶ τριμελής. Idem infra p. 1133. Λέγεται γὰρ τὸν Ὄλυμπον αὐλητὴν ὄντα τῶν ἐκ Φρυγίας, ποιῆσαι ΝΟΜΟΝ ΑΥΛΗΤΙΚΟΝ εἰς Ἀπόλλωνα τὸν καλούμενον Πολυκέφαλον.

ΠΟΛΥΚΕΦΑΛΟΣ.] Vide Plutarchum de Muſica p. 1133. loco ſupra laudato.

PARS IV.

ΚΡΑΔΙΗΣ —— Κράδαις ϰ̀ θρίοις ἐπιραϐδιζομένοις.] *Verberatis*. Vide ſupra v. Κραδησίτης. Quare male Sopingius *virgatis* interpretatur.

ΤΛΑΣ. Ὑπομένας, ἢ ποιήσας.] Reſpexit Sophoclem apud Plutarchum Lib. de Adulat. et Amici Diſcr. p. 72.

Ὁ δ' Οἰδίπȣς πȣ̃, ϰ̀ τὰ κλεῖν' αἰνίγματα;
Ὁ πολλὰ δὴ τλὰς Ἡρακλῆς λέγει τάδε;

ΨΥΧΟΡΡΑΓΕΙ. Ἀποθνήσκει.] Plutarch. Orat. ii. de Virt. Alexand. p. 337. Τέλος δὲ, ἀπομαραινομένη καὶ φθίνȣσα, περὶ αὐτὴν οἷον εὐλάς τινας ἀνέζεσεν ἀγεννῶν βασιλέων καὶ ἡγεμόνων ψυχορραγούντων.

ΠΟΛΥΛΙΣΤΟΝ. Πολυλιτάνευτον.] Simonides apud Plutarch. de Pyth. Oracul. p. 402. Χερνίϐων πολύλιστον. Hinc forſan corrigendum pulcherrimum Epigramma apud Plutarch. p. 14.

Εὐρυδίκη Ἱεραπολιῆτις τόνδ' ἀνέθηκε
Μȣ́σαις, εὔϊστον ψυχῇ ἑλȣ̃σα πόθον.
Γράμματα γὰρ, μνημεῖα λόγων, μήτηρ γεγαυῖα
Παίδων ἡϐώντων, ἐξεπόνησε μαθεῖν.

In primo Pentametro ἀντὶ τȣ̃, εὔϊστον, vir doctus εὐόϊστον legit; ſed legendum puto,

—— ΕΥΛΙΣΤΟΝ ψυχῇ ἑλȣ̃σα ΠΟΝΟΝ.

Quæ laborem bene amatum animo ſuſcepi. Vide nos Emend. in Suidam vol. ii. p. 440. Confer et

Crinagoræ

Crinagoræ Epigram. apud D'Orville Charit. p. 130. Sic Callimachus Hymn. in Cererem v. 139. PARS IV.

῞Ιλαθί μοι, ΤΡΙΛΛΙΣΤΕ ——

ΠΕΛΛΑ. Λίθος.] Gujetus, Πίθος. Recte. Poeta neſcio quis apud Plutarch. de Oracul. Defect. p. 409. Πέλλαι δὲ ξύλινοι πίθοι πλᾶσθεν ἅπαντες. Iſta verba ξύλινοι πίθοι ſunt gloſſa ex margine. Legendum, opinor, Πέλλαι δὲ πλᾶσθεν ἅπαντες. Sunt autem iſti verſus Simonidis, opinor.

ΚΕΛΑΡΥΞΙΝ. Ἰδίωμα ψόφου.] Legendum, puto, Κελάρυξεν. Ut reſpexerit ad locum Poetæ, Simonidis, opinor, apud Plutarchum p. 409. Προβάτων γὰρ ἐκ πάντων κελάρυξεν ὡς ἀπὸ κρηνάων &c. Sic ſupra, Κελαρύζει — Ἰδίωμα ἤχου.

ΙΠΠΟΘΟΡΟΝΗΜΗΝ. Τὴν μεγάλην εὐωχίαν.] Vox iſta εὐωχίαν, quæ corrupta eſt, fraudi fuit Sopingio, qui Ἱπποθοίνην corrigebat. Sed legendum, Ἱππόθορον ὁρμὴν, τὴν μεγάλην ὀχείαν. Vel fortaſſe, Ἱπποθόρον νόμον, τὸν μεγάλην ὀχείαν διδόντα. Erat etiam νόμος αὐλητικὸς Ἱππόθορος dictus, teſte Plutarcho in Conjug. Præcept. p. 138. Adſcribam ejus verba, quia huic noſtræ emendationi lucem aliquam atque opem adminiſtrabunt: Ἐν μὲν γὰρ τοῖς μουσικοῖς ἕνα τῶν αὐλητικῶν ΝΟΜΩΝ Ἱππόθορον ἐκάλουν,

λων, μέλος τι τοῖς ἵπποις ΟΡΜΗΣ ἐπεγερτικὸν (ὡς ἔοικεν) ἐνδιδόντα περὶ τὰς ΟΧΕΙΑΣ. Idem infra Sympoſ. Quæſt. v. p. 704. Ὁρῶ μὲν γὰρ ὅτι καὶ μουσικῇ πολλὰ κηλεῖται τῶν ἀλόγων, ὥσπερ ἔλαφοι σύριγξιν, ἵπποις δὲ μιγνυμέναις ἐπαυλεῖται νόμος, ὃν Ἱππόθορον ὀνομάζουσιν.

ΤΥΝΗ —— Δωρικῶς δέ, Συ.] Plutarch. Apophtheg. p. 190. Πρὸς δὲ ἄνθρωπον πονηρὸν ἐρωτῶντα πολλάκις τὶς ἄριστος εἴη Σπαρτιατῶν, εἶπεν, (Ἆγις) Ὁ ΤΥΝΗι ἀνομοιότατος. *Tibi diſſimilis.*

ΜΗΔΟΜΕΝΟΣ. Ποιῶν, βουλευόμενος.] Simonides apud Plutarch. Περὶ Προκοπῆς p. 79. Ὁ Σιμωνίδης φησὶ μέλιτταν ξανθόν μέλι μηδομέναν, οἱ δ' ἄλλοι χρόαν ἄνθων καὶ ὀσμὴν, ἕτερον δὲ οὐθὲν ἀγαπῶσιν, οὐδὲ λαμβάνουσιν.

ΤΡΑΓΟΥΣ. Σατύρους.] Plutarch. de Capiend. ex Hoſtib. Utilit. p. 86. Τοῦ δὲ Σατύρου —Τράγος γένειον.

ΣΙΚΧΟΣ. Ὁ μικρόσιτος, ἢ ὁ ἀηδής.] Plutarch. de Capiend. ex Hoſtib. Utilit. p. 87. Οἱ δὲ σικχοὶ καὶ νοσώδεις ἄρτον καὶ οἶνον προσφερόμενοι ναυτιῶσιν. Vide nos ſupra P. IV. p. 241. et præcipue Emend. in Suidam P. III. v. Σικχός.

ΑΦΥΛΛΩΤΟΝ ΠΕΤΡΑΝ. Ἄπορον.] Lego, Ἄφορον.

ΔΙΕΧΗΣ.

ΔΙΕΧΗΣ. Διμερής.] Plutarch. de Conſolat. p. 115. Στρογγύλα γὰρ εἶναί φασι τὰ κακὰ καὶ συνεχῆ· — τὰ δ' ἀγαθὰ, ΔΙΕΧΗ τε καὶ δυσκόλως συνερχόμενα πρὸς αὐτοῖς τοῦ βίου τοῖς τέρμασιν.

ΣΑΤΥΡΙΟΝ.] Plutarch. de Sanitate Tuend. p. 126. Τί γὰρ ὡς ἀληθῶς διαφέρει σατύρια προσάγοντα κινεῖν καὶ παροξύνειν τὸ ἀκόλαστον ἐπὶ τὰς ἡδονὰς, ἢ τὴν γεῦσιν ὀσμαῖς καὶ καρυκείαις ἐρεθίζειν, ὥσπερ τὰ ψωριῶντα, κνησμῶν ἀεὶ δεῖσθαι καὶ γαργαλισμῶν;

ΑΣΦΑΚΕΛΙΣΤΟΝ. Ἀπερίσταλτον.] Legendum, Ἀπερίσπαστον. Voce ἀπερισπάστους utitur Plutarchus Quæſt. Roman. p. 281.

ΑΝΤΙΠΑΙΣ. Νέος παῖς.] Plutarch. de Virt. Mulier. p. 261. Ἐπεκλήθη δ' Ἀριστόδημος ὑπὸ τῶν βαρβάρων μαλακὸς, ὅπερ ἐστὶν ἀντίπαις.

ΑΝΕΓΓΥΟΣ. Ἄπιστος.] Plutarch. p. 262. ΑΝΕΚΔΟΤΟΣ ΚΑΙ ΑΝΕΓΓΥΟΣ. Idem infra Quæſt. Rom. p. 288. Τοὺς γὰρ Σαβίνους φασὶ τὸ τῆς γυναικὸς αἰδοῖον ὀνομάζειν σπόριον· εἶτα οἷον ἐφυβρίζοντας οὕτω προσαγορεύειν τὸν ἐκ γυναικὸς ΑΓΑΜΟΥ καὶ ΑΝΕΓΓΥΟΥ γεγεννημένον.

ΚΟΝΙΠΟΔΕΣ. Ὑποδήματα μοίχικα.] Pro μοίχικα fortaſſe ἀγροῖκα. Plutarch. Quæſt. Græc. p. 291. Τίνες ἐν Ἐπιδαύρῳ κονίποδες καὶ ἄρτυνοι; οἱ μὲν τὸ πολίτευμα ὀγδοήκοντα καὶ ἑκατὸν ἄνδρες ἦσαν.

PARS IV. Ἐκ δὲ τέτων ᾑρεῖτο βɛλευτὰς, ἓς ἀρτῦνες ἐκάλεν. Τȣ̃ δὲ δήμȣ τὸ πλεῖςον ἐν ἀγρῷ διέτριβεν. Ἐκαλȣ̃ντο δὲ κονίποδες, ὡς συμβαλεῖν ἐςὶν, ἀπὸ τῶν ποδῶν γνωριζόμενοι κεκονιμένων, ὁπότε κατέλθοιεν εἰς τὴν πόλιν.

ΟΝΟΒΟΣΤΙΔΕΣ. Ὀνομάτιδες.] Iſtud Ὀνομάτιδες, ſive Ὀνοβάτιδες, eſt correctio τȣ̃, Ὀνοβόςιδες. Quare hoc poſtremum delendum eſt. Legendum, Ὀνοβατίδες αἱ ἐπὶ μοιχείᾳ ἁλȣ̃σαι γυναῖκες, καὶ ἐξενεχθεῖσαι ἐπὶ ὄνων. Plutarchus Quæſt. Græc. p. 291. Τὶς ἡ παρὰ Κυμαίοις ΟΝΟΒΑΤΙΣ; Τῶν γυναικῶν τὴν ἐπὶ μοιχείᾳ ληφθεῖσαν ἀγαγόντες εἰς ἀγορὰν, ἐπὶ λίθȣ τινὸς ἐμφανῆ πᾶσι καθίςασαν· εἶτα ὅτως ἀνεβίβαζον ἐπ᾽ ὄνον, καὶ τὴν πόλιν κύκλῳ περιαχθεῖσαν, ἔδει πάλιν ἐπὶ τὸν αὐτὸν λίθον καταςῆναι, καὶ τολοιπὸν ἄτιμον διατελεῖν, ΟΝΟΒΑΤΙΝ προσαγορευομένην.

ΑΦΕΣΤΗΣ. Ἀγαθός.] Puto, Ἀφεςήρ, ἄγος.*

ΟΣΙΟΥΡΓΗΣΑΙ —— Ὅταν ἀπάρχωνται τῶν θεῶν αὐτῶν.] Lego, τῷ θεῷ αὐτῶν. Scilicet, αὐτῶν θυσίων.

ΑΓΩΓΙΑ. Ἀηδία.] Lego, Ἀναγωγία, ἀναίδεια.

ΚΕΡΑΣ. Θρίξ.

* Ita in margine Heſych.— Lego, Ἀφεςὴρ, ἄγος. Nam ἄγος idem ac ἄρχων. *Magiſtratus.* Vide Plutarchi Quæſt. Græc. p. 292.

ΚΕΡΟΠ-

ΚΕΡΟΠΛΑΣΤΗΣ —— Τριχοκοσμητής.[Plutarch. de Solert. Animal. p. 976. Καὶ τὸν παρ' Ἀρχιλόχῳ κεροπλάστην, φιλόκοσμον εἶναι περὶ κόμην καὶ καλλωπιστήν.

ΦΑΙ. Δῆμος.] Fortaſſe, Φαίαξ, δημαγωγός. De iſto Phæace vide Taylor. Lect. Lyſiac. cap. vi. et nos ad Suidam P. III. v. Φαίαξ.

ΤΕΛΕΙΟΤΑΤΟΝ. Ἐντελέστερον. Τελειότατον πετεηνῶν, ἐπιτελεστικώτατον.] Ita legendus iſte locus. Illa τελειότατον πετεηνῶν ſunt poſterior pars Hexametri.

ΟΠΑΙΑ. Θύρις.] Plutarch. in Pericle, p. 159. Τὸ δ' ὀπαῖον ἐπὶ τοῦ ἀνακτόρου Ξενοκλῆς ὁ Χολαργεὺς ἐκορύφωσε.

ΩΜΟΛΙΑ. Τὰ ἄγρια ὀθόνια.] Recte corrigunt, Ὠμόλινα. Plutarch. de Garrulitate p. 509. Χαριέντως ὁ βασιλεὺς Ἀρχέλαος, ἀδολέσχου κουρέως περιβαλόντος αὐτῷ τὸ ΩΜΟΛΙΝΟΝ, καὶ πυθομένου, Πῶς σε κείρω, βασιλεῦ; Σιωπῶν, ἔφη.

ΚΝΗΚΙΣ —— Ἐπὶ τῶν νεφῶν.] Plutarch. de Socrat. Genio. p. 581. Καὶ κυβερνήτῃ πελάγους φθόγγος, ἢ ὄρνιθος, ἢ διαδρομὴ κνηκίδος ἀραιᾶς, πνεῦμα σημαίνει καὶ κίνησιν τραχυτέραν θαλάσσης.

ΔΙΑΞΙΦΙΣΑΣΘΑΙ.] Hinc Διαξιφισμός Plutarcho de Socrat. Genio p. 597.

ΕΥΝΟΥ-

PARS IV. ΕΥΝΟΥΧΟΣ —— Κάλαμος.] Lego, Γάλλος. Vide Heſych. v. Κέλωρ.

ΚΑΜΑΣΙΝΕΣ. Ἰχθύες.] Recte legunt Καμασῆνες ex Empedocle. Addas Empedoclem apud Plutarchum Sympoſ. Lib. vi. Quæſt. x. p. 685.

Φῦλον ἄμουσον ἄγουσα πολυσπερέων καμασηνῶν.

Paulo ſupra extat corruptus locus apud Plutarchum, quem hac occaſione emendabimus. Διὸ καὶ τῶν Στωϊκῶν ἔνιοι τὴν ὗν σάρκα κρέα γεγονέναι λέγουσι, τῆς ψυχῆς, ὥσπερ ἁλῶν, παρεσπαρμένης ὑπὲρ τοῦ διαμένειν. Lego, τὴν ΥΕΙΑΝ σάρκα κρέα γεγονέναι λέγουσι. *Some of the Stoics ſay that Swines fleſh is meat.*

ΣΠΑ —— Φυτὸν τοῦ φοίνικος.] Recte Salmaſius, Σπάδιξ. Plutarchus Sympoſ. Lib. viii. Quæſt. iv. p. 724. Πρῶτος ἐν Δήλῳ Θησεὺς ἀγῶνα ποιῶν, ἀπέσπασε κλάδον τοῦ ἱεροῦ φοίνικος, ὃ καὶ ΣΠΑΔΙΞ ὠνομάσθη.

ΙΡΕΣ. Λόγοι.—Ἴρεσιν ἐοικότες, ὦ χρώματι, ἀλλ' οὐ τῷ σχήματι &c.] Legendum, οὐ χρώματι, ἀλλὰ τῷ σχήματι, ὅλοι γάρ εἰσι συνεστραμμένοι.

ΚΟΑΛΕΜΟΣ.] Plutarch. Cimon. p. 480. Καὶ κακῶς ἤκουεν ὡς ἄτακτος καὶ πολυπότης, καὶ τῷ πάππῳ Κίμωνι προσεοικὼς τὴν φύσιν· ὃν δι' εὐήθειαν φασὶ ΚΟΑΛΕΜΟΝ προσαγορευθῆναι.

ΙΡΜΟΣ.

PARS IV.

ΙΡΜΟΣ. Ἀκολουθία.] Lego, Εἱρμός.

ΙΕΡΑΣ. Σημεῖον.] Lego, Τέρας.

ΜΑΙΜΑΚΤΗΣ. Μειλίχιος.] Plutarchus de Ira Cohib. p. 458. Διὸ καὶ τῶν θεῶν τὸν βασιλέα Μειλίχιον, Ἀθηναῖοι δὲ Μαιμάκτην, οἶμαι, καλοῦσι.

ΟΤΟΒΕΙ. Θορυβεῖ.] Æſchylus in Prometh. apud Plutarchum de Ira Cohib. p. 456. ubi ὀττοβεῖ, gemina τ.

——ὑπὸ δὲ κηρόπλαστος ὀττοβεῖ δόναξ
Ἀχέτας ὑπνοδόταν νόμον——

ΚΑΤΑΡΟΙΖΟΜΑΙ. Ῥευματίζομαι.] Hinc Plutarchus de Ira Cohib. p. 461. Ἔλαθεν ἑλκώδη καὶ ΚΑΤΑΡΡΟΙΚΗΝ διάθεσιν περὶ τὸ θυμοειδὲς ἀπεργασάμενος.

ΡΥΤΑ—— Εἶδος φιάλων.] Plutarch. p. 461. Καθάπερ ἔνιοι πολλῶν παρόντων, ἓν ἐξελόμενοι κανθάριον, ὡς Μάριον ἱστοροῦσιν νήρυτον, οὐκ ἂν ἑτέρῳ πίοιεν. Lego et diſtinguo, ἱστοροῦσιν, ἢ ῥυτόν.

ΣΗΤΑΝΙΟΙ. Καθαροὶ πυροί.] Plutarchus de Animi Tranquil. p. 466. Ὁ γὰρ χθὲς ὠὰ, καὶ ἀμύλια, καὶ ΣΗΤΑΝΕΙΟΝ ἄρτον διαπτύων, τήμερον αὐτόπυρον ἐπ' ἐλαίαις ἢ καρδαμίδι σιτεῖται προσφιλῶς καὶ προθύμως. Qui locus corrupte citatur apud Stobæum Serm. xxxii. p. 105.

PARS IV.

ΟΧΗ. Τρώγλη.] Recte. Aratus apud Plutarchum de Solert. Animal. p. 967.

Ἢ κοίλης μύρμηκες ὀχῆς ——

ΜΕΣΟΛΑΝΙΟΝ. Μεσοδέμιον.] Forſan, Μεσοκράνιον. Plutarch. in Lycurgo, p. 843. Ἔκρινε δὲ καὶ Δίφιλον ἐκ τῶν ἀργυρίων μετάλλων τοὺς ΜΕΣΟΚΡΑΝΕΙΣ. *Metallorum columnas.*

ΚΕΜΑΝΤΑ. Καθαρὰ, εὔωδη.] Empedocles apud Plutarchum Quæſt. Natural. p. 917.

ΚΕΜΜΑΤΑ θηρείων μελέων μυκτῆρσιν ἐρευνῶν.

Ubi Interpres, *Veſtigia.*

ΦΩΤΙΓΞ —— Φλόγιος αὐλός.] Forſan, Λώτινος αὐλός. Plutarch. de Solert. Animal. p. 961. Κηλοῦνται μὲν ἔλαφοι καὶ ἵπποι σύριγξι καὶ αὐλοῖς, καὶ τοὺς παγούρους ἐκ τῶν χηραμῶν ἀνακολοῦνται βιαζόμενοι ταῖς φώτιγξι.

ΛΑΜΠΗ.] Plutarch. contra Stoicos p. 1073. Χαίρουσι λάμπῃ καὶ ὄξει, τὸν δὲ πότιμον καὶ χρηστὸν οἶνον ἀποπετόμενοι φεύγουσιν.

ΥΛΗΤΗΣ. Οἴνου εἶδος.] Hinc γλεῦκος ὑλητήριον apud Plutarch. contra Colot. p. 1109. Ἆρα δεῖ σκοπεῖν τινὲς μᾶλλον ἄνθρωποι τὸ μὴ μᾶλλον ἐπάγουσι τοῖς πράγμασιν, ἢ οἱ πᾶν μὲν αἰσθητὸν, κρᾶμα παντοδαπῶν ποιοτήτων ἀποφαίνουσι σύμμικτον, ὥστε γλεῦκος ΥΛΗΤΗΡΙΟΝ; Ita legendum. Vulgo, αὐλητήριον.

ΚΝΗΚΙΣ.

ΚΝΗΚΙΣ.] Plutarchus de Primo Frigido p. 591. Νέφη, ϗ ὁμίχλας, ϗ κνηκίδες.

ΚΕΚΗΛΙΔΩΣΑΙ. Μεμίανσαι.] Reſpexit Jeremiam ii. 22. Εὰν ἀποπλύνῃ ἐν νίτρῳ ϗ πληθυνῇς σεαυτῇ ποίαν, κεκηλίδωσαι ἐν ταῖς ἀδικίαις σȣ ἐναντίον ἐμȣ̃, λέγει Κύριος.

ΓΡΑΜΜΑΤΑ —— Καὶ τὰ ἐν ταῖς δικαςικαῖς ψήφοις καὶ ὑ ἀπογραφαί.] Lego, ϗ κυάμοις ἀπογραφαί. Heſych. Κυάμῳ, δικαςικῷ ψήφῳ.

ΚΑΪΚΑΣΑΙ. Καταγελάσαι.] Lego, Καγχάσαι.

ΥΠΟΒΛΕΠΟΜΕΝΟΣ. Ὑπονοῶν, ἐχθραίνων.] Sic quoque Suidas. Uterque reſpexit 1 Reg. xviii. 9. Vide nos Emendat. in Suidam P. III. v. Ὑποβλεπόμενος.

ΠΑΡΥΣΤΡΙΔΕΣ. Αἱ τὸ ἔλαιον ἔχȣσαι.] Legendum, Ἐπαρυςρίδες. Vide Heſych. ſupra v. Ἐπαρυςρίδες. Tanaquil. Faber in Epiſt. xxxviii. lib. ii. p. 98. ita corrigit: Παροχίδες, αἱ τὸ ἔλαιον παρέχȣσαι. Male. Zacharias iv. 2. Ἑώρακα, ϗ ἰδȣ̀ λυχνία χρυσῆ ὅλη, ϗ τὸ λαμπάδιον ἐπάνω αὐτῆς, ϗ ἑπτὰ λύχνοι ἐπάνω αὐτῆς, ϗ ἑπτὰ ΕΠΑΡΥΣΤΡΙΔΕΣ τοῖς λύχνοις τοῖς ἐπάνω αὐτῆς.

ΛΕΟΝΤΙΔΙΟΝ. Ἰσχυρῶς, κατὰ τὸν λέοντα.] Recte Salmaſius, Λεοντηδόν. II Maccab. xi. 11.

ΛΕΟΝΤΗ-

PARS IV. ΛΕΟΝΤΗΔΟΝ δὲ ἐντινάξαντες εἰς τὰς πολεμίας, κατέστρωσαν αὐτῶν χιλίας πρὸς τοῖς μυρίοις, ἱππεῖς δὲ ἑξακοσίας πρὸς τοῖς χιλίοις· τὰς δὲ πάντας ἠνάγκασαν φυγεῖν.

ΚΑΙΡΩι. Ῥοπάλῳ.] Lego, Καιρῷ, ῥοπῇ. Sic utitur Xenophon in Anabaſ. p. 190. Μέγιστον ἔχετε καιρόν. *Maximum momentum habetis.* Quod non vidit Interpres.

ΡΟΠΗ —— Ῥάβδος.] Delendum ῥάβδος, ut male repetitum ex Articulo præcedenti.

ΠΕΡΙΠΤΕΡΟΝ.] Amos iii. 15. Συγχεῶ καὶ πατάξω τὸν οἶκον τὸν περίπτερον ἐπὶ τὸν οἶκον τὸν θερινὸν, καὶ ἀπολοῦνται οἶκοι ἐλεφάντινοι, καὶ προστεθήσονται ἕτεροι οἶκοι πολλοὶ, λέγει Κύριος. Huc reſpexit Heſychius.

ΣΗΤΕΙΟΥΣ. Νέους.] Scribe, Ἐτείους. Supra: Ἔτεια, ἐπέτεια, νέα.

ΔΙΕΘΡΥΒΗ. Ἐκλάσθη, διετρίβη.] Habacuc iii. 6. Διεθρύβη τὰ ὄρη βίᾳ. Quo reſpexit Heſychius.

ΦΑΥΛΙΣΤΡΙΑ. Ἡ καταγελῶσα.] Reſpexit Zephaniam ii. 15. Πόλις ἡ φαυλίστρια.

ΟΠΩΡΟΦΥΛΑΚΙΟΝ. Σκηνή.] Eſaias i. 8. Ἐγκατα-

Ἐγκαταλειφθήσεται ἡ θυγάτηρ Σίων, ὡς σκηνὴ ἐν ἀμπελῶνι, καὶ ὡς ὀπωροφυλάκιον ἐν σικυηράτῳ. PARS IV.

ΠΑΓΟΣ —— Ψύχος.] Plutarch. in Lucullo p. 513. Ἐν δὲ τοῖς ἀθρίοις πάχνην ἐπιφέροντες καὶ πάγον, ὑφ' οὗ χαλεποὶ μὲν ἦσαν οἱ ποταμοὶ τοῖς ἵπποις πίνεσθαι διὰ ψυχρότητος ὑπερβολήν.

ΓΗΘΟΥΣ. Χαρᾶς.] Plutarch. in Ageſilao p. 612. Οἱ τῶν μὲν τεθνεώτων πατέρες, καὶ κηδεσταί, καὶ οἰκεῖοι καταβαίνοντες εἰς ἀγορὰν, ἀλλήλους ἐδεξιοῦντο λιπαροὶ τὰ πρόσωπα, φρονήματος μεστοὶ καὶ γήθους.

ΑΘΗΡ. Ἐπιδορατίς.] Plutarch. Caton. Minor. p. 793. Ὡς δὲ εἶδεν ἐσῶτα τὸν ἀθέρα καὶ τὴν ἀκμὴν διαμένουσαν, εἰπὼν, Νῦν ἐμός εἰμι.

ΦΑΙΚΑΣΙΟΝ.] Plutarch. in Antonio p. 931. Καὶ τὰ τῆς ἡγεμονίας παράσημα καταλιπὼν οἴκοι, μετὰ τῶν γυμνασιαρχῶν ῥάβδων ἐν ἱματίῳ καὶ φαικασίοις προῄει.

ΛΥΚΟΘΡΑΣΗΣ. Θρασύς.] Lege Λυκοθαρσής. Epigramma in Anthol. p. 410.

ΜΥΡΙΝΟΥ.

Θύρσις ὁ κωμήτης, ὁ τὰ νυμφικὰ μῆλα νομεύων,
Θύρσις ὁ συρίζων Πανὸς ἴσον δόνακι,
Ἔνδιος, οἰνοπότης, σκιερὰν ὑπὸ τὴν πίτυν εὕδει·
Φρουρεῖ δ' αὐτοὺς ἑλὼν ποίμνια βάκτρον ἔρως.
Ἆ νύμφαι, νύμφαι, διεγείρατε τὸν ΛΥΚΟΘΑΡΣΗ
ΒΟΣΚΟΝ, μὴ θηρῶν κύρμα γένηθ' ὁ ἔρως.

PARS IV.

ΚΛΑιΝ —— ἀμπέλȣς.] Themiſtius Orat. xv. p. 184. Δεῖ ΚΛΑιΝ ΤΑΣ ΑΜΠΕΛΟΥΣ, ϗ ἡλίκοι τὸν ἄξονα τέμνειν, ϗ ἡλίκην σφῦραν. Ubi male Harduinus, Κλαδεύειν.

ΠΡΕΠΟΝ. Τέρας.] Vide Suidam v. Ὕπατον.

ΑΛΕΙΤΑΙ. Πηδήσει.] Eſaias xxxv. 6. Τότε ἁλεῖται, ὡς ἔλαφος, ὁ χωλός.

ΝΥΝ. Ἀντὶ τȣ̃, Καὶ δή.] Legendum, Νῦνδη: ἀντὶ τȣ̃, ϗ δὴ —Νύγει &c. Porphyr. apud Theodoret. de Græc. Affect. p. 179. Νυνὶ δὲ θαῦμαζȣσι. Legendum, Νῦνδη. *Nunc ſcilicet*. Vide Suidam v. Νῦνδη.

ΚΕΚΟΠΑΚΕΝ. Ἐπαύσατο.] Geneſis viii. 8. Καὶ ἀπέςειλε τὴν περιςερὰν ὀπίσω αὐτȣ̃ ἰδεῖν, εἰ κεκόπακε τὸ ὕδωρ ἀπὸ τῆς γῆς.

ΗΤΑΣΕΝ. Ἐϐασάνισεν.] Reſpexit Geneſ. xii. 17. Καὶ ἤτασεν ὁ Θεὸς τὸν Φαραὼ ἐτασμοῖς μεγάλοις καὶ πονηροῖς.

ΣΠΑΡΤΙΟΥ.] Geneſis xiv. 23. Ἀπὸ σπαρτίȣ ἕως σφυρωτῆρος ὑποδήματος λήψομαι ἀπὸ πάντων τῶν σῶν,, ἵνα μὴ εἴπης, ὅτι ἐγὼ ἐπλȣ́τισα τὸν Ἄϐραμ.

ΝΗ ΤΗΝ ΥΓΕΙΑΝ.] Reſpexit Geneſ. xlii. 15. Νὴ τὴν ὑγίειαν Φαραὼ, ȣ̓ μὴ ἐξέλθητε ἐντεῦθεν, ἐὰν μὴ ὁ ἀδελφὸς ὑμῶν ὁ νεώτερος ἔλθῃ ὧδε.

TO

PARS IV.

ΤΟ ΤΑΧΟΣ. Συντόμως.] Deuteron. vii. 22. Οὐ δυνήσῃ ἐξαναλῶσαι αὐτὰς ΤΟΤΑΧΟΣ, ἵνα μὴ γένηται ἡ γῆ ἔρημος, καὶ πληθυνθῇ ἐπί σε τὰ θηρία τὰ ἄγρια.

ΕΓΝΩΔΩΣ. Σὺν Θεῷ.] Forſan, Ἐνὼχ ὥδευσε σὺν Θεῷ. Vel, Ἔγνω δόσιν Θεȣ̃. Vide S. Joan. iv. 10. Vel, Ἔγνω γνῶσιν Θεȣ̃. Numeri xxiv. 16. Ἐπιςάμενος ἐπιςήμην παρὰ ὑψίςȣ, καὶ ὅρασιν Θεȣ̃ ἰδὼν ἐν ὕπνῳ.

ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΟΥ.] Reſpexit Pſalm. x. 2. Μεταναςεύȣ ἐπὶ τὰ ὄρη, ὡς ςρȣθίον.

ΠΤΕΡΝΙΣΜΟΝ. Ἐπίϐȣλον.] Male Salmaſius; nam legendum, Ἐπιϐȣλὴν, ex Suida v. Πτέρνα. Reſpexit Pſalm. xl. 10. Ὁ ἄνθρωπος τῆς εἰρήνης μȣ ἐφ' ὃν ἤλπισα, ὁ ἐσθίων ἄρτȣς μȣ, ἐμεγάλυνεν ἐπ' ἐμὲ πτερνισμόν.

ΑΜΕΜΦΩΣ. Ἀμέμπτως, ἀφειδῶς.] Xenophon Hiſt. Græc. p. 482. Δῶρα ἀμέμπτως ἐδίδȣ.

ΠΟΛΥΒΕΛΕΜΝΟΙ. Οἱ ὑπομνηματισάμενοι τὰς πολυςίκτȣς, ὅτε τὸν Ὀρφέα ἀπέκτειναν πολλοῖς βέλεσιν.] Phanocles apud Stobæum Florileg. p. 265. Edit. Grotii:

Ποινὰς δ' Ὀρφῆι κταμένω ςίζȣσι γυναῖκας
Εἰς ἔτι νῦν, κείνης εἵνεκεν ἀμπλακίης.

Quin et legendum, ΟΤΙ τὸν Ὀρφέα ἀπέκτειναν.

PARS IV.

ΑΝΤΑΝΕΛΩΝ.] Reſpexit Pſalm. xlv. 10. Ἀντανειρῶν πολέμȣς μέχρι τῶν περάτων τῆς γῆς. Alexand. Ἀντανελῶν.

ΛΕΠΤΑΛΕΟΝ ——Λεῦκος ἐν νόμοις.] Forſan, Ζάλευκος ἐν νόμοις. Et ſic Bentleius Diſſert. de Phalaridis Epiſt. p. 346. De Zaleuco vide Bentleium ſupra p. 339.

ΠΗΔΥΕΙ.] Hinc corrige Erotianum apud Heringam in Obſervat. p. 112. Ἐπέδυεν, ἐπεδιέῤῥει καὶ διεπήδα. Legendum, Ἐπήδυεν. Et ſic doctiſſimus Pierſon. in Veriſimil. p. 112. Vide Suidam v. Πίδυειν.

ΚΑΤΑΖΕΝΑΣΚΕ. Καταζήρανεν.] Legendum Καταζήνασκε. Homer. Odyſſ. Λ. 586.

—— καταζήνασκε δὲ δαίμων.

ΕΓΜΑ. Ἔγματα, τύποι.] Lego, Ἐκμάγματα, τύποι. Utitur Ariſtoph. in Theſmoph. v. 521.

Λέων, λέων σοι γέγονεν, αὔτ' ΕΚΜΑΓΜΑ σόν.

ΚΑΚΙΘΗΣ. Ἄτροφος, ἄμπελος.] Pro ἄμπελος lego πέμπελος. *Qui mala habitudine eſt. Facie macra et rugoſa.* Hinc de *Sene* dicitur πέμπελος. Vide Suidam v. Πέμπελος, et v. Τυμβογέρων. Vide et Etymol. Magn. v. Δείκελον et Πέμπελος. Ita Æſchylus Eumenid. v. 479.

Αὗται

Αὖται δ' ἔχουσαι μοῖραν ἐκ ΕΥΠΕΜΠΕΛΟΝ, PARS IV.
Καὶ μὴ τυχοῦσαι πράγματος νικηφόρου,
Χωροῖεν αὖθις ——

ΑΔΟΥΣΙΗ —— Ἡμέρα.] Ab ἥμερος ſcilicet. Sic Heſych. Ὡραία, ἡμέρα. Legendum, ἥμερα. Virgil. Ecl. i. 81.

—— *Sunt nobis* mitia *poma*,
Caſtaneæ molles, et preſſi copia lactis.

ΛΙΣΣΟΝ. Ἀναντὲς, ἀπότομον, ὑψηλόν.] Leonidas in Epigrammate apud Salmaſium Plin. Exercitat. p. 765.

Εὔαγρει λαγόθηρα, καὶ εἰ πετεηνὰ διώκων
Ἰξευτὴς ἥκεις τοῦθ' ὑπὸ ΔΙΣΣΟΝ ΟΡΟΣ,
Κἀμὲ τὸν ὑλωρὸν ἀπὸ κρημνοῖο βόασον
Πᾶνα· συναγρεύσω, καὶ κυσὶ, καὶ καλάμοις.

Salmaſius, *Gemino ſub monte*. Legendum, ὑπὸ λισσὸν ὄρος. Sed vide omnino Cl. Brunck in Analect. vol. i. p. 224.

ΟΥΛΑΔΕΣ. Πῆραι, θύλακοι.] Scribo, Θυλλάδες. Supra: Θυλλίδες, αἱ θύλακοι. Scribo, Θυλλάδες, οἱ θύλακοι. Mox: Θύλλης, θύλακος. Lego, Θύλλας, vel Θυλλίς. Nam utrumque forſan rectum. Heſych. Θαλλὶς, μάρσιππος, μακρός. Lego cum aliis Θυλλίς.

ΚΑΤΑΔΙΕΛΕΣΘΑΙ. Καταμερίσασθαι.] Scribe

Καταδιέλεσθε. Et ſic habet Suidas. Uterque reſpexit Pſalm. xlvii. 14. Θέσθε τὰς καρδίας ὑμῶν εἰς τὴν δύναμιν αὐτῆς, ϗ καταδιέλεσθε τὰς βάρεις αὐτῆς, ὅπως ἂν διηγήσησθε εἰς γενεὰν ἑτέραν.

ΠΑΡΑΣΥΝΕΒΛΗΘΗ. Ὡμοιώθη.] Reſpexit Pſalm. xlviii. 13. Παρασυνεβλήθη — ϗ ὡμοιώθη.

ΚΑΤΑΚΑΡΠΟΣ. Πλούσιος.] Pſalm. li. 10. Ὡσεὶ ἐλαία κατάκαρπος ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ.

ΠΟΣΑΠΛΩΣ.] Pſalm. lxii. 1. Ποσαπλῶς σοι ἡ σάρξ μου.

ΡΑΔΑΜΝΟΣ.] Job viii. 16. Καὶ ἐκ σαπρίας αὐτοῦ ὁ ῥάδαμνος αὐτοῦ ἐξελεύσεται.

ΠΡΟΗι. Προβαλῇ.] Proverb. v. 9. Ἵνα μὴ πρόῃ ἄλλοις ζωήν σου, ϗ σὸν βίον ἀνελεήμοσιν.

ΠΕΤΑΥΡΟΝ. Εἶδος παγίδος.] Male hic Stephanus Pindarum laudat, cum ſit ex Proverb. ix. 18. Ἐπὶ πέταυρον ᾅδου συναντᾷ.

ΚΑΤΙΩΤΑΙ.] Utitur Jeſ. τοῦ Sirach xii. 11. Καὶ γνώσῃ ὅτι οὐκ εἰς τέλος κατίωσε.

ΑΝΑΚΥΚΛΕΙ. Ἀνόρθου.] Suidas: Ἀνακυκλήϊον τὸν ὀρθόν. Unde lego, Ἄνω κύκλον, τὸν οὐρανόν. Reſpexit Sophoclis Philoct. v. 813.

—— Τὶ τὸν ἄνω λεύσσεις κύκλον;

ΝΕΟΘΡΟ-

NEOΘPOTOIΣ. Nεαυξέσιν, νεωςὶ ὁρμῶσιν.] PARS IV.
Pro νεωςὶ ὁρμῶσιν lego, Nεόρτοις. Niſi præſtet, Nεοθρέπτοις. Sophocles Trachin. 905.

Ἁ νεόρτος ἅδε νύμφα.

Ubi Schol. Ἡ νεωςὶ ὁρμήσασα.

AIΘEPOΣ TTMBOΣ. Oὐρανός.] Legerim, Aἰθέρος δόμος. Epigram. apud D'Orville ad Charit. p. 260.

Eἶχεν γὰρ, χάριν εἶχεν ἐπ' ἠυχρόοισι προσώποις,
Aἰθέρος ὥςε μενεῖν ἀθανάτοισι δόμοις.

Ita ſcribendum. Male vulgo diſtinguunt poſt Aἰθέρος. Vide Cl. Editorem.

ΠEAP. Γλαυκέας, λιπάρον.] Lego, Πέαρ γλυκὺ, ἔαρ λιπαρόν. Ut iſtud Π male adhæſerit ex præcedenti fortaſſe verbo. Vel forſan legendum, Πῖον ἔαρ, γλυκὺ ἔαρ, λιπαρόν. Callimachus Fragment. Bentl. N°. ccii.

Πολλάκι δ' ἐκ λύχνυ πῖον ἔλειξεν ἔαρ.

Quo reſpexerit Heſychius. Tanaquil. Faber in Epiſt. xxxix. P. II. ita corrigit: "Πέαρ γάλακ-"τος λιπαρόν. *Lactis cremor*. Dicitur et Πῖαρ."

ΣATINAI. Ἁμάξαι.] Euripides Helen. v. 1327.

Zεύξασα θεὰ σατίναν.

IΠΠOKAMΠAΣ. Ὕλην λίαν μεγάλην· ἱπποκελεκεμμαίνην.

PARS IV.

λεκεμμαίνην. Οἱ δὲ, ζῶον.] Lego, ᾠδὴν λίαν μεγάλην ἱπποκαμπὴν καλεῖ. Οἱ δὲ, ζῶον. Eſt ex Authore aliquo, qui Carmina quædam flexuoſa ἱπποκαμπὰς vocaverat. Ex ἱπποκελεκεμμαί[illegible], quod monſtri ſimile eſt, fecimus ἱπποκαμ[illegible]ὴν καλεῖ, idque opinor veriſſime. Vide Suidam v. Κάμπτω, et Heſych. v. Κάμπτειν.

ΕΠΑΡΟΥΡΟΣ. Ἐπίγειος.] Recte. Cætera nauci non ſunt. Ἐπάρουρος eſt *vivus*, qui edit καρπὸν ἀρούρης. Lucian. Dialog. Mort. p. 296. Ἠρόμην γὰρ ὁπότε ἔφης βούλεσθαι ΕΠΑΡΟΥΡΟΣ ὢν θητεύειν παρά τινι τῶν ἀκλήρων, ᾧ μὴ βίοτος πολὺς εἴη, μᾶλλον ἢ πάντων ἀνάσσειν τῶν νεκρῶν.

ΟΠΙΣΘΙΑ. Ἄλλα τὰ τῶν ζῴων οὐραῖα.] Lego, Ὀπισθιαῖα, τὰ τῶν ζῴων οὐραῖα. Agathias lib. ii. 4. p. 40. Τὰ δὲ ὀπισθίδια τῷ ἀλλήλοις ἀντιτετάχθαι διαφυλάττοιντο. Ubi lego, Ὀπισθιαῖα. Sic ἀνεμίδιον pro ἀνεμιαῖον apud Suidam v. Ἄνεμος. Sed Agathias in Epigram. p. 170.

Τοίη ποικιλότευκτος ἔλεν θέσις, εὖτ᾽ ἀπὸ λευκοῦ
Τοῦ καὶ ΟΠΙΣΘΙΔΙΗΝ εἰς ὁδὸν ἐρχομένου.

ΕΡΓΑΝΗ ——Ἐργατική.] Euripides Andromach. v. 1013.

Ὦ Φοῖβ᾽, ὁ πυργώσας τὸν ἐν Ἰλίῳ
Εὐτειχῆ πάγον, καὶ Πόντιε,
Κυανέαις ἵπποις διφρεύων

Ἅλιον πέλαγος,
Τίνος ἕνεκ' ἄτιμον ΕΡΓΑ-
ΝΑΝ χέρα τεκτοσύνας
Ἐνυαλίῳ δοριμήστορι προθέντες,
Τάλαιναν μεθεῖτε τάλαιναν Τροίαν;

Ita legendus iſte verſiculus.

ΕΠΗΛΥΓΑΙΟΝ. Ἐπιφάνες, σκοτεινόν.] Lego, Ἐπήλυγα, οὐκ ἐπιφανῆ, σκοτεινόν, ut reſpexerit Eurip. Cycl. 676.

Οὗτοι σιωπῇ τὴν πέτραν ΕΠΗΛΥΓΑ
Λαβόντες, ἑστήκασι ——

ΑΡΗΡΕΝ. Ἰσχυρῶς ἥρμοσται.] Reſpexit Euripidis Hippolyt. v. 1090.

Ἄρηρεν, ὡς ἔοικεν ——

ΠΟΡΙΠΑ. Πόρτις, ποριστής.] Legendum, Πόρις, πόρτις — Ποριστής. Euripides Bacch. 736.

Καὶ τὴν μὲν ἂν προσεῖδες εὔθηλον ΠΟΡΙΝ
Μυκωμένην ἔχουσαν ἐν χεροῖν δίχα.

Ad quem locum vide Barneſium.

ΑΝΕΙΛΑΤΟ. Ἀνέλαβεν, ἐπανεκαλέσατο.] Forſan legendum ἐπηγκαλίσατο, ut reſpexerit Act. Apoſt. vii. 21. Ἀνείλετο αὐτὸν ἡ θυγάτηρ Φαραὼ, καὶ ἀνεθρέψατο αὐτὸν ἑαυτῇ εἰς υἱόν. Euripides Heraclid. v. 42.

Ἡ δ' αὖ τὸ θῆλυ παιδὸς Ἀλκμήνη γένος,

Ἔσωθε

PARS IV.

Ἔσωθε καὶ τοῦδ' ΑΠΗΓΚΑΛΙΣΜΕΝΗ,
Σώζει ———

ΟΧΕΙΑ ΠΟΝΤΙΑ. Ἡ ἄγκυρα, παρὰ τὸ ὀχεῖν &c.] Euripides Helen. v. 284.

Ἄγκυρα δ' ἥ μου τὰς τύχας ὀχεῖ μόνη.

ΚΡΥΠΤΕΥΟΜΑΙ. Ἐνεδρεύομαι.] Euripides Helen. v. 548.

——— ἔτι που κρυπτεύομαι
Πρωτέως ἀσέπτου παιδὸς ἐκ βουλευμάτων;

Quo reſpexit Heſychius.

ΚΕΚΡΑΝΤΑΙ. Τετέλεσται.] Euripides Ion. v. 1010.

Πῶς οὖν κέκρανται δίπτυχον δῶρον θεᾶς;

ΟΜΟΠΤΕΡΟΙ. Ὁμότριχοι.] Euripides Electra v. 530.

Πολλοῖς δ' ἂν εὕροις βοστρύχους ὁμοπτέρους.

ΠΑΡΗΓΟΡΕΙ. Παρακαλεῖ.] Reſpexerit Sophoclem apud Schol. ad Euripid. Phœniſ. v. 308. ubi legendum,

ΤΙΣ με παρηγορεῖ ———

ΟΡΕΓΜΑ. Βῆμα.] An legendum, Ῥέγμα, βάμμα? Heſych. Ῥέγματα, βάμματα. Euripides Phœniſſ. 314.

Παρηΐδων τ' ὄρεγμα.

Ubi

Ubi Schol. Ἔκταμα. Fortaſſe,

Παρηΐδων τε ῥέγμα.

Ruborem genarum.

ΥΠ' ΑΥΝΗΝ. Παρ' Ἑκαταίῳ Φιλητᾶς.] Forſan, Παρ' Ἑκαταίῳ Μιλησίῳ. Legendum quoque, Αὐλήν.

ΕΚΒΟΛΗ ΛΟΓΟΥ. Παράβασις.] Arrian. Exped. Alex. lib. vi. p. 401. Ταῦτα μὲν δὴ ἐν ἐκβολῇ τοῦ λόγου ἀναγεγράφθω μοι. Vox reſtituenda Appiano de Bellis Mithridat. p. 323. Ταῦτα μὲν οὖν ἡγήσαιτο ἄν τις ἐς Ἀριστίωνα τὸν Φιλόσοφον εἰρημένα, αὐτὸν αἴτιον τῆς ΕΚΒΟΛΗΣ τῶν λόγων γενόμενον. Vulgo male ἐσβολῆς.

ΦΙΛΗΜΗΣ. Φιλίας.] Legendum ſine dubio Φίλης, ἐμῆς, φιλίας. Homer. Odyſſ. A. v. 203.

Οὔτι ἔτι δηρόν γε φίλης ἀπὸ πατρίδος αἴης
Ἔσσεται ——

Vide D. Heinſium ad Theocritum.

ΛΑΥΡΑ —— Ἡ φλόξ.] Appian. de Bellis Pun. p. 26. Καὶ περιπέμψας εἰς ἅπαν τὸ στρατόπεδον, εἴπου τὶ ΛΑΥΡΟΝ εὕρισκε ΠΥΡ, κατέπαυε.

ΛΥΤΤΟΙ. Οἱ ὑψηλοὶ τόποι.] Homer. Iliad. p. 611.

—— ὅς ῥ' ἐκ Λύκτου ἐϋκτιμένης ἕπετ' αὐτῷ.

Ubi

PARS IV. Ubi Schol. Λύκτȣ. Πόλεως τῆς Κρήτης ——Ἔνιοι Λύτ]ον φάσιν αὐτὴν διὰ τὸ κεῖσθαι ἐν μετεώρῳ τόπῳ· τὸ γὰρ ἄνω, ϗ ὑψηλὸν, λύτ]ον φασί· τὸ ἐθνικὸν, Λύκτιος· ϗ θηλυκὸν, Λυκ]ίς.

ΚΑΘΩΣΙΩΣΕ. Κατέλυσε, κατέθυσε.] Bentleius illud κατέλυσε delet. Lego, κατεκαῦσε. Euripides Oreſt. v. 40.

——πυρὶ καθήγνισαι δέμας.

Ubi Schol. Καθήγνισαι, ΚΑΘΩΣΙΩΤΑΙ, ΚΕΚΑΥΤΑΙ.

ΠΡΟΗΚΩΝ. Προβεβηκώς.] Reſtituenda iſta vox Xenophonti Lacedæm. Republ. p. 684. Καὶ τὰς μὲν προσηκȣ́σας κόρας οἴκοι θρεπ]έον. Legendum, προηκȣ́σας. *Ætate provectas. Jam olim nubiles, ſed quas nemo duxerit ob patris infamiam.* Suidas: Προβεβηκόσι, παλαιοτέροις.

EX MARGINE HESYCHII.

ΑΓΗΝΟΡΙΑ. Ἀνδρεία —— Καταχρηστικῶς δὲ ϗ ἐπὶ τῶν ἀλόγων ζώων τάσσεται· ἡ ἰσχύς. Ὡς τό·

——Ἀγηνορίη δέ μιν ἔκτα.

ἐν τέγεϊ.] Illa ἡ ἰσχύς locum non ſuum obtinent: nam Hemiſtichium allatum pertinet ad ἀλόγων ζώων.

ζώων. Quare vel delenda vel alibi ſubmovenda. Fortaſſe ſcribendum,

—— Ἀγηνορίη δέ μιν ἔκτα.

Ἡ ἰσχὺς, εὐγένεια. Neque enim placet Pergeri emendatio ἐν Τέχει. Vel forſan ſcribendum ex Poeta aliquo,

—— Ἀγηνορίη δέ μιν ἔκτα

Ἐν Τεγέῃ ——

In Tegea ſcilicet: niſi mavis ἐν τέγεϊ. *In domo.* Sed legendum denique, Ἔκ[τ]εινε. Interpretatio eſt τȣ̃, ἔκτα. Sic Noſter infra: Ε[κ]ταν, ἔκτειναν. Vide nos in Epiſt. Crit. v. Ἀ[γ]ελ[ά]βος.

ΑΓΚΑΛΙΔΑΝ ΕΛΚΕΙΝ. Α῎ρειν ξύλα εἰς ἔργατα.] Scribe Ἀ[γκ]αλίδα, ἔχειν. Nicoſtratus apud Athenæum lib. xiv. 1. p. 615.

Κηφισόδωρον ȣ̓ κακῶς μὰ τὸν Δία τὸν Πλάνον
Φασὶ ςενωπὸν εἰς ςενὸν ςῆσαι τινὰς
Ἀγκαλίδας ΕΧΟΝΤΑΣ ——

Deinde lege cum Heinſio, ΩΣ ΕΡΓΑΤΑΙ. Plutarch. Romulo p. 22. Χόρτȣ καὶ ὕλης ἀγκαλίδα κοντῷ περικειμένην ἀνέχων. Idem Catone p. 782. ξύλων ἀγκαλίδας. Quare legendum, opinor, ΑΓΚΑΛΙΔΑ ΑΝΕΧΕΙΝ.

ΑΓΝΥΣΤΑΣ. Λείας. Οἱ δὲ, τὰς ὤας τῶν ἱςῶν.] Lege et diſtingue, Ἀγνύθας. Λείας, οἱ δὲ, τὰς ὤας τῶν ἱςῶν. Alii λείας τῶν ἱςῶν, alii ὤας τῶν ἱςτῶν. Hæc mens Heſychii.

ΑΔΙΑΚΕ-

PARS IV.

ΑΔΙΑΚΕΛΕΥΘΩι. Ἀηδεία.] Illud Ἀηδεία eſt non niſi pars veræ lectionis. Lego, Ἀδιακελεύθῳ, ἀδιαβάτῳ.

ΑΔΡΑΣΤΟΣ. Πρῶτος ἱερέων Νέμεσιν ἱδρύσατο.] Lego, ἱερὸν Νεμέσεων. Confer nos ſupra P. II. v. Ἀδραςία.

ΑΕΛΛΟΘΡΙΞ. Ποικιλόθριξ, ἢ πυρεωρὲς καὶ συνεχεῖς ἔχουσα τὰς τριχάς.] Cum ποικιλόθριξ explicat, reſpicit ad Αἰολόθριξ. Cæterum pro πυρεωρὲς legendum omnino παρηόρους. Schol. ad Theocriti Idyll. xv. 8. Πάραρος, (quod idem ac παρήορος) ὁ ἀνάρμοστος.

ΑΕΡΓΟΣ. Ἀργὸς, ἢ ΚΑΚΟΥΡΓΟΣ.] Recte Heſychius. Vox hæc reſtituenda Theocrito in Syracuſ. v. 50. ubi vulgo male legitur ἐρειοί.

Οἷα πρὶν ἐξ ἀπάτας κεκροταμένοι ἄνδρες ἔπαισδον,
Ἀλλάλοις ὁμαλοὶ, κακὰ παίγνια, πάντες ΑΕΡΓΟΙ.

ΑΕΣΣΙΦΡΩΝ. Ματαιόφρων.] Scribe Ἀεσίφρων, ex Homeri Iliad. Υ. 183.

—— ὁ δ' ἔμπεδος, οὐδ' ΑΕΣΙΦΡΩΝ.

ΑΘΑΜΒΕΣ. Φρύνιχος Ἀλκήςιδι·
Σῶμα δ' ἀθαμβὲς γυιοδόνιςον τήρει.]
Lego ΓΥΙΟΔΟΝΗΤΟΝ, ut πτεροδόνητος apud Comicum in Avib. v. 1402.

Οὐ γὰρ σὺ χαίρεις ΠΤΕΡΟΔΟΝΗΤΟΣ γενόμενος;

ΑΘΑΡΙΟΙ

ΑΘΑΡΙΟΙ —— Τινὲς δὲ, μὴ δεδεμένοι ἄρθρῳ.] Recte. Reſpexit illud Luciani in Eunucho, Ἄρθρα ἐν ἄρθροις. Nam ἄρθρον utriuſque ſexus eſt. Latini, *Rem in re.*

ΑΙΓΑΙΟΙΣ. Θαλασσῶν * περιαγνίζουσιν.] Lego, Αἰγαῖον, θάλασσαν περιαιγίζουσαν. Vel potius, Αἰγαίοις, θαλασσῶν περιαιγίζουσιν. Vox dicitur de iis maribus, quæ valde tempeſtuoſa ſunt.

ΑΙΘΕΡΙΟΝ. Καὶ οὐράνιον.] Legendum, Αἰθέριον, ΑΕΡΙΟΝ καὶ οὐράνιον.

ΑΙΜΑΛΙΑ. Ἀλλαντία.] Scribendum, Αἱμαλία. Suidas: Ζωμὸς μέλας, ἡ λεγομένη αἱμαλία. Quod Kuſterum fugiſſe miror. Hinc Sophilus apud Athenæum lib. iii. 36. p. 125.

Ὁ πορνοβοσκὸς γάρ μ' ὑπὸ κνισολοιχίας
Χορδήν τιν' ΑΙΜΑΤΙΑΤΙΝ αὐτῷ σκευάσαι
Ἐκέλευσε ταυτὴν ἐμὲ ——

Hinc et Heſychius infra: Προγόνιαν, ΥΦΑΙΜΑΤΙΟΝ.

ΑΛΑΒΑΣΤΡΟΝ. Μυροθήκη, λίθος ψήφινος.] Lego, ΛΗΚΥΘΟΣ ψήφινος. Scribebatur ληθος. Hinc error.

ΑΛΑΩΝ. Τυφλῶν.] Reſpexit Sophoclis Oedip. Col. v. 145.

—— ἀλαῶν

PARS IV.

—— ἀλαῶν ὀμμάτων ἄρα ϗ
Ἦθα φυτάλμιος ——

ΑΝΕΘΟΛΟΥΤΟ. Ἀνεταράσσετο.] Reſpexit Senarium apud Etymol. Magn. v. Τεθολωμένος.

ΑΝΕΙΝΩΣ. Οἰκτρῶς.] Lego, Ἐλεεινῶς, οἰκτρῶς. Et ſic Suidas.

ΑΝΩΠΙΣΤΟΝ. Ἀόρατον, ἀπάρακτον, ἀνεπίστροφον.] "Ἀνώπιστος vero vel ἀνώπητος ortum eſt "ab Ionico Νωπεῖν, νωπίζειν, hujus enim generis "multa διφορεῦνται, ut Grammatici loquuntur, "ad cujus intellectum ſufficere tibi poſſunt, "quæ protulit magnus Bentleius in Epiſtola "Malelæ ſubjecta p. 25." *Hemſterhuſ.* Fallitur Vir doctiſſimus. Ut ab Ὀίω, ὀίσω, Ἀνώϊστος· ſic ab Ὀπίζω, ὀπίσω, Ἀνώπιστος. Quare legendum, Ἀνώπιστον, ἀόρατον, ἄπρακτον, ἀνεπίστροφον.

ΑΠΑΝΘΡΩΠΟΣ —— Σοφοκλῆς ἀπανι.*] Fortaſſe, Σοφοκλῆς Ἀθάμαντι. Quam Fabulam ſæpius laudat Heſychius. Atque hoc verum puto.

ΑΠΟΙΝΟΝ. Ἀτιμώτατον.] Recte corrigunt, Ἀτιμώρητον. Vide Suidam v. Ἄποινα.

ΑΠΟΚΡΕΠΑΛΙΣΜΟΣ. Ἀπανθρακισμός.] Legendum puto cum viris doctis, Ἀποκραιπαλισμὸς,

μὸς, ἀποθωρακισμός. Theognetus apud Athenæum lib. xiv. 1. p. 616.

Ἀπεκραιπάλα τὰ πλεῖστα τοῦ γελάσαι χάριν.

Hinc Ἀποκραιπαλισμός.

ΑΠΟΠΑΤΤΑΝΕΥΟΥΣΙ. Περιβλέπουσιν.] Bentleius in Epiſtola ad Joan. Daviſium legit, Ἀποπαττανέουσι, περιβλέψουσιν. Vide et Clarke ad Homeri Iliad. Ξ. 101.

ΑΠΟΣΤΑΣ. Φυγών. Αἰσχύλος — καὶ Ἀλκμήνη.] Forſan ſcribendum, καὶ Ἀμυμώνη. Cujus Fabulæ meminit Athenæus lib. xv. 12. p. 690. et Ammonius v. Γῆμαι. Vide Heſych. v. Θρώσκων.

ΑΠΟΧΡΑΙΝΕΙΝ. Τὸ ἀποληφθὲν τῶν χρωμάτων παρὰ τοῖς ζωγράφοις.] Lego, Ἀποχρανθέν. Τὸ ἀπαλειφθὲν τῶν χρωμάτων παρὰ τοῖς ζωγράφοις.

ΑΡΓΕΣΤΑΙ. Οἱ ἐτήσιοι.] Diodorus Siculus p. 47. Edit. Weſſeling. Ἀργέσται κοινωνοῦσι τῆς τῶν ἐτησίων προσηγορίας.

ΑΡΙΣΤΟΔΗΜΟΣ —— καὶ Λαχάρας.] Lego, καὶ Γλυκέρας. Quod non uno nomine ſe commendat. Vide et v. Δορυαλλός.

ΑΡΣΠΑΚΕΣ. Δρύες ἐπικεκομμέναι.] Lego, Ἄσπαγες, δρύες ἐπικεκαυμέναι. Vide Heſych. v. Κίρκοι.

ΑΡΡΑΓΕΣ

PARS IV. ΑΡΡΑΓΕΣ ΟΜΜΑ. Οὐ δακρύον.] Scribendum, Οὐ δακρυόεν.

ΑΣΤΕΚΤΟΣ. Ἀφόρητος, ἀβάςακτος.] Photius Epiſt. 244. Ἄςεκτον δίψαν. Ita legendum, non ἄςηκτον. *Sitim intolerabilem.*

ΑΣΩΔΗΣ. Ἀμμώδης.] Plutarch. de Solert. Animal. p. 974. Ἀσώδης γενομένη πρὸς τὰς μυρμηκιὰς τρέπεται. Interpres, *cum nauſea tentatur.* Atque in hoc ſenſu cepit Salmaſius.

ΑΤΑΛΜΑΤΑ.] Lego, Ἀγάλματα.

ΑΤΕΓΚΤΟΣ. Ὁ μήτε δακρύων, μήτε ἱδρῶν, ἀνένδοτος, καὶ γὰρ ὁ ἐλεῶν δακρύει.] Hinc corrigendus Suidas: Ἀτέγκτοις, τοῖς μήτε δακρύουσι, μήτε ἱδρῶσι, ἀβρόχοις. Vulgo legitur δάκρυσι. Vide nos in Epiſt. Crit. v. Ἀτέγκτοις. Cæterum hic legendum puto: Ἀνένδοτος πρὸς ἔλεον· καὶ γὰρ ὁ ἐλεῶν δακρύει. Sic recte procedet ſententia. Suidas: Ἀςόργους — Ἀνελεήμονας δὲ, τοὺς ἀκαμπεῖς καὶ ἀνενδότους.

ΑΤΛΑΣ —— Καὶ ἡ διϊοῦσα εὐθεῖα ἕως τῶν πυλῶν.] Pro πυλῶν lego πυγῶν.

ΑΥΡΙΒΑΤΑΣ. Αἰσχύλος τὸ Αὔριον, ἐπὶ τοῦ ταχέως τίθησι.] Lego, Αἰσχύλος τὸ, αὐρὶ, ἐπὶ τοῦ, ταχέως τίθησι. Idem αὐριβάτας et ταχυβάτας, ſive ταχυβήμων. Hæc mens Heſychii.

ΑΚΜΟΝΙΔΗΣ.

ΑΚΜΟΝΙΔΗΣ. Ὁ Χάρων. Καὶ ὁ Οὐρανός. Ἄκμονες γὰρ παῖς.] Antimachus apud Plutarch. Quæſt. Rom. p. 275.

Λέχρις δὲ δρεπάνῳ τέμνων ἀπὸ μήδεα πατρὸς
Οὐρανοῦ Ἀκμονίδεω λάσιος Κρόνος ἀντιτέτυκτο.

Ubi ἀντὶ τοῦ, Λέχρις, legendum Λέχρις vel Λέχρια.

ΑΚΡΟΤΟΝ. Ἀδιαῤῥίπιστον, ἀπαίδευτον.] Fortaſſe, Ἀκρότονον. *Validis artubus*. Vide Athenæum lib. xii. 13. p. 552.

ΑΚΡΟΧΟΡΔΟΝΕΣ. Ὄνομα πάθους.] Julian. Miſop. p. 339. Εἴ τις ἦν μοι καὶ ἀκροχορδὼν, ὥσπερ τῷ Κίμωνι. Plutarch. de Ser. Num. vol. ii. p. 563. Ἀκροχορδόνες, καὶ μελάσματα, καὶ φακοί.

ΑΓΡΕΤΑΝ. Ἡγεμόνα, θεόν.] Vox reſtituenda Æſchylo in Perſ. v. 1007.

Βεβᾶσι γὰρ οἵπερ ΑΓΡΕΤΑΙ στρατοῦ,
Βεβᾶσιν, οἲ, οἲ, νώνυμοι.

Ita legendum. Vulgo, ἀγρόται.

ΒΑΙΣ. Ῥάβδος φοίνικος.] Recte vidit Sopingius nihil mutandum. Ita 1 Maccab. xiii. 37. Τὸν στέφανον τὸν χρυσοῦν, καὶ τὴν βαΐνην ἣν ἀπεστείλατε, κεκομίσμεθα. Pro βαΐνην Alex. βαΐν. *Ramum palmæ*. Sic 11 Maccab. xiv. 4. Ἧκε πρὸς τὸν βασιλέα Δημήτριον προσάγων αὐτῷ στέφανον χρυσοῦν καὶ φοίνικα.

PARS IV.

ΒΑΚΧΙΑΔΑΙ. Οὐ μόνον οἱ Μιλήσιοι, ἀλλὰ καὶ Κορίνθιοι.] Ita Crinagoras in Epigrammate apud Weſſeling. ad Diodorum Siculum vol.ii. p.591. de Urbe Corintho:

Οἴκες ἀνθ' οἵων οἰκήτορας, ὦ ἐλεεινή,
  Εὕραο, φεῦ μεγάλης Ἑλλάδος ἀμμορίης.
Αὐτίκα καὶ γᾶς ἧς χθαμαλωτέρη, εἴθε Κόρινθε
  Κεῖσαι, καὶ Λιβυκῆς ψάμμου ἐρημοτέρη.
Ἡ τοίοις διὰ πᾶσα παλιμπρήτοισι δοθεῖσα
  Θλίβειν ἀρχαίων ὀστέα ΒΑΚΧΙΑΔΩΝ.

ΒΛΗΣΤΡΙΜΟΣ.] Recte corrigunt, Βληστρισμός. A βληστρίζω. Quo verbo utitur Laertius in Xenophane p. 639. Βληστρίζοντες ἐμὴν φροντίδα. Heſych. ſupra: Βλαστριζουσα, ἐπικροτοῦσα. Lego, Βλαστρίζουσα.

ΒΟΥΒΡΩΣΤΙΣ.] Plutarch. Sympoſ. lib. vi. 8. p. 694. Σμυρναῖοι τὸ παλαιὸν Αἰολεῖς ὄντες θύουσι Βουβρώστει ταῦρον μέλανα, καὶ κατακόψαντες αὐτόδορον ὁλοκαυτοῦσιν.

ΒΡΑΧΥΤΕΛΕΣ. Μικρόν. — Βραχυλόν, Βραχυτελῆ, μικρόν.] Lego uno ductu, Βραχυτελὲς, μικρὸν, ΒΡΑΧΥΛΟΓΟΝ. Βραχυτελῆ, μικρόν.

ΓΑΛΑΤΜΟΝ. Λάχανον ἄγριον.] Fortaſſe Γαλατικὸν, χαλεπὸν, ἄγριον. Plutarch. de Stoic. Repug. p. 1049. Ἄγρια ἔργα, καὶ βάρβαρα, καὶ Γαλατικά. Idem in Pompeio p. 633. Ἐκδύεται τὸ ἄγριον καὶ χαλεπόν.

χαλεπόν. Themiſtius p. 349. Ed. Hard. Χαλεπώτατα κ) ἀγριώτατα τῶν ἐθνῶν. Vel ἀντὶ τȣ̃, χαλεπὸν, legendum μαχίμον. Plutarchus in Camillo p. 135. Οἱ δὲ Γαλάται — νέων ἀνδρῶν καὶ μαχίμων.

ΔΕΝΔΡΙΤΗΣ. Κροκόδειλος.] Plutarch. Sympoſ. lib. v. 3. p. 675. Διονύσῳ δὲ δενδρίτῃ πάντες, ὡς ἔπος εἰπεῖν, Ἕλληνες θύȣσι.

ΔΕΟΜΕΝΟΣ. Νόμος, δεσμός.] Lego, Δεόμενος, νόμιος, δέσμιος. Et ſic corrigendus Suidas v. Δέμος.

ΔΙΑΛΕΓΕΙΝ. Ἀνακαθαίρειν. Οἱ δέον ἀπιέναι, ἢ ἐκπλεῖν· ἀπὸ δὲ τῶν πεσσῶν ἡ διαφορά.] Lego, Εἰ δέον ἀπιέναι. *Milites deligere ad foris militandum vel ad naves complendas.* Ἀπὸ δὲ τῶν πεσσῶν ἡ ΜΕΤΑΦΟΡΑ. Vel forſan legendum, Οἷ δέον ἀπιέναι. *Quo, ubi abeundum.*

ΔΙΑΠΕΦΡΥΚΕΝΑΙ.] Lego, Διαπεφυκέναι. Dio Caſſius p. 783. Πάσης ἀστρολογίας ΔΙΑΠΕΦΥΚΕΝΑΙ.

ΔΙΑΤΕΡΣΑΙΝΟΝΤΕΣ. Διαξηραίνοντες.] Priſcus ex Edit. Hœſchelii p. 42. Ἅπαντα διατερσαίνοντες. Heſych. Τέρσει, τέργει, ξηραίνει. Ubi delendum τέργει, quod vel corruptio vel mala emendatio eſt τȣ̃, τέρσει.

PARS IV.

ΔΙΑΤΙΜΑΤΑΙ.] Lego, Διατίθεται, διατιμᾶται. Priſcus in Excerpt. p. 45. Ἐπὶ πλείστοις διατίθεσθαι.

ΔΟΛΠΑΙ. Πλακοῦντια μικρά.] Scribe, Δ' ὄλπαι. Heſych. Ὄλπα, ἔδεσμά τι.

ΕΝΔΑΡΘΥΙΑ. Οὕτως Ἀθηνᾶ τιμᾶται παρὰ Μεγαρεῦσιν, &c.] Lego, Ἐν δ' Αἰθυίᾳ. *In iis etiam Minerva.*

ΕΝ ΤΩι. Ἐν τῇ.] Scribendum, Ἐνὶ τῷ, ἔν τινι. Vel fortaſſe, Ἑνί γε τῷ, ut reſpexerit Ariſtoph. Plut. v. 402.

——ἑνί γε τῷ τρόπῳ.

ΕΠΑΓΩΝΗ ΑΙΦΝΙΔΙΟΣ. Κασάνδρα.] Lego, Ἐπαγωγὴ αἰφνίδιος, Κακάνδρεια. Vide Heſych. v. Ἐπαγωγή.

ΕΠ' ΑΝΤΟΛΑΙΣ. Ἐπ' ἀνατολαῖς.] Reſpexit, opinor, Euripidem in Æolo, cujus fragmentum laudat Cyrillus contra Julian. p. 134.

Ἡ πρῶτα μὲν τὰ θεῖα προὐμαντεύσατο
Χρησμοῖσι σαφέσιν ἀστέρων ἐπ' ἀντολαῖς.

ΕΠΙΦΑΤΟΣ. Ὁ πρὸς εὐμορφίαν φαινόμενος, ἐπιθέτης.] Scribendum, Ἐπίφαντος. Quod vel explicatio Heſychii evicerit. E contra ἀνεπίφαντες apud Suidam v. Ἀδιάσκευον. Καθοπλισμὸν

μὸν ἀνεπίφαντον. *Armaturam nullo ornatu inſignem.*

ΕΠΩΡΥΕΤΟ.] Jonas i. 11. Ἡ θάλασσα ἐπωρύετο.

ΕΡΙΘΗΑΙ. Ἐργασίαι, ἠρεθισμένοι.] Scribendum, Ἐριθείαι, ἐργασίαι. Suidas v. Δεκάζεσθαι. Ὅμοιον καὶ τὸ ἐριθεύεσθαι τῷ δεκάζεσθαί ἐστι· καὶ γὰρ ἡ ἐριθεία εἴρηται ἀπὸ τῆς τοῦ μισθοῦ δόσεως. Illud autem ἠρεθισμένοι alibi pertinet.

ΕΣΠΥΡΚΟΡΙΖΟΜΕΝ. Εἰς πῦρ ἐξηραίνομεν.] Vide Cl. Trilleri Obſervat. Crit. p. 142.

ΕΥΟΛΟΝ. Συνετόν.] Legebam, Εὔοδον. Sed legendum, Εὔολβον. Heſych. ſupra: Ἄιολβον, ἀνόητον. Vide Cl. Ruhnkenium in Append.

ΕΦΟΡΟΣ —— Θεός, ἐφόπτης.] Scribe, Θεὸς ἐπόπτης. Vide Euſebii Demonſt. Evang. p. 364.

ΕΨΙΑΤΙΜΟΝ.] Lego, Ἐψιάσιμον. Ut a γελᾷν γέλασιμος, ſic ab ἐψιᾷν ἐψιάσιμος. Nihil verius.

ΖΑΤΕΣ. Ζητεῖ.] Pro Ζατὲς lego Ζάτει. Theocritus Idyll. xxi. 66.

Ἐλπὶς τῶν ὕπνων ΖΑΤΕΙ τὸν σάρκινον ἰχθύν.

ΗΡΟΧΙΑ. Τὰ Θεοδαίσια. Οἱ δὲ, ἑορτήν.] Vide Suidam v. Ἀστυδρομία, ubi Θεοδαίσια *Feſtum* eſſe apud

PARS IV. apud Afros dicit. Vide Heſych. infra v. Θεοδέσιος, ubi legendum omnino, Θεοδαίσιος.

ΘΕΟΠΤΙΑΝ. Θεοφανίαν.] Euſebius Demonſt. Evang. p. 309. Ἐνδόξον θεοπτείαν. *Dei adventum.*

ΘΕΡΜΑ —— Ἄδεια.] Forſan, Ἀλέα. Heſych. ſupra: Ἀλέα, θέρμη.

ΘΗΤΟΝ. Βωμόν.] Lego, Θητικὸν, βωμολόχον.

ΘΡΑΝΟΓΡΑΦΟΥΣ. Τοὺς εὐπρεπεῖς τοιχογράφους.] Pro εὐπρεπεῖς lego εὐτελεῖς.

ΘΡΙΛΗΔΕΙΝ. Θρυλλεῖν.] Legendum, Θρυλληδεῖν. Ut φιλεῖν et φιληδεῖν, ſic θρυλλεῖν et θρυλληδεῖν.

EMENDATIONES

IN

JULIUM POLLUCEM,

&c.

ANEIΠEN ὁ θεὸς, ἀνεῖλεν ὁ θεὸς, ἀνεφθέγξατο ἀμέτρως. Lib. i. §. 19.] Cod. Voſ. ἀνεφθέγξατο μέτρῳ. Lego, EMMETPΩΣ. Illud ἀμέτρως ineptum: neque enim proſa oratione dabantur Oracula.

APΩMATA λύειν ἐν πυρί. Τὰ δὲ ἀρώματα καὶ θυμιάματα καλεῖται. Θουκυδίδης δ' αὐτὰ εἴρηκεν ἁγνὰ θύματα, πρὸς τὰ αἱμάσσοντα καὶ σφαττόμενα ἀνατιθεὶς σμύρναν, λιβανωτόν. Lib. i. 26.] Primo legendum, ΘΥΕΙΝ ἀρώματα, non λύειν. Dixiſſet τήκειν. Hinc mox, θύματα ἁγνά. Deinde pro ἀνατιθεὶς lego cum doctiſſimo Camer. ἀντιθεὶς, vel potius, ἀντιτιθεὶς. *Opponens.* Sic infra §. 182. Ἔτι δὲ ἀδάμαστος πῶλος ἐρεῖς, ὁ τῷ ἱππαζομένῳ ἀντικείμενος, καὶ ἀπαίδευτος, καὶ ἄγριος· τούτῳ δὲ Ξενοφῶν ANTITIΘHΣI τὸν ἤδη ἱππαζόμενον. Cæterum

terum hic *Thucydidem* pro *Platone* poſuit Pollux, memoriæ vitio: quod et ſæpius accidit.

ΞΕΝΟΦΩΝ —— ὅτως εἰπών· Ὅσα δ᾽ ὅδ᾽ ἐν δικακλίνῳ μεγάλῳ στέγῃ. Lib. i. 80.] Iſtud μεγάλῳ non habet Xenophon. Nimirum eſt Gloſſa ad vocem δικακλίνῳ oppoſita. Niſi pro μεγάλῳ legendum συμμέτρῳ cum Xenophonte. Vide Xenoph. Oeconom. p. 69.

ΠΕΤΤΑΝΙΑ, πίσσα, στυπεῖον, &c. Lib. i. 84.] Lego, Παττάνια ſive Παττάλια.

ΑΝΤΛΟΝ. Ὅθεν καὶ ΥΠΕΡΑΝΤΛΟΝ ΣΚΑΦΟΣ. Lib. i. 92.] *Sentina gravis.* Ita reddendum. Dion Caſſius lib. lii. Ὁρᾷς γὰρ ὡς ὑπέραντλός ἐστι. Mox apud Polluc. §. 113. ΚΑΤΑΝΤΛΟΝ ἦν τὸ σκάφος.

ΩΣ εἰς ἀναγωγὴν καιρὸν εἶται. Lib. i. 112.] Pro εἶται lego νοεῖται. *Intelligit.*

ΕΠΛΗΡΩΣΕ τὰς ἀκοάς. Lib. i. 118.] Malim, Ἐπήρωσε τὰς ἀκοάς. *Aures ſauciavit.* Sic mox, Ἐξεπάταξε τὰς γνώμας. Latini, *Mente deminutus aures ſauciavit.* Marcellinus xxii. 15. *Æthiopiæ partes prætermeans Nilus,* —— *æſtuans inundatione ditiſſima ad cataractas,* i. e. *præruptos ſcopulos venit, e quibus præcipitans ruit potius quam fluit; unde Atos olim*

accolas

accolas uſu aurium fragore adſiduo deminuto *neceſſitas vertere ſolum ad quietiora coegit*. Vide omnino viros doctos ad Polluc. infra, lib. ii. 60. et nos ad Heſych. P. III. v. Πηρόν. Vide et Suidam v. Ἀναπηρόν.

ΕΙΠΟΙ ἂν αὐτὸν Ὅμηρος αὔρας ἢ ΑΝΕΜΟΥ ΠΑΙΔΑ. Lib. i. 196.] Suidas: Ἀνέμου πέδιον. Scribe cum Kuſtero, Ἀνέμου ΠΑΙΔΙΟΝ.

ΑΜΙΓΕΣΤΕΡΑ γὰρ αὐτῷ τὰ καινὰ χωρία· ἀπαγορεύειν δὲ τοῖς συνήθεσι. Lib. i. 206.] Lego cum viris doctis, ΑΜΙΣΕΣΤΕΡΑ. Sed et ſcribendum ἀπαγορεύει, non ἀπαγορεύειν.

ΠΙΔΥΟΥΣΑ ΓΗ. Lib. i. 238.] Forſan, Πιδήεσσα. Heſych. Πιδήεσσης, καθύδρου. Eum vide. Sed et recte πιδυοῦσα. A Πιδύειν. Vide Suidam v. Πιδύειν. Confer Cl. Pierſoni Veriſimil. p. 112. et nos in Heſychium P. IV. v. Πηδύει.

ΕΡΕΓΜΟΣ ὑῶν. Lib. i. 251.] Lego, cum H. Stephano, ΕΙΡΓΜΟΣ ὑῶν.

ΞΕΝΟΦΩΝ δὲ, τὴν ἀγήρατον δόξαν· Ὑπερίδης δὲ, τὸν ἀγήρατον χρόνον. Lib. ii. 14.] Hyperides apud Stobæum in Ἐπιταφίῳ·

Τὴν εὐδοξίαν ἀγήρατον.

Reſpexit autem Sophoclis Antigon. v. 620.

—— ἀγήρως

—— ἀγήρως δὲ χρόνῳ δυνάςας
Κατέχεις Ὀλύμπυ
Μαρμαρόεσσαν αἴγλαν.

ΑΛΛΑΙ δὲ κυαμίζυσιν αὐτῶν· ἤγυν πρὸς ἄνδρας εἰσὶν ἐκπεἱήσιμοι σχεδόν. Lib. ii. 18.] Hunc locum Ariſtophanis, qui Criticos fruſtra exercuit, ita legerim:

Ἄλλαι δὲ κυαμίζυσιν αὐτῶν, ΤΟΙΓΑΡΟΥΝ
Πρὸς ἄνδρας εἰσὶν ἐκπετήσιμοι σχεδόν.

Aliæ autem ſunt jam grandiuſculæ, atque ideo
Fere maturæ viris.

ΕΚΤΟΡΕΙΟΣ ΚΟΜΗ. Περὶ ἧς φησὶν Ἀναξίλαος· Τὴν Ἑκἱόρειον τὴν ἐφήμερον κόμην. Lib. ii. 29.] Lege ΕΦΙΜΕΡΟΝ. *Decoram, amabilem.* Theocritus Idyll. i. 61.

—— τῷ κέν τυ μάλα πρόφρων ἀρεσαίμαν,
Αἰκέν μοι τὺ φίλος τὸν ἐφίμερον ὕμνον ἀείσῃς.

Ad quem locum male Heinſius.

ΕΚΑΛΕΙΤΟ δέ τι —— καὶ προκόμιον προσθετὸν, ὐ ΓΥΝΑΙΚΩΝ μόνον, ἀλλὰ καὶ ἀνδρων, ΟΙ ἐνδεῶς τριχῶν ἔχοντες. Lib. ii. 30.] Ita legendus ſine dubio et diſtinguendus iſte locus. Οἱ ἐνδεῶς τριχῶν ἔχοντες. *Qui crines raros vel nullos habent.* Quanquam illud ὁ ferri poſſit, quod debetur Kuhnio.

KAI

ΚΑΙ ΚΟΜΜΩΤΡΙΑΙ αἱ γυναῖκες. Οἱ δὲ, καὶ κεροπλάςας αὐτὰς ἐκάλεσαν, ὅτι κέρας ἡ κόμη. Lib. ii. 31.] Inepte Pollux: ſcribendum enim κερατοπλάςας. Κεροπλάςας tamen agnoſcit Heſychius. Sed vera lectio eſt κηροπλάςας. Quippe κηρὸς eſt *Fucus muliebris*. Hinc κηρίναι *fœminæ, quæ faciem κηρῷ illinunt*. Vide omnino nos ad Suidam P. II. v. Κήρινον ἐκμαγεῖον. Quare κομμώτριαι et κηροπλάςαι eædem ſunt. Heſych. Κηρίομα, ὁμίλημα. Legendum, Κηρίωμα, μίλτωμα. Nam μίλτος eſt *ceruſſa*, qua utuntur mulieres. Vel pro Κηρίωμα fortaſſe legendum, Ὁμοίωμα.

ΛΕΓΕΙ δέ πȣ καὶ Ἄρατος ἐν τοῖς Ἰατρικοῖς·

Ἤδη γὰρ τότ' ὄπωπα καρήατα πολλὰ μὲν αὔτως
Μεσατίης κορυφῆς μȣ́νη συνεέργμενα γραμμῇ,
Πολλαὶ δ' ἀῤῥαφέες κεφαλαὶ πάγεν ἀνθρώποισι.

Lib. ii. 38.] In primo verſu ἀντὶ τȣ̃, τοτ', fortaſſe legendum, πότ'. *Aliquando*. Et in ſecundo pro γραμμῇ placet ῥαμμῇ. *Sutura*.

ΠΑΡΑ δὲ Ἀριςοφάνει, σκάφιον·

Ἵνα μὴ καταγῇς σκάφιον πληγεὶς ξύλῳ.

Lib. ii. 39.] Recte Canterus, κατεαγῇς. Quin et ſcribendum, κατεαγῇς ΤΟ σκάφιον. Nam primam in σκάφιον ſemper corripit Ariſtophanes. Quanquam produci quoque poſſit ante φ.

ΚΑΙ

KAI ἀδακρύτως, ὡς Ἰσοκράτης ϗ Ὅμηρος. Lib. ii. 64.] Vide Arnaud ad Oppian. p. 182.

KAI Σοφοκλεῖ δακρύων, κλαυθμυριζόμενος. Ibid.] Illud δακρύων litura ſanandum eſt: niſi legendum, quod puto, Σοφ. δὲ Ἀκρισίῳ, κλαυθμυριζόμενος. De Sophoclis *Acriſio* vide Meurſium de Tragœd. p. 38.

ΟΜΜΑΤΩΝ δὲ, τὸ μὲν ἐν μέσῳ μέλαν, κόρη· ἧς ἡ αὐγὴ, γλήνη. Lib. ii. 70.] Fortaſſe delendum τὸ, ἧς, et legendum, ἡ αἴγλη, γλήνη. Ariſtænetus Epiſt. p. 4. Καὶ τὸ κύκλον λευκὸν, αἴγλην λευκόταται.

EI ΔE ΔEI τὶ ϗ παραμίξαι τῷ γλυκεῖ τῆς ἱστορίας διὰ τὸ τῆς ἀκοῆς ἐπαγωγόν. Lib. ii. 94.] Imo legendum, ΤΟ ΓΛΥΚΥ τῆς ἱστορίας.

ΠΑΡΑ ΔΕ Εὐπόλιδι, προπόσεως σχῆμα· Ὅταν δὲ πίνωσι τὴν ἐπιδέξια. Lib. ii. 159.] Verſus erit perfectus, ſi ſcripſeris,

Ὅταν δὲ ΔΗ πίνωσι τὴν ἐπιδέξια.

Crebrius occurrit apud Veteres δὲ δὴ, et non raro alter alterum abſorbet. Subaudit. πόσιν. Sic mox δὲ pro δὴ apud Anaxandridem.

KAI ΠΕΡΙΖΩΣΤΡΑΝ Ἀναξανδρίδης εἴρηκεν· Ὡς δὲ παχεῖαν τὴν περιζώστραν, ἔχει. Lib. ii. 166.] Scriben-

Scribendum ob verſum, Ὡς δή. Niſi malis,

Ὡς δὲ ΤΡΑΧΕΙΑΝ ——

Ο ΔΕ ΚΩΜΙΚΟΣ Πλάτων, καὶ ποδάρια εἴρηκε. Lib. ii. 196.] Legendum, ποδαγρία. Latini, *Podagra.* Græci ἀγρεῖ pro αἱρεῖ, ut apud Sapphon. a Longino laudatam p. 28.

Καδδ' ἱδρὼς ψυχρὸς χέεται, τρόμος δὲ
Πᾶσαν ΑΓΡΕΙ ——

Hinc homo ποδαγρίᾳ laborans, quaſi *pedibus captus.*

ΛΕΓΕΤΑΙ δὲ καὶ σπληνίον. Lib. ii. 220.] Vocem σπληνίον uſurpat Philemon p. 308. Edit. Clerici,

Ὡς σπληνίον πρὸς ἕλκος οἰκείως τεθὲν
Τὴν φλεγμονὴν ἔπαυσεν, οὕτω καὶ λόγος.

Ο ΔΕ ΠΕΝΘΕΡΟΣ ἐγγυᾷ, ἁρμόζει, ὅθεν τινὲς τῶν πολλῶν ἁρμοστὴν τὸν μνηστῆρα ἐκάλεσαν. Lib. iii. 34.] Legendum, Ὁ δὲ πενθερὸς ἐγγυᾷ, μνηστὴρ δὲ ἁρμόζει, ὅθεν &c. Quod vel ſenſus loci efflagitat.

Ο ΜΕΝ ΤΗι ΚΟΡΗι, νυμφίος. Lib. iii. 35.] Ita legendum, deleto ἐπί. Quod eſt repetitio præcedentis. Sic mox, Ἡ δὲ ἐκείνῳ, νύμφη.

ΚΑΙ ΑΝΑΚΑΛΥΠΤΗΡΙΑ. Οὐ γὰρ μόνον ἡ ἡμέρα, ἐν ᾗ ἐκκαλύπτει τὴν νύμφην, οὕτω καλοῖτ' ἄν, ἀλλὰ

καὶ τὰ ἐπ' αὐτῇ δῶρα. Lib. iii. 36.] Legendum ἐκκαλύπτουσι. Vide Heſych. v. Ἀνακαλυπτηρία. Niſi ſubintelligatur ὁ νυμφίος, ut ſupra lib. ii. 59. Sic forſan legendum, τὴν νύμφην Ο ΝΥΜΦΙΟΣ.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Γλαύκῳ· Καλύψας καλύμματος τριβωνίῳ διεπαρθένευσα. Lib. iii. 43.] Hæc ſunt ita legenda:

Καλυψάμενος καλύμματι τριβωνίῳ
Διεπαρθένευσα ——

Meipſum tegens veſte lacera et detrita.

ΠΑΜΠΟΝΗΡΟΙ. Lib. iii. 58.] Scribo, ΠΑΜΠΟΝΗΡΟΝ. Scilicet, *Malæ omnino notæ.* Ut ſupra §. 51. οὐ δόκιμον. Confer et Noſtrum infra, Lib. iii. §. 101. et §. 114.

Ο Δ' ΕΥΠΟΛΙΔΟΣ Πλοῦταξ πέπαικται. Lib. iii. 109.] Lego, ΤΟ Δ' Εὐπόλιδος &c. Interpres reddit πέπαικται, *ridetur.* Imo, *ludo jocoque fingitur.*

ΑΠΛΟΥΝ ΤΕ, καὶ πανοῦργον, —— καὶ εὔθημον. Lib. iii. 133.] Lego, εὔθυμον. Heſych. Εὔθυμον, ἁπλοῦν. Quin et legendum, Ἁπλοῦν τε καὶ ΑΠΑΝΟΥΡΓΟΝ. Quanquam non memini legiſſe. Sed vulgatum πανοῦργον ſtare nequit.

ΣΤΡΑΤΤΙΣ εἶπε· Τί ἔτι ὥσπερ οἱ ϛαδιοδρόμοι

πρεανιϛα-

προανίςασαι; Lib. iii. 146.] Lego,

Τί Δ' ὥσπερ οἱ ςαδιοδρόμοι προανίςασαι;

Cur ante tempus exurgis, ad inſtar curſorum?

ΟΠΕΡ ΕΝ ΤΑΙΣ ΣΦΟΔΡΟΜΑΧΙΑΙΣ γίγνεται, προδοσία ἐλέγετο. Lib. iii. 148.] Hæc fruſtra ſollicitant viri eruditi. Nihil mutandum. Intelligendum de *prælio, cum hoſtes ob nimium ardorem procurrere ſive ulterius progredi ſinamus, ut deinceps eos circumveniamus.* Quod προδοσία eſt. Ἐν ταῖς σφοδρομαχίαις. *In pugnis acerrimis.*

ΚΑΙ ΑΡΙΘΜΕΙΝ, καὶ ςάναι, καὶ ἰᾶναι, καὶ ἰᾶσθαι. Lib. iv. 17.] Legendum, καὶ ἱςάναι, καὶ ἰᾶσθαι, deleto illo ἰᾶναι, quod eſt corruptio τοῦ, ἱςάναι. Quomodo quis vocem præcedentem emendaverat.

ΘΩΠΕΥΕΙΝ. Ὑποθεῖν. Lib. iv. 49.] Aſſentior Jungermanno legenti, Θωπεύειν, ΥΠΟ-ΘΩΠΕΥΕΙΝ. Quod unice verum.

ΚΑΙ ΕΡΕΤΙΚΑ δή τιν' αὐλήματα, καὶ ποιμενικά. Ἐπίχαρμος δὲ, καὶ ποιητικόν τι μέλος αὐλεῖσθαι φησι. Lib. iv. 56.] Illud ποιητικὸν nihili eſt, nec hoc loco ſtare poteſt. Quin et illud ποιμενικὰ ad Epicharmum pertinere puto, ut Carminis Bucolici Scriptorem. Lego igitur: Ἐρετικὰ δή

τινα

τινα αὐλήματα ϗ ΠΟΛΕΜΙΚΑ. Ἐπίχαρμος δὲ καὶ ΠΟΙΜΕΝΙΚΟΝ τι μέλος αὐλεῖσθαί φησι. Quod verum puto.

ΑΠΟ ΔΕ ΤΟΥ αὐτȣ͂ τε ϗ τȣ͂ ἐρωμένȣ, Τέρπανδρειος, ϗ Καπίων. Lib. iv. 65.] Nempe Κηπίων ſive Καπίων Terpandri ἐρώμενος diſcipulus. Sic Noſter infra §. 79. Ὀλύμπȣ δ' ἦν οἰκέτης, ϗ μαθητὴς, ϗ ἐρώμενος. *Puer in deliciis, qui et diſcipulus.*

ΩΣ ΕΥΦΟΡΙΩΝ. Ὀρχόμενον Χαρίτων Φαρέεσσιν ἐν ὀρχηθέντα. Lib. iv. 95.] Ita legendus et diſtinguendus iſte locus. Vide Plutarchum in Sylla p. 465.

ΟΘΕΝ ϗ Φρύνιχος ὁ κωμικός. Ἔμει καταμηλῶν, ΚΑΙ φλέγματος γὰρ εἶ πλέως. Lib. iv. 181.] Dele iſtud καὶ, et lege cum Salmaſio,

Ἔμει καταμηλῶν, φλέγματος γὰρ εἶ πλέως.

ΔΙ' ΟΥ ΤΗΝ κεφαλὴν διωθεῖ τὰ θηρία, ὡς διεκπεσόμενα. Lib. v. 28.] Lego, ΔΙΕΚΠΑΙΣΟΜΕΝΑ. Vide Suidam v. Διεκπέσαντες, ubi lege Διεκπαίσαντες. Vide nos ad Heſych. P. IV. v. Διεκπέσαντες. Lycophron v. 125.

Λῇτιν ἐμπταίσασαν ἰξευτȣ͂ πτερῷ.

ΚΑΙ ΠΑΡΑ τοῖς παλαιοῖς, ϗ παρὰ Ἀριστοφάνει. Lib. vi. 24.] Lego, ΩΣ καὶ παρὰ Ἀριστοφάνει. *Ut, exempli gratia.*

ΚΡΑΤΙΝΟΣ

ΚΡΑΤΙΝΟΣ —— Οὔπω πίον τοσῦτον, ὅδε πίομαι μάρωνα. Lib. vi. 26.] Primam producit πίομαι, quod patet ex Ariſtoph. Equit. v. 1286. ubi legendum,

ΟΥ ποτ' ἐκ ταυτῦ μεθ' ἡμῶν πίεται πολτηρίυ.

ΩΣ ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ φησίν·

—— ἡ δὲ παῖδα
Κατέκλινεν, ἡ δ' ἔλυσεν, ἡ δ' ἐψώμισεν.

Lib.vi. 33.] Pro παῖδα ſcribendum cum Edit. Vulgat. παιδίον. Quod verſus poſtulat. Imperite mutavit Kuhnius.

ΤΟ ΔΕ ΟΒΕΛΙΣΜΟΛΥΧΝΙΟΝ παρὰ Θεοπόμπῳ τῷ κωμικῷ. Lib. vi. 103.] Hoc citat Noſter infra, lib. x. 118. Vide nos ad locum.

ΤΟΝ ΤΟΙΟΥΤΟΝ ἡ πόλις ὐ χωρεῖ. Lib. vi. 130.] Demoſthenes contra Midian. Ἡ πόλις αὐτὸν ὐ χωρεῖ. Quo reſpexit Pollux.

ΣΑΡΔΩΝΙΟΣ γέλως, ἔκγελως. Παρὰ Πλάτωνι, γελαστικός. Lib. vi. 200.] Lego, ΟΙ ΠΕΡΙ ΠΛΑΤΩΝΑ. *Plato et ejus diſcipuli.* Nam ſequitur, Οὕτω γὰρ ΟΡΙΖΟΝΤΑΙ τὸν ἄνθρωπον, ὅτι μόνος ἐξ ἁπάντων ζώων γελᾷ.

Ο ΔΕ ΟΙ ΝΥΝ ΦΑΣΙ τὺς οἰκέτας πρᾶσιν αἰτεῖν, ἔστιν εὑρεῖν ἐν ταῖς Ἀριστοφάνυς Ὥραις·

Εἴ μοι κράτιϛόν ἐϛιν εἰς τὸ Θησεῖον δραμεῖν,
Ἐκεῖ δ', ἕως ἂν εὕρω πρᾶσιν, μένειν.

Lib. vii. 13.] Verſus ſunt corrupti et male digeſti. Illud autem εὕρω eſt a Kuhnio. Veteres Libri εὕρωμεν habent. Quod rectum. Tu ſic lege et diſpone,

—— Ἐμοὶ
Κράτιϛόν ἐϛιν εἰς τὸ Θησεῖον δραμεῖν,
Ἐκεῖ δ', ἕως ἂν πρᾶσιν εὕρωμεν, μένειν.

Mihi optimum videtur in Theſeos templum confugere, atque ibi manere, donec venditionem inveniamus. Nihil verius aut facilius. Poſſis etiam legere,

Ἐμοὶ κράτιϛον εἰς τὸ Θησεῖον δραμεῖν.

Quod autem ſequitur apud Pollucem, Ἄντικρυς δὲ ἐν ταῖς Εὐπόλιδος Πόλεσι· Κακὰ τοιάδε πάσχω μὲν, ȣδὲ πρᾶσιν αἰτῶ, ita intelligendum eſt. Redde ἄντικρυς, *in ipſis verbis*. Sic infra, §. 41. Οὐκ ἄντικρυς μὲν ἐπὶ τȣτȣ εἰρημένον, ὑποδηλȣ́μενον δέ. Vides vim τȣ̃, ἄντικρυς. Eupolidis verſus ita ſcribe,

—— Κακὰ τοιάδ' οἰκέται
Πάσχȣσιν, ȣδὲ πρᾶσιν αἰτȣ̃σι ——

Nam ſupra occurrit οἰκέτας πρᾶσιν αἰτεῖν. Unde ſupplendus Eupolis.

ΦΕΡΕΚΡΑΤΗΣ εἴρηκεν ἐν Πέρσαις·

—— Τὸ παιδίον
Τὸ πολλαγόρασον, κἀπὸ πολλῶν θ' ἡλίων.

Lib.

Lib. vii. 15.] Quid illud πελλαγέρασον? Legendum puto, πολλαγορᾶς ὄν. Pro πολλῆς ἀγορᾶς. Vel fortaſſe, πολλαγοραῖον. Quæ ſequuntur, κἀπὸ πολλῶν θ' ἡλίων, ſana ſunt, neque intellexerunt ea viri docti, qui miris modis ſollicitarunt. Vertendum, *Puer ſervus, qui ſæpius magiſtrum mutavit, atque ſub multis ſolibus vitam egerat.* A longinquo ſcilicet petitus. Horat. Lib. ii. Od. xiv.

—— Quid terras alio calentes
Sole mutamus?

Terent. Eunuch. Act. iii. Sc. ii.

Ex Æthiopia eſt uſque hæc ——

Confer et ad hunc Pherecratis locum Cl. Hemſterhuſium ad Polluc. lib. x. §. 18. v. Ἐν Γαλασίριδι.

Ο ΚΡΑΤΙΝΟΣ ἐν Διονυσαλεξάνδρῳ Φησί·

Νακότιλτος ΩΣΠΕΡ κωδάριον ἐφαινόμην.

Lib. vii. 28.] Ita legendum. Vulgo ὡσπερεὶ, quod verſum trucidat.

ΑΝΤΙΚΡΥΣ δὲ δοκεῖ ἐν τῷ Νικοχάρους Ἡρακλεῖ χορηγῷ, Φέρε νῦν ταχέως χιτῶνα τ' ἐπενδύτην, τῇ νυν χρείᾳ βοηθεῖν. Lib. vii. 45.] Hæc paulum corrupta ſunt, et a Kuhnio male diſpoſita. Cod. Falkenburg. τον δε ἐπενδύτην. Unde ſcribo.

Φέρε νῦν ταχέως χιτῶνα τὸν τ' ἐπενδύτην.

Fer ocyus tunicam atque amiculum meum.

S. Joan. xxi. 7. ΤΟΝ ΕΠΕΝΔΥΤΗΝ διεζώσατο, ἦν γὰρ γυμνός. Illa, τῇ νῦν χρείᾳ βοηθεῖν δοκεῖ, ſunt ita vertenda, *Favere videtur ſignificationi vocis nunc uſu receptæ.* Ut modo ſupra, Ὁ ἐπενδύτης ἐςὶν ἐν τῇ τῶν πολλῶν χρήσει, ὅς τις βȣ́λοιτο καὶ τȣ́τῳ τῷ ὀνόματι βοηθεῖν φαύλῳ ὄντι.

ΑΝΤΙΦΑΝΗΣ δ' αὐτὸ, ἐναντία παρεξηγεῖται, Ταῖς δ' ἐν αὐταῖς ϛολαῖσι τετραγωδημέναις, σκελέαις, καὶ τιάραις. Ἐν δὲ τοῖς Σκύθαις Ἀντιφάνης ἔφη, Σαράϐαρα, καὶ χιτῶνας πάντας ἐνδεδυκότας. Lib. vii. 59.] Leopardus Emend. ii. 2. pro ἐναντία recte legit, ἐν Ἀντείᾳ. Quo titulo et Philyllius Fabulam ſcripſerat, teſte Suida v. Φιλύλλιος: necnon Eunicus, teſte Polluce lib. x. 100. Εὔνικος ἐν Ἀντίδι. Corrige ἐν Ἀντείᾳ. Sic quoque Suidas: Αἴνικος —— Δράμα αὐτȣ̃ Ἄντεια. Aſſentior Kuſtero hic legenti Εὔνικος ex Polluce. Sed Antiphanis verſiculos apud noſtrum Pollucem ita lego,

Ταῖς δ' ἐν ϛολαῖσι ταῖσι τετραγωδημέναις,
Στελέαις τε, καὶ τιάραις ——

Quæ ſequuntur ex eodem in Scythis ita ſcribenda ſunt,

—— Σαράϐαρα,
Καὶ τȣ̀ς χιτῶνας πάντες ἐνδεδυκότες.

ΤΗΝ ΔΕ ἐργαζομένην τὸ λῖνον, λινȣργὸν ἂν εἴποις,

Ἀλέξιδος

Ἀλεξίδης εἰπόντος ἐν Βωμῷ· Γυνὴ λινουργὸς περὶ τοίχους ἀφείλετο. Lib. vii. 72.] Iſtud τοίχους verſum ſtrangulat. Lego,

Γυνὴ λινουργὸς περὶ ΠΟΚΟΥΣ ἀφείλετο.

Supra §. 28. Ἐρίων πιναρῶν ΠΟΚΟΝ. Hic vero de *lini* πόκῳ agitur. Paulo infra, Ἦν δὲ ἐκ ξύλου πεποιημένον κιόνιον, χεῖρας Ἑρμοῦ τετραγώνου ἔχον. Atqui iſte Ἑρμῆς erat ἄχειρ. Phurnutus de Natur. Deor. p. 167. Edit. Gale: Πλάττεται δὲ καὶ ΑΧΕΙΡ καὶ ἄπους καὶ τετράγωνος τῷ σχήματι ὁ Ἑρμῆς. Quare pro χεῖρας forſan legendum, σχῆμα. Sed vide Cl. Hemſterhuſ. lib. x. 176. ubi laudat Euſtathium.

ΘΕΟΠΟΜΠΟΣ ἐν Ὀδυσσεῦσιν, ἐπὶ διακόνου ἔφη,
—— λάσιον ἐπιβεβλημένος.

Lib. vii. 74.] Corrigunt, idque recte forſan, ἐν Ὀδυσσεῖ. Sic ſæpius laudatur. Erotianus v. Λάσιον laudat Theopompum ἐν Ὀδυσσεῖ ά. Et ſic legerim apud Pollucem: nam ad eandem Fabulam uterque reſpicit. Vide Fabric. Biblioth. Græc. vol. i. p. 792.

ΑΡΓΥΡΑΓΧΗ, ὡς Δημάδης σκώπτων Δημοσθένην, συνάγχῃ λέγοντα εἰλῆφθαι, ἀργυρίζεσθαι δέ. Lib. vii. 104.] Lego, ut σκώμματι ſuus reddatur aculeus, ἀργυράγχῃ δέ. Vel potius, ἀργυράγχεσθαι δέ. Atque hoc verum. Aliter paulo extulit Plutarchus in Demoſthene p. 850.

ΜΕΡΗ ΕΡΓΩΝ ἐν Αἰσχύλȣ Θαλαμοποιοῖς· Ἀλλ' ὁ μέν τις, Λέσβιον φάτνωμά τι κύμ' ἐν τριγώνοις ἐμπεραινέτω ῥυθμοῖς. Lib. vii. 122.] Lego, Ἀλλ' ὁ μέν τις Λέσβιον φάτνωμα, ϗ

Κῦμ' ἐν τριγώνοις ἐκπεραινέτω ῥυθμοῖς.

MS. Jungerman. ἐκπεραινέτω habet, non ἐμπεραινέτω. Anglice, *Finiſh*. Male Interpres accepit de *Carminis Rythmis*. Λέσβιον φάτνωμα eſt, *Laqueare Leſbium*. Vide Heſych. et Suidam v. Φάτνωμα.

ΚΑΙ ΤΟ ΕΝ ΤΟΙΣ Φίλοις Εὐπόλιδος· Τὶ μισθοῖ; ποῖ; πόση τις ἡ φορά; Lib. vii. 133.] Legendum,

Τιμῆς μὲν, εἴποι τις, πόσης ἥδ' ἡ φορά;

Quanti conſtat, dicat quis, iſta portatio?

ΕΝ ΓΟΥΝ τῷ Ἀττικῷ νόμῳ τῷ περὶ τῶν κοινῶν γέγραπται· Μὴ ἀνθρακεύειν, μὴ δὲ μολεύειν, μὴ δὲ πρεμνίζειν. Lib. vii. 146.] Pro κοινῶν lego οἴνων. *De* VITIBUS. Et μὴ ἀνθρακεύειν reddas, *Vites neque comburere. In carbones redigere.* Inepte Interpres, *Carbonariam exercere.*

Ο ΔΕ ἐπὶ τῶν ὅπλων ϛρατηγός. Lib. vii. 155.] Hoc fortaiſe verum. Ita Philoſtratus p. 526. Στρατηγήσας τὴν ἐπὶ τῶν ὅπλων. Sed, cum apud Pollucem agatur de Compoſitis, legerem omnino,

nino, Ὁ δὲ ἐπὶ τῶν ὅπλων, ὁπλοϛρατηγός. Confer Athenæum lib. v. 14. p. 213.

ΚΑΙ ΑΥΤΟ δὲ τὸ τέγος, ȣ̓ μόνον οἱ νῦν κέραμον ὀνομάζȣσιν, ἀλλὰ ϗ Ἀριϛοφάνης ἂν ἐοίκε καλεῖν, εἰπὼν ἐν Κωκάλῳ, Κοφίνȣς δὲ λίθων ἐκέλευον ἡμᾶς ἐπὶ τὸν κέραμον. Lib. vii. 162.] MS. Κοφίνȣς δὲ κάλων ἐκέλευες ἡμᾶς ἐπὶ τῶν λίθων κε κέραμον. Quæ corruptiſſima ſunt. Lego,

—— Κοφίνȣς δὲ ϗ λίθων
Ἐκέλευες ἡμᾶς ἀναγαγεῖν ἐπὶ κέραμον.

Verbum ἀναγαγεῖν ex ingenio ſupplevi. Plutarch. de Solert. Animal. Τὰ ἀνάγοντα ζεύγη τȣ̀ς λίθȣς. Kuhnius contra metri legem, δὲ λίθων legit. Poſſis δή. Sed illud ϗ λίθων verius. Unde fecerint κάλων. Mox ſequitur, Καὶ τὰ εἴδη κεράμεια. *Species fictiles.* Ita recte. Vide Suidam v. Στλεγγίδες.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ ἐν Ἀμφιαράῳ φησὶν, Ἔπειτ' ἔρειξεν ὡς ἐπιβαλȣ̃σ' ὁμȣ̃ πείσας. Lib. vii. 181.] Recte viderunt viri docti legendum πίσȣς, *piſa,* ex lib. vi. §. 60. Quin et tu ita diſpone,

Ἔπειτ' ἔρειξεν ἐπιβαλȣ̃σ' ὁμȣ̃ πίσȣς.

Deinde confregit mola injiciens ſimul piſa.

ΕΙΡΗΚΟΤΟΣ Φρυνίχȣ ἐς Τραγῳδοὺς, Σὺ δὲ τιμιοπώλης ὡς Ἀχιλλεὺς, ȣ̓δὲ εἷς. Lib. vii. 195.]

Varia

Varia hic commenti ſunt viri docti, quæ nihil ad rem. Scribendum ſine dubio,

Σὺ δὲ τιμιοπώλης, ὡς Ἀχιλλεὺς, οὐδενός.

Tu rem nihili, ut Achilles, magni vendis.

Virgilius reſpexit,

Exanimumque auro corpus vendebat Achilles.

Vide Caſaubon. ad Athenæum lib. v. 3. p. 403.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ ἐν Σκηνὰς καταλαμβανούσαις, Τὴν πόρδαλιν καλοῦσι τὴν κασαλβάδα. Lib. vii. 202.] Legendum puto,

Τὴν ΠΟΡΤΑΛΙΝ καλοῦσι τὴν κασαλβάδα.

Diminutivum a πόρτις. *Vitula.* Sic quoque μόσχους eas vocabant. Heſych. Πέζας μόσχους, οὕτως ἐκάλουν τὰς μισθαρνούσας ἑταίρας χωρὶς ὀργάνου. Ita diſtinguendus iſte locus. Quin et πώλους, *pullos*, vocabant. Heſych. Πῶλος, ἑταίρα· πώλους γὰρ αὐτὰς ἔλεγον. Atque πώλια. Schol. ad Lucianum vol. i. p. 21. Γλυκέριον —— πόλιον. Scribe πώλιον. Sed ἀντὶ τοῦ, πόρδαλιν, fortaſſe legendum, πάρδαλιν. Theophraſtus de Cauſ. Plant. p. 383. Ζώων δὲ οὐδὲν, (εὔοσμον) εἰ μὴ τὴν πάρδαλιν.

ΡΕΥΜΑΤΩΝ σταλτικὴ, στατική.] Legendum ex Platone, ΣΤΕΚΤΙΚΗ. Cætera ſunt non niſi emendatiunculæ.

ΚΟΣΜΗΤΙΚΗ,

ΚΟΣΜΗΤΙΚΗ, πρεπικὴ. Lib. vii. 209.] Nihil muto. Verto, *Ars lenocinii*. A προάγειν. Heſych. Προαγωγεύσας, προξενήσας, καὶ ἡ ἐπ' αἰσχροῖς ἐπὶ τὸ πορνεῦσαι ΠΡΟΑΓΟΥΣΑ τινάς. Hinc Προαγωγός. *Leno*. Vide nos omnino in Heſych. P. IV. v. Προαγωγός.

ΑΡΚΤΙΚΗ. Lib. vii. 210.] MS. ἀρυτικὴ. Forſan legendum, Ἀρτυτικὴ. *Ars conficiendi condimenta.*

ΑΥΤΟ ΔΗΛΟΙ. Lib. viii. 1.] Recte. Niſi mavis αὐτά. Philoſtratus p. 213. Αὐτὰ, εἶπεν, αὐτὰ δηλώσει. Vide nos ad Heſych. v. Αὐτὸ δείξει.

ΕΝΙΟΙ ΔΕ οἴονται καὶ ἀνάγκην σκεῦος εἶναι δικαστικὸν, εἰπόντος Ἀριστοφάνους, Οὐκ ἴῃ λαβὼν θύραζε τα ψηφίσματα καὶ τὴν ἀνάγκην ἐς κόρακας ἐντεῦθεν; Lib. viii. 17.] Mauſſacus ad Harpocrat. v. Διαμετρημένη ἡμέρα ita ſcribit:

Οὐκ ἴῃ λαβὼν θύραζε τὰ ψηφίσματα
Καὶ τὴν ἀνάγκην ἐς κόρακας ἐντευθενί;

Ubi caput verſus male habitum eſt: nam οὐκ ἴῃ reſpuit metrum. Scribendum,

ΟΥΧΙ λαβὼν θύραζε ——

Vel ſaltem ita digerendum,

—— Οὐκ ἴῃ
Λαβὼν θύραζε ταῦτα τὰ ψηφίσματα
Καὶ τὴν ἀνάγκην ἐς κόρακας ἐντευθενί;

Sic

Sic Ariſtophanes ſæpius ἐκ ἐς κόρακας ſine verbo. Vide Nicophon. in Schol. ad Ariſtophanis Aves v. 1283.

ΤΩΝ ΝΟΜΩΝ ἐπεγ[?]ελῶν. Lib. viii. 77.] Lego, Τῷ νόμῳ.

ΕΠΙΜΕΛΕΙΤΑΙ δὲ ϗ τῶν γυναικῶν, αἳ ἂν φῶσιν ἀπ' ἀνδρὸς τελευτῆς κύειν. Lib. viii. 89.] Recte MS. τελευτῇ. Legendum etiam, αἳ ἂν ΦΑΣΚΩΣΙ ἀπ' ἀνδρὸς τελευτῇ κύειν.

ΟΣ ΕΝΝΟΜΩι δικαςηρίῳ κρίνεται. Lib. viii. 92.] Legendum, Ὃς ΕΝ ἐννόμῳ δικαςηρίῳ κρίνεται.

ΟΥΤΟΙ δ' εἰσπράσσεσι ϗ τὲς ἔχοντας. Lib. viii. 100.] "Phavorinus v. Εὐθύνη ſupplet τὲς ἔχοντας "τι τῶν δημοσίων." *Kuhnius.* Sed, opinor, Pollux ſcripſit τὲς ΑΛΟΝΤΑΣ. *Convictos.* Suidas v. Εὐθύνη —— Καὶ τοῖς δικαςαῖς ἐφεῖται τιμᾶσθαι τοῖς ἁλεσι.

ΟΙ ΤΟΝ ΣΙΤΟΝ ἀπομετρέμενοι. Lib. viii. 114.] *Meaſure out the corn.* Cod. Falkenburg. ἐπιμετρέμενοι. Male. Aliud ἀπομετρεῖν, aliud ἐπιμετρεῖν.

ΤΟ ΜΗΤΙΧΟΥ κάλλιον. Lib. viii. 121.] Valde torſit Interpretes hic locus. Scribendum ſine dubio, Το Μητιχε ΚΑΛΟΥΜΕΝΟΝ. *Quod Metichi*

tichi forum vocant. Mox legendum, Πάλαι Δ' ΕΚΕΙ συνήεσαν οἱ συνδικάζοντες τὰ δικαστήρια. Vulgo, Πάλαι δέ. MS. Πάλαι δὲ καί. Unde δ' ἐκεῖ fecimus.

ΣΥΝΔΕΔΕΣΘΑΙ, ἐξηρτῆσθαι ἀλλήλων, εἰλῆφθαι. Lib. viii. 151.] Pro εἰλῆφθαι lego ἐνῆφθαι. Niſi malis συνειλῆφθαι.

ΜΟΝΟΝ ΤΑΣ ΑΚΟΑΣ ἡμῶν ἐπιλαμβάνειν. Lib. viii. 155.] Scribendum, Μόνον ΟΥ. *Tantum non.* Ut modo ſupra, Μόνον οὐκ ἀφαιρεῖσθαι τὴν φωνήν. Vide J. Jurinum ad Cæſar. Commentarium de Bello Civili i. 62. p. 287. Edit. Bentleii.

ΤΟΥΤΟΥ τῷ συγγράμματι πάλαι μὴ προομιλήσας. Lib. ix. 1.] Recte Vulg. προσομιλήσας. Alioqui non dixiſſet πάλαι. Quin τῷ συγγράμματι προομιλεῖν non probo. Imo omnino προσομιλεῖν.

ΚΑΙ ΕΛΘΕ πρὸς τὸν ἄγρον. Lib. ix. 12.] Pro ἐλθὲ MS. legit ἐστέ. Recte. Sic Ælian. Nat. Animal. lib. xii. 34. Καὶ ἔστε ἐπὶ τὴν θάλατταν φεύγει. Lucian. Pſeudom. p. 729. Μέχρι πρὸς τὴν θάλασσαν. Act. Apoſt. xvii. 14. Εὐθέως δὲ τότε τὸν Παῦλον ἐξαπέστειλαν οἱ ἀδελφοὶ πορεύεσθαι ὡς ἐπὶ τὴν θάλασσαν. Ubi ὡς contracte pro ἕως.

ΩΣ

ΩΣ ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ ἐν Στρατιώτῃ ὑποδηλοῦν ἔοικεν· Ἐκ τῶν μαγειρείων βαδίζων, ἐμβάλων εἰς τὸ ψον. Lib. ix. 48.] Legerem,

Ἐκ τῶν μαγειρείων βαδίζων, ΕΜΒΑΛΟΝ
Εἰς τοὔψον ——

Ex foro coquinario in piſcatorium incidi.

ΠΑΡΑ ΜΕΝ ΤΟΙ Θεοπόμπῳ ἐν Στρατιώτισι — Καί τοι τὶς οὐκ ἂν εἰκὸς εὖ πράττοι τετρωβολίζων, Εἰ νῦν γε διώβολον φέρει ἀνὴρ τρέφειν γυναῖκα. Lib. ix. 64.] Quæ facile ita erant diſponenda,

Καί τοι τὶς οὐκ ἂν εἰκὸς εὖ πράττοι γ' ἀνὴρ
Τετρωβολίζων, εἰ γε νῦν διώβολον
Φέρει τρέφειν γυναῖκα ——

ΤΟ ΕΝ ΤΟΙΣ Ἀριστοφάνους Γεωργοῖς —— Ἐξ ἄστεως νῦν εἰς ἀγρὸν χωρῶμεν, ὡς πάλαι δι' ἡμᾶς ἐκεῖ τῷ χαλκῷ ἐλλουσάμενον, κολάζειν. Lib. ix. 69.] Quæ ita legenda,

Ἐξ ἄστεως νῦν εἰς ἀγρὸν χωρῶμεν, ὡς
Ἐκεῖ μὲν ἡμᾶς λουσαμένους χαλκῷ, πάλαι
Ἔδει σχολάζειν ——

Vertenda, *Ex urbe nunc in agrum diſcedamus, ut dudum nos illic oportuit ære lavatos otiari.* Ita optime legimus et digeſſimus, quæ aliorum induſtriam fugerunt. Sunt verba γεωργῶν, qui ex urbe atque adeo ſtrepitu forenſi in agrum ſuum redire geſtiebant, et genio litare. Horat. Satir.

Satir. lib. ii. 3. 21.

——*Olim nam quærere amabam*
Quo vafer ille pedes laviſſet *Siſyphus* ære.

ΚΑΙ ΕΝ ΤΟΙΣ Στράττιδος Μυρμιδόσιν εἴρηται, Ἐν τοῖς βαλανείοις, προκέλευθος ἡμέρα, ἅπασα ἅπαξ γῆ, στρατιαὶ, σιδαρέων. Lib. ix. 78.] Lego et diſtinguo,

Ἐν τοῖσι βαλανείοις προκέλευθος ἡμέρα
Ἁπαξάπασα, γῆ, στρατιαὶ, σιδαρέοι.

In balneis (Byzantii) *unaquæque dies eſt comitialis,*
Terra, exercitus, nummi.

Notat totam rem publicam a Byzantinis in balneis tranſigi.

Ὁ ΕΠΙΧΑΡΜΟΣ ἐν ταῖς Χύτραις φησὶν, Ἀλλ' ὅμως καλαὶ καὶ πῖοι ἄρνες, εὑρήσουσι δέ μοι καὶ νούμμους, πωλατιᾶς γὰρ ἐντὶ ματρός. Καὶ πάλιν, Κᾶρυξ ἰὼν εὐθὺς πριῶ μοι δέκα νούμμων μόσχον καλήν. Lib. ix. 79.] Quæ recte in Trochaicos redegit magnus Scaliger:

Ἀλλ' ὅμως καλαὶ καὶ πῖοι ἄρνες εὑρήσουσι δέ
Μοι καὶ νούμμους, καὶ γὰρ ἐντὶ πωλατιᾶς τᾶς ματέρος.

Ubi doctiſſimus Jungermannus, *De* πωλατιᾶς *taceo cum aliis.* Nec mirum. Eſt enim paulo corrupta vox, quæ ita dividenda et legenda,

—— εὑρήσουσί

—— εὑρήσεσί μοι
Δέκα νέμμεις πῶ, λασίας γὰρ ἐντὶ κ̀ τὰς ματέρες.

Equidem pulchræ et pingues agnæ invenient mihi nummos alicubi, ſunt enim ex matre bene lanatæ, ſive *lana veſtitæ.* Heſych. Λάσιοι, πολύτριχοι, δασεῖς. Bacchylides apud Stobæum, μηρία τῶν εὐτρίχων τε μήλων. Ubi forſan legendum, μηρία τανυτρίχων τε μήλων. Heſiod. Ἔργ. v. 138. αἶγα τανύτριχα. Sed recte ſtabit vulgata lectio τῶν εὐτρίχων. De loco iſto Bacchylidis vide Leopardum Emend. iv. 21. Quæ ſequuntur Epicharmi ita diſponenda in Iambicos,

—— Κᾶρυξ ἰὼν
Εὐθυς πριῶ νέμμων δέκα μοι μόσχον καλήν.

Sed vide nos Emend. in Suidam P. II. v. Νομιστευομένων. Confer et Cl. Bentleium ad Phalaridis Epiſt. p. 465.

ΚΑΙ Ο ΚΡΑΤΙΝΟΣ ἐν ταῖς Θράτταις, ——
Ὅτι τὰς κόρακας τὰξ Αἰγύπτε
Χρυσία κλέπτοντας ἔπαυσαν.

Lib. ix. 91.] Ita digerendi iſti verſus: ſunt enim Anapæſti.

ΕΝ ΤΑΞΙΑΡΧΟΙΣ Εὔπολις,
Οὐκᾶν περιγράψεις ὅσον ἐναριστᾶν κύκλον.

Lib. ix. 102.] Eſt verſus Iambicus, quem male capite truncaverant.

KAI

KAI KPATINOΣ ἐν ταῖς Ὥραις, Ἐκεῖνος αὐτὸς οὕτως ἐκμεμαγμένος. Lib. ix. 131.] MS. non habet οὕτως. Recte. Quare ſcribe,

—— ἐκεῖνος αὐτὸς ἐκμεμαγμένος.

Ille ipſe expreſſus. Ipſius expreſſa imago. Ut Ariſtoph. Thermoph. v. 521.

—— αὔτ' ἔκμαγμα σόν.

Salmaſius legit οὗτος. Sed nihil opus. Miror Hemſterhuſium τὸ, οὕτως, probaſſe; quod metrum reſpuit. Poſſis tamen legere,

Οὕτως ἐκεῖνος αὐτὸς ἐκμεμαγμένος.

—— *Sic ille manus, ſic ora ferebat.*

KAI ΣΙΛΛΟΥΝ, καὶ διασιλλῶν. Lib. ix. 148.] In Notis ad hunc locum ita Cl. Hemſterhuſius: "Notandus autem, dum in his ſum, Marcelli "error, qui ſilones dictos putaverit ſuperciliis "prominentibus ex illo Varronis loco: *Non ne* "*non unum ſcribunt eſſe grandibus ſuperciliis,* "*ſilonem, quadratum.*" De *Sileno* intelligit vir doctiſſimus, ego de *Cyclope Polyphemo*, et lego: *Nonne* UNOCULUM *ſcribunt eſſe grandibus ſuperciliis, ſilonem*, QUADRATUM? Τετράγωνον. Theocritus Idyll. xi. 31.

Γινώσκω, χαρίεσσα κόρα, τίνος οὕνεκα φεύγεις·
Οὕνεκα μοι λασία μὲν ὀφρὺς ἐπὶ παντὶ μετώπῳ
Ἐξ ὠτὸς τέταται ποτὶ θὤτερον ὦς, μία μακρά·
Εἷς δ' ὀφθαλμὸς ὕπεστι, πλατεῖα δὲ ῥὶς ἐπὶ χείλει.

Vide

Vide Cl. Hemſterhuſium ad Luciani Dialog. Mort. vol. i. p. 417. ubi iſta Varronis de *Socrate* intelligit.

ΠΛΑΤΩΝ ἐν Διῒ Κακουμένῳ —— Κεράτινον εἶχον σκευοφόριον, καὶ καμπύλον. Lib. x. 17.] Ut verſus conſtet, Jungermannus delet καί. Sed ſcribendum puto,

Σκευοφόριον εἶχον κεράτινον καὶ καμπύλον.

Niſi σκευοφόρον mavis, ut ἀνάφορον Ariſtophanis. Quo pacto recte legeris,

Κεράτινον εἶχεν σκευοφόρον, καὶ καμπύλον.

Sed illud verius.

ΣΑΦΕΣΤΕΡΟΝ δὲ ἐν τῷ Μαινομένῳ Δίφιλος· Καὶ προσέτι τοίνυν ἐσχάραν, καὶ νῦν κάδον, στρώματα συνὸν, ἀσκόπηραν, θύλακον, ὥς που στρατιώτην ἄν τις, ἀλλὰ καὶ κύκλον ἐκ τῆς ἀγορᾶς ὀρθὸν βαδίζειν ὑπολάβοι· τοσοῦτος ἔσθ' ὁ ῥῶπος, ὅσον σὺ περιφερής. Lib. x. 18.] Quos verſus ita lego et diſtinguo,

Καὶ ΠΡΟΣ ΔΕ ΤΟΥΤΟΙΣ ἐσχάραν, ΚΕΝΟΝ κάδον,
Στρώματα, ΤΑΓΗΝΟΝ, ἀσκόπηραν, θύλακον.
Ὡς που στρατιώτην ἄν τις, ἀλλὰ καὶ κύκλον
Ἐκ τῆς ἀγορᾶς ὀρθὸν βαδίζειν ὑπολάβοι·
ΤΟΙΟΥΤΟΣ ἔσθ' ὁ ῥῶπος, ὃν σὺ περιφέρεις.

Phraſis, πρὸς δὲ τούτοις, ſæpius occurrit. Vide Noſtrum infra lib. x. 38. MS. καὶ νῦν κάδον. Unde

Unde Hemſterhuſ. καινόν. Sed nos recte, κενόν. *An empty Caſk.* Vel forſan, κανοῦν. Vide viros doctos ad Pollucem lib. x. 75. Cl. Hemſterhuſius, §. 70. metri ſcilicet ignarus, inepte diſputat, an κάδον, an κάδδον legendum. Sed in ſecundo verſiculo pro illo συνὸν nihil melius ſuccurrit quam τάγηνον. Sed MS. ἀσκοπήρα. Quare ita legendum,

Στρώματά ΤΕ, ΚΑΙ ΣΥΝ ἀσκοπήρα ——

Quod verum puto. Vel fortaſſe,

Στρώματά ΤΕ, ΓΥΛΙΟΝ, ἀσκόπηραν ——

ΣΥΝΟΝ et ΓΥΛΙΟΝ non ita diſcrepant. Vide Polluc. lib. x. 146. et Notas Jungermanni ad locum, ubi στρώματα et γυλίοι junguntur. Confer Cl. Pierſonum ad Mœrida, et nos Emend. in Suidam P. II. v. Καπηλίς.

ΑΝΤΙΦΑΝΗΣ ἐν Ὀβρίμῳ φησίν· Ἂν κελεύῃ με σαθμοῦχος· ἢ σαθμοῦχος δ' ἔστι τις; ἀποπνίξεις δέ με καινὴν πρός με διάλεκτον λαλῶν, εἰ τέτακτό μοι στεγάρχων. Lib. x. 21.] Quæ ita legenda:

Ἂν κελεύῃ σαθμοῦχος μ'. Ὁ δὲ σαθμοῦχος ἔστι τις;
Ἀποπνίξεις γάρ με καινὴν πρός με διάλεκτον λαλῶν.
Εἰ τέτακτό μοι στεγάρχῳ ——

Vel, quod potius,

Εἰ δ' ἐτέτακτο ——

A. Si me jubeat σαθμοῦχος. *B. Quis ille tandem*

eſt σαθμȣ̃χος? *Enecabis enim me nova tua dialecto. A. Si jubeat me* σέγαρχος.

ΤΟ —— ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ· Ὥσπερ ἐν Καλλιππίδῃ,

Ἐπὶ τȣ̃ κορήματος καθέζομαι χαμαί.

Lib. x. 29.] Scribendum,

—— ὡσπερεὶ Καλλιππίδης

Ἐπὶ τȣ̃ κορήματος καθέζομαι χαμαί.

Vel, ut Vulg. καθέξομαι. *Conſidebo.*

ΔΙΦΙΛΟΣ ΦΗΣΙΝ ἐν Κιθαρῳδῷ· Ἐξανίσαμαι τὸν ἀμφιτάπητα συσορέσας. Lib. x. 38.] Hæc ita ſunt digerenda,

—— Ἐξανίσαμαι

Τὸν ἀμφιτάπητα συσορέσας ——

ΥΠΕΡΙΔΗΣ ἐν τῷ ὑπὲρ νικᾶς ὀνομάζειν εἰπών. Lib. x. 39.] Scribe, ἐν τῷ ΠΕΡΙ αἰκίας. Orationis Hyperidis ἐν τῷ κατὰ Μαντιθέȣ αἰκίας meminit Athenæus. Vide Kuhnium ad Pollucem lib. x. 23. Poſſis etiam ſcribere, περὶ οἰκίας. Quam laudat Harpocration v. Γρύλλος.

ΩΣ ΧΙΩΝΙΔΗΣ ἐν Ἥρωσι·

Πολλȣ̀ς ἐγὼ δ' ἀκȣ́ω κατά σε νεανίας

Φρȣο̃ντας ἀτεχνῶς, κἂν σάμακι κοιμωμένȣς.

Lib. x. 43.] Chionidis verſus ſunt ita ſcribendi:

Πολλȣ̀ς

Πολλὲς δ᾽ ἀκέω ᾽γω κατά σε νεανίας
Φρεῤῥεῦντας ἀτεχνῶς, κᾀν σάμακι κειμωμένες.

Sic lege. Κᾀν pro καὶ ἐν, non κἂν.

ΑΝΤΙΦΑΝΗΣ ἐν Τραυματίᾳ·

—— Κατεσκευασμένος
Λαμπρότατον ἰατρεῖον ἐν χαλκεῖς πάνυ
Λετηρίοις, ἐξαλίπτροις, κυλικίσιν,
Σικύαισιν, ὑποθέτοισι ——

Lib. x. 46.] Qui verſus ſunt ita corrigendi,

—— Κατεσκευασμένος
Λαμπρότατον ἰατρεῖον μὲν ἐν χαλκοις πάνυ
Λετηρίοισιν, ἐξαλείπτροις, κυλίκισιν,
Σικύαισιν, ὑποθέτοισι ——

Ο ΣΤΡΑΤΤΙΣ ἐν Χρυσίππῳ λέγει· Πρόσαγε τὸν πῶλον ἀτρέμα, προσλαβὼν τὸν ἀγωγέα βραχύτερον, ἐχ ὁρᾷς ὅτι ἄβολός ἐςι. Lib. x. 55.] Quæ ita diſponenda,

—— Πρόσαγε τὸν πῶλον, ἀτρέμα προσλαβὼν
Τὸν ἀγωγέα βραχύτερον, ἐκ ὁρᾷς ὅτι
Ἐς᾽ ἄβολος ——

ΚΑΙ ΠΙΝΑΚΙΔΑΣ δ᾽ ἂν εὕροις ἐν ταῖς Φιλυλλίε Πολέσι, λέγει γέ τοι ΔΩΡΙΖΩΝ ἐς τὰς πινακίδας διαμπερέως, ὅτι κᾀν λέγοι τὰ γράμματα ἑρμηνεύς. Lib. x. 58.] Pro iſto δωρίζων lego ΔΙΟΡΙΖΩΝ. *Diſtinguens*. Et verſiculos ita diſpono,

—— ἐς τὰς πινακίδας

 Διαμπερέως,

Διαμπερέως, ὅτ᾽ ἂν λέγοι τὰ γράμματα,
Ἑρμήνευε ———

Ἑρμηνεύειν ἐς τὰς πινακίδας, eſt, *In tabulas referre interpretationem*.

ΛΗΚΥΘΟΝ, ξύϛιν ἔχεις, ἐγὼ δὲ ϗ ξύϛραν. Lib. x. 62.] Pro ἐγὼ δὲ fortaſſe legendum, ἐγῷδα ϗ ξύϛραν.

ΣΑΦΕΣ ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ ἐν τῷ Γηρυτάδῃ ποιεῖ· Περιφέρει δὲ κύκλῳ λεπαϛὴν ἡμῖν ταχὺ προσφέρων παῖς· ἐνέχει. Lib. x. 75.] Sic diſpone,

——— περίφερε δὴ
Κύκλῳ λεπαϛὴν προσφέρων ἡμῖν ταχὺ,
Ἔγχει τε, παῖ ———

Sed Athenæus plenius exhibet Lib. xi. ubi pro κυανοκεύθῃ legendum κυαθοκεύθῃ. *Quod cyathum implet*. Locus, quem ſupra citavimus, ita forſan legendus ex Athenæo,

Τὸ δ᾽ ἦν ἑορτὴ πρᾶγμα, περιεφέρε δὲ παῖς
Κύκλῳ λεπαϛὴν προσφέρων ἡμῖν ταχὺ,
Ἔγχει τε ——— κυαθοκεύθῃ σφόδρα.

ΤΑ ΔΕ ΚΑΝΑΣΤΡΑ &c. Lib. x. 85.] Ad hunc locum, de quo vide nos in Heſych. P. IV. v. Κάναϛρον, ita diſputat Cl. Hemſterhuſius: " Alter eſt et egregius ſuper ea re locus apud " Athenæum lib. xv. 3. quem Librariorum " negligentia corrupit: Ἀνθῶν δὲ ϛεφανωτικῶν

" μέμνηται

" μέμνηται καὶ ὁ τὰ Κύπρια ἔπη πεποιηκὼς Ἡγησίας ἢ
" Στασῖνος· Δημοδάμας γὰρ ὁ Ἁλικαρνασεὺς ἢ Μι-
" λήσιος ἐν τῷ περὶ Ἁλικαρνασσοῦ, Κύπρια· Ἁλικαρ-
" νασέως δ' αὐτὰ εἶναι φησὶ ποιήματα. Quid ad
" iſta reſtituenda cogitaverit Iſ. Caſaubonus,
" equidem non ignoro, a quo ſane judicii ex-
" actiſſimi viro diſſentire religioni duco: cum
" bona tamen ejus venia, quæ mihi venerint
" in mentem proferre lubet. Poſt Στασῖνος ad-
" dendum judico ὁ Κύπριος. Cyprium fuiſſe
" Staſinum illum e Photio Caſaubonus oſten-
" dit. Tum in ſequentibus, περὶ Ἁλικαρνασσοῦ,
" οὐ Κυπρίου, Ἁλικαρνασέως δὲ &c. Staſinum dix-
" erat Cyprium Athenæus, ſic ſcilicet opinatus,
" contra ac Demodamas tradiderat Staſini non
" Cyprii illa fuiſſe poemata, ſed Halicarnaſſen-
" ſis. Senſum, uti puto, opportunum minima
" mutatione dedi." Doctiſſimo viro legenti οὐ
Κυπρίου, Ἁλικαρνασέως δὲ, lubens aſſentior. Cæterum poſt Στασῖνος non addendum ὁ Κύπριος. Eſt enim Κύπριος nomen alterius viri e Cypro. Quod plane diſtinguit Athenæus apud Fabricium Biblioth. Græc. vol. i. p. 282. Εἴτε Κύπριός τίς ἐστι, ἢ Στασῖνος,

ΚΑΙ ΠΟΥ ΚΑΙ ΚΟΙΤΗΝ, ὡς ἔν τε τοῖς Βάπταις Εὐπόλιδος·

Ἀλλὰ τὰς κοίτας γ' ἔχουσι πλουσίως σεσαγμένας.

Lib. x. 91.] Eſt verſus Trochaicus, quem male

diſponit Jungermannus. Scilicet, Κοίτη eſt Κίϛη ὀψοφόρος. Vide nos Emend. in Heſych. P. I. v. Κοίτη. Atque hinc paulo ſupra intelligendus Crates in Heroibus,

Τὰ κανίσκια δὲ κοίτης ὑπερέχειν μοι δοκεῖ.

Caniſtra videntur ex ciſta extare, prominere. Nam Κοίτη erat *Repoſitorium* κανισκίων ἀρτοφόρων ſive ὀψοφόρων. Male legitur τῆς κοίτης. Quod verſum enecat.

ΚΑΙ ΕΝ ΑΝΑΞΙΠΠΟΥ Κιθαρῳδῷ· Μυιοσόβην λαβὼν ϛάθητι ἐνθάδε. Lib. x. 94.] Ita legunt ex Cod. Voſſii, neſcii interea verſum peſſundari. Recte Vulg.

Μυιοσόβην λαβὼν ΠΑΡΑΣΤΗΘ' ἐνθάδε.

Huc aſſiſte. Mox, §. 95. ΖΕΤΡΑΙΑΝ δὲ τὴν χύτραν οἱ Θρᾷκες καλοῦσι. Pro ζετραίαν MS. legit ταύναν. Fortaſſe, βαῦνον. Ita infra §. 100. Καὶ ΒΑΥΝΟΝ ἂν εἴποις, τὸν χυτρόποδα. Vel potius, βαύναν. Heſych. ΒΑΥΝΗ, κάμινος.

ΚΑΙ ΕΝ ΤΗΛΕΚΛΕΙΔΟΥ Ἀψευδέσι·

Τὰ δὲ τήγανα ζέοντά σοι μολύνεται.

Lib. x. 98.] Cod. Falkenburg. τηγανίζοντα. Unde Hemſterhuſ. τήγανα σίζοντα. Quam lectionem et erudite admodum defendit. Equidem miſeret me illius viri, qui videre non potuit, lectione iſta admiſſa, Senarium contrucidari

cidari. Quare contenti ſimus veteri ζέοντα. Quod idem valet. Schol. ad Ariſtoph. Acharnenſ. ab Hemſterhuſ. laudat. Σιζῦσα, ἀντὶ τῦ ζέῦσα. Occurrit Fragmentum Teleclidis apud Tho. Magiſtrum v. Περιςάσις.

ΤΟ ΡΗΜΑ τὸ τηγανίζεσθαι ἔςιν ἐν Ἀποκλειομένῃ Ποσιδίππυ. Ibid.] Mallem, Ἀποκλειομένῳ. *Excluſo foras.* Terent. Eunuch. Act. i. Scen. ii. 18.

Credo, ut ſit, miſera præ amore excluſiſti hunc foras.

Idem infra v. 79.

Ego excludor, ille recipitur ——

Quare Fabula Poſidippi *de Amatore excluſo.* Vide Cl. Hemſterhuſium, qui de *Virgine* nugatur.

Ο ΔΕ ΣΤΡΑΤΤΙΣ ἐν Ψυχαςαις φησί· Πῶς ἂν κομίσει ἐμοὶ τὶς θυμαλώπων ὧδε μεςὴν ἐσχάραν. Lib. x. 101.] Hunc locum ita lege et diſpone,

—— ΤΙΣ ΑΝ ΚΟΜΙΣΕΙΕ ΜΟΙ
ΤΗΝ θυμαλώπων ὧδε μεςὴν ἐσχάραν.

ΚΑΙ ΕΚΚΑΥΜΑΤΑ, εἰπόντος Σοφοκλέους ἐν Ἡρακλεῖ Σατυρικῷ· Συνέλεγον τὰ ξύλα ὡς ἐκκαύματα· μή μοι μεταξὺ πρεσδείσειεν. Lib. x. 110.] Scribendum,

—— συνέλεγον τὰ ξύλ' ὡς ἐκκαύματα.

Sed vide Noſtrum ſupra lib. vii. §. 110. ubi MS.

MS. ἐκλυμάδων. Quare locum ita legerim,

——— συνέλεγον τὰ ξύλ', ὡς ἐκκαύματων
Μή μοι μεταξὺ προσδηθείεν ———

Ligna collegerunt, ne interim egerent quibus ignem facerent. Iſtud μοι eleganter et more Atticorum παρέλκει.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ μὲν εἴρηκεν ἐν Αὐτολύκῳ Σατυρικῷ·
Τὲς ὄνες τὲς λαρκαγωγὲς οἰσέιν ἐξ ὄρες ξύλα.

Lib. x. 3.] Eſt verſus Trochaicus.

ΕΝ ΓΟΥΝ τῷ δευτέρῳ τῶν Φιλίςε βιβλίων εἴρηται· Καὶ ΤΑΣ ΝΥΚΤΑΣ ἐπαίρεσθαι λαμπτῆρας ἀντιπεφραγμένες. Lib. x. 116.] Hæc multum ſollicitant viri docti, cum ſana ſint. Æneas p. 1681. Edit. Caſaub. Δεῖ ΤΑΣ ΝΥΚΤΑΣ λύχνα καίεσθαι λάμπτηρσιν. Ad quem locum vide Caſaubonum p. 1756. Locus ita reddendus: *Oportet noctu laternas attollere, ea parte qua hoſtes ſpectant obſeptas.* Vides vim τε̃, ἀντιπεφραγμένες.

ΕΙΡΗΤΑΙ ὑπὸ Θεοπόμπε τε̃ Κωμικε̃ ἐν Εἰρήνῃ·
Ἡμᾶς δ' ἀπαλλαχθέντας ἐν ἀγαθαῖς τύχαις
Ὀβελισκολυχνίε, καὶ ξιφομαχαίρας πικρᾶς.

Lib. x. 118.] Quæ ita reddo: *Nos vero bona fortuna liberatos ab Obeliſcolychnio et gladio longo.* Id eſt, *A militia.* Hemſterhuſius non recte

recte accepit. Et ſic jam video Cl. Berglerum accepiſſe. Vide Hemſterhuſium in Addendis. Confer et Noſtrum ſupra lib. vi. 103.

ΣΑΦΕΣΤΕΡΟΝ ἐν δὲ τοῖς Ἀριστοφάνους Δράμασιν, ἡ Νιόβη·

—— ἀλλ' ὥσπερ λύχνος
Ὁμοιότατ' ἐκάθευδ' ἐπὶ ΤΟΥ λυχνιδίου.

Lib. x. 119.] Ita ſcribendum. Iſtud τοῦ eſt plane neceſſarium ad verſum.

ΣΟΦΟΚΛΗΣ δ' ἐν Ἀνδρομέδᾳ·

—— ΑΥΤΟΧΕΙΛΕΣΙ ληκύθοις.

Lib. x. 120.] Hemſterhuſ. αὐτολίθοισι. Male. Intelligit Lecythos habentes labra ex uno ſaxo confecta, quaſque adeo μονολίθους vocat.

ΘΕΟΠΟΜΠΟΣ ἐν Εἰρήνῃ·

Χλαῖναν σοι λαβὼν παχεῖαν ἐπιβαλῶ Λακωνικήν.

Lib. x. 124.] Eſt verſus Trochaicus.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ ἐν Δαναΐσιν ἔφη. Κακῶν τοσούτων ξυνελέγη μοι σώρακος. Lib. x. 130.] Hemſterhuſius,

—— ΣΥΝΕΛΕΓΕ μοι σώρακον.

Dixiſſet, συνέλεγεν.

ΚΑΙ ΤΟΠΙΟΝ, το ΠΕΡΙΔΟΝΟΥΜΕΝΟΝ αὐτῷ σχοινίον. Lib. x. 130.] Ita recte MS. pro περιδούμενον. Sic apud Harpocrat. v. Τοπεῖον.

EN

EN KPATINOY Διονυσαλεξάνδρῳ εἴρηται· Ἐνεῖεν δε ἐνταῦθοι μάχαιραι κȣρίδες, Αἷς κείρομεν τὰ πρόβαλα, ϗ τȣ̀ς ποιμένας. Lib. x. 140.] Lege ob verſum,

> ENEIE Δ' ENTAΥΤΟΙ μάχαιραι κȣρίδες,
> Αἷς κείρομεν τὰ πρόβατα, ϗ τȣ̀ς ποιμένας.

Vel,

> ENHN ΔE KANTAΥΘΟΙ ——

ΛΟΦΟΣ, τριλοφία, χεῖρες, κνημῖδες.. Lib. x. 142.] Pro iſta χεῖρες Cod. Voſſii legit χέραες. Unde facile erat corrigere χειρίδες. *Manuum integumenta.* Ut κνημῖδες. *Tibiarum integumenta.* Et infra §. 168. ποδίδες. Quod male ſollicitant. Sed vide Pollucem ſupra lib. i. §. 135. et 136.

OTI ΔE KAI THN σπάθην ἐπὶ τȣ͂ ξίφȣς εἰρήκασιν, εὕροις ἂν ἐν Εὐριπίδȣ Εὐρυσθεῖ Σατυρικῷ· Πᾶς δὲ Φασγάνῳ ἐξηθέριζεν, ὥς τε πύρινον σπάθῃ κολȣ́ων Φασγάνȣ μελανδέτȣ. Lib. x. 145.] Lego et ſuppleo,

> —— Πᾶς δὲ Φασγάνῳ
> EΞEΘEPIZEN, ὥς τε πύρινον ΣTPATON,
> Σπάθῃ κολȣ́ων Φασγάνȣ μελανδέτȣ.

Eleganter πύρινον ϛρατόν. Pro *ſegete.* Nempe, *exercitum velut ſegetem demetebant.* Secunda in ἐξεθέριζεν producitur ob ϑ ſequentem. Vel ita forſan legendum cum Cl. Pierſono,

A. ΠΩΣ δ' ἐξεθέριζεν; B. Ὥστε πύρινον ΣΤΑΧΥΝ,
Σπάθῃ κολούων φασγάνου μελανδέτου.

Quem vide omnino in Veriſimil. lib. ii. p. 256.

ΤΡΥΠΑΝΑ, τρυπάνια, τρυπανίας ἔχοντα, ἴσως τὴν ἀρίδα. Lib. x. 146.] Delenda iſta, ἴσως τὴν ἀρίδα, ut gloſſema. Τὰ τρυπανίας ἔχοντα, ſunt, *Atque alia inſtrumenta quæ ad terebrationem pertinent*. Adnotavit quis, τὴν ἀρίδα. Quanquam ἄρις ſive *ſcobina* ad *limaturam* pertinet.

ΟΡΩ ΟΓΕ Φερεκράτης ἐν τοῖς Ἀγρίοις ἔφη·

——Ἦμην σὺ σαυτὸν μακαριεῖς, ὅταν
Αὐτοί σε κατορύττωσιν——

Lib. x. 150.] Hæc non recte diſponunt. Nam τὸ, ἦμην, ſecundus locus non admittit. Equidem iſtud ὁρῶ, quod tantas turbas hic fecit, ex loco ſuo fuerat exturbatum. Quare ita lego,

Ἦμην, ὁρῶ, σαυτόν γε μακαριεῖς——

Vel, σαυτόν συ μακαριεῖς. Nam σὺ σαυτὸν μακαριεῖς non probo ob dactylum in quarto loco. Quod inſolentius. Niſi legas cum Jungermanno, σὺ σαυτομακαριεῖς.

ΤΟ ΜΕΝ ΤΟΙ γλωττοκομεῖον εἴρηκε Λύσιππος ἐν Βάκχαις· Αὐτοῖσιν αὐλοῖς ὁρμαὶ καὶ γλωττοκομείῳ. Lib. x. 154.] Hæc varie ſollicitant, cum vera lectio

lectio in promptu ſit. Quod et Hemſterhuſio ſuboluit. Scribendum,

Αὐτοῖσιν αὐλοῖς ΦΟΡΒΙΑ ϗ γλωττοκομεῖον.

Ipſis cum tibiis φορβιὰ *et* γλωττοκομεῖον. Quæ utraque ad tibias pertinent. Scribitur nempe φορβιὰ et φορβειά. Facilis autem mutatio τοῦ φορβιὰ in ὁρμαί. Pollux ſupra lib. iv. 70. Καὶ φορβειὰ δὲ προσήκει τοῖς αὐλοῦσι. Ubi MS. Voſſii, Καὶ φόρμια. Nihil verius hac emendatione. Poſſis etiam ſcribere γλωττοκόμιον. Sed et alterum verſus non repudiat. Penultima τοῦ, γλωττοκομεῖον, corripitur etiam a Timocle in verſu ſequente,

Καὶ τοῦτο τὸ γλωττοκομεῖον βαλανεύεται.

Ita enim legendum proculdubio. *Atque hoc* γλωττοκομεῖον *balneo excipitur.* Id eſt, *lavatur.* Quod κωμικώτερον et titulo Fabulæ reſpondens.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ἐν Δαιταλεῦσιν εἰπόντος· Εἰ μὴ δικῶν τε γύργαθος, ψηφισμάτων τε θωμός. Lib. x. 158.] Quæ ita digerenda ſunt,

—— Εἰ μὴ δικῶν τε γύργαθος,
Ψηφισμάτων τε θωμὸς ——

Η ΔΕ ΚΑΥΣΙΑ, πῖλος Μακεδονικὸς παρὰ Μενάνδρῳ, ὡς τιάρα Περσικός. Lib. x. 162.] Hic corruptum locum Plutarchi citat Cl. Hemſterhuſius,

huſius. Extat in Antonio: Ἅμα δὲ καὶ προήγαγε τῶν παίδων Ἀλέξανδρον μὲν ἐσθῆτι Μηδικῇ, τιάραν, καὶ κίταριν ὀρθὴν ἐχούσῃ, Πτολεμαῖον δὲ κρηπῖσι καὶ χλαμύδι καὶ καυσίᾳ διαδηματοφόρῳ κεκοσμημένον· αὕτη γὰρ ἦν σκευὴ τῶν ἐπ' Ἀλέξανδρον βασιλέων, ἐκείνη Μήδων τε καὶ Ἀρμενίων. "Quid ſane facias ἐσθῆτι Μηδικῇ τιάραν καὶ κίταριν ὀρθὴν ἐχούσῃ? anne veſtis "Medica dici poteſt τιάραν καὶ κίταριν ὀρθὴν ἔχειν? "Tum quoque cur τιάραν καὶ κίταριν ita conjungat, cum pro eadem re utraque vox poni ſoleat.—Scribendum judico, καὶ τιάρᾳ κίταριν ὀρθὴν ἐχούσῃ, ut κίταριν Plutarchus appellaverit "eminulam tiaræ partem, quæ regibus in altum circumvoluta ſurgebat. Hoc ſi diſpliceat, forſitan illud magis arriſerit: καὶ τιάρᾳ ὀρθῇ, ἣν καὶ κίταριν λέγουσι. Cui neutrum placuerit, candidus impertiat meliora, qualia "primus ego amplectar." Hactenus vir doctiſſimus. Lego, Ἀλέξανδρον μὲν ΕΝ ἐσθῆτι Μηδικῇ, τιάραν καὶ κίταριν ὀρθὴν ΕΧΟΝΤΑ. Sic deinde, Πτολεμαῖον δὲ —— κεκοσμημένον. Mutarunt Librarii, ut cum ἐσθῆτι Μηδικῇ conveniat. Τιάρα et κίταρις diverſa ſunt, ſed pro uno eodemque ſumuntur. Τιάρα eſt *Pileus*, Κίταρις *Diadema*. Confundunt tamen Heſychius et Suidas v. Κίδαρις. Τιάρα ὀρθὴ cum κιτάρει, ſive *diademate*, eſt non niſi *Regis Magni*. Vide et Curtium lib. iii. 3. Hinc corrigendus Philoſtratus p. 927.

Βασιλεῖ

Βασιλεῖ μεγάλῳ πορθητῇ τιάρα. Vide P. Weſſelingii Obſervat. p. 176. qui recte emendat, niſi quod inſerenda litera H. Lego, Ἡ ὀρθὴ τιάρα. Nam Articulus hic neceſſarius eſt. Ex ΗΟΡΘΗΤΙ fecerunt ΠΟΡΘΗΤΗ. Vides erroris fontem. Ἡ ὀρθὴ τιάρα. *Recta tiara. Tiara quæ recta eſt.*

ΚΑΙ ΚΥΡΒΑΣΙΑΝ δὲ Ἀριστοφάνης ἐν Τριφάλητι εἴρηκε· Καὶ τὴν κοινὴν ἔχειν με κυρβασίαν ἐρεῖς. Lib. x. 162.] Emendant κύνην ob verſum. Ego lego,

—— Καὶ ΚΑΙΝΗΝ μ' ἔχειν
Κυρβασίαν ἐρεῖς ——

Theocritus, ex emendatione noſtra, Idyll. x. 35.

Πόσσι δ' ἐγὼ καὶ καινὰς ἐπ' ἀμφοτέροισιν ἀμύκλας.

Suidas v. Ἀμύκλαι —— Ἀμύκλας ἐν τοῖς ποσὶ χαλκᾶς. Quem locum male ſollicitat Meurſius Lacon. Lect. p. 84. Porro quid eſt κοινὴ κυρβασία? Quippe κυρβασία Heſychio eſt ὀρθὴ τιάρα, quæ non niſi *regis*.

ΠΤΑΝΑΚΑ ἐστι ψίαθος ἡ ἐν τοῖς ἀκατίοις. Lib. x. 166.] Vocem πτάνακα varie ſollicitant viri docti. An legendum, Καπάναξ. Quæ *ſtorea* fuerit. Vide Noſtrum ſupra lib. i. 142.

ΠΛΑΤΩΝ ἐν Ἑλλάδι· Λαβὼν οὖν τὸν σκύλακα τὸν τοῦ προξένου, κᾄπειτα· δῆσον αὐτόν. Lib. x. 167.] Quæ ita lego et diſpono,

ΛΑΒ' οὖν ΣΥ ΤΟΥΤΟΝ σκύλακα τὸν τοῦ προξένου,
Κᾆπειτα δῆσον αὐτόν ——

ΡΙΠΑΙΚΑ, παγκτόν. Lib. x. 175.] Fortaſſe, Ῥιπίδα καπανικόν. Heſych. Καπανικώτερα, ἀπὸ τῆς ΦΑΤΝΗΣ, χορταςικώτερα. Forſan, ἀπὸ τῆς ΚΑΠΗΣ. Heſych. Κάπη, φάτνη. Quare ῥιπίδα καπανικὸν fuerit πλέγμα *vimineum*, quod ad φάτνην pertinet. Vel forſan legendum, Ῥιπίδα ΠΛΕΚΤΟΝ. Quod probo. Pollux paulo ſupra, Ῥιπίδα δ' ἄν τις φαίη πλέγμά τι.

ΜΑΛΙΣΤΑ ΚΑΙ Εὐριπίδου ἐν Αὐτολύκῳ Σατυρικῷ εἰπόντος· Σχοινίνας γὰρ ἵπποισι, Φλοΐνας ἡνίας πλέκει. Lib. x. 178.] Hæc non recte diſpoſuerunt viri docti, quæ facile erant digerenda:

Σχοινίνας γὰρ ἵπποισιν ΚΑΙ φλοΐνας ἡνίας πλέκει.

Eſt verſus Trochaicus. Poſſis etiam in Senarios reducere,

—— Σχοινίνας γὰρ
Ἵπποισι ΚΑΙ τὰς φλοΐνας ἡνίας πλέκει.

Sed illud forſan verius. Iſtud autem καὶ omnino neceſſarium.

ΘΕΟΠΟΜΠΟΥ εἰπόντος ἐν Παισί· Τήνδε περιζωσάμενος ὤαν λουτρίδα κατάδεσμον ἥβης περιπέτασον. Lib. x. 181.] Occurrit hic locus Theopompi ſupra lib. viii. 66. ubi Vulg. Τηνδί. Recte. Scribas,

Τηνδὶ

Τηνδὶ περιζωσάμενος ᾠὰν λϐτρίδα,
Κατάδεσμον ἥϐης περιπέτασον ——

ΦΕΡΕΚΡΑΤΗΣ ἐν Ἴπνῳ —— Ἤδη μὲν ᾤαν λϐμενοι προζώννυνται. Ibid.] Legendum,

Ἤδη μὲν ᾤαν ΛΟΥΜΕΝΟΣ ΠΡΟΖΩΝΝΥΤΑΙ.
Jam quidem pelle, dum lavatur, præcingitur.

ΩΣ ΕΝ τῇ Πιτύνῃ ὁ Κρατῖνος περὶ τῶν τριήρων λέγει· Οὐ δύνανται πάντα ποιϐσαι νεὼς οἴκων λαχεῖν, ϐ δὲ κάννης. Lib. x. 184.]

Οὐ δύνανται πάντα ποιϐσαι νεωσοίκϐ λαχεῖν,
Οὐδὲ κάννης ——

Ita ſcribendi iſti verſiculi. Sunt Trochaici.

ΩΣ ΕΝ τῷ Μενάνδρϐ Παιδίῳ —— Καλὸν ἦν ἂν ϐτως. Lib. x. 187.] Vulgo, Καλὸν γὰρ ἦν ἂν ϐτως. Sed illud γὰρ officit verſui. Lego,

Καλὸν ἂν ϐτως ἦν ——

In Notis Kuhnii ad locum Menandri verſus, quem citat ex Athenæo, ita ſcribendus eſt,

ΜΑΡΑΓΔΙΝ᾽ εἶναι ταῦτ᾽ ἔδει ϗ σάρδια.

De voce σάρδια vide Polluc. lib. vii. 96. Vel forſan, σάρδικα. Adjectivum ſcilicet.

ΚΑΙ ΣΟΦΟΚΛΗΣ ἐν Αἰχμαλώτοις· Ἀσπὶς μὲν ἡ μίλιγδος ὡς, πυκνὸν πατεῖ. Lib. x. 190] Recte emendat Cl. Editor,

Ἄσπις

"Ἀσπις μὲν ΗΜΙΝ, ΛΙΓΔΟΣ ΩΣ, ——]

Sed iſtud πατεῖ corruptum nemo non videt. An ψοφεῖ ſive κτυπεῖ legendum? Sed tum legendum quoque, σαθρὸν ψοφεῖ. Ariſtoph. Acharnenſ. 931.

—— ἐπεί τοι ϗ ψοφεῖ
Λάλον τι καὶ πυρόῤῥαγὲς ——

Sed ἐπέχω. Fortaſſe legendum,

Ἀσπις μὲν εἶχε, λίγδος ὡς, πυκνὰς ὀπάς.

Quod verum puto. Vel,

Ἀσπις μὲν ἔχει μοι, λίγδος ὡς ——

ΕΠΙΠΟΡΠΑΜΑ κιθαρῳδȣ̃ σκευὴ, ὡς Πλάτων ἐν ταῖς ἀφ' ἱερῶν· Δότω τὴν κιθάραν τὶς ἔνδοθεν καὶ τȣ̀πιπόρπαμα. Lib. x. 190.] Verba Platonis male diſpoſuit Cl. Kuhnius. Ita ſcribenda,

—— Τὴν κιθάραν τὶς ἔνδοθεν δότω
Καὶ τȣ̀πιπόρπαμα ——

ΚΑΙ Ο ΑΝΑΞΙΛΑΣ Βοτρυδίωνι· Οὐκ ἂν γέ μοί πȣ τὶ γένηται κεράμινον. Lib. x. 190.] Ita Vulg. edunt. Sed iſtud πȣ τὶ verſum trucidat. Legendum igitur τȣτί. Pro γένηται Seberi MS. exhibet γένοιτο. Idque recte, opinor. Verſiculum ita lego,

Οὐκ ΑΝ γέ μοι ΤΟΥΤΙ ΓΕΝΟΙΤΟ.

Non mihi ſit hoc vas fictile.

Vel,

Οὐκ ΗΝ γέ μοι τȣτὶ ΓΕΝΗΤΑΙ.

IN HARPOCRATIONEM.

ABAPIΣ —— εὔχας ποιήσασθαι.] Lego, ποιήσεσθαι. *Preces facturum.*

ABIOΣ. Τὸν ἄβιον Ἀντιφῶν ἀντὶ τοῦ πολὺν βίον κεκτημένον ἔταξεν.] Scilicet in Ἀληθείᾳ, ut diſcimus ex Heſychio. Ἄβιος, πλούσιος, ὡς Ἀντιφῶν ἐν ἀληθείᾳ. ΠΕΡΙ ΑΛΗΘΕΙΑΣ laudat Harpocration v. Ἄγει. Mox v. Ἀγνεύετε laudatur Antipho ἐν τῷ δευτέρῳ. Scilicet, περὶ ἀληθείας. Quæ verba duo forſan exciderunt. Nam infra v. Ἀδέπτος laudatur ἐν τῷ πρώτῳ τῆς ἀληθείας plene et recte. Et v. Ἀναποδιζόμενα. Ἀντιφῶν, ἀληθείας πρώτῳ.

ΑΔΔΗΦΑΓΟΥΣ ΤΡΙΗΡΕΙΣ. Λυσίας.] Euſtathius a Gronov. laud. et Heſychius, ναῦν ἀδδηφάγον ex Lyſia laudant.

ΑΕΙΕΣΤΩ —— ἐν ἀληθείας δευτέρῳ Ἀντιφῶντος.] Illud Ἀντιφῶντος eſt ex Mauſſaco. Quin et illa ἐν ἀληθείας δευτέρῳ ſunt ex manu Annotatoris cujuſdam, qui in margine ea adſcripſerat; et hic non ſuo loco ingeſta ſunt.

ΑΕΡΚΤΟΝ. Ἀντὶ τοῦ, ἄφρακτον.] Forſan, Ἄειρκτον.

AMAZO-

ΑΜΑΖΟΝΕΙΟΝ — Περὶ τῶν Ἀμαζόνων.] Lego, Περὶ δὲ τοῦ Ἀμαζονίου ἀφιερωτέως. *De Dedicatione* ſive *Conſecratione Amazonii. Templi Amazonum.* Sequentia firmant.

ΑΜΦΙΔΡΟΜΙΑ —— παρὰ τὴν ἑςίαν.] Lego ΠΕΡΙ cum Heſychio v. Δρομιάφιον.

ΑΝΑΘΕΣΘΑΙ. Ἀντιφῶν περὶ ὁμονοίας. Ἀνάθέσθαι δ' ὥσπερ πέτλον τὸν βίον οὐκ ἐςίν.] Miror neminem vidiſſe hæc Platonis Comici eſſe, cujus infra meminit Harpocratio, et Senarium eſſe rotundiſſimum.

Οὐκ ἐςι δ' ὥσπερ πέτλον ἀναθέσθαι βίον.

Ex Platonis ſcilicet Hipparcho ſive Φιλοκερδεῖ.

ΑΝΑΚΑΛΥΠΤΗΡΙΑ —— ἐπαύλαια.] Heſych. Ἐπαύλια. Atque ita ſcribendum.

ΑΝΔΟΚΙΔΟΥ Ἑρμῆς.] Vide omnino Heſychium.

ΑΠΟΙΚΟΔΟΜΕΙΣ.] Uſitatius, Ἀνοικοδομεῖς. Vide Tayl. ad Lyſ. Lect. et Harpocrat. infra v. Κατῳκοδομεῖς.

ΑΠΟΚΗΡΥΤΤΟΝΤΕΣ.] Plato Πρέσβεσι·

Σκευάρια δὴ κλέψας ἀπεκήρυξεν ἐκφέρων.

Ita diſtinguendus eſt Senarius Platonis.

ΑΠΛΑ͂Σ.] Forſan, Ἀπλάς.

ΑΠΟΜΑΤΤΩΝ.] Iſta Sophoclis ita recte leguntur,

Δεινότατος ἀπομάκτης τε μεγάλων συμφορῶν.

Heſych. v. Ἀπομάκτης, περικαθαρτής, huc reſpexit. *Peritiſſimus luſtrator.*

ΑΠΟΣΤΟΛΕΙΣ —— Ἀπόστολοι.] Forſan, Ἀποστολαί. Vide Heſychium.

ΑΡΡΗΦΟΡΕΙΝ —— δύο δὲ ἐκρίνοντο, αἳ διὰ τῆς ὑφῆς τοῦ πέπλου ἦρχοντο.] Lego, αἳ ΚΑΙ τῆς ὑφῆς.

ΑΤΤΑ —— Φερεκράτης μὲν ἐν Χείρωνι, ἐπ' ἀριθμοῦ ἔταξεν·

Τοῖς δέκα (δὲ δέκα) ταλάντοις, ἄλλα προθῆς
ἄττα πεντήκοντα.]

Lege προσθῆς. Eſt Trochaicus acatalectus. Sed de hoc loco vide nos Emend. in Suidam P. III. v. Πηνίκα. Scripſit et Cratinus Fabulam Χείρων. Vide Heſychium v. Αὐτόφερτοι.

ΑΥΘΕΝΤΗΣ —— καίτοι.] Lego, εἰ καίτοι. *Licet.* Sequitur ὁ γὰρ αὐθέντης αἰεὶ τὸν αὐτόχειρα δηλοῖ. Lego, Ὁ γὰρ αὐθέντης ΚΑΙ τὸν &c.

ΑΦΟΡΜΗ.] Vide nos ad Heſychium P. II. v. Ἀφορμή.

ΒΑΤΑΛΟΣ

ΒΑΤΑΛΟΣ —— μήποτε ȣ̃ν ἔνθεν.] Scribo cum Gronovio ἐνθένδε.

ΓΕΡΡΑ —— ἀναπεταϑῆναι ΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΝ.] Ita lego.

ΓΛΥΚΕΡΑ. Ἑταῖρα τις.] Vide Menandrum in Miſogyne, ubi legit Bentleius Γλυκέριον ob verſum. Et legendum, γ᾽ ὡς πολλῷ χρόνῳ. Vide Theocritum in Syracuſis.

ΔΕΙΓΜΑ — ἀφ᾽ ἑκάϛȣ τῶν πωλȣμένων.] Lego, Ἐφ᾽ ἑκάϛȣ. *De ſingulis, quæ venduntur.*

ΔΕΙΝΩ͂ι.] Scribe cum Heſychio Δείνῳ.

ΕΘΝΟΣ —— ἀφῄρηνται.] Lege ἀφῄρηται.

ΕΥΑΝΔΡΙΑ ——Ἀνδοκίδης δ᾽ ἐν τῷ κατ᾽ Ἀλκιβιάδȣ.] Puto plenum titulum fuiſſe, Ἀνδοκίδης ἐν τῇ περὶ τῶν μυϛηρίων ἀπολογίᾳ κατ᾽ Ἀλκιβιάδȣ. Ut partim laudatur v. Ἑταιρεία. Nepos : *Aſpergebatur* (Alcibiades) *etiam infamia, quod in domo ſua facere* myſteria *dicebatur.*

ΖΕΙΡΑ—— ὥσπερ ἐφαπλίδας.] Lego, ἐφαπλίδα.

ΚΑΤΑΒΟΛΗ —— πρόιεναι χρόνῳ.] Lego, προσιέναι. *Advenire.*

ΛΑΓΙΣΚΑ —] Strattis,

Λαγίσκαν τὴν Ἰσοκράτȣς παλλακήν.

Gronovius verſui conſulens legit Λαγίσκαν ΑΥΤΗΝ. Sed verſus mutilus. Scribo αὐτὴν τήν. Vel cum aliis, Καὶ τὴν Λ. τὴν Ἰσ.

ΛΕΣΧΑΙ —— πολλοί.] Scribe, οἱ πολλοί. *Vulgus hominum.*

ΜΗΤΡΩΙΟΝ —— Ὡς δηλοῖ.] Ita legendum.

ΜΟΘΩΝ —— ἄλλοι δὲ λέγȣσι δȣλοπρεπεῖς σπερμόλογȣς.] Forſan legendum ex Heſychio δȣλοπρεπεῖς ΚΑΙ σπερμόλογȣς.

ΠΑΛΙΝΣΚΙΟΝ —— Ἀρχίλοχος Τριμέτροις·

Πρὸς τοῖχον ἐκινήθησαν ἐν παλινσκίῳ.]

Lege ἐκλίνθησαν. Ad quam vocem vide Photium. Sed vide nos in Epiſt. Crit. v. Ἀραχνή.

ΠΑΡΟΥΣΙΑ — Κράτης Θηρίοις·

Ἐχόντες εὐπαθῆ βίον, παρȣσίαν τε χρημάτων.]

Ita digere. Eſt Iambicus Tetrameter Acatalectus.

ΠΕΔΙΑΚΑ —— Μοῖρα τῆς Ἀττικῆς ἐςὶν, Η ἀπὸ συμβεβηκότος ἐκαλεῖτο πεδίον.] Ita ſcribendum.

ΠΡΟΠΕΠΩΚΟΤΕΣ —— Λέγεται.] Quæ ſequuntur Polybii videntur eſſe.

ΦΑΡΜΑΚΟΣ

ΦΑΡΜΑΚΟΣ —— Φαρμακῶν δ' ἐςὶν, ὁ ὑπὸ Φαρμάκων βεϐλαμμένος.] An βεϐαμμένος? Sed forſan nihil mutandum.

ΦΙΛΟΣΟΦΕΙΝ. —— Μένανδρος Θρασυλέοντι·

Φιλοσοφεῖ δὲ τοῦθ' ὅπως καταπράξεται τὸν γάμον.]

Ita fortaſſe legendum.

ΦΙΜΟΙ —— Φιμὸς δὲ ἐςὶν ὁ καλούμενος κημὸς εἰς ὃν ἐνεϐάλλοντο.] Adde οἱ κύϐοι,

ΧΙΛΙΩΘΕΝΤΑ —— κεχιλιῶσαι.] Scribo, κεχιλιῶσθαι. Heſychius Κεχιλιῶσθαι, χίλια ἐζημιῶσθαι, hunc locum Lycurgi reſpexit. Quid quod χιλιῶσαι ſcribendum foret. Χιλιόω, ἐχιλίωσα, χιλιῶσαι. Unde Gronovius non male καὶ χιλιῶσαι. Sed prius nobis placet: quod et Valeſio.

ΧΡΥΣΟΧΟΕΙΟΝ — Εὔϐουλος ἐν Γλαύκῳ·

ΚΑΙ ΣΥ ΕΠΙ —— Vel, ΚΑΙ ΣΙΤΟΝ ΕΠΙ]

Forſan,

Καὶ ΣΕΥΣΘΑΙ ἐπὶ ——

Quod et verum puto.

I N

MOERIDA ATTICISTAM.

AΓΑΠΗΝΟΡΟΣ —— Ἔϛι δὲ κύϱιον ὄνομα.] Lego, Ἔϛι δὲ ΚΑΙ κύριον ὄνομα.

ΑΝΑΒΙΩΝΑΙ —— Ὡς Πλάτων, σκευαῖς ἀναϐιῶναι ἐκ τῆς νόσȣ.] Lego, Ὡς Πλάτων ΣΚΥΘΑΙΣ. Vide Schol. ad Ariſtoph. Av. 151. et Suidam v. Ἀναϐιῶναι. Sed vide Schol. ad Ariſtoph. Av. 471.

ΒΑΛΒΙΔΕΣ —— Βαλϐίδ' ἀποδὸς, θέτε πόδα παρὰ πόδα.] Lego, Βαλϐίδι πόδα θέντες (vel θέτε) παρὰ πόδα.

ΒΩΜΟΛΟΧΟΣ — ἐπαιτῶν.] Fortaſſe, ἀπατεών. Vide Heſych. v. Βωμολόχος.

ΓΗΤΗ.] Lego, Γήτεια. Vide Suidam et Heſych. ubi pro γήτια ſcribe γήτεια.

ΓΛΑΜΩΣΑ, Ἀττικῶς· λημῶσα Κοινὸν, ἀμφότερα.] Lege Λημῶσα, Ἑλληνικῶς· κοινὸν, ἀμφότερα.

ΕΝΤΡΙΒΕΣΘΑΙ —— καὶ ψιμυθȣ̃σθαι.] Lege ψιμμυθιȣ̃σθαι.

ΕΦΕΣΤΡΙΣ —— καὶ πυῤῥὴν καλȣ̃σι, καὶ ϛόλην, καὶ

ἀϛράϐην

ἀςράϐην καὶ κολύϐιον.] Pro πυῤῥὴν lege βίῤῥον ſive βήριον. Vide Suidam v. Ἐφεςρὶς et Kuſterum ad locum. Et ἀντὶ τοῦ, κολύϐιον, ſcribendum κολόϐιον. Vide Meurſii Gloſſar. v. Κολόϐιον. Niſi κωλύμην præſtat. Heſych. Κωλύμη, μεμφώδη. Lego denique, ἐμπόδιον. Vide Suidam ad vocem.

ΗΚΙΣΤΑ᾽—— ἀλλάγε ἄλλα.] Lego, μάλα γε. Iſtud ἀλλὰ eſt corruptio ſive prava emendatio τοῦ, μάλα.

ΘΗΛΑΣΤΡΙΑΝ. Τὴν τῶν τροφῶν, τέκνων.] Lego, Τὴν τῶν τέκνων τροφόν.

ΙΤΡΙΑ. Πλάσματα.] Fortaſſe, Κλάσματα. Vide Heſychium.

ΟΠΤΕΥΕΣΘΑΙ ——] Lego, Ὀπτεύεσθαι.

ΠΕΠΟΙΘΕΝΑΙ ——] Fortaſſe, Πεποιθίαν. Vide Heſychium.

ΠΕΤΤΕΙΑ —— λέγειν.] Scribe λέγει. Vide infra ad v. Τεῦχος, et Suidam v. Ἀκόλαςον. Vide Timæi Lexic. v. Πεττεὶ, ubi male Ruhnkenius ſubintelligi putat *Plato*. Ælian. Var. Hiſt. lib. iii. 12. Ἐρᾶν δεῖν λέγουσα. Lego, δή. *Significans ſcilicet amare.* Vide Meurſ. Spicileg. ad Theocritum p. 59. et Schol. ad Ariſtoph. Av. 1714. ubi legendum, ΛΕΓΕΙ δὲ τὸ πνέουσι. Vulgo male, Λείπει.

ΠΛΕΙΝ

ΠΛΕΙΝ ἢ μύριοι.] Lege Πλέȣς ἢ μύριοι.

ΣΚΙΑΣ —— ἀναδενδράδας.] Scribe, Ἀναδενδράς. Vide Heſychium et Suidam.

ΣΚΥΤΑΛΗ —— Ἀκροπαγής.] Scribe cum MS. ἀκροπαχής.

ΤΕΥΧΟΣ —— λέγε.] Scribe cum MS. λέγει. *Significat.* Vide nos ſupra ad v. Πετʃεία.

ΥΠΝΟΜΑΧΩΝ. Ξενοφῶν μόνος.] Vide Suidam v. Ὑπνομαχῶ.

ΦΘΙΗΝ ——] Fortaſſe, Φθόην. Vide Suidam et Heſych. v. Φθόη. Quanquam Heſych. φθίη, φθίσει.

TIMÆI LEXICON
VOCUM PLATONICARUM.

TIMAIOΣ Γεντιάνῳ εὖ πράττειν. p. 1. *Edit. Kuhnkenii.*] Lego, Γεντιλιάνῳ. Qui Porphyrio et Timæo ἰσόχρονος. Vide Longinum in Fragment.

ΑΙΞΩΝΕΥΕΣΘΑΙ. Ἀπὸ δήμου τινὸς ἡ κακηγορία τοῦ Αἰξωνέως.] M. S. κατηγορία. Recte. A pago Αἰξωνὴ eſt nomen Αἰξωνεύς.

ΑΜΟΘΕΝ ΓΕ ΠΟΘΕΝ. Ἀπό τινος μέρους ἰσημέρας.] Sic Suidas v. Ἀποθὲν, qui Timæum exſcripſit. Legendum, μέρους ἑτέρου.

ΑΝΑΚΟΓΧΥΛΙΑΣΑΙ.] Ariſtoph. Veſp. 587.

Τῆς δ' ἐπικλήρου τὴν διαθήκην ἀδικεῖς ἀνακογχυλιάζων.

Ubi Schol. Λέγει δὲ ἀντὶ τοῦ κωλύων. Pro κωλύων lege καταλύων.

ΑΤΕΝΗΣ —] Hic ita in Notis Cl. Ruhnkenii Maximus Tyrius p. 39. Τοῦτο ἄρα δρῦς ἐλέγετο ἄγειν, εἰκαζόντων τὸ ΑΓΕΝΝΕΣ τοῦ τῶν κηλουμένων τρόπου ἀψύχοις σώμασιν. Recte. Vir doctiſſimus

tiſſimus male emendat ἀτενές. Et infra p. 40 in loco laudato ex Antiq. Aſiat. lego ΑΓΕΝΝΗ καὶ ποικίλαν, et non ἀτενῆ.

ΒΩΜΟΛΟΧΙΑ. Κακολογία, ἀπὸ τοῦ λοχαγεῖν.] Delenda iſta, ἀπὸ τοῦ λοχαγεῖν.

ΔΗΜΟΣ. Εἷς ἐκ τοῦ δήμου καὶ ἰδιώτης —] Legendum, Δημότης, εἷς &c. Heſych. Δημότης, ὁ ἐκ τοῦ δήμου, δηλοῖ δὲ καὶ ἰδιώτην. Quæ autem ſequuntur, καὶ ἡ πόλις σὺν τῇ βουλῇ, ad vocem Δῆμον pertinent. Heſych. Δήμου, πόλεως. Vide Alberti ad Heſych. v. Δήμου ἀρίςῳ.

ΔΗΠΟΥΘΕΝ —— ἴσον τὸ φανερόν.] Lego, ἴσον τῷ, φανερόν. *Idem ac* φανερόν. Heſych. Δηλονότι, φανερὸν ὅτι. Quare forſan legendum, ἴσον τῷ, φανερὸν ΟΤΙ. Quod verum.

ΔΙΠΛΟΟΝ. Ἐπὶ σιδήρου εἴρηται, ὅτ᾽ ἂν ἀπό τινος ἑνώσεως ἀπόλυσίς τις ἢ εἰς παράθεσιν μᾶλλον ἢ ἕνωσιν.] Lego, ἀπόλυσίς τις ᾖ. *Quando diſſolutio aliqua ſit.* Sed vide Addenda Ruhnkenii.

ΕΝΤΕΛΕΙΣ. Οἱ ἄρχοντες.] Fortaſſe, Ἐν τέλει. Pro οἱ ἐν τέλει.

ΖΕΙΡΑΙ. Χιτῶνες ἀνακεκολλαμέναι.] Etymol. ἀνακεκολπωμέναι. Sed legendum, ἀνακεκολασμέναι. *Subductæ. Caſtigatæ.* Quæ veſtis militantibus

tantibus convenit. Sueton. Auguſt. *Togam reſtrictam.* Vide Cl. Editorem ad hunc locum. Confer Cl. Hutchinſon. Xenoph. Anab. p. 531.

ΜΕΤΡΙΩΣ ὠργασμένος.] Ad hunc Articulum citat Cl. Editor Scholion ad Sophoclis Pandoram: Καὶ πρῶτον ἄρχον (l. ἀργὸν) πηλὸν ὀργάζειν χεροῖν. Sed legendum, ἔργον. *Difficile eſt manibus, vel primo opere macerandum eſt lutum.*

ΟΜΟΣΕ. Εἰς ταυτὸ ὑπὸ τῶν ἐναντιῶν εἰς μάχην φερόμενοι.] Lego, εἰς ταὐτὸ τῷ ἐναντίῳ. *In eundem locum cum hoſte.* Vide Harpocrationem et Suidam. Unde forſan legendum, εἰς ταὐτὸν τόπον τῷ ἐναντίῳ. Quod verum puto.

ΟΥΚ ἐν ὑπονοίᾳ.] Hic citat Cl. Editor Platonis Polit. ii. p. 430. Θεομαχίας ὅσας Ὅμηρος πεποίηκεν, ἐ παραδεκτέον εἰς τὴν πόλιν ΕΙΤ' ἐν ὑπονοίαις πεποιημένας, ΕΙΤ' ἄνευ ὑπονοιῶν. Ita legendus iſte locus.

ΠΑΛΙΝΑΙΡΕΤΑ—Τὸ ἐναντίον πρὸς αὐτῇ τῇ αἱρέσει πάθος ἐμποιἕντα.] Deleo ἐναντίον et lego, τὸ προσαντὲς τῇ &c. Vel, quod veriſſimum puto, τὸ ἐναντίον πρώτῃ τῇ αἱρέσει. Quod non multum abeſt a πρ̊ αὐτῇ. Nam πρ̊ in MS. eſt πρός. Mox pro τὰ πάλιν αὐτὰ ἐν Τιμαίῳ, legendum, τὰ παλαιὰ ἐν Τιμαίῳ. Quod cum διεφθαρμένα pulchre convenit

convenit. Suidas, Παλιναίρετα —— Οὐ καινὰ δὲ ἐδὲ ὑγιῆ.

ΠΑΡΑΤΑΧΘΕΙΣ. Παρ᾽ αὐτὸν ταχθείς.] Lego, Παρ᾽ ΑΣΤΟΝ ταχθείς. *Juxta civem.* Vel, Παρ᾽ ἕτερον. Sed legendum, Παρ᾽ ἄλλον.

ΠΑΡΑΤΕΝΕΙΣ.] Hic citatur Eunapius Ædeſ. p. 41. Ὅτι δῆμος ὑπὸ λιμᾶ παραθέντες, συνήισαν εἰς τὸ θέατρον. Corrigit Ruhnkenius παραταθέντες. Forſan legendum, παρεθέντες. Sed Plato Sympoſ. a Ruhnkenio ad eundem locum laudat. λιμῷ παρατεινόμενα.

ΠΕΡΙΕΙΠΟΝ. Περί τινα ἦσαν.] Fortaſſe, ἴσαν. *Circumibant.*

ΡΗΤΡΑΙ. Συνθῆκαι λόγων.] Recte Ruhnkenius, Συνθῆκαι ΔΙΑ λόγων.

ΣΦΕΝΔΟΝΗ.] Ad hunc locum ita citatur Libanius Orat. de Angariis p. 391. Οἷς πάντα πολλὰ καὶ γέλως τὰ τᾶ Γύγᾶ. Nihil mutandum. *Et divitiæ Gygis ſunt illis ludus jocuſque.* Id eſt, ſpernunt et irrident, præ ſuis.

ΥΠΟΚΟΡΙΖΕΣΘΑΙ. Πρὸς κόρην ἢ κόρον λέγειν ἀποσμικρᾶντα.] Forſan, ἀποσμικρυνόντα.

NOTÆ BREVES
IN
TOUPII
EMENDATIONES
IN
SUIDAM.

AUTHORE
THOMA TYRWHITT.

N O T Æ

IN

PRIMAM PARTEM.

Vol. I. P. 38. Phrynichi autem *trimetros* ita facile ſuppleveris.] Crediderim potius hos verſus eſſe duo *tetrametros*, in primo pede mancos, in reliquis ſaniſſimos.

P. 96.

—— ΣΤΕΡΝΑ Τ᾽ ΗΜΦΙΕΣΜΕΝΑΣ.]

Malim ΣΤΕΡΝ᾽ ΑΠΗΜΦΙΕΣΜΕΝΑΣ.

P. 166.

Ἐμιτροφόρουν τε καὶ ΔΙΕΚΛΩΝΤ᾽ Ἰωνικῶς.]

Malim ἐμιτροφόρουν καὶ ΔΙΕΒΙΟΥΝ Ἰωνικῶς.

IN
PARTEM SECUNDAM.

P. 252.

Ὦ φίλλαλαι γυναῖκες ΟΧΛΟΣ ΚΕΡΑΜΩΝ ὅσος.] Malim Ο ΚΕΡΑΜΕΩΝ ΟΣΟΣ.

P. 259.

Ἀυτῶ, καὶ γενεῆ τε ΠΟΤ' εὔμαρες ——]

Malim Αὐτῷ καὶ γενεῇ· ΤΟΠΕΡ εὔμαρες ——

P. 289. Μέμψεαι ἡμετέροις &c.] Melius longe MS. Muſg.

Σοὶ μέμψαιτ' ἐπ' ἐμοῖς ——

P. 312. Λέων, κύων, πάρδαλις, ΚΑΙ ΕΙ ΤΙ ΑΛΛΟ· καὶ ἰχθύων γένος—] Malim ΕΤΙ ΔΕ καὶ ἰχθύων ΓΕΝΗ, ΟΣΑ ——

P. 386. MS. autem Lipſ. ΑΛΩΕΙΤΑΙ.] Fortaſſe ΑΛΩΕΙΝΑΣ. Vide Epigramma Secundi.

P. 426. Ὅμως γέ μαν δεῖ· &c.] Malim, interpunctione tantum mutata,

Ὅμως γέ μάν· δεῖ τὰς γὰρ εἰράνας μαλ' αὖ.

P. 433. Τὸ μὲν διεσκήριπτε τὴν—] Lege MIN.

IN

IN PARTEM TERTIAM.

Vol. II. p. 43.

Θάνατον ἀμῦναι γ' ἂν, EN ἔχων ἀλκὴν μόνον.]

Immo potius ſcribendum credo.

—— MIAN ἔχων ἀλκὴν μόνον.

Ut dudum monui in Emendat. ad Euripid..

P. 77.

—— Ἀμφὶ δὲ οἱ κεφαλῇ ——]

Apud Soph. legitur, ΕΙΔΕΟΣ ἀμφὶ δὲ οἱ ——
Scribendum fortaſſe ΕΙΛΗΣ.

P. 88.

Ἄμφω δ' ὡς ΥΜΕΝΑΙΟΥ ΥΠΟ πλακὶ τυμβεύονται.]

In Antholog. H. Steph. p. 207. hic verſus ſic legitur,

Ἄμφω δ' ὡς ΥΜΕΝΑΙΟΝ ΕΠΙ πλακὶ τυμβεύονται.

Unde legendum ſuſpicor

Ἄμφω δ', ὡς ΑΜ' ΕΝΑΙΟΝ, ἘΝΙ πλακὶ τυμβεύονται.]

P. 107. Καὶ σὺ ΣΥΝΑΝΕΞΕΥΡ'—&c.] Satis erit, ſi ſcribamus,

Καὶ σὺ ΞΥΝΕΞΕΥΡ'——.

P. 147.

ʽΗ ΚΥΒΕΛΗ ϗ ΚΩΜΟΣ &c.]

Καλύβη ϗ δέμος. MSS. unde δέπος Salmaſ.

P. 159.

Καὶ μύρτα καὶ ΜΗΚΩΝΑΣ ——]

Lege ΜΗΚΩΝΙΑ.

P. 188. —— οἷα γαλήνης ——]

Fortaſſe Γαλήνη.

P. 227.

Καὶ τὰς ΑΥΛΗΤΙΚΑΣ, ϗ ἐριςικὰς.

(Lege ϗ ΚΙΘΑΡΙΣΤΙΚΑΣ.)] Malim in antecedentibus legere ΑΘΛΗΤΙΚΑΣ.

P. 230. Mira autem locutio καταπεπλησμένε δὲ θρυμματίς.] Quis autem ſic unquam locutus eſt? non vidit Toupius hæc cum ſuperioribus connectenda eſſe et ſic ſcribenda.

—— Α. οἷα δ' ἔςιν, οἶσθα σὺ,
Γύναι; Β. Σκόροδα, τυρὸς, πλακᾶντες, πράγματα
ΕΛΕΥΘΕΡΙ', ΟΥ ΤΑΡΙΧΟΣ, οὐδ' ἡδύσμασιν
ʼΑρνεῖα ΚΑΤΑΠΕΠΛΗΣΜΕΝ', ΟΥΔΕ θρυμματὶς
Τεταραγμένη, ϗ λοπάδες, ἀνθρώπων φθοραί.

P. 252. Καὶ Βάβριος
ΕΠΗ χελιδόνος.]

ΕΠΙ χελιδόνος.

P. 258.

P. 258.

—— Καὶ τόδ' ἐκετ' ἐςὶ σοι.]

Corrigebam olim in emendat. ad Euripid.

—— καὶ τόδ' ἐκετ' ἐς' ἴσον.

Neque adhuc pœnitet.

P. 260. Vox enim τέκνων male geminatur. Reponendum omnino ——] Mallem

Εἰδ' εἰς τόδ' ἦλθον, κἀξεπειράθην ΤΕΚΩΝ —

In V. 3. κακȣ̃ an κακόν legamus tantidem eſt.

P. 261. Audacter repono: Μέθεις παρ' &c.] Infeliciter, ſi quid video; nihil enim juris habebat Theſeus in terram Iſthmiam quo in ea τεμένη concederet, legendum credo

Τεμένη θ'——

Μέθες παρ' αὐτὴν τρίοδον ΙΣΘΜΙΑΝ ΘΕΩι.

Τρίοδος ἰσθμία eſt *via ad Iſthmum ducens* — Θεῷ, Apollini ſcilicet, cujus meminit V. 1203.

P. 294. —— ΔΥΣΑΥΛΗΤΟΙΣ.] Fortaſſe ΔΥΣΑΝΤΗΤΟΙΣ.

P. 298. Prior pars fragmenti hujus *conclamata* eſt.] Immo vero ſalva res eſt, ſi legas

Οὐχὶ παρακληθέντας ὑμᾶς· δεῖ γὰρ ΗΜΙΝ εὐνοεῖν,

Ἀλλ' ὑπάρχειν τȣ̃το.

P. 304.

P. 304. ΟΙ ΔΥΣΑΛΚΙΔΕΣ.] Malim ΔΥΣΕΛΠΙΔΕΣ.

P. 331.

—— Καὶ Φιλοδέπου
Φάρσος ἅμα στελεοῦ.]

Malim —— φιλοδέπου
Φάρσος ΑΜΑΣ, στελεοῦ ——

P. 347. ΟΥ ΣΗΜΑΙΝΟΝΤΑΣ.] Mallem ſic ΟΥΣ ΗιΣΜΕΝ ὄντας ἀιδοφοῖτας —— *Quos noveramus.*

IN

EPISTOLAM CRITICAM.

P. 441.

Συνοπάζεται δὲ πλῆθος οὐχ ὅσον δοκεῖ
Σοὶ ——]

Malim —— πλῆθος, οὐχ ὅσον ΔΟΚΕΙΣ,
ΟΙ ΤΗΣ Δ' ἐρῶσι τῆς ἀποικίας Φρυγῶν.

P. 447. —— ΑΡΞΑΜΕΝΟΣ ΓΙΝΩΣΚΕΙΝ.]
Fortaſſe ΕΥΞΑΜΕΝΟΣ, ΓΙΝΩΣΚΕΙΣ.

P. 451.

Πῦρ· ταῦτ' ἔτη κἂν ἑκατὸν βιώσεται.]

Mallem

Πῦρ· ταῦτα κἂν ἑκατὸν ΕΣΗι ΒΙΟΥΣ ΕΤΗ.

P. 486.

Ἔγχεα ϗ ΚΟΡΥΝΑΣ ——]

Fortaſſe ΚΟΡΥΘΑΣ.

P. 511.

ΑΛΛΟΣ ἀπὸ Κρήτας ——]

ΑΛΛΟΣ videtur eſſe nomen proprium. Quid ſi ΓΑΛΛΟΣ?

ΓΡΑΨΑΜΕΝΟΣ ΔΗΕΙΣ ——]

Omnino ſcribendum eſt

ΓΡΑΨΑΜΕΝΟΣ. ΔΗΙΟΙΣ τȣ̃το δ' ἔοικε λέγειν.

P. 513.

Λειπόμενος Σπάρτα ΦΩΣ ΑΝΕΛΑΜΨΕ νόθον.]

Lege ΚΥΔΟΣ ΕΛΑΜΨΕ. MS.

P. 516. —— ΠΡΟΚΕΛΕΥΘΟΝ.]

ΠΡΟΣ ΑΝΑΚΛΙΝ. MSS. unde ſuum ΠΡΟΣΑΝΑΚΛΙΜ' Salmaſius.

Πάντη, πότνια, χαῖρε· θεοῖς ἴσα σὰς γὰρ ἀοιδὰς
'Αθανάτας τ' ἔχομεν νῦν ἔτι θυγατέρας.]

Melius

Melius erit, opinor, ſine ulla, vel literulæ, inſertione, diſtinctione tantum mutata, ſic legere

Πάντη, πότνια, χαῖρε, θεοῖς ἴσα· σὰς γὰρ ἀοιδὰς
'Αθανάτας ἔχομεν νῦν ἔτι θυγατέρας.

P. 519.

—— ΤΩι Δ' ΑΠΟ ΤΩΝ ὄπιθεν.]

Fortaſſe τῷδ' ὑπὸ, τῷδ' ὄπιθεν.

P. 528. ΣΥΓΚΟΙΝΟΝ Διονύσῳ.] Fortaſſe ΣΥΓΚΩΜΟΝ.

P. 542.

"Οτι εὑρὼν ὁ μάντις Παλαμήδης ——]

Neque Bentleii neque Toupii emendationem probare poſſum. Mallem legere

"Οτι ΕΥΡΟΥΝ ὁ μάντις ——

Conſtructio erit,

'Εμαντεύσατο πλεῦν ἔσεσθαι ΕΥΡΟΥΝ.
Navigationem fore ſecundam.

P. 549. ΦΟΙΝΙΚΟΓΕΝΟΥΣ.] Fortaſſe ΦΟΙΝΙΚΟΓΕΝΕΣ.

P. 552.

'Ο Νυ, τό τ' Υ πάρεστι.]

Mallem ſic

'Ο Νυ ΤΕ, Κ' Υ πάρεστι.

Sequentia

Sequentia autem ſic potius vertenda exiſtimo. *Et ex eadem parte Σ. et O. proclamant non abſentiam,* i. e. præſentiam ſuam. Ἀπȣ́σια eſt vox forenſis.

P. 555.

Σοέφȣσι κρήνης ΦΥΛΛΑ ΚΑΙ ——]

Fortaſſe ΦΥΛΑΚΑ.

P. 569.

Καὶ ΟΥΚ ΟΥΣΑ τιτρώσκεις.]

Mallem ΛΑΛΟΥΣΑ.

P. 617.

Ὅμοιος ὥσπερ ΕΙ φίλοι ——]

Mallem ὥσπερ ΟΙ φίλοι ——

P. 618.

Μάλιςα μὲν ΔΗ ΚΟΛΑΣΟΝ αὐτός·]

Minus recedet a vulgata lectione

Μάλιςα μὲν ΣΥ ΚΟΛΑΣΟΝ αὐτός·

IN
CURAS NOVISSIMAS.

Vol. III. p. 12.

Οὐχ ἃς ΣΠΟΔΑΣ Γ'——]

Legendum credo ΠΟΔΑΣ.—ΠΟΥΣ ſcilicet inſtrumentum nauticum.

P. 50. ΑΛΛΟΣ ἀπὸ Κρήτας ——]
Fortaſſe ΓΑΛΛΟΣ, ut ſupra.

P. 76. Reſcribendum omnino Οἷόν περ φαντὶ —] Nihil mutandum. Reſpexit Sophron ad rumorem de morte Ajacis, quem memorat auctor argumenti ad Aj. Sophoclis. Πάλῳ ponitur pro πήλῳ.

P. 78.

Ἔθυσαν ἕτερον. Τȣ̃ δὲ δευτέρȣ ΠΑΝΥ —]

Fortaſſe ΠΑΛΙΝ.

P. 79. Ἀκτῆς τροφῆς ΔΕΙ;——
——ΤΗΣ ΜΑΖΗΣ. ΕΑΝ —]

Apud Athenæum legitur

Ἀκτῆς τροφῆς δὲ ——
—— τὴν μάζαν, ἵνα ——

Unde

Unde mallem ſcribere

ΑΥΤΗΣ τροφῆς δὲ τῆς καθ' ἡμέραν πάλιν,
Γλιχόμεθα ΜΕΝ τὴν μάζαν, ἵνα λευκὴ παρῇ.

P. 83.

Εἴσατο δ' ὥςε ΡΙΟΝ ——]

Immo legendum, Εἴσατο δ' ὡς ὅτε ΡΙΝΟΝ —
Ex Od. E. 281.

P. 123. *Quod hic apponam, ut emendatius legatur.*] Vide ipſum marmor in Muſeo Britannico.

Ἀΐδεω ΜΥΧίοιο μέλας ——
- - - - - - - - - - - - - - -
- - - - - - - - - - - - - - -
- - - - - - - - - - - - - - -
Ξεῖνε, σὺ δ', ΕΙΑσας Δημοκλέος ἴσθι χαίρειν,
ΔΗΜΟΚΛΕΟΣ - - - - -

ΝΥΧιοιο. Μ. ΑΕΙΣΑΣ. Μ. ΔΗΜΟΚΛΕΑ. Μ.

P. 150. Sed noſtra lectio veriſſima et elegantiſſima eſt.] Malim Λόγιον, *eloquentem*. Sicut Græcis Apollo et Mercurius appellabantur οἱ λόγιοι θέοι, ita Celtis Hercules.

P. 170.

Γεύσω δ', ἐὰν ΒΟΥΛΗΣΘΕ τῶν ——]

Fortaſſe ΒΟΥΛΗι, ΣΕ ——

P. 180. Vulgo inepte legitur Νέςωρ.] Immo vero, ſi quid video, rectiſſime.

NOTÆ BREVES

AD

TOUPII

EMENDATIONES

IN

SUIDAM.

A. R. P. C. S. S. T. C. S.

L E C T O R I

S.

CUM nuper audiviſſem, Toupii *Emendationes in Suidam e prælo Oxonienſi mox pródituras, Viros doctiſſimos, qui laborem edendi ſuſcepiſſent, certiores feci, me non indiligenter opus illud aureum perlegiſſe, et notarum mearum, quas hic illic adſcripſiſſem, modo dignæ viderentur, quæ* Toupii *ſcriptis pro appendice adjungerentur, copiam iis facturum. Habes igitur breves haſce notas; quas tu, qualeſcunque tandem ſunt, ut ſpero equidem, opto certe, non omnino ſine fructu leges. Sed duo ſunt, quæ abs te mihi ignoſci pervelim; unum, quod plerumque cenſoris perſonam gero, ſæpiuſque* Toupium *reprehendo, quam laudo; alterum, quod libros alios haud raro indicavi, in quibus idem jam ante* Toupium *obſervatum ſit. De priori, ita res erat, faciundum fuit. Neque enim hoc juvenili jactantia feci, nec quo viris me longe majoribus vellicandis laudem mihi comparare vellem, ſed ſemper ab eorum conſuetudine valde abhorrui, qui nihil aliud, quam* pulchre, bene, recte, *tertio quoque verbo ingerunt.*

runt. Ego ſane, niſi TOUPII *ingenium et doctrinam maximi facerem, nunquam in eum, ne hæc quidem, quantulacunque ſunt, ſcriberem. Sed editoris aut commentatoris officium eſſe duco, auctoris ſui errores corrigere, defectus ſupplere. Vix unquam igitur* TOUPII *ſententiam calculo meo comprobavi, niſi ubi novis argumentis confirmari poſſe, aut ab aliis criticis nullo jure impugnata eſſe videretur. Quod ad alterum attinet, neminem opinor adeo iniquum fore, ut credat me* TOUPIO, *quoties ejus cum aliis conſenſum memoro, plagii vel minimam ſuſpicionem inuſtam velle. Sed cum duo ſcriptores idem tradunt, mihi non alteruter ab altero ideo ſumpſiſſe, ſed uterque rem recte reputantes, veritatis vi coacti, in eandem ſententiam deveniſſe videntur.* Omnes enim, *inquit* BENTLEIUS,* in multa incidimus, neſcientes illa jam ab aliis eſſe occupata. *Quæ obſervatio ut et mihi proſit rogo, ſi quid in his notulis, quod dictum ſit prius, ipſe dixiſſe inveniar.*

* Emendat. in Ciceronis Tuſc. Quæſt. IV. 21.

Dabam *Londini*
1 *Julii* 1787.

NOTÆ

IN

TOUPII

EMENDATIONUM

PARTEM PRIMAM.

Vol. I. Pag. 12. Ita recte Edit. Mediolan.] Εὐθαλὴς etiam Ed. Ald.

P. 14. l. 9. Illud ὁπόσα pro ὅσα probare non poſſum. Ὁπόσας ſimiliter pro ὅσας Menandro obtrudit Epiſt. Crit. p. 456. Sed hic legendum arbitror ὅσ' ἂν κελεύῃς (ut apud Ariſtoph. Nub. 806. Πάντα δρᾷν ΟΣ' ΑΝ ΚΕΛΕΥΗΙΣ) illic, Δίκαιος ὢν ἀπέδωχ' ὅσας ἂν καταβάλω.

Ibid. l. 24. Σκοροδομίμητον Anonymus apud Caſaubonum ad locum.

P. 17. l. 4. Vitium eſt multorum Criticorum, ut ſi quod Comici aut Tragici frag-

 mentum

mentum ex deperdita fabula offendant, id ſtatim ad vulgare et tritum metri genus redigant. Ne longus ſim, unius H. Stephani exemplo utar, qui Schediaſm. V. 12. ex bonis trochæis et anapæſtis peſſimos fecit ſenarios. Simile quid hic paſſus eſt Toupius noſter. Iſtud enim MEN prorſus inutile et ſupervacaneum eſt. Neque ulla opus eſt mutatione, modo verſus, quomodo digerendi ſunt, digeras;

Καὶ διαστίλβονθ᾽ ὁρῶμεν,
Ὥσπερ ἐν καινῷ λυχνούχῳ,
Πάντα τῆς ἐξωμίδος.

Idem metrum habes apud Ariſtophanem cum alibi ſæpenumero, tum Ran. 537. 598. De MEN autem vide infra ad p. 156. Part. II. p. 376. III. p. 150. Epiſt. Crit. p. 450.

P. 20. l. 16. Ariſtophanem dum emendare vult Vir doctiſſimus, corrumpit. In hujuſmodi anapæſtos nunquam admittitur proceleuſmaticus. Sicubi προσέχετε occurrit, extrita literula mutandum in πρόσχετε. Confer Bentleium ad Nub. 575. Editiones ante Kuſterum πετόμεσθα. Unde recte Brunckius,

Πολλοῖς δῆλον· ΠΕΤΟΜΕΣΘΑ ΤΕ γὰρ ——

Poteris etiam, ſi tantum Suidæ auctoritati tribuere vis, reſcribere deleta particula.

Πολλοῖς δῆλον· ΠΕΤΟΜΕΣΘ᾽ ΑΕΙ ——

P. 22.

P. 22. *Ex Iambographo.*] Ex ipſo Sophocle, ut videtur.

P. 25. l. 21. Κύλικα ed. Ald. Cæterum diſtichon hoc non meminerat Toupius exſtare inter Callimachi epigrammata n. 38. Πυκνὴ et συχνὴ permutantur in Theopompo Athenæi XI. p. 485. C. F.

P. 28. In his epigrammatis corrigendis Toupium ſequitur Valckenærius ad Euripidis Hippol. 1114. Heſychium eodem modo emendarat Abreſchius, ab Alberto laudatus.

P. 30. l. 17. Πομπῇ κρείττονι recte interpretatur Gavellus apud Abreſchium Addend. in Animadverſ. Æſchyl. p. 653.

P. 32. In Xenophontis fragmento ἰσχυρῶς habet MS. Suidæ in bibliotheca Collegii Corporis Chriſti apud Oxonienſes, quem ipſe obiter inſpexi. Errorem Suidæ ſive librariorum caſtigat Abreſchius Dilucid. Thucydid. p. 594.

P. 35. Toupianam Propertii emendationem probat Schraderus Emendat. p. 122.

P. 38. l. 11. Hic verum eſt, quod paulo ante obſervavi ad p. 28. Aut legendum cum Pierſono ad Mœrin p. 111.

Καὶ τούς γε γομφίους ——

Aut quod malim adſumpto ΝΥΝΙ ex Caſauboni conjectura,

Τοὺς γομφίους δ' ἅπαντας ἐξέκοψεν, ὥστε νυνὶ
Οὐκ ἂν δυναίμην Ναξίαν ἀμυγδάλην καλάξαι.

Verſus ſunt iambici tetrametri catalectici.

P. 39. l. 10. Suidæ errorem in ἀμύειν jam notarat Pierſonus ad Mœrin p. 179.

P. 45. l. 14. Pejores edd. ſecutus τὸν ὗν pro τὸν οἶν citat in Ariſtoph. Pac. 1018.

P. 50. Τιμοκλῆς Νεαίρᾳ dudum legerat P. Leopardus Emendat. XIX. 7. laudatus a Valckenærio ad Theocrit. Adoniazuſ. p. 415. Mox in Suida inſerta quæ exciderat voce, lege, ἀναρίστους ΤΟΥΣ μήπω ἠριστηκότας.

P. 50. l. 21. Saniſſima eſt Aldinæ Athenæi editionis ſcriptura, ὦ 'ναιδές. Recte vertit Dalechampius, *os impudens.* Sed verum hercle hoc verbum erit, ipſius Toupii judicio, *ſæpe uſu evenire iis, qui artem criticam exercent, ut dum aſtra ſpeculantur, ea quæ ante pedes ſunt, non videant.*

P. 55. Commentum hoc de menſis σεληναίαις acriter explodit Vir humaniſſimus C. G. Heynius

Heynius Excurſ. II. ad Virgil. Æn. VII. p. 105. paulum mollitus in editione repetita p. 117.

P. 57. l. 23. Recte legit Noſter Ἀνελίννυον, quod habet editio Med. Recte etiam delet ἀνεδίδουν, de qua ſententia male deceſſit P. III. p. 202. Potuerant autem Taylorus et Toupius Apollonii emendandi opera ſuperſedere, jam inſumpta a Pierſono ad Mœrin p. 161.

P. 65. Ἢ σιωπηλὸς σοφός.] ΣΟΦΟΣ MS. C. C.C. Oxon. ut diſcimus ex Burgeſſii Appendice ad Dawes. Miſc. Crit. p. 389.

P. 67—68. Locum Ariſtophanis, unde hauſit Suidas, indicaverat, Kuſterique errorem redarguerat Pierſonus ad Mœrin p. 94. De ΣΩΘΕΙΜΕΝ Daweſii p. 246. non nominati obſervatione utitur Toupius. Judicium meum non interpono; illud tantum contentus monere, nullam rationem habendam eſſe Vauvillerii, qui in Ariſtoph. Ran. 1496. ex Suida adſciſcit ΣΩΘΕΙΗΜΕΝ et delet ΙΣΩΣ, mera, ut videtur, viros doctos carpendi libidine. Fluctuat Heathius propter loca Euripidis Cycl. 132. Hel. 1019. Ion. 961. Quibus adde Damoxenum Athenæi III. p. 103. B.

P. 71, l. 5. MS. Florent. ΑΥΠΝΟΣ ΟΙΔΑ τλὰς πορπάσμασιν (l. πορπάμασιν) teſtante et probante

bante Valckenærio ad Euripid. Phœniſſ. 257. Diatrib. p. 105. ubi mirari ſe ait de hoc verſu doctorum judicia.

P. 73. l. 20. Idem fragmentum addit editio Ald.

P. 83. l. 12. Cum ἀρέσκειν etiam apud Atticos frequentius dativum quam accuſativum regat, fruſtra ſunt Toupius, et qui Toupium ſequitur, Koenius ad Gregor. p. 27. quos caſtigat Brunckius in præclara ſua Tragici editione. Edidit ille quidem, Σοὶ ταῦτ' ἀρέσκει, et deceptos eos putat, quod σοὶ ab ἀρέσκει regi in animum induxiſſent.

P. 87. l. 11. Poſterior hujus fragmenti pars occurrit infra in v. Θῶπτειν, ubi male ἴδῃς pro ἴδοις vulgatur.

P. 89—92. Laterem lavat Noſter, dum corruptum illud ἀφανίσαι tueri ſatagit. Calidius quoque quam par eſt, libros veteres univerſos ἀφανίσαι agnoſcere pronunciat. Turnebus enim pro varia lectione notavit ἐφαγνίσαι, quod ex aliis MSS. edidit Brunckius. Iſtud autem ΓΕ quid ad ſenſum aut elegantiam faciat, plane me neſcire fateor. Idem de loco Anaxandridæ, quem tractat Toupius ſupra p. 10—11. dictum puta.

P. 99.

P. 99. Emendationem ſuam vix, credo, repudiaſſet Vir doctus, ſi omnes MSS. cum Aldo in ΒΑΣΙΛΙΔΑ conſpirare compertum habuiſſet.

P. 108. Locum Polybii protulit Raphelius Not. in N.F. I. p. 532. Scribere non potuit Comicus, *τὴν γνώμην ἐμήν*. Conſiderandum quoque illud, an recte dicatur *οὐκ ἐάσω μίαν* pro *οὐδεμίαν ἐάσω*.

P. 113. l. 12. Notandus hic idem error, de quo ſupra monui. Verba enim Euripidis metri iambici nullam ſpeciem habent. Et ex melicis petita eſſe crediderim propter ea quod Doriſmi haud obſcura in *μᾶτερ* et *δεκάτᾳ* veſtigia appareant.

P. 114. l. 21. Vereor ut doctis arrideat judicium hoc de *πεπυσμένη* ſecundam, *ἐσμὲν* priorem corripientibus. Quod ex Anthologia præf. ad Part. II. p. 228. adducit *ἡδύοσμον*, aut triſyllabon eſt, ut *δυεῖν* monoſyllabon apud Sophocl. Oed. Tyr. 640. aut ſeculo inſipienti et inficeto, quo vixit Ammianus, condonandum. In Electra certe nihil mutandum, donec hæc doctrina melioris fidei exemplis ſtabiliatur.

P. 117. De emendatione in Bacchas propoſita, quiſque ut vult ſtatuat. Sed Brunckium

kium audiamus; *Qui ἐγυμνοῦντο reſcribi volunt Heathius et Toupius, cur* ATTICI SERMONIS GENIUM FRUSTRA RECLAMARE *paſſi ſunt?* Quibus Toupii verbis repetendis dum facetus eſſe voluit, errore lapſus eſt. Ut enim Brunckii ſententiam veram eſſe demus, non SERMONIS, ſed METRI ATTICI *genius reclamabit.* Fatebitur, opinor, Vir doctus, ut colligo ex nota ejus ad Sophocl. Aj. 1077. (ubi ſummo jure conjecturam ſuam, ſane quam abſurdam, candide ipſe damnavit) fatebitur, inquam, idem eſſe, quod ad ſyllabæ quantitatem attinet, ſive conſonantes MN, quæ vocalem brevem excipiant, in medio; ſive in initio vocis ſint. Hoc poſito, videat Vir in Tragicis diu multumque volutatus ad quale metri genus referendi ſint verſiculi Euripidis Iph. Aul. 68. 852. Senarii enim non ſunt, ipſo teſte, ſed aut melici aut anapæſtici.

P. 122. Recte præbet Suidas in Syneſio, τοὐναντίον MEN OYN.

P. 126—127. Emendationes has in Polybium et Dinarchum probat Abreſchius Dilucid. Thucyd. Auctar. p. 343.

P. 132. l. 9. Ἐκόλαστε emendaverat Ruhnkenius ad Timæum p. 92.

P. 134. l. 5. Eundem articulum addit Aldina, quem ſic conceperim: — ϗ ΔΟΤΙΚΗΙ, Στρατηγῷ δικάζομεν, forſan ex Demoſthene Falſ. Leg. p. 233. ed. Taylor. 449. ed. Reiſk.

P. 136. Fragmentum Euripidis a Plutarcho bis laudatum ex Troaſin petitum eſſe monuit Valckenærius ad Euripid. Phœniſſ. p. 9.

P. 147. l. 14. Αὐτὰ recte omittunt edd. Med. Ald. ſed interpolavit Portus, ut ſenarium ſcilicet expleret.

P. 149. l. 10. Ἐνθαδὶ MS. C. C. C. Oxon.

P. 151. *Verſiculum iſtum Paulino uſu celeberrimum* Euripidis vocat Joan. Miltonus præf. ad Samſonem Agoniſten, Euripidi a Socrate III. 16. tributum notant Gatakerus Adverſar. p. 174. Potterus ad Clement. Alexandr. Pæd. II. p. 198.

P. 155. l. 16. Verbum nihili φιτεύσας Sophocli reſtituere vult Noſter, cum veram lectionem a Turnebo in var. lect. Scholiaſte et Thoma Magiſtro memoratam dudum commendaſſet H. Stephanus. Eandem ex MSS. nuper edidit Brunckius. Pari errore Scaliger et Stanleius φιτεύει in Æſchyl. Suppl. 318. corrigunt, cum deberent φιτύει. Eos tamen ſequitur

quitur Abreſchius ad Æſchyl. III. p. 159. Minus quoque accurate hoc verbum tractavit Waſſius in Miſc. Obſ. Vol. II. p. 196—198.

P. 156. l. ult. Quid in Epicharmi verſu agat iſtud MEN, non video. Εὖγ' ὅτι occurrit quidem apud Ariſtoph. Nub. 864. Sed εὖγε μὲν ὅτι nuſquam inventum iri ſuſpicor. Deinde ι in ὅτι contra Comicorum conſuetudinem eliditur. Neque placet ἔπωμις articulo deſtitutum. Sin autem, quæ mea tandem de hoc loco ſententia ſit, roges, vetus illud occinam, ME QUOD FUGIAM HABERE, QUOD SEQUAR NON HABERE; OMNIBUSQUE FERE IN REBUS, ET MAXIME IN CRITICIS, CITIUS QUID NON SIT, QUAM QUID SIT, DICTURUM.

P. 161—162. Parum feliciter in ſecundo Achæi verſu verſatus eſt Toupius. Pro χειρὶ dant χεῖρα Edd. Med. Ald. Unde facillima naſcitur emendatio, a Grotio Excerpt. p. 443. præcepta;

ΠΡΟΣΒΑΛΛΕΤΩ τις ΧΕΙΡΑ φασγάνου ΛΑΒΗΙ.

P. 168. Non adduci poſſum ut credam Æſculapii filios a Sophocle Æſculapios vocari. Neque tamen ſanam puto aut vulgatam lectionem, aut a Brunckio poſt alios adoptatam, Ἀσκληπιδῶν. Altera enim metro, altera analo-

giæ

giæ repugnat. In Euripidis loco, quem pro ſe advocat Toupius præf. ad Part. III. p. 10. nihil præſidii eſſe docuit Valckenærius Diatrib. p. 152—153. Sed aliud hic reſtat expendendum, neque enim ἐντυγχάνειν aut συντυγχάνειν genitivo præponuntur, quicquid contradicat Brunckius. Exempla quæ in hanc regulam peccant duo emendavit Toupius, alterum Suidæ, Turnebi et MS. apud Brunckium auctoritate; alterum ex conjectura quidem, ſed leniſſima et veriſimillima. In loco quem nunc tractamus, nullo negotio emendari poſſet, ſi de cæterorum ſanitate conſtaret, Καὶ TOIN παρ' ἡμῖν — Sed ἐπέχω.

P. 174. v. Ἐνέκαψα. Sedem fragmenti indicarat Abreſchius ad Cattier. Method. Admirab. p. 77. Sed nulla erat cauſa quare aut negligentiæ aut imperitiæ Suidas argueretur. Quis enim, modo non iniquiſſimus judex, non potius ſtatuat Suidam hodie eſſe mutilum, ſed plures olim verſus ex Ariſtophane laudaſſe. Quod clariſſime patet ex MS. C. C. C. Oxon. qui ſic exhibet: Ἐνέκαψα. Κἆτα βδελυχθεὶς ὀσφρόμενος ἐξέπλυσα. Hermippus apud Schol. ad Ariſtoph. Av. 1550. Ἐγὼ δ' ἕνεκα ψαλάθων τὴν διφροφόρον. Lege,

Ἐγὼ δ' ΕΝΕΚΑΨΑ λανθάνων τὴν διφροφόρον.

Illud ἐνέκαψα feliciter detexit Valckenærius ad Herodot.

Herodot. II. 93. totum verſum miſere corrupit Brunckius ad Eccleſ. 732.

P. 178. Vir maximo harum literarum diſpendio nuper ereptus Tyrwhittus, Diſſert. de Babrio p. 44. legit,

Κἀκεῖνος ἰδὼν, ἐν τῷ μέρει γὰρ ἠλώκει.

Neſcio an nimis curioſe. Rotundius eſſet, Κεῖνος δ' ἰδὼν —— Sed mihi non diſplicet Toupii conjectura.

P. 178. Recte ἐξ ejicit Vir doctiſſimus, quod Kuſterus occuparat facere. In ſequentibus minus feliciter rem geſſit. Vix enim puto Comicos ἔτι οὐκ pro οὐκέτι dixiſſe. Et longe alio ducunt MSS. Unus apud Brunckium, Κἀγὼ δ' οὐκέτ' ἐξηνειχόμην—Alter, Κἀγὼ δ' οὐκέτ' ἠνειχόμην —Tertius, Κἀγὼ οὐκετ' ἐξηνεσχόμην—— Quartus, Κἀγὼ δ' οὐκέτ' ἐξηνεσχόμην—Cum tertio conſentiunt duo MSS. Harleiani, cum quarto Baroccianus unus, quos ipſe inſpexi. Legendum igitur,

Κἀγὼ οὐκέτ' ἐξηνεσχόμην ——

Ἐξήραξα in Equitibus et ἐξαράξω in Theſmophoriazuſis legendum viderat Reiſkius.

P. 181. v. Ἐξελοφίζετο.] Ἐκ τῶν ἀρχαίων ἐδαφῶν Toupius Cur. Noviſſ. p. 65. Malim, quanquam ſubdubitans, Δικαίαρχος. Ἡ δὲ γῆ ἐκ τῶν ἐδαφῶν ——

P. 182. Conjecturam in Marco ſane audacem rejicit et vulgatam lectionem defendit Valckenærius Adnotat. in N.F. p. 352.

P. 186. v. Ἐπάναβαλέσθε.] Lege περιστολίζεσθε ex MS. C.C.C. Oxon.

P. 198. Lege cum apud Laertium, tum apud Suidam,

Ἀρκεσίλαε, τί μοι τοσσοῦτον ἄκρητον ἀφειδῶς.

P. 200. l. 11. Adde Hemſterhuſium ad Thomam Magiſtrum p. 443. unde diſces fruſtra hanc phraſin inter Zoſimi ſingularia recenſuiſſe Heynium p. 624.

P. 204. Ex duabus ad Sophoclem conjecturis pejorem prætulit Vir ſummus. Quæ tamen eo uſque parenti ſuo arriſit, ut cum confirmatam a Suida v. ποῖ, ut putabat, repperiſſet Part. III. p. 121. prope juveniliter exultaret, dignamque cenſeret, quam tertio inculcaret Cur. Noviſſ. pag. 76. At ſi editionem Med. vel Ald. vel etiam Porti inſpexiſſet, alteram conjecturam, Ο ΣΟΣ, conſtanter ibi repræſentatam vidiſſet. Prava diſtinctio, quam corrigit Toupius, eſt typographicum editionis Johnſonianæ mendum, in erratis ſublatum. In ſecundo Anaxandridæ verſu dubito an dixerint veteres τὴν ἡμέτερον.

Sed

Sed hoc forſan calami lapſus pro ἡμετέραν. Ὁ ΣΟΣ edidit Brunckius.

P. 205. l. penult. Recte ἀναγκαίως dedit editio Med. ſed mutavit Aldina.

P. 207. v. Εὐσεβεῖν. Quod pro negante particula Suidæ auctoritatem advocant Toupius et ante eum Weſſelingius Obſerv. p. 95. id ſine cauſa faciunt, cum iſta in Suidam ex interpolatione Kuſteri fluxerit. Recte tamen eam Gatakerus A. M. P. p. 513. E. et Weſſelingius inſeruerunt; Daweſio οὐ γὰρ ἡὐσέβεια legenti aſſentitur Valckenærius ad Eurip. Phœniſſ. 407. Dolet igitur Tyrwhittum, acerrimum, ſi quis alius, harum rerum judicem, adeo ſui diſſimilem fuiſſe, ut vulgatæ patrocinium in Burgeſſii appendice ſuſciperet, p. 464. Sed mihi perſuaſum eſt eum de hac ſententia ſponte deceſſurum fuiſſe, ſi verba Euripidis paulo pleniora protuliſſet Toupius.

> Ἀρετὴ δὲ, κἂν θάνῃ τις, οὐκ ἀπόλλυται,
> Ζῇ δ' οὐκέτ' ὄντος σώματος· κακοῖσι δὲ
> Ἅπαντα φροῦδα ΣΥΝΘΑΝΟΝΘ' ὑπὸ χθονός.

Eleganter Diodorus Siculus I. 2. p. 5. Τοῖς μὲν ἐν τῷ ζῆν μηδὲν ἀξιόλογον πράξασιν, ἅμα ταῖς τῶν σωμάτων τελευταῖς ΣΥΝΑΠΟΘΝΗΣΚΕΙ καὶ τὰ ἄλλα πάντα τὰ κατὰ τὸν βίον· τοῖς δὲ δι' ἀρετὴν περιποιησαμένοις δόξαν, αἱ πράξεις ἅπαντα τὸν αἰῶνα μνημονεύονται, διαβοώμεναι τῷ θειοτάτῳ τῆς ἱστορίας στόματι.

NOTÆ

N O T Æ

IN

PARTEM SECUNDAM.

P. 232. l. 7. Menandri veterem ſcripturam retinet Muſgravius in margine exemplaris a me inſpecti, et interpretatur, *Non valde dives erat, qui quidem æditiuus eſſet.*

P. 234. l. 10. Vitio laborat hæc conjectura, quæ neſcio quomodo tamen placere potuit Valckenærio Diatrib. p. 55. Joan. Hen. van der Palm. Annot. in Eccleſiaſt. XII. 7. p. 193. Recte quidem dicitur, εἰς τέλος τοῦ ζῆν ἀφικνεῖσθαι. Sed non ex eo ſequitur, recte etiam dici, εἰς τὸ ζῆν ἀφικνεῖσθαι. Deinde bona cum venia Vauvillerii, ſive Pariſinus Profeſſor libentius audit, τὸ ζῆν pro iambo ſtare non poteſt. Humani aliquid paſſus eſt præſtantiſſimus Marklandus, in erroremque fortaſſe Toupium induxit. Legerat enim is, Explicat. Vet. p. 250. εἰς τὰ ζῶντα, quod in eodem luto hæſitat. Notandum obiter pejores Sophoclis edi-

tiones ſecutum Toupium metrum violaſſe; Aldus enim recte ediderat ἀφικνῇ.

P. 240. l. 19. Εὐαγρεσίαν in textum nuper admiſit Valckenærius.

P. 243. l. 19. Debebat σφαλερά, non σφαλερή.

P. 248. In Hippolyto ἕως edidit Valckenærius, Toupio obſecutus; αἰδὼς retinet et defendit Brunckius. Neutrum equidem intelligo, neque intellexiſſe videtur Muſgravius, qui conjicit Ναΐς.

P. 250. v. Ἧσαν.] Etymologum ex MS. Leidenſi emendaverat Pierſonus Veriſimil. p. 82. Euripidem ex Etymologo et Suida ad Mœrin. p. 174. poſt quem nihil melius quærere debebat Toupius, licet ejus emendationem probare videatur Valckenærius Diatrib. p. 94. Eam refutat regula quam diligentiſſime a Scenicis Poetis ſervatam præſtare auſim; *nunquam elidi vocalem in dativo plurali.* Legendum igitur eſſet, τοῖς κτανοῦσιν ὂν οὐδ'——unde anapæſticus, quales Brunckio in deliciis ſunt, ſenarius evaderet. Ne tamen canonis hujus adverſarii Euripidis verſu Helen. 922. abutantur, particulam ἂν in finem verſus tranſponendam moneo. Τὰ ζῶντα τοῖς θανοῦσιν ἀποδοίη πότ' ΑΝ.

P. 265. l. 11. Alterutra lectio in Euripidis Troaſin proba eſt, falſa Viri doctiſſimi emendatio. Craſis enim iſta Atticis omnino ignota eſt.

Ibid. v. Ἰωάννης.] Recte Procopii lectionem tuetur Toupius; ineptum tamen iſtud ἐς τὴν δίκην habet Suidas ſupra v. Ἁπαξάπαντα.

P. 268. l. 1. Optime ἴπνια defendit Toupius, cujus in ſententiam nuper conceſſit Ruhnkenius Epiſt. Crit. p. 177. Eundem verſum laudat Scholiaſtes Ariſtophanis ad Acharn. 927. ubi ἴπνια et in fine ἀείρας.

P. 282. l. 12. Laus, qua Toupium ob hanc emendationem proſequitur Valckenærius ad Hippolyt. 106. ea in Grotium tranſmoveri debet, qui fragmentum eodem modo conſtituerat Excerpt. p. 755. unde repetiit Clericus p. 262.

P. 287. l. 9. Illud ἐτωθάζετο ſenſu activo ſumptum non minus barbarum quam Datidis χαίρομαι recte judicat Valckenærius ad Theocriti Adoniazuſ. p. 260. et deletis, quæ ex ſequenti voce adhæſerant, literis ἐτώθαζε legit.

P. 290. l. 9. Conjecturam ſuam defendit Ruhnkenius Epiſt. Crit. p. 70, 71. ed. nov.

P. 294. v. Θρήνους.] Paulo minori mutatione legerim: Θρήνους· τοὺς παρ' ἡμῖν λεγομένους θρηνῳδοὺς διαλύσας Ὅμηρος τὴν συνήθειαν ΘΡΗΝΩΝ ΑΟΙΔΟΥΣ καλεῖ. Sic ἀοιδῶν, quod recte editur in Euripidis Herc. fur. 1349. apud Plutarchum T. II. p. 1052. E. in αὐτῶν degeneravit.

P. 300. l. 6. Nunquam in Suida infelicius rem geſſit Vir optimus. Primum nihil intereſſe ait, κάββαλε an καββαλὼν legas, ſpreto Daweſii, cui plerumque iniquior eſt, canone, quod in Philetæri apoſpaſmatio ſupra Part. I. p. 33. fecerat, et infra p. 359. iterum facit. Deinde σὺ ante μὲν produci poſſe contendit. Babrii et Theopompi auctoritate nixus. Babrii locus, ſive ſanus ſit, ſive corruptus, nihil ad Comici metrum conſtituendum pertinet. In Theopompi verſu recte producitur ſyllaba propter literam ρ ſequentem. Res jam notiſſima eſt. Porro oblitus eſt Vir ſummus hoc ipſum fragmentum auctius exſtare apud Suidam ſupra v. Ἀναψυχῆναι, ubi κάβαλες eſt pro κάββαλε. Ingenii ſui vires ibi experiri voluit Vauvillerius ad Sophoclem, quem miror a Bibliothecæ Criticæ P. VI. p. 43. editoribus ſine reprehenſione dimiſſum. Facit enim Καὶ ὀψὲ ex Καὶ σὺ, hiatu in ſcena non ferendo, et verſum inchoat a Τί πoυ non interrogante.

P. 305. l. 17. Babrii emendationem rejicit deſideratiſſimus Tyrwhittus Diſſ. p. 9.

P. 312.

P. 312. Tota via a vero aberravit hæc conjectura. Legendum enim,—πάρδαλις, ΕΤΙ ΔΕ ϗ ἰχθύων ΓΕΝΗ, ΟΣΑ σαρκοφάγα εἰσί. Quomodo Toupianarum Emendationum exemplari ſuo adſcripſerat Muſgravius. Mox p. 313. l. 12. ἐμπίδες in Artemidoro legerat L. Boſius Obſervat. p. 65.

P. 319. l. 3. Neſcio an operæ pretium ſit monere, Archilochi verſum Etymologi fide ſanaſſe Pierſonum ad Mœrin p. 275. Valckenærium ad Herodot. III. 36.

P. 323. l. 15. Miror equidem Toupium facillimam Daweſii correctionem Θέμιν rejeciſſe, ut inauditam locutionem in Græcam linguam inveheret. Magis miror, Brunckio eum ſententiam ſuam probaſſe.

P. 325. v. Κατεσπόδησε.] Vix credo Suidam ἑταίρα pro γυνὴ dediſſe, aut Clytæmneſtram ἑταίρας nomine inſigniviſſe, ſed ſcripſiſſe eum ἑτέρα. Contra in Ariſtophanis loco quem laudat Toupius III. p. 343. pro ἑτέρων metrum poſtulat ἑταίρων, quod ex MSS. edidit Brunckius.

Ibid. v. Κατέχει. Paulo propius ad veterem ſcripturam accedet, πολὺ κατέχεον ΑΥΤΟΥ γάλακτος.

P. 326. l. 17. Senſum fragmenti perſpexit, quamvis locum, unde ſumptum eſſet, ignoraret L. Boſius, et ἐμῆς πόλεως emendavit Animadverſ. p. 163.

P. 329. *Quod interpretes fugit.*] Non fugit Abreſchium Dilucid. Thuc. p. 95.

P. 330. Marci loco vexatiſſimo longam octo paginarum diſſertationem impendit Hoogevenius Exam. Animadv. Schutz. p. 58—66. quæ an aliis ſatisfecerit, neſcio; mihi certe non ſatisfacit. Sed digniſſima ſunt, quæ et hic legantur, verba quibus Toupium notat, propter ſingularem modeſtiam atque humanitatem. *Mittamus ergo Toupium, totum illud,* Οὐ γὰρ *&c. delentem et, tanquam* gloſſema putidiſſimum——*neſcio magiſne audacter an impudenter rejicientem, contra conſtantem omnium codicum conſenſum, et ſuum hoc effatum, ut* unice verum, *nobis obtrudere conantem.* Eant nunc exteri et de Toupii maledicentia in viros doctos querantur!

P. 332. Cratetis verba ita diſponenda ſunt,

Ἔχοντες εὐπαθῆ βίον,
Παῤῥησίαν τε χρημάτων.

Quod enim ait Noſter, Iambicos octonarios metrum Comœdiæ proprium eſſe, ſi de Græcis loquitur,

loquitur, fugit eum ratio. In eundem ſcopulum impegit ad Longinum §. XXXVIII. ubi Comici verba ita diſponenda erant:

—— ἄγρον

Ἔχ' ἐλάττω γῆν ἔχοντ' ἐπιστολῆς Λακωνικῆς.

Cæterum in Suida lege, prout ordo literarum poſtulat, Κεκαινοπεποιημένοι. Ejuſdem generis eſt μεμελοπεποιημένοι, quod inter alia duplicis augmenti exempla notavit Euſtathius ad Il. Ψ. p. 1325, 33. Locus, quem Idem paulo ante profert, eſt Machonis apud Athenæum VIII. p. 341. C.

P. 333. l. 8—9. Hemſterhuſii ſententiam tuetur Kœnius ad Gregor. p. 170. agnoſcens tamen elegantiſſimam eſſe Toupii conjecturam.

P. 345. l. 4. Ποτανεστάταν mavult Kœnius ad Gregorium p. 85.

P. 346. Multa in Cratini loco, ſed fruſtra, molitur Toupius. Lege cum Pierſono ad Mœrin p. 391. Ληρεῖς ἔχων· γελοῖος ἔσται Κλεισθένης κυβεύων. Cætera ſunt Grammatici Cratinum hæc in Epiſodio dixiſſe indicantis.

P. 350. l. 11. Non *notandum* modo, ſed emendandum *verbum illud*, ἐναισχύνειν. Manifeſto enim reponendum ΑΝΑΙΣΧΥΝΤΕΙΝ, quod

in

in margine libri ſui correxerat Muſgravius ὁ μακαρίτης. In Ariſtophanis verſu apud Suidam ἠλόησε recte præbent MS. Leid. apud Valckenær. Animadv. ad Ammon p. 21. et MS. C. C. C. Oxon. Mox neſcio quid Virum μετρικώτατον impulerit, ut ex Sophronis verbis, in quibus metri nec vola nec veſtigium, ſcazontem extundere conaretur.

P. 355. Κώνους in Polybio legendum viderat Jac. Gronovius Diſſertat. Epiſtolic. ad Livium p. 11.

359. Ariſtophanis Acharn. 458. male ſollicitavit Toupius. Jamdiu eſt, quod Caſaubonus ad Theophraſt. Char. XI. p. 104. ed. Needham. veram lectionem Κοτυλίσκιον ex Athenæo et Euſtathio protulit, quam ſequitur etiam Hemſterhuſius ad Heſych. Auctar. Emend. ſub fin. Magis mira hæc Toupii παραδιόρθωσις accidit, quod ipſe paulo ante Pherecrati κοτυλίσκην pro κυλίσκην reddiderit. Quanquam ab inſtituti ratione alienum eſt, non poſſum facere quin obiter moneam, meliora dare potuiſſe Brunckium in Lexico Sophocleo p. 62. b. ſi Hemſterhuſii notam modo memoratam legiſſet. Neque enim Harpocrationem falſo citaſſe ſuſpicatus eſſet, nec Theognidem Pentametro auxiſſet, ſed ex Heſychio optimum et vere Sophocleum ſenarium reduxiſſet, Ὡς

μήτε

μήτε κρέσης, μήθ' ΥΠΕΡ ΧΕΙΛΟΣ βάλῃς. Quicum fere conſentit Harpocratio MS. in bibliotheca Coll. Trin. Cant. ὑπὲρ χειρὸς——Idem hoc pro varia lectione adſcriptum repperi Aldinæ margini, quam penes amicum inſpexi.

P. 365. v. Κρόταλος in fin.] Eadem addit Aldina Suidæ editio.

P. 367, 8. In Leonidæ epigrammate Toupii conjecturas edidit Brunckius Analect. I. p. 221. lectores ſuos de antiqua lectione vel verbulo commonefacere dedignatus. Suſpicor vero eum hodie, ſi res integra eſſet, vix editurum in ſexto verſu, κτησία, quippe quod, ipſo judice ad Sophocl. Aj. 1077. metrum jugularet. Probandum etiam erat, Venerem hoc titulo uſquam ornari, quod vix oſtendi poſſe arbitror. Diſſentit quoque a Toupio vir elegantiſſimus Larcherus Mem. ſur Venus, p. 141.

P. 369. *Fruſtra et invitis Muſis.*] Sed contra Bentleium poſtea inſurrexit Clericus in Præf. ad Philargyrii Cantabrigienſis Emendat. p. 35—36. et Grotii ſcilicet vicem dolens, Πάτροκλον πρόφασιν, talia effutiit, οἷα καὶ συγεῦντ' ἐπεικτίσαι.

P. 372. l. 15. In duobus, quæ vidi Ed. Med. exemplaribus, planiſſime exſtat διακλύστηρον,

κλύϛηρον, ut Toupium falli neceſſe ſit, niſi in diverſis exemplaribus, quod non puto, varietur. In διακλύϛηρον conſentit Aldina.

P. 377. l. 7. Simplicius erit ἐλάνθανον pro ἐλανθάνομεν Lyſiæ reſtituere, omiſſa particula μὲν, quæ quid iſtic agat, non video.

P. 381. l. 11. Optime ἥκων Sophocli ex Suida redonavit Brunckius, quod ſatis confirmat ipſe Tragicus Aj. 637.

Ὃς ἐκ πατρῴας
ΗΚΩΝ γενεᾶς ἄριϛος ——

P. 383. l. 2. Adde Photium Lex. MS. Τίβιοι. Ἔθνος. Λεύκων ἐν Φράτερσιν. Τάχα δὲ οἱ αὐτοὶ τοῖς Τιβαρηνοῖς. Sic enim legendum quivis viderit. In MS. eſt ἔθνος λευκόν· ἐν Φράτερσεσιν. Quo factum eſt, ut Joannes Albertus in Auctorum a Photio laudatorum Indice p. 352. hoc nomen omiſerit.

P. 385. Neſcio an Platonis locus in operibus ejus hodie exſtet. Illud ſcio τὸ τῆς λήθης γῆρας recte a Toupio defendi, quomodo ex Platone nominatim laudat Galenus de Different. Pulſ. III. Tom. III. pag. 34, 54. Ed. Baſil.

P. 387. v. Λιπάρα.] Πλουϛία ἐϛὶ quoque Aldina. Immerito vapulat Suidas. Haud enim credo

credo adeo ineptum eum fuiſſe, ut exemplis tam manifeſtis ob oculos poſitis primam in λιπαρὸς produci crediderit. Perſuaſum igitur habeo clauſulam hanc tranſponendam eſſe, et articulo poſt paullo ſequenti ita inſerendam. Λιπαρές· τὸ προσεχές· ἐκ τοῦ λίαν παρεῖναι· τὸ λι μακρόν. Prima ſyllaba in λιπαρὸς ſemper corripitur, in λιπαρὴς nunquam, quod monuerunt Clarkius ad Homer. Il. A. 265. Marklandus ad Euripid. Iph. Aul. 304. uterque diu ante Vauvillerium ad Sophocl. Electr. 453.

P. 390. l. 11. Eodem quidem ſenſu CONTUS Antholog. Lat. Tom. II. p. 488. Sed Pierſonus in Philoſtrato τὸ ὅπλον. Veriſimil. p. 233. quod verius videtur.

P. 394. Αὐτὰ pro αὐτᾷ probat Ruhnkenius Epiſt. Crit. Ed. nov. p. 181.

P. 402. l. 12. ΠΕΡΙ ἑτέρας etiam Aldina.

P. 404. l. 16. MS. Leid. apud Hemſterhuſium ad Ariſtoph. Plut, p. 435. et MS. C.C.C. Oxon. habent, κολάσομαί γ' ἔσω, quod leviter mutatum in ΚΟΛΑΣΟΜΑΙ Σ' ΕΓΩ, genuinam dabit lectionem.

P. 406. In Heſychio ex ſerie literarum εὐκυβεῖν correxerat vir ſummus Jo. Frid. Grono-

vius.

vius. In ſequentibus malim, deleta diſtinctione poſt εὐζολεῖν, legere, ΑΜΦΙΣΕΙΠΕΓΥΝΑΙΚΟΜΑΝΙΑΙ.

P. 411. l. 10. Melius et facilius erit ΒΡΕΧΘΕΝΤΕΣ. Error ortus ex ſimilitudine literarum Ο et Θ, quæ plurima Veterum loca corrupit. Ἧς pro οἷς in Epigrammate apud Suidam reſtituerunt Ruhnkenius in Epiſt. Crit. I. p. 42. Ed. pr. 73. Ed. nov. Et Pierſonus ad Mœrin p. 413.

Ibid. v. Μυριέλικτος.] Πολυέλικτος ex Eunapio pro gloſſemate ejiciendum monuerat P. Weſſelingius ad Herodot. VI. 77.

P. 413. l. 4. Antiquum obtinet Noſter, ut ex vitioſis aut ſuſpectis locis metricos canones conſtituat. Ex ipſis Suidæ verbis apparet Eupolin peculiarem quandam verbi formam adhibuiſſe. Et ſi vel maxime certum eſſet tertiam in νεανισκεύειν corripi poſſe, an et quarta corripi poteſt? Eadem tamen chorda oberrat infra Part. III. Vol. II. p. 348. Sed ex Photii Lexico MS. ocyus repone,

Αὕτη ΝΕΑΝΙΚΟΥΝΤΟΣ ἐπεθύμησέ μου.

Deinde ſuaviſſimum pro Euripideo verſum nobis dederunt Grotius et Toupius, quorum aures certe alibi tum occupatæ erant. Lege, minima mutatione,

Ὅστις δ' ΑΜΙΚΤΟΝ πατέρ' ἔχει νεανίας.

P. 422.

P. 422. l. 9. Κάλλιϛον vel κράτιϛον εὐφραίνειν Muſgravius in margine.

P. 430. l. 13. ΟΙΔΕ propoſuerat et Reiſkius.

P. 441. l. 7. Nihil tam magnum fecit Toupius in Silentiarii Epigrammate cum τεὴ planiſſime exhibeat Editio Med.

P. 453. l. 4. *Eximie* Toupius *Em. in* Suid. II. p. 453. Καίπερ ἐγνωκότι ὅτι &c. *Si tamen ſcribatur,* Καίπερ εἰδότι ὅτι ὠνητὴν — ἔχει, *cauſa magis liquet, cur* εἰδότι *exciderit.* Koen. ad *Gregor.* p. 92.

P. 457. l. 6. Si in palmaria Tyrwhitti acutiſſimi emendatione acquieſcere nolebat Toupius, daret ſaltem quod Euripides ſcribere poterat, caveretque ne Cothurnum Atticum in Soccum Romanum mutaret. ΣΤ illud valde ridiculum eſt.

Ibid. l. 15. Mihi neque λώντων, neque δόντων, neque ζώντων, neque ξὺν τῷ, neque χρώντων placet. Quod ait Noſter, de Phœbo ſolo ſermonem eſſe, id quidem nullius momenti eſt. Recte dicuntur Dei in genere id præcipere aut vetare quod Phœbus ex tripode præcipit aut vetat. Cæteris igitur conjecturis accedat mea,

Ξένοισιν ὧδ' ἔδωκας, ὡς ΕΩΝΤΩΝ θεῶν.

Notus

Notus verſiculus apud Plutarch. Cic. p. 874. D. Apophthegm. p. 205. C.

ΦΟΙΒΟΥ ποτ' οὐκ ΕΩΝΤΟΣ ἔσπειρεν τέκνα.

P. 461. l. 3. De ſanitate vocis iſtius σκευὴν valde dubito. Diæreſeos etiam ſimilis exemplum deſidero. Sed nihil, quod reponam, habeo.

P. 463. l. 3. Legendum, ut habent Editiones quædam, δεικνύναι.

Ibid. In Philiſci *epigrammate, cujus tenebras*, ait Ruhnkenius Hiſt. Crit. Græc. Orat. p. 83. *diſpellere conati ſunt viri præſtantiſſimi Marklandus et Toupius*, cætera non tango; illud moneo recte edidiſſe δείξει in verſu penultimo Brunckium Anal. I. p. 184.

P. 466. l. 1. Fruſtra Ariſtophanem emendare Toupius, explicare Reiſkius ſatagunt. Vocula ἂν præſenti indicativo nunquam jungitur. Exemplorum quæ citat Toupius, alterum profert ex emendatione ſcilicet ſua; quod eſt litem lite reſolvere; in altero non ſolum ἂν vitioſum eſt, ſed ὅςε pro ὅςις ne ſemel quidem apud Tragicos occurrit. Quidam legunt, ὅςις ἐςὶ δή. In Canteri Stobæo p. 16. editur ὦ τάδ' ἐςὶ δὴ, quod retinet Muſgravius. Sed nihil hinc certe ad novos canones ſtabiliendos proficitur.

NOTÆ

N O T Æ

I N

PARTEM TERTIAM.

Vol. II. p. 10. In Theognidis verſu mendum reliquit Vir clariſſimus. Aldus ediderat, τοῦτο ΕΔΩΚΕ. Legendum erat, ſicut ex MSS. edidit Brunckius, auctoritate Plutarchi Platonic. Quæſt. p. 1000. C. Dionis Chryſoſtomi Orat. I. p. 2. Athenæi VI. p. 256. C.

Εἰ δ' Ἀσκληπιάδαις ΤΟΥΤΟ Γ' ΕΔΩΚΕ θεός.

Neque enim aliter conſtat ſyntaxis, ut Theognidem conſulenti patebit. Athenæi locus effugit diligentiam Wyttenbachii in ſpecimine Editionis operum Plutarch. p. 28.

P. 15. *Suidæ lectio ſuavior—quam et recte repræſentant libri veteres.*] Quod quidem ad παθὰς attinet verum eſt, cætera non item. Genuinum autem credo φράζειν, quod præter Suidam habet etiam Codex Jenenſis apud Villoiſonum ad Longum I. p. 5.

P. 19.

P. 19. l. 8. Valde mihi ſuſpecta ſunt iſta emblemata, γύναι, Σωσία, Σμικρίνης &c. Vide Noſtrum Part. I. p. 38. et Bentleium in Menandr. p. 110. ſive 129. Lenior erit, opinor, medicina, ſi unam duntaxat literam mutabimus, et fragmentum hoc modo diſponemus,

——Σιωπῆ, ΦΑΣΙ, τούτῳ τῷ θεῷ
Οὐ δεῖ προσιέναι——

Ibid. l. penult. Hanc conjecturam minus neceſſariam eſſe docuit optimus Tyrwhittus Diſſert. in Babrium p. 8. n. 10.

P. 22. l. 11. Fragmentum hoc Ariſtophanei Anapæſtici pars prior non eſt, cum cæſura poſt quartum pedem careat.

P. 28. l. 4. Idem Comici locus a Suida laudatur ſupra v. Ἐρύθημα, ſed ubi προσαναιδεύεται corrupte pro πρὸς πᾶν ἀναιδεύεται.

P. 31. l. 10. prope fin. In Porphyrio τινα omittunt Edd. et MSS. Forte, ΟΥΔΕΝΑ ΟΥΤΕ ἀπέκτεινα——

P. 32. l. 16. In verſu Sophoclis explicando mire hallucinatur Toupius. Ἀμφὶ θυμῷ eſt *præ ira*; quam locutionis hujus vim docte demonſtravit Brunckius ad Apollon. Rhod. II. 96.

P. 36.

P. 36. l. 13. Recte videtur Brunckius ΠΑΙΔΟΥΣΣΑ et ΤΕΚΝΟΥΣΣΑ Callimacho et Sophocli nuper reddidiſſe. ΤΕΚΝΟΥΣΑ habet Sophoclis Editio Aldina, ſed deinceps mutarunt. In Pauſaniæ loco Toupii emendationem judicibus peritis haud equidem probandam ſuſceperim. Quid enim ad ſenſum *ἀνόρουσα* conferat, neſcire me fateor. Malim ſane non majori mutatione, *ἀνευροῦσα*, quod et ſenſui et linguæ ſatisfacit. Et adeo ſimiles ſunt literarum ό et ευ ductus, ut facile altera in alterius locum irrepere potuerit.

P. 39. l. 20. Optime Sophoclis verſum emendavit et diſtinxit Toupius. Edidit quidem Brunckius ex Daweſii conjectura, *Μέγαν αἰγυπιὸν* Δ' *ὑποδείσαντες*. Sed illud ΔΕ ſedem occupat minus commodam, et conſtructionem reddit impeditiorem. Utramcunque vero harum conjecturam amplectaris, rectius ſane feceris, quam fecit Pariſinus editor, qui poſt longam et futilem de lana caprina diſputationem eo tandem delabitur, ut credat ſcripſiſſe Tragicum, *Μέγαν αἰγυπιόν* Γ' *ὑποδείσαντες*, et ob inventum palmarium ſerio triumphat. Sed hoc quicquid eſt Heathio debetur, qui particulam iſtam *γε* adeo deperibat, ut ſemper ſibi adſtantem haberet, ad rimam, ſi quando verſus hiaret, explendam. Id nunc deeſt unum, ut exoriatur aliquis, qui vulgatam lectionem defendat; *aſperi enim ſpiritus vim, quam ridet*

 Daweſius

Daweſius, *fulcrum metri ſatis firmum eſſe; et abeſſe poſſe* ΣΕ, *nulla, ut videtur, ſententiæ injuria aut obſcuritate!*

Ω ΦΙΛΟΤΗΣ, ΠΟΙΟΝ ΣΕ ΕΠΟΣ ΦΥΓΕΝ
ΕΡΚΟΣ ΟΔΟΝΤΩΝ;

P. 43. l. 4. Euripidis editiones ἐν omittunt. Unde certiſſime Muſgravius,

Θάνατον ἀμῦναι γ' ΑΝΤΕΧΩΝ ἀλκὴν μόνον.

P. 46. Priorem Euripidis verſum, collato Valckenærio ad Phœn. 431. ſic lego,

Σὺ δ', ὦ γεραιὲ, ΤΗΝΔΕ ΠΑΙΔΑ δοὺς ἐμοὶ —

In altero νομίζῃ recte habet Photius MS.

P. 58. l. 19. Recte χέιαν Toupius, probante Valckenærio ad Theocrit. Adoniazuſ. p. 254.

Ibid. l. 4. Heſychii gloſſam poſtea tractavit etiam Lennepius ad Phalar. p. 73. quem ſequitur Brunckius ad Sophocl. fragm. p. 24. Neuter, mea ſententia, rem acu tetigit. Toupio in ultimis accedo; in priori parte lego, Οἱ Σκύθαι τῶν λαμβανομένων ΠΟΛΕΜΙΩΝ τὰς κεφαλὰς ——

P. 59. l. ult. Sine exemplo χαλεπὸς in fœminino genere Ariſtophani obtrudit Noſter. Recte Daweſius et Brunckius, χαλεπὴ ΤΩΝ γυναικῶν

ναικῶν ΗΞΟΔΟΣ. ΤΩΝ γυναικῶν Grotius Excerpt. p. 545.

P. 66. In Danaes Sophocleæ verſu ſecundo, Σοῦ παιδὸς legit Koppierſius Obſ. Philolog. p. 85. et ne Græcum quidem eſſe quod vulgatur affirmat. Sed fruſtra. Piſce ſanior eſt altera lectio a Toupio recte explicata.

P. 68. l. 2. Eupolidis fragmentum ita ſcribendum eſt, deleto σῆς, quod ex articulo τῆς in vicinia natum eſt,

Κἀνταῦθα ΤΗΣ ΣΤΡΑΤΙΑΣ κάκιςος ἦν ἀνήρ.

Quo pacto verſus integram ſententiam abſolvit, et numeri ſuaviores fiunt. Mox Pierſoni emendationem fruſtra improbat, et vocem Græciæ ignotam defendit, merito propterea a Brunckio his verbis caſtigatus; *Mira eo magis mihi accidit illa viri eruditione et ingenii acumine excellentis interpretatio quod ipſe Part.* II. *p.*348. *de adverbio* κύβδα *hæc tradat: "Eſt autem* κύβδα, *" ut dixi,* σχῆμα ἀφροδίσιον, *idque cinædis proprium, " de quo non ſemel Ariſtophanes in Theſmophoriazuſis. Eſt et meretricibus commune."* Imo *ne ſemel quidem,* credo, in Theſm. niſi ex hoc loco emendato.

P. 71. l. ult. Non eſt meum, error ſit in Græcis, necne, decernere. Illud ſaltem de-

cernere poſſum, Toupii emendationes infirmo talo ſtare. Neque enim craſis ea, quam commendat, unquam permittitur, ſed πηνίκ' ἆτα ſcribendum erat; neque ἆτα poſt interrogationem eo modo collocatur. In Avibus Brunckius πηνίκ' ἆρα ex MSS. edidit.

P. 83. l. 9. Ἀποπλεῖν, ἀπελθεῖν in Heſychio conjecerat Merrickius ad Tryphiodorum 605. collatis Heſychio ipſo in v. Πλοῦς et Nicandri Scholiaſte. Reſpexit autem Lexicographus, ut puto, ad Ariſtoph. Ran. 1480. cui genuinam lectionem ἀποπλεῖν nuper ex MSS. reddidit Brunckius.

P. 86. v. Ποδήνεμος. Epigramma, unde Hexameter iſte decerptus eſt, indicavit Dorvillius Crit. Vann. p. 213.

Ibid. v. Ποινή. Sedem hujus verſus monſtravit Ruhnkenius Ep. Crit. p. 43. Ed. pr. 74. Ed. nov.

P. 97. l. 11. Εὐπελαγοῦς ex MSS. probat Ruhnkenius Epiſt. Crit. Ed. nov. p. 236.

P. 103. l. 19. Fragmentum hoc ad Sophoclis Ajacem rettulerat Anonymus neſcio quis apud Jac. Gronovium Infam. Emendat. Menandr. p. 162.

P. 107. l. 21. Legendum leviſſima mutatione,

tatione, ut Brunckius dedit, Καὶ σὺ ΞΥΝΕΞΕΥΡ' αὐτὸν — Recte obſervat Koppierſius, ubi ſupra, compoſitum συνανεξευρίσκειν nuſquam occurrere; pari autem felicitate ipſe σύγε pro σὺ reponit. Sed ΣΥ ΞΥΝΕΞΕΥΡΕ totidem literis exhibet Suidæ MS. C.C.C. Oxon.

P. 116. v. Πρόφερε. Locum Æliani non intelligo. Sed pæne ridiculus eſt Vir doctus, ex loco Grammatici corrupto exquiſitam ſcilicet et rariſſimam phraſin eliciens. Scripſit enim Lexici Auctor non καλελλείψας, ſed ΚΑΤ' ΕΛΛΕΙΨΙΝ, quod monuit Koppierſius p. 86. Vitioſum tamen illud καλελλείψας jam adhibuerat ſine ſuſpicione Part. II. p. 454. quod neque Brunckium offendit in Lexico Sophocleo p. 66.

P. 117. l. 8. Auctor Anonymus, ſive eſt Damaſcius, locutiones ſuas hauſit ex Platonis Phædro.

P. 119. Ad Callimachi fragmentum hæc habet inter alia Ruhnkenius Epiſt. Crit. p. 188. Ed. nov. *Hoc eſt conjecturæ certæ incertam opponere. Nam θυλὰς, quod ego reſtitui, Grammaticorum veterum auctoritate nititur: θύλα, quod ille præfert, inauditum. Iraſcerer interdum viro clariſſimo, amicos durius, quam belli homines ſolent, tractanti, niſi plane ſcirem,*

 mitius

mitius eum ſentire quam loqui. Photius quoque MS Οὐλιαδῆς : πάσῃ. Ceterum lege κενεῇ, ut finis ſit pentametri.

P. 124. l. 3. Falſum eſt quod Grotio imputat Noſter. Grotius enim vulgatum defendit, quod fecerunt alii et contra Toupium fecit Koppierſius p. 82—3.

P. 125. v. Πυθέας. Legendum ΤΡΑΧΥΣ pro ΘΡΑΣΥΣ ex emendatione Ruhnkenii ad Rutil. Lup. p. 38. ubi ἐνεκρίθη tacite aſſumpſit, qua tamen conjectura nihil opus eſſe ipſe oſtendit Hiſt. Crit. Græc. Orat. p. xcvii.

P. 131. l. 3. Quod Epigramma emendatum ſe ſubjecturum promittit Toupius, emendatum jam ſubjecerat Heringa Obſ. p. 143.

P. 133. l. 18. Συνειλοχὼς et συνειλοχότες Demoſtheni et Philoſtrato reddenda arbitratur Valckenærius ad Joan. Chryſoſtom. Orat. in laud. Pauli p. 35.

P. 141. v. Ῥύγχος. Lexicon Coiſlinianum eodem modo emendarat Heringa Obſ. p. 296. addens: Verſus autem hic citatus legebatur in Adonide, una comœdiarum ipſius, quod me docuit Athen. L. III. p. 95. Deinde ita diſponendi ſunt verſus ex Πανὸς γοναῖς·

Ο Δ'

Ὁ Δ' ἁρπάσας μόναυλον εὐθὺς, πῶς δοκεῖς;
Κούφως ἀνήλλετ'——

cum Valckenærio ad Eurip. Hippol. 446.

P. 144. l. 25. 146. l. 7. Epigrammata, unde hos duo verſiculos citavit Suidas, indicavit Oudendorpius ad Thomam Magiſtrum p. 422.

P. 149. l. 10. Leviculum in ſecundo Menandri verſu mendum reliquit Toupius. Corrige,

Ὅταν ΦΑΓΩΣ' ΙΧΘΥΝ ἐκεῖνοι διά τινα——

Fallitur enim Brunckius, qui in *Diario Eruditorum* (Journal des Scavans, Avril 1781. p. 288.) hinc probare vult ſecundam in ἰχθὺς ſive ἰχθὺν interdum corripi. Semper apud Comicos producitur.

P. 150. l. penult. Senſum optime perſpexit Vir ſummus, ſed μὲν invenuſte admodum immittit. Pro λέγομεν reponendum λέγει Ὅμηρος. Cum verbum poſterius ſemper fere in MSS. per compendium ομ exaretur, facillime depravari potuit.

P. 164. l. 8. Senſus, quem Sophocli affingit Toupius, plane nullus eſt. Eximie Brunckius;

ΘΥΜΟΝ γένοιτο ΧΕΙΡΙ πληρῶσαί ποτε.

P. 171.

P. 171. l. 3. Errorem ſuum poſtea agnovit Toupius Cur. Noviſſ. p. 166. ſed a Koppierſio monitus Obſ. Philolog. p. 87.

P. 172. l. 6. Quam pro ſua venditat Toupius, Tan. Fabrum auctorem habet conjectura.

P. 175. l. 10. Melius ΥΠΟ ἀλογίας, ut in Porphyrio.

P. 176. l. 9. ΕΝ ΤΗι ῾ΓΟΡΑι Scaliger in Excerptis minori Ed. Lugd. Bat. 1670. ſubjunctis.

P. 180. Ἀνεξοδίαστον, quod commode defendi poſſe cenſet Toupius p. 180. nunquam ſollicitaſſet, ſi eorum, quæ Hemſterhuſius de verbo ἐξοδιάζειν ad Ariſtoph. Plut. p. 110. ſcripſit, meminiſſet.

P. 181. l. 18, 19. Sed in v. Ἀποῤῥώγας MS. C.C.C. Oxon. legit Φυγούσῃ. Quare in utroque loco forſan cum Kuſtero reſcribendum, ΦΕΡΟΥΣΗι.

P. 190. In Act. Apoſt. xvii. 18. Δυνάμεθα eodem ſenſu quo βουλόμεθα poſitum, et vulgatam lectionem ſervandam putat Valckenærius Adnotat. in N. F. p. 396.

P. 192. l. 18. Ἔλλετε pro ἔῤῥετε in bonam partem

partem ſumi poſſe non oſtendit Hemſterhuſius ad Callimachi fr. CXXI. In Scholiaſte editur, Ἔλλᾶτε. Unde eliciendum, ni fallor, ΙΛΑΤΕ. Quod, dum chartas haſce corrigo, G. Wakefield Silv. Crit. p. 11. vidiſſe video.

P. 199. l. 21. In Herodoto στραγγεύονται conjecerat Eldikius Suſpic. Specim. c. 2. p. 16.

P. 202. l. 12. Qui in Antigone ex Noſtri ſententia τριβάζετε olim ediderat Brunckius, in alia omnia nuper diſceſſit, veteris lectionis patronum ſe profeſſus.

P. 204. l. ult. ΣΤΡΟΦΙΩι tacite correxit N. Heinſius Adverſar. p. 172.

P. 209. v. Συκοφάσους. Recte Vir doctus. Tertium autem hujus Epigrammatis verſum laudat Suidas v. Ἀκονιτί.

P. 215. l. 2. Deficere in Furio Bibaculo probat Ruhnkenius ad Rutil. Lup. p. 132.

P. 221. l. antepenult. In v. Ἄλη Suidæ MS. C.C.C. Oxon. præbet, καταφρυάττεσθαι τοῦ οἴκου.

P. 229. In utroque Epigrammate (apud Brunckium Analect. I. p. 224. II. p. 258.) vidit Brunckius ſcribendum ἐτνοδόνου. Quod verum eſſe liquet ex Ariſtophanis ad Eq. 980.

utcunque

utcunque corrupto Scholiaſte. Ibi enim, antequam a Kuſtero depravaretur, exſtabat ἐπιοδόνον.

Ibid. l. 20. Claudicat ſenarius. Nullis enim machinis unquam efficies, ut κρέας ſecundam producat. Sed ubicunque proverbium hoc occurrit, genuina lectio hoc modo reſtituenda,

Ἂν μὴ παρῇ ΚΡΕΑΣ, ΤΑΡΙΧΕΙ στερκτέον.

Sive ΤΑΡΙΧΩι, quod ſupra habet Suidas vv. Ἀνάγκη et Ἂν μὴ παρῇ. ΚΡΕΑΣ et ΤΑΡΙΧΩι dant etiam Henobius I. 84. Diogenianus I. 5. Gregorius Cyprius p. 274. Quod autem κρέας reſcripſi, haud inconſulto, opinor, feci. Leviculum in eadem voce mendum hæret apud Athenæum XIV. p. 660. (apud Grotium Excerpt. p. 893.)

Ἔθυσ' ἱερεῖον πρῶτος, ὤπτησεν ΚΡΕΑΣ·
ὩΣ δ' ἦν τὸ κρέας ἥδιον ἀνθρώπου κρεῶν ——

Vulgo ὤπτησε κρέα. Ἴσως δ'—quod partim correxit Caſaubonus.

P. 231. v. Ταριχεύειν.] Platonis fragmentum ſine nomine laudat Photius Lex. MS. unde exſcripſit Suidas; ſed apud eum eſt ταριχεύσειν pro ταριχεύειν, quod paullo melius eſt et Platoni uſitatius. Toupii emendationem probare videntur Bibliothecæ Criticæ ſcriptores Part. I. p. 49.

P. 235.

P. 235. l. 9. In Platonis Comici ſenario Suidæ lectionem, ejecto articulo, adoptavit Grotius Excerpt. p. 487.

Νοεῖ μὲν ἕτερ᾽, ἕτερα δὲ γλώττῃ φθέγγεται.

Quod fraudi fuit Brunckio ad Ariſtophanis Lyſiſtr. 384. hunc verſum bona fide ex Grotio deſumptum proferenti, ut Daweſii regulam labefactaret. Sed ea, *niſi machinis impulſa validioribus, æternum perſiſtet inconcuſſa.*

P. 243. l. 17. Παραθέσθαι tantum ſignificat *loca vel teſtimonia in medium proferre*, ut monet Valckenærius Adnot. in N. F. p. 394—5.

P. 249. l. 2. Certiſſima eſt emendatio ΑΛΒΑΝΩι, præcepta a viro ſagaciſſimo Alberto Rubenio apud Jo. Frid. Gronovium ad Senecam de Ira III. 23.

P. 250. l. 10. Λιτῆς διαίτης ingenioſe excogitavit Toupius, dubito an vere. Defenditur vetus lectio ex Porphyrio de Abſt. IV. 13. p. 341. ed. Traject. (Alter locus eſt c. 6. p. 312.) Τοσαύτη μέν ἐστιν ἡ ΛΙΤΟΤΗΣ ἡ περὶ τὴν ΔΙΑΙΤΑΝ καὶ ἡ ΟΛΙΓΟΤΗΣ. Ita quoque legitur apud Euſebium Præp. Evang. IX. 3. p. 407. Et ne quis, Toupii conjecturam amplexus, iſtud καὶ ὀλιγότης, utpote ex altero natum, delendum contendat, vetabit idem Porphyrius ibid. I. 49. Ταῦτα δὲ καὶ διὰ τὴν ΛΙΤΟΤΗΤΑ καὶ διὰ τὴν ΟΛΙΓΟΤΗΤΑ ἐστιν εὐπόριστα.

P. 253. l. 3. In Babrii fragmento cæcutiit vir optimus. Legendum cum Tyrwhitto ex MS. C. C. C. Oxon. Καὶ Βάβριος ΕΠΙ χελιδόνος·

Ταύτης ἀκούσας μικρὰ τιτλυβιζούσης.

P. 260. l. 2. Vir doctiſſimus, quem tangit Noſter, Zach. eſt Pearcius ad Ciceron. de Orat. II. 72. qui in Homero σάκος conjicit, ſed alterum recte defendit et explicat Toupius.

Ibid. l. 9. In Supplicibus mihi perinde ac Muſgravio melior videtur Canteri emendatio, τεκῶν ſcilicet pro τέκνων. Fruſtra Menandri advocatur auctoritas. Ibi enim κακὸν additur ex Bentleii conjectura. Deinde ſi *vox* τέκνων *male geminatur* vox κακὸν non bene geminatur. Sed recte emendatum puto ΚΑΚΟΥ in fine. Aptius exemplum ſuppeditat Danae,

ΟΥΚ ΑΝ ΠΟΤ' ΗΛΘΕΣ ΕΙΣ ΤΟΔ', εἰς ὃ νῦν, ΘΡΑΣΟΥΣ.

Ita enim ſupplendum arbitror pro, Οὐκ ἂν ποτ' ἦλθες εἰς τόδε θράσους.

P. 269. l. 14. Miror nemini arriſiſſe elegantem viri doctiſſimi Florentis Chriſtiani emendationem, ἀνθρακιᾶς ΑΠΟΛΑΥΕΙΝ; quæ mihi certe ſemper arriſit. Ἀπολαύειν hoc ſenſu ſatis tritum eſt. Amphis Athenæi II. p. 57. B. VII. p. 277. C.

Ὅστις

Ὅϛις ἀγοράζων ὄψον,——
Ἐξὸν ΑΠΟΛΑΥΕΙΝ ἰχθύων ἀληθινῶν,
Ῥαφανῖδας ἐπιθυμεῖ πρίασθαι, μαίνεται.

In priore loco inepte Ἄπολλον editur. Ariſtoph. Eq. 777.

——ὅτι ἡ σοῦ τῆς ΑΝΘΡΑΚΙΑΣ ΑΠΟΛΑΥΕΙ.

Mox non egebat *reſtitutione* Philemo. Ipſe enim habet quarto abhinc verſu,

Οὕτως ἁπαλὸν ἔδωκα ——

Nauſicrates Athenæi VII. p. 296. A.

—— δύο μὲν ἁπαλοὶ καὶ καλοὶ
[Ἐπώνυμοι] τοῦ ναυτίλοισι πολλάκις
Ἤδη φανέντος πελαγίοις ἐν ἀγκάλαις.

Id eſt, *duo glauci.*

P. 276. l. 5. Metrum violat iſtud τάχυνον, notante Brunckio. Quare nihil mutandum. Quod de altero loco Eccleſ. 578. Idem merito ſtatuit.

P. 286. l. 15. Leviter corrigendum in ſecundo Æſchyli verſu,

Ἣ πολλά μ' ἐν δόμοισιν εἴργασται κακά.

P. 288. l. 19. Male γενναίως ſollicitavit Toupius, a vulgatis Comici editionibus in fraudem inductus. Aldus enim et veteres cum Suida conſentiunt.

P. 293. Epigramma hoc ex MS. longe aliter edidit Brunckius Analect. T. I. p. 58.

P. 298.

P. 298. v. Ὑπάρχων.] Non animadverti Toupius Menandri fragmentum Comici eſſe non Hiſtorici, ita legendum et diſponendum ut trochaicum integrum cum dimidio alteriu efficiat:

Οὐχὶ παρακληθέντας ὑμᾶς δεῖ γὰρ ΗΜΙΝ εὐνοεῖν
Ἀλλ' ὑπάρχειν τοῦτο ——

Senſus eſt, *Vos oportet rogatos atque non rogatos nobis favere.* Caliginem viri cæteroqu perſpicaciſſimi oculis offudiſſe videtur inſolit particulæ γὰρ collocatio. Sed vide Antiphaner apud Eum. Part. II. p. 156. Locum hunc quantum memini, omiſit Clericus.

P. 300. v. Ὑπαίμακε. Hoc Epigramma iterum tentavit Noſter Cur. Noviſſ. p. 183. e pro ὑπέκβαλε legit ὑπέρβαλε. Sed veram lectionem, mirifice tamen deceptus, conſervavi Suidas. Legendum enim cum Brunckio Analect. T. II. p. 242. Ruhnkenio Epiſt. Crit p. 295.

——ΥΠΑΙ ΜΑΚΕΤΗι Δ' Ἀρεθούσῃ
Κεῖσαι, ἑταιρείῃ τίμιος Ἀρχέλεω.

P. 302. l. 20. Quid Toupium impulerit ut Ariſtophanem ſollicitaret, cum Brunckio juxta ignoro. Nihilo felicior fuit p. 303. l. 5 in Euripidis verſiculo, qui manifeſto ſpurius eſt, emendando; quod non animadvertentes Reiſkius, Valckenærius, Marklandus, omnes certatim

certatim ad medicinam mortuo faciendam incubuerunt. Scilicet cum *δεινὸς* ſemel adſcriptum eſſet pro *λαμπρὸς* (ut liquet ex Scholiis in Homerum a Valckenærio ad Ammonium p. 241. editis) naſutus quidam alterius verſus initium eſſe ratus, ſenarium hunc qualemcunque edolavit. Eodem modo in Æſchyli Agamemn. 6. cum Scholiaſtes aliquis *λαμπροὺς δυνάστας ἐμπρέποντας αἰθέρι* per *ἀστέρας* explicuiſſet, alius verſum ridicule explevit, addendo, *ὅταν φθίνωσιν, ἀντολάς τε τῶν*, quod præclare vidit Valckenærius ad Euripid. Phœniſſ. 506. ſimul docens hoc emblema Achilli Tatio incognitum fuiſſe. Quæ cum ita ſint, miror Schutzium nuper abſurdam Valckenærio ſententiam affixiſſe, quaſi ille verſum 6, non vero 7, ſpurium judicaſſet. Sed Schutzius, non inſpecto Valckenærii ipſius libro, Heathium cæcum ducem cæcus ſequebatur.

P. 304. l. 11. Marklandi emendationem poſtea comprobavit ad Longinum §. X.

P. 306. l. 14. *Ὅδι δὲ* recte MS. C. C. C. Oxon.

P. 309. l. 17. Rurſus Daweſiani canonis neglecti pœnas dat Toupius. Reponendum erat facillima correctione, etiamſi non ita extaret in Photio MS. in Suidæ editione Mediolanenſi

diolanenſi, et MS. C.C.C. Oxon.

Εἶτ' οὐχ ὑπέρου μοι περιτροπὴ ΓΕΝΗΣΕΤΑΙ;

P. 328. l. 7. Recte ἐπήσθιεν in editionem ſuam recepit Brunckius, ſed perperam Toupii conjecturam vocat, cum ſit diverſa lectio ab Athenæo oblata.

P. 334. l. 13. Legendum eſt cum in Suida tum in Ariſtophane, ex ipſo Suida v. Ἄφευε et MS. C.C.C. Oxon.

['Αλλ'] ΑΦΕΥΕ τῶν φασηλῶν, ὦ γύναι, τρεῖς χοίνικας.

Quam orthographiam MSS. auctoribus reduxit Brunckius Eccleſ. 13.

P. 336. *Duas proponit in Heſychio conjecturas Clar. Jo. Toupius, quarum alteram jam dederat Jo. Meurſius, altera vereor ut probari poſſit.* Valckenær. Diatrib. p. 254.

P. 352. l. 11. Male Ariſtophanem interpretatur Vir doctiſſimus, eo nomine a Brunckio caſtigatus, qui ita vertit: *Age afferam ſtoream, ut cuſtodiens te recumbam.*

P. 360. l. 13. Retinet πλησιάζει et eodem quo Toupius ſenſu explicat L. Boſius Animadv. p. 198.

P. 368.

P. 368. l. 7. Exſtant in lapide, teſte Chandlero p. 3. veſtigia literæ M ſatis manifeſta. Legit igitur, ΜΕΛΕΔΑΙΝΕΝ ΜΕ Ω ΣΙΓΕΙΕΙΣ. *Si quid vero patiar, curate me, o Sigei.* Quare hoc teneamus; ΔΕΩ autem iſtud, utpote lubricæ et incertæ fidei, repudiemus.

P. 370. l. 9. ΧΑΣΜΑ ΘΗΡΟΣ ex MS. Florentino protulerat Valckenærius ad Euripid. Phœniſſ. 415.

Ibid. l. antepenult. Pherecratis fragmentum non prorſus complanavit Toupius. In margine exemplaris ſui notaverat Muſgravius, Ὁ Πεισίου Μέλης. Recte. Cætera ita reformanda ſunt,

Ὁ Πεισίου Μέλης· μετὰ δὲ Μέλητα τίς;
Ἔχ' ἀτρέμ'· ἐγᾦδα. Χαῖρις.

Ἔστι καὶ ἕτερος, αὐλητής. Quomodo diſtinguitur apud Scholiaſten.

P. 373. *MS. Lugd. Bat.* πολυχέσου νοσήματος.] Imo MS. Lugd. Bat. πολυχέσου πάθους, teſte Jac. Gronovio Emendat. in Suid. p. 59. Quicum conſentit MS. C.C.C. Oxon.

P. 374. l. 14. Dividendæ aliter voces cum Brunckio, ὅτε δὴ δ' ἐκεῖνο—Ἡμιδιπλοίδιον adſtruxerat Pierſonus ad Mœrin p. 276.

P. 375. l. penult. Utrumque, *καθίζειν εἰς χρείας* et *θακεύειν* conjunxit Artemidorus I. 2. p. 8. Sed prius forſan pro gloſſemate delendum.

P. 377. l. 5. Jure ac merito miratur Valckenærius Diatrib. p. 224. Toupio de hoc verſu in Nubibus inſerendo ſuſpicionem nullam incidiſſe. Certo autem certius eſt in codice Pollucis eum exſtitiſſe, quod viſurum fuiſſe Toupium crediderim, ſi paullo plura adſcripſiſſet. Sequitur enim: καὶ ΦΡΥΝΙΝ *δὲ τὸν Κάμωνος, μέλεσι πολυκαμπέσι, τοῖς ὑπὸ τῶν κωμῳδῶν* ΔΥΣΚΟΛΟΚΑΜΠΤΟΙΣ *κληθεῖσι κεχρῆσθαι λέγουσι.*

P. 385. l. 19. In Euripidis priore verſu Τ' omittunt Stobæi Tit. XXVII. editis prima et MS. Leid. unde fecit Valckenærius Diatrib. p. 206.

ΟΥΚ ΑΡ' *Ὀδυσσεύς ἐστιν αἱμύλος μόνος.*

Quod poſtea p. 220. a Plutarcho T. I. p. 444. E. confirmatam repperit.

P. 387. v. Χρῆν. Syneſii locum, unde hauſit Suidas, indicat Hemſterhuſius ad Ariſtoph. Plut. p. 469. Locutionem illuſtrat Weſſelingius ad Diodor. Sic. II. 54. Tom. I. p. 166. et Ælianum H. A. II. 7. nulla emendatione indigere docet ex ipſo Æliano

H. A.

H. VII. 48. Sophocle Oed. T. 805. Libanio Tom. I. p. 347. Scholiaſte Æſchyli ad Suppl. 398.

P. 394. l. 16. Verſum hunc Ariſtophanis eſſe Theſm. 877. jam obſervarat Abreſchius Diluc. Thucyd. p. 463.

P. 403. l. 3. Fruſtra Sophoclem a Toupio ſollicitari oſtendit doctiſſimus Tragici editor. Deinde ΜΑΣΤΗΡ, Euſebius, a Victorio indicatus, Porphyrium exſcribens, ſuppeditavit.

NOTÆ

IN

EPISTOLAM CRITICAM.

Pag. 418. l. 11. Locus Galeni eſt in quarto de Hippocr. et Plat. dogm. p. 280, 21. Ed. Baſ. quem egregie emendat Caſaubonus, in eo leviter errans, quod pro τάχ' οὐχ non τάδ' ſed ταῦτ' reponit.

P. 428. *Nos nonnulla ad Suid.* v. Μίδας.] Mirum ſane ex ſecundo Nicarchi hexametro duxerat argumentum Noſter Part. II. p. 407. quo probaret ſcilicet primam in κνίσσα ſyllabam corripi. Sed φιλόκνισσος nihil commune habet cum κνίσσα præter ſonum. Fluit enim illud a κνίζω, quod cum in Futuro primam corripiat, recte etiam corripiunt omnia inde derivata. Et tot in locis κνίσσα primam producit, ut Amphidis locus ſit ex iis corrigendus, non ea ex Amphide.

P. 441.

P. 441. l. 18. Locus Ariſtophanis, quem innuit, eſt Veſp. 1466. Sed actum egit Toupius ad Longinum, §. XXII. Lectionem enim, quam Comico vindicat, εἰσκεκύκληκεν, eandem ex ſententia Bergleri edidit Burmannus.

P. 443. p. 15. Non belle procedit hæc emendatio; πλέα enim ſecundam producit. Poterat, alio ordine; Ὡς πλέα ᾽σθ᾽ ἅπαντα τόλμης—Sed eam Ariſtophanis manum eſſe, haud auſim equidem præſtare. Ex MS. et Ed. Junt. edidit Brunckius,

Ὡς ἅπαν γάρ ἐστι τόλμης ἔργα——

Sed iſtud γὰρ frigidum et otioſum eſt. Et enallagas perdite amet neceſſe eſt, cui hæc *phraſis bene procedat.*

P. 445. l. 18. Ultimi ſenarii majorem partem caſu an conſilio omiſit Toupius. Verſus ſic ex Plutarcho p. 525, A. explendus,

Ἑώρακας; ἆρ᾽ ἐρῶντα δυσποτμώτερον.

Quod ſequitur fragmentum repetit Suidas infra v. Ἀποκτιννύναι, cui ex MS. C. C. C. Oxon. pro ἀπεκτάκασι quater reddendum ἀπεκτάγκασι.

P. 447. l. antepenult. Ἢν λάθῃ interpretari debebat, SI OBLIVISCARIS. Secunda eſt perſona. Malim etiam, ſi divinare liceat, —καὶ μισθὸν ἀπαιτῇς. Non agnoſcit δὴ MS.

P. 449. l. 3. Vix aliis, opinor, Vir doctus perſuaſerit, *iſtud γε miræ elegantiæ eſſe*. Si non verum, certe melius eſſet,

> Ὡς μηδὲν ΑΠΟΚΡΙΝΟΥΜΕΘ' ΑΝ οὕτω ΛΑΛΗΙΣ.

P. 450. l. 17. Recte emendatum eſt in Euripide, Ἐκεῖ νοσοῦμεν—Vix credo ἄλλος cum genitivo uſurpaſſe Tragicos. Et particula μὲν, de qua plus ſemel monui, inutilis, importuna et invenuſta eſt. Sed in Menandro egregia reſtitutio eſt, βιῷς ἔτη. Quanquam verſum paullo aliter conſtituerim:

> ——ταυτὰ ταῦτα, κἂν ἑκατὸν βιῷς ἔτη.

Cum duo verba ſemel in unum confuſa eſſent, βιώσεται, proclive erat ſciolo, ἔτη, quod ad ſenſum deerat, de ſuo adjicere. Ταῦτα autem quam facile excidere potuerit, quid attinet oſtendere?

P. 453. l. 10. Leviter corrigendum,—δώδεκ', ἢ πλέους, τινές. Deinde l. 11, 12. optime, τύχῃ Καταστροφῆς, probante Valckenærio Not. ad Phalar. p. xx. Cæterum ex hoc loco Vir pari doctrina atque ingenio præditus Joannes Pinkerton Diſſertat. de Scythis Britannice ſcripta præf. p. xii, Menandrum Getica civitate donavit, quaſi hos verſus Menander ipſe ex perſona ſua recitaſſet. Quod ſi ab Oſſiani patre dictum repperiſſet Vir humaniſſimus,

inter

inter Celticæ ſtultitiæ ſpecimina (vide Diſſert. p. 92.) numeraſſet. Adeo verum erat quod ipſe dixit p. 81. *In ea ſtultitiæ et errorum farragine, quam literarum ſcientiam vocamus—non philoſophia, ſed communis ſenſus deſideratur.*

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΜΑΘΕΙΝ ΔΕΙ ΚΑΙ ΜΑΘΟΝΤΑ ΝΟΥΝ ΕΧΕΙΝ.

P. 454. l. 9. Weſſelingium jure reprehendit Toupius, ipſe reprehendendus. Nuſquam ſecunda in αὐλαια corripitur. Una vocula trajecta repone,

Στυππεῖον, ἐλέφαντ᾽, οἶνον, αὐλαίαν, μύρον.

Qui integer ſenarius.

P. 458. l. 19. Callimachi ſcazon ſuavior aures accidet, ſi ſcribes,

Ἐγὼ δὲ πάντων εἰμὶ δενδρέων φαύλη.

P. 462. l. 6. Vitio memoriæ Καλοῦσι in Apollonio ſcripſit pro Κλείουσι,

P. 464. l. ult. Malim, Πλούτωνος ἦδ᾽ ἐπείσοδος, ut ſint verba alicujus ſubitam opum vim mirantis,

P. 466. l. 2-8. Harpocrationis interpretem notaverat Pierſonus ad Mœrin. p. 6. Sed diſplicet anapæſtus in ſecundo pede, quod in Iambographo ferri poſſe, quanquam hanc legem

legem migrat Toupius infra p. 532. ne ipſe quidem Brunckius hodie credit, ut teſtatur ad Sophoclis Oed. Col. 371. Vix dubitari poteſt, quin legendum ſit, ἐκυνήθησαν. Idem mendum Ariſtophanem inſedit Ran. 550. Pac. 1138. ubi pro κινῶν reponendum κυνῶν; quod quidem quaſi per tranſennam vidit Brunckius ad locum poſteriorem, κυνῶν ex MS. proferens. Cur vero omiſit monere, quinque minimum ſibi præſto fuiſſe Editiones, in quibus perſpicue exſtet κυνῶν?

Ibid. l. penult. *Grammaticus ſcripſiſſe videtur* πυῤῥȣ̀ς [rectius πυῤῥὰς] καὶ συνεχεῖς ἔχουσα τὰς τρίχας. *Vocem rariorem* παρηόρȣς *nedum* παρεώρȣς *nuſquam lectam non adhibuiſſet, opinor, Grammaticus, nec certe junxiſſet cum voce* συνεχεῖς. VALCKENÆR. ad Theocrit. Adon. p. 243. Toupii tamen παρεώρȣς, ſed innominati in Lexico Tragico accepit Brunckius.

P. 479. l. 18. Μȣ̃σαν optime emendavit Noſter, in cæteris non æque felix. Lege,

——— ἀλλὰ, τὰν μέσαν ΝΕΩΝ
Ἄρουραν, αἰόλιζε τῷ μέλει ———

Νεῶν eſt participium verbi νεᾷν. Ariſtoph. Nub. 1115.

Πρῶτα μὲν γὰρ ἢν ΝΕΑΙΝ βȣ́λησθ' ἐν ὥρᾳ τοὺς ἀγρούς.

Ita

Ita recte Brunckius ex MSS. duobus, quibus accedit Barocc. CXXVII.

P. 482. l. 3. Hermippi verſus iambicus eſt tetrameter, ita diſponendus,

Καιροσπάθητον ἀνθέων καινὸν Φορῶν ὕφασμα.

Sive mavis,—Φορῶν ὕφασμα καινόν. Aliter emendabat Pierſonus ad Mœrin et Herodian. p. 456. ſed Toupio adſtipulatur Valckenærius Not. ad Phalar. p. XI.

P. 485. l. 8. Ζωρὸν dederat Ruhnkenius Epiſt. Crit. I. p. 70. Ed. pr. 116. Ed. nov.

P. 500. l. 20. Mirum profecto in Callimachi fragmento nihil mali ſuſpicatos eſſe Viros clariſſimos. Primum Suidas habet ἀλάλκοι et ποθεῖ. Deinde copula locum non ſuum occupat. Porro ἄποθεν Veteres non dicunt, ſed ſemper ἄπωθεν; Pſeud Orphei enim quiſquilias et corruptum Æſchyli fragmentum non moror. Poſtremo nive frigidiora ſunt, Ἣν οὐδεὶς ποθέει. Recte et eleganter δύη ἀποθήτη dicitur, inepte et invenuſte δύη, ἣν οὐδεὶς ποθεῖ. MS. C. C. C. Oxon. ἀπόθεσθ' ἀλάλκοι. Lege ergo,

——Δύην ΑΠΟΘΗΤΟΝ ἀλάλκοι.

Si quis autem ex veſtigiis MS. ἀπόθεστον præferat, non refragabor, Alterutrum certiſſimum eſt. In Lycophrone ἀπόθεστα pro varia lectione notatur.

notatur. *Ἦν οὐδεὶς ποθεῖ* verba ſunt Grammatici pro interpretamento adjecta.

P. 522. l. 2. *Minus perſpectum habuerunt Interpretes.*] Imo perſpectum habuerunt Anna Fabri, Gatakerus, et Ruhnkenius in Editione Erneſti.

P. 528, Quæ de quantitate vocis *διθύραμβος* contra Kuſterum diſputat Noſter, nullius ſunt pretii. Utraque lectio, tum Suidæ, tum Scholiaſtæ, quod ad ſenſum attinet, proba eſt. Menandri fragmentum nihil ad rem facit. In Æſchyli loco *διθύραμβον* primam producit. Ejiciendum vero *δὲ*, quod Plutarchus omittit; atque ita legendum, (vide Ariſtoph. Acharn. 264. Anaxandrid. apud Athenæum XI. p. 482. D. Euripid. Bach. 1173).

—— *μιξοβόαν πρέπει*
Διθύραμβον ὁμαρτεῖν
ΣΥΓΚΩΜΟΝ *Διονύσῳ.*

Initium eſt pars Glyconici acatalectici, reliqui duo Glyconici Pherecratei.

P. 540. l. 10. Potius deleverim *ἂν*, et repoſuerim, *Οὐκ ἄρα* ΔΕΙ *τὸ καλὸν τῷ μὴ καλῷ φαινομένῳ εἰκάζειν.* Γελάσας ΔΕ ἐπὶ ——

P. 549. l. 14. Quantocyus *Græcam* iſtam *elegantiam* dele, et corrige,

Καὶ ΤΑΥΡΟΔΕΤΟΥΣ——

P. 563.

P. 563. l. 5. Teleclidæ prior verſiculus hoc modo emendandus;

Καὶ ξυγγενέσθαι διὰ χρόνον Μ' ΕΛΙΠΑΡΕΙ.

Quod reponi voluit Toupius, metrum violat. Λιπαρὴς enim et λιπαρεῖν primam producunt, ut ſupra monuimus ad Part. II. p. 388.

P. 566. l. 14. Ἑδώλια in Ariſtophane apud Athenæum eſt ex conjectura Animadverſoris. Sophoclem apud Plutarchum jamdudum emendaverat et diſtinxerat Grotius Excerpt. p. 151. Ἑδωλεῖα Plutarchi Editio Aldina. Κλεινὸν βάθρον Euripidi reddendum viderunt Reiſkius in Animadv. et Valckenærius ad Euripid. Phœniſſ. 1746. Mox vitio memoriæ Toupius *Lycambæ* pro *Lycomedis* ſcripſit. Nimirum animo ejus obverſabatur, quod Lycambæ filiabus ad parietem nocte accidit, de quo ſupra p. 466.

P. 569. l. 6. Ἀκουσθεῖσα conjectura eſt Dorvilii Crit. Vann. p. 614. ab Abreichio ad Ariſtænetum laudati.

P. 575. l. 12. Vocem οὐσία hoc ſenſu accipi Toupium probaſſe negat Erneſtus in Opuſc. Philol. Ed. nov. p 241.

P. 577. l. 16. Perperam ἐπιχαλᾷ et contrario quam oportuit ſenſu interpretatur Vir doctiſſimus

doctiſſimus, a Brunckio hac nota perſtrictus: *Acumen autem, quod captat Toupius exponendo* ἐπιχειλῆ QUOD LABRA SUPERFLUIT, *neſcio an ſit* SALSISSIMUM; *eſt ſane* παρὰ προσδοκίαν. *Id enim a nemine, nedum a viro longe doctiſſimo exſpectaſſem.*

P. 579. l. 5. Quod in Alciphrone conjecerat Dorvillius ad Charitonem p. 444. τρικόρωνον in Codice Pariſino conſervari monet et impenſe probat Ruhnkenius Ep. Crit. p. 113. Ed. nov. Nihilominus Toupii ſententiam amplectitur Valckenærius Not. ad Phalar. p. XII. quod eſt ab ipſo patre expoſitum infantem tollere. Ille enim, mutata priore ſententia, τρικόρυζον maluit ad Theoc. Tom. II. p. 409. Cur. Noviſſ. p. 179.

P. 582. l. 15. Egregie verbum εὐθυῤῥημονήσει Ciceroni reſtituit Noſter. Et totidem literis exhibet MS. Hittorpianus apud Grævium in Var. Lect. p. 318.

P. 589. l. 21. Ἀδριακοῦ ex Anthol. MS. legit Oudendorpius ad Magiſtrum, p. 818.

P. 594. l. 4. *Elegantiſſimam* hanc *emendationem* fecerat Pierſonus ad Mœrin p. 72. Πείθει pro πῖθι male vulgatur apud Athenæum IX. p. 400. C. ut cuivis patebit conferenti X. p. 446. D.

P. 600.

P. 600. l. 11. Recte vidit Toupius ad Herodotum hic reſpici. Ipſum Ionicum verbum conſervatur a Photio in Lex. MS. ΑΙΠΑΡΕΕΤΕ μένοντες.

P. 612. l. 1. Inſignis et extra omnem dubitationis aleam poſita eſt ſummi Bentleii emendatio, quam fecerat etiam Withofius ad Catonis Diſt. IV. 5. Vehementer autem comprobavit Schraderus Emendat. p. 217. Sed exortus eſt Stœberus neſcio quis, qui Manilium a. 1767. edidit, Bentleiique cum pleraſque alias, tum hanc conjecturam nimium quantum exagitavit. Animus fuerat totam ejus ad hunc locum adnotationem tranſcribere, ſed cum hoc eſſet chartam perdere et lectoris patientia abuti, ſatis ſit verba Schraderi Præf. ad Emend. p. xlix. adponere. *More multorum certiſſimas* BENTLEII *correctiones perſæpe futilibus argumentis* (Stœberus) *impugnavit; genuinas lectiones—iis mutavit, quas ſenſus communis, Latinitas, et carminum leges ſimul interdum refutarent. Præterea viris ipſo longe majoribus, in primis* BENTLEIO, *petulanter inſultavit, &c.*

P. 613. l. 9. Reſcribe ex MS. cum N. Heinſio ad Virgil Æn. X. 587. Schradero Præf. ad Emend. p. lviii.

Et QUA *præcipiti fluctu* FURIT *Helleſpontus.*

P. 617.

P. 617. l. 9. Caſaubonum quidem metrum, Toupium vero Linguæ Græcæ indoles, niſi fallor, refutat. Malim,

Ἐνταῦθα γὰρ ΔΗΜΗΤΡΑ ΚΑΙ ΔΗΜΗΤΡΙΟΝ
Ἅμα ΠΑΡΗΓ' ὁ καιρός.

Simul adduxit.

P. 628. l. 6. Emendationem hanc, auctoritate Euſebii munitam, quæ quidem veriſimillima eſt, probat Valckenærius ad Chryſoſtom. Orat. in laudem Pauli p. 50. qui et inſuper ἐν αἰγείοις δέρμασι tanquam præcedentis verbi interpretamentum ejicienda cenſet. Eadem fuerat Kuſteri ſententia, Præf. ad N. T. p. 5.

NOTÆ

N O T Æ

IN

CURAS NOVISSIMAS.

Dedicat. p. 5. MEMORIÆ VIRI DOCTISSIMI ET AMICISSIMI, &c.] Vix credo hujuſmodi elogio Aſkewii memoriam ornaturum fuiſſe Toupium, ſi vidiſſet quæ ille in Epiſtola ad Reiſkium, nunc demum inter Epiſtolas ad Reiſk. p. 209. edita, ſcripſerat. PS. *If you have a mind to publiſh any thing againſt Toup without a name, I will get it printed for you here.* Vide etiam p. 210.

Præf. p. 7. l. penult. Cum heroem ſuum Erneſtum ab Anglo nimia cum libertate notatum videri nollent Editores Lipſienſes, *ſenex feſtiviſſimus* deleverunt, et mox pro, *Miror hominis imperitiam. Sed hujuſmodi Doctores exſibilandi, non refellendi ſunt*, dederunt tantummodo, *Miror hæc. Sed non reſellenda ſunt.*

P. 11.

P. 11. l. 14. *apud Stobæum.*] Imo apud Antonium et Maximum cum Stobæo ſimul editos Franckf. 1581.

P. 12. l. ult. Repone ex Scholiaſte ad Pac. 398. ex Suida v. Ἀγῆλαι, ex Euripidis Scholiaſte et MS. apud Brunckium, quicquid ille contradicat,

——ἀγαλοῦμεν ΗΜΕΙΣ ἀεί.

Partem hujus fragmenti quaſi ex Nubibus citat Etymologus p. 9, 54. quod Sylburgium fruſtra exercuit.

P. 17. l. 6. Ἐνδυμίωνι junctim ſcribendum viderat Heringa Obſerv. p. 296.

Ibid. l. 20. Hiatus iſte γαλαθηνοῦ ὑός non ferendus, qui tamen tolli poterit, reponendo, γαλαθηνῆς ὑός. Sed de cæteris N.L. Mox p. 18. l. 5. Æſchinem Socraticum eodem modo emendaverat Hemſterhuſius ad Heſychium, Tom. I. p. 1376.

P. 20. l. 12. Idem viderat Abreſchius ad Æſchyl. I. 5. p. 30. idemque cum lectoribus ſuis communicaverat Toupius ad Theocrit. Tom. II. p. 409.

P. 25. l. 3. Fruſtra quis ex Suida aut Laertio ſolo fragmentum Euripidis reparare conetur

tur. Repone ex Herodiano apud Villoiſon. Anecdot. Græc. Tom. II. p. 94.

Ἄγου δέ μ', ὦ ξέν', εἴτε πρόσπολον θέλεις,
Εἴτ' ἄλοχον, εἴτε δμωΐδ'——

Niſi mavis, Ἄγ' σὺν ἐμ', ὦ ξέν'——

Ibid. l. 17. Recte ſtatuit Bentleius in Menandrum μέλε ſemper ſcribendum eſſe διασυλλαβῶς. Cui tamen hic verſus repugnare videtur. Sed refinge ex Suidæ Edd. Med. et Ald. v. Τετορήσω.

Ἀλλ', ὦ μέλ', ὑπὸ ΤΟΥ Διὸς ἀμαλδυνθήσομαι.

P. 29. l. 3. Recte Vir doctiſſimus. Supra pro Ἀνύτειν male vulgatur ἀνύτῃειν, quod quamvis barbarum, Marklandum decepit ad Euripid. Iphig. Taur. 1460. Sed recte ibi ἀνύτειν MS. C.C.C. Oxon.

P. 33. l. 8. Hoc fragmentum ad ſedem ſuam rettulit Reimarus ad Dionem Caſſ. Tom. II. p. 1521.

P. 33. v. Ἀπέτισεν. Lacunam in epigrammate Suidæ ope explevit G. Canterus Nov. Lect. III. 23.

P. 34. l. 22. Ἅπας pro ἅπαξ protulit Pierſonus ex MS. Leid. ad Mœrin p. 3. ex Procopio deſumptum eſſe, ibique et in Ed. Med.

 ἅπας

ἅπας exſtare docuit Abreſchius Diluc. Thucyd. p. 249. ad Cattier. Method. Admirab. p. 70. Unum hoc addo ſic etiam exhibere Ed. Ald. et MS. C.C.C. Oxon.

P. 36. *Locus Comici, ad quem reſpexit Suidas, hodie non exſtat.*] Imo, exſtat Acharn. 627. ubi recte legitur τοὺς ἀναπαίστους. Suidæ verba, quæ diverſe, ſed infeliciter uterque ſollicitarunt Kuſterus et Toupius, pleniora leguntur, ſed nonnihil luxata, apud Scholiaſten, hoc pacto forſan reformanda; Ἀποδύντες· ἵνα εὐτόνως χορεύωσι καὶ εὐστροφώτεροι ὦσιν· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀποδυομένων ἀθλητῶν, οἱ ἀποδύονται τὴν ἔξωθεν στολὴν πρὸς τὰ παλαίσματα. Illud χορεύωσιν (ſic enim MS. C.C.C.) omnino retinendum eſt et ad Chorum referendum. Plato Menexeno p. 365. Ed. Baſ. A. 1556. Εἴ με κελεύοις ἀποδύντα ὀρχήσασθαι, χαρισαίμην ἄν.

P. 42. l. 2. Idem monuit Ruhnkenius Epiſt. Crit. I. p. 43. Ed. pr. 74. Ed. nov.

P. 52. l. 13. Propius ad corruptæ lectionis veſtigia corriges, νούμμων.

P. 55. l. 11. Μόχθον in Orpheo Henrici Stephani ad locum emendatio eſt. Mox in Juliano forſan melior eſt Suidæ lectio βαθύτερον pro βαρύτερον.

P. 58.

P. 58. l. 7. Et hoc fragmentum unde deprompſerit Suidas, indicavit Ruhnkenius Ep. Crit. p. 43. ed. pr. 74. ed. nov.

P. 62. l. 16. Delendum videtur ἐπαρθεὶς, quo κεπφωθεὶς alibi ipſe Suidas interpretatur Tom. II. p. 297.

P. 64. l. 17. Quæ ad v. Ἐνεῖσα notat, jam dederat Epiſt. Crit. p. 596.

P. 78. l. 8. In octavo Euphronis verſu leve metri vitium prætervidit Toupius: μέλας enim ſecundam corripit. Lege ergo,

Ζωμὸς ΔΕ μέλας ἐγένετο πρώτῳ Λαμπρίᾳ.

In viceſimo primo Athenæus, Τότε λευκοκρέων— quod minus proſpero ſucceſſu tentavit Hemſterhuſius ad Ariſtoph. Plut. p. 435. Longe præſtat Noſtri emendatio, ſed malim, paullulum ob numeros mutato ordine, Λύκῳ κρεῶν τότ'———

P. 79. l. 10. In Anaxandridæ verſu nimis audaci conjectura μέλας ſupplet, erroremque eundem, quem ſupra aliquoties tetigi, committit. Senarios enim ex tetrametris fecit, quod fecerat etiam Taylorus ad Demoſthenem contra Mid. p. 185. Sed ut diſcant ii qui rem metricam negligunt quam periculoſum ſit in Critico flumine ſine hoc cortice natare,

 conſulant

conſulant in eodem errore verſantem Grotium Excerpt. p. 641. qui pro tetrametris undecim duodecim cum dimidio ſenarios, ſed miſerum in modum claudicantes, lectori appoſuit. Veterem enim lectionem ter et decies mutavit; metrum ſepties violavit; verſum a ΤΩΙ enclitico inchoavit; ſolœcum ἂν ὑφείλετο pro εἰ ὑφείλετο vel ἂν ὑφέληται admiſit! Lege,

Λιπαρὸς περιπατεῖ Δημοκλῆς; ζωμὸς καλωνόμασαι.

Ibid. l. 20. Antiphanem aliter tentarunt Ruhnkenius et Wyttenbachius ad Plutarch. de S.N.V. p. 25. ſed vereor ne meliore conatu quam eventu. Toupii vero conjectura metrum peſſundat. Vide ad Part. II. p. 234.

P. 86. v. Ἡγέτης· ὦ δὶς σᾶς ἄγετ' ἀθηροσύνας MSS. apud Brunckium Not. ad Analect. p. 241. qui tamen bonis oblatis uti aut neſcivit aut noluit. Prætulit ille ἄνθετο pro ἄγετο, quod longius adhuc quam vulgata a vero recedit. Aut enim Suidæ lectio cum Toupio amplectenda, aut ex MSS. iiſdem literis eodem ordine manentibus, reponendum,

Τὸν τράγον, Ω ΔΙΣΣΑΣ ΑΓΕΤΑ ΘΗΡΟΣΥΝΑΣ.

P. 87. l. 12. Σοφῶς legendum conjecit Caſaubonus

ſaubonus ad Comicum, atque ita habet argumentum fabulæ præfixum.

P. 89. l. 1. Ὁ habent Edd. Med. et Ald.

P. 96. l. 6. Homo ἀμουσότατος, quem celato nomine exagitat Toupius, Koppierſius eſt Obſerv. Philol. p. 27. quem etiam mox p. 97. *puerulum ad crepundia ſua remittendum* vocat; quod is ſcilicet Antiphanis locum, minus dextre, ut Noſtro viſum eſt, adminiſtraſſet. Sed licentia, quam defendit Toupius, nunquam Tragicis nec Comicis, niſi per jocum, ut Eupolidi apud Hephæſt. p. 15. conceſſa eſt. Exempla duo, quæ ſola ad rem ſunt, mendo laborant. In Xenarcho reponendum,

Δεδιότα τ' ἐν τῇ χειρὶ τὴν ψυχὴν ἔχειν·
Οἲ πῶς ποτ', ὦ δέσποινα——

Quod partim viderat Valckenærius ad Euripid. Hippol. 415. In Antiphanis fragmento præter alia minus commoda diſplicent iſta εὐθὺς—εὐθὺ, quorum alterutrum ex altero natum eſt. Scribendum videtur,

——πεπίστευκ'· ἐμβλέπων γὰρ αὐτόθι
Τοῖς ἰχθυοπώλαις, λίθινος εὐθὺ γίγνομαι.

P. 101. l. 5. Recte Kuſterum caſtigat Toupius, quod ἤδη in ἦδε imperite mutarit. Sed in loco, quem Suidas reſpexit, deſignando, falli

eum puto. Judicet lector, annon potius Ariſtophan. Veſp. 1256. ob oculos habuerit;

Ἄγε νυν ἴωμεν· μηδὲν ἡμᾶς ἰσχέτω.

Ibid. l. 17. Si ex Dioclis apoſpaſmatio Iambici verſus initium efficere voluit, ut ſane voluiſſe videtur Vir doctiſſimus, ſpondeum in quarta ſede reliquit. Sed ex Photii Lex. MS. lege,

Πλυνεῖ τε τὰ κακὰ τῶν κακῶν ὑμᾶς ——

In Ariſtophane τὸν τάριχον recte exponit Caſaubonus *hominem nequam*. Anglice, *a pickle*, ἵνα τι καὶ παίσω. In Appuleio *abluit* jam conjecerat Caſaubonus, ad locum p. 171. ſed poſtea repudiavit.

P. 103. l. 9. Sophoclis Philoctetam mallem non tetigiſſet Vir doctiſſimus. Τινὸς τἀνδρὸς ſolœciſmus eſt. Miror etiam quid Brunckium impulerit ut ederet, Ἀνδρὸς τέχνημα. Quaſi ſcilicet τεχνήματα de uno poculo minus bene dici poſſet quam παιδεύματα de uno diſcipulo apud Euripidem Hippol. 11. In Alexide Athenæi II. p. 55. B. εὕρημα in εὑρήματα mutandum eſt, non in εὕρεμα, verbum Atticis incognitum, cum Grotio Excerpt. p. 599. unde futile contra Thomam Magiſtrum argumentum duxerunt Viri eruditi. Bis autem peccavit vir ſummus, primum quod εὕρεμα præter Atticiſmi normam admiſerit,

admiſerit, deinde quod ad incertas fabulas hocce fragmentum rettulerit, cum ad Olynthium ſive Olynthios referendum ex Athenæo III. p. 75. B. diſcere potuiſſet. Εὕρημα partim recte præbet Euſtathius ad Odyſſ. H. p. 1572, 62. Sed, ut tandem revertar, pari acumine Brunckius in Euripidis Oreſt. 1059. Καὶ μνῆμα δέξαιθ' ἓν κέδρου τεχνάσματα inſulſiſſimam lectionem τεχνάσμά τε INFERSIT.

P. 104. l. 4. Καθαψάμενοι quoque Ed. Ald. et infra p. 111. l. 13. Ἀἰσχημάτων. P. 115. l. 6. Ἀφ' ἡμέρας.

P. 117. l. penult. Eodem modo perſonas diſtinxit Marklandus ad Euripid. Suppl. 454. ſed omnes a vero aberrarunt. Recte locum ex MSS. conſtituit Brunckius, quibuſcum concordat MS. Trin. Coll. Cantab.

P. 126. l. 16. Verum eſt κατά τι, quod occuparat T. Faber.

P. 143. l. 17. Euripidis poſterior verſiculus ita legendus ex Ariſtoph. Theſm. 185. unde ſumpſit Suidas, quem vide et in v. Σοῦ;

Πολλοὺς καλῶς οἷός τε συντέμνειν (ſive συντεμεῖν) λόγους.

P. 146. l. 4. Emendatio, quam in Sophoclem proponit Noſter, linguæ genio repugnat. Saniſſima eſt vulgata.

P. 147.

P. 147. l. 14. Euripidi ex Plutarcho addendum articulum monuit Heathius, et ipſe addidit Grotius p. 101.

P. 148. l. 18. Legendum cum Brunckio, Ὀλολύζει ὁ γέρων. Quod παρεπιγραφὴ eſt.

P. 149. l. 22. *Virum egregium Timæi lectio non feſellit.* Ipſe enim in Addendis p. 203. ait; "*pro verbis* ὅσοις *vel* οἷς *lege,* οἷς οἱ συγ[.]" Non minus recte legeretur, οὓς οἱ σ. quomodo tacite correxit Brunckius Lexico Sophocleo v. Ὁμόγνιοι θεοί, quod ad Sophoclis Oedipum Coloneum per errorem refert. Haud abſimile eſt quod Euripidis Hec. 634—6, Androm. 617, Bacch. 1118. omnes ex fabulis, quas ipſe edidit, deſumptos Sophocleis fragmentis pp. 12, 64, 16. annumerat.

P. 151. l. penult. In Livii fragmento optime rem geſſit Toupius. *Enixo ſtudio* certiſſimum eſt. Ipſe Livius XLII. 3. *Q. Fulvius Flaccus cenſor ædem Fortunæ equeſtris faciebat* ENIXO STUDIO.

P. 153. l. 3. Ἐγγὺς pro gloſſa, auctoritate Scholiaſtæ ad Equites, delendum, et ἤδη ex MS. legendum monuit Hemſterhuſius ad Lucian. D.M. XXVII. 7. Tom. I. p. 443. Et ſic tacite correxerat Boſius ab Hemſterhuſio laudatus Obſerv. p. 15.

P. 163. l. 24. Errorem Clerici caſtigaverat Dorvillius Crit. Vann. p. 247.

P. 170. In Anthippi decimo verſu *τοῖσι τούτοις* ſolœcum eſt. Mox infra l. 17, 18. retinenda antiqua lectio, *Καὐτὸς—Σπεύδων*— quæ pendet ex intellectu eorum, quæ dicturus erat hiſtrio, niſi ab altero interpellatus eſſet. Sed poſt paullo leniter emendabis, ΔΙΑΦΕΡΟΝΤ' *Ἀσπενδίου*. Simile mendum hæret in Anaxippi Epidicazomeno apud Ælian. H. A. XIII. 4. ubi circumfertur, *Ὄψει διαφέρων τοῦ ἐγξιφίου κυνός.* Corrige,

Ὄψει ΔΙΑΦΕΡΟΝΤ' *οὐδὲ ἐν ξιφίου κυνός.*

Tradit enim Polybius apud Strabonem I. p. 43. canem piſcem eundem eſſe xiphiæ. Quod ex aliorum teſtimoniis refellere aggreditur Dorvillius Sicul. XVI. p. 273. Sed ſi noſtra Anaxippi emendatio vera eſt, omnino probabile ſit, auctores ſuos habuiſſe Polybium.

P. 175. l. 7. Idem dixit L. Boſius Animadverſ. p. 189.

P. 178. l. ult. Repetit quæ jam dederat Part. III. p. 264. Mox etiam ſe ipſe exſcribit Noſter p. 181. l. 21. ſeq. Confer Part. III. p. 291. 17.

P. 185. l. 9. In Joſephi loco, vero proximum *Θρακίοις* dant Edd. Med. Ald.

P. 189.

P. 189. l. 3. *Atqui non de ſuo adjecit.*] *At hoc eſt verba cavillari. Suum eſt, quod quis ſuum fecit, quo utitur pro ſuo.* RUHNKEN. Epiſt. Crit. p. 75. Ed. nov.

Ibid. l. 18. Λόγων κάπηλος et *caupo verborum* pro cauſidico recte dicitur. Sed dubito an ſimplex κάπηλος vel *caupo* ſenſum eundem admittat. Quare proclivior ſum in Viri docti apud Taylorum Jur. Civil. p. 220. Schraderi Emendat. p. 70. et Valartii conjecturam:

Perfidus hic CAUTOR ——

P. 193. l. 14. Strattidis verſui, ut a Toupio conſtitutus eſt, ſi ad digitos exigas, metrum conſtat, ſi ad aures, non item. Deeſt enim cæſura poſt quartum pedem. Legerim,

Ἀλλ' εἰ μέλλεις εὖ κἀνδρείως φῴζειν ὡς μύστακα σαυτόν.

Vel, Ἀλλὰ τὶ μέλλεις εὖ κἀνδρείως ——

Εὖ κἀνδρικῶς occurrit apud Ariſtoph. Equit. 378. Veſp. 153. 448.

P. 195. l. 19. ſeq. Χαλυβώνιος Suidæ et Plutarcho reſtituendum jam monuerat Berglerus ad Alciphron. p. 76.

EMENDATIONUM

IN

HESYCHIUM

INDEX ALPHABETICUS.

EMENDATIONUM

IN

HESYCHIUM

INDEX ALPHABETICUS.

A. Τὸ ᾶ περισπασθὲν Vol. iv. Pag. 187.
Α δειλοὶ iv. 3.
Αἄταλε iv. 181.
Αβαςον iii. 475. iv. 209.
Αβιοι iii. 493.
Αβλαδέως iii. 355. iv. 208.
Αβληχρῆ iii. 312. iv. 80.
Αβολῆσαι iii. 228.
Αβολὸς iii. 537.
Αβρὰ βαίνων iv. 193.
Αβραι iii. 504.
Αβραχεν iv. 209.
Αβυρτακοποιοῦ iii. 490.
Αγάζει iii. 493.
Αγαθοῦ δαίμονος iii. 522.
Αγαθὸν ὂν iv. 298.
Αγαλλιάμα iv. 192.
Αγάλμα iv. 211.
Αγαν iii. 454, 510. iv. 172.
Αγαπλερέως iv. 204, 346.
Αγαῤῥευεται iii. 455.
Αγελείη iii. 274.
Αγενίους iii. 274, 434.
Αγήνων iii. 213.
Αγηνορία iv. 346.
Αγκὰς iii. 360.
Αγκάλιδαν ἕλκειν iv. 347.
Αγκλίνας iii. 422.
Αγκυλοχεέλαι iii. 422. iv.
Αγκυλας iv. 312.
Αγκυλὴ iv. 6.
Αγκυρα iv. 312.
Αγκύρισμα iv. 110.
Αγλασινὸν iii. 385. iv. 48.
Αγλαυρίδες iv. 161.
Αγλαυρος iii. 434. iv.
Αγλιδία iv. 83.
Αγνίσαι iii. 434.
Αγνυςας iv. 347.
Αγνωμόνως iv. 178.
Αγνωμονὲς iv. 132.
Αγοράται iv. 199.
Αγρέμον iii. 535.
Αγρέταν iv. 353.
Αγρετήματα iii. 547.
Αγριαθεν iv. 121.
Αγριον iii. 434.
Αγρινοι iii. 546.
Αγροπηγὴ iv. 214.

Αγχεὺς

Αγυιεὺς iii. 436.
Αγύρτης iv. 217.
Αγυρὶς iv. 186.
Αγχέμαχοι iv. 226.
Αγχιβαθὴς iv. 32.
Αγχίπορος iv. 269.
Αγχιστῖναι iii. 423.
Αγχίστροφος iii. 508.
Αγχυλόχειλαι iv. 235.
Αγχώμαλοι iv. 252.
Αγω iii. 433.
Αγωγία iv. 328.
Αγωγίμων iv. 142.
Αδαγμὸς iv. 172.
Αδαεὶς iii. 532.
Αδαίτρον iii. 334.
Αδαγος iii. 236.
Αδέσμω iv. 246.
Αδευκὲς iii. 272.
Αδεύκεϊ ibid. iv. 72.
Αδεύκης iii. 272.
Αδήγης iii. 298.
Αδήφαγοι iii. 399, 436.
Αδιακελεύθω iv. 348.
Αδιάντον iv. 57.
Αδιίκελον iv. 311.
Αδινὸν iii. 334. iv. 21.
Αδμὴς iii. 396.
Αδόροι iv. 14.
Αδουσίη iv. 339.
Αδουσίον iii. 218.
Αδρακτὸν iv. 214.
Αδρανὲς iii. 545.
Αδράστια iii. 436.
Αδραστὸς iv. 348.
Αδύνατο iii. 439.
Αδύνατον ibid.
Αείδεμα iv. 19.
Αειδὴς iv. 231.
Αεικίζει iii. 270.
Αείροις iv. 14.
Αείσιτος iv. 246.
Αελλάων iii. 550.
Αελλόθριξ iv. 348.
Αελπέοντες iii. 509.
Αέξων iv. 23.
Αεργηλὸν iv. 67.
Αεργὸς iv. 348.
Αερὸς iii. 558. iv. 184, 284, 286
Αεσιφροσύνησιν iii. 417.
Αεσίφρων iv. 348.
Αετὸς iii. 439.
Αζαία iii. 509.
Αζαραπατεῖς iii. 510.
Αζαυτὸς iv. 237.
Αζη iv. 54.
Αζυμίτης ἀρτὸς iii. 523.
Αηδόνος iii. 350.
Αηθὴς iv. 46, 165.
Αημοσύνη iii. .
Ἀήσυρον iii. 233.
Αθαμβὲς iv. 348.
Αθάριοι iv. 349.
Αθέριξ iv. 58.
Αθὴρ iv. 335.
Αθμονάζειν iii. 439.
Αθράνευτον iv. 304.
Αθράως iv. 251.
Αθραυστα iv. 317.
Αθρῦροι iv. 168.
Αἰγαῖοις iv. 349.
Αἴ γὰρ ὂν iii. 412.
Αἰγίναια iv. 230.
Αἰγλήτην iv. 167.
Αἰγλήτην iii. 209. iv. 167.
Αἴγυπτιη iv. 232.
Αἴδρυτον iii. 445.
Αἰθέριον iv. 349.
Αἰθέρος τύμβος iv. 341.
Αἰθὴς πέπλος iii. 390, 484.
Αἴθρυλα iii. 477.
Αἰθύσσειν iii. 306.
Αἶτα iii. 286.
Αἰκάζει iv. 168.
Αἰκάλλει iii. 388.
Αἷμα πᾶν πλύοντα iii. 517.
Αἰμαλία iv. 349.
Αἱμοφόρυκτα iii. 499.
Αἰνῶ iii. 494.
Αἴοε iii. 383.
Αἰόλη νὺξ iii. 213.
Αἰολίζειν iii. 322.
Αἰόλλει iii. 382.

Αἰσχλγὸς

Αἰοϐλγὸς iii. 516. iv. 283.
Αἰονᾷν iv. 11.
Αἰπολίε iv. 230.
Αἰρᾶ iv. 154.
Αἶρειν νοεῖς iii. 300. iv. 89, 280.
Αἰρετίω iii. 340. iv. 190.
Αἴσιμον iv. 107.
Αἴτης iv. 113.
Αἰτναία πῶλος iii. 230.
Αἴφερος iii. 460.
Αἶαψ iii. 332.
Αἰὼν iii. 315.
Ακάμας iii. 250.
Ακανθυλλὶς iii. 339.
Ακάνθος iv. 50.
Ακαταλλήλον iv. 163.
Ακαρίαια iii. 306.
Ακαχείζω iii. 415.
Ακάσκα iv. 100.
Ακείνα iii. 325.
Ακέςωρ iii. 293.
Ακέων iii. 489.
Ακίκυς iii. 359. iv. 280.
Ακμὴ iv. 215.
Ακμῆνος iv. 81.
Ακμονίδης iv. 353.
Ακομιαςεί iii. 424.
Ακοντίαι iv. 66.
Ακοςήσας iv. 58.
Ακρατὲς iii. 232.
Ακριον iv. 130.
Ακροϐᾶσθαι iii. 438.
Ακροποσθία iv. 3.
Ακροπόρυς iii. 397.
Ακρότον iv. 353.
Ακροχάλιξ iii. 224.
Ακροχορδόνες iv. 353.
Ακρωνία iv. 106.
Ακταίνειν iv. 106.
Ακυλον iii. 310.
Ακύμων iii. 382.
Ακυτος iii. 310.
Αλὰ iii. 438.
Αλαϐάςρον iv. 193, 273, 349.
Αλάλαγξ iv. 73.
Αλαλημενὸς iv. 273.
Αλαλίαν iv. 180.
Αλαλύκτημαι iii. 273.
Αλαςα iv. 180.
Αλατρίας iv. 92.
Αλαῶν iii. 315, 548. iv. 349.
Αλδίσκοντος iii. 353.
Αλεγύνεται iii. 407.
Αλεία iv. 19.
Αλεῖν iv. 9.
Αλεινὸν iii. 316.
Αλεὶς iii. 331.
Αλείσον iii. 257.
Αλεῖται iv. 336.
Αλετῶναι iv. 231.
Αλέντες iii. 253.
Αλευε iv. 96.
Αλευρότησις iv. 140.
Αλεῦσαι iv. 111.
Αληνμώτων iii. 233.
Αλθα iii. 271.
Αλθαία iv. 155.
Αλθαίνει iv. 22.
Αλθεῖναι iv. 22.
Αλίαδες iv. 263.
Αλιαέες iii. 404.
Αλιαίαν iii. 546. iv. 249.
Αλιϐατεῖ iii. 312.
Αλιμοῖς iv. 250.
Αλινδήθρας iii. 438.
Αλιπαρῆ iii. 242.
Αλίῤῥωθες iii. 232.
Αλις δρυὸς iii. 280.
Αλιτρὸν iii. 241.
Αλιψ iii. 231. iv. 183.
Αλλ' ἄχρι ἔξεςιν iv. 13.
Αλλογνώσας iii. 400.
Αλλογνώτων iii. 401.
Αλλώς τε &c. iii. 232.
Αλοιτήεσσαν iii. 256.
Αλὸς ἄχνη iv. 83.
Αλοσύδνης iv. 297.
Αλοςύνα iv. 84.
Αλυσία iii. 360.
Αλυδμαίνειν iv. 199.
Αλυκὸν iii. 292.
Αλύσιοι iv. 242.

Αλώπηξ

Αλώπηξ iii. 302.
Αλωπὸς iii. 546.
Αλως iii. 546. iv. 158.
Αλωτὸν iv. 158.
Αμαθαίνει iv. 297.
Αμαιμάκητον iii. 217. iv. 96.
Αμαλλα iii. 339.
Αμαλλοτῆρες iii. 247, 339.
Αμαξὶς iii. 313.
Αμαρυγαὶ iii. 429.
Αμβλωθρίδιον iii. 438.
Αμεθύσος iv. 200.
Αμείλιχος iii. 432.
Αμείψιρωμεν iii. 480.
Αμέλδει iv. 119.
Αμέλεια iv. 322.
Αμεμφως iv. 337.
Αμαργομένη iii. 232.
Αμετῖναι iii. 432.
Αμήρυτος iii. 431.
Αμὴν iii. 493.
Αμητὸν iv. 245.
Αμία iv. 111.
Αμίλεσθαι iv. 174.
Αμμοιρίαν iii. 419.
Αμμορον iii. 395.
Αμμων iv. 65.
Αμόθεν iii. 406.
Αμορβεύσασθαι iv. 43.
Αμορβεύων ibid.
Αμόωμφος iv. 105.
Αμπωτις iii. 374.
Αμύξαι iv. 22.
Αμύξεις iv. 138.
Αμυχρὸν iii. 427.
Αμύχη iii. 346.
Αμφαδᾶς iii. 271.
Αμφαὴς iii. 377.
Αμφήριςον iv. 14.
Αμφίβλημα iii. 377.
Αμφίβολοι iv. 180.
Αμφιβρότης iv. 64.
Αμφιγνοεῖν iii. 245.
Αμφιδέες iii. 500.
Αμφίδρυφοι iv. 222.
Αμφίδυμος iii. 559.
Αμφίκελος iv. 140.
Αμφίμασχαλος iv. 117.
Αμφίτυπα iii. 247.
Αν iii. 437.
Αναβήμεναι iii. 275.
Αναβρόζειν iii. 219.
Αναγὴς iii. 437.
Αναδείγματα iv. 245.
Ανάδικοι iii. 437.
Ανάδοχος iv. 255.
Αναδύει iv. 216.
Αναδῦναι iii. 362.
Αναθέσθαι iii. 437. iv. 112.
Αναθορεῖ iv. 220.
Αναιδείαι φάρος iii. 492.
Αναιθύσω iii. 368.
Ανακαλυπτήρια iii. 437, 525.
Ανακογχυλίσαι iv. 247, 272.
Ανακτόριον iii. 417, 439.
Ανακτόρον iv. 346.
Ανακτορίησι iii. 417.
Ανακῶς iv. 252.
Ανακωχέυειν iii. 242.
Ανακωχὴ iii. 330.
Αναλαμβάνειν iv. 157.
Αναλτον iv. 147.
Αναλκατάλλα iv. 8, 191.
Αναλωμα iv. 165.
Ανάματλοι iii. 504.
Αναμετρήσαιμι iii. 368.
Αναμυρησάμενος iii. 367.
Ανανευσις iii. 537.
Ανανῆσαι iii. 522.
Αναπαντῆσιν iv. 287.
Αναπιτνᾶσθαι iii. 363.
Αναποδισμὸς iii. 440, 528.
Ανάπλυςα iii. 215.
Αναθαραγῆσαι iii. 211.
Αναρητῆ iii. 394.
Αναριχᾶσθαι iv. 179.
Ανάῤῥησιν iii. 522.
Αναῤῥιπλεῖν iii. 403.
Ανασείοις iii. 440.
Ανασκαλεύοντες iv. 157.
Ανάσπασιον iii. 506.
Ανασῦραι iii. 298.

Αναοςυτωτὰ iii. 292, 390.
Αναςήσειν ibid.
Ανασφοδήξαι iii. 212.
Ανατείνασθαι iii. 275.
Ανατὶ iii. 374.
Ανατιμήσας iii. 510.
Ανατὸς iv. 208.
Αναυδεα iii. 212.
Αναύροις iv. 75.
Αναχαιτίζει iii. 246.
Ανάψαι iii. 237.
Ανδηρον iv. 29.
Ανδίκε iii. 440.
Ανδοκάνας iii. 418.
Ανδρείκελον iv. 26.
Ανδροληψία iii. 442.
Ανεβάλλετο iii. 327.
Ανέγγυος iv. 327.
Ανέγκαψαν iii. 248.
Ανεθολοῦτο iv. 350.
Ανείλατο iii. 511. iv. 343.
Ανεινῶς iv. 350.
Ανέμιον iv. 196.
Ανεμοτρεφὴς iv. 225.
Ανεμυμάχθη iv. 259.
Ανεπίςατητον iii. 275.
Ανεπιτήδευτον iii. 389.
Ανεπιτμήτοι iii. 390.
Ανερεπτομένη iv. 69.
Ανεριψάντο iii. 524. iv. 212.
Ανεται iv. 278.
Ανέτειλεν iv. 255.
Ανευρύνει iv. 263.
Ανεχαιτισεν iii. 442.
Ανέχρασεν iii. 540.
Ανηβητηρίαν iii. 388. iv. 137.
Ανηθείη iv. 317.
Ανὴν iii. 310. iv. 157.
Ανήρως iii. 276.
Ανήξεις iii. 231.
Ανηρήψαντο iii. 249.
Ανησιδώρα iv. 127.
Ανιάζειν iii. 269.
Ανιάκειν iv. 196.
Ανιέμενος iii. 441.
Ανονταίνει iii. 251.
Ανολβους iii. 209.
Ανομένω iii. 282.
Ανομολογίαι ibid.
Ανοπαῖα iii. 407.
Ανοργάζειν iii. 442.
Ανόχην iii. 249.
Ανταῖα iii. 318.
Αντεμβριάζειν iii. 517.
Αντέχεται iii. 507.
Αντήρεται iii. 294. iv. 94.
Αντηρὴ iv. 281.
Αντιδὶ iii. 558.
Αντίζωοι iv. 143.
Αντίπαις iv. 327.
Αντιπεριλαχεῖν iv. 270.
Αντίπροικα iv. 156.
Αντισκνεῖται iv. 99.
Αντιςάτης iii. 230.
Αντιτα iii. 416.
Αντίτομον iii. 379.
Αντιψυχη iv. 149.
Αντλον iv. 70, 87.
Αντυπὸς iv. 31.
Ανυσις iii. 358.
Ανώϊςον iii. 332, 505.
Ανώπιςον iv. 350.
Αξυλον iii. 433.
Αοιμος iii. 442.
Αόξοι iv. 100.
Αὄπος iii. 441.
Απαιόλημα iii. 512.
Απαμφιάσαντες iv. 12.
Απανθρωπος iv. 350.
Απαπτερώσω iv. 222.
Απαραίτητον iii. 492.
Απαρτιλογὶα iii. 508.
Απ' αἴγειρων iv. 199.
Απαςίας iii. 512.
Απαυλεῖσθαι iii. 441, 525.
Απαυςίας iv. 293.
Απαφίσκειν iii. 414.
Απελύκησεν iv. 276.
Απέθριξεν iii. 244.
Απεμάσσετο iii. 278.
Απενάσσατο ibid.
Απενιαυτίσμος iv. 211.

INDEX

Απερείσατο iii. 298.
Απερίστατον iv. 267.
Απεσείσατο iv. 295.
Απέσκλη iii. 315.
Απεσκόλλυπτεν iii. 549.
Απεσκοράζεν iii. 361.
Απεσκύθισται iii. 489.
Απεσκύψισται iv. 277.
Απεστήλεν iii. 239.
Απέφθιτον iii. 269.
Απηγκωνισμένος iv. 218.
Απηλλοιήσεν iii. 441.
Απήχεια ibid.
Απιος iii. 242.
Απλαῖ iv. 204.
Απλήτιος iii. 489.
Απνίγμου iv. 270.
Απὸ τρόπου iii. 218.
Απόβλεπον iii. 443.
Απογυιώσεις iv. 270.
Αποδάσμιοι iii. 496.
Αποδέουσα iv. 14.
Αποθεν iii. 446.
Απόθεστος iii. 420.
Αποθύσει iii. 511.
Αποινα iii. 443. iv. 197.
Αποιον iv. 52.
Αποινον iv. 350.
Αποκοτταβίζειν iii. 548.
Αποκρεπαλισμὸς iv. 350.
Απόκυιον iii 366.
Απολέγοντες iv. 169.
Απολειβράξαι iv. 127.
Απολογίζεσθαι iii. 236.
Απολοίμιον iii. 443.
Απολυμαντῆρα iv. 80.
Απομαγδαλία iv. 309.
Απομάγματα iii. 497.
Αποματαΐσαι ibid.
Απομάκτης iii. 443.
Απονηστίσασθαι iv. 12.
Αποπαττανεύουσι iv. 351.
Αποπεῖν iv. 39.
Αποπεζεύεται iii. 446.
Αποπεφασμένως iii. 443.
Απόρουσεν iii. 261.
Απορρὰξ iii. 444.
Απόρρησις iv. 262.
Απόσιτος iv. 295.
Αποσκορακίζειν iv. 250.
Αποσυκάζειν iv. 76.
Αποσπαράσσουσι iv. 25.
Αποστὰς iv. 351.
Απόστημα iii. 444.
Αποστήσας iv. 284.
Αποσταλαὶ iii. 446.
Αποστολεὺς ibid.
Απότροπον iii. 214.
Αποτρυσῶν iv. 181.
Αποτροπᾶσθαι iii. 332.
Αποφορὰ iv. 257.
Αποφορτίσασθαι iv. 261.
Αποχραίνειν iv. 351.
Απρὶξ iii. 224.
Απροΐτως iv. 100.
Απρόσιτος iii. 384.
Απρόσοιτος iv. 97.
Απροστάτευτος iv. 262.
Απτειλοῦς iv. 295.
Απτίστων iii. 269.
Απτον iv. 278.
Απύρος iii. 506.
Απωμοτὸν iv. 228.
Απῶσμαι iii. 505.
Αράδος iv. 55, 222.
Αραιντὸν iv. 319.
Αράρισκε iii. 358.
Αρβύλαι iii. 337.
Αργάδες iv. 242.
Αργεῖαι iv. .
Αργέσται iv. 351.
Αργίλοφοι iv. 120.
Αργιφόντου iv. 192.
Αργος iv. 143.
Αργύρινον iii. 446.
Αργυρεῖς iii. 444.
Αρεσσάμεναι iii. 299.
Αρετῶσιν iii. 419.
Αρημένος iii. 397.
Αρῆρεν iv. 343.
Αρθμὸν iii. 504.
Αρθρέμβολα iv. 267.

Αρία

Αρία iv. 68.
Αρήκος iii. 210.
Αριστοκρατία iv. 209.
Αριστοδήμος iv. 351.
Αριστολοχία iv. 67.
Αρίχεται iv. 209.
Αρκος iii. 445.
Αρκτοῦρος iii. 450.
Αρμοι iv. 21.
Αρμοστῆς iii. 448.
Αρνικὸν iv. 58.
Αρνορίη iv. 166, 280.
Αρος iv. 316.
Αροτους iii. 217.
Αρπαλίζομαι iv. 93.
Αρπέζας iv. 47.
Αρπίδες iv. 46.
Αῤῥαγὲς iv. 137, 352.
Αῤῥηνὲς iii. 358.
Αῤῥῆσαι ibid.
Αρσπακες iv. 351.
Αρταμεῖν iii. 369.
Αρταμοῦσι iv. 24.
Αρτάνη iii. 214.
Αρτιμαζὲς iv. 318.
Αρτιμήτας ibid.
Αρτίπουν iii. 235.
Αρτίσασθαι iii. 346.
Αρυετᾷ iv. 257.
Αρχελᾶς iv. 97.
Αρχίλαν iii. 448.
Ασαλλεῖν iii. 491.
Ασαντος iv. 100.
Ασαρδανὸν iv. 156, 175.
Ασιν iv. 31.
Ασβολθὲν iii. 263.
Ασκάλα iii. 341. iv. 240.
Ασκαρδαμυκτοῖς iv. 64.
Ασκέλεες iv. 67.
Ασκηθὴ iii. 431.
Ασκοπον iii. 237.
Ασκοφλαυρίζεις iii. 484.
Ασκωμμα iii. 529. iv. 207.
Ασπάλαθοι iii. 323.
Ασπαλιεὺς iii. 448.
Ασπερχὲς iii. 447.
Ασσον iii. 244.
Αστακτὸν iii. 238.
Αστεῖος iv. 169.
Αστεκτος iv. 352.
Αστικῶν iii. 252.
Αστομος iii. 240.
Αστροβολῆθηναι iv. 174.
Αστυ iv. 169.
Αστυλὸν iv. 150.
Αστυπολεῖ iv. 168.
Ασυρὴ iii. 492.
Ασφακέλιστον iv. 138, 327.
Αχαλιστὸν iv. .
Ασώδης iv. 352.
Αταιθα iv. 304.
Ατάλματα iv. 352.
Αταλόφρονα iii. 269.
Ατάρβητον iv. 87.
Αταρπιτος iv. 62.
Αταύρωτος iv. 102.
Ατε iv. 183.
Ατέγκτος iv. 352.
Ατέκμαρτον iv. 19.
Ατενὲς iii. 266.
Ατέοντα iii. 509.
Ατεράμνον iii. 340.
Ατερέμνα ibid.
Ατεύκτου iv. 271.
Ατίζεις iii. 299.
Ατιμαγέλας iii. 355. iv. 162.
Ατλας iv. 352.
Ατμενία iv. 63, 254.
Ατμενον iv. 63.
Ατμησίφρων iii. 315.
Ατρεπτον iv. 214.
Ατρυτον iii. 348.
Αττει iv. 284.
Αττὶς iii. 319.
Αττοντες iii. 400.
Αττύζει iv. 62, 75.
Αὐγάσασθαι iii. 308.
Αὐθέντης iii. 447.
Αὖθη iv. 63.
Αυθωριτὺς iv. 269.
Αὐΐαχοι iii. 274.
Αὖλαξ iv. 57.

Αὐληταὶ iii. 209.
Αὐλίδα iii. 342.
Αὐλον iii. 553.
Αὐλῶνες iv. 159.
Αὐξίδηνος iv. 83.
Αὔξις iv. 84.
Αὐριβάτας iv. 352.
Αὐτάγγελοι iii. 398.
Αὔτερεται iv. 224.
Αὐτίκα iv. 45.
Αὐτοδὰξ iii. 488.
Αὐτὸ δείξει iv. 214.
Αὐτοδικεῖ iii. 450.
Αὐτοκάβδαλα iii. 276.
Αὐτολήκυθοι iv. 17, 220.
Αὐτοπρέμνος iv. 105.
Αὐτὸς iv. 50.
Αὔως iii. 307.
Αφ᾽ ἑςίας iii. 280.
Αφ᾽ ἡμέρας iii. 477.
Αφαντον iii. 325.
Αφάρωτος iii.499.
Αφελὴς iv. 116.
Αφεσις iii. 450.
Αφεςὴς iv. 328.
Αφεςὸς iii. 442.
Αφηλικέςεραν iii. 479.
Αφηνιάσαντες iii. 280.
Αφθα iv. 176.
Αφιδρυσμα iii. 285, 525.
Αφίκτορα iv. 112.
Αφορμὴ iii. 450.
Αφοσιέμενος iv. 141.
Αφοσιώσεται iii. 450.
Αφροδίσιον iii. 452.
Αφροδίσια ἄγρα iii. 344.
Αφύη iii. 452.
Αφύλλωτον iv. 326.
Αφυσγετον iv. 75.
Αχαὶ νεβρῶν iv. 32.
Αχεος νεφέλη iii. 229.
Αχερδος iii. 229.
Αχρεῖον ἰδὼν iii. 357.
Αχρεῖον δ᾽ ἐγέλασσε iii. 358.
Αχερωὶς iii. 322, 463.
Αχηνία iv. 87, 201.
Αχθηδόνα iii. 483.
Αχίλλειον iv. 119.
Αχράδα iv. 65.
Αχρανὲς iv. 57.
Αχρισατεὶς iv. 289.
Αχυρμίαι iii. 281.
Αχυρος iv. 123.
Αχῶρα iv. 191.
Αχώρευς ibid.
Αψεα iii. 329.
Αψῖσι λίνυ iii. 281.
Αψυχος iv. 244.

B.

Βάγιον iii. 474.
Βάθεις iii. 503.
Βαθύγλωσσοι iv. 212. 280.
Βαίμεναι iii. 550.
Βαιόν iv. 107.
Βαίτη iv. 124.
Βαιών iv. 4.
Βαίς iv. 353.
Βάκχη iv. 65.
Βάκχιαδαι iv. 354.
Βάλε iv. 185.
Βαλῆρα iv. 101.
Βάλιος iii. 338.
Βαμβάλειν iii. 297.
Βαναυσίας iv. 291.
Βαρκαίοις ὄχοις iii. 241.
Βαρπύργος iv. 16.
Βασάνιςης iii. 381.
Βασιλειωταν iv. 143.
Βάσκε iii. 452.
Βαταλὸς iii. 482.
Βατηρίαν iv. 44.
Βατραχὶς iv. 116.
Βάςας ὁ χεῖος iv. 188.
Βαύζειν iii. 327.
Βδύλλειν iv. 110.
Βέδος iii. 305. iv. 167.
Βεβαιώσεως iii. 453.
Βέθηλον iv. 187.

Βεκκλὰ iii. 284. iv. 203.
Βέλα iii. 400.
Βερωνετῶν iv. 280.
Βηματίζει iv. 310.
Βῆσσαι iv. 15.
Βησίον iii. 450.
Βίσχυν iii. 400.
Βίβασσων iv. 297.
Βιμβλινος iv. 156.
Βλακεύει iii. 477.
Βλάστην iv. 51.
Βλαύτη iv. 232.
Βλαχρόν iv. 47.
Βλεπετύζει iv. 114.
Βλησυριμος iv. 354.
Βλήχων iv. 36.
Βλιττει iv. 222.
Βλωθρὴ iii. 267. iv. 53.
Βόλος iii. 316.
Βόοσκον iii. 258.
Βοοσσόῳ ibid.
Βορβορωπόν iv. 283.
Βορεασμοὶ iv. 307.
Βορέην iv. 54.
Βοῤῥᾶς iv. 276.
Βοσκάς iv. 54.
Βούβρωστις iv. 21. 354.
Βούδιος iii. 487.
Βούκερας iv. 84.
Βουκολεῖσθαι iii. 257.
Βούλακα iv. 30. 274.
Βουπλῆξ iii. 246.
Βουπόρους iii. 314.
Βουπρῆστις iv. 76.
Βοῦς ἐπὶ γλώττῃ iv. 158.
Βούτυπος iv. 25.
Βοωνία iii. 448.
Βοώτης iii. 449.
Βραβέα iv. 100.
Βραβευέτω iii. 511.
Βραβεύει iii. 245.
Βραχεῖα iii. 284.
Βράγχοντος iv. 176.
Βρακείας iii. 285.
Βράπτειν iv. 68.
Βραυκανᾶσθαι iv. 75.
Βραχυτελὲς iv. 354.
Βρενθινὰ iv. 136. 281.
Βρενθίον iv. 135. 248.
Βρετταλία iv. 171.
Βρόχθος iv. 44.
Βροχμώδης. ibid.
Βρυαλίκται iv. 280.
Βρύκειν iv. 51.
Βρύκων iv. 75.
Βρύλλων iii. 487.
Βρυτίνη iii. 486.
Βρωμᾶσθαι iv. 43.
Βρώμην iv. 35.
Βύζειν iv. 168.
Βύζην iv. 252.
Βυσσοδομεύει iii. 477.
Βυσσόφρων iv. 104.
Βύσαγα iii. 490.
Βωμίνας iii. 497.

Γ.

ϝ Æolicum iii. 473.
Γαγγάμη iv. 24.
Γαίντα iii. 473.
Γαισὸς iii. 491.
Γαλακτοκόμος iii. 551.
Γαλαλὰ iii. 510.
Γαλατμον iv. 354.
Γαληψός iii. 452.
Γαμήλια ibid.
Γάμος iii. .
Γαπελεῖν iii. 473.
Γάπος ibid.
Γάραβος ibid.
Γαργαίρειν ibid.
Γάστριον iii. 455.
Γαστρίζεσθαι iii. 252.
Γαῦλοι iii. 218.
Γαφάτα iv. 145.
Γδούπησεν iv. 279.
Γεγάκω iii. 364.
Γεῖσας iii. 452.
Γεισαποδίζειν ibid.

Γέλαν

Γίλαν iii. 400, 473.
Γέλγη iv. 106.
Γελοῖος iii. 534. iv. 29.
Γέλω iii. 309.
Γεννῆται iii. 451.
Γενέσια iii. 524. iv. 277.
Γενετυλλίς iii. 539.
Γέντα iv. 87. 190.
Γέντιανη iv. 193.
Γεραίρει iv. 77.
Γέργυρα iv. 246.
Γέτος iii. 473.
Γεῦ iv. 192.
Γεύλοφας iii. 317.
Γῆθυς iv. 335.
Γεωφάνιον iv. 63.
Γηγενέται iv. 45.
Γήθυα iv. 83.
Γηλεῦθαι iii. 473.
Γήρια iv. 321.
Γιγλισμος iii. 548. iv. 163.
Γίσας iv. 203.
Γλάζει iii. 318.
Γλαμυρὸν iv. 195.
Γλήνεα iii. 224.
Γλούρεα iv. 250.
Γνάθοι iv. 128.
Γνάφαλλον iii. 360.
Γναφαλὸς iv. 303.
Γνόφεον iv. 179.
Γογγυλεῖν iv. 123.
Γοῖτος iii. 473.
Γόμφους iv. 20.
Γόργονα iii. 533.
Γοργύρα iii. 500.
Γουνοντων iii. 413.
Γουνοῦσθαι ibid.
Γράμματα iii. 451. iv. 333.
Γραπτὺς iii. 425.
Γρασως iii. 560.
Γραῦς iv. 61. 141.
Γρηικαμινοῖ iii. 420.
Γρυμπανεῖν iii. 453.
Γρώνους iv. 55.
Γύαλα iii. 259.
Γύαλον κοῖλον ibid.
Γύλος iii. 236.
Γυνή iii. 514.
Γύπας iv. 166.
Γύργαθον iv. 52.
Γύρινον iv. 78.
Γυρίτας iii. 475.
Γυρτεύς iv. 303.
Γυρῶσαι iii. 496.
Γῶ ibid.
Γωλιοί iv. 34.
Γωνιασμὸς iii. 453.

Δ.

Δάειρα iii. 453.
Δᾶερ ibid.
Δαΐα iii. 527.
Δαΐαν ibid.
Δαϊκταμένων iii. 250.
Δακτυλόδικτον iii. 556. iv. 106.
Δαλάγχαν iv. 279.
Δαμασικόνδυλον iii. 484.
Δάμεια iii. 523.
Δανὰ iii. 416.
Δανεῖν iii. 314.
Δαρεῖος iii. 504.
Δαρὸν iv. 311.
Δαταίεσθαι iii. 455.
Δάτις iv. 122.
Δατὺς iii. 313.
Δαυχμὸν iv. 36.
Δέδασθαι iv. 218.
Δείλακρα iv. 237.
Δεινὸς iv. 191. 254.
Δειναῖς iii. 455.
Δειπνηστὺν iii. 417.
Δελήτιον iv. 165.
Δέμας iii. 321.
Δενδρίτης iv. 355.
Δεξαμεναὶ iv. 313.
Δεξιαὶ iv. 279.
Δεξιμήλοις iii. 371.
Δεόμενος iv. 355.
Δερμηστὴς iii. 456.
Δέῤῥιν iii. 495.
Δεσμὰ iii. 426.
Δεσποίνας iii. 482. 520.

Δηθάκι

Δηθάκι iv. 31.
Δημιουργὸς iv. 118.
Δημός iv. 70.
Δημοτελῆ ἱερὰ iii. 455.
Δηναιὰ iii. 309.
Διάβαθρα iii. 488.
Διαβάλλει iii. 504. iv. 110.
Διάγματα iv. 306.
Διαδύνειν iv. 179.
Δίαιθρον iii. 483.
Διαίτα iv. 262.
Διὰ κενῆς iii. 288.
Διακονὶς iv. 253.
Διακριδὸν iii. 477.
Διὰ κτῆσιν iii. 254.
Διαλέγειν iv. 355.
Διαλέξεις iii. 455.
Διάλημμα iii. 319.
Διαμώμενοι iii. 220.
Διαξιφίσασθαι iv. 329.
Διαπεφρυκέναι iv. 355.
Διαπλήσσειν iii. 223.
Διαπλήσσοντες ibid.
Διαπρύσιον iv. 196.
Διαπτύσαι iv. 4.
Διαῤῥαίσει iii. 270.
Διασαλακώνισον iii. 435.
Διασκανδίκησις iv. 109.
Διασεια iii. 217.
Διασκήνιψαι iv. 40.
Διασφάγες iii. 509.
Διατλερίσαι iii. 545.
Διατερσαίνοντες iv. 355.
Διάτλυσι iv. 196.
Διάφορον iii. 277.
Διαψαίρουσι iv. 59. 129.
Διαψήφισις iii. 455.
Διεθρύβη iv. 334.
Διειληφότες iv. 215.
Διεκάνεσε iii. 321.
Διεκπέσαντες iv. 227.
Δίενται iv. 78.
Διεξοδικῶς iv. 288.
Διεσμιλευμένων iii. 490.
Διεστοιχίζετο iv. 88.
Διευθύνεται iv. 216.
Διεφέροντο iii. 283.
Διέφθορε iii. 485.
Διεχὴς iv. 327.
Διήριμον iii. 455.
Διῆρες iii. 515.
Δίκειν iii. 447.
Δίκλιδος iii. 349.
Δίκολον iii. 492.
Δίκουρος iii. 370.
Δίκρα iii. 210. iv. 165.
Δικρόα iii. 556.
Δινοζύμην iv. 319.
Διοίκησις iii. 532.
Διομεῖς iii. 525.
Διομήδειος iv. 278.
Διονυσοκουροπυρώνην iii. 444.
Διοπετές iii. 388.
Διοπετὴς iii. 496.
Διοπεύειν iii. 454.
Διοργανώσεως iv. 282.
Διὸς Κόρινθος iv. 128.
Διοσκώλιον iii. 527.
Διπλοῦς ἄνδρας iv. 6. 132.
Δίερκης iv. 203.
Διύποι iii. 437.
Διφασία iv. 186.
Δίφραξ iii. 349.
Διφρίας iii. 400.
Δίψαι iv. 44.
Διωλύγιον iv. 139.
Διωρήσαμεν iv. 95.
Διωριεῖ iv. 261.
Δοίδυξ iv. 37.
Δολιχήρετμοι iv. 25.
Δόλπαι iv. 356.
Δομεὺς iii. 211.
Δόμη iv. 35.
Δοξάζει iii. 551.
Δόρπια iii. 499.
Δορύμνιον iv. 69. 197.
Δορυφόρος iii. 264.
Δούλιον ἦμαρ iv. 195.
Δόχμια iv. 38.
Δοχμολόφοι iv. 91.
Δραιὸν iv. 86.
Δρησμοσύνη iii. 416.
Δρία τόποι iii. 227.
Δρίτη iv. 83.

Δρόσος

Δρόσες iv. 100.
Δρύοχοι iii. 418.
Δρῦς iv. 49.
Δύη iv. 24.
Δυσαέος iii. 272.
Δυσαλγὴς iii. 271.
Δυσάλεος iii. 273.
Δυσαμόιρος iii. 269.
Δυσγάργαλος iv. 161.
Δυσδηνίας iv. 53.
Δυσέξοιστον iii. 290.
Δύσκημον iv. 105.
Δύσλοφον iv. 95.
Δυσπαίπαλον iii. 428.
Δυσπαλὲς iii. 375.
Δυσέκμαρτον iii. 239.
Δυσόπαστος iii. 381.
Δυσωπεῖσθαι iv. 261.
Δωΐα iv. 245.
Δωλέννετος iv. 249.
Δῶρα iv. 222.
Δῶρον iv. 45.
Δωρυαλλός iii. 529.

E.

Εαρ iv. 24.
Εασις iv. 31.
Εβιώσας iii. 412.
Εβλω iii. 305.
Εγγυον iv. 27.
Εγκάθετος iii. 376.
Εγκαρτα iii. 562.
Εγκέφαλος iii. 553.
Εγκομβωθεις iv. 183.
Εγκεράδες iii. 544.
Εγμα iv. 338.
Εγνωδῶς iv. 337.
Εγχεσα iii. 342.
Εγχρίει iv. 222.
Εγχυτρειεῖς iv. 120.
Εδανὸν iv. 63.
Εδος iv. 34.
Εδρα iv. 31.
Εδράκις iv. 30.
Εδυσιξα iii. 534.
Εδώλια iii. 454.
Εεικοσόροιο iv. 32.
Εηος iv. 280.
Εθελοκάκων iii. 503.
Εθελοντῆρας iii. 402.
Εθελοντὴς ibid.
Εθέμωσεν iv. 160.
Εθη iii. 393.
Εθρίγκωσεν iii. 389.
Εθρισεν iii. 545.
Εἴδατι iii. 244.
Εικηλᾶς iv. 203.
Ειληθερεῖν iv. 217.
Ειρε iv. 148.
Ειρεον iii. 408.
Εις κάλλος iv. 21.
Εισδύσιν iii. 559.
Εἰσεκώμασεν iv. 156.
Εισέφρικεν iv. 258.
Εἰς κάλλος iv. 21. 294.
Εισφρῆναι iii. 480.
Εκαστέρω iii. 348.
Εκβολὴ iv. 213. 251. 345.
Εκδιαιτηθῆναι iv. 15. 194.
Εκδίκειν iii. 456.
Εκητι iv. 138.
Εκθειάσαι iii. 318.
Εκθεσις iii. 531.
Εκθύεσθαι iii. 504.
Εκκαπηλεύειν iv. 211.
Εκκαχεύσω iii. 289.
Εκκομοδεύειν iii. 387.
Εκκοχυζειν iii. 293.
Εκκονεῖ iii. 382.
Εκκρέει iv. 215.
Εκλελάθον iii. 320.
Εκλύτος iv. 257.
Εκλύτρωσον iii. 431.
Εκμαγειωθεὶς iv. 53.
Εκνεύσας iii. 364.
Εκόμησεν iii. 237.
Εκπαγλον iv. 101.
Εκπάλαιστος iv. 103.
Εκπαθος iii. 329.
Εκπεριεσίας iii. 456.
Εκπηνιεῖται iii. 527.
Εκπτύστων iv. 228.

Εκτεθηλισμένα

Εκτεθηλισμένοι iv. 189.
Εκτίνει iii. 54.
Εκτίσει iv. 8.
Ελαιοτῷ iv. 133.
Ελασίβροντα iv. 139.
Ελασκεν iv. 134.
Ελατὴρ iv. 119.
Ελατήριόν iv. 293.
Ελαίνει iv. 221.
Ελαύνωσιν iv. 187. 221.
Ελαφρὰ iv. 181.
Ελεία iv. 242.
Ελεινύειν iii. 223.
Ελελίσφακος iv. 36.
Ελενοι iii. 474.
Ελέφαντα iv. 184.
Ελικώνια iii. 458.
Ελιννύειν iii. 328.
Ελμακήνη iv. 47.
Ελξίνη iv. 70.
Ελπει iii. 405.
Ελυτρὰ iii. 502.
Ελώγευν iii. 458.
Εμβαθύνυς iii. 291.
Εμβατεύσας iv. 248.
Εμβαφίαι iii 500.
Εμβίανος iv. 268.
Εμβολην iii. 371.
Εμβρίον iv. 147.
Εμβυλλαι ibid.
Εμευ iii. 370.
Εμμα iv. 294.
Εμματεῖται iv. 78.
Εμματέων iv. 59.
Εμμέμυκε iii. 425.
Εμμεται iv. 10.
Εμπαίον iv. 100.
Εμπαις iv. 322.
Εμπαλέξαι iii. 507.
Εμπέραμον iii. 298.
Εμπεφυυια iv. 225.
Εμπλήγδην iii. 421.
Εμπλην iv. 41.
Εμπορος iv. 138.
Εμπρεον iv. 21.
Εμπυὸς iv. 292.
Εμπόρευμα iv. 259.
Εμφάσεως iii. 278.
Εμφιλοχωρεῖ iii. 293.
Εμφυλον iv. 17.
Εναθλόει iv. 164. 265.
Εναρκεῖ iv. 278.
Εναρος iv. 134.
Εναυλοι iii. 248.
Εναυλον iii. 251.
Εναυλος iii. 272.
Εναύσασθαι iv. 146.
Εν βυλη iii. 438.
Ενδατέμενος iv. 98.
Ενδαρθυια iv. 356.
Ενδελεχισμὸς iv. 260.
Ενδ' επεσεν iii. 384.
Ενδιαιτᾷ iv. 133.
Ενδόσιμον iii. 290. 384.
Ενδρομίδες iii. 303.
Ενεβριμήσατο iii. 339.
Ενεδίδυ iii. 529.
Ενεκολαβησε iv. 115.
Ενένιπτεν iii. 248.
Ενέπασσεν iii. 459.
Ενετύλιξεν iii. 357.
Ενήλατον iii. 414.
Ενθυμήσιον iii. 500.
Ενῆλαι iv. 278.
Ενόδιος iv. 16. 280.
Εν ὀπὶ iii. 215.
Ενστασις iv. 282.
Ενστάτης iii. 233.
Εντεθρίωκεν iv. 157.
Εντελομίστυς iv. 142.
Εντερονια iv. 122.
Εντεταται iv. 209.
Εντιτὸν iv. 104.
Εντομα iii. 497.
Εντραγεῖν iv. 109.
Εντυπὰς iii. 263.
Εν τῷ iv. 356.
Ενωσις iv. 172.
Ενώπια iv. 33.
Εξ ἀελπτόης iii. 386.
Εξαμβλέβει iii. 382.
Εξαλλα iv. 84.
Εξαμελίσκοντα iii. 386.
Εξαράζαντες iii. 458.

L l Εξαρέσκασθαι

Εξαρέσασθαι ibid.
Εξαρῆξαι ibid.
Εξαυτῆς iv. 256.
Εξεδρον iii. 276. iv. 125.
Εξελθεῖν iv. 204.
Εξ ἐμέτρει iv. 209.
Εξεντισμέναι ibid.
Εξ ἐπιδρομῆς iv. 292.
Εξεσίην iii. 423.
Εξημοιβὰ iii. 266.
Εξ ὁρίου iv. 7. 145.
Εξέλης iii. 458.
Εξωπίον iii. 398.
Επαγώνη iv. 356.
Επαιειν iii. 284.
Επαινὴ iii. 495.
Επαίνους ibid.
Επαιστος iii. 505.
Επαλαστήσασα iii. 407.
Επαλλάξαντες iv. 185.
Επαμησόμεθα iii. 511.
Επ' ἀντολαῖς iv. 356.
Επάργυρος iv. 342.
Επαυτοφάδες iv. 9.
Επεί χ' ἕωμεν πολέμοιο iv. 181.
Επειὸς iv. 126.
Επεληκεον iii. 320.
Επεσεν iii. 458.
Επέσσηθον iv. 259.
Επέχραον iii. 405.
Επηβολὴ ibid.
Επηγκενίδες iv. 208.
Επηλπιζον iii. 368.
Επηλύγαιον iv. 343.
Επηλυγίζονται iv. 144. 252.
Επηλυσία iii. 429.
Επ' ἤματι iii. 402.
Επημύει iv. 19.
Επήρατε iii. 514.
Επήτριμα iii. 272.
Επήτριμοι iii. 271.
Επιανέω iv. 102.
Επιβάτης iii. 458.
Επιβλὴς iii. 457.
Επιβρύζει iii. 474.
Επιβωμίζοντι iv. 265.
Επίγαμος iv. 309.
Επιγλωσσῶ iv. 94.
Επιδαψελευόμενος iv. 143.
Επιεικτὰ iii. 465.
Επικαγχάζον iii. 265.
Επικαίρος iv. 27.
Επικάρπιον iv. 261.
Επικεφαλὴν iii. 311.
Επίκηρα iii. 427.
Επίκτιτον iii. 286.
Επίμωμος iv. 309.
Επιλησμονειν iii. 427.
Επιλλίγδην iii. 540.
Επιβολὶς iii. 212.
Επιμαίεσθαι iii. 260.
Επίμαχον iii. 506.
Επίμεστα iii. 447.
Επινέωτα iii. 289.
Επινύσκειν iii. 302.
Επιξεινον iv. 104.
Επὶ ξυροῦ iii. 350.
Επίπαστα iv. 109.
Επιπλα iii. 454. iv. 213.
Επιπνέυων iv. 293.
Επιπόλαιον iii. 493.
Επιπρήτην iv. 251.
Επιπροσθεῖ iii. 411.
Επίῤῥηται iv. 220.
Επίῤῥητος iv. 180. 220.
Επιῤῥόθητα iii. 216.
Επίῤῥοθος iii. 335.
Επιῤῥοίζειν iii. 268.
Επιρωψεα iv. 287.
Επίσειον iii. 484. iv. 282.
Επισιτισμὸν iii. 313.
Επισκοπὴ iv. 148.
Επισκηνιον iii. 478.
Επιστομίζων iii. 362. iv. 113.
Επιστροφαὶ iv. 98.
Επιτάδιος iv. 169.
Επιτάῤῥοθος iii. 261.
Επίταυρον iv. 319.
Επιτέτατο iv. 169.
Επιτήδειος iv. 215.
Επίτονος iii. 417.
Επίτροπος iv. 290.

Επίφατος

Επίφατος iv. 356.
Επίφορον iii. 321. iv. 103.
Επίχαλκος iv. 238.
Επίχαρμα iv. 149.
Επιχιλὲς iv. 119.
Επότευ iv. 255.
Επουρίσας iii. 388.
Επουσεν iv. 136.
Επτωκὼς iii. 244.
Επύθετο iv. 281.
Επωπᾶ iv. 107.
Επωπίδες iii. 388.
Επωρύετο iv. 357.
Εράδαται iii. 421.
Ερασιχρήματους iv. 10.
Εργανη iv. 342.
Εργάται iii. 481.
Ερεθεντα iv. 189.
Ερετει iv. 30.
Ερημαι iv. 135.
Ερήμη ibid.
Ερίδων ibid.
Ερίηρες iv. 136.
Εριθῆαι iv. 357.
Ερικύμενος iii. 223.
Εριννὺς iv. 272.
Ερινος iv. 130.
Εριψ iv. 135.
Ερίψαι iv. 136.
Εριωπιζόμην iii. 496.
Εριώπιδος ibid.
Ερμῆς iii. 414.
Εροτὴ iv. 186.
Ερπύζει iii. 263.
Ερρήγασι iii. 353.
Ερρήσει iii. 515.
Ερρωπίζομεν iii. 383. 448.
Ερυσίβη iv. 31.
Ερώδιος iv. 49.
Ερωησουσιν iii. 349.
Εσκληκότα iv. 55.
Εσμὸς iv. 156.
Εσπερος iii. 210.
Εσπυρκορίζομεν iv. 275. 357.
Εσσήτιοι iii. 536.
Εσχάρα iii. 457.
Εσχάραι iv. 117.
Ετέπαλτο iv. 122.
Ετερακλέα iii. 422.
Ετερήμενοι iii. 415.
Ετερον iv. 266. 298.
Ετίταινεν iii. 256.
Ετνος iv. 108.
Εὖα iv. 126.
Εὔαγες iv. 99. 163.
Εὐάγγαλον iii. 279. iv. 10.
Εὐαγωγον iii. 246.
Εὐαλδῆ iii. 276.
Ευαρέστον iv. 7.
Εὐάρητος ibid.
Ευασθενεῖν iii. 551.
Ευ βεβηκότι iii. 509.
Ευβοεὺς iii. 431.
Ευδείελον iii. 404.
Ευδίαιον iv. 207.
Εὔδον iv. 258.
Ευδρως iii. 343.
Ευεκτοῦν iv. 7.
Ευκτεῶς iii. 523.
Ευ εστω iv. 91.
Ευήκοος iv. 263.
Ευηκῶν iv. 215. 270.
Ευήνιον iii. 459.
Ευθηνῶν iii. 464.
Ευθύμει iii. 56.
Ευθυντηρία iii. 387.
Ευθυρρημος iv. 188.
Ευΐλατον iv. 12.
Ευκέατον iii. 549.
Ευκρας iii. 431.
Ευκτεως iii. 239. 523.
Ευκτον iii. 339.
Ευλάστοι iv. 189.
Εὔληρα iii. 268.
Ευμαρεια iii. 503.
Ευμνοστος iv. 175.
Ευμολα iii. 551.
Ευνεῖδαι iii. 459.
Ευνήτης iii. 370.
Εύνουχος iv. 330.
Ευολον iv. 357.
Ευοχθεῖν iii. 496.
Ευπαλιν iii. 334.
Ευπάρεδρον iii. 378.

Ευριζῶν iv. 192.
Ευρικομενος iii. 223.
Ευρίπιος iv. 189.
Ευριπος iii. 551.
Ευροος iii. 406.
Ευρυβάτε iii. 457.
Ευρυκλῆς iii. 519.
Ευρυκόας iii. 534.
Ευρύνειν iv. 4. 192.
Ευρωπον iv. 314.
Ευςὸν iii. 282.
Ευςρα iv. 80.
Ευτυκάζον iii. 357.
Ευφάρμακον iv. 171.
Ευφορῶν iv. 317.
Ευχέρεια iv. 267.
Ευψυχος iv. 276.
Ευωδωθη iii. 505.
Εφάμιλλον iii. 403.
Εφ' ἑαυτε iv. 221.
Εφεδρίσσων iii. 529.
Εφεσει iii. 289.
Εφέσιον iii. 362.
Εφεσίς iii. 219.
Εφηβίαν iv. 274.
Εφήλιδες iv. 42.
Εφήμερον iv. 76. 292.
Εφημίαι iv. 102.
Εφίλλεν iv. 123.
Εφιςορειν iv. 5.
Εφολκα iv. 15.
Εφολκεον iii. 418.
Εφολκίδα iii. 378.
Εφορος iv. 357.
Εφυρον iv. 160.
Εχαράξαν iv. 304.
Εχεες iii. 465.
Εχέτλη iv. 57.
Εχθοδοπὸς iv. 30.
Εχῖνοι iv. 81.
Εχλελαθον iii. 320.
Εψαλάσατο iv. 90.
Εψιάτιμον iv. 357.
Εωλον iii. 221. iv. 222.
Εωμα iv. 181.
Εωρίζεται iii. 531.

Z.

Ζαῆν iii. 252.
Ζαίκλον iv. 252.
Ζάκτι iii. 545.
Ζᾶν iii. 290.
Ζατες iv. 357.
Ζεῖρα iii. 507.
Ζειροφόρες iv. 173.
Ζ* ευυται iii. 414.
Ζυγομαχεῖν iii. 550.
Ζυγόθρισον iii. 512.
Ζυμίτης iv. 182.
Ζωγρήσεται iii. 556.
Ζῶγρος iv. 58.
Ζωθαλμίον iii. 394.
Ζωμεύματα iii. 341. iv. 114.
Ζωμηρυσὶν iii. 337.
Ζωτικὸς iv. 174. 249.

H.

Ηβη iii. 325.
Ηβητήρια iii. 531.
Ηγει iii. 267.
Ηγηλάζει iii. 497.
Ηγυᾶτο iv. 205. 260.
Ηδυπαθεῖ iii. 471.
Ηθεα iv. 281.
Ηθλίωμαι iv. 320.
Ηθολόγος iv. 265.
Ηιξεν iii. 392.
Ηιον iii. 553.
Ηκάλεον iv. 171.
Ηλαινεῖν iii. 336.
Ηλέκτρων iii. 430.
Ηλίβατον iii. 246.
Ηλιγιὺς iii. 220.
Ηλοι iv. 40.
Ηματα πάντα iv. 210.
Ημερα iii. 524.
Ημερῶν iv. 33.
Ημὴν iii. 236.
Ημιδρα iii. 296.

Ημικολλίον

Ημικόλλιον iv. 293.
Ημίκραινα iv. 309.
Ημιτύβιον iii. 307.
Ημοσύνη iii. 560.
Ημωδίαν iii. 511.
Ηνύσραι iv. 81.
Ηπανία iv. 184.
Ηπιάργυρον iv. 173.
Ηρα iii. 557.
Ηρξατο iv. 304.
Ηροχία iv. 357.
Ηρσαν iii. 501.
Ηρυγγιον iv. 56.
Ηρωαι iii. 475.
Ηρωησύσιν iii. 349.
Ηρωῶν iv. 171.
Ητασεν iv. 336.
Η ταχα iii. 262. 488.
Ητριον iv. 74. 251.
Ηχεῖον iii. 321.

Θ.

Θαιρὸς iii. 250.
Θάλλικα iv. 230.
Θαλλὸν iv. 216. 296.
Θαλπίω iii. 420.
Θαλυσιαι iii. 345.
Θαμνὸς iii. 350. 554.
Θανατῶν iv. 142.
Θαρνεύι iv. 197.
Θαριαα iv. 111.
Θαρρεύεσθαι iii. 300.
Θαυμανέοντες iv. 279.
Θαύματα iv. 310.
Θάψινον iv. 315.
Θεῖον iv. 149.
Θεῖος iii. 343.
Θελεμὸν iv. 113.
Θεμείλα iii. 229.
Θεμιστεὸν iii. 365.
Θέναρ iii. 379.
Θεοίνια iii. 460.
Θεοκόλος iii. 282.
Θεοκλύτευσαι iii. 281.
Θεοπτίαν iv. 358.
Θεορρύται iv. 88.
Θεοκύνη iii. 282.
Θευδεσι iii. 243.
Θέριστον iii. 266.
Θέρμα iv. 358.
Θερμαστῆθεν iii. 538.
Θερμεῖ iii. 518.
Θέσπαλαι iv. 206.
Θέτη iii. 460.
Θευμορία iii. 535.
Θῆκαι iii. 554. iv. 99.
Θηλαμῶν iv. 128.
Θηλεα iii. 552.
Θηλοπέδα iii. 401.
Θηλύφον iv. 18.
Θηλω iii. 552.
Θηρὶ iv. 200.
Θηρολέξης iii. 532.
Θηρολέτης ibid.
Θήσει iii. 301.
Θητὸν iv. 358.
Θνητιδια iii. 285.
Θολία iii. 348.
Θολκάζει iii. 396.
Θοὸν iii. 336.
Θορυκὸς iii. 238.
Θούρην iv. 281.
Θρανεύεται iv. 115.
Θράσος iv. 275.
Θρανογραφεῖς iv. 358.
Θρέπτα iii. 271.
Θρετον iv. 109.
Θριάζειν iv. 186.
Θριαλλὶς iii. 343.
Θρίαμβος iii. 560.
Θριγγὸς iii. 510. iv. 104.
Θρινσαι iii. 545.
Θριληδειν iv. 358.
Θρινὰξ iii. 339. iv. 37.
Θριπήδεστον iii. 462.
Θρίω iii. 534.
Θροεῖ iii. 291.
Θρόμβοι iii. 375.
Θρόνα iii. 536.
Θρύγανα iv. 128.
Θρυπτεται iv. 319.
Θύεται iii. 329.

Θυμέλη iii. 250.
Θυλὸν iii. 329.
Θυόσκειν iv. 103.
Θυοσκόος iv. 102.
Θυραιος iii. 512.
Θύψαι iv. 172.
Θωὴ iii. 403.
Θυωρον iv. 36.
Θωμὶς iv. 41.
Θῶνται iii. 296.
Θώραξ iv. 94.
Θωρηκος iii. 376.
Θωρίξις iv. 60.
Θώχθεις iii. 297.

I.

Ιάκχα iii. 521.
Ιαλασι iv. 283.
Ιαλεμοι iii. 292.
Ιάπετος iii. 489.
Ιασιν iv. 258.
Ιβυδῆνας iv. 139.
Ιγδη iii. 518.
Ιγδην iv. 182.
Ιγνυᾶ iii. 555.
Ιγνυει καὶ ιγνυην ibid.
Ιδας iv. 64.
Ιδεῖν iii. 555.
Ιδιοσυστάτως iv. 300.
Ιδιώτας iii. 529.
Ιερὰ iii. 259. 483.
Ιερὰς iv. 331.
Ιερολὰς iii. 461.
Ιερὸα iv. 483.
Ιθεὶς iv. 158. 304.
Ιθυφάλλοι iii. 462.
Ικνεῖται iv. 278.
Ικνυμενως iv. 170.
Ικταρ iv. 103.
Ιλιλον iii. 243.
Ιληοι iv. 188.
Ιλιας iv. 175.
Ιλλωπτεῖν iv. 114.
Ιλύει iii. 515. 516.
Ιλυσπᾶσθαι iii. 399.
Ιηθεῖσα iv. 275.
Ινις iii. 318.
Ιξις iii. 268.
Ιοντα iv. 183.
Ιυλοι iv. 23.
Ιπνια iv. 124.
Ιπνος iv. 34.
Ιπυς iii. 365.
Ιππαδα iv. 170.
Ιππειος iii. 462.
Ιπποθορονήμην iv. 325.
Ιπποκαμπας iv. 341.
Ιπποτακτικὰ iv. 296.
Ιππῦμεν iii. 562.
Ιππῆς iii. 503. iv. 111.
Ιρις iv. 330.
Ιρις iv. 175.
Ιρμος iv. 331.
Ιρος iv. 74.
Ισα iv. 248.
Ισθμιον iii. 419.
Ισις iii. 293.
Ισμα iv. 129.
Ισοδετης iii. 221.
Ισοπαλεῖς iii. 323. iv. 268.
Ισοπαλη iii. 323.
Ισοστάσιος iii. 387.
Ισοτελεία iii. 461.
Ιχανα iii. 243. 517.
Ιχνοφώνος iv. 282.
Ιταῖαι iii. 353.
Ιτης iii. 290.
Ιτρια iii. 432.
Ιφια iii. 560.
Ιχνεμη iii. 430.

K.

Κάβαρνοι iv. 204.
Καβασι iii. 385.
Καδδραθέτην iii. 435.
Καθαγίζω iii. 214 234.
Καθάπαξ iv. 145.
Κάθαρμα iii. 460.
Καθειλας ibid.
Κάθειρον iv. 191.

Κάθεϛος iv. 24.
Καθυλομανέντων iv. 314.
Καθυφαινειν iv. 197.
Καθυφηκάμην iv. 263.
Κάθωσίωσε iii. 467. iv. 260. 346.
Καικασαι iv. 333.
Καινει iii. 498.
Καινοτόμειν iii. 498.
Καιρια iv. 253.
Καιροστέων iii. 401.
Καιροτερον iv. 139.
Καιρῶ iv. 334.
Κακὰ iv. 285.
Κακάβα iv. 298.
Κάκη iii. 492. iv. 285.
Κακηθείας iv. 42.
Κακηπέλιας ibid.
Κακιθης iv. 338.
Κακον iv. 179.
Κακοζας iii. 457.
Κακοῤῥοθεῖ iii. 369.
Κακτὸς iii. 342.
Κάλαβρος iii. 378.
Κάλαβρωψ iii. 325.
Καλαθηφόροι iii. 559.
Καλαμα iv. 28.
Καλιαι iv. 23.
Κάλιος iv. 127.
Κάλλαι iii. 554.
Καλλαιοι iii. 558. iv. 116. 282.
Καλλιγενειαν iii. 538.
Καλλίπρωρον iv. 98.
Καλλονὴ iii. 379.
Κάλοι iv. 19.
Κάλυχη iv. 51.
Κάλων iv. 18. 153.
Καμασινες iv. 330.
Καμβριζοντα iii. 408.
Κάμμορε iii. 406. iv. 60.
Καμνει iii. 226.
Καμπειος δρομος iv. 123
Κάνκαϛροι iv. 210,
Καναχηδὰ iii. 385,
Καναχιζειν iii. 341.
Κανεῖν iv. 66.
Κανθάρις iv. 59.
Κάνθαροι iv. 20.
Κανθος iv. 79.
Κάπετος iii. 228.
Καπνιας iv. 120.
Κάπτει iii. 555.
Κάπτοντες ibid.
Καπυρὸς iii. 313.
Καρβανος iv. 102.
Καρβατινη iii. 441.
Καρδαμύσσει iv. 8.
Καρδιελκιαι iv. 73.
Καρδιωτλειν iv. 131.
Καρδοπιον iv. 70. 123.
Καρκακα iv. 133.
Καρταλον iv. 160. 299.
Καρυκκειαις iv. 113.
Κασαλβας iii. 546. iv. 114.
Κάσας iv. 315.
Κάϛανα iv. 76. 306.
Καϛρονῦσα iii. 416.
Κασωρεις iii. 275.
Κατ᾽ iv. 260.
Κατὰ βοῦς iv. 173.
Καταβωσομένους iii. 504.
Καταγραπτος iii. 246.
Καταδιελεσθαι iv. 339.
Καταζένασκε iii. 415. iv. 338.
Κατάκαρπος iv. 340.
Κατακαχρύσω iii. 287.
Κατακεχρησθαι iii. 311.
Κατακεχρημενη iii. 310.
Καταλευσαι iv. 8.
Καταλοφάδια iii. 413.
Καταλεῦσαι iv. 8. 260.
Κατάνεται iii. 405.
Καταντήσειν iii. 421.
Καταξαινει iii. 384.
Καταπεπελτωμένα iii. 541.
Καταπροίξεις iii. 513. 502.
Κάταρδειν iv. 121.
Καταροίζομαι iv. 331.
Κατασπιλάζων iv. 301.
Καταϛοχὴν iii. 286.
Καταϛόμα iii. 247. 493.

Κατατυχεῖν

Κατατυχεῖν iv. 186.
Καταφατυμένη iv. 105.
Καταχεισω iii. 287.
Καταχώραν iii. 222.
Καταψήχων iv. 81.
Κατέδαρθεν iii. 332.
Κατεῖπων iii. 476.
Κατελασαι iii. 217.
Κατεξανιει ibid.
Κατερέζε iii. 530.
Κατερικτα ibid.
Κατερρινωμένοις iii. 527. iv. 111.
Κατεσκηρωμενης iii. 482.
Κατευμέγεθειεν iv. 302.
Κατημαξευμένα iv. 166. 287.
Κατήρη iii. 382.
Κατηρτυκῶς iii. 539.
Κατηφονές iii. 249.
Κατιλλόπτω iii. 433.
Κατιλυσαντες iv. 29.
Κατίωται iv. 340.
Κατοιόμενος iv. 270.
Κατοργῶν iv. 281.
Κατῖυν iii. 543. iv. 114.
Κατωπίκσαι iii. 254.
Καυκον iii. 317.
Καυλιον iv. 26.
Καυλος iii. 544.
Καυνος iv. 307.
Καυστις iv. 125.
Καχνάζει iii. 266.
Καχλάζειν iii. 327. iv. 89.
Καχληκὸς iv. 212.
Καχλικὸς iii. 327.
Καχρυδιων iii. 287. iv. 67.
Καψαμενος iii. 555.
Κεδράντης iii. 366.
Κείαντο iv. 322.
Κεινὸν iv. 305.
Κειρει iii. 399.
Κεκαφηστα iv. 26.
Κεκηλίδωσαι iv. 333.
Κεκιλιωσθαι iii. 471.
Κεκόκεν iv. 204.
Κεκόπακεν iv. 336.
Κεκραντει iv. 344.
Κεκροπιδας iii. 328. 467.
Κεκρυφαλος iv. 78.
Κελάρυξιν iv. 325.
Κελεβη iii. 559.
Κελεοντας iii. 461. iv. 167.
Κελημοσύναις iii. 497.
Κεμαντα iv. 332.
Κεντριαδαι iii. 281.
Κεντρίναι iv. 307.
Κέπφος iv. 126.
Κέρα αγλαὲ iv. 229.
Κεράμβυξ iv. 168.
Κέραμος iii. 211. iv. 204. 266.
Κέρας iv. 328.
Κερασβόλα iv. 241.
Κερασος iv. 84.
Κερδαλεοφρων iv. 172.
Κερδω iv. 7.
Κερκωπιζοντες iii. 466.
Κερκώπων iii. 467. iv. 276
Κερκωψ iii. 466.
Κερνοφόρος iv. 64.
Κεροπλάστης iv. 329.
Κερχνωμασι iii. 398.
Κεσκειτο iii. 423.
Κεστεῖς iii. 467.
Κεστριαι iv. 239.
Κέφαλα iv. 276.
Κεχαραγμένος iii. 508.
Κεῶν iii. 402.
Κηδευειν iv. 189.
Κηκάδει iv. 62.
Κηκις iv. 101.
Κημος iii. 472. iv. 117.
Κηνσος iii. 343.
Κερεσσιφορήτης iv. 270.
Κηριυσθαι iii. 283.
Κήρυκες iii. 467.
Κήρυλος ibid.
Κητιον iv. 154.
Κιβωριον iv. 177.
Κιμβίκ iv. 147.
Κιμμεριοι iv. 172.
Κιναβευματα iv. 304.
Κιναβραν iii. 374.
Κινκιδοιον iii. 320.
Κίναιδος iii. 374.
Κινυσθαι iv. 88.

Κιξαλης

Κιξάλης iv. 313.
Κιονίδα iv. 39.
Κιρσος iv. 185.
Κισσηρις iii. 490.
Κίψει iv. 155.
Κχλησκεσι iii. 265.
Κιχωρια iv. 177.
Κλᾶν iv. 336.
Κλαςήριον iv. 110.
Κλειμάζειν iii. 462.
Κλέσις iii. 393.
Κλέος iv. 150. 273.
Κληθρη iv. 131.
Κλητῆρα iv. 98.
Κλινκι iii. 557.
Κλινοπετεῖς iii. 481.
Κλισις iv. 222.
Κλῦται iv. 277.
Κλώθει iv. 79.
Κλωζειν iii. 456.
Κνακτὸς iii. 321.
Κνκσαι iii. 347.
Κνάφοι iv. 307.
Κνει iii. 451.
Κνηκις iv. 333.
Κνηςός iv. 196. 217. 311.
Κνηςις iii. 451.
Κνίδαι iii. 330.
Κνίσσαι iii. 372.
Κνισολοιχυς iv. 311.
Κνώδαλα iii. 353. iv. 56.
Κοάλεμος iv. 110. 330.
Κοασαι iii. 525.
Κόβαλος iv. 115.
Κογχον iii. 387.
Κοδομεύει ibid.
Κοθει iii. 519.
Κοιτη iii. 278. 479.
Κοίτις iv. 166.
Κόκκος iv. 319.
Κόλαβρον iv. 150.
Κολάζειν iii. 211. iv. 298.
Κολυτλὸς iv. 218.
Κόμαι iv. 171. 206.
Κόμβωμα iii. 545.
Κομβώσασθαι iii. 542.
Κόμης iv. 206.
Κομμώτρια iv. 286.
Κομπαλίκευσει iii. 517.
Κόνδυ iv. 278.
Κονίσαλος iv. 141.
Κονίσαλοι iv. 203.
Κονίποδες iv. 327.
Κοννεῖν iv. 112.
Κοπανον iv. 105.
Κοπιαι iv. 125.
Κόπιες iv. 54.
Κοπιῆς iii. 314.
Κοπις iv. 257.
Κοπτει iii. 222.
Κορειν iv. 171.
Κορθέλαι iv. 157.
Κόρμος iv. 120.
Κορνος iv. 173.
Κορσωτήριον iv. 308.
Κορυδαλλος iii. 483. iv. 168.
Κορύνη iv. 69.
Κορυφεῖ iv. 227.
Κοσκυλματιοις iv 108.
Κοσμυ iii. 534.
Κοτυληδὼν iii. 395. iv. 22.
Κοτυλήρυτον iv. 71.
Κοτυττω iv. 140.
Κόριον iv. 171. 233.
Κορὶξ iii. 269. iv. 132.
Κοχλιαι iii. 543.
Κόψενα iv. 321.
Κραδίης iv. 324.
Κραιρα iv. 25.
Κράναι iv. 260.
Κρανεα iii. 508.
Κρανια ibid.
Κρανιον iii. 296.
Κραιτῆρες iv. 51.
Κράςιν iii. 468. iv. 231.
Κραταιλέον iv. 100.
Κραυγη iii. 338.
Κραῦροαν iv. 181.
Κρεκειν iii. 312.
Κρεμβαλιαζειν iii. 427.
Κρεξ iii. 501.
Κρήδεμνον iii. 378.
Κρῆθμον iv. 81.

Mm Κρησφύγετα

Κρησφύγετα iii. 246.
Κρίγη iv. 127.
Κρίον iv. 161.
Κρισεως iv. 188.
Κρισιν ibid.
Κροκαι iv. 18.
Κρόταφος iv. 30.
Κροτla iii. 348.
Κρυπτεύομαι iv. 344.
Κρυφάνδον iii. 258.
Κρώβυλος iii. 468. iv. 160.
Κρώβυλυ iv. 176.
Κτεατίσασθαι iii. 354.
Κτητορες iii. 532.
Κτιλεύσασθαι iii. 503. iv. 51.
Κτίλος ibid.
Κύαθος iv. 74.
Κυαμοτρωξ iv. 108.
Κυβεθρα iv. 60.
Κυβερνᾷ iv. 142.
Κυβηλις iii. 449.
Κυβητιζω iv. 144.
Κυβος iv. 68.
Κυδαίνει iii. 404.
Κύδιον iii. 368.
Κυδοιδοπᾷ iii. 512.
Κύδος iii. 212.
Κύθνον iii. 310.
Κύκλυς iii. 464.
Κυκλεῦον iv. 312.
Κύλα iii. 317.
Κυναῖος iii. 333.
Κυνὴ Βοιωτὶα iv. 159.
Κυνοθαρσὴς iv. 184.
Κυππάζειν iii. 264.
Κυρβάσια iv. 115.
Κυρίβια iv. 109.
Κῦρον iii. 300.
Κύρτος iv. 86.
Κύτlαροι iv. 124.
Κύτlοι iv. 198.
Κύφελλα iii. 311. iv. 179.
Κύων iii. 526. iv. 233.
Κυφῶν iii. 477.
Κωδιωησας iii. 254.
Κωδωνοφορῶν iv. 129.
Κωθῶν iii. 495.
Κωθωνησαι iii. 476.
Κωκυτος iii. 254.
Κωλα πεσεῖν iv. 150.
Κωλαβριθεινσαν ibid.
Κωλακρέται iv. 318.
Κωλίαν iv. 46.
Κωλύμη iv. 282.
Κωμα iv. 85.
Κῶμος iv. 85. 273.
Κωνοι iii. 323.
Κωνοπlοθηρας iv. 139.
Κωφος iii. 558. iv. 5

Λ.

Λαβροστομια iii. 277.
Λαβροσιαων iii. 231.
Λαγγάζει iv. 3.
Λάγως iv. 145.
Λαθάργοι iv. 46.
Λαθρέως iv. 300.
Λαιδρὸς iv. 212.
Λαισποδίας iii. 520.
Λαῖτμα iv. 213.
Λαῖφαι ibid.
Λακὰς iv. 98.
Λακπατῆσαι iii. 241.
Λακρὶς iv. 36.
Λαμπάδιον iv. 154.
Λάμπη iv. 332.
Λαμπυρις iii. 337.
Λαμπlηρ iii. 521.
Λαμπυρις iii. 493.
Λαμπυρον iii. 479.
Λανὸν iv. 322.
Λαοργὸς iv. 241.
Λάπαθον iii. 322.
Λάπτης iii. 303. 494.
Λάρινος iv. 29.
Λασανα iv. 286.
Λαυροσάται iv. 247.
Λαυσαι iv. 247.
Λαύρα iv. 270. 345.
Λάχανα iv. 235.
Λέβης iv. 236.
Λειγνωσαι iv. 52.

Λειῶν

Λεῖαν iv. 219.
Λειμάδες iv. 194.
Λειμώνιας ibid.
Λειπογνώμων iv. 184.
Λειριοεντα iii. 459.
Λεκτόν iv. 79.
Λεοντίδιον iv. 333.
Λέπαδια iii. 257.
Λεπάργουβος iii. 322.
Λεπάργου iv. 42.
Λέπας iv. 34. iii. 316.
Λεπρα iii. 317. iv. 35.
Λεπταλεον iv. 338.
Λεπτὴ iii. 397.
Λεπτηναῦτον iv. 11.
Λεσβιάζειν iii. 517.
Λέσπιν iv. 295.
Λεχαι iii. 464.
Λεχη iv. 112.
Λεσχηνει iii. 498.
Λευκάδος iii. 463.
Λευκόφρυς iv. 166.
Λευρᾶς iii. 386.
Λευσίμωδικτου iii. 363.
Λευστῆρα iv. 93.
Λεύχαιον iv. 163.
Λευχειμῶν iii. 522.
Λεωπετρὰ iii. 558.
Ληθεδον iii. 314.
Ληΐδιον iv. 126. 213.
Ληκυθος iii. 450.
Ληλειντᾶον iii. 304.
Ληναια iii. 225. 521.
Ληπτεος iv. 146.
Λίθακη iii. 402.
Λιθων iv. 183.
Λίκνον iv. 73.
Λικυμνιοις iii. 547.
Λιμβον iii. 513.
Λιξαντα iii. 329.
Λίπα iii. 256.
Λιπαρῶς iii. 502. iv. 190.
Λιπερνης iv. 182.
Λιρὰ iv. 165.
Λίσπαι iv. 248.
Λιοσται iii. 329.
Λιοστὸν iv. 339.
Λιταργίζειν iii. 513.
Λιτουριον iv. 313.
Λιτρον iii. 315.
Λιψ iii. 326. 492.
Λοβοι iv. 71.
Λογάδην iii. 286.
Λογάδας iv. 38.
Λογγάσαι iii. 250.
Λόγιον iii. 486. iv. 273.
Λογοποιησαντες iv. 205.
Λόγχαι iii. 466.
Λόγῳ ibid.
Λοιμων iv. 149.
Λοιπη iv. 213.
Λορδον iv. 129.
Λοφιὴν iii. 418.
Λοφοπωλεῖς iv. 306.
Λόφος iii. 502.
Λόφωσος iv. 162.
Λόχαιος iii. 235.
Λοχία iii. 524. iv. 196.
Λυγιζεται iii. 529.
Λυγμος iv. 46.
Λυδίζων iv. 321.
Λύει iv. 277.
Λυκοθαρσης iv. 335.
Λυσίαν iv. 322.
Λυσιμελής iii. 307.
Λύτλοι iv. 345.
Λωτεῦσι iv. 122.

M.

Μαγάς iv. 268.
Μαγδάλλει iv. 116.
Μαγίδες iv. 315.
Μαγις iv. 66.
Μαδάρεις iv. 243.
Μαδίσας iii. 520.
Μαδον iv. 244.
Μαιμα iii. 463.
Μαιμάκτης iv. 331.
Μακαρία iv. 160.
Μάκιστος iii. 215.
Μακοᾶν iv. 108.

Μακῶν ibid.
Μαλθη iii. 338.
Μαλὶς iv. 322.
Μαλκιεῖν iv. 44.
Μάματα iv. 237.
Μανόν iv. 161.
Μαραίνα iii. 369. iv. 88.
Μαργίτης iii. 466. iv. 306.
Μαργος iii. 270.
Μάριλη iii. 408.
Μαρτυρίησι iv. 303.
Μαρτύρομαι iv. 200.
Μάσθλη iv. 232.
Μαςαρίζειν iv. 122.
Μάςιν iii. 268.
Μαςος iv. 77.
Μάχαιρα iv. 277.
Μαχάλην iv. 231.
Μαχαλισματα iv. 131.
Ματαῖα iv. 90.
Ματαιοσει iii. 235.
Ματαιλοχος iv. 11.
Μαψαῦραι iv. 249.
Μεγαλομερῶς iv. 168.
Μέγαρα iii. 219. iv. 303.
Μεγαχήσεται iii. 282.
Μεδιμνον iii. 433.
Μεθοδιτας iii. 280.
Μεθύσσα iii. 255.
Μειάγωγος iii. 525.
Μειλιχόμητις iii. 426.
Μελαγχέτον iii. 234. iv. 97.
Μελαγχλαινος iii. 435.
Μελάμπελος iii. 387.
Μελαμπύγος iv. 144.
Μέλαν iii. 417.
Μελανων iii. 387.
Μελεδώνεος iii. 356.
Μελεϊςὶ iii. 260.
Μελίζωρος iv. 79.
Μελιταῖον iii. 383.
Μεμορυχμένα iii. 262.
Μεμυκοτα iv. 224.
Μένοσαιιος iv. 137.
Μέρδει iv. 113.
Μέρμιθα iii. 413. iv. 315.
Μερόπων iii. 530.
Μεσημβριη iv. 272.
Μεσοκόποι iv. 308.
Μεσολάνιον iv. 332.
Μεσομφάλια iv. 97.
Μέσον iii. 385.
Μεσσόρης iii. 362.
Μεσσοπλάτον iv. 290.
Μετὰ iii. 403.
Μετάβολοι iv. 284.
Μεταδόρπιος iii. 399.
Μεταναςεύω iv. 337.
Μεταψαίρων iii. 364.
Μεταψάφειν ibid.
Μετεῖς iv. 237.
Μέτοικοι iv. 291.
Μετὸν iv. 177.
Μηδ᾽ ἕτερος iv. 266.
Μηδομένος iv. 326.
Μηθων iv. 160.
Μήκωνες iv. 58. 173.
Μηλολονθη iv. 224.
Μηλοφόρη iv. 11.
Μηλωσαι iv. 117.
Μηνιγξ iv. 68.
Μηνιμα iv. 131.
Μηόνεῖ iv. 87.
Μὴ ᾽πίσειε iii. 317.
Μήρισμα iii. 435.
Μητέρα iv. 117. 308.
Μετρὸς iv. 98. 101.
Μίαχον iii. 521.
Μικαι iv. 176.
Μικρῶ iv. 160.
Μιμακυλον iii. 561.
Μίνθα iv. 69.
Μινυανθὲς iv. 65.
Μιξοβαρβάρος iii. 350.
Μισητὴν iii. 353. iv. 261.
Μισχη iii. 257.
Μιττος iii. 434.
Μνοιον iv. 191.
Μοθωνας iii. 466.
Μολοβρὸς iii. 420.
Μολόθρος iv. 53.
Μολυβδαίνη iii. 478.
Μόνιος iv. 240.
Μονοτρόπος iii. 496.

Μονοφόρευς

Μονοφόρες iii. 521.
Μόριαι iii. 370.
Μόρμοι iv. 128.
Μορμόρος iii. 526.
Μόσυχλον iv. 49.
Μόσχευματα iv. 72.
Μοσχευσας iii. 481.
Μόσχια iv. 72.
Μοσχοῖσι iv. 71.
Μόσχος iii. 256.
Μὸτα iii. 257.
Μένας iii. 412.
Μυδαλέον iv. 162.
Μύδρος ibid.
Μύησις iv. 10.
Μυιῶνες iii. 210.
Μύκης iii. 500. iv. 62. 83.
Μύλη iii. 343. 510.
Μύλλει iii. 536.
Μυοχοδος iii. 459.
Μύρμηκας iv. 138. 139.
Μυρμηκιων iv. 40.
Μυῤῥινης iii. 367.
Μυρτος iii. 549. 562.
Μυσιαν iii. 534.
Μυϛιλη iii. 535.
Μυχοι iii. 379.
Μυσκέλενδρα iv. 289.
Μυωπιαι iii. 494.
Μωμέθα iv. 103.
Μωσοι iii. 300.
Μῶυ iv. 265.

N.

Ναιεθαι iii. 233.
Ναξει iv. 68.
Ναοκόρος iii. 404.
Ναρθακιῶντες iii. 336. iv. 89.
Νάρκωσαι iv. 27.
Ναϛος iii. 523.
Ναυάτης iv. 99.
Ναῦν iv. 130.
Ναύϛαθμα iii. 251.
Ναυσων iii. 449. iv. 149.
Ναυτιλος iii. 295.
Νάφθα iv. 76.
Νεάλης iii. 494.
Νεκκέσσι iii. 257.
Νειος iv. 43. 279.
Νείπτα iv. 243.
Νείρη iv. 107.
Νεμέθοντο iv. 296.
Νεμεσῆται iv. 262.
Νέμεσις iii. 530.
Νενασμένως iv. 294.
Νενίηλος iii. 304.
Νεοαρδέα iv. 317.
Νεοδμήτην iii. 253.
Νεοθρότοις iv. 341.
Νεοκόρος iii. 348.
Νεολαία iii. 352.
Νεοσπάδα iii. 468.
Νεοϛισίη iii. 333.
Νεοτλιον iii. 433.
Νεύμαι iii. 352.
Νέφεα iii. 422. iv. 307.
Νεωπῆς iii. 533.
Νεωϛοικοι iii. 403.
Νηᾶς iii. 239.
Νεῖθη iii. 225.
Νεῖϛην iii. 225. 393.
Νηλιτες iii. 415.
Νηπιάας iii. 407.
Νηπύτια iii. 331.
Νῆρεα iv. 69.
Νὴ τὴν ὑγείαν iv. 336.
Νῆτος iii. 401.
Νηφαλια iii. 231.
Νίγλαροι iv. 121.
Νιφε iii. 386.
Νομη iii. 547. iv. 180.
Νορύειν iv. 87.
Νοσηλευται iii. 361. 482.
Νόϛιμος iv. 175.
Νοσφίζεται iv. 261.
Νύγμη iv. 39.
Νυμφαι iii. 516.
Νυμφαιον iii. 468.
Νυμφεύτρια iii. 523.
Νυμφοβας iii. 475.
Νῦν iv. 336.

Νυσσει

Νυσσει iii. 540.
Νυτlομενος iv. 39.
Νωδος iv. 127.
Νωθητὸν iii. 398.
Νῶκαρ iv. 35.
Νωχελεια iv. 37.
Νωχελὴς iv. 38.

Ξ.

Ξανᾶν iv. 38.
Ξαινεὶ iii. 495.
Ξανῆσαι iii. 493.
Ξενῶν iv. 242.
Ξεςὴν iv. 233.
Ξιφομάχαιρα iv. 231.
Ξυλοδωνίη iv. 206.
Ξυνέχεται iv. 4.
Ξυναυλιαν iv. 109.
Ξυςαδες iii. 516.
Ξυςίδες iii. 322.
Ξωςρα iii. 556.

O.

O iv. 164.
Oβριμος iii. 251,
Oγκας iv. 91.
Oγκίον iii. 424.
Oγμȣς iii. 342.
Oδέγμην iii. 417.
O δὴ iii. 226.
Oδολκαι iv. 36.
Oδοιδοκος iii. 350.
Oἰατάν iii. 335.
Oἰάτιδος iii. 242.
Oιδαίνȣσι iv 56. 275.
Oἴη δὲ iv. 245.
Oιησεως iii. 551.
Oικήμα iii. 283.
Oικητόρια iv. 236.
Oικιμβάζειν iii. 412.
Oἰκοφθόρȣς iv. 157.
Oἰκοφελειη iii. 435.
Oιναν θη iii. 383.
Oἰναρα iv. 59.
Oἰναχθὴς iv. 245.
Oιόζωον iii. 225.
Oἴσπαι iii. 501.
Oἴςρολατȣμενοι iii. 531. iv. 93.
Oἰωνοι iv. 187.
Oκορνȣς iv. 105.
Oκριβας iv. 15.
Oκρυόεντο iii. 421. iv. 95.
Oκχνή iv. 161. 195.
Oλει iv. 145.
Oλιγηπελέων iv. 32.
Oλιγοδεης iv. 309.
Oλιγοδρανέων iii. 258.
Oλιγοςȣ iv. 265.
Oλκάς iii. 317. 553. iv. 11.
Oλκη μιᾶ iii. 487. iv. 12.
Oλμος iv. 37.
Oλοκες iii. 554.
Oλοοιτρόχος iii. 511.
Oλοπτεῖν iii. 304.
Oλοσφύροι iv. 291. iii. 537.
Oλοσχοινος iii. 463.
Oλοφυκτις iii. 341.
Oλοφωια iv. 13.
Oλπα iii. 322.
Oλυρα iv. 197.
Oμαίχμη iii. 507. iv. 148.
Oμευνήτȣ iv. 20.
Oμεςικος iii. 273.
Oμηρεῖ iii. 463.
Oμιλει iv. 46.
Oμματειος iv. 177.
Oμογκλακτες iii 451.
Oμόγνια iii. 227.
Oμοια iii. 392.
Oμόπlεροι iii. 391. iv. 101. 344.
Oμμοῤῥοθειν iv. 125.
Oμοσε iii. 465.
Oμȣ ibid.
Oμοχέται iv. 249.
Oμπαι iv. 86.
Oμφαλόεσσα iv. 73. 77.
Oμως iv. 249.
Oνείτης iv. 59.

Oνήμοιος

Ονήμονος iii. 404.
Ονοβόςιδες iv. 328.
Ονος iv. 4.
Ονοσις iv. 80.
Ονȣ iv. 142.
Οξέως iv. 179.
Οξίδαι iii. 518.
Οξυακανθον iv. 182.
Οξυθυμια iii. 465.
Οξυλάβησαι iii. 533.
Οπαία iv. 246. 329.
Οπισθια iv. 342.
Οπος iii. 318.
Οπυίειν iii. 283.
Οπωροφυλάκιον iv. 334.
Οργα iii. 294.
Οργαδες iii. 443.
Οργας iv. 197.
Οργιων iii. 430.
Οργῶντες iv. 203.
Οργωσαν iii. 221.
Ορειγμα iv. 344.
Ορεσκῴοισι iv. 322.
Ορέσχα iii. 465.
Ορεύειν iv. 54.
Ορθοθύρα iii. 394.
Ορθαγόρικος iii. 527.
Ορθοςαδον iv. 189.
Ορθοςαδη iii. 280.
Οριγνασθαι iii. 377.
Ορμαθος iii. 424.
Ορμαθȣ̃ iv. 291.
Ορμενα iv. 57.
Ορμευτης iii. 465.
Ορνεα iv. 233. 320.
Ορόβακχη iv. 82.
Οροιτύπος iv. 10.
Ορος iv. 161.
Ορȣα iii. 491.
Οροφοιτῶντα iv. 264.
Οροσολοπεῖται iii. 426.
Ορτάλιχοι iv. 303.
Ορυγμαδὸς iv. 156.
Ορχηδὸν iii. 509.
Ορχιπαίδιζειν iv. 124.
Οσια iv. 140. 192.
Οσιεργῆσαι iv. 328.
Οσπρίος iv. 108.
Οσσητῆρα iv. 322.
Οςαθεις iii. 365.
Οςαλαιξ iv. 84.
Οςράκων iv. 182. 246.
Οςράκον iv. 246.
Οτιμη iv. 182.
Οτοβεῖ iv. 96. 331.
Οτοτύζειν iii. 377.
Οτλεύεσθαι iv. 216.
Ουδ' ἐν σελίνοις iv. 173.
Οὐδενείας iv. 8.
Ουδος iii. 469.
Ουδ' ὀτιȣ̃ν iv. 223.
Ουκ αρος iii. 414.
Ουκ ἐτὸς iv. 33
Ουλὰ iv. 74. 162.
Ουλάδες iv. 339.
Ου λαινει iii. 298. iv. 288.
Ουλὲ iv. 55.
Ου μα iii. 312.
Ου ματην iv. 188. 486.
Ουρίαχον iv. 241.
Οὔριον iv. 74.
Οὔτ ἄρ' iv. 315.
Οὔτις iv. 207.
Ου φροντὶς iv. 139.
Ουχειαι iii. 296.
Ουχ ἥκιςα iii. 216.
Οφθαλμίασαι iii. 557.
Οφρύγη iii. 502.
Οχασθαι iii. 562.
Οχεια iv. 344.
Οχὴ iv. 332.
Οχθᾶσθαι iii. 289.
Οχλίζειν iv. 167.
Οχμάζει iii. 369.
Οψώνα iv. 14.

Π.

Παάπης iv. 138.
Πάγος iv. 335.

Παγχαρὸς

Παγχαρὸς iii. 227.
Παιδέρως iii. 488. iv. 298.
Παῖδνες iii. 283.
Παῖδνος iii. 282.
Παῖον iii. 254. iv. 177.
Παῖονες iii. 283.
Παλαιδέτης iii. 432.
Παλεύσας iv. 228. 308.
Παλιγγλώσσω iii. 392.
Παλιγκότα iii. 383.
Παλίκοι iv. 220.
Παλιναίρετον iv. 301.
Παλίντιτα iii. 405.
Παλισκίος iii. 406.
Παλισσύτον iii. 436.
Παλμὸς iv. 274.
Παναγὴς iii. 399.
Πανακὲς iv. 78.
Πανδῶρα iii. 533.
Πανίας iv. 165.
Πανίον iv. 164.
Παππὸς iii. 255. iv. 222.
Παρὰ iv. 363.
Παραβάλω iii. 371. iv. 314
Παραβλήδην iv. 129.
Παραγώγαι iv. 262.
Παραθάλπομενος iv. 276.
Παραθῆται iii. 361.
Παραθραξίας iii. 334.
Παρὰ πόδα iii. 215. 259.
Παρασπὰς iii. 275.
Παρασπίς iii. 371.
Παρασύνεβλήθη iv. 340.
Παραυλία iii. 392.
Παραυτὰ iv. 178.
Παρεδρόν iv. 163.
Παρεθείς iv. 10.
Παρ' ἐμοίγε iii. 487.
Παρερεώσαν iv. 318.
Παρετὸς iii. 536.
Παρηγορεῖ iv. 344.
Παριππεύει iv. 296.
Παρυστρίδες iv. 333.
Παρουσία iii. 469.
Παρ' οὐδεν iv. 321.
Παρφάσις iii. 366.
Παρῳδοῦντες iii. 330.
Παρωθῶται iii. 361.
Παρωος iii. 218.
Πάσμα iv. 237.
Πασπαλη iv. 121.
Παστοφόριον iv. 264.
Πασχητία iii. 364.
Παταῖκοι iii. 500. iv. 195.
Πατερῆται iii. 498.
Πατήρια iii. 472.
Πάτρης iii. 389.
Πατρῶζουσαι iv. 16. 217.
Πάτος iv. 67.
Παχεία iv. 44.
Πάχετον iv. 45.
Πέαρ iv. 341.
Πεδα iii. 389. iv. 140.
Πεδαίω iv. 41.
Πεδαρσίον iii. 477. iv. 88.
Πεδέλθε iii. 307.
Πεδοίκου iv. 197.
Πέδουρος iii. 389.
Πεζὰς iv. 308.
Πεζετεροῖς iii. 469.
Πείση iii. 418.
Πέλανα iv. 86.
Πελανον iv. 130.
Πέλανος iv. 86.
Πελεθρόνιος iv. 47.
Πελιδνὸς iii. 552.
Πέλλα iv. 325.
Πεμφίδες iii. 432.
Πεμφιδες iv. 38.
Πεπαινεται iv. 211.
Πεπαλαγμένον iii. 273.
Πεπᾶσθαι iii. 341.
Πέπαστο iv. 185.
Πέπαυται iv. 217.
Πεπλάται iv. 194.
Πέποσθε iii. 424.
Πέπρωται iv. 287.
Περδικος iv. 255.
Περὶ iii. 367.
Περιάγαγειν iv. 120.
Περιάπτων iv. 302.
Περιγίνεται iv. 196.
Περιδύσο iii. 488.
Περιεπτισμένη iv. 227.

Περιερεῖον

Περιεργεία iv. 154.
Περίλησις iii. 501.
Περικάρπιος iv. 274.
Περικήλα iii. 396.
Περικλυζόμενος iv. 275.
Περιλεσχηνεῦτος iii. 251.
Περίπτερον iv. 334.
Περιλυγίζεσθαι iii. 258.
Πέρινα iii. 371.
Περινεως iii. 370.
Περὶ πόδα iii. 311.
Περιπλας iii. 333.
Περιπλὴξ iii. 235.
Περιπόλος iv. 255.
Περιπτερον iv. 334.
Περιῤῥυδης iii. 336.
Περισκέλες iii. 378.
Περισκεπω iii. 295.
Περισπερχὴς iv. 21.
Περισταράδον iii. 469.
Περιστελλεῖ iii. 347.
Περισχόμεθα iv. 313.
Περιφρυναι iii. 503.
Περιφρονεῖς iv. 6.
Περίψημα iv. 149.
Περιψυκτὴς iii. 478.
Περκάζει iv. 226.
Περνᾶται iv. 110.
Περπερὸς iii. 240.
Περῤῥεχεῖν iii. 487.
Περσινὸν iv. 245.
Περφερες iii. 474.
Πεσσηματα iii. 388.
Πεσσήματα iv. 112.
Πέταυρα iv. 40.
Πέταυρον iv. 340.
Πετευρον iii. 343.
Πευθηνες iii. 476.
Πεφαῦσθαι iii. 469.
Πεφασμενον iii. 372.
Πεφενακεν iv. 178.
Πεφησεαι iii. 422.
Πεφιμωσο iii. 358.
Πεφυσιγγωμενοι iv. 121.
Πηγυλὶς iii. 335.
Πηδαλιοχέμενοι iii. 531. iv. 267.
Πήθασος iv. 73.
Πῆδος iv. 72.
Πηδύει iv. 338.
Πηλαγονες iv. 13.
Πηλος iii. 486.
Πηνικη iii. 373.
Πηρὸν iv. 147.
Πιανάτω iv. 164.
Πιθακναι iii. 472.
Πιμπρᾶν iv. 223.
Πίμπρασθαι iv. 279.
Πινα iii. 545.
Πίνακας iii. 275. iv. 290.
Πινακίον iii. 545.
Πίνακος iii. 543.
Πίπαλων iv. 104.
Πιπίζειν iii. 538.
Πίπω iv. 170.
Πίστηριον iii. 371.
Πιτίμια iv. 190, 307.
Πιτύλοις iv. 273.
Πιτύλους iii. 352. 362. iv. 273.
Πιτύλος iii. 354.
Πιτυνη iv. 127.
Πίφαλλις iv. 168.
Πίχειρον iv. 90.
Πλαδὴ iii. 560.
Πλαδωσιν iv. 46.
Πλαθανὸν iii. 347.
Πλάκα iii. 280. 489.
Πλάκους iv. 307.
Πλακτωρεῖν iv. 136.
Πλανὸς iii. 372.
Πλᾶξ iii. 543.
Πλαστρὰ iv. 29.
Πλάτεα iv. 295.
Πλατιγοναῖκων iv. 119.
Πλατὺ iii. 498.
Πλειστηριαζομενος iv. 85.
Πλευμονια iv. 268.
Πλησιέτερον iv. 267.
Πλιγμὰ iii. 321.
Πλινθὸς iv. 96. iii. 547.
Πλύνεται iii. 498. iv. 42.
Πλωτὴ iv. 289.
Πνεῦμα iv. 269.
Πνὶξ iv. 254.
Πνυτο iv. 74.

Ποδιάζειν iii. 440.
Ποδικὲ ibid.
Ποδικρα ibid.
Ποδοστραβὰ iii. 470.
Ποδοστραβὴ ibid.
Ποικίλον iv. 247.
Ποιμάνωρ iv. 98.
Ποιȣ iii. 488.
Πολυάῤῥητος iv. 8. 314.
Πολυβελέμνοι iv. 337.
Πολυγάστονα iii. 473.
Πολυκέφαλος iv. 323.
Πολύλιστον iv. 164. 324.
Πολυμνηστιον iv. 187.
Πολυπαίλος iii. 253.
Πολυπλοκος iv. 264.
Πολυσχιδῆ iii. 431.
Πολύχȣν iv. 263.
Πολυκρεῖ iv. 250.
Πομπεία iii. 400.
Πόποι iv. 199.
Πορεῦσαι iv. 301.
Πόριμον iv. 297.
Πόριπα iv. 343.
Πορπάλλα iii. 369.
Πόῤῥω iii. 391.
Πόῤῥω τέχνης ibid.
Πορτιφόροι iii. 384.
Ποσαπλῶς iv. 340.
Πότην iii. 393.
Πότνια γη iv. 158.
Πρακτόρες iv. 180.
Πραμνίος iii. 484.
Πράσα iii. 561.
Πρέπον iv. 336.
Πρέπτα iv. 107.
Πρηγορέων iii. 519.
Πρηκτῆρα iii. 413.
Πρηον iv. 58.
Προαγωγὸς iv. 155. 233. 301
Προαλει iii. 333.
Προαπιδων iii. 222.
Προβασὶς iii. 405.
Προβλωσκειν iii. 554.
Προβολὰς iii. 222. 507.
Προγενιος iii. 322.
Προέμβολος iv. 208.
Προόη iv. 340.
Προήκων iv. 346.
Προηροσία iii. 470.
Προθησμία iv. 258.
Προθεσπιζοντα iv. 185.
Προθυμία iv. 284.
Πρόκα iii. 506.
Πρόκας iii. 408.
Προκομίων iv. 301.
Προκριτὸν iv. 305.
Προμένεοι iv. 83.
Προμνηστιναι iii. 414.
Προμόλη iv. 307.
Προνοπως iii. 366.
Προπηνες iii. 423.
Πρόποδες ὄρȣς iii. 305. iv. 216.
Προσαγώγιον iv. 305.
Προσαιθερίζȣσα iv. 291.
Προσαίνων iv. 93.
Προσανὼν iii. iv. 157.
Προσαπλῶς iv. 340.
Προσεβησατο iii. 505.
Προστείσας iv 303.
Προστελεῖ iv. 92.
Προστέθαι iv. 252.
Προσηικται iii. 381.
Προσήλια iv. 97.
Προσιτὸν iii. 359.
Προσκλησις iii. 470.
Προσπαῖον iii. 406.
Πρόσοδος iv. 253.
Προσοικος iii. 481.
Πρόσομαι iv. 8.
Προσώπȣτλα iv. 283.
Προσοχὴ iv. 227.
Προσραινȣσι iii. 479.
Προστιμον iii. 491.
Προστρίβεται iv. 90.
Προσφεῖς iv. 155.
Προσφύγα iv. 288.
Προσχορος iii. 478.
Προσῳδιον iv. 125.
Προτελεῖα iii. 398.

Προτένθαι

Προτένθαι iii. 512.
Προτενίσματα iv. 144.
Προτεfανισαμένος iii. 320.
Προτρόπα iii. 380. iv. 213.
Προτριτὰ iv. 12.
Πρενίκοι iv. 230.
Προφερεῖσθαι iv. 124.
Προφράσσε iii. 396.
Πρόχνυ iii. 417.
Πρύμα iv. 96.
Πρύμναν iv. 30.
Πρωΐα iv. 26.
Πρωῒ ibid.
Πρωονες iv. 170.
Πρωρει iv. 27.
Πτερνίσμον iv. 337.
Πτίλα iii. 545.
Πτυρέται iii. 312.
Πτῶξ iii. 288.
Πυγαvίνησι iv. 303.
Πύγμη iv. 156.
Πυγέσιον iii. 413.
Πυδάριζειν iv. 119.
Πυέλος iv. 118.
Πύθεται iv. 49.
Πύθμενα iii. 550.
Πυθῶ iii. 447.
Πυκνὰ iv. 229.
Πυλαρτὰο iii. 425.
Πύξ iii. 354.
Πυραγήρα iv. 94.
Πυραμοῦς iv. 114.
Πυργήρως iv. 94.
Πυρεῖον iii. 351.
Πυρετὸς iv. 136.
Πυρινοὶ iii. 281.
Πυροὶ iv. 108.
Πυῤῥιχὰς iii. 425.
Πυῤῥιχίζειν iii. 426.
Πυρσαῖς iv. 323.
Πωγῶν iv. 137.
Πῶλος iv. 60.
Πωρινὸν iv. 183.
Πωρωσὶς iii. 548.
Πῶυξ iv. 170.

P.

Ραβατῖειν iii. 357.
Ραβδὸς iv. 184.
Ράδαμνὸς iv. 340.
Ράζειν iv. 247.
Ράθαγος iv. 17.
Ραιδηλὲς iii. 240.
Ραῖον iv. 53. 202.
Ρακίδες iv. 70.
Ρακκίζειν iii. 237.
Ρακκιζει iii. 238.
Ράμνον iv. 58.
Ράμφη iii. 491.
Ραντὸν iv. 311.
Ράριον iv. 294.
Ράσσε iii. 421.
Ραχίζων iii. 236.
Ραχιστὴρ ibid.
Ρέθος iii. 358.
Ρεκτῶν iv. 144.
Ρέος iv. 90.
Ρεῶνος iv. 181.
Ρήτωρ iv. 282.
Ρῆχος iv. 82.
Ρία iii. 369.
Ρίζειν iv. 82.
Ρικνοὶ iii. 430. iv. 32.
Ρικνοῦσθαι iii. 301.
Ρίξαι iv. 66.
Ρίπη iv. 158.
Ριπίζεται iii. 291. 477.
Ρίσκοι iv. 186.
Ριψοκίνδυνος iv. 143.
Ρογάδες iv. 82.
Ρογοὶ iv. 246.
Ροδανόν iv. 258.
Ροδωνία iii. 344.
Ρομβωτὸν iii. 559.
Ροπὴ iv. 334.
Ρόπτρον iv. 122.
Ροχανὸν iv. 241. 307.
Ρύσαι iv. 277.
Ρυῆαν iii. 537.

Ρυηφεὶς

Ρυηφενὴς iii. 301.
Ρύπας iv. 40.
Ρυποκαυδάλυς iv. 285.
Ρύσαι iv. 277.
Ρύσια iv. 259.
Ρύτα iv. 66. 331.
Ρωγαδὰς iii. 423.
Ρώγμος iii. 435.
Ρωθύνες iii. 345.
Ρωνίος iv. 52.
Ρώπας iii. 413.
Ρώπη iii. 290.
Ρωπικὰ iv. 199.
Ρωπικὸν iii. 285.
Ρωπος iii. 290.

Σ.

Σαγηνεῦσάντες iii. 500.
Σαίνει iii. 287.
Σάκαν iv. 162.
Σάκας iv. 112.
Σαλαβάκχω iii. 520.
Σαὺς iii. 548. iv. 310.
Σάξαι iii. 444.
Σαραπὶς iv. 302.
Σαργάναι iv. 310.
Σάρον iii. 303. iv. 300.
Σάτίναι iii. 407. iv. 341.
Σατον iii. 340.
Σατύριον iv. 327.
Σαυλατὴρ iv. 238.
Σαυλόν iv. 162.
Σαυνίον iv. 238.
Σαυρωτὴρ ibid.
Σαυτορία ibid.
Σείρη iii. 508.
Σείρια iv. 23.
Σείριος iii. 470.
Σείρομαστης iv. 256.
Σεἰρον iii. 284. 472.
Σειροφόρος iii. 472.
Σελαχίον iv. 128.
Σέλιναι iv. 137. 162.
Σεμίραμις iv. 67.
Σεμνολογημα iii. 400.
Σέσηρε iii. 331.
Σεσωσμένος iii. 474.
Σευεθαι iii. 235.
Σηκίλλαι iii. 318.
Σηραλεῖψιν iii. 463.
Σησαμοειδης iv. 123.
Σητανίοι iv. 331.
Σητείυς iv. 334.
Σθηνὶα iv. 320.
Σιγγύνοι iii. 501.
Σιγέρπης iv. 139.
Σίδη iv. 78.
Σιδηριος iii. 512.
Σίδια iv. 298.
Σίζε iv. 28.
Σίζει iii. 489. iv. 28. 306.
Σικχὸς iv. 241. 326.
Σιλλας iv. 60.
Σιλλήνει. iv. 163.
Σίλφιυ iv. 80. 246.
Σιμαίθα iii. 514.
Σίνος iii. 510.
Σιπύη iv. 234.
Σιροις iv. 303.
Σιρυς iv. 185.
Σιταρχία iv. 215.
Σιτηρεσιον iii. 480.
Σιτοδια iii. 289.
Σίφων iv. 206.
Σκαῖησι iv. 52.
Σκαλαθύρει iii. 485.
Σκαριφὸς iii. 518.
Σκαφιδες iv. 77.
Σκεθρὸν iii. 491.
Σκελίσμα iii. 463.
Σκέπας iii. 286.
Σκιμαλίσαι iii. 481.
Σκιμψαθαι iii. 380.
Σκίνακες iv. 81.
Σκινδαρευεσθαι iii. 485.
Σκίταλοι iv. 16. 116.
Σκληφροὶ iv. 245.
Σκνιπον iii. 539.
Σκνιπτειν iii. 540. iv. 198.
Σκοιδος iii. 524.
Σκόλοψ iv. 20.
Σκόλλις iii. 536.

Σκορδιναϑαι iii. 528.
Σκοτομαινα iv. 292.
Σκυμβαλίζεται iv. 4. 143.
Σκυϑῶν iv. 269.
Σκύλαξ iv. 318.
Σκύλλε iii. 360.
Σκύλσις iv. 155.
Σκυτάλαι iv. 135.
Σκυτάλη iii. 485. iv. 289.
Σκυφος iii. 430.
Σκωρία iv. 4. 59.
Σμήριγγες iv. 71.
Σμικρὸν iv. 317.
Σμιλευματα iii. 526.
Σμινύη iv. 45.
Σμωχεῖν iv. 308.
Σόκα iii. 540.
Σόμφον iii. 292.
Σοφιςὴν iii. 522.
Σπᾶ iv. 330.
Σπαϑήνης iv. 312.
Σπαιρεῖ iii. 490.
Σπαλάϑρον ibid.
Σπαρτίε iv. 302. 336.
Σπεῖον iii. 393. iv. 207.
Σπείραι iii. 543.
Σπελλήξι iv. 308.
Σπερχνὸς iv. 94.
Σπλήδω iv. 55.
Σποδείν iv. 211.
Σπεδαρχία iv. 248.
Σταδὴ iv. 297.
Σταδινὸν iv. 294. 297.
Σταϑερὴν iii. 481.
Σταϑεν iii. 338. 497.
Σταϑμον iv. 43. 238.
Στακτὸν iv. 61.
Σταμινὲς iv. 207.
Στατηπαρνη iv. 299.
Σταφυλοβολίον iii. 472.
Στέγνοι iv. 55.
Στέζας iv. 85.
Στειλάμενος iv. 309.
Στειλεὰν iv. 305.
Στελέον iii. 218. 396.
Στεναξαι iv. 211.
Στενάζειν iv. 275.
Στερεον iii. 270.
Στεροπηγέρετα iii. 258.
Στῆα iv. 85.
Στῆϑος iii. 522. iv. 317.
Στήτα iv. 250.
Στίβη iii. 415.
Στίλα iv. 120.
Στιπτὸς iii. 214.
Στίχος iii. 378.
Στιφρὸς iv. 228. 289.
Στοαι iv. 129.
Σταβασεσι iii. 553.
Στόμα iii. 247. 423.
Στομωματων iii. 513.
Στόρϑη iv. 128. 187.
Στρέβλαι iv. 111.
Στρέμματα iv. 177. 266.
Στρεῦγομαι iii. 324.
Στριγχὸς iv. 290.
Στροβελὸν iii. 489.
Στρόβιλος iv. 159.
Στρεϑιον iii. 478.
Στροφαλίγξ iii. 267.
Στροφῖγγη iv. 52.
Στροφίον iii. 523.
Στυξαῖ iv. 20.
Στυπη iii. 211.
Στυπογλυφος iii. 305.
Σύβαριν iv. 194.
Συγγενησεις iv. 290.
Συγκαχρησαι iii. 287.
Σύηλαι iv. 172.
Συκα iii. 517.
Συμπτωμα iv. 297.
Συμβατήριοι iv. 315.
Συμμιγεις iv. 215.
Συναινει iv. 10.
Σύναιμος iv. 297.
Συνεβημεν iv. 179.
Συνειλεχὼς iv. 221.
Συνεπέςη iv 30.
Συνερισάντα iii. 552.
Συνιέντας iii. 222.
Συννεφὲς iii. 491.
Συνοίκια iv. 118.
Σύνοφρυς iii. 337.
Συντελεῖας iv. 93.

Συρακοσιὰ

Συρακοσιὰ iv. 230.
Συρμαῖα iii. 501. iv. 124. 176.
Συῤῥάσσει iv. 256.
Σύφαρ iii. 277.
Σύφεος iv. 167.
Σφάγη iv. 258.
Σφακελίζει iii. 488.
Σφαραγγευντο iv. 71.
Σφέλας iii. 293.
Σφενδονὴν iii. 556.
Σφέρτα iii. 513.
Σφηκεῖα iii. 487.
Σφίκται iv. 305.
Σφυζεῖ iv. 62.
Σφυρηλάτος iii. 352.
Σχαλίσαι iv. 138. 306.
Σχαστηρία iii. 359. iv. 163.
Σχιδάζε iii. 223.
Σχίδαξ ibid.
Σχινοκέφαλος iv. 245.
Σχιτὸς iv. 288.
Σχοίνισμα iv. 299.
Σχοίνον iv. 323.
Σχοινοτενὲς iv. 227.
Σωκοον iii. 523.
Σωλῆνες iii. 486.
Σωρακὸν iv. 14.
Σωρεύει iv. 321.
Σώτηρ iii. 457.
Σώχειν iii. 503. iv. 74.

T.

Τάγανα iii. 499.
Τάγηνον iv. 118.
Ταγύρια iv. 195.
Ταλαύριον iv. 121.
Ταμισὸς iii. 331.
Ταντάλάσσεται iv. 171.
Ταραντῖνον iii. 476.
Τάῤῥος iv. 34.
Τάρσοι iii. 511.
Ταρφεα iii. 255.
Ταρφηία iii. 324.
Ταρχῆα ibid.
Ταυροφάγος iii. 220.
Τάφος iii. 361.
Τάχη iii. 473.
Τεθηπεν iv. 170.
Τεθωγμενοι iii. 297.
Τεῖν iv. 170.
Τελειοτατον iv. 329.
Τελεσαι iii. 286.
Τέλμα iii. 480.
Τέλματα iii. 374.
Τελχῖνες iv. 158.
Τεναγὴ iii. 325.
Τενεδίον iv. 166. 299.
Τένθρηδων iii. 487.
Τενθρηνιῶδες iv. 316.
Τερετίζοντα iii. 482.
Τερετίσματα iv. 181.
Τερμέρια iv. 9.
Τέρσει iv. 40.
Τέρφη iv. 41.
Τεστῆλη iv. 135.
Τετανὸς iii. 284.
Τετάρτῳ iii. 506.
Τεραδὶ iv. 201.
Τετραδίσαι iii. 524.
Τετρεμένει iv. 287.
Τετρημένος iii. 402.
Τετρωρὸν iii. 363.
Τεῦθαι iv. 125.
Τῆ iii. 394.
Τῇ ἄλλως ibid.
Τηλέρον iv. 89.
Τηλέρος iii. 494.
Τήνεβλος iv. 115.
Τηνεσμὸς iv. 77.
Τηνικάδε iv. 312.
Τῆξις iii. 558.
Τηυσίην iii. 397.
Τιγγα iv. 236.
Τίθαι iv. 314.
Τιθαιβώσσειν iii. 291. 552.
Τιθῆνος iii. 552.
Τίλλα iii. 319.
Τίλλει iii. 319. 504.
Τίμη iv. 161.
Τινολλέον iv. 86.
Τίτανος iv. 60.

Τίταξ

Τίταξ iv. 104.
Τίτθη iii. 319.
Τιτυβίζει iv. 126.
Τιτύπαι iv. 249.
Τιτύσκετο iv. 50.
Τὶ τῷ iv. 141.
Τλᾶς iv. 324.
Τλήθυμος iii. 381.
Τμήδην iv. 313.
Τονθορύζει iv. 33.
Τόνους iv. 242. 267.
Τοξόται iv. 305.
Τοπηΐα iii. 311.
Τορόω iii. 431.
Τορύνη iii. 486.
Τὸ τάχος iv. 337.
Τοῦτο iii. 324.
Τράγους iv. 326.
Τραφερὴν iii. 352.
Τρεφεῖν iii. 354.
Τρητοὶ iv. 300.
Τρητὸν iii. 383.
Τριβακὸν iii. 331.
Τριβοῦνος iii. 251.
Τρικύμια iii. 514.
Τριμισκὸν iii. 434.
Τριπονῆται iv. 308.
Τριστοῖχει iii. 370.
Τριτημόριον iv. 155.
Τρίτυς iii. 280.
Τρίτω iii. 533.
Τρίφασιοι iv. 36.
Τριχῶσαι iv. 281.
Τρόνα iv. 202.
Τρόποι iii. 400.
Τροφαλλὶς iii. 345.
Τρόφις iii. 501.
Τροχαντῆρει iv. 208.
Τροχηματεῖ iii. 365.
Τρόχις iv. 95.
Τρόχμαλον iv. 34.
Τρυχίνοις iii. 399.
Τύνη iv. 326.
Τυντλάζει iv. 123.
Τύννος iii. 356.
Τυπαῖς iii. 227.
Τυπίας iv. 232.
Τυπάδι iii. 227.
Τύρβη iii. 279.
Τυρεύεται iii. 372.
Τυφλῶνες iv. 68.
Τυχοὸν iii. 475.
Τύχοι iii. 507.

Υ.

Ὑγιεῖα iii. 516.
Ὕδαρες iv. 84. 101.
Ὑδεῦσι iii. 555.
Ὑδρίσκη iii. 472.
Ὑλήτης iv. 332.
Ὕλας iv. 279.
Ὑλομανὴς iv. 201. 300.
Ὕννος iv. 126.
Ὑπαγωγεὺς iii. 518.
Ὑπάγων iii. 283.
Ὑπαργύρον iv. 11.
Ὑπαρξὰς iii. 298.
Ὑπασσεὶα iii. 335.
Ὑπ' αὐνὴν iv. 345.
Ὑπέμβρυον iv. 291.
Ὑπέμνήμυκε iv. 323.
Ὑπέρα iii. 450.
Ὑπερέπτε iii. 271.
Ὑπερθύριος iii. 497.
Ὑπερικνόντο iii. 424.
Ὑπερτερεῖη iii. 398.
Ὑπερφυᾶ iv. 113.
Ὑπερώα iv. 74.
Ὑπήνας iii. 483.
Ὑπ' ἴχνιον iii. 271.
Ὑποβάλλει iii. 465.
Ὑποβλεπομένος iv. 335.
Ὑπογενειάζων iv. 274.
Ὑπογραμμάτα iv. 154.
Ὑπογραμμὸς iv. 155. 180.
Ὑποδμῶς iii. 403.
Ὑποδρα iv. 49.
Ὑποθήσομαι iii. 244.
Ὑποθύμιος iii. 314.
Ὑποκύδες iii. 273.
Ὑπονοῖα iv. 190.
Ὑπονόμαι iii. 491.

Ὑποπλάκω iv. 311.
Ὑπόπλερος iv. 220.
Ὑποτροπὸς iii. 241.
Ὑποσταχύοιτο iii. 421.
Ὑπόστροφον iv. 318.
Ὑπόστημα iii. 537.
Ὑποτιμήσεως iv. 254. 265.
Ὑποφαίσεις iv. 16.
Ὕραξ iv. 60.
Ὑοδοι iii. 306.
Ὑσπληγα iii. 337.
Ὑστεροβουλία iv. 276.
Ὑφιεῖς iii. 515.

Φ.

Φαῖ iv. 329.
Φαικασὶον iv. 335.
Φαινολὶς iii. 306.
Φάκελον iv. 145.
Φάκος iv. 320.
Φάλαι iv. 56.
Φαλαρὸς iii. 338.
Φαλλὸς iv. 274.
Φανόν iv. 119. 121.
Φάρη iii. 510. iv. 321.
Φαρικόν iv. 76
Φαρμάσσων iii. 245. iv. 194.
Φάρος iii. 451.
Φαρεῖν iii. 499.
Φάρυγξ iii. 270.
Φασσοφόνῳ iii. 288.
Φαυλίστρια iv. 334.
Φαύλον iii. 382.
Φαύλως iv. 119.
Φελλαντὰς iii. 471.
Φελλεὺς iv. 295.
Φερέα iii. 303.
Φερέγγυος iii. 508.
Φερμὶα iv. 286.
Φεψαλὺξ iv. 120.
Φήνη iii. 397.
Φῆρες iv. 48.
Φίαρον iv. 61.
Φιβαλὲα iv. 121.
Φιλημης iv. 345.
Φιλητὴς iii. 429. iv. 134.
Φιλόκαλια iv. 28.
Φιλοκρινεῖν iii. 428.
Φιλομείδης ibid.
Φιλονείκος iii. 344.
Φιμοῖ iii. 362.
Φλέος iii. 333.
Φλέω iii. 533.
Φλιδοῶσα iv. 43.
Φλίψεται iii. 347.
Φλύσωσα iv. 64.
Φόβη iii. 398.
Φοινίκια iv. 271.
Φοινὶξ iii. 354.
Φοιτῶν iii. 261.
Φοιτῶντα iii. 228.
Φορβάδες iv. 66.
Φορβαίαν iii. 374.
Φόρινη iii. 469. 560.
Φορυτὸν iv. 316.
Φορτικὰ iv. 313.
Φορύνετο iii. 247.
Φραδαὸν iii. 381.
Φραδὴ iii. 356.
Φρενήρης iii. 476.
Φρενοῦν iii. 213.
Φρίκα iii. 372.
Φρίκη ibid.
Φριμάσσεται iii. 297.
Φρόνιν iv. 32. 134.
Φρύαται iii. 297.
Φρυγίον iii. 472.
Φρυκτὸς iv. 141.
Φρυκτορὶα iii. 359. 535.
Φρῦνος iv. 307.
Φυκὸς iv. 145.
Φυλακὴ iii. 278.
Φύλη iii. 471.
Φυλιστιεῖμ iv. 294.
Φυλλὶς iv. 63.
Φῦμα iii. 486.
Φύσει iv. 99.
Φυταλμίος iii. 396.
Φῦ χειρὶ iii. 346. 460.
Φωρίον iv. 12.
Φῶς iii. 480.
Φώτιγξ iv. 332.

X.

Χαῖα iv. 65.
Χαλάζα iii. 519.
Χαλαργὲς iii. 240.
Χαλαρῶν iii. 520. 538.
Χαλαστραίων iii. 538. iv. 299.
Χαλεσιν iv. 160.
Χάλις iv. 29. 73.
Χαλῆκες iii. 395. iv. 251.
Χαλκὴ iv. 39.
Χαλκὶς iv. 82.
Χάλχιον iv. 236.
Χαμάζε iv. 45.
Χαμαιτύπη iv. 288.
Χαραδριὸς iv. 72. 283.
Χασιὸς iv. 137. 160.
Χάσμα iii. 221. iv. 137.
Χαυλιοδόντα iii. 500.
Χειρωνάκτας iv. 90.
Χεισεται iv. 22.
Χελιδονίον iv. 56.
Χελέειν iv. 61.
Χεραδὸς iii. 305.
Χερνὴς iii. 416. iv. 92.
Χημὴ iii. 542.
Χηρωσαι iii. 268.
Χηρωσὰς iii. 478.
Χητεῖ iv. 269.
Χίμαροι iv. 136.
Χίον iv. 223.
Χλευδοῦ iii. 471.
Χλῆδος ibid.
Χλοία iii. 238.
Χλωρηῒς iii. 487.
Χλωρὸν iii. 302. 557.
Χλωρὸς iii. 302.
Χνάνει iii. 522.
Χνοῦς iv. 181.
Χόες iv. 283.
Χοινικὴ iii. 439. 554.
Χοιράδες iv. 99.
Χοίριναι iv. 117.
Χολοβάφα iv. 47.
Χορδεύσαι iv. 9.
Χορτὸς iv. 15. 276.
Χρέμεδα iv. 157.
Χρεολυτήσων iv. 257.
Χρονίον iii. 428.
Χρὸς ἄσαι iii. 471.
Χύμος iv. 131.
Χύμων iii. 540. iv. 131.
Χυτραῖς iii. 264.
Χυτρίζειν iii. 515.
Χωρίαζεσθαι iv. 132.
Χῶρος iii. 535.

Ψ.

Ψαινύζειν iv. 38.
Ψάλις iii. 367.
Ψάλον iii. 395.
Ψάμμην iii. 454.
Ψαφαρὰ iv. 257.
Ψε iii. 320.
Ψέδνη iii. 406.
Ψῆνας iv. 257.
Ψῆφος iv. 188.
Ψῆχει iii. 503.
Ψιθία iv. 63.
Ψίλιον iv. 294.
Ψιττία iii. 536.
Ψίχαι iii. 345. iv. 232.
Ψόα iii. 547.
Ψοφοειδῶς iii. 361.
Ψυχὴ iv. 54.
Ψυχοῤῥαγεῖ iii. 365. iv. 324.
Ψύχρος iii. 506.
Ψωμίει iii. 311.

Ω.

Ωγην iii. 395.
Ωγμος iv. 106.
Ωγύγιε iii. 505.
Ωδε iv. 258.
Ωκιστον iv. 304.
Ωμάδιον iv. 197.
Ωμόλιχ iv. 329.
Ωνθυλευμένον iii. 516.
Ωνίες iv. 247.

Ωνον iii. 464.
Ωπλαι iv. 95.
Ωραῖα iii. 526.
Ωραὶ ibid.
Ωράνα iii. 528. iv. 116.
Ωρία iii. 531.
Ωριμὸν iii. 526. iv. 110.
Ωρονὰ iii. 530.
Ω τυμπανὰ iii. 528.
Ωτος iv. 182.
Ωχλεῖ iii. 534.
Ωχρὰς iii. 267.
Ωχρίας iv. 310.

INDEX SCRIPTORUM

QUI

IN HIS EMENDATIONIBUS

EMENDANTUR VEL ILLUSTRANTUR.

ABreſchius not. Vol. iii. Pag. 69. iv. 281.
Achæus Eretrienſis em. i. 162. [iv. 444.]
——— in Alcmæon. Satyr. em. ii. 476.
——— in Irid. Satyr. em. ii. 444.
——— in Lino em. ii. 470.
——— ἐν Μοίραις em. ii. 525.
——— in Omphal. Satyr. em. ii. 552.
Achilles Tatius em. ii. 62 n. iii. 236.
——— expl. ii. 223.
Addæus em. ii. 241. iii. 31.
Ælianus em. i. 147. 286. 356. 396 n. ii. 91. 155. 244. 324. 571. iii. 91. 105.
——— expl. i. 30 n. ii. 32 n. 116. 382. 388.
——— vind. i. 275 n.
Æliano Frag. adjud. i. 321. 356. iii. 69. 92. 157.
Ælius Gallus em. ii. 519.
Æneas Tacticus em. i. 439.
Æſchines em. i. 340. 467 n. ii. 354. iii. 57 n. 95 n. 219. 274. iv. 253.
——— expl. iii. 35.
——— vind. i. 280 n. ii. 619 n.
Æſchines Socraticus em. i. 123. iii. 18.
Æſchylus in Agamemn. em. iii. 557. iv. 102.
——— in Choeph. em. iv. 104.
——— ἐν Δαναΐσιν em. ii. 295.
——— in Eumen. em. ii. 68 n.
——— ἐν Θαλαμοποιοῖς em. iv. 374.
——— ἐν Κήρυξι em. ii. 166.
——— in Leon. Satyr. em. ii. 555.
——— in Myrmidon. em. ii. 14.
——— in Niobe em. i. 443. ii. 478.
——— in Perſ. em. iv. 353.
——— in Prometh. em. i. 94. iii. 365. 562. iv. 88. 89. 92.
——— expl. iv. 88.

Æſchylus

Æſchylus ἐν τῷ περὶ Παροιμιῶν em. ii. 14.
——— in Sep. ad Theb. em. iii. 12.
——— apud Antig. Caryſt. em. iii. 135.
——— apud Athenæum em. ii. 571. iii. 75. [iv. 477.]
——— [apud Plutarch. em. iv. 490.]
——— apud Grotium em. iii. 493.
Æſchyli Schol. em. i. 406.
Agathias em. i. 80. 87. 461. ii. 174 n. 216. 257. 446. iii. 38. 66. [iv. 500.]
Alcæus Comicus em. iii. 16. iv. 236.
Alcæus Lyricus em. iii. 177. iv. 293.
Alcinoi Interpres not. iii. 510.
Alciphron em. i. 299. ii. 316. 350. 579 n.
——— expl. ii. 550. 579. iii. 84.
Alcman em. iii. 385.
Alexis Comicus em. i. 26. 397. ii. 142. 160. 286. 346. 593. iii. 79. 490. iv. 243. 373. [503.]
Amipſias Comicus em. iv. 239.
——— vind. i. 300.
Ammonius em. i. 141. ii. 133. 449. iv. 291. 294.
Amphis Comicus em. i. 407. iv. 243. [477.]
Anacreon em. ii. 624. iii. 113. 408. 426. iv. 225.
Anaſtaſius em. iv. 135.
Anaxandrides Comicus em. i. 10. 205. iii. 79. iv. 364. [500.]
Anaxilas em. ii. 426. iv. 401.
[Anaxippus em. iv. 505.]
Andocides em. iv. 405.
Anthippus Comicus em. iii. 170. 171. [iv. 505.]
Anthologia Latina em. ii. 200.
Antigonus Caryſtius em. ii. 521 n. iii. 135.
Antimachus em. iv. 204.
Antipater Sidon. em. i. 242. ii. 48. 101. 120. 160. 491. iii. 139. 180.
Antiphanes Comicus em. i. 15. 173. ii. 230. 472. iii. 79. 121. 176. iv. 234. 372. 385. 387. [501.]
——— expl. iii. 16 n.
——— vind. iii. 97.
Antiphanes Tragicus em. ii. 436.
——— Epigram. em. ii. 278.
Antiphilus em. i. 298. ii. 595.
Antiq. Aſiat. vind. iv. 412.
Antiſthenes em. iii. 46 n.
Antoninus Liberalis em. iv. 170.
——— expl. iv. 169.
Antoninus (Marcus) em. i. 66. 134. iii. 91.
Apollodorus Caryſtius em. i. 156.
Apollonides em. ii. 88. 164.
Apollonius Rhodius em. iii. 224.
——— ἐν Κανώβῳ em. ii. 556.
——— expl. iii. 335. 336.
Apollon. Schol. em. i. 233.
Apollonius Hiſt. Mirab. em. ii. 326 n.
——— in Lex. Homer. em. iii. 24.
Apoſtolius em. ii. 138.
Appianus em. i. 74. 427. 455. iii. 464. iv. 345.
Apuleius em. i. 274. ii. 559. iii. 102.
Araros Comicus em. i. 44. ii. 141.
Aratus em. iv. 363.
Arati Schol. em. iii. 501.
Archeſtratus em. ii. 520.
——— expl. ii. 553 n.

Archias

Archias em. ii. 100. 551.
Archilochus em. i. 319. 348. iii. 386. 509.
Archippus Comicus em. iii. 37. 51.
Argentarius em. iii. 125.
Ariſtænetus em. ii. 568. iii. 346.
Ariſteas em. iv. 270.
Ariſtias Satyrographus em. ii. 478.
Ariſtides em. i. 308. iv. 287. 292.
——— vind. iv. 297.
Ariſtocles em. ii. 310 n.
Ariſtodicus em. ii 267. iii. 49.
Ariſtomenes Θεροποιὸς em. iii. 95.
Ariſtophanes em. i. 116 n. ii. 377. iii. 450. iv. 39. 362. 363. 376. 386.
——— in Acharn. em. i. 359. ii. 176. iii. 201.
——— expl. i. 40. 42. ii. 344.
——— Æoloſicon. em. i. 14. 15. 17. ii. 566.
——— Avib. em. i. 21. 191 n. ii. 29. 71. 171. 418. iii. 166. iv. 125. [436.]
——— [vind. iv. 436.]
——— Babylon. expl. i. 86.
——— Centaur. em. iii. 161.
——— Cocalo em. ii. 93. 94. iv. 375.
——— in Dædalo em. ii. 313. iv. 142.
——— Δαιδαλεῦσι em. i. 46 n. ii. 276. 369. iv. 396.
——— Δαναΐσιν em. iii. 177.
——— Δὶς ναυαγῷ em. iii. 9.
——— Δράμασιν em. iv 393.
——— Eccleſ. em. i. 187. 200. 423. ii. 76. 147 n. 276. 373.
——— expl. ii. 168.
——— Equit. em. i. 178. ii. 170. 193. 302. 311. 336. iii. 87. 142. iv. 115.
——— expl. ii. 577. iii. 85.
——— vind. i. 280.
——— Γῆρᾳ em. ii. 83.
——— Γηρύταδῃ em. ii. 346. iv. 388.
——— Γλαύκῳ em. iv. 366.
——— Lemniis em. iii. 200.
——— Lyſiſt. em. i. 24. 140. 252. 426. ii. 52 n. 59. iii. 12. 118. 147. 167.
——— Nub. em. i. 45. 179. 466. ii. 217. 366. iii. 82. 156. 513. iv. 284. [446.]
——— expl. iii. 324.
——— ἐν Ὁλκάσιν em. iii. 85.
——— Pac. em. ii. 266. iii. 152. [iv. 488. 496.]
——— expl. ii. 343.
——— Plut. em. i. 466. iii. 535.
——— expl. i. 98. 269. ii. 328.
——— vind. iii. 62.
——— Ranis em. i. 119. 350. iii. 518. [iv. 488.]
——— expl. iii. 517.
——— ἐν Σκηνὰς καταλαμβ. em. iv. 376.
——— ἐν Στρατιώτῃ em. iv. 380.
——— Tageniſt. em. iii. 162.
——— Theſmoph. em. i. 166. 180. 363. 437. ii. 69. 107. 152. 443. 611. iv. 50.
——— expl. ii. 352.
——— Theſmoph. Secund. em. ii. 55.
——— ἐν Τριφάλητι iv. 398.
——— in Veſp. em. i. 116 n. 172. 175. 401. ii. 179. iii. 165. iv. 123.
——— ἐν Ὥραις em. iv. 370.
——— [Frag. em. iv. 435.]
Ariſtophanes apud Athenæum expl. i. 38.

Ariſtoph. apud Schol. Theocrit. em. iii. 174.
Ariſtoph. Schol. ad Acharn. vind. ii. 175.
———— em. iv. 121.
——ad Av. em. i. 328. ii. 170. iii. 547. iv. 113. 126. 130.
——ad Eccleſ. em. iv. 129.
———— vind. i. 459.
——ad Equit. i. 37. 153. iii. 546. 549. iv. 108. 110. 114.
——ad Lyſiſt. em. i. 338. 351. 447. iii. 328. iv. 129.
——ad Nub. em. ii. 207. 279. iii. 45. 52. 163.
——ad Pac. em. iv. 126.
——ad Plut. em. i. 98. 333. 359.
———— expl. ii. 54.
———— vind. iv. 127.
——ad Ran. em. iii. 517. 528. 529.
——ad Veſp. em. iv. 123. 124. 411.
Ariſtophani Frag. adjud. ii. 22.
Ariſtoteles em. ii. 227. iii. 232.
Arnaud not. iii. 272. 316.
Arrianus em. i. 75. 353. iv. 317.
Artemidorus em. i. 313. ii. 375 n. 543 n. 585. iii. 73 n. [iv. 482.]
———— expl. i. 440.
Aſclepiades em. i. 289. 375. ii. 321.
Aſclepiodotus em. ii. 183.
Askew (Antonius) laud. ii. 486.
Athenagoras em. ii. 470.
Athenæus em. i. 14. 15. 26. 38. 43. 51. 54. 96. 105. 205. 212. 358. 359 n. ii. 94. 152. 227. 477. 480. 508 n. 535. 552. 623. iii. 84. 110. 193. iv. 237. 369. 389. [474. 490. 492. 494.]
Athenæus expl. i. 42 n. 375 n. 519 n. iii. 43. iv. 389.
———— vind. ii. 189 n. 602. [iv. 438.]
Auctor, neſcio quis, apud Suidam em. i. 314. 315. 327. 337.
———— ſuppl. i. 135.
Auctor de Mundo em. iv. 163.
Auctor Maccab. em. ii. 57.
Auctor Peripli Eux. em. iv. 5.
Aulus Gellius em. ii. 140.
Automedon em. iii. 201.
Avienus em. ii. 618.

B.

Babrius em. i. 102. 178. 185. 242. 305. 436. ii. 19. 65. 76. 128. 166. 191. 253.
Barneſius not. i. 172 n. ii. 384. 489.
Baſilius Patricius em. ii. 398.
Baſſus em. ii. 228.
Bato Comicus em. ii. 207.
Bentleius (Richardus) laud. i. 26. 460 n. ii. 510. 529. 611. 628.
—— not. i. 130. ii. 44. 92. 101. 289. 367. 369. 402. 447. 452. 475. 509. 520. 529. 535. 549. 573. 578. iii. 192. iv. 13.
Berglerus (Stephanus) not. ii. 578. iii. 69 n.
Bion em. ii. 569. iii. 297. iv. 231.
Bochartus (Samuel) not. ii. 609.
Boiſius (Lambertus) laud. i. 420. ii. 450.
Boiſius (Joannes) not. ii. 290.
Brodæus notat. ii. 20.
Brunckius laud. i. 70 n. 464 n. ii. 101 n. iii. 126 n.
———— not. i. 58 n. 386 n. 423 n. iii. 124 n. 148 n.
Bryan. laud. ii. 105 n.
—— not. ii. 355 n.

Burmannus (Petrus Secundus) laud. ii. 599.

C.

Calaber (Quintus) em. iii. 243. 252. 267.
——— expl. iii. 258. 261.
Callias Comicus em. ii. 153.
Callimachus em. i. 359. 371. ii. 24. 75. 77. 124. 192. 197. 253. 254. 255. 256. 283. 291. 333. 447. 458. 459. 460. 522. iii. 92. 182. 301. 311. 470. 499. iv. 45. 141. 187. 304. [485. 489.]
——— expl. i. 268. 410. ii. 573. iv. 58. 66.
——— vind. iii. 40.
Callimachi Schol. em. iii. 310. iv. 21. 43.
Callimacho Frag. reſtit. iii. 116.
Calliſtratus em. iv. 223.
Candidus Hiſtor. em. ii. 221.
Canterus laud. iv. 363.
Caſaubonus (Iſaacus) laud. i. 307.
——— not. i. 15. 34 n. 51. 124. 321 n. 373 n. 400. 414 n. 551 n. ii. 26. 441. 470. 480. 512. 530. 535. 617. 622. iii. 75 n. 171. 201.
Chamæleon em. iii. 85.
Charito Aphrodiſ. em. i. 401 n.
Chionides em. iv. 386.
Chiſhullus (Edmundus) not. ii. 553.
Cicero em. ii. 582. iv. 5.
——— vind. ii. 604.
Cilliactor em. iii. 44.
Claudianus em. ii. 612.
Clearchus ΠΕΡΙ ΩΩΝ em. i. 416.
Clearchus Solenſis apud Athenæum em. iii. 131.
——— expl. ii. 502. 551 n.
Clemens Alexandrinus em. i. 370 n. ii. 544. 565. iii. 471.
——— vind. ii. 56. 508.
Clem. Alexand. Schol. em. i. 392.
Clericus (Joannes) not. ii. 115 n. 547.
Corinna em. et expl. ii. 35 n.
Cratinus em. i. 77. 212. 347. 438. ii. 129. 232. 262. iii. 29. 53. 57. 391. 445. 446. iv. 371. 382. 383. 394. 400.
——— expl. iii. 201.
Crates Comicus em. i. 332. iv. 390. 406.
Crinagoras em. i. 241. ii. 483. iii. 26.
——— expl. ii. 21.
Curtius (Quintus) em. ii. 392.

D.

Damaſcius em. i. 121. 141. 316. 376. 385. ii. 30. 109. 118. 182. 239. 324 n. iii. 194.
——— expl. ii. 324 n.
Daviſius (Joannes) not. ii. 605.
Daweſius not. i. 191 n. iii. 118. iv. 284.
Demagetus em. iii. 22.
Demetrius Phalereus em. i. 307. ii. 185. iii. 76. 155.
——— expl. i. 244 n.
Democritus Chius ii. 379.
Demoſthenes em. i. 63. ii. 133. 203. 334. 354. 360. iv. 178.
——— expl. iii. 152 n.
——— vind. ii. 361. 498.
Dinarchus em. i. 127.
Dio Caſſius em. i. 29. 35. 132. 211. 453. ii. 31.
——— not. i. 55.
Dio Chryſoſtom. em. i. 121 n. 132 n. 153 n. 258.

Dio Chryſ. expl. i. 42 n. 380 n.
——— vind. i. 332.
Diocles em. iii. 101. iv. 236. [502.]
Diodorus Siculus em. i. 76. 174. ii. 205. 310. 625 n.
Diogenes Laertius em. i. 198, 300. 334. 345. 370. ii. 123. 154. 326. 353. 355 n. 610. iii. 128. [iv. 447.]
——— expl. i. 131 n. ii. 325. 353.
——— vind. ii. 417.
Diogenianus em. ii. 74.
Dionyſius Alexand. laud. i. 134.
Dionyſius Halicarn. em. i. 48. 377. ii. 34. 37. 355 n. iii. 60. 152. 330.
——— expl. i. 195. iii. 159.
——— vind. i. 401.
Dionyſius Longinus em. i. 338. ii. 78.
Dionyſius in Epigram. em. iii. 183.
Dionyſius Tragicus em. i. 136.
Dioſcorides em. ii. 511. 513. 516. 517. iii. 50.
Diotimus em. i. 259. 374.
Dioxippus Comicus em. i. 360.
Diphilus Comicus em. i. 310. ii. 303. 327 n. 564. iv. 384. 386.
Dodwellus (Henricus) not. ii. 620.
D'Orvillius not. i. 232 n. 361 n. 401 n. 420. ii. 460. 550. iii. 107.
Doſſiades em. iv. 250.
Duportus (Jacobus) not. i. 124.
Du Soul (Moſes) not. i. 16 n. 97 n. 173. ii. 101 n. 411. 550. 617 n.

E.

Empedocles em. iv. 48.
Ennius em. ii. 195.
Epicharmus em. i. 156. 307. 418. ii. 312. iii. 193.
Epicrates Comicus em. i. 193. iii. 493.
Epigram. em. i. 19. 20. 25. 28. 70. 93. 94. 198. 213 n. iv. 5. 147. 162. 200.
Epigramma Pocockianum em. ii. 462. iii. 123.
Eratoſthenes expl. iii. 336.
Erinna em. ii. 293.
Erneſtus not. i. 58 n. 462. ii. 313. 575. iii. 40.
Erotianus em. iii. 128. iv. 338.
Erycius em. i. 442. iv. 306.
Eſaias vind. ii. 234.
Etymol. Mag. em. i. 82. 94 n. 319. 352. 358 n. 392. 394. ii. 339. iii. 57. 67. 193. 549. iv. 195.
Euagrius expl. ii. 397.
Evanthius em. ii. 136.
Eubulus Comicus em. ii. 538. iii. 73. 74 n. 197. iv. 407.
——— expl. iii. 98.
——— in Cercop. em. iii. 72.
Eubulus Κώτλιος iii. 71.
Euhemeri Sacra Hiſt. ii. 459.
Eunapius em. ii. 58. 181. 433. iii. 478. 480. 520.
Eunapio Fragm. adjud. i. 411.
Euphantus em. ii. 31.
Euphorio em. ii. 84.
Euphorio Chalcidenſis. Puerorum amator. ii. 606.
——— in Epigr. em. ii. 606. 608.
Euphorioni verſus nonnulli reſtit. ii. 604.
Euphron em. iii. 77. [iv. 499.]
Eupolis Comicus em. i. 31. 165. 391 n. ii. 67. 399. iii. 137. 198. 238. iv. 123. 286. 288. 364. 370. 374. 382. 389. [460. 467.]
Euripides in Ægeo em. i. 113.

Euripides

Euripides in Æolo em. iii. 143.
——— Alcmæon. em. ii. 11. 46.
——— Andromach. em. iv. 343.
——— Andromed. em. iii. 25.
——— Autolyc. iv. 399.
——— Bacchis em. i. 117.
——— Belleroph. em. iii. 165.
——— Creſſis em. iii. 178.
——— Cyclop. em. ii. 269. [iv. 476.]
——— ἐν Κρησὶ em. ii. 549.
——— Elect. em. ii. 384.
——— Erecth. em. i. 53.
——— Euryſth. Satyr. em. iv. 394.
——— Hecub. em. i. 191.
——— Helen. em. ii. 16. 450. [iv. 450.]
——— Herc Fur. em. i. 71. ii. 43.
——— Hippolyt. em. i. 249.
——— ——— vind. iii. 86.
——— Ino expl. iv. 240.
——— Ion. em. ii. 300.
——— Iphig. in Aul. em. i. 413. ii. 566.
——— Iphig. in Taur. em. i. 430.
——— Medea vind. i. 65.
——— Melanip. em. ii. 37.
——— ——— expl. i. 447 n.
——— ——— vind. i. 413.
——— Meleagro em. ii. 512 n.
——— [Oreſt. def. iv. 503.]
——— Phœniſ. em. i. 414. iv. 345.
——— Philoct. em. iii. 315.
——— Rheſo em. i. 71. 251.
——— ——— expl. ii. 42. 370.
——— Siſyph. em. i. 227. ii. 371. 372 n.
——— Supplic. i. 234. 456. 457. ii. 37. 157. 258. 259. 260. 261. 303. [iv. 461.]
Euripid. in Troad. em. i. 265.
——— [Fragm. em. iv. 460. 466. 490. 497. 503.]
——— apud Stobæum em. iii. 143.
Eurip. Schol. em. ii. 256. iii. 13. iv. 271.
Eurydice in Epigr. em. iv. 324.
Euſebius em. i. 194 n.
Euſtathius em. iii. 436.

F.

Faber (Tanaquillus) laud. i. 423.
——— not. i. 424.
Florens Chriſtianus laud. ii. 562.
Fronto em. iii. 192.
Furius Bibaculus em. ii. 214.

G.

Galenus vind. iv. 201.
Galeus (Thomas) laud. i. 307.
Gatakerus (Thomas) laud. i. 156.
——— not. ii. 13.
Gloſſæ Nomicæ em. i. 296.
——— Vet. em. i. 144.
Grævius not. iii. 476. 541.
Gronovius (Jacobus) vind. ii. 500.
——— not. i. 101. 139 n. 312.
——— laud. ii. 221 n.
Grotius (Hugo) not. i. 34. 173. 413. ii. 401. 549.
Guyetus not. iii. 211.

H.

Haræus (Franciſcus) laud. ii. 620.

Harduinus not. iv. 336.
Harmodius Lepreates em. ii. 363.
————— vind. ii. 364.
Harpocration em. ii. 72. iii. 172. 443. 454. 464. 518. iv. 402. et ſeq. [457.]
————— vind. ii. 466.
Havercamp. not. iv. 259. 260.
Heathius (Benj.) laud. i. 381. 390. ii. 394.
————— not. ii. 465.
Hedylus em. i. 384. ii. 434. iii. 113.
Hegeſippus em. i. 394.
Heinſius (Nicolaus) laud. i. 217.
————— not. iii. 211.
Hemſterhuſius (Tiberius) laud. i. 9. 81. 315.
————— not. ii. 507. iv. 238. 240. 350. 383. 385. 389. 392. 397.
Heniochus Comicus expl. ii. 35. iii. 495. iv. 33.
Hephæſtio em. i. 168. iii. 417.
Hephæſt. Schol. em. iii. 426.
Heraclides em. ii. 255. iii. 499.
————— expl. i. 364.
Hermippus Comicus em. i. 256. ii. 472 n. 482. [iv. 445. 489.]
Herodianus (Ælius) em. i. 450.
Herodotus em. i. 302 n. ii. 28. 112. 200. 216. 236. 390. 492. 495. 496. 497. iii. 237. 257. 498. 502. 504. 505. 507 bis.
————— vind. i. 101. ii. 33. 326.
Herodoti Interpres not. iii. 498. 502. 508.
Heropythus em. ii. 333.
Heſychius em. i. 24. 28. 49. 52. 146. 190. 304 n. 311 n. 319. 332. 347. 352. 355. 383. 405. 406. 410. 419. 461 n. 462. ii. 47. 53. 57. 69. 122. 137 bis. 164. 167. 172. 235. 247. 260. 280 n. 336. 341. 342. 355 n. 359. 369. 395. 421. 434 n. 465 n. 467. 469. 473. 474. 480. 481. 482. 524. 525. 526. 528 n. 532. 533. 534 n. 536. 544. 545. 554 n. 557. 567. 607. 614. 621. iii. 40. 67. 167. 187. 190. 193. 209 et ſeq. [iv. 455. 460. 466.]
Hierocles em. i. 101.
Hieronymus Rhodius expl. iii. 63.
Hippocrates em. iii. 464. iv. 276.
Hipponax em. ii. 521 n. 532. 554. iv. 49. 243.
Homerus em. i. 229. 241. 345. ii. 97. 489. iii. 29. 67. 184. 326. 355. 394. 401. 557. iv. 210. 323.
————— expl. i. 311. iii. 332.
————— vind. i. 217. ii. 257.
Homeri Schol. em. i. 319. ii. 625 n. iii. 82.
Homeri Vitæ Auctor em. i. 295. iii. 222.
Homeri Interpres not. iii. 418. 424.
Horatius em. ii. 539.
————— expl. i. 122. ii. 573. iii. 189. iv. 139.
Hudſonus (Joannes) not. iii. 25.
Huetius (Petrus Daniel) laud. ii. 490.
Hutchinſonus (Thomas) not. i. 310. 320. ii. 80.
Hyperides em. iii. 74. iv. 386.

I.

S. Jacobus expl. ii. 16.
Jamblichus in Babyl. em. i. 335. 336. ii. 7.

Jamblichus in Pythag. em. ii. 124 n. 437. 442. iv. 198.
——— vind. ii. 439. 440. 442.
——— in Protrept. em. iv. 284.
Ibycus em. ii. 515 n. iii. 560.
Ignatius em. iv. 28. 148. 155. 156.
——— expl. iv. 149.
S. Joannes em. i. 427.
——— expl. ii. 247.
Io Chius in Agamemn. expl. ii. 530.
——— Argivis em. ii. 532.
——— Elegis em. ii. 537.
——— Ἐπιδημίαις em. ii. 541.
——— Omphala expl. et vind. ii. 535.
——— Phœniſ. em. ii. 536.
——— ἐν Χίȣ Κτίσει em. ii. 542.
——— apud Plutarch. em. i. 174.
Ioni Chio verſus nonnulli reſtituti em. ii. 547.
Jonſius (Joannes) laud. ii. 379.
Jortin (Joannes) not. iv. 50.
Joſephus em. i. 59. 188. ii. 143. iv. 253. 257. 259. 260. 262. 263. 264.
——— expl. iv. 255. 256.
——— vind. iv. 258.
Julianus em. i. 45. iii. 56. 58. 62. 198. [iv. 498.]
Juvenalis em. iii. 383.

K.

Kuhnius not. iv. 237. 369. 375.
Kuſterus laud. ii. 410.
——— not. ii. 437. 439. 440. 441. 528. iii. 20. 45. 71. 100. 110. 161. 164. iv. 168.

L.

Lactantius em. ii. 620.
Leonidas em. i. 368. ii. 163. 299. 317. 483. 484. 568. iv. 199. 339.
Leopardus laud. iv. 372.
Lexicon MS. Coiſlin. em. ii. 141.
Lexicon περὶ πνευμάτων em. iv. 289. 294.
——— Sangerman. em. iii. 18.
Libanius em. ii. 167. 257. 338. 568 n. iii. 37. 107. 130. 159. iv. 177. 179.
——— expl. i. 17 n.
——— vind. iv. 414.
Lipſius not. i. 426.
Livius em. iii. 151.
Longinus em. iv. 169. 172.
Longus em. i. 92. ii. 358. 502 n. iii. 294. iv. 182. 224.
S. Lucas em. i. 59. ii. 239 n.
——— expl. ii. 105. 431.
——— Act. Apoſtol. em. i. 161 n. ii. 189. 190. 273. 289.
Lucianus em. i. 320. ii. 81. 187 n. 392. 416 n. iii. 149. 244. 311. 313. 319. 342. 475. 476. 541. iv. 106. 132.
Luciani Schol. em. i. 233. iii. 218. 219. 246. 252 bis. 266. 477. 478. 486. iv. 60.
Lycippus em. iii. 487. iv. 395.
Lycophron em. ii. 277.
Lycurgus em. ii. 437.
Lyſias em. i. 45. 377. ii. 131. 359. iii. 234. iv. 204.

M.

Macedonius em. iii. 26.
——— expl. ii. 40. 345.
Macho Comicus apud Athenæum em. i. 106.
——— expl. i. 349.
Macrobius em. iii. 19.
Mæcius (Quintus) em. ii. 423. 425.

Malala

Malala em. iii. 531.
Manetho em. iv. 300.
Manilius em. ii. 611.
Mann (Nicolaus) not. ii. 235.
S. Marcus em. i. 182. 330.
Marinus in Vita Procli expl. i. 293.
Marklandus laudat. i. 12. 218.
———— vind. ii. 304 n.
Marmor Mileſium expl. ii. 553.
Marmor Sigeenſe expl. ii. 367.
Martianus Capella em. ii. 297.
Martyr. Polycarp. em. iv. 155.
S. Matthæus em. ii. 75.
———— expl. i. 189. 428. ii. 575. iii. 361.
———— vind. iv. 50.
Mauſſacus not. iv. 377.
Maximus apud Fabricium em. ii. 525 n. iv. 210. 212.
Maximus Tyrius em. i. 278. ii. 304. 305. iii. 274. 387. 389. 403. 404.
———— expl. iv. 133.
———— vind. iii. 393. iv. 411.
Meleager em. i. 339. 361. 362. ii. 188. iii. 110. 168.
———— expl. ii. 459 n. 521 n.
Menagius (Ægidius) laud. ii. 588.
———— not. ii. 355 n. 610. iii. 71. 477.
Menander Hiſtor. em. ii. 82. 386.
———— ſupplet. ii. 357.
Menander Comicus em. i. 35. 68. 206. 282. 304. ii. 385 n. iii. 112. 152. 428. 433. 469. 521. [iv. 435. 464. 471. 478. 486. 487.]
———— expl. iii. 192. 486.
———— vind. ii. 276.
Menander apud Porphyrium em. ii. 149.
———— apud Stobæum em. ii. 455.
Menander apud Strab. em. ii. 453.
———— ἐν Γεωργῷ em. ii. 454. 455.
———— ἐν Θρασυλέοντι em. iv. 407.
———— ἐν Καρχηδονίῳ em. ii. 384.
———— ἐν Μισογύνῃ em. ii. 523. iv. 405.
———— ἐν Μισουμένῳ em. ii. 445.
———— ἐν Παιδίῳ em. iv. 400.
———— ἐν Σικυωνίῳ em. ii. 35.
———— ἐν Ὑποβολιμαίῳ em. ii. 44. 449. 450. 451. 452.
Menandro verſiculi nonnulli reſtituti ii. 445.
———— expl. iv. 193.
Meurſius (Joannes) not. ii. 481. 602.
———— laud. i. 349.
Mœris em. iii. 216. 266. iv. 289. 290. 408 et ſeq.
—— vind. i. 74.
Morell. not. i. 42 n.
Moreti Auctor em. ii. 106.
Moſchus em. iii. 436.
Muretus laud. i. 218.
Muſæus em. iii. 55.
Muſgrave (Sam.) laud. i. 114.
Myrinus em. ii. 337.
Myro em. i. 236.

N.

Nauſicrates Comicus em. ii. 270. [iv. 477.]
Nemeſius em. i. 262 n.
Nicander em. ii. 364. iii. 277. 358. iv. 48. 51. 52. 55. 59. 62. 64. 67. 75. 77. 78. 81.
———— expl. ii. 277.
Nicandri Schol. em. iii. 330. iv. 36. 37. 38. 44. 46. 48. 50. 52. 53. 54. 56. 59. 62. 63. 69. 70. 77. 81. 82.

Nicarchus

Nicarchus em. i. 407, ii. 428.
Nicænctus em. ii. 424.
Nicochares ἐν Ἡρακλεῖ em. iv. 371.
Nicol. Damaſcenus em. ii. 205.
Noſſis em. ii. 137.
——— expl. iv. 146.

O.

Olearius not. i. 211. 343. 432. ii. 20. 465. iv. 201.
Ophelio Comicus em. i. 459.
Oppian. em. iii. 430. iv. 32.
——— vind. iii. 559. iv. 22.
Oppiani Schol. em. iv. 24. 26. 27. 30.
——— not. iv. 32.
Origen em. i. 294 iv. 183.
——— vind. iv. 181.
Origines em. ii. 271.
Orpheus em. i. 216. ii. 95. 96. 97. 215. 294. iii. 396.
——— in Argonaut. em. iii. 55 n.
——— de Lapid. iii, 55. 561.

P.

Palladas em. i. 366.
Palmerius (Jacobus) laud. ii. 467.
——— not. ii. 26. iii. 389.
Parthenius em. iv. 169.
D. Paulus ad Roman. expl. i. 333. iii. 128.
——— ad Corinth. em. i. 37. ii. 62. 626.
——— expl. ii. 510. iii. 202.
——— ad Coloſſ. em. i. 302.
——— ad Timoth. em. i. 378. 448. ii. 123.
——— ad Hebræos em. ii. 628.
——— vind. i. 386.
Paulus Silentiarius em. ii. 357 n. 402. iii. 188.
——— expl. ii. 18 n.
Pauſanias em. ii. 38. 183. 469. iii. 195. [iv. 455.]
——— vind. i. 196 n.
Pauw not. i. 21 n. 420. iii. 253. 272. iv. 5.
Pearſonus (Joannes) not. i. 159. ii. 135. 419.
Perſes em. ii. 144.
Phalæcus em. iii. 14. 112.
Phanias em. i. 271. ii. 210. 331. 427. 560. iii. 119.
——— expl. i. 271.
Pherecrates Comicus em. i. 64. 80. 358. ii. 72. 328. 371. 554. iv. 371. 395. 400. [481.]
——— expl. iv. 371.
Pherecrates Thalaſſa em. i. 51.
Philemo Comicus em. i. 264. ii. 194, 270.
Philetærus Comicus em. i. 33. ii. 61.
Philippides em. iv. 242.
Philippus em. i. 231. 303. 433. 434 n. ii. 488. 591.
Phile vind. iv. 275.
Philo em. i. 35.
Philodemus em. i. 238. 395. ii. 147. 188. 218. iii. 132.
Philoſtratus em. i. 13. 132. 164. 279. 343. 391. ii. 58. 79. 134. 159. 251! iii. 203. iv. 217. 218. 220. 221, 222. 225. 226. 227. 228. 229. 397. 398.
——— expl. i. 202. 306. iv. 217. 219. 220. 224. 229.
——— vind. ii. 572. iv. 201.
Philyllius em. iv. 388.
Phlegon em. iv. 187.
Phœnix Colophonius em. ii. 42.
Phoroneus em. ii. 475.
Photius em. i. 158. ii. 200. 230. 557. iii. 16. 187. 549. iv. 174. 312. 352. [458. 470.]

Phrynichus Comicus em.i.38. 403. ii.402 iv. 376. [438.]
——— vind. iv. 429.
Phurnutus em. iii. 521. 534.
Phylarchus em. ii. 66.
Pierſonus (Joannes) laud. i. 217. ii. 114 n. iv. 338.
——— not. i. 71 n. ii. 41. 70. 95. 413. 414.
Pindarus expl. ii. 70.
Pindari Schol. em. ii. 11. 295. 317.
Piſides em. i. 145. 354. ii. 237.
——— expl. i. 145.
——— vind. ii. 493.
Pittacus em. ii. 595.
Plato Philoſophus em. i. 381. ii. 63. 231. 234. 382. iv. 413.
Plato Comicus em. i. 54. ii. 235. 309. iii. 39. iv. 384. 385. 401.
——— expl. i. 349.
Platonis verſiculus not. iii. 54.
Platoni frag. adjud. iv. 403.
Plato in Epig. em. ii. 322.
Plautus em. ii. 362.
Plauti Carchedonius em. ii. 385.
Plutarchus em. i. 34 n. 137. 138. 267 n. 287 n. 317 n. 353 n. ii. 109 n. 349 n. 413. 445. 454. 455 n. 459. 533 n. 534. 566. 592. iii. 22. 129. 144. 195. 218. 219. iv. 148. 301. 322. 330. 332. 353.
——— expl. i. 42 n. 173. ii. 324 n. 376. iv. 200.
——— vind. ii. 310 n. 416 n. iii. 495.
Pocockius (Ricardus) laud. ii. 182.
Poeta, neſcio quis, em. i. 352.
Polemo em. i. 247.
Pollux em. i. 17. 54. 74. 185. 309. 358. iii. 15. 101. iv. 231. 232. 235. 241. 245. 247. 359. et ſeq.
——— expl. iv. 368.
——— vind. iv. 211. 240. 244. 367.
Polyænus em. i. 438.
Polybius em. i. 53. 95. 194 n. 244. 266. 277. 355. 379 n. ii. 45. 85. 132. 201. 282. 399. iii. 47. 151. 491.
——— expl. i. 87 n. ii. 429. 510.
Polybii Interpres not. iii. 492.
Polybio frag. adjud. i. 18. 323. 400. 419. ii. 104 n. 307. 349. iii. 65.
Polyſtratus em. iii. 308.
Polyzelus Comicus em. iii. 57.
Pomianus em. ii. 588.
Porphyrius em. ii. 149. 403. 575. iii. 129. 220. 280. 286. iv. 336. [464.]
Portus (Æmilius) not. i. 10.
Poſidippus em. ii. 584. 585. 586. iv. 235.
Potterus (Joannes) vind. ii. 508.
Pratinas Satyrographus em. ii. 479. [iv. 488.]
Proclus em. ii. 580.
Procopius em. i. 127 n. 301. 393. 444. ii. 116. 211. iii. 88.
Propertius em. i. 36. 218. ii. 266. 267 n.
Proverbium Græcum expl. i. 208. 406 n.
Pſalm. em. iii. 537.
Pſellus em. iv. 131. 133. 200.
Pythag. Fragment. em. iii. 552.

R.

Reineſius (Thomas) not. i. 44. ii. 57.
Reiskius (Joannes Jacobus) not. i. 37 n. 271. 368. 387. 394. ii. 18 n. 145. 160. 420. 487. 512. 516. 517. 560. iii. 31. 38.

Reiskius

Reiskius laud. i. 34 n.
Rhianus em. iii. 125.
Ruhnkenius laud. i. 28. 393. ii. 97. 234.
——— not. iii. 45. 149. iv. 312.
Rufinus em. ii. 504.

S.

Salmaſius (Claudius) laud. ii. 172. iv. 228. 368.
——— not. i. 124. ii. 200. 348. 574. iv. 219.
Sappho, ut videtur, apud Hephæſt. em. i. 168.
——— apud Etymol. Magn. em. iii. 301.
——— apud Athenæum em. ii. 444 n.
——— apud Schol. Pindar. em. i. 422.
——— in Epigram. em. i. 421. ii. 583.
Scaliger (Joſephus) not. ii. 570. 574.
——— laud. iv. 381.
Schmidt (Frid. Sam.) not. iii. 150.
Schurtzfleiſchius not. ii. 148.
Scriptor Ἀργοναυτικῶν em. i. 58.
Scylax vind. iii. 375.
Seldenus (Joannes) not. ii. 150.
Semus Delius em. ii. 156.
Simmias em. iii. 551.
Simonides em. i. 82. ii. 25. 421. iii. 89. iv. 164. 313. 325.
——— vind. ii. 509.
Solon em. ii. 159. iv. 234.
Sophocles em. iii. 24.
——— in Ajac. em. i. 155. 203. 454. ii. 15. 39. 121. iii. 76. 212. 234. 386. 509.
——— expl. i. 272.
——— vind. ii. 41. 87.
Sophocles in Ægeo em. ii. 555. iv. 239.
——— Αἰχμαλώτισι em. iv. 401.
——— Andromeda em. iv. 171.
——— Antigon. em. i. 83. 91. 99. ii. 101. iii. 145.
——— Ἀχαιῶν Συνδείπνῳ em. ii. 566.
——— Ἀχιλλέως Ἐρασταῖς em. ii. 567.
——— Electra em. i. 115. 329. ii. 566.
——— expl. i. 389.
——— Hercule ad Tænarum Fab. Satyr. ii. 557.
——— Hercule Satyr. ii. 557. iv. 391.
——— Inacho em. ii. 465. 471.
——— Ion. em. ii. 526.
——— Laocoon. vind. ii. 441.
——— Oedip. Col. em. i. 187 n. 191 n. 271. 323. 416. 431. ii. 546. iii. 55 n. 144. iv. 229.
——— Oedip. Tyr. em. i. 467 n. iii. 90. 144.
——— Peleo em. iii. 54.
——— Philoct. em. i. 116. 168. 172. 180. 207. 381. ii. 9. 266. 404 n. iii. 103. 130. 146.
——— expl. ii. 164.
——— [defenſ. iv. 502.]
——— Phineo em. i. 309.
——— Ποιμέσιν em. iii. 27.
——— Trachin. em. i. 114 n. ii. 36.
——— vind. i. 114.
Sophocles apud Erotian. em. ii. 565 n.
——— apud Porphyr. em. iii. 283.

Sophoclis

Sophoclis Schol. ad Ajac. em. i. 78 n.
——— ad Antig. not. ii. 32.
——— em. iii. 214. 241.
——— ad Oedip. Col. expl. iv. 159. 404.
——— em. iii. 90. 370.
——— ad Pandoram. em. iv. 413.
Sophron em. i. 351. ii. 359. iii. 77. 155.
——— expl. iii. 75 n.
——— vind. iv. 428.
Sopingius not. iv. 227.
Soranus expl. iv. 176.
Spanheim. not. iv. 257.
Squire not. ii. 310 n.
Stephanus Byzant. em. i. 28. ii. 165. 555.
——— vind. ii. 135. 456.
——— expl. ii. 60.
Stephanus (Henricus) not. i. 401. iv. 340.
Sthenis vind. ii. 158.
Stobæus em. ii. 450. 452.
Strabo em. i. 111 n. 261. 272. 382. ii. 127. 485. 625 n.
——— expl. i. 261. 364.
Strato em. ii. 110. iii. 114. 140.
Strattis em. iii. 193. iv. 367. 381. 387. 391. 406. [506.]
Suetonius em. ii. 381. iii. 154.
——— expl. ii. 429.
——— expl. iv. 212.
Suidas paſſim not. em. et ſupplet.
——— in Emend. Heſych. em. iii. 224. 527. iv. 12. 16. 65 n. 147. 154. 159. 161. 162. 173. 183. 190. 197. 274. 306.
——— vind. iii. 548. iv. 168. 192. [475.]
——— [in Append. em. iv. 438. 440. 443. 446. 451. 452. 453. 455. 460. 464. 470. 471. 474. 480. 485. 497. 498. 499.]
[Suidas MS. iv. 437. 439. 443. 445. 447. 456. 459. 469. 476. 479. 480. 481. 485. 489. 497. 498.]
Suſario Comicus em. i. 446.
Sylburgius (Frid.) laud. i. 82.
Syneſius em. iii. 90. iv. 144. 147. 269. 270. 273.
——— vind. ii. 415.
Syneſio Frag. adjud. iii. 174 n.

T.

Taylorus (Joannes) laud. i. 348. ii. 113. iii. 118.
——— not. iv. 205.
Teleclides Comicus em. ii. 563. [iv. 491.]
Telephus Grammaticus expl. ii. 243.
Teles apud Stobæum em. ii. 363 n.
Themiſtius em. i. 137. iii. 225. 488. 559. iv. 6. 7. 9. 10. 11. 12.
Theocritus em. i. 240. 306. ii. 130. 340. 435. iii. 14. 168. 347. 358. 359. iv. 240. 241. 316.
——— expl. ii. 329. iii. 337. 352. 354. 392. iv. 53.
——— vind. iii. 167.
Theocriti Schol. em. i. 216 n. 394. ii. 120 n. 521 n. 625 n. iii. 174. 224. 317. 319. 322. 328. 331.
Theodoris em. ii. 212. 225.
Theodorus, Scriptor Eccleſ. em. i. 365.
Theodorus Metochita em. iii. 87.
[Theognis em. iv. 463.]
Theophilus ad Autolyc. em. i. 136.

Theophyl.

Theophyl. Simocatta expl. i. 337 n.
——— Frag. reſt. i. 304 n.
Theophylactus em. ii. 387.
Theophraſtus em. ii. 129. 403. iii. 383.
——— expl. i. 124. iv. 218.
——— vind. iv. 164.
Theopompus Comicus em. i. 318. 404. ii. 50. iii. 40. iv. 380. 399.
——— expl. iv. 392.
——— vind. ii. 132.
Thucydides em. i. 257. iv. 254. 255.
Thucydidis Schol. em. i. 452. iv. 252,
Timæus in Lexic. Platon. em. ii. 113. iii. 149. iv. 411 et ſeq.
——— expl. ii. 510.
Timagenes Grammaticus em. ii. 248.
Timocles Comicus em. i. 271. iii. 197. iv. 396.
Timocli Senarius reſt. i. 49.
[Tragicus Rheſo em. iv. 439.]
Tryphiodorus em. iii. 215. 228.
Twells (Leon.) laud. iv. 258.
Tymnes em. i. 290.
Tzetzes (Joannes) not. ii. 579.

V.

Valckenarius laud. i. 201. 350.
——— not. i. 37 n. 444 n. 462 n. ii. 11 n. 84 n. 193 n. 514 n. 607 n.
Valeſius (Henricus) laud. i. 166. 308. ii. 431.
——— not. i. 43. 138. iii. 278.
Varro em. i. 156. iv. 383.
Villoiſonus (D'Anſſe) laud. iii. 24.
——— not. i. 33 n.
Virgilius em. ii. 138. 196. 613.
——— expl. i. 122.
Vitringa not. ii. 76 n.
Ulpianus ad Demoſth. em. ii. 204.
——— not. i. 76.
Uptonus (Joannes) not. ii. 412. 451.

W.

Weſſelingius (Petrus) laud. i. 432.
——— not. ii. 454. 509.
Wolfius laud. i. 59 n.
——— not. i. 17.

X.

Xenarchus Comicus em. i. 96. iii. 97. 197.
Xenophon em. i. 79. 310. 320. ii. 43. 316. 474. iii. 373. iv. 346.
——— expl. i. 153. iv. 334.
——— vind. i. 285. ii. 80.

Z.

Zoſimus em. ii. 204.

INDEX RERUM

ET

VERBORUM MEMORABILIUM.

ABEΛTEPIA et ἀβελτέριον Vol. i. Pag. 9.
——— Vera iſtarum vocum ſcriptura adſeritur i. 10.
Αγαθοὸς iv. 298.
Αγαμαι καρδίας i. 13.
Αγαςὸς θάνατος ii. 419.
Αγείρειν iv. 217.
Αγημα. Ab ἄγαμαι. *Admiror.* iv. 212.
Αγκυλόχειλον iv. 235.
Αγνώμων. *Immitis.* iv. 132.
Αγος idem ac ἄρχων iv. 328.
Αγοςος Ἀκαδημίας ii. 421.
Αγριότης i. 18.
Αγρεῖ pro αἱρεῖ iv. 365.
Αγρόνδε. *In agrum.* ii. 460.
Αγυρτης iv. 217.
Αγωγίμος ἄνθρωπος iv. 142.
Æolicum Digamma iv. 213.
Αειδὴς κ) ἄπυρος iv. 231.
Αεροειδὴς iv. 286.
Αετιδες. Vox nulla. i. 312.
Æſchylus αὐρὶ pro ταχέως utitur iv. 352.
Αιγειρυ Θέα i. 148.
Αιγιάζειν. Verbum rariſſimum. i. 149.
Αιγιβάτης. *Vir gregis.* iii. 168.
Αιθριάζειν i. 149 n.
Αιλυρος et Αἰόλυρος. Idem. ii. 432.
Αιματιᾶτις iv. 349.
Αιολυργὸς iv. 283.
Αιρειν τὰ σκέλη iii. 299.
Αιρεταί. *Magiſtratus electi a populo.* iv. 154.
Αισχρῶς ἀγωνίσασθαι ii. 412.
Αιωρεῖν ii. 497.
Ακάκη ἐπεσβολίη. *An innocent raillery.* iii. 77.
Ακαλλὴς iii. 250.
Ακατάλληλα λαλῆσαι. *Seorſim loqui.* iv. 188.
Ακατιαῖος ιηδὺς ii. 478.
Ακηράσιος et ἀκηράτος non raro commutantur i. 28.
Ακροχορδὼν iv. 353.
Ακρέρεια iv. 3.
Ακτὴ Κρητικὴ ii. 560.
Ακυδρον iii. 310.
Αλευρόμαντις ii. 543.
Αλη. *Travels.* iv. 19.
Αληθεία Antiphonis iv. 402.
Alexandrides Hiſtoricus i. 9.
Alexandridæ, ſive potius Anaxandridæ, Helenam ſolus laudat Suidas, ibid.

Ἀλιμενότης iii. 21.
Aliter loquuntur Tragici, aliter Comici ii. 193 n.
Ἀλκμαιωνίς. Poema Epicum. ii. 475.
Ἀλλοτριόχρως i. 407.
Ἀλοᾶν. Verbum nequam. i. 350.
Ἀμέθυστος iv. 200.
Ἀμειψιρυσμία iii. 480.
Ammonius Philoſophus i. 141.
Ἀμπαλίνωρος. Vox ne Græca quidem. i. 33.
Ἄμπελος. Ebrietatis mater. iv. 98.
Amphidis Γυναικομανία i. 407.
Ἀμύειν. Verbum ſpurium. i. 39.
Ἀμύχεσθαι. Verbum antiquum. ii. 571.
Amygdalæ ad potandum mire faciunt iii. 27.
Ἀμφαγαπάζειν ii. 570.
Ἀναβάδην ἀναπαύεσθαι. Quid ſit. i. 41.
Ἀναγωγία iii. 48.
Ἀναθήσεις φέρων i. 44.
Ἀναθολοῦν iv. 220.
Ἄναλτα κρέα. *Carnes non ſalſæ.* iv. 147.
Ἀνάπειρα i. 46 n.
Ἀναπαύειν idem ac ἀνακλίνειν iv. 287.
Anapæſtum in 4to loco reſpuunt Tragici i. 113. iv. 171.
Ἀνασυρτόπεπλος ii. 502.
Ἀνατιμᾶν i. 60.
Anatolius SALUTIO dictus ii. 431.
Ἀνέγγυος iv. 327.
Ἀνένδοτος γῆ. *Hard ground.* ii. 492.
Ἀνεξόδιαστος ii. 180 n.
Ἀνθρακεύειν iv. 374.
Ἀνθρήνη et ἀνθρήνιον i. 21.
ANGLI ſemigræci ii. 510.
Ἀνίλλεσθαι τὰς προθυμίας. *Corripi voluntatem.* iv. 174.
Ἀνοινάριος. Vox ſpuria. i. 62.
Ἀντίκρυς iv. 370.
Ἀντίπαις iv. 327.
Ἀνώγαιον. *Room for entertaining of company.* iv. 242.
Ἀνώπιστος iv. 350.
Ἄξιός εἰμι i. 59.
Ἀπανοῦργον. Vox rariſſima. iv. 366.
Ἀπηνεώθη i. 69.
Ἁπλοῖς ἐπταδίῃ. Quid ſit. i. 71.
Ἁπλοῦν ἔρχεσθαι i. 338.
Ἀπογραΐζειν iv. 141.
Ἀποδόσθαι. *Vendere.* iii. 105.
Ἀποκοντοῦν i. 390.
Ἀποκραιπαλισμὸς iv. 351.
Ἀποκρυπτεῖν iii. 159. n.
Ἀπόλλων Αἰγλήτης iv. 167.
Ἀποληρεῖν iii. 73 n.
Ἀπομετρεῖν. *Meaſure out.* iv. 378.
Ἀποπινοῦν iii. 542.
Ἀποῤῥάπτειν. *Obturare.* iii. 35.
Ἀπορησια, Ἀπόρησις, Ἀπόῤῥησις i. 73.
Ἀποσκορακίζειν iv. 250.
Ἀπόστασις. *Cella.* i. 364.
Ἀποστροφὴ i. 77.
Ἀποτελεῖοι. Quinam vocati ſunt. i. 79.
Ἀπουσία. Verbum nequam iii. 38.
Ἀπουσία. Vox forenſis iv. 427.
Ἀποφορά. *Anhelitus fœtor.* iv. 258.
Ἀποφορτίσασθαι. *Multitudinem diminuere.* iv. 261.
Ἀποφρύγεσθαι ὑφ' ἡδονῆς. iii. 34.
Ἀποφώρησις ii. 376.
Ἄπρακτος ii. 219.
Ἀπώμοτος iv. 228.
Aquæ Cutiliæ ii. 485.
Ἀρκίη γαστὴρ iii. 39.
Ἀράχνης χιτών. *A ſpider's web.* ii. 536 n.
Ἀρβύλη et Ἀρβύλις iv. 289.
Arganthonius ſive Arganthoneus mons i. 81. 215.

Αργυροχαλίνος iii. 190 n.
Αρθροπέδη. *Compes.* iii. 120.
Αριθμοὶ iv. 271.
Arion Dithyrambi inventor i. 84
Ariſtias Satyrographus ii. 478.
Ariſtiæ luſus ii. 477.
Ariſtio i. 104.
Αρκάς κυνῆ ii. 465.
Αῤῥενοβασία iii. 169. n.
Αῤῥενοβάτης ibid.
Arrianus Attici moris ſervantiſſimus i. 171.
Αρτιπαγές. *Novum.* iv. 318.
Αρτος ΕΠΟΥΣΙΟΣ ii. 574.
Αρτύτική. *Ars conficiendi condimenta.* iv. 377.
Αστροβολῆσαι. *Siderare.* iv. 174.
Αστροθέτης ii. 610.
Αστροις σημαίνεσθαι ii. 387.
Athenæus Augiæ ſtabulum ii. 594.
Ατμενὶα iv. 254.
Ατελεσεώδης ψυχὴ ii. 521.
Ατύλωτος. Vox notanda. ii. 283.
Αυγὴ πυρὸς i. 394.
Αυλαξ iv. 57.
Αυθωρεὶ iv. 269.
Αυλητικὸς νόμος iv. 325.
Αυλιος θύρα i. 34.
Αυλὸς iv. 26.
Αυλών. *Cloaca.* iv. 246.
Αυον κῆρ iv. 322.
Αυτοκίνητον i. 88.
Αυτολήκυθος iv. 220.
Αφ' ἡμέρας ii. 267.
Αφανίσαι i. 91.
Αφανίζειν. *Ebibere.* iii. 16 n.
Αφαυαίνεσθαι iii. 43.
Αφελὴς γυνὴ iii. 57.
Αφελῶς γράφειν iii. 43.
Αφοσιώσασθαι τῷ βίῳ. *Vitæ ſatisfacere.* iv. 141.
Αφροδίσιος ὅρκος i. 170.
Αφύξιμος οἶνος ii. 277.
Αχθοφορεῖν. *Bajulum agere.* iv. 168
Αχρωμος. Vox rarior. i. 95.
Αψήφιστον ii. 396.

B.

Βαθύπελμος ii. 48.
Βαΐς. *Ramus palmæ.* iv. 353.
Βακχιάδαι. Corinthii ita dicti. iv. 354.
Βάμβα ii. 339.
ΒΑΜΒΑΚΙΔΗΣ ibid.
Βάρις i. 327.
Βέδος. *Urbs. Sedes. Statua.* iv. 167.
Βένδις. Diana ita dicta ii. 271.
Βενετοί. *Veneti* ſive *Venetii* iv. 280.
Βεῦδος. *Ornamentum muliebre.* iv. 167.
Βηματιστής. *Dimenſor.* iv. 310.
Βληστρίζω. Vox rarior. iv. 354.
Βλοσυρὸς λοφος ii. 253.
Βόλος idem ac Ὁ βαλλόμενος ὀδοὺς iv. 184.
Βοὸς πόρον. *Boſphorum. Bovis jugum.* iv. 141.
Βορβορῶπις ii. 501 iv. 283.
Βουβὼν ἐπήρθη iii. 45.
Βουβρώστις iv. 354.
Βουκόρυζος ii. 579 n.
Βοῦς ἐπὶ γλώττῃ iv. 158.
Βρενθινά. *Radices.* iv. 281.
Βρεττανια iv. 171.
Βρισαύχην. *Cui caput* ſive *cervix inclinata eſt.* ii. 493 n.
Βύζην iv. 252.
Βυσαύχην ii. 493 n.

C.

Carmen Ithyphallicum ii. 617.
Chryses. Nomen Sacerdotis. ii. 538.
Cios. Urbs Myſiæ. Cios autem inſula Geographicis ignota. i. 81.
Cleophon Τυροποιὸς iii. 95.

Comici

Comici verſiculos a Tragicis mutuari ſolebant i. 150.
Cylabras. Nómen viri. ii. 333.
Cretica farina ii. 566.
Corus ventus iii. 535.
Καθάπαξ. *Ut uno verbo dicam.* iv. 145.
Καθωσίωσε. *Deſpondit.* iv. 260.
Καὶ μᾶλλον i. 275 n.
Καὶ μόνον i. 274.
ΚΑΙΡΟΣ ΣΥΚΩΝ i. 330.
Καιρȣ παραστατικὸν i. 120.
Κακὰ κακῶν iii. 101.
Κακηπελία ii. 524.
Καλάμη i. 303.
Καλὸς Μελιταῖος ii. 130.
Καλύπτειν. *Obſcurare.* iii. 159.
Καμμασῆνες iv. 330.
Κανάστρα. *Fictilia.* iv. 210.
Κανδυλοσβέστης. *Moth.* iv. 54.
Κἀντεῦθεν. *Hoc ipſo. Exinde.* iv. 229.
Καπηλείȣ θύραι i. 309.
Καπάναξ. *Storea.* iv. 398.
Κάπηλος λόγων iii. 189.
Κάπτειν iii. 197.
Καρδοπίων iv. 123.
Κάσαι iv. 315.
Κασαλβάς. Ὄνομα ἑταίρας. iv. 114.
Κατὰ κῶλα πεσεῖν. *Ad genua cadere.* iv. 150.
Κατὰ τὸν τρόπον iv. 259.
Κατὰ χρόνον τὸν ἱκνέμενον. *At the time appointed.* iv 170.
Κατά γε τὴν ἐμὴν i. 107.
Κἄτι ii. 76.
Κᾆτ᾽. *Deinde.* iv. 260.
Κατάβατος ii. 358.
Καταβαίνειν i. 121.
Καταβελὴς iii. 104.
Καταγγίζειν iii. 197.
Κατάγλωττα ποιήματα ii. 605.
Καταγλωττίζειν ibid.
Κατάδενδρος ii. 358.
Κατάκομος. *Crinitus.* ii. 359 n.
Καταληρεῖν iii. 72.
Καταῤῥάχιν iv. 240.
Καταῤῥοίκης iv. 331.
Κατασπιλάζειν iv. 301.
Κατασαμνίζειν iii. 197.
Καταστέλλειν i. 295.
Κατασκεδάζειν i. 320.
Καταστροφῆς τυχεῖν. *Mori.* ii. 453.
Κατατυχεῖν. *Bene ſe habere.* iv. 186.
Κατελλείπειν τῆς παρθένȣ ii. 116.
Κατευμεγεθεῖν iv. 302.
Καυλὸς iv. 26.
Κελαρύζειν. Vox Homerica. i. 335
Κέμματα. *Veſtigia* iv. 332.
Κέντρον. *Spica. Spike* iv. 58.
Κεράμβυξ. Vox Theſſalorum. iv. 168.
Κέραμος. Vox Cypriorum iv. 204
Κέρας. Inſtrumentum piſcatorium. ii. 425.
Κέρκωπες. Homines nequam. ii. 580 n.
Κερκώπων ἀγορά. *Forum Cercopum. Cheapſide.* ibid.
Κηρίναι. Mulieres ita dictæ i. 343.
Κηρὸς. *Fucus muliebris.* iv. 363.
Κηροπλάσται. ibid.
Κήρυξ. Piſcis. ii. 426.
Κίβυσσις ii. 120 n.
Κιβώτια. Ægyptia pocula. iv. 177.
Κίνδα ii. 69.
Κινεῖν. Verbum nequam. ii. 466.
Κιξάλλης iv. 313.
Κιστοειδὲς i. 261.
Κίταρις. *Diadema.* iv. 397.
Κιττοφόρος ii. 203.
Κλῆθρη. *Ex robore.* iv. 132.
Κλητορία. *Solemnia.* iv. 154.
Κναξζβὶ λευκὸν ii. 565.
Κνήθειν, Κνίζειν, et Σκίζειν. Idem. iv. 198.
Κνηστὸς iv. 311.
Κνίσα primam corripit. i. 407.
Κνισολοιχὸς ibid.

Κοάλεμος iv. 330.
Κοινολεχὴς iii. 117.
Κοίτη iv. 390.
Κοιτὶς γρυτοδόκη ii. 338.
Κοκύας i. 352.
Κολαβρίζειν iii. 110.
Κολάζειν τὸν λόγον i. 132.
Κολάσμα iv. 298.
Κολυττὸς. Nomen δήμου iv. 218.
Κόμης. *Claſſis Præfectus*.iv.206.
Κομμώτριαι iv. 363.
Κόνδυ iv. 278.
Κονίποδες iv. 328.
Κόρος. Ornamentum muliebre. i. 355.
Κόντος. Membrum virile. i.390.
Κορσωτεὺς iv. 308.
Κορώνη νυκτινόμος ii. 585.
Κραντῆρες iv. 51.
Κρατήριον. *Crates. The Rack.* iv. 231.
Κρέας ἀσόλοικον iii. 96.
Κρέκα iii. 116.
Κρόνιππος iii. 117.
Κρότωνος ὑγιέστερος i. 366.
Κρωβύλου ζεῦγος iv. 176.
Κυαμίτης. Heros Atticus ita dictus. ii. 468.
Κύββα i. 347.
Κυδαίνειν. Verbum in *Re funebri* uſurpatum. ii. 139.
Κυλίκειον. *Cup-board*. i. 359 n.
Κύλιξ ῥοπαλωτὴ. Quid ſit. i.373.
Κυλίσκη. Vox nulla. i. 358.
Κύπασσις i. 373.
Κύπρεις κτησία. *Cellæ meretriciæ præpoſita*. i. 368.
Κυπτάζειν i. 347.
Κύπτης. *Cinædus*. ibid.
Κυρηβασια iv. 115.
Κυσοτράπεζος ii. 23.
Κυφόνωτος iii. 121.
Κωνίας οἶνος iii. 126.
Κώτιλοι λόγοι ii. 312.
Χάλιξ iv. 251.
Χαλκέος ὕπνος iv. 236.
Χαλινάριον iii. 190.
Χαλυβώνιος οἶνος iii. 195.
Χαρίσιοι. *Placentæ* ii. 368.
Χαρνῆθεν. Pro Ἀχαρνῆθεν ii, 606.
Χειλοποτεῖν. Verbum rariſſimum. i. 26.
Χειρίδες. *Manuum integumenta*. iv. 394.
Χίμαρος ἄθορος iv. 169.
Χιλιόω iv. 407.
Χῖος. Mons Spartæ. iv. 223.
Χῖος λίθος ibid.
Χῖος οἶνος ibid.
Χιτὼν τριγλοφόρος. *A fiſhing net*. ii. 536.
Χλαῖνα λινοῦλκος. *A net*. ibid.
Χλαῖνα Πελληνὶς ii. 585.
Χορτοβάμων. Silenus dictus ii, 482.
Χρυσὶς πανσέληνος ii. 390.
Χρυσοθήκη ii. 391
Χρυσὸς Δαμαρέτιος ii. 509.
Χρυσοχάλινος iii. 190. n.
Χρὼς ἴδιος i. 408 n.
Χώνη. *Infundibulum*. iv. 245.
Χώραν βλέπειν. *Coram videre*. iv. 132.
Χῶρος ἀποκρίσεως. *A Houſe of office*. ii. 376 n.

D.

Δαιὸν κῆρ iv. 322.
Δάρατον iv. 311.
Δατισμὸς. *Locutio barbara*. iii. 122.
Datus, ſive Datum. Urbs Thraciæ i. 112.
Δὲ verſum inchoare nequit ii. 172.
Δὲ δή. Crebrius occurrit. iv. 364.
Δειλαὶ δάκνεσθαι i. 38.
Δειλάκρα iv. 237.
Δεκατευτήριον. *A Cuſtom-houſe*. i. 118.

Δέλτιον

Δέλτιον iv. 165.
Δενδρίτης iv. 355.
Δεραγχὲς iii. 49.
Δευσοποιεῖν. Vox rarior iv. 298.
Δέω. *Precor.* Verbum antiquum. ii. 368.
Δήεις. Verbum Homericum. ii. 511.
Δῆθεν orationem inchoat i. 60 n.
Δηλός. *Vinum.* Vox Sicula. i. 306.
Δημήτηρ εὔχλοος i. 436.
Δῆμος Κολυτλὸς iii. 525.
Διαβάλλεσθαι. *To chouſe.* iii. 51.
Διαίτα τῦ ὀρανῦ iv. 262.
Διακαραδοκεῖ i. 310.
Διακένως iv. 253.
Διακλᾶσθαι i. 166.
Διακλυστήριον i. 372.
Διαλαλία iii. 200.
Διαμηρίζειν. Verbum nequam. iii. 140.
Diana LAPHRIA ii. 318.
Διαξιφισμὸς iv. 329.
Διαπλεύσαι τὸν βίον i. 20. n.
Διαράμενος i. 122.
Διατρυφῆναι. *Luxu corrumpi.* iv. 194.
Διάφορον. *Pecunia.* i. 127.
Διγλώσσος. *Bilinguis.* i. 128.
Διθύραμβος primam nunc brevem, nunc longam habet. ii. 528.
Διὶ εἴκελος iv. 311.
Δικαιολογία iv. 186.
Δίκη πρόδικος iii. 161.
Δίκης ὀφθαλμὸς i. 135.
Δικαῖος εἰμὶ i. 59. n.
Δικόρος iv. 165.
Διμίτριος. Vox ne Græca quidem. i. 137.
Διυδυμὴ iv. 319.
Διονύσυ σκύφος ii. 552.
Διοργάνωσις iv. 282.
Διπλοΐη. *Aſtutia* iv. 132.
Διφθερίας ii. 586.
Διχὰ λαλιᾶς. *Sine ſermone.* iv. 188.
Δορατοθήκη iv. 238.
Δορύναμα ii. 487.
Δραιόν. *A Dray.* iv. 86.
Δρύππα ἰφολκὶς ii. 560.
Δρύψελον ibid.
Δρῶπαξ. Quid ſit i. 143.
ΔΥΣΑΛΚΙΣ. Vov rariſſima. ii. 304.
Δυσαύλητος Ὑμέναιος ii. 294.
Δυσγάργαλις i. 146.
Δύσηρις. Nomen mulieris. i. 235.
Δωδεκάκρυνον στόμα iii. 56.
Δωμάτιον ἀδιάπνευστον ii. 386.
Δωσίπυγος iii. 57.

E.

Εγγυᾶν. *Mutuo dare.* iv. 205. 260.
Εγγυάσθαι. *Mutuo ſumere.* iv. 205.
Εγκομβώσασθαι i. 158.
Εγχυτρισμὸς iv. 262.
Εθνοπλήκτης i. 159.
Εἶρε idem ac ἔῤῥε iv. 148.
Εκ διάρσεως μάχεσθαι ii. 85.
Εκ παντὸς τρόπε iv. 172.
Εκβολὴ λόγυ. *Digreſſio.* iv. 213. 251.
Εκληρεῖν iii. 73 n.
Εκλοφίζεσθαι i. 181.
Εκλυτος. *Defatigatus.* iv. 257.
Εκπαθῆς i. 331.
Εκπωμα δακτυλωτὸν ii. 531.
Εκφυσήματα. *Puſtulæ.* iii. 194.
Ελελεῦ i. 161.
Ελεὸς et Ελεὸν. *Menſa coquinaria.* iii. 172.
Ελληνικὰ ἁμαρτήματα i. 10 n.
Ελθεῖν πρὸς αὐλὸν iv. 234.
Ελινύς. Vox notanda. ii. 9.
Ελινύας ἄγειν. *Otiari. Otia peragere.* ii. 8.
Ελλογος. Vox rarior. i. 163.

Εμβολὴ πνεύματος i. 338.
Εμπύλκι. *Infulæ.* iv. 249.
Εμπύρευμα. *Ignis reliquiæ.* iv. 259.
Εμπυρεύομαι. *Accendo.* ibid.
Εν ἀδράκτοις. *In ſuis domibus.* iv. 214 n.
Εν ἀπράκτοις καθῆσθαι ii. 219.
Εν εἴδει ii. 345. n.
Εν τοῖς Λαχάνοις. *In the herb-market.* iii. 127.
Εν χώρᾳ ὁμήρων. *Loco obſidum.* iv. 133.
Εναίσιμος i. 170.
Εναισχύνειν i. 350.
Εναύειν idem ac Ἐνιαύειν iii. 63.
Ενδελεχισμὸς iv. 260.
Ενόδιος. Nomen Mercurii iv. 280.
Ενόσις iv. 172.
Ενώπια ii. 473.
Εξ αὐτῆς. *Statim.* iv. 256.
Εξ ἐπιδρομῆς *Obiter.* iv. 292.
Εξαράττειν i. 178.
Εξέχεσθαι ii. 249.
Εξηρτῦσθαι iii 65.
Εξοδος. *Outgoings. Expences.* iv. 165.
Εξυβρίζειν i. 272.
Εξώστρα i. 184.
Εορταί. Fabula Menandri. ii. 446. n.
Επίσηθειν. *Inſpergere* iv. 260.
Επ᾽ ἀσπίδα. *To the left.* i. 311.
Επὶ δόρυ. *To the right.* i. 311. n.
Επὶ μίαν. *One by one.* iii. 415.
Επ᾽ ἐρημίας. *Sine æmulo.* iv. 135.
Επ᾽ ὀψίας τῆς ἀκμῆς. *In the duſk of the evening.* ii. 150.
Επαναβλῆδον i. 184.
Επιβωμῖται. *Sacrifici.* iv. 265.
Επιγάμος iv. 309.
Επίγυα adſeritur contra Kuſter. i. 189.
Επιδαίσιος οἶκος ii. 572.
Επιδεύτεροι iii. 95.
Επιδημία ξένων ii. 452.
Επιδόρπιον ὕδωρ ii. 576.
Επιθεῖναι κράτος i. 195.
Επικαρπία iv. 261.
Επικώμος iv. 309.
Επιμετρεῖν iv. 378.
Επινεφεῖν i. 397.
Επιπόλαιος i. 141.
Επιρραπίζειν iii. 68.
Επισημαίνεσθαι iii. 192.
Επίσκια χωρία. *Loca umbroſa.* iv. 313 n.
Επιτάρροθος iv. 320.
Επιτεταμένος. *Intent upon.* iv. 169.
Επιτιμᾶν. *To raiſe the price.* i. 196.
Επίτροπος *A Hind.* iv. 290.
Επίφαυσις iii. 51.
Επίφυλλις iii. 68.
Επίχαλκος ἀσπὶς iv. 239.
Επιχειλὴς ii. 577.
Επτάπεκτος ii. 578.
Error ex affinitate Δ et Λ iv. 197.
—— ex geminatione literæ O iv. 204.
Ερέβινθος. Vox nequam. ii. 561.
Εριψ. *Cadaver.* iv. 135.
Ερμαῖα ii. 587. n.
Ερμεῖον iv. 16.
Ερμῆς ἄχειρ iv. 373.
Ερμηνεύειν ἐς τὰς πινακίδας. *In tabulas referre interpretationem.* iv. 388.
Ερυσίβη iv. 31.
Ετοιμολόγος ii. 583.
Εψιάσιμος iv. 357.
Ευαγεῖς ὕμνοι ii. 366.
Ευαγρεσία i. 240.
Ευαγροσύνη. Vox nulla. ibid.
ΕΥΑΡΧΟΣ. *A Hanſeller.* ii. 427.
Ευάζειν iv. 126.
Ευασμὸς ibid.
Ευβόστρυχος ii. 228.
Ευδίας iv. 207.
Ευδοκεῖν τῇ εἰρήνῃ. *To agree to a peace.* i. 197.

Euhemeri Sacra Hiſtoria ii. 459.
Ευημερῆσαι. *Victoriam reportare.* iii. 74.
Ευηχεῖς ὕμνοι ii. 581. iii. 70.
Ευθηλέμενος iii. 75.
Ευθηλήμονα μόσχον ibid.
Ευθιξία i. 200.
Ευθὺ τȣ̃ Διὸς i. 201.
Ευθυῤῥημονεῖν ii. 582.
Ευλαγής. Vox ne Græca quidem. ii. 97.
Ευλιστος iv. 324.
Ευμαρις ii. 48.
Ευοίνιστοι λοιβαὶ i. 217.
Ευοίστος ii. 440 n.
Ευπάθημα. *High Life.* i. 332.
Ευπλευρος. *Bene ſanus.* iv. 7.
Ευπροσώπος ii. 515. n.
Euphorio Chalcidenſis. Puerorum amator ii. 606.
Euphorionis Ατακτα ii. 602.
——— Χιλιάδες ibid.
Eurotas. Pars muliebris. ii. 587.
ΕΥΡΥΚΛΥΔΩΝ. *A Hurricane.* ii. 289.
Ευρυλόγος ii. 188.
Ευρωπὸς iv. 314.
Ευφεγγὴς i. 208.
Ευχέρεια iv. 267.
Εφ᾽ ἑαυτȣ̃ iv. 221.
Εφεσιν λαβεῖν i. 400.
Εφήβεια. *Juventus.* iv. 274.
Εχέτλιον iv. 57.
Η ἔσω γραφὴ ii. 308.
Ηγεῖν ſive Ἡγέειν. Verbum antiquum ii. 367.
Ηθολογεῖν iv. 265.
Ημάρσενος iv. 250.
Ημικοτύλιον iv. 293.
Ηπανία ii. 402.
Ηρετισάμην i. 250. n.
Ητριον. *Tumulus.* iv. 251.

G.

Γ ante vocales tantum ponitur. iv. 279.
Γαιών. *Sepes terrea.* ii. 482.
Γέλγη. *Locus ubi ſcruta venduntur.* iv. 106.
Γέλως ΜΝΗΣΤΗΡΙΩΔΗΣ. *Riſus* Procax. ii. 508.
Γελαστῖνος ii. 503.
Γεῦν. Dorice pro Γȣ̃ν. iv. 192.
Γεῦσαι iii. 172.
Γεφυρίζειν i. 103.
Γῆρας ii. 213 n.
Γηράματα iv. 321.
Γιγλισμὸς ii. 506.
Gloſſæ Nomicæ i. 296.
Γλȣτοὶ εὐαφεῖς. *Clunes molles, habitiores.* ii. 504.
Γλȣ́των. *A Glutton.* iii. 420.
Γλῶσσα ταμιεία i. 105.
Γναθαίνα et Γναθαίνιον. Scorta celeberrima. i. 105.
Γνάθος πυρὸς iii. 75.
Γρόνθος iv. 156.
Γρύτη ii. 338.
Γρυτοπώλης. *A Haberdaſher of ſmall wares.* ii. 339.
Γύννις i. 110.

H.

Henna. Umbilicus Siciliæ. i. 168.
Hercules Καλλίνικος ii. 558.
Hercules Ὁμόγνιος. iii. 149.
Hercules. Celtis λόγιος θέος. iv. 429.
Heſychii Lexicon ex pluribus conflatum iv. 320.

Ἐπίσ

I.

Ιαίνω primam producit. iv. 103.
[Iambicos Tetrametros Acalecticos GræcaComœdia non admittit. iv. 454. 455.]
Ιδρίτης iii. 98.
Ιεροβάτος κόννος ii. 607.
Ιερονίκης i. 282.
Ιερόχρηστα λόγια ii. 442.
Ικελος primam corripit. iv.311.
Ικρια i. 148.
Ιλλάδες iv. 283.
Ιλλῶς i. 262.
Ιλλωπτειν ibid.
Incubare iii. 64.
Ινηθμὸς iv. 275.
Inſcriptio apud Murator. ii. 179
Io Chius ii. 529.
——— Ἀοῖος ἄστηρ dictus ib.
Ιπνία λύματα i. 268.
Ιπνίτης ἄρτος i. 271.
Ιπνος ἐλεφάντινος. *An ivory loghouſe.* i. 270.
Ιππαφέσεις i. 266.
Ιππόθορος νόμος iv. 325.
Ιππομάνης λειμὼν i. 272.
Ισαλής. Vox nova et elegantiſſima. iv. 248.
Isis λινόπεπλος ii. 488.
Ισολογίαν ἔχειν i. 276.
Ισόψεις οἰκίαι i. 277.
Ισοχειλεῖς i. 278.
Ister Callimachius ii. 613.
Iſtri Ατακτα, ſive *Miſcellanea Attica.* ii. 614.
Iſtri Απόλλωνος Επιφάνειαι ii. 615.
Iſtri ψυχρότης ii. 619.
Ιτριον i. 254.

L.

Λάβδα ii. 168.
Λαβεῖν ἐπὶ τῇ γυναικὶ i. 155.
Λαβροποτεῖν. Verbum rariſſimum. i. 26 n.
Λαρυγώδης ii. 200.
Λαθραίως. *Clam.* iv. 300.
Λαιβὸς. *Lævus.* iv. 213.
Λαιδρὸς iv. 212.
Λαῖτος. *Lætus.* iv. 213.
Λάμπη iv. 332.
Λᾶς Dorice pro Λῇς, Θέλῃς. iv. 203.
Λάτρις ii. 213.
Λεγνωτὰ iv. 52.
Λεία. *Præda.* iv. 213.
Λειχάζει ii. 169.
Λεοντηδὸν iv. 333.
Lesbia Coma i. 368.
Λεσβιάζειν ii. 168.
Λέσβιον φάτνωμα. *Laqueare Lesbium.* iv. 374.
Leuco Comicus. Agnonis Filius. i. 382.
Λέχος γαστροβαρής. *Uxor gravida* ii. 517.
Λέων. *Pellis leonina.* ii. 548.
Λεωργὸς i. 159.
Λήθης γῆρας i. 385.
Ληροί. *Leria* iii. 72.
Λιθοκονία. *Pebble-plaiſter.* iv. 85.
Λίθον πυρητόκον. *Lapidem igniarium.* ii. 591 n.
Λιμόψωρος ii. 399.
[Λιπαρὴς primam producit. iv. 459. Leviter a vero aberrat conjectura mea. Auctore enim MSS. C. C. C. Oxon. delenda ſunt τὸ λῖ μακρὸν, quippe quæ infra v. Λιπαρεῖ loco ſuo legantur.]
Litera brevis ante liquidam producitur. iv. 323.
Λόγιος. *Eruditus. Literis inſtructus.* i. 139.
Παντοίως λόγιος. *Omnifariam eruditus. Undequaque doctus.* ibid.
Λόγοι τῆς βασιλείας ii. 207.
Λορδὸς et Λόρδωσις i. 392.
Λόρδων ibid.
Λύδον εἰς πέδιον ii. 496 n.

Λυκοθαρσὴς iv. 335.
Λύκος χανὼν iii. 80.
Λυπρὸς et Λυπηρός. Idem. i. 174.
Λυσίστρατος ὁ σκωπτόλης ii. 175.
Lyde τρίπορνος ii. 519.
Lyſias et Æſchines *Socraticus* inimici. ii. 623.

M.

Μὰ τὸν ii. 324 n.
Μαγὰς iv. 268.
Μαιμάκτης iv. 331.
Μανιόκηπος ii. 501.
Μαννος ſive Μόννος. *Manile.* iv. 240.
—— Doribus proprium. iv. 241.
Marmor Mileſium ii. 553.
Marmor Sigeenſe ii. 367.
Μαρσίππος iv. 207.
Μαρτυρίαν ἐμβαλέσθαι ii. 113.
Μάσημα ii. 434.
Μάστιξ ἀστραγαλωτὴ ii. 198.
Μαστροπὸς et Μαυλιστής. Idem. iv. 233.
Μασχάλην αἴρειν. *To heave the elbow.* iv. 231.
Μέγιστον ἔχειν καιρόν. *Maximum momentum habere.* iv. 334.
Μεθυσφαλής. *Vino carens.* iii. 122.
Μελανία iii. 191.
Μειλίχιος iv. 331.
ΜΕΛΛΟΣΤΡΑΤΕΙΝ ii. 201. iii. 22.
[Μέλε diſſyllabon, iv. 497. Τὸν Διὸς etiam MS. C. C. C. Oxon.]
Μεμυκὼς ἔλεφας. *Speaking Ivory.* iv. 224.
Menandri Ἁλιεῖς Ἀρρηφορούμεναι ii. 457.
—————— Δύσκολος. ii. 446.
—————— Μισούμενος ii. 445.
—————— Παννυχίδες ii. 446 n.
Menandri Περικειρομένη ii. 446.
Μερμίθα iv. 315.
Μέταλλων μεσουρανεῖς. *Metallorum columnæ.* iv. 332.
Μεταξυλογία i. 402.
Μετριασμὸς ii. 422.
Μετρίας τινὰς ii. 334.
Μήκων iv. 58.
Μηλοῦχος i. 368.
Μηρίζειν. Verbum nequam. ii. 606.
Μηρίζος. Mons Thraciæ. i. 315.
Μιλλὸς i. 419.
Μιλλότης. Vox Græciæ reſt. i. 420. iv. 38.
Μίλτος. *Ceruſſa.* iv. 363.
Μιμηλότης. Vox rarior. i. 405.
Minerva ΠΙΤΑΝΑΤΙΣ. ii. 165.
Μνιαρὸς i. 410.
Μνοῦς ibid.
Μόνιος. Θὴρ μόνος. *Aper.* iv. 240.
Μονοτρόπος. *The Bachelor.* i. 459 n.
Μονοτρόπος βιός. *Single life.* Ib.
Μουσῶν ἀνθρηνιὸν i. 22.
Μουσῶν ἐνδιαίτημα. *Muſarum deliciæ.* iv. 133.
Μύκαι ii. 477 n.
Μῦς λευκὸς i. 412.
ΜΩΡΩΝ ἀνάστασις. *The promotion of fools.* ii. 430.
Μῶθαι. Verbum antiquum. i. 462.
Μῶϋ iv. 265.

N.

Νεάζειν ii. 199
Νεκροβίον ii. 279 n.
Νενημένοι λίθοι i. 353.
Νέοιη iii. 140.
Νεόρτος iv. 341.
Νῆψις. *Attentio. Cura. Vigilantia* iv. 227.
Νόμιμα βαρβαρικὰ i. 233.
Νομιστεύειν i. 417.

Νόμος. *Nummus.* Vox Sicula. i. 418.
Νόμου χάριν ii. 363.
Νοσφισμὸς iv. 261.
Νυκτοπεριπλάνητος iii. 141.
Νυμφόδας ii. 525.
Νῦν δη. *Nunc ſcilicet.* iv. 336.
Νωθὲς τῆς διανοίας iii. 45.

O.

Οἱ ὑπεράνω πλεονασμοὶ ii. 510.
Οικεῖν οἶκον i. 447.
Οικοι μένειν iii. 23.
Οἰκοφθόρος iv. 157.
Οἴκων ἄνθη. *Picturæ.* iv. 220.
Οιστός. Οιστικός. Οιστικῶς ἔχειν. ii. 439.
Ολβιογάστωρ i. 407.
Ολιγοδεὴς iv. 309.
Ολιγοστὸς iv. 265.
Ομμα πελείας ii. 41.
Ομμα νύμφας ibid.
Ομμα νυκτὸς ibid.
Ομματα πλατύλογχα ii. 567.
Ομματολοχίτης. *Qui oculis inſidias facit.* iv. 177.
Ομοχροΐα iv. 164.
Ονεύειν i. 452.
Ονηΐστος ii. 42.
Ονοβάτις iv. 328.
Ονοκίνδιος ii. 69.
Ονος ὕεται i. 438.
Οπλοστρατηγὸς iv. 375.
Οπως ἀναθήσεις. Attica locutio. i. 45.
Ορθίας ii. 70.
Ορθοτίτθιος i. 444.
Ορνιθεύεσθαι iii. 153.
Οροφιᾷν. *To rooſt.* iv. 264.
Ορτυγοκοπεῖν iii. 153.
Ορυξ iii. 121.
Οσια πόμπη i. 30 n.
Οστακὸς et Ἀστακός. Idem. iii. 96.
Οστέα κεῖνα. *Oſſa illa cara.* ii. 608.
Ουδ᾽ ὁτιοῦν iv. 223.
Οὐδὲν μ᾽ ὀνήσει ii. 594.
Ουρά. *Cauda. The ſeat.* iv. 34.
Οὐρίαχος. *Pars media remi.* iv. 241.
Οφθαλμίζειν. Verbum rariſſimum. i. 459.
Ophelionis Ἰάλεμος i. 458.
Οχλος κεραμῶν i. 252.
Οψων. *Obſonator.* iv. 14.

P.

Παῖξαι iv. 210.
Παῖς τύχης. *Fortunæ filius.* ii. 624.
Παῖς ὑαλινὸς. *A glaſs-waiter.* ii. 35 n.
Palamedes iv. 271.
——— ἀλευρόμαντις ii. 543.
Πάλιν γὰρ αὖθις iii. 54.
Παλίμβαλης ii. 16 n.
Παναώριος ii. 18.
Πάνος ἀγάπημα iii. 155.
Πάνος ἄγημα iv. 211.
Πάνος ἄντρον iii. 167.
Πάνος σκῶλος ibid.
Παντὸς διεκπαίειν. *Omnia penetrare* iv. 227.
Παρ᾽ οὐδὲν ἦλθεν ἀνατρέψαι. *Pæne evertit* iv. 321.
Παράγεσθαι iv. 263.
Παραγωγαὶ iv. 262.
Παραζωστρὶς iv. 277.
Παραθεῖναι ii. 243 n.
Παραστὰς ii. 85.
Παράστασις ii. 522.
Παράτιλτρια i. 211.
Παραύτα. *Statim.* iv. 178.
Παρευρημένως ii. 28.
Παρέξεσθαι μαρτυρίην ii. 448.
Παρήοροι τριχὲς ii. 467.
Παρθ᾽νος. Pro Παρθένος. ii. 511.
Παριστορεῖν ii. 26.
Πάσματα. *Plaiſters.* iv. 237.
Pediculi e collo ſuſpenſi τεταρταίοις

ταίως ſive *quartana laborantes* ſanant i. 367.
Πεζαὶ ἑταίραι iv. 308.
ΠΕΡΙΑΛΓΗΣ. Orbilii liber ita dictus. iii. 154.
Περιβάδην. *Aſtride.* ii. 223.
Περιβαίνειν ἵππον ii. 221.
Περιιερεία. *Sacrificium circumforaneum* iv. 154.
Περιπέτλειν ii. 55.
Περισκυθίζειν ii. 57.
Περισσοὶ. *Magni.* iv. 159.
Περιχαίνειν ii. 64.
Περίψησις ii. 394.
Πετεῦρον et Πέταυρον. Idem. iv. 310.
Πεφιλιππίδωσαι ii. 346.
Πεφιλοκαλημένον ἔριον iv. 29.
Πηλός. *Vinum.* i. 306.
PHÆAX ii. 336.
Pherecratis Thalaſſa i. 51.
Pherecydis Αφροδίτη iv. 136.
Phoroneus ii. 475.
Phyromachus heluo ii. 585.
Φαικάς. Vox rariſſima. ii. 336.
Φαικάσιον ii. 337.
Φάρσος φιλόδουπον ii. 331.
Φιλεργεῖν iii. 186.
Φιλήτης. *Latro. Impoſtor.* iv. 134.
Φιλόκνισος i. 407.
[Φιτύειν. Ita ſcribendum, non φιτεύειν iv. 443.]
ΦΛΥΑΞ ii. 204.
Φλυακογράφος ii. 137.
Φλυαρία Ἑλληνικὰ i. 10 n.
Φλύζει, φλύσσει, et φλύει. Idem. iv. 64.
Φοινικάδες. *Carrots.* iv. 193.
Φοινικελίτης iii. 189.
Φοινίκια iv. 271.
Φοινικοχάλινος iii. 190.
Φοινικίζειν ii. 168.
Φορμηδὸν ii. 351.
Φορμορραφεῖν. *To hamper.* ii. 355.
Φορτικὰ iv. 313.
Φρίσσειν. *Horrere.* i. 214.
Φρόνημα σαρκὸς iv. 134.
Φυστὴ μάζα ii. 419.
Φώγειν iii. 193.
Φῶς νόθον ii. 513.
Πιὰρ ἀρούρης i. 242.
Πίλημα ii. 77.
Πίομαι primam producit iv. 369.
Πίσσα Κωνῖτις iii. 126.
Πιτυοκάμπτης ii. 80.
Plauti Carchedonius ii. 385.
Πλείστη χάρις ii. 276.
Πληρῶσαι χεῖρα ii. 164 n.
Πλοῦς ἥβης i. 20.
Πλύνειν. *Convitiari.* iii. 103.
Πλυνός. *A waſhing-tub.* ibid.
Pluto Ζειροφόρος iv. 174.
Πυὺξ iv. 254.
Ποδαλείριος iii. 140.
Ποδανιπτὴρ et Λέβης. *Formâ* diſcrepabant iv. 236.
Ποικίλον. *Veſtis Tragica.* iv. 247.
Ποιμανόριον. *Grex.* iv. 98.
Pollux Arado oriundus. ii. 89.
Πολυάρατος κολάκεια. *Execranda Adulatio.* iv. 314.
Πολυκέφαλος iv. 323.
Πολύκενον. *Fiſtuloſum.* iv. 316.
Πολύπλοκος iv. 264.
Πολύχεσον νόσημα ii. 373.
Πολυχοῦν. *Many-fold.* iv. 263.
Πομπῇ κρεῖττονι i. 30.
Πομφολύγων ἔκφυσις iii. 160.
Πόρταλις iv. 376.
Πορφυροβάφος. *A Purple-dyer.* ii. 541.
Ποτίμος i. 345 n.
Ποῦς. *Inſtrumentum nauticum.* iv. 428.
Πρᾶγμα. De *muliere* dicitur. i. 23.
Pratinas Satyrographus ii. 479.
Pratinæ Fabula ΔΥΜΑΙΝΑΙ. ii. 480.

[Pro-

[Proceleuſmaticum Anapæſticus Ariſtophaneus non recipit. iv. 436.]
Προβατοβοσκὸς ii. 499.
Πρέβοσκος ibid.
Προδοσία iv. 367.
Προητική. *Ars lenocinii.* iv. 377.
Προθεσμία iv. 258.
Προκέλευθος ii. 516.
Προκομιστής. *A Procurer.* iv. 301.
Προλαβέσθαι i. 161.
Προσεχὴς αἰγιαλὸς ii. 108.
Προσοδεύεσθαι iv. 253.
Πρόσοδος. *Reditus. Income.* iv. 166, 253.
Προσομιλεῖν iv. 379.
Προσπερονᾶν ii. 280.
Προστιβάδες ii. 114.
Πρυνικοὶ ii. 172 n.
Πρυνικοὶ. Vox Byzantina. iv. 230.
Πρόχωρα iii. 392.
Πρώπην. *Jentaculum.* iv. 13.
Πρωτοφορήματα ii. 350.
Psephium ii. 397.
Πτακισμὸς. *Timiditas.* iv. 137.
Πτερὰ πυκνὰ ii. 545.
Πτεροφοίτωρ ii. 117.
Pultiphagonides ii. 385.
Πυρίδειπνος ii. 573.
Πύρινος χλόη i. 53.
Πυροδαίσιος ii. 573.
Πωλεῖσθαι. De *Proſtibulo* dicitur. i. 348.
Pythagoras Tolerationi amicus. ii. 439.

R.

Ραιτός. *Maculoſus.* iv. 311.
Ράριον iv. 294.
Ραχιτὴς ii. 132.
Ρεθόμαλις iv. 322.
Rhianus ii. 135.
Rhinto ſive Rhintho Tarent. ii. 136.
Rhintonica verba ii. 138.
Ripa *ISTRICA* ii. 620.
Ριζιδᾶ. *Minutim.* iv. 82.
Ριμή. *Mentis motus ſubitus.* iv. 158.
Ριπίς. *A Fan.* ii. 551 n.
Ρογός. Vox Sicula. iv. 246.
Ρόμβος θύννων. *A ſhoal of fiſh.* ii. 424.
Ρυποκόνδυλοι iv. 285.
Ρύσια iv. 259.

S.

Samus Iambographus ii. 157.
Σαμβαλα i. 259 n.
Σαμίων ἄνθη iii. 130.
Σάκος ῥωπήϊον. *Vas* ſive *textum vimineum.* ii. 554.
Σάραμβος ii. 151.
Σατίναι iv. 341.
Σαυνία iv. 238.
Σαυτὸν αἰτιῶ ii. 376. n.
Σειρομάστης. *A Tuck.* iv. 256.
Σελῆναι. *Liba lunata.* i. 56.
Σεμιράμιδος τεῖχος iii. 188.
ΣΘΕΝΟΣ νίκης iii. 195.
Σικελὸς στρατιώτης ii. 614.
Σικχός. *Sick.* iv. 241.
Σιλλὸς iv. 60.
Σιφνιάζειν ii. 167.
Σίφων. *Inſtrumentum nauticum.* iv. 207.
Σκευή. *Pudendum virile.* i. 461.
Σκεῦος. Quid ſit. i. 11.
ΣΚΙΤΑΛΙΖΕΙΝ. Verbum rariſſimum. ii. 173.
Σκιταλικὸς θεὸς ii. 172.
Σκίτων iv. 117.
Σκοπάδαι. ii. 411.
Σκοτόμαινα iv. 292.
Σκυλακίζειν ii. 167.
Σκύλος iii. 14.
Σκῦτος ibid.
Σκυθῶν ἐρημία iv. 269.
Smilis. Nomen viri. iii. 92.

Sopho-

Sophoclis Ἀχιλλεὺς ἐν Σκυρίαις ii. 567.
—— *Inachus*. Fabula Satyrica ii. 463, 621.
—— HERCULES *ad Tænarum*. ii. 557.
Σορὸς ἀνεξιδίαστος ii. 180.
Σοφιστιᾷν. *Agere Sophiſtam*. iii. 522.
Σοφῶν πῖωσις ii. 430.
Σπαδονίζειν ii. 186.
Σπαδόνισμα ii. 187.
Σπαθιναῖαι iv. 312.
Σποδεῖν iii. 173.
Σπουδῆς ἔχειν iii. 12.
Σπληνίον iv. 365.
St Græcorum eſt i. 457.
Σταμνία χοΐδια iii. 197.
ΣΤΑΤΗΡ iii. 174.
Στέργων ii. 214 n.
Στερίφοπλος ii. 195.
Στηθὸς iv. 317.
Στήτας iv. 250.
Στιβήεις ii. 196.
Στρατοφάνης. Nomen viri. ii. 34.
Σύβαρις. Quid ſit. i. 13.
Σύναιμος iv. 297.
Συνεχεῖς τριχὲς ii. 467.
Συῤῥάσσειν iv. 256.
Σφοδρομαχία. *Pugna acerrima*. iv. 367.
Σχινοκέφαλος. Pericles ita dictus. iv. 245.
Σχιστή. *Calceamenti lautioris genus*. iv. 288.
ΣΧΟΙΝΙΣ. *Colum junceum*. Vox rarior. ii. 553.
Σωμάτιον iv. 175.
Σωφρονιστῆρες iv. 51.

T.

Ταγηνοκνισσοθήρας. *A Paraſite*. ii. 323.
Ταναχαλκος. Vox nulla. ii. 228.
Τάπερ reſpuit Scena Attica i. 186.
Ταυρόδετος κυπάριστος ii. 549.
Τάφος ἀθάνατος i. 464.
Telephus Grammaticus ii. 242.
Telephi Ὠκυτόκιον i. 451.
Τέθρια. Vox nulla. ii. 233.
Τελχῖνες iv. 158.
Τενέδιος πέλεκυς iv. 166.
Τετράδι γέγονας iii. 203.
Τετραποδητὶ ii. 239.
Τημέρον εἶναι i. 323 n.
Theario. Piſtor celeberrimus. i. 16.
Theocriti luſus ii. 398.
Theoxenides Siphnius ii. 378.
Thyreaticæ Coronæ ii. 514.
Θάλλινα. *Vaſa ex viminibus contexta*. iv. 230.
Θαύματα. *Spectacula publica*. iv. 310.
Θακεύειν ii. 376.
Θελεμὸς i. 285.
Θεμερῶπις iv. 283.
Θεόπλης ii. 400.
Θρῆνος et Θρηνώδος. Idem. i. 294.
Θρίαμβος. Quid ſit. iii. 29.
Θρυλληδεῖν iv. 358.
Θρυμματὶς ii. 230.
Θυλλάδες iv. 339.
ΘΥΛΗ et Θυλὰς ii. 119.
Θυμῷ ii. 32.
Θυροκοπία iii. 94.
Θώρηξις iv. 60.
Τιάρα. *Pileus*. iv. 397.
Τιάρα ὀρθὴ eſt non niſi *Regis Magni* ibid.
Τίλμα ii. 339.
Timagenes Grammaticus ii. 248.
—— obiit in Albano ii. 249.
Τιμᾶσθαι ibid.
Timoclis Neæra i. 50.
Τὸ στάσιμον iv. 223.
Τολύπευμα ii. 262.
Τόσιβις. Nomen dei alicujus. ii. 263.

Τοτάχος iv. 337.
Τοῦδε τινὸς ii. 112.
Τραπέζαι σεληναῖαι i. 56.
Τραπέζαι Σικελικαὶ iv. 230.
Τριβάζειν ii. 202.
Τριγερήνιας iii. 179.
Τριγέρων ii. 265.
TRICOSUS ii. 200.
Τρίκουρος ii. 579.
Τριοδὸς Ἰσθμία. *Via ad Iſthmum ducens.* iv. 423.
Τριχομανία ii. 414.
Τριχῶσαι. Vox nulla. iv. 281.
Trochaicus neque ſpondæum, neque dactylum in quinto loco admittit. i. 462 n.
Τροπίας οἶνος ii. 275.
Τροφός. *Nutrix, Mater, Patria.* iv. 128.
Τρυγόνιον ii. 146.
Τύνη iv. 326.
Τύρβα ii. 286.
Τυφήρης λύχνος ii. 287.

U

Venus καλλίπυγος ii. 505.
Verſus apud D'Orvill. i. 161 n.
Vocalis ante μν nonnunquam corripitur. ii. 154.
[Vocalem in Dativo Plurali non elidunt Scenici Poetæ iv. 450. Alii tamen Poetæ ſæpe elidunt, ut Theognis verſu noto, Οὔθ' ὕων ΠΑΝΤΕΣΣ' ἁνδάνει —— Ita enim legendum: adeo ut fruſtra Brunckius verſum in Euripidis Oreſte pronomine auxerit, cum ſolus locus ad quem provocavit, aut provocare potuit, mendo laboret.]
Ὑλήτης iv. 332.
Ὑλομανεῖν i. 272.
Ὑμέναιος Λύδιος ii. 292.
Ὑπέραντλον σκάφος iv. 360.
Ὑπερπαλαίει ii. 310 n.
Ὑπερπαίει ii. 310.
Ὑπηοῖος iii. 184.
Ὑπογραμμὸς iv. 180.
Ὑποδοχὴ iii. 184.
Ὑποθωπεύειν iv. 367.
Ὑποκρέκειν ii. 316.
Ὑποκυμαίνειν i. 132.
Ὑπονέμεσθαι ii. 312.
Ὑποκόρισμα ii. 315 n.
Ὑποτίμησις idem ac Σκῆψις iv. 266.
Ὑποτύπλειν ii. 391.
Ὑποφόνια ii. 320.
Ὑρκανικοὶ ἰχθύες iii. 196.
Ὑφηνίοχος i. 363.

X.

Ξενοκυσταπάτη ii. 428.
Ξυνειλεχὼς iv. 221.
Ξυνοτάφιον ii. 88.
Ξυστὸς et Ξυστὸν. Idem. ii. 43.

Z.

Ζάγκλον iv. 252.
Ζαήν. Vox nulla. i. 229.
Ζαήτης. Nunquam occurrit. i. 231.
Zamolxis i. 232.
Ζείρη. *Amictus* iv. 173.
Ζεύς. Ἡ τοῦ κόσμου ψυχή. iv. 286.
Zoroaſtres ἀστροθέτης ii. 609.
Ζωμὸς μέλας. *Black ſoup.* iii. 79.

Ψ.

Ψεφηνὸς ἀνὴρ ii. 395.
Ψὴν iv. 257.
Ψηφίον ii. 396.

INDEX RERUM.

[illegible]

E R R A [illegible] A.

VOL. I.—P. 10. l. penult. *pro* [illegible].
P. 122. l. antepenult. *pro* ſu[illegible] ſuſpe[illegible]
P. 167. l. 8. pro *Anacreon* l. [illegible]
P. 185. l. 10. *pro* Scribend[illegible] [illegible]dendum.
VOL. II.—P. 41. l. 4. *pro* [illegible]
P. 13[illegible]. l. ult. *pro* Curiſ. *l.* [illegible]
P. [illegible]33. l. 3. *pro* Π[illegible] *l.* [illegible]
P. [illegible]. l. 13. *pro* [illegible] [illegible]. Vide infra p. 4[illegible].
P. 190. l. 13. *pro* τῦ *l.* [illegible]
P. 198. l. 18. *pro* [illegible]
P. 288. l. 18. *pro* [illegible]
——— l. 19. *pro* [illegible]
P. 437. l. 16. *pro* quam *l.* [illegible]
P. 463. l. 2. *dele* [illegible]
P. 520. l. 8. *pro* [illegible]
VOL. III.—P. 77. l. 11. *pro* [illegible]
P. 270. l. ult. *pro* ΦΑΡΥΓΞ [illegible]
P. 362. l. 14. *pro* τὸν *l.* τὸ[illegible]
VOL. IV.—P. 369. l. 12. *pro* OΒ[illegible]ΟΛΥΧΝΙΟΝ *l.* ΟΒΕΛΙΣ-ΚΟΛΥΧΝΙΟΝ.

Ψῆφοι et Ἀριθμοί. Idem. iv. 271.
Ψιθυρισμὸς iii. 202 n.
ΨΙΛΙΝΟΙ στέφανοι ii. 515.
Ψίμαρον. Vox nulla. ii. 397.
Ψυκτὴρ ii. 395.
Ψυχή. *Animalculum alatum.* ii. 520 n.
Ψυχρότερος Ἀράρoτος ii. 142.

Ω.

Ωμόλινον iv. 329.
Ωτειλή. Vox Homerica. i. 455.
Ως. Pro ἕως. iv. 379.

E R R A T A.

VOL. I.—P. 10. l. penult. *pro* Γ *lege* Γ'.

P. 122. l. antepenult. *pro* ſupenſo *l.* ſuſpenſo.

P. 167. l. 8. pro *Anacreou* l. *Anacreon.*

P. 185. l. 10. *pro* Scribendom *l.* Scribendum.

VOL. II.—P. 41. l. 4. *pro* κακόρθȣς *lege* κακόθρȣς.

P. 131. l. ult. *pro* Curiſ. *l.* Curis.

P. 133. l. 3. *pro* Ποιεῖν *l.* ποιεῖν.

P. 159. l. 13. *pro* ΜΗΚΩΝΑ *l.* ΜΗΚΩΝΑΣ. Vide infra p. 418.

P. 190. l. 13. *pro* τȣ̃ *l.* σȣ̃.

P. 198. l. 18. *pro* fidentur *l.* fidenter.

P. 288. l. 18. *pro* γεναίως *l.* γενναίως.

——— l. 19. *pro* γεναίος *l.* γενναίος.

P. 437. l. 16. *pro* quam *l.* quem.

P. 463. l. 2. *dele* ἑ.

P. 520. l. 8. *pro* φάρυγΓος *l.* φάρυγος.

VOL. III.—P. 77. l. 11. pro *railery l. raillery.*

P. 270. l. ult. *pro* ΦΑΡΥΡΞ *l.* ΦΑΡΥΓΞ.

P. 362. l. 14. *pro* τὸν *l.* τὴν.

VOL. IV.—P. 369. l. 12. *pro* ΟΒΕΛΙΣΜΟΛΥΧΝΙΟΝ *l.* ΟΒΕΛΙΣΚΟΛΥΧΝΙΟΝ.

2787 4

PA
5365
Z5T7
1790
v.4

Toup, Jonathan
Emendationes in Suidam et Hesychium

PLEASE DO NOT REMOVE
CARDS OR SLIPS FROM THIS POCKET

UNIVERSITY OF TORONTO LIBRARY